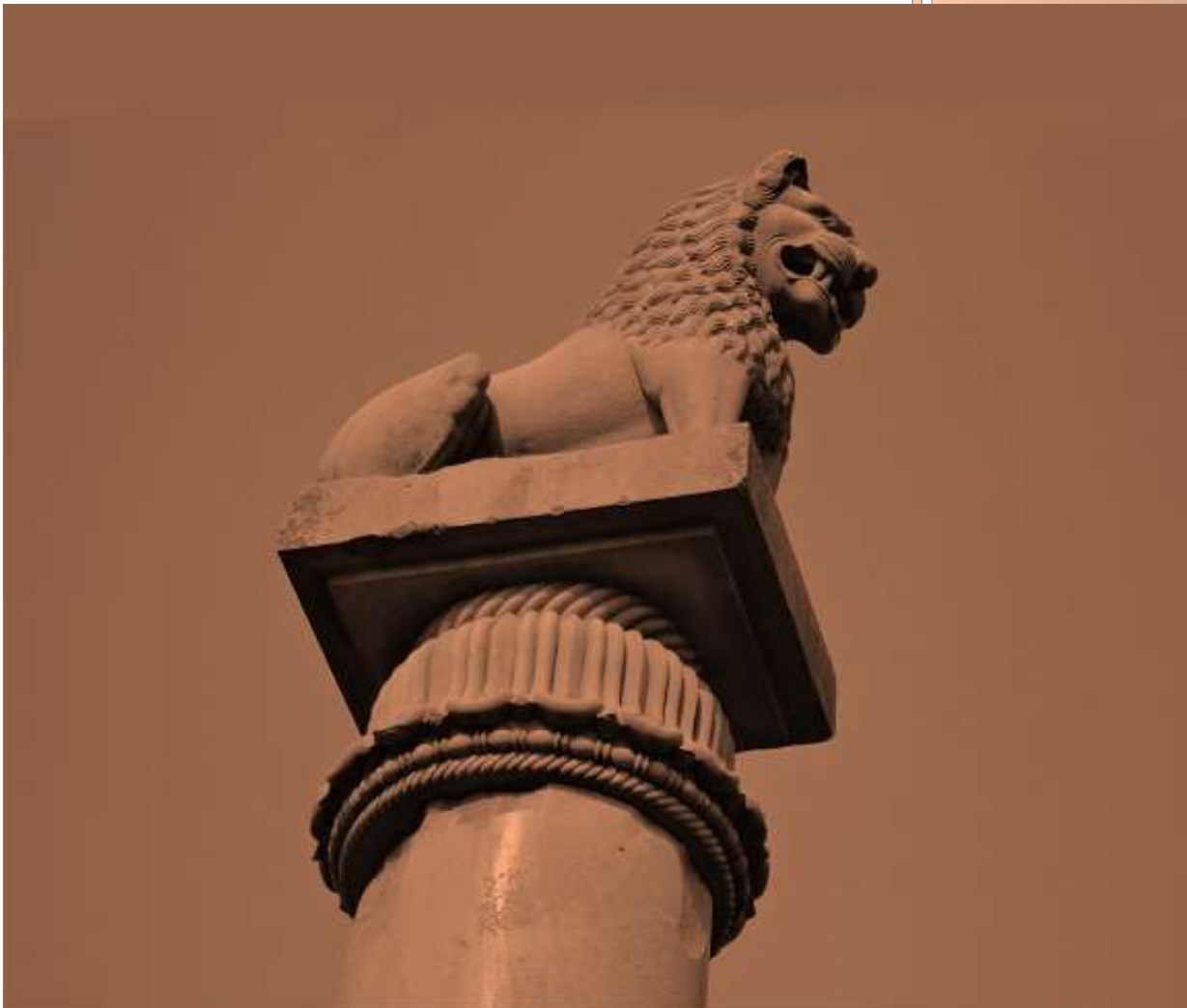

දීපනිකායෙ සිලකුණ්ඩවෙග්ගවිධිකථා

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා.....	1
නිදානකථා.....	2
පයමමහාසඬ්භිතිකථා	2
1. බ්‍රහ්මජාලසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	25
පරිබ්බාජකකථාවග්ගේ ඡායා	25
වුළුසීලවග්ගේ ඡායා	50
මජ්ඣිමසීලවග්ගේ ඡායා	71
මහාසීලවග්ගේ ඡායා	78
පුබ්බන්තකජපිකසස්සතවාදවග්ගේ ඡායා	83
එකච්චසස්සතවාදවග්ගේ ඡායා	91
අන්තානන්තවාදවග්ගේ ඡායා	94
අමරාවික්ඛෙපවාදවග්ගේ ඡායා	95
අධිච්චසමුප්පන්නවාදවග්ගේ ඡායා	97
අපරන්තකජපිකවග්ගේ ඡායා	97
සඤ්ඤීවාදවග්ගේ ඡායා	98
අසඤ්ඤීවාදවග්ගේ ඡායා	98
උච්ඡේදවාදවග්ගේ ඡායා	98
දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවග්ගේ ඡායා.....	99
පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවග්ගේ ඡායා	101
එස්සපච්චයවාරවග්ගේ ඡායා.....	102
දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ටකථාවග්ගේ ඡායා	102
විවට්ටකථාදිවග්ගේ ඡායා	104
2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	109
රාජාමච්චකථාවග්ගේ ඡායා	109
කොමාරහච්චජීවකකථාවග්ගේ ඡායා	117
සාමඤ්ඤඵලපුච්ඡාවග්ගේ ඡායා	122

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා	128
මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා	129
අජිතකෙසකම්බලවාදවණ්ණනා	132
පකුධකච්චායනවාදවණ්ණනා	133
නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවණ්ණනා.....	133
සඤ්චයබ්බෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා.....	134
පයමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා	134
දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා.....	135
පණිතතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා	136
වුළුසීලවණ්ණනා	144
ඉන්ද්‍රියසංවරකථා	145
සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤකථා.....	145
සන්තොසකථා	161
නීවරණජ්ජහානකථා	164
පයමජ්ඣානකථා	171
දුතියජ්ඣානකථා	172
තතියජ්ඣානකථා	172
චතුත්ථජ්ඣානකථා.....	172
විපස්සනාඤ්ඤාණකථා	173
මනොමයිද්ධිඤ්ඤාණකථා	174
ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකථා	175
ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථා.....	176
අජාතසත්තුඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථා	178
සරණගමනකථා.....	181
3. අම්බට්ඨපුත්තවණ්ණනා.....	188
අද්ධානගමනවණ්ණනා	188
පොක්ඛරසාතිවත්ථුවණ්ණනා	191

අම්බට්ඨමාණවකථා	194
පයමඉඛිහවාදවණ්ණනා	199
දුතියඉඛිහවාදවණ්ණනා	201
තතියඉඛිහවාදවණ්ණනා	202
දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා	202
අම්බට්ඨවංසකථා	208
බත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා	209
විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා	210
චතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා	211
පුබ්බකඉසිභාවානුයොගවණ්ණනා	213
ද්වෙලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා	215
පොක්ඛරසාතිබුද්ධුපසඤ්ඤාමනවණ්ණනා	217
පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාවණ්ණනා	218
4. සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා	219
සොණදණ්ඩගුණකථා	219
බුද්ධගුණකථා	222
සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා	226
බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤාත්තිවණ්ණනා	227
සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා	228
සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථා	229
5. කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනා	231
චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා	233
අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා	233
චතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා	234
නිව්වදානඅනුකුලයඤ්ඤාවණ්ණනා	237
කුට්ඨන්තඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාවණ්ණනා	241
6. මහාලිසුත්තවණ්ණනා	243

බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා	243
ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවීවත්ථුවණ්ණනා	243
චතුෂ්ඨරියඵලවණ්ණනා	245
අරියඅට්ඨකිංකරමග්ගවණ්ණනා	246
ද්වේ පබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා	248
7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා	249
ද්වේ පබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා	249
8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා	252
අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා	252
සමනුයුඤ්ජාපනකථාවණ්ණනා	254
අරියඅට්ඨකිංකරමග්ගවණ්ණනා	255
තපොපක්කමකථාවණ්ණනා	256
තපොපක්කමනිරතථකතාවණ්ණනා	258
සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා	259
සීහනාදකථාවණ්ණනා	259
තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා	261
9. පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා	264
පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා	264
අභිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා	266
අභ්‍යුක්තසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා	268
සඤ්ඤාඅත්තකථාවණ්ණනා	272
චිත්තහත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුවණ්ණනා	274
එකංසිකධම්මවණ්ණනා	275
තයොඅත්තපට්ඨාභවණ්ණනා	275
10. සුභසුත්තවණ්ණනා	279
සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා	279
සීලක්ඛන්ධවණ්ණනා	281

සමාධික්ඛන්ධවග්ගණනා	281
11. කෙවට්ටසුත්තවග්ගණනා	283
කෙවට්ටගහපතිපුත්තවත්ථුවග්ගණනා	283
ඉද්ධිපාටිභාරියවග්ගණනා	283
ආදෙසනාපාටිභාරියවග්ගණනා	284
අනුසාසනීපාටිභාරියවග්ගණනා	284
භූතනිරොධෙසකවත්ථුවග්ගණනා	285
12. ලොහිච්චසුත්තවග්ගණනා	288
ලොහිච්චබ්බාහ්මණවත්ථුවග්ගණනා	288
ලොහිච්චබ්බාහ්මණානුයොගවග්ගණනා	289
තයො චොදනාරහවග්ගණනා	289
න චොදනාරහසත්ථුවග්ගණනා	290
13. තෙවිජ්ජසුත්තවග්ගණනා	291

“ධම්මා සුතා ධාතා වච්ඡා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසිතලහදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහතමං;
සනරාමරලොකගරුං, වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙත්වා වෙව සච්ඡිකත්වා ව;
යං උපගතො ගතමලං, වන්දෙ තමනුත්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමථනානං;
අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා වන්දෙ අරියසඬ්ඝං.

ඉති මෙ පසන්නමතිතො, රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිභතත්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

දීඝස්ස දීඝසුත්තඬ්ඛිතස්ස, නිපුණස්ස ආගමවරස්ස;
බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස, සද්ධාවහගුණස්ස.

අත්ථජ්ජකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;
පඤ්චහි යා සඬ්ඛිතා, අනුසඬ්ඛිතා ව පච්ඡාපි.

සිහළදීපං පන ආභතාථ, වසිතා මහාමහින්දෙන;
යපිතා සිහළභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සිහළභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුවිජ්චිකං, ආරොපෙත්තො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙත්තො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං.

හිත්වා පුනජ්ජනාගතමත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;
සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං, චිරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සීලකථා ධුතඨම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;

වරියාවිධානසහිතො, කුමාරසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ව අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬ්ඤානනිව්ඡයො වෙව;
ඛන්ධධාතායතනින්ද්‍රියානි, අරියානි වෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා, සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුක්තතත්තිමග්ගා, විපස්සනා භාවනා වෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා හියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඡි;
යත්ථා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථා භාසිතං අත්ථං”.

ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්ථාන සද්ධිමෙතාය;
අට්ඨකථාය විජානථ, දීඝාගමනිස්සිතං අත්ථන්ති.

නිදානකථා

තත්ථ දීඝාගමො නාම සීලක්ඛන්ධවග්ගො, මහාවග්ගො, පාථිකවග්ගොති
වග්ගතො තිවග්ගො හොති; සුත්තතො චතුත්තිංසසුත්තසඬ්ඤානො. තස්ස
වග්ගෙසු සීලක්ඛන්ධවග්ගො ආදි, සුත්තෙසු බ්‍රහ්මජාලං. බ්‍රහ්මජාලස්සාපි “එවං
මෙ සුත”න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමමහාසඬ්ඤානිකාලෙ චුත්තං
නිදානමාදි.

පට්ඨමමහාසඬ්ඤානිකථා

පට්ඨමමහාසඬ්ඤානි නාම වෙසා කිඤ්චාපි විනයපිටකෙ තත්තිමාරුළ්භා,
නිදානකොසල්ලත්ථං පන ඉධාපි එවං වෙදිතබ්බා. ධම්මවක්කප්පවත්තනඤ්ඡි
ආදිං කත්ථා යාව සුභද්දපරිබ්බාජකචිත්තයනා කතබුද්ධකිච්චෙ, කුසිනාරායං
උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලානමත්තරෙ විසාබ්‍රහ්මණ්ණමදිවසෙ
පච්චුසසමයෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ භගවති
ලොකනාටෙ, භගවතො ධාතුභාජනදිවසෙ සන්නිපතිතානං සත්තන්තං
හික්ඛුසතසහස්සානං සඬ්ඝත්ථෙරො ආයස්මා මහාකස්සපො
සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ භගවති සුභද්දෙන චුඬ්ඨපබ්බජිතෙන – “අලං, ආචුසො,
මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙචිත්ථ, සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමණෙන, උපද්දුතා ව
හොම – ‘ඉදං වො කප්පති, ඉදං වො න කප්පති’ති, ඉදානි පන මයං යං
ඉච්ඡිස්සාම, තං කරිස්සාම, යං න ඉච්ඡිස්සාම න තං කරිස්සාමා”ති (චූළව. 437)
චුත්තචචනමනුස්සරන්තො, ඊදිසස්ස ව සඬ්ඝසන්නිපාතස්ස පුත දුල්ලභභාවං

මඤ්ඤමානො, “යානං බො පනෙනං විජ්ජති, යං පාපහික්ඛු ‘අතීතසත්ථුකං පාවචන’න්ති මඤ්ඤමානා පක්ඛං ලභිත්වා නචිරස්සෙව සද්ධම්මං අන්තරධාපෙය්‍යං, යාව ච ධම්මවිනයො තිට්ඨති, තාව අනතීතසත්ථුකමෙව පාවචනං භොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

‘යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, යො වො මමච්චයෙන සත්ථා’ති (දී. නි. 2.216).

‘යංනුනාහං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායෙය්‍යං, යථයිදං සාසනං අද්ධනියං අස්ස විරට්ඨිතිකං’.

යඤ්චාහං භගවතා –

‘ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං, කස්සප, සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානී’ති (සං. නි. 2.154) වත්වා විචරෙ සාධාරණපරිභොගෙන.

‘අහං, හික්ඛවෙ, යාවදෙව ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි; කස්සපොපි, හික්ඛවෙ, යාවදෙව, ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරතී’ති (සං. නි. 2.152).

ඵවමාදිනා නයෙන නවානුපුබ්බවිහාරජලහිඤ්ඤාප්පහෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසම්ථිපනෙන ච අනුග්ගහිතො, තථා ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා අලග්ගවිත්තතාය වෙච චන්දොපමපට්ඨපදාය ච පසංසිතො, තස්ස කිමඤ්ඤං ආණණං හවිස්සති. නනු මං භගවා රාජා විය සකකචචඉස්සරියානුප්පදානෙන අත්තනො කුලචංසප්පතිට්ඨාපකං පුත්තං ‘සද්ධම්මවංසප්පතිට්ඨාපකො මෙ අයං හවිස්සතී’ති, මන්ත්වා ඉමිනා අසාධාරණෙන අනුග්ගහෙන අනුග්ගහෙසි, ඉමාය ච උළාරාය පසංසාය පසංසිති විත්තයන්තො ධම්මවිනයසඬගායනත්ථං හික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි. යථාහ –

“අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො හික්ඛු ආමන්තෙසි – ‘ඵකම්ඨාහං, ආචුසො, සමයං පාචාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගප්පට්ඨපන්තො මහතා හික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහී’ති (චූළව. 437) සබ්බං සුහද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. අත්ථං පනස්ස මහාපරිනිබ්බානාවසානෙ ආගතට්ඨානෙයෙව කථයිස්සාම.

තතො පරං ආහ –

“හන්ද මයං, ආවුසො, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායාම, පුරෙ අධම්මො දිජ්ජති, ධම්මො පටිබාහියාති; පුරෙ අවිනයො දිජ්ජති, විනයො පටිබාහියාති; පුරෙ අධම්මවාදිනො බලවත්තො භොන්ති, ධම්මවාදිනො දුබ්බලා භොන්ති, පුරෙ අවිනයවාදිනො බලවත්තො භොන්ති, විනයවාදිනො දුබ්බලා භොන්ති”ති (වුළුව. 437).

හික්ඛු ආහංසු – “තෙන හි, හන්තෙ, ථෙරො හික්ඛු උච්චිතතු”ති. ථෙරො පන සකලනවඩ්ඟසත්ථුසාසනපරියත්තිධරෙ පුට්ඨජ්ජනසොතාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමි සුක්ඛවිපස්සක ඛිණ්ණාසවහික්ඛු අනෙකසතෙ, අනෙකසහස්සෙ ව වජ්ජෙත්වා තිපිටකසබ්බපරියත්තිජ්ජහෙදධරෙ පටිසම්භිදාජ්ජත්තෙ මහානුභාවෙ යෙභුයොන හගවතො එතදග්ගං ආරොපිතෙ තෙවිජ්ජාදිහෙදෙ ඛිණ්ණාසවහික්ඛුයෙව එකුනපඤ්චසතෙ පරිග්ගහෙසි. යෙ සන්ධාය ඉදං වුත්තං – “අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො එකෙනුනානි පඤ්ච අරහන්තසතානි උච්චිති”ති (වුළුව. 437).

කිස්ස පන ථෙරො එකෙනුනමකාසිති? ආයස්මතො ආනන්දත්ථෙරස්ස ඔකාසකරණත්ථං. තෙනභායස්මතා සභාපි, විනාපි, න සක්කා ධම්මසඬගීතිං කාතුං. සො භායස්මා සෙක්ඛො සකරණීයො, තස්මා සභාපි න සක්කා. යස්මා පනස්ස කිඤ්චි දසබලදෙසිතං සුත්තගෙය්‍යාදිකං අජ්ජවචක්ඛං නාම නත්ථි. යථාහ –

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (ථෙරගා. 1027);

තස්මා විනාපි න සක්කා.

යදි එවං සෙක්ඛොපි සමානො ධම්මසඬගීතියා බහුකාරත්තා ථෙරෙන උච්චිතිතබ්බො අස්ස, අථ කස්මා න උච්චිතිතොති? පරුපවාදවිවජ්ජනතො. ථෙරො හි ආයස්මත්තෙ ආනන්දෙ අතිවිය විස්සත්ථො අභොසි, තථා හි නං සිරස්මිං පලිතෙසු ජාතෙසුපි ‘න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි’ති, (සං. නි. 2.154) කුමාරකවාදෙන ඔවදති. සකාසකුලජ්ජසුතො වායස්මා තථාගතස්ස භාතා වුළුපිතුපුත්තො. තත්ථ කෙචි හික්ඛු ඡන්දාගමනං විය මඤ්ඤමානා – “බහු අසෙක්ඛපටිසම්භිදාජ්ජත්තෙ හික්ඛු යපෙත්වා ආනන්දං සෙක්ඛපටිසම්භිදාජ්ජත්තං ථෙරො උච්චිති”ති උපවදෙය්‍යුං. තං පරුපවාදං පරිවජ්ජෙත්තො, ‘ආනන්දං විනා ධම්මසඬගීතිං න සක්කා කාතුං, හික්ඛුනංයෙව නං අනුමතියා ගහෙස්සාමි’ති න උච්චිති.

අප්ප ඝයමෙව භික්ඛු ආනන්දස්සත්ථාය ථෙරං යාචිංසු. යථාහ —

“භික්ඛු ආයස්මන්තං මහාකස්සපං එතදවොචුං — ‘අයං, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො කිඤ්චාපි සෙක්ඛො අහඛ්ඛො ඡන්දා දොසා මොහා භයා අගතිං ගන්තුං, ඛහු වානෙන භගවතො සන්තිකෙ ධම්මො ව චිනයො ව පරියත්තො, තෙන හි, හන්තෙ, ථෙරො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිනතු’ති. අප්ප ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිති”ති (චූළව. 437).

එවං භික්ඛුනං අනුමතියා උච්චිතිතෙන තෙනායස්මතා සද්ධිං පඤ්චථෙරසතානි අහෙසුං.

අප්ප ඛො ථෙරානං භික්ඛුනං එතදභොසි — “කත්ථ භු ඛො මයං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායෙය්‍යාමා”ති? අප්ප ඛො ථෙරානං භික්ඛුනං එතදභොසි — “රාජගහං ඛො මහාගොවරං පහුතසෙනාසනං, යංභුත මයං රාජගහෙ වස්සං වසන්තා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායෙය්‍යාම, න අඤ්ඤෙ භික්ඛු රාජගහෙ වස්සං උපගච්ඡෙය්‍යු”න්ති (චූළව. 437).

කස්මා පන නෙසං එතදභොසි? “ඉදං පන අම්භාකං ථාවරකම්මං, කොචි විසභාගපුග්ගලො සඬසමජ්ඣං පච්ඡිත්ථා උක්කොටෙය්‍යා”ති. අථායස්මා මහාකස්සපො ඤත්තිදුතියෙන කම්මෙන සාවෙසි —

“සුඤ්ඤා මෙ, ආචුසො සඬසො, යදි සඬසස්ස පත්තකල්ලං සඬසො ඉමානි පඤ්ච භික්ඛුසතානි සම්මන්තෙය්‍ය රාජගහෙ වස්සං වසන්තානි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතඛ්ඛන්ති. එසා ඤත්ති.

“සුඤ්ඤා මෙ, ආචුසො සඬසො, සඬසො ඉමානි පඤ්චභික්ඛුසතානි සම්මන්ත”ති ‘රාජගහෙ වස්සං වසන්තානි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතඛ්ඛන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉමෙසං පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං සම්මුති’ රාජගහෙ වස්සං වසන්තානං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතඛ්ඛන්ති, සො තුණ්හස්ස; යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍යා.

“සම්මතානි සඬසෙන ඉමානි පඤ්චභික්ඛුසතානි රාජගහෙ වස්සං වසන්තානි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි

රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බන්ති, බමති සඛිසස්ස, තස්මා තුණහී, එවමෙනං ධාරයාමී''ති (චූළව. 438).

අයං පන කම්මවාචා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො එකච්ඡතිමෙ දිවසෙ කතා. භගවා හි විසාබ්පුණ්ණමායං පච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බුතො, අථස්ස සත්තාහං සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ගන්ධමාලාදිහි පූජයිංසු. එවං සත්තාහං සාධුක්ඛිලනදිවසා නාම අහෙසුං. තතො සත්තාහං චිතකාය අග්ගිනා ක්කායි, සත්තාහං සත්තිපඤ්ජරං කත්වා සන්ධාගාරසාලායං ධාතුපූජං කරිංසුති, එකච්ඡති දිවසා ගතා. ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චමියංයෙව ධාතුයො භාජයිංසු. එතස්මිං ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතස්ස මහාභික්ඛුසඛිසස්ස සුභද්දෙන වුඩ්ඪපබ්බජිතෙන කතං අනාවාරං ආරොචෙත්වා චුත්තනයෙනෙව ච භික්ඛු උච්චිතිත්වා අයං කම්මවාචා කතා.

ඉමඤ්ච පන කම්මවාචං කත්වා ථෙරො භික්ඛු ආමන්තෙසි - “ආචුසො, ඉදානි තුම්භාකං චත්තාලීස දිවසා ඔකාසො කතො, තතො පරං ‘අයං නාම නො පලිබොධො අත්ථී’ති, චත්තුං න ලබ්භා, තස්මා එත්ථන්තරෙ යස්ස රොගපලිබොධො වා ආවරියුපජ්ඣායපලිබොධො වා මාතාපිතුපලිබොධො වා අත්ථී, පත්තං වා පන පවිතබ්බං, වීචරං වා කාතබ්බං, සො තං පලිබොධං ඡින්දිත්වා තං කරණියං කරොතු’’ති.

එවඤ්ච පන චත්වා ථෙරො අත්තනො පඤ්චසතාය පරිසාය පරිවුතො රාජගහං ගතො. අඤ්ඤෙපි මහාථෙරො අත්තනො අත්තනො පරිවාරෙ ගහෙත්වා සොකසල්ලසමජ්ජිතං මහාජනං අස්සාසෙතුකාමා තං තං දිසං පක්කන්තා. පුණ්ණත්ථෙරො පන සත්තසතභික්ඛුපරිවාරො ‘තථාගතස්ස පරිනිබ්බානට්ඨානං ආගතාගතං මහාජනං අස්සාසෙස්සාමී’ති කුසිනාරායංයෙව අට්ඨාසි.

ආයස්මා ආනන්දො යථා පුබ්බෙ අපරිනිබ්බුතස්ස, එවං පරිනිබ්බුතස්සාපි භගවතො සයමෙව පත්තවීරමාදාය පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කාමි. ගච්ඡතො ගච්ඡතො පනස්ස පරිවාරා භික්ඛු ගණනපථං වීතිවත්තා. තෙනායස්මතා ගතගතට්ඨානෙ මහාපරිදෙවො අහොසි. අනුපුබ්බෙන පන සාවත්ථීමනුජපත්තෙ ථෙරෙ සාවත්ථීවාසිනො මනුස්සා “ථෙරො කිර ආගතො’’ති සුත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා පච්චුග්ගන්ත්වා - “හන්තෙ, ආනන්ද, පුබ්බෙ භගවතා සද්ධිං ආගච්ඡථ, අජ්ජ කුහිං භගවන්තං යපෙත්වා ආගතත්ථා’’තිආදීනි වදමානා පරොදිංසු. බුද්ධස්ස භගවතො පරිනිබ්බානදිවසෙ විය මහාපරිදෙවො අහොසි.

තනු සුදං ආයස්මා ආනන්දො අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තාය ධම්මියාකථාය තං මහාජනං සඤ්ඤාපෙත්වා ජෙනවනං පවිසිත්වා දසබ්ලෙන වසිතගන්ධකුටිං වන්දිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා මඤ්චපීඨං නිහරිත්වා පඡ්චොටෙත්වා ගන්ධකුටිං සම්මජ්ජිත්වා මිලාතමාලාකච්චරං ඡඩ්ඛෙත්වා මඤ්චපීඨං අනිහරිත්වා පුන යථායානෙ යපෙත්වා භගවතො යීතකාලෙ කරණියං වත්තං සබ්බමකාසී. කරුමානො ච න්භානකොට්ඨකසම්මජ්ජනඋදකුපට්ඨාපනාදිකාලෙසු ගන්ධකුටිං වන්දිත්වා – “නනු භගවා, අයං තුම්භාකං න්භානකාලො, අයං ධම්මදෙසනාකාලො, අයං භික්ඛූනං ඔවාදදානකාලො, අයං සීහසෙයාකජ්ජනකාලො, අයං මුඛධොවනකාලො”ති ආදිනා නයෙන පරිදෙවමානොව අකාසී, යථා තං භගවතො ගුණගුණාමතරසඤ්ඤාතාය පතිට්ඨිතපෙමො වෙව අඛිණාසවො ච අනෙකෙසු ච ජාතිසතසහස්සෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤස්සුපකාරසඤ්ජනිතචිත්තමද්දවො. තමෙනං අඤ්ඤතරා දෙවතා – “භන්තෙ, ආනන්ද, තුම්භෙ එවං පරිදෙවමානා කථං අඤ්ඤෙ අස්සාසෙස්සථා”ති සංවෙච්ඡෙසී. සො තස්සා වචනෙන සංවිග්ගහදයො සන්ථම්භිත්වා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො පභුති යානනිසජ්ජබ්බුලත්තා උස්සන්තධාතුකං කායං සමස්සාසෙතුං දුතියදිවසෙ බීරවිරෙවනං පිටිත්වා විහාරෙයෙව නිසීදි. යං සන්ධාය සුහෙන මාණුවෙන පහිතං මාණුවකං එතදවොච –

“අකාලො, බො මාණුවක, අත්ථි මෙ අජ්ජ හෙසජ්ජමත්තා පිතා, අජ්ජෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඨකමෙය්‍යාමා”ති (දී. නි. 1.447).

දුතියදිවසෙ චෙතකත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන ගන්ත්වා සුහෙන මාණුවෙන පුට්ඨො ඉමස්මිං දීඝනිකායෙ සුභසුත්තං නාම දසමං සුත්තං අභාසී.

අථ ආනන්දත්ථෙරො ජෙනවනමහාවිහාරෙ බණ්ඩචුල්ලජ්ජපටිසඬ්ඨරණං කාරාපෙත්වා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය භික්ඛුසඬ්ඨං ඔභාය රාජගහං ගතො තථා අඤ්ඤෙපි ධම්මසඬ්ඨගාහකා භික්ඛූති. එවඤ්ඤි ගතෙ, තෙ සන්ධාය ච ඉදං චුත්තං – “අථ බො ථෙරා භික්ඛූ රාජගහං අගමංසු, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨගායිතු”න්ති (චූළව. 438). තෙ ආසල්භීපුණ්ණමායං උපොසථං කත්වා පාටිපදදිවසෙ සන්තිපතිත්වා වස්සං උපගච්ඡංසු.

තෙන බො පන සමයෙන රාජගහං පරිවාරෙත්වා අට්ඨාරස මහාවිහාරා හොත්ති, තෙ සබ්බෙපි ඡඩ්ඨිතපතිතඋක්ඛාපා අහෙසුං. භගවතො හි පරිනිබ්බානෙ සබ්බෙපි භික්ඛූ අත්තනො අත්තනො පත්තචීවරමාදාය විහාරෙ ව පරිවෙණෙ ව ඡඩ්ඛෙත්වා අගමංසු. තත්ථ කතිකචත්තං කරුමානා ථෙරා භගවතො වචනපූජනත්ථං තිත්ථියවාදපරිමොචනත්ථඤ්ච – ‘පයමං මාසං

බණ්ඩුපුල්ලප්පට්ඨසඛ්ඛරණං කරොමා'ති වින්තෙසුං. තිත්ථියා හි එවං වදෙය්‍යං – “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා සත්ථරි යිතෙයෙව විහාරෙ පටිජග්ගිංසු, පරිනිබ්බුතෙ ඡඩ්ඛෙසුං, කුලානං මහාධනපරිච්චාගො විනස්සති”ති. තෙසඤ්ච වාදපරිමොචනත්ථං වින්තෙසුන්ති චුත්තං හොති. එවං වින්තයිත්වා ච පන කතිකවත්තං කරිංසු. යං සන්ධාය චුත්තං –

“අථ ඛො ථෙරානං භික්ඛූනං එතදහොසි – භගවතා, ඛො ආචුසො, බණ්ඩුපුල්ලප්පට්ඨසඛ්ඛරණං චණ්ණිතං, හන්ද මයං, ආචුසො, පයමං මාසං බණ්ඩුපුල්ලප්පට්ඨසඛ්ඛරණං කරොම, මජ්ඣිමං මාසං සන්නිපතිත්වා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිස්සාමා”ති (චූළව. 438).

තෙ දුතියදිවසෙ ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ අට්ඨංසු. රාජා ආගන්ත්වා චන්දිත්වා – “කිං භන්තෙ, ආගතත්ථා”ති අත්තනා කත්තබ්බකිච්චං පුච්ඡි. ථෙරා අට්ඨාරස මහාවිහාරපට්ඨසඛ්ඛරණත්ථාය හත්ථකම්මං පටිච්චෙදෙසුං. රාජා හත්ථකම්මකාරකෙ මනුස්සෙ අදාසි. ථෙරා පයමං මාසං සබ්බවිහාරෙ පට්ඨසඛ්ඛරාපෙත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං – “නිට්ඨිතං, මහාරාජ, විහාරපට්ඨසඛ්ඛරණං, ඉදානි ධම්මවිනයසඬගහං කරොමා”ති. “සාධු භන්තෙ විසට්ඨා කරොථ, මය්හං ආණාචක්කං, තුම්භාකඤ්ච ධම්මචක්කං හොතු, ආණාපෙථ, භන්තෙ, කිං කරොමි”ති. “සඬගහං කරොන්තානං භික්ඛූනං සන්නිසජ්ජට්ඨානං මහාරාජා”ති. “කත්ථ කරොමි, භන්තෙ”ති? “වෙහාරපබ්බතපස්සෙ සත්තපණ්ණි ගුහාද්වාරෙ කාතුං යුත්තං මහාරාජා”ති. “සාධු, භන්තෙ”ති ඛො රාජා අජාතසත්තු විස්සකම්මුනා නිම්මිතසදිසං සුවිහත්තභිත්තිථම්භසොපානං, නානාවිධමාලාකම්මලතාකම්මවිචිත්තං, අභිභවත්තම්ච රාජභවනවිභූතිං, අවහසත්තම්ච දෙවවිමානසිරිං, සිරියා නිකෙතනම්ච එකනිපාතනිත්ථම්ච ච දෙවමනුස්සනයනවිහංගානං, ලොකරාමණෙයාකම්ච සම්පිණ්ඩිතං දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩං මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා විවිධකුසුමදාමොලම්බකවිනිග්ගලන්තවාරුචිතානං නානාරතනවිචිත්තමණිකොට්ටිමතලම්ච ච, නං නානාපුජ්ජුපහාරවිචිත්තසුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මං බ්‍රහ්මවිමානසදිසං අලඬිකරිත්වා, තස්මිං මහාමණ්ඩපෙ පඤ්චසතානං භික්ඛූනං අනග්ඝානි පඤ්ච කජ්ජියපච්චත්ථරණසතානි පඤ්ඤාපෙත්වා, දක්ඛිණභාගං නිස්සාය උත්තරාභිමුඛං ථෙරාසනං, මණ්ඩපමජ්ඣෙ පුරත්ථාභිමුඛං බුද්ධස්ස භගවතො ආසනාරහං ධම්මාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, දන්තබ්බිතං බීජනිඤ්චෙත්ථ යපෙත්වා, භික්ඛුසඬසස්ස ආරොචාපෙසි – “නිට්ඨිතං, භන්තෙ, මම කිච්ච”න්ති.

තස්මිඤ්ච පන දිවසෙ එකච්චෙ භික්ඛු ආයස්මන්තං ආනන්දං සන්ධාය එවමාහංසු – “ඉමස්මිං භික්ඛුසඬසෙ එකො භික්ඛු විස්සගන්ධං වායන්තො

විවරති”ති. ථෙරො තං සුත්වා ඉමස්මිං භික්ඛුසඬ්ඨෙ අඤ්ඤො විස්සගන්ධං වායන්තො විවරණකභික්ඛු නාම නත්ථි. අද්ධා එතෙ මං සන්ධාය වදන්තීති සංවෙගං ආපජ්ජී. එකච්චෙ නං ආහංසුයෙව – “ස්වෙ ආවුසො, ආනන්ද, සන්නිපාතො, ත්වඤ්ච සෙක්ඛො සකරණීයො, තෙන තෙ න යුත්තං සන්නිපාතං ගන්තුං, අප්පමත්තො හොති”ති.

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො – ‘ස්වෙ සන්නිපාතො, න ඛො මෙතං පතිරුපං ය්වාහං සෙක්ඛො සමානො සන්නිපාතං ගච්ඡෙය්‍ය’න්ති, ඛුද්දෙව රත්තිං කායගතාය සතියා විතිනාමෙත්වා රත්තියා පච්චුසසමයෙ වච්ඤාමා ඔරොහිත්වා විහාරං පවිසිත්වා “නිපජ්ජිස්සාමි”ති කායං ආවජ්ජෙසි, ද්වෙ පාදා භූමිතො මුත්තා, අපත්තඤ්ච සීසං ඛිම්බොහනං, එතස්මිං අන්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි. අයඤ්ඤි ආයස්මා වච්ඤාමෙන ඛහි විතිනාමෙත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තො චිත්තෙසි – “නනු මං හගවා එතදවොච – ‘කතපුඤ්ඤාසි ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ජ, ඛිජ්ජං හොහිසි අනාසවො’ති (දී. නි. 2.207). බුද්ධානඤ්ච කපාදොසො නාම නත්ථි, මම පන අවිචාරද්ධං වීරියං, තෙන මෙ චිත්තං උද්ධව්වාය සංවත්තති. හන්දාහං වීරියසමතං යොජෙමි”ති, වච්ඤාමා ඔරොහිත්වා පාදධොවනට්ඨානෙ යත්වා පාදෙ ධොවිත්වා විහාරං පවිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසිදිත්වා, “ථොකං විස්සමිස්සාමි”ති කායං මඤ්චකෙ අපනාමෙසි. ද්වෙ පාදා භූමිතො මුත්තා, සීසං ඛිම්බොහනමජ්ජත්තං, එතස්මිං අන්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්තං, චතුර්ග්‍රහපච්චරහිතං ථෙරස්ස අරහත්තං. තෙන “ඉමස්මිං සාසනෙ අනිපන්තො අනිසිත්තො අට්ඨිතො අවච්ඤාමන්තො කො භික්ඛු අරහත්තං පත්තො”ති චුත්තෙ “ආනන්දත්ථෙරො”ති වත්තුං වට්ටති.

අථ ථෙරො භික්ඛු දුතියදිවසෙ පඤ්චමියං කාලපක්ඛස්ස කතභත්තකිච්චා පත්තච්චරං පටිසාමෙත්වා ධම්මසභායං සන්නිපතිංසු. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො අරහා සමානො සන්නිපාතං අගමාසි. කථං අගමාසි? “ඉදානිමහි සන්නිපාතමජ්ඣං පවිසනාරහො”ති හට්ඨතුට්ඨවිත්තො එකංසං විවරං කත්වා ඛන්ධනා මුත්තතාලපක්කං විය, පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තජාතිමණි විය, විගතවලාහකෙ නහෙ සමුග්ගතපුණ්ණුවන්දො විය, බාලාතපසම්ඵස්සවිකසිතරෙණුපිඤ්ජරගඛිහං පදුමං විය ව, පරිසුද්ධෙන පරියොදානෙන සප්පහෙන සස්සිරිකෙන ව මුඛවරෙන අත්තතො අරහත්තජ්ජත්ති. ආරොචයමානො විය අගමාසි. අථ නං දිස්වා ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි – “සොහති වත හො අරහත්තජ්ජත්තො ආනන්දො, සවෙ සත්ථා ධරෙය්‍ය, අද්ධා අජ්ජානන්දස්ස සාධුකාරං දදෙය්‍ය,

හන්ද, දානිස්සාහං සත්ථාරා දාතබ්බං සාධුකාරං දදාමි”ති, තික්ඛන්තුං සාධුකාරමදාසි.

මජ්ඣිමනිකායෙ පන වදන්ති – “ආනන්දන්ථෙරො අත්තනො අරහත්තප්පත්තිං ඤාපෙතුකාමො භික්ඛුහි සද්ධිං නාගතො, භික්ඛු යථාච්ඡිද්ධං අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදන්තා ආනන්දන්ථෙරස්ස ආසනං යපෙත්වා නිසීන්තා. තත්ථ කෙචි ඵලමාහංසු – ‘ඵතං ආසනං කස්සා’ති? ‘ආනන්දස්සා’ති. ‘ආනන්දො පන කුහිං ගතො’ති? තස්මිං සමයෙ ථෙරො වින්තෙසි – ‘ඉදානි මය්හං ගමනකාලො’ති. තතො අත්තනො ආනුභාවං දස්සෙත්තො පථවියං නිමුජ්ජිත්වා අත්තනො ආසනෙයෙව අත්තානං දස්සෙසි”ති, ආකාසෙන ගන්ත්වා නිසීදිති ඵකෙ. යථා වා තථා වා භොතු. සබ්බථාපි තං දිස්වා ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස සාධුකාරදානං යුත්තමෙව.

ඵවං ආගතෙ පන තස්මිං ආයස්මන්තෙ මහාකස්සපන්ථෙරො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “ආචුසො, කිං පයමං සඬගායාම, ධම්මං වා විනයං වා”ති? භික්ඛු ආහංසු – “හන්තෙ, මහාකස්සප, විනයො නාම බුද්ධසාසනස්ස ආයු. විනයෙ ධීතෙ සාසනං ධීතං නාම භොති. තස්මා පයමං විනයං සඬගායාමා”ති. “කං ධුරං කත්වා”ති? “ආයස්මන්තං උපාලි”න්ති. “කිං ආනන්දො තප්පහොති”ති? “නො තප්පහොති”. අපි ච බො පන සම්මාසම්බුද්ධො ධර්මානායෙව විනයපරියත්තිං නිස්සාය ආයස්මන්තං උපාලිං ඵතදග්ගෙ යපෙසි – “ඵතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං විනයධරානං යදිදං උපාලි”ති (අ. නි. 1.228). ‘තස්මා උපාලිත්ථෙරං පුච්ඡන්වා විනයං සඬගායාමා’ති.

තතො ථෙරො විනයං පුච්ඡන්ත්වාය අත්තනාව අත්තානං සම්මන්ති. උපාලිත්ථෙරොපි විස්සජ්ජන්ත්වාය සම්මන්ති. තත්තායං පාලි – අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො සඬසං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤානං මෙ, ආචුසො, සඬසො, යදි සඬසස්ස පත්තකල්ලං,
අහං උපාලිං විනයං පුච්ඡෙය්‍යා”න්ති.

ආයස්මාපි උපාලි සඬසං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤානං මෙ, හන්තෙ, සඬසො, යදි සඬසස්ස පත්තකල්ලං,
අහං ආයස්මතා මහාකස්සපෙන විනයං පුච්ඡෙය්‍යා විස්සජ්ජෙය්‍යා”න්ති.
(චූළව. 439);

එවං අත්තානං සම්මන්ත්තිත්වා ආයස්මා උපාලි උට්ඨායාසනා එකංසං වීචරං කත්වා ථෙරෙ භික්ඛු වන්දිත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්බිතං බීජනිං ගහෙත්වා, තතො මහාකස්සපත්ථෙරො ථෙරාසනෙ නිසීදිත්වා ආයස්මන්තං උපාලිං විනයං පුච්ඡී. “පයමං ආවුසො, උපාලි, පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති? “වෙසාලියං, හන්තෙ”ති. “කං ආරබ්භා”ති? “සුදින්නං කලන්දපුත්තං ආරබ්භා”ති. “කිස්මිං වත්ථුස්මි”න්ති? “මෙට්ඨනධම්මෙ”ති.

“අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං උපාලිං පයමස්ස පාරාජිකස්ස වත්ථුමපි පුච්ඡී, නිදානමපි පුච්ඡී, පුග්ගලමපි පුච්ඡී, පඤ්ඤත්තිමපි පුච්ඡී, අනුපඤ්ඤත්තිමපි පුච්ඡී, ආපත්තිමපි පුච්ඡී, අනාපත්තිමපි පුච්ඡී” (වුළුව. 439). පුට්ඨො පුට්ඨො ආයස්මා උපාලි විස්සජ්ජෙසි.

කිං පනෙත්ථ පයමපාරාජිකෙ කිඤ්චි අපනෙතබ්බං වා පක්ඛිපිතබ්බං වා අත්ථී නත්ථීති? අපනෙතබ්බං නත්ථී. බුද්ධස්ස භි භගවතො භාසිතෙ අපනෙතබ්බං නාම නත්ථී. න භි තථාගතා එකබ්බාඤ්ජනමපි නිරත්ථකං වදන්ති. සාවකානං පන දෙවතානං වා භාසිතෙ අපනෙතබ්බමපි භොති, තං ධම්මසඬ්භාහකත්ථෙරො අපනයිංසු. පක්ඛිපිතබ්බං පන සබ්බත්ථාපි අත්ථී, තස්මා යං යත්ථ පක්ඛිපිතුං යුත්තං, තං පක්ඛිපිංසුයෙව. කිං පන තන්ති? ‘තෙන සමයෙනා’ති වා, ‘තෙන ඛො පන සමයෙනා’ති වා, ‘අථ ඛොති වා’, ‘එවං චුත්තෙති’ වා, ‘එතදවොචා’ති වා, එවමාදිකං සම්බන්ධවචනමත්තං. එවං පක්ඛිපිතබ්බයුත්තං පක්ඛිපිත්වා පන – “ඉදං පයමපාරාජික”න්ති යථෙසුං. පයමපාරාජිකෙ සඬ්භගමාරුළුභෙ පඤ්ච අරහන්තසතාති සඬ්භගං ආරොපිතනයෙනෙව ගණසජ්ඣායමකංසු – “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා චෙරඤ්ජායං විහරති”ති. තෙසං සජ්ඣායාරද්ධකාලෙයෙව සාධුකාරං දදමානා විය මහාපථවී උදකපරියන්තං කත්වා අකම්මිත්ථං.

එතෙනෙව නයෙන සෙසාති තිණි පාරාජිකාති සඬ්භගං ආරොපෙත්වා “ඉදං පාරාජිකකණ්ඩ”න්ති යථෙසුං. තෙරස සඬ්භාදිසෙසාති “තෙරසක”න්ති යථෙසුං. ද්වෙ සික්ඛාපදාති “අනියතාති”ති යථෙසුං. තිංස සික්ඛාපදාති “නිස්සග්ගියාති පාවිත්තියාති”ති යථෙසුං. ද්වෙනචුති සික්ඛාපදාති “පාවිත්තියාති”ති යථෙසුං. වත්තාරි සික්ඛාපදාති “පාටිදෙසනීයාති”ති යථෙසුං. පඤ්චසත්තති සික්ඛාපදාති “සෙබ්බියාති”ති යථෙසුං. සත්ත ධම්මෙ “අධිකරණසම්පා”ති යථෙසුං. එවං සත්තවිසාධිකාති ද්වෙ සික්ඛාපදසතාති “මහාවිහඬිගො”ති කිත්තෙත්වා යථෙසුං. මහාවිහඬිගාවසානෙපි පුරිමනයෙනෙව මහාපථවී අකම්මිත්ථං.

තතො භික්ඛුනීවිහඬගො අට්ඨ සික්ඛාපදානි “පාරාජිකකණ්ඩං නාම ඉද්”න්ති යපෙසුං. සත්තරස සික්ඛාපදානි “සත්තරසක”න්ති යපෙසුං. තිංස සික්ඛාපදානි “නිස්සග්ගියානි පාවිත්තියානී”ති යපෙසුං. ඡසට්ඨිසතසික්ඛාපදානි “පාවිත්තියානී”ති යපෙසුං. අට්ඨ සික්ඛාපදානි “පාට්ඨෙසනියානී”ති යපෙසුං. පඤ්චසත්තති සික්ඛාපදානි “සෙබ්බියානී”ති යපෙසුං. සත්ත ධම්මෙ “අධිකරණසමපා”ති යපෙසුං. එවං තිණි සික්ඛාපදසතානි චත්තාරි ච සික්ඛාපදානි “භික්ඛුනීවිහඬගො”ති කිත්තෙන්වා – “අයං උභතො විහඬගො නාම චතුසට්ඨිභාණුවාරො”ති යපෙසුං. උභතොවිහඬගාවසානෙනපි චුත්තනයෙනෙව මහාපට්ඨිකම්පො අහොසි.

එතෙනෙවුපායෙන අසීතිභාණුවාරපරිමාණං ඛන්ධකං, පඤ්චවිසතිභාණුවාරපරිමාණං පරිවාරඤ්ච සඬගහං ආරොපෙන්වා “ඉදං විනයපිටකං නාමා”ති යපෙසුං. විනයපිටකාවසානෙනපි චුත්තනයෙනෙව මහාපට්ඨිකම්පො අහොසි. තං ආයස්මන්තං උපාලිං පටිච්ඡාපෙසුං – “ආචුසො, ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාවෙහි”ති. විනයපිටකසඬගහාවසානෙ උපාලිත්ථෙරො දන්තබ්බිතං බීජනිං නික්ඛිපිත්වා ධම්මාසනා ඔරොහිත්වා ථෙරෙ භික්ඛු චන්දිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදි.

විනයං සඬගායිත්වා ධම්මං සඬගායිතුකාමො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛු පුච්ඡි – “ධම්මං සඬගායන්තෙ හි කං පුග්ගලං ධුරං කත්වා ධම්මො සඬගායිතබ්බො”ති? භික්ඛු – “ආනන්දන්ථෙරං ධුරං කත්වා”ති ආහංසු.

අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො සඬසං ඤාපෙසි –

“සුණාතු මෙ, ආචුසො, සඬසො, යදි සඬසස්ස පත්තකල්ලං,
අහං ආනන්දං ධම්මං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති;

අථ බො ආයස්මා ආනන්දො සඬසං ඤාපෙසි –

“සුණාතු මෙ, භන්තෙ, සඬසො, යදි සඬසස්ස පත්තකල්ලං,
අහං ආයස්මනා මහාකස්සපෙන ධම්මං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙය්‍ය”න්ති;

අථ බො ආයස්මා ආනන්දො උට්ඨායාසනා එකංසං වීවරං කත්වා ථෙරෙ භික්ඛු චන්දිත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්බිතං බීජනිං ගහෙන්වා. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛු පුච්ඡි – “කතරං, ආචුසො, පිටකං පඨමං සඬගායාමා”ති? “සුත්තන්තපිටකං, භන්තෙ”ති. “සුත්තන්තපිටකෙ චතස්සො සඬගීතියො, තාසු පඨමං කතරං සඬගීති”න්ති? “දීඝසඬගීතිං, භන්තෙ”ති. “දීඝසඬගීතියං චතුතිංස සුත්තානි, තයො වග්ගා, තෙසු පඨමං කතරං

වග්ග”න්ති? “සීලක්ඛන්ධවග්ගං, භන්තෙ”ති. “සීලක්ඛන්ධවග්ගෙ තෙරස සුත්තන්තා, තෙසු පයමං කතරං සුත්ත”න්ති? “බ්‍රහ්මජාලසුත්තං නාම භන්තෙ, තිව්ධසීලාලඪිකතං, නානාවිධමිච්ඡාජීවකුහ ලපනාදිවිද්ධංසනං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවේදනං, දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනං, තං පයමං සඬගායාමා”ති.

අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච, “බ්‍රහ්මජාලං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති? “අන්තරා ච, භන්තෙ, රාජගහං අන්තරා ච නාළන්දං රාජාගාරකෙ අම්බලට්ඨිකාය”න්ති. “කං ආරඬ්භා”ති? “සුප්පියඤ්ච පරිබ්බාජකං, බ්‍රහ්මදත්තඤ්ච මාණව”න්ති. “කිස්මිං වත්ථුස්මි”න්ති? “වණ්ණාවණ්ණෙ”ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං බ්‍රහ්මජාලස්ස නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි, වත්ථුම්පි පුච්ඡි (වුළුව. 440). ආයස්මා ආනන්දො විස්සජ්ජෙසි. විස්සජ්ජනාවසානෙ පඤ්ච අරහන්තසතානි ගණසජ්ඣායමකංසු. චුත්තනායෙනෙව ච පථවිකම්පො අහොසි.

එවං බ්‍රහ්මජාලං සඬගායිත්වා තතො පරං “සාමඤ්ඤඵලං, පනාවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා නායෙන පුච්ඡාච්ඡිස්සජ්ජනානුක්කමෙන සද්ධිං බ්‍රහ්මජාලෙන සබ්බෙපි තෙරස සුත්තන්තෙ සඬගායිත්වා – “අයං සීලක්ඛන්ධවග්ගො නාමා”ති කිත්තෙන්වා යපෙසුං.

තදනන්තරං මහාවග්ගං, තදනන්තරං පාටීකවග්ගන්ති, එවං තිවග්ගසඬගහං චතුතිංසසුත්තපටිමණ්ඩිතං චතුසට්ඨිභාණුවාරපරිමාණං තන්තිං සඬගායිත්වා “අයං දීඝනිකායො නාමා”ති වත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං පටිච්ඡාපෙසුං – “ආවුසො, ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාචෙහි”ති.

තතො අනන්තරං අසීතිභාණුවාරපරිමාණං මජ්ඣිමනිකායං සඬගායිත්වා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස නිස්සිතකෙ පටිච්ඡාපෙසුං – “ඉමං තුම්හෙ පරිහරා”ති.

තතො අනන්තරං සතභාණුවාරපරිමාණං සංයුත්තනිකායං සඬගායිත්වා මහාකස්සපත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං – “භන්තෙ, ඉමං තුම්හාකං නිස්සිතකෙ වාචෙථා”ති.

තතො අනන්තරං විසතිභාණුවාරසතපරිමාණං අඬගුත්තරනිකායං සඬගායිත්වා අනුරුද්ධත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං – “ඉමං තුම්හාකං නිස්සිතකෙ වාචෙථා”ති.

තතො

අනන්තරං

ධම්මසඬ්භිගහවිභව්ගධාතුකපාපුග්ගලපඤ්ඤත්තිකපාවත්ථුයමකපට්ඨානං
අභිධම්මොති වුච්චති. එවං සංවණ්ණිකං සුබ්බමඤ්ඤාණගොචරං තන්තිං
සඬ්භිගායිත්වා – “ඉදං අභිධම්මපිටකං නාමා”ති වත්වා පඤ්ච අරහන්තසතාති
සජ්ඣායමකංසු. චුත්තනායෙනෙව පට්ඨිකම්පො අභොසීති.

තතො පරං ජාතකං, නිද්දෙසො, පටිසම්භිදාමග්ගො, අපදානං,
සුත්තනිපාතො, බුද්දකපායො, ධම්මපදං, උදානං, ඉතිචුත්තකං, විමානවත්ථු,
පෙනවත්ථු, ථෙරගාථා, ථෙරීගාථාති ඉමං තන්තිං සඬ්භිගායිත්වා “බුද්දකගන්ථො
නාමාය”න්ති ව වත්වා “අභිධම්මපිටකස්මිංයෙව සඬ්භිගහං ආරොපයිංසු”ති
දීඝභාණකා වදන්ති. මජ්ඣිමභාණකා පන “වරියාපිටකබුද්ධවංසෙහි සද්ධිං
සබ්බමපෙනං බුද්දකගන්ථං නාම සුත්තන්තපිටකෙ පරියාපන්න”න්ති වදන්ති.

එවමෙනං සබ්බමපි බුද්ධවචනං රසවසෙන එකවිධං, ධම්මවිනයවසෙන
දුට්ඨං, පඨමමජ්ඣිමපච්ඡිමවසෙන තිවිධං. තථා පිටකවසෙන. නිකායවසෙන
පඤ්චවිධං, අඬ්භිගවසෙන නවවිධං, ධම්මක්ඛන්ධවසෙන
චතුරාසීතිසහස්සවිධන්ති වෙදිතබ්බං.

කථං රසවසෙන එකවිධං? යඤ්ඤි භගවතා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං
අභිසම්බුජ්ඣත්වා යාව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති,
එත්ථන්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සාති දෙවමනුස්සනාගයක්ඛාදයො
අනුසාසන්තෙන වා පච්චවෙක්ඛන්තෙන වා චුත්තං, සබ්බං තං එකරසං
විමුත්තිරසමෙව භොති. එවං රසවසෙන එකවිධං.

කථං ධම්මවිනයවසෙන දුට්ඨං? සබ්බමෙව වෙනං ධම්මො වෙව විනයො
වාති සඬ්භ්ඛං ගච්ඡති. තත්ථ විනයපිටකං විනයො, අවසෙසං බුද්ධවචනං
ධම්මො. තෙනෙවාහ “යන්තූන මයං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්භිගායෙය්‍යාමා”ති
(චූළව. 437). “අහං උපාලිං විනයං පුච්ඡෙය්‍යං, ආනන්දං ධම්මං
පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති ව. එවං ධම්මවිනයවසෙන දුට්ඨං.

කථං පඨමමජ්ඣිමපච්ඡිමවසෙන තිවිධං? සබ්බමෙව හිදං පඨමබුද්ධවචනං,
මජ්ඣිමබුද්ධවචනං, පච්ඡිමබුද්ධවචනන්ති තිජ්ජහෙදං භොති. තත්ථ –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.
ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඛතං;

විසඬ්ඛාරගතං චිත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-54);

ඉදං පයමබුද්ධවචනං. කෙච්ඡි “යදා භවෙ පාත්‍රභවන්ති ධම්මා”ති (මහාව. 1) බන්ධකෙ උදානගාථං වදන්ති. එසා පන පාටිපදදිවසෙ සබ්බඤ්ඤාභාවජ්ජත්තස්ස සොමනස්සමයඤ්ඤාණෙන පච්චයාකාරං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උජ්ජන්තා උදානගාථාති වෙදිතබ්බා.

යං පන පරිනිබ්බානකාලෙ අභාසි – “භන්ද දානි, භික්ඛවෙ, ආමන්තයාමි වො, වයධම්මා සඬ්ඛාරා, අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථා”ති (දී. නි. 2.218) ඉදං පච්ඡිමබුද්ධවචනං. උභින්නමන්තරෙ යං චුත්තං, එතං මජ්ඣිමබුද්ධවචනං නාම. එවං පයමමජ්ඣිමපච්ඡිමබුද්ධවචනවසෙන තිවිධං.

කථං පිටකවසෙන තිවිධං? සබ්බමිපි වෙතං විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තිජ්ජහෙදමෙව හොති. තත්ථ පයමසඬ්ඛිතියං සඬ්ඛිතඤ්ච අසඬ්ඛිතඤ්ච සබ්බමිපි සමොධානෙන්වා උභයානි පාතිමොක්ඛානි, ද්වෙ විභඬ්ගා, ද්වාච්ඡිති බන්ධකා, සොළසපරිවාරාති – ඉදං විනයපිටකං නාම. බ්‍රහ්මජාලාදිවතුත්තිංසසුත්තසඬ්ඛගහො දීඝනිකායො, මූලපරියායසුත්තාදිදියඬ්චසතද්වෙසුත්තසඬ්ඛගහො මජ්ඣිමනිකායො, ඔසතරණසුත්තාදිසත්තසුත්තසහස්සසත්තසතද්වාසට්ඨිසුත්තසඬ්ඛගහො සංයුත්තනිකායො, විත්තපරියාදානසුත්තාදිනවසුත්තසහස්සපඤ්චසතසත්තපඤ්ඤාසසුත්තසඬ්ඛගහො අඬ්ගුත්තරනිකායො, බුද්දකපාය-ධම්මපද-උදාන-ඉතිචුත්තක-සුත්තනිපාත-විමානවත්ථු-පෙතවත්ථු-ථෙරගාථා-ථෙරීගාථා-ජාතක-නිද්දෙස-පටිසම්භිදාමග්ග-අපදාන-බුද්ධවංස-වරියාපිටකවසෙන පන්තරසජ්ජහෙදො බුද්දකනිකායොති ඉදං සුත්තන්තපිටකං නාම. ධම්මසඬ්ඛගහො, විභඬ්ගො, ධාතුකපා, පුග්ගලපඤ්ඤත්ති, කථාවත්ථු, යමකං, පටියානන්ති – ඉදං අභිධම්මපිටකං නාම. තත්ථ –

“විවිධවිසෙසන යත්තා, විනයනතො වෙව කායවාචානං;

විනයත්ථවිදුහි අයං, විනයො විනයොති අක්ඛාතො”.

විවිධා හි එත්ථ පඤ්චවිධපාතිමොක්ඛබුද්දෙසපාරාජිකාදි සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධමානිකා විභඬ්ගාදිජ්ජහෙදා නයා. විසෙසභූතා ව දළ්ඞිකම්මසිථිලකරණජ්ජයොජනා අනුපඤ්ඤත්තිනයා. කායිකවාචසිකඅජ්ඣාචාරනිසෙධනතො වෙස කායං වාවඤ්ච විනෙති, තස්මා විවිධන යත්තා විසෙසන යත්තා කායවාචානං විනයනතො වෙව විනයොති අක්ඛාතො. තෙනෙනමෙතස්ස වචනත්ථකොසල්ලත්ථං චුත්තං –

“විවිධවිසෙසන යත්තා, විනයනතො චෙව කායවාචානං;
විනයත්ථවිදුහි අයං, විනයො විනයොති අක්ඛාතො” ති.

ඉතරං පන -

“අත්ථානං සුවනතො සුචුත්තතො, සචනතොථ සුදනතො;
සුත්තාණා සුත්තසභාගතො ච, සුත්තන්ති අක්ඛාතං.

තඤ්ඤි අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙ සුවෙති. සුචුත්තා චෙත්ථ අත්ථා, චෙනෙයාප්ඤාසයානුලොමෙන චුත්තත්තා. සචති චෙනං අත්ථෙ සස්සම්ච ඵලං, පසචතීති චුත්තං හොති. සුදති චෙනං ධෙනු විය ඛිරං, පග්ගරාපෙතීති චුත්තං හොති. සුට්ඨු ච නෙ තායති, රක්ඛතීති චුත්තං හොති. සුත්තසභාගඤ්ඤෙනං, යථා හි තච්ඡකානං සුත්තං පමාණං හොති, ඵවමෙනම්පි විඤ්ඤානං. යථා ච සුත්තෙන සඬගහිතානි පුජ්ථානි න විකිරියන්ති, න විද්ධංසියන්ති, ඵවමෙව තෙන සඬගහිතා අත්ථා. තෙනෙතමෙනස්ස චචනත්ථකොසල්ලත්ථං චුත්තං -

“අත්ථානං සුවනතො, සුචුත්තතො සචනතොථ සුදනතො;
සුත්තාණා සුත්තසභාගතො ච, සුත්තන්ති අක්ඛාතං” ති.

ඉතරො පන -

“යං ඵත්ථ වුඬ්ඪිමන්තො, සලක්ඛණා පුජිතා පරිච්ඡින්නා;
චුත්තාධිකා ච ධම්මා, අභිධම්මො තෙන අක්ඛාතො”.

අයඤ්ඤි අභිසද්දො වුඬ්ඪිලක්ඛණපුජිතපරිච්ඡින්නාධිකෙසු දිස්සති. තථා හෙස “බාළ්භා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති” තිආදීසු (ම. නි. 3.389) වුඬ්ඪියං ආගතො. “යා තා රත්තියො අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතා” තිආදීසු (ම. නි. 1.49) සලක්ඛණෙ. “රාජාභිරාජා මනුජින්දො” තිආදීසු (ම. නි. 2.399) පුජිතෙ. “පටිබලො විනෙතුං අභිධම්මෙ අභිවිනයෙ” තිආදීසු (මහාව. 85) පරිච්ඡින්නෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරවිරහිතෙ ධම්මෙ ච විනයෙ වාති චුත්තං හොති. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා” තිආදීසු (වි. ව. 819) අධිකෙ.

ඵත්ථ ච “රුප්පපත්තියා මග්ගං භාවෙති” (ධ. ස. 251), “මෙත්තාසභගතෙන චෙතසා ඵකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති” තිආදීනා (විහ. 642) නයෙන වුඬ්ඪිමන්තොපි ධම්මා චුත්තා. “රුපාරම්මණං වා සද්දාරම්මණං වා” තිආදීනා (ධ. ස. 1) නයෙන ආරම්මණාදීහි ලක්ඛණීයත්තා සලක්ඛණාපි.

“සෙක්ඛා ධම්මා, අසෙක්ඛා ධම්මා, ලොකුත්තරා ධම්මා”තිආදීනා (ධ. ස. නිකමාතිකා 11, දුකමාතිකා 12) නයෙන පූජිතාපි, පූජාරහාති අධිප්පායො. “එස්සො හොති, වෙදනා හොති”තිආදීනා (ධ. ස. 1) නයෙන සභාවපරිච්ඡින්නත්තා පරිච්ඡින්නාපි. “මහග්ගතා ධම්මා, අප්පමාණා ධම්මා (ධ. ස. නිකමාතිකා 11), අනුත්තරා ධම්මා”තිආදීනා (ධ. ස. දුකමාතිකා 11) නයෙන අධිකාපි ධම්මා වුත්තා. තෙනෙතමෙතස්ස වචනත්ථකොසල්ලත්ථං වුත්තං -

“යං එත්ථ වුඨ්ඨිමන්තො, සලක්ඛණා පූජිතා පරිච්ඡින්නා;
වුත්තාධිකා ච ධම්මා, අභිධම්මො තෙන අක්ඛාතො”ති.

යං පනෙත්ථ අවිසිට්ඨං, තං -

“පිටකං පිටකත්ථවිදු, පරියත්තිඛාජනත්ථතො ආහු;
තෙන සමොධානෙත්වා, තයොපි විනයාදයො ඤෙය්‍යා”.

පරියත්තිපි හි “මා පිටකසම්පදානෙනා”තිආදීසු (අ. නි. 3.66) පිටකන්ති වුච්චති. “අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය කුදාලපිටකමාදායා”තිආදීසු (අ. නි. 3.70) යං කිඤ්චි භාජනමපි. තස්මා ‘පිටකං පිටකත්ථවිදු පරියත්තිඛාජනත්ථතො ආහු.

ඉදානි ‘තෙන සමොධානෙත්වා තයොපි විනයාදයො ඤෙය්‍යා’ති, තෙන එවං දුට්ඨත්ථෙත පිටකසද්දෙන සහ සමාසං කත්වා විනයො ච සො පිටකඤ්ච පරියත්තිභාවතො, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස භාජනතො වාති විනයපිටකං, යථාවුත්තෙනෙව නයෙන සුත්තන්තඤ්ච තං පිටකඤ්චාති සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මො ච සො පිටකඤ්චාති අභිධම්මපිටකන්ති. එවමෙනෙ තයොපි විනයාදයො ඤෙය්‍යා.

එවං ඤත්වා ච පුනපි තෙසුයෙව පිටකෙසු නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං -

“දෙසනාසාසනකපාහෙදං තෙසු යථාරහං;
සික්ඛාප්පහානගම්භීරහාවඤ්ච පරිදීපයෙ.
පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්චාපි යං යහිං;
පාපුණාති යථා හික්ඛු, තම්පි සබ්බං විභාවයෙ”.

තත්‍රායං පරිදීපනා විභාවනා ච. එතානි හි තිණි පිටකානි යථාක්කමං ආණාවොහාරපරමත්ථදෙසනා, යථාපරාධයථානුලෝමයථාධම්මසාසනානි, සංවරාසංවරදිට්ඨිවිනිවෙයනනාමරූපපරිච්ඡේදකපාති ච වුච්චන්ති. එත්ථ හි විනයපිටකං ආණාරහෙන භගවතා ආණාබාහුල්ලතො දෙසිතත්තා ආණාදෙසනා, සුත්තන්තපිටකං වොහාරකුසලෙන භගවතා

වොහාරබාහුල්ලතො දෙසිතත්තා වොහාරදෙසනා, අභිධම්මපිටකං
පරමත්ථකුසලෙන භගවතා පරමත්ථබාහුල්ලතො දෙසිතත්තා
පරමත්ථදෙසනාති වුවවති.

තථා පයමං - ‘යෙ තෙ පවුරාපරාධා සත්තා, තෙ යථාපරාධං එත්ථ
සාසිතා’ති යථාපරාධසාසනං, දුතියං - ‘අනෙකජ්ඣාසයානුසයවරියාධිමුත්තිකා
සත්තා යථානුලොමං එත්ථ සාසිතා’ති යථානුලොමසාසනං, තතියං -
‘ධම්මපුඤ්ජමත්තෙ “අභං මමා”ති සඤ්ඤිතො සත්තා යථාධම්මං එත්ථ
සාසිතා’ති යථාධම්මසාසනන්ති වුවවති.

තථා පයමං - අජ්ඣාචාරපටිපක්ඛණුතො සංවරාසංවරො එත්ථ කථිතොති
සංවරාසංවරකපා. සංවරාසංවරොති බුද්දකො වෙව මහන්තො ච සංවරො,
කම්මාකම්මං විය, ඵලාඵලං විය ච, දුතියං - “ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිපටිපක්ඛණුතා
දිට්ඨිවිනිවෙයනා එත්ථ කථිතා”ති දිට්ඨිවිනිවෙයනකපා, තතියං -
“රාගාදිපටිපක්ඛණුතො නාමරූපපරිච්ඡේදො එත්ථ කථිතො”ති
නාමරූපපරිච්ඡේදකපාති වුවවති.

තීසුපි වෙනෙසු තිස්සො සික්ඛා, තීණි පහානානි, චතුබ්බිධො ච
ගම්භීරහාවො වෙදිතබ්බො. තථා හි විනයපිටකෙ විසෙසෙන අධිසීලසික්ඛා
චුත්තා, සුත්තන්තපිටකෙ අධිවිත්තසික්ඛා, අභිධම්මපිටකෙ අධිපඤ්ඤාසික්ඛා.

විනයපිටකෙ ච චිතික්කමජ්ජහානං, කිලෙසානං චිතික්කමපටිපක්ඛන්තා
සීලස්ස. සුත්තන්තපිටකෙ පරිසුට්ඨානජ්ජහානං, පරිසුට්ඨානපටිපක්ඛන්තා
සමාධිස්ස. අභිධම්මපිටකෙ අනුසයජ්ජහානං, අනුසයපටිපක්ඛන්තා පඤ්ඤාය.
පයමෙ ච තදභිගජ්ජහානං, ඉතරෙසු වික්ඛම්භනසමුච්ඡේදජ්ජහානානි. පයමෙ ච
දුච්චරිතසංකිලෙසජ්ජහානං, ඉතරෙසු තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසජ්ජහානං.

එකමෙකස්මිඤ්ඤවෙන්ථ චතුබ්බිධොපි ධම්මත්ථදෙසනා
පටිවෙධගම්භීරහාවො වෙදිතබ්බො. තත්ථ ධම්මොති තන්ති. අත්ථොති
තස්සායෙව අත්ථො. දෙසනාති තස්සා මනසා වචන්ථාපිතාය තන්තියා දෙසනා.
පටිවෙධොති තන්තියා තන්තිඅත්ථස්ස ච යථාභුතාවබ්බොධො. තීසුපි වෙනෙසු
එතෙ ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධා. යස්මා සසාදීහි විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිහි
දුක්ඛොගාල්හා අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා ච, තස්මා ගම්භීරා. එවං එකමෙකස්මිං
එත්ථ චතුබ්බිධොපි ගම්භීරහාවො වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො, ධම්මොති හෙතු. චුත්තඤ්ඤානං - “හෙතුම්හි ඤාණං
ධම්මපටිසම්භිදා”ති. අත්ථොති හෙතුඵලං, චුත්තඤ්ඤානං - “හෙතුඵලෙ

ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති (විභ. 720). දෙසනාති පඤ්ඤත්ති, යථා ධම්මං ධම්මාභිලාපොති අධිජ්ජායො. අනුලොමපටිලොමසංඛිඛෙපච්ඡන්තාරාදිවසෙන වා කථනං. පටිච්චෙධොති අභිසමයො, සො ච ලොකියලොකුත්තරො විසයතො අසම්මොහතො ච, අත්ථානුරූපං ධම්මෙසු, ධම්මානුරූපං අත්ථෙසු, පඤ්ඤත්තිපථානුරූපං පඤ්ඤත්තිසු අවබොධො. තෙසං තෙසං වා තත්ථ තත්ථ චුත්තධම්මානං පටිච්ච්ඤානිබ්බො සලක්ඛණසංඛිඛාතො අවිපරිතසභාවො.

ඉදාති යස්මා එතෙසු පිටකෙසු යං යං ධම්මජාතං වා අත්ථජාතං වා, යා වායං යථා යථා ඤාපෙතබ්බො අත්ථො සොතුනං ඤාණස්ස අභිමුඛො භොති, තථා තථා තදත්ථජොතිකා දෙසනා, යො චෙත්ථ අවිපරිතාවබොධසංඛිඛාතො පටිච්චෙධො, තෙසං තෙසං වා ධම්මානං පටිච්ච්ඤානිබ්බො සලක්ඛණසංඛිඛාතො අවිපරිතසභාවො. සබ්බමපෙනං අනුපච්ඡිතකුසලසම්භාරෙහි දුජ්ජඤ්ඤාහි සසාදීහි විස මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාල්හං අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨඤ්ච, තස්මා ගම්භීරං. එවම්පි එකමෙකස්මිං එත්ථ චතුබ්බිධොපි ගම්භීරභාවො වෙදිතබ්බො.

එත්තාවතා ච –

“දෙසනාසාසනකථා, හෙදං තෙසු යථාරහං;
සික්ඛාජ්ජභානගම්භීර, භාවඤ්ච පරිදීපයෙ”ති –

අයං ගාථා චුත්තත්ථාව භොති.

“පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්චාපි යං යහිං;
පාපුණාති යථා භික්ඛු, තම්පි සබ්බං විභාවයෙ”ති –

එත්ථ පන තීසු පිටකෙසු තිවිධො පරියත්තිහෙදො දට්ඨබ්බො. තිස්සො හි පරියත්තියො – අලගද්දුපමා, නිස්සරණත්ථා, භණ්ඩාගාරිකපරියත්තිති.

තත්ථ යා දුග්ගහිතා, උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා, අයං අලගද්දුපමා. යං සන්ධාය චුත්තං “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො අලගද්දගවෙසී අලගද්දපරියෙසනං චරමානො, සො පස්සෙය්‍ය මහත්තං අලගද්දං, තමෙනං භොගෙ වා නඬගුට්ඨෙ වා ගණ්භෙය්‍ය, තස්ස සො අලගද්දො පටිපරිචත්තිත්ථා හත්ථෙ වා බාහායං වා අඤ්ඤතරස්මිං වා අඬිගපච්චඩ්ඨගෙ ඩංසෙය්‍ය, සො තතො නිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය, මරණමත්තං වා දුක්ඛං. තං කිස්ස හෙතු? දුග්ගහිතත්තා, භික්ඛවෙ, අලගද්දස්ස. එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා ධම්මං පරියාපුණත්ති, සුත්තං...පෙ.... වෙදල්ලං, තෙ තං ධම්මං පරියාපුණත්තා තෙසං ධම්මානං

පඤ්ඤාය අත්ථං න උපපරික්ඛන්ති, තෙසං තෙ ධම්මා පඤ්ඤාය අත්ථං අනුපපරික්ඛතං න නිජ්ඣානං ඛමන්ති, තෙ උපාරම්භානිසංසා වෙව ධම්මං පරියාපුණන්ති, ඉතිවාදප්පමොක්ඛානිසංසා ව, යස්ස චත්ථාය ධම්මං පරියාපුණන්ති, තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්ති, තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතා දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති. තං කිස්ස හෙතු? දුග්ගහිතත්තා, හික්ඛවෙ, ධම්මාන''න්ති (ම. නි. 1.238).

යා පන සුග්ගහිතා සීලක්ඛන්ධාදිපාරිපූරියෙව ආකඬ්ඛමානෙන පරියාපුටා, න උපාරම්භාදිහෙතු, අයං නිස්සරණත්ථා. යං සන්ධාය චුත්තං - “තෙසං තෙ ධම්මා සුග්ගහිතා දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංචත්තන්ති. තං කිස්ස හෙතු? සුග්ගහිතත්තා, හික්ඛවෙ, ධම්මාන''න්ති (ම. නි. 1.239).

යං පන පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො පභීනකිලෙසො භාවිතමග්ගො පටිවිද්ධාකුප්පො සච්ඡිකතනිරොධො ඛිණාසවො කෙවලං පච්චේපාලනත්ථාය වංසානුරක්ඛණත්ථාය පරියාපුණාති, අයං භණ්ඩාගාරිකපරියත්තීති.

විනයෙ පන සුප්පටිපන්නො හික්ඛු සීලසම්පදං නිස්සාය තිස්සො විජ්ජා පාපුණාති, තාසංයෙව ච තත්ථ පහෙදවචනතො. සුත්තෙ සුප්පටිපන්නො සමාධිසම්පදං නිස්සාය ඡ අභිඤ්ඤා පාපුණාති, තාසංයෙව ච තත්ථ පහෙදවචනතො. අභිධම්මෙ සුප්පටිපන්නො පඤ්ඤාසම්පදං නිස්සාය චතස්සො පටිසම්භිදා පාපුණාති, තාසඤ්ච තත්ථෙව පහෙදවචනතො, එවමෙනෙසු සුප්පටිපන්නො යථාක්කමෙන ඉමං විජ්ජාත්තයඡළභිඤ්ඤාවතුප්පටිසම්භිදාහෙදං සම්පත්තිං පාපුණාති.

විනයෙ පන දුප්පටිපන්නො අනුඤ්ඤාතසුඛසම්ඵස්සඅත්ථරණපාවුරණාදිඵස්සසාමඤ්ඤතො පටික්ඛිත්තෙසු උපාදින්නකඵස්සාදීසු අනවජ්ජසඤ්ඤී භොති. චුත්තම්පි හෙතං - “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා''ති (ම. නි. 1.234). තතො දුස්සීලභාවං පාපුණාති. සුත්තෙ දුප්පටිපන්නො - “චත්තාරො මෙ, හික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්නො සංවිජ්ජමානා''තිආදීසු (අ. නි. 4.5) අධිප්පායං අජානන්තො දුග්ගහිතං ගණ්හාති, යං සන්ධාය චුත්තං - “අත්තනා දුග්ගහිතෙන අම්භෙ වෙව අඛිභාවික්ඛති, අත්තනාඤ්ච ඛණති, ඛහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවති''ති (ම. නි. 1.236). තතො මිච්ඡාදිට්ඨිතං පාපුණාති. අභිධම්මෙ දුප්පටිපන්නො ධම්මචිත්තං අතිධාවන්තො අචිත්තෙයානිපි චිත්තෙති. තතො චිත්තක්ඛෙපං පාපුණාති, චුත්තඤ්ඤෙතං - “චත්තාරිමානි,

භික්ඛවෙ, අවින්තෙය්‍යානි, න චින්තෙතඛ්ඛානි, යානි චින්තෙන්නො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). එවමෙනෙසු දුප්පට්ඨන්තො යථාක්කමෙන ඉමං දුස්සීලභාව මිච්ඡාදිට්ඨිතා චිත්තක්ඛෙපහෙදං විපත්තිං පාපුණාති”ති.

එත්තාවතා ව –

“පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්චාපි යං යහි;
පාපුණාති යථා භික්ඛු, තම්පි සබ්බං විභාවයෙ”ති –

අයම්පි ගාථා වුත්තත්ථාව හොති. එවං නානප්පකාරතො පිටකානි ඤාත්වා තෙසං වසෙනෙතං බුද්ධවචනං තිවිධන්ති ඤාතඛ්ඛං.

කථං නිකායවසෙන පඤ්චවිධං? සබ්බමෙව චෙතං දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අඛගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චස්පහෙදං හොති. තත්ථ කතමො දීඝනිකායො? තිවග්ගසඛිගහානි බ්‍රහ්මජාලාදීනි චතුත්තිංස සුත්තානි.

“චතුත්තිංසෙව සුත්තන්තා, තිවග්ගො යස්ස සඛිගහො;
එස දීඝනිකායොති, පඨමො අනුලොමිකො”ති.

කස්මා පනෙස දීඝනිකායොති වුච්චති? දීඝප්පමාණානං සුත්තානං සමුහතො නිවාසතො ව. සමුහනිවාසා හි නිකායොති වුච්චන්ති. “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකනිකායම්පි සමනුපස්සාමි එවං චිත්තං, යථසිද්ධං, භික්ඛවෙ, තිරච්ඡානගතා පාණා” (සං. නි. 2.100). පොණ්ඩකනිකායො චික්ඛල්ලිකනිකායොති එවමාදීනි චෙත්ථ සාධකානි සාසනතො ලොකතො ව. එවං සෙසානම්පි නිකායභාවෙ වචනත්ථො වෙදිතඛ්ඛො.

කතමො මජ්ඣිමනිකායො? මජ්ඣිමප්පමාණානි පඤ්චදසවග්ගසඛිගහානි මූලපරියායසුත්තාදීනි දියඛිඨසතං ද්වෙ ව සුත්තානි.

“දියඛිඨසතසුත්තන්තා, ද්වෙ ව සුත්තානි යත්ථ සො;
නිකායො මජ්ඣිමො පඤ්ච, දසවග්ගපරිග්ගහො”ති.

කතමො සංයුත්තනිකායො? දෙවතාසංයුත්තාදිවසෙන කථිතානි ඔසතරණාදීනි සත්ත සුත්තසහස්සානි සත්ත ව සුත්තසතානි ද්වාසට්ඨි ව සුත්තානි.

“සත්තසුත්තසහස්සානි, සත්තසුත්තසතානි ව;
ද්වාසට්ඨි වෙව සුත්තන්තා, එසො සංයුත්තසඬගහො” ති.

කතමො අඬගුත්තරනිකායො? එකෙකඅඬගාතිරෙකවසෙන කථිතානි
චිත්තපරියාදානාදීනි නව සුත්තසහස්සානි පඤ්ච සුත්තසතානි
සත්තපඤ්ඤාසඤ්ච සුත්තානි.

“නව සුත්තසහස්සානි, පඤ්ච සුත්තසතානි ව;
සත්තපඤ්ඤාස සුත්තානි, සඬබ්බා අඬගුත්තරෙ අය” න්ති.

කතමො බුද්දකනිකායො? සකලං විනයපිටකං, අභිධම්මපිටකං,
බුද්දකපාඨාදයො ච පුබ්බෙ දස්සිතා පඤ්චදසප්පහෙදා, යපෙත්වා චත්තාරො
නිකායෙ අවසෙසං බුද්ධවචනං.

“යපෙත්වා චතුරොපෙන, නිකායෙ දීඝආදිකෙ;
තදඤ්ඤං බුද්ධවචනං, නිකායො බුද්දකො මනො” ති.

එවං නිකායවසෙන පඤ්චවිධං.

කථං අඬගවසෙන නවවිධං? සබ්බමෙව හිදං සුත්තං, ගෙය්‍යං,
වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අඛ්‍යාතධම්මං,
වෙදල්ලන්ති නවප්පහෙදං හොති. තත්ථ
උභතොවිභවිතීද්දෙසඛන්ධකපරිවාරා, සුත්තනිපාතෙ
මඬගලසුත්තරතනසුත්තනාලකසුත්තතුවට්ටකසුත්තානි ච අඤ්ඤම්පි ච
සුත්තනාමකං තථාගතවචනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බම්පි සගාථකං සුත්තං
ගෙය්‍යන්ති වෙදිතබ්බං. විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථවග්ගො,
සකලම්පි අභිධම්මපිටකං, නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤම්පි අට්ඨහි
අඬගෙහි අසඬගහිතං බුද්ධවචනං, තං වෙය්‍යාකරණන්ති වෙදිතබ්බං. ධම්මපදං,
ථෙරගාථා, ථෙරීගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ච ගාථානි
වෙදිතබ්බා. සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථා පටිසංයුත්තා ද්වෙඅසීති
සුත්තන්තා උදානන්ති වෙදිතබ්බං. “වුත්තඤ්ඤෙතං
හගවතා” තිආදිනයප්පවත්තා දසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉතිවුත්තකන්ති
වෙදිතබ්බං. අපණ්ණකජාතකාදීනි පඤ්ඤාසාධිකානි පඤ්චජාතකසතානි
‘ජාතක’න්ති වෙදිතබ්බං. “චත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, අච්ඡරියා අඛ්‍යාතා ධම්මා
ආනන්දෙ” තිආදිනයප්පවත්තා (දී. නි. 2.209) සබ්බෙපි
අච්ඡරියඛ්‍යාතධම්මපටිසංයුත්තසුත්තන්තා අඛ්‍යාතධම්මන්ති වෙදිතබ්බං.
වුළුවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-සම්මාදිට්ඨි-සක්කපඤ්ඤ-සඬබාරභාජනිය-

මහාපුණ්ණමසුත්තාදයො සබ්බෙපි වෙදඤ්ච තුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා වෙදල්ලන්ති වෙදිතබ්බං. එවං අභිගවසෙන නවවිධං.

කථං ධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සවිධං? සබ්බමෙව චෙනං බුද්ධවචනං -

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො” ති.

එවං පරිදිපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සප්පහෙදං හොති. තත්ථ එකානුසන්ධිකං සුත්තං එකො ධම්මක්ඛන්ධො. යං අනෙකානුසන්ධිකං, තත්ථ අනුසන්ධිවසෙන ධම්මක්ඛන්ධගණනා. ගාථාබන්ධෙසු පඤ්භාපුච්ඡනං එකො ධම්මක්ඛන්ධො, විස්සප්පනං එකො. අභිධම්මෙ එකමෙකං තිකදුකභාජනං, එකමෙකඤ්ච විත්තචාරභාජනං, එකමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. විනයෙ අත්ථි වත්ථු, අත්ථි මාතිකා, අත්ථි පදභාජනීයං, අත්ථි අන්තරාපත්ති, අත්ථි ආපත්ති, අත්ථි අනාපත්ති, අත්ථි තිකච්ඡෙදො. තත්ථ එකමෙකො කොට්ඨාසො එකමෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති වෙදිතබ්බො. එවං ධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සවිධං.

එවමෙනං අහෙදතො රසවසෙන එකවිධං, හෙදතො ධම්මවිනයාදිවසෙන දුට්ඨාදිහෙදං බුද්ධවචනං සඛිගායන්තෙන මහාකස්සපප්පමුඛෙන වසීගණෙන “අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං පට්ඨබුද්ධවචනං, ඉදං මජ්ඣිමබුද්ධවචනං, ඉදං පච්ඡිමබුද්ධවචනං, ඉදං විනයපිටකං, ඉදං සුත්තන්තපිටකං, ඉදං අභිධම්මපිටකං, අයං දීඝනිකායො...පෙ.... අයං බුද්දකනිකායො, ඉමානි සුත්තාදීනි නවභිගානි, ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානී” ති, ඉමං පහෙදං වචන්ථපෙත්වා සඛිගීතං. න කෙවලඤ්ච ඉමමෙව, අඤ්ඤම්පි උද්දානසඛිගහ-වග්ගසඛිගහ-පෙය්‍යාලසඛිගහ-එකකනිපාත-දුකනිපාතාදිනිපාතසඛිගහ-සංයුත්තසඛිගහ-පණ්ණාසසඛිගහාදි-අනෙකවිධං තිසු පිටකෙසු සන්දිස්සමානං සඛිගහප්පහෙදං වචන්ථපෙත්වා එව සත්තභි මාසෙහි සඛිගීතං.

සඛිගීතිපරියොසානෙ වස්ස - “ඉදං මහාකස්සපත්ථෙරෙන දසබ්බස්ස සාසනං පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණකාලං පවත්තනසමත්ථං කත”න්ති සඤ්ජානප්පමොදා සාධුකාරං විය දදමානා අයං මහාපට්ඨි උදකපරියන්තං කත්වා අනෙකප්පකාරං කම්පි සඛිකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, අනෙකානි ච අච්ඡරියානි පාතුරහෙසුන්ති, අයං පට්ඨමහාසඛිගීති නාම. යා ලොකෙ -

“සතෙහි පඤ්චහි කතා, තෙන පඤ්චසතාති ච;
ථෙරෙහෙව කතත්තා ච, ථෙරිකාති පච්චිවතී”ති.

1. බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා

පරිබ්බාජකකපාවණ්ණනා

ඉමිස්සා පයමමභාසඬගීතියා වත්තමානාය විනයසඬගභාවසානෙ සුත්තන්තපිටකෙ ආදිනිකායස්ස ආදිසුත්තං බ්‍රහ්මජාලං පුච්ඡන්තෙන ආයස්මතා මහාකස්සපෙන - “බ්‍රහ්මජාලං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති, එවමාදිවුත්තවචනපරියොසානෙ යත්ථ ච භාසිතං, යඤ්චාරබ්භ භාසිතං, තං සබ්බං පකාසෙන්නො ආයස්මා ආනන්දො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ. තෙන වුත්තං “බ්‍රහ්මජාලස්සාපි එවං මෙ සුතන්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පයමමභාසඬගීතියාලෙ වුත්තං නිදානමාදී”ති.

1. තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදිනි නාමපදානි. පටිපන්නො භොතීති එත්ථ පටීති උපසග්ගපදං, භොතීති ආබ්‍යාතපදන්ති. ඉමිනා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො	පන	එවං-සද්දො	තාව
උපමුපදෙසසම්පහංසනගරභණුවචනසම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදිඅ			
නෙකත්ථප්පහෙදො. තථාහෙස - “එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං			
බ්‍රහ්”න්ති (ධ. ප. 53) එවමාදිසු උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං,			
එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං			
භගවා, එවමෙතං සුගතා”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං			
පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං			
භාසති”තිආදිසු (සං. නි. 1.187) ගරභණෙ. “එවං, භන්තෙති බො තෙ භික්ඛු			
භගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං			
බ්‍යා බො අහං, භන්තෙ, භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී”තිආදිසු (ම. නි.			
1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො			
තෙනුපසඬකම, උපසඬකම්ත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං			
අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එසුචිහාරං පුච්ඡ. “සුභො මාණවො			
තොදෙය්‍යපුත්තො භවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං			
එසුචිහාරං පුච්ඡති”ති. “එවඤ්ච වදෙහි, සාධු කිර භවං ආනන්දො යෙන			
සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඬකමතු අනුකම්පං			
උපාදායා”තිආදිසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤථ, කාලාමා,			
ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, භන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා			
වාති? සාවජ්ජා, භන්තෙ. විඤ්ඤගරභිතා වා විඤ්ඤප්පසත්ථා වාති?			
විඤ්ඤගරභිතා, භන්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති			
නො වා, කථං වො එත්ථ භොතීති? සමත්තා, භන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය			

දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොති” තිආදීසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙත එවං-සද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති, නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං, විවිධපාටිභාරියං, ධම්මත්ථදෙසනාපට්ඨෙධගම්හිරං, සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො චචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි ‘එවං මෙ සුතං’ මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදස්සනත්ථෙත – “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත” න්ති අත්තානං පරිමොචෙත්තො – ‘එවං මෙ සුතං’, ‘මයාපි එවං සුත’ න්ති ඉදානි චත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙත – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමත්තානං, සතිමත්තානං, ධිතිමත්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො” ති (අ. නි. 1.223). එවං භගවතා – “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො, ධම්මකුසලො, බ්‍යඤ්ජනකුසලො, නිරුත්තිකුසලො, පුබ්බාපරකුසලො” ති (අ. නි. 5.169). එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙත්තො සත්තානං සොතුකාමතං ජනෙති – ‘එවං මෙ සුතං’, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤථා දට්ඨබ්බ” න්ති.

මෙ-සද්දො තීසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස – “ගාථාභිගීතං මෙ අහොජනෙය්‍ය” න්තිආදීසු (සු. නි. 81) මයානි අත්ථො. “සාධු මෙ, භන්තෙ, භගවා සඬ්ඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු” තිආදීසු (සං. නි. 4.88) මග්ගන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථා” තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මමානි අත්ථො. ඉධ පන මයා සුතන්ති ච, මම සුතන්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුතන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො ච අනුපසග්ගො ච – ගමනවිස්සුතකිලින්ත-උපවිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙය්‍ය-සොතද්වාරානුසාර-විඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථජ්ජහෙදො, තථා භිස්ස “සෙනාය පසුතො” තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො” තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා” තිආදීසු (පාටි. 657) කිලින්තාකිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනජ්ජක” න්තිආදීසු (බ්‍ර. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානපසුතා ධීරා” තිආදීසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. ‘දිට්ඨං සුතං

මුත්ත'න්තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤායාන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො”තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වාති අත්ථො. ‘මෙ’ සද්දස්ස හි ‘මයා’ති අත්ථෙ සති ‘එවං මයා සුතං’ සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරිතන්ති යුජ්ජති. ‘මමා’ති අත්ථෙ සති එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරණන්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තීසු පදෙසු එවන්ති
 සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති
 චුත්තවිඤ්ඤාණසමඬිගිපුග්ගලනිදස්සනං. සුතන්ති අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො
 අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනං. තථා එවන්ති තස්සා
 සොතද්වාරානුසාරොන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා නානප්පකාරොන
 ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති
 ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – “නානප්පකාරොන ආරම්මණෙ
 පවත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො
 සුතො”ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතඛ්ඛධම්මප්පකාසනං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං.
 සුතන්ති පුග්ගලකිව්චප්පකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති. “යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි,
 තං මයා එවං සුත”න්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා
 නානත්ථ්ථාසඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි
 අයමාකාරපඤ්ඤත්ති. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුතන්ති විසයනිද්දෙසො.
 එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තං සමඬිගිතො කත්තු
 විසයග්ගහණසන්තිට්ඨානං කතං හොති.

අථවා එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති
 විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිව්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං
 පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, “මයා සවනකිව්චවිඤ්ඤාණසමඬිගිනා පුග්ගලෙන
 විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිව්චවොභාරොන සුත”න්ති.

තත්ථ එවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන
 අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථී, යං එවන්ති වා
 මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙථ? සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තං එත්ථ
 සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති. තථා ‘එව’න්ති ච, මෙති
 ච, තං තං උපාදාය චත්තඛ්ඛතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. ‘සුත’න්ති දිට්ඨාදීනි

උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. එත්ථ ච එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. න හි සම්මුළ්භො නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොති. ‘සුත’න්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොහං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොසෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බඨගමාය සතියා බ්‍යඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බඨගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපට්ඨෙධසමත්ථතා. තද්දුහයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො, එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති. අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපට්ඨෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, වික්ඛිත්තවිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තවිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වුව්චමානොපි “න මයා සුතං, පුන හණථා”ති භණති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණ්ඩං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අප්පණ්ණිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තවිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථීති.

අපරො නයො, යස්මා එවන්ති යස්ස විත්තසන්නානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසොති වුත්තං, සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මාඅප්පණ්ණිතත්තො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙනාකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිමත්තො දීපෙති. සුතන්ති සවනායොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස වා සවනං අත්ථී. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධිසිද්ධා හොති, පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි, තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගං විය සූරියස්ස උදයතො යොනිසො මනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බඨගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො – “එවං මෙ සුත”න්තිආදිමාහ.

අපරො නයො, ‘එව’න්ති ඉමිනා නානප්පකාරපට්ඨෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තතො අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. ‘සුත’න්ති ඉමිනා සොතබ්බප්පහෙදපට්ඨෙධදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං.

‘එව’න්ති ච ඉදං යොනියො මනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො – “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා, දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා”ති දීපෙති. ‘සුත’න්ති ඉදං සවනයොගදීපකං වචනං භාසමානො – “බ්‍රහ්ම මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පටිච්ඡා”ති දීපෙති. තදුභයෙනාපි අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපාරිපූරිං දීපෙන්තො සවනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතිති, තස්මා ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං අයං ධම්මො සොතබ්බොති.

“එවං මෙ සුත”න්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතජ්ජවෙදිකං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසප්පුරිසභූමිං අතික්කමති. සාවකත්තං පටිජානන්තො සප්පුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව භගවතො වචන”න්ති දීපෙන්තො අත්තනං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජීනවචනං අප්පෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිච “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තො – “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුට්ඨසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨායිනො සිහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරචක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යාඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කාතබ්බා”ති සබ්බෙසං දෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙති. තෙනෙනං වුච්චති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඬ්චෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

“සමවායෙ බණ්ණ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පහානෙ ච, පටිච්චෙධෙ ච දිස්සති”.

තථා හිස්ස – “අප්පෙවනාම ස්වෙපි උපසඬ්ඛකමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. “එකොච ඛො හික්ඛවෙ, බණ්ණා ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) බණ්ණා. “උණ්භසමයො පරිලාභසමයො”තිආදීසු (පාටි. 358) කාලො.

“මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332) සමුහො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, හගවා බො සාවත්ථියං විහරති, හගවාපි මං ජානිස්සති, හද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරි”ති. අයමපි බො, තෙ හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙනු. “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගහමානො පරිබ්බාජකො සමණුමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙය් ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති. (සං. නි. 1.128) –

ආදීසු පටිලාහො. “සම්මා මානාහිසමයා අන්තමකාසි දුක්ඛස්සා”න්තිආදීසු (අ. නි. 7.9) පහානං. “දුක්ඛස්ස ජිලනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අහිසමයට්ඨො”න්තිආදීසු (පටි. 108) පටිච්චෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංචච්ඡරඋතුමාසඬ්චමාසරත්තිදිවපුබ්බණ්හමජ්ඣන්තිකසායන්හපයමමජ්ඣි- මපච්ඡිමයාමමුහුත්තාදීසු කාලප්පහෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංචච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යස්මිං යස්මිං සංචච්ඡරෙ උතුම්හි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ වා දිවසභාගෙ වා වුත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුචිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන – “එවං මෙ සුත්තං” අසුකසංචච්ඡරෙ අසුකඋතුම්හි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වාති එවං වුත්තෙ න සක්කා සුබ්බෙන ධාරෙතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙන්වා “එකං සමය”න්ති ආහ. යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො, ජාතිසමයො, සංචෙගසමයො, අභිනික්ඛමනසමයො, දුක්කරකාරිකසමයො, මාරවිජයසමයො, අභිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, දෙසනාසමයො, පරිනිබ්බානසමයොති, එවමාදයො හගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය පකාසා අනෙකකාලප්පහෙදා එව සමයා. තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඛාතං එකං සමයන්ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිච්චසමයෙසු කරුණාකිච්චසමයො, අත්තහිතපරහිතපට්ඨන්තිසමයෙසු පරහිතපට්ඨන්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරුණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො දෙසනාපට්ඨන්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සමයං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

තස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”න්ති (ධ. ස. 1) ව, ඉතො අඤ්ඤෙසු ව සුත්තපදෙසු – “යස්මිං සමයෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි”ති ව භූමිමච්චනනිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව – “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා”ති කරණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති? තත්ථ තථා ඉධ ව අඤ්ඤා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ව අධිකරණත්ථො භාවෙන භාවලක්ඛණත්ථො ව සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො, සමුහත්ථො ව සමයො, තත්ථ තත්ථ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං ඛණසමවායහෙතුසංඛාතස්ස ව සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛීයති, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ භූමිමච්චනනිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ව හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ව සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙයො, තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ව සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤව අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විහාසී, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ඤව එවං ජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසි, අවිචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිහාරෙන විහාසී, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති.

තෙනෙනං වුච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ව;
අඤ්ඤත්‍ර සමයො චුත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා, “තෙන සමයෙනා”ති වා, “එකං සමය”න්ති වා, අභිලාපමත්තහෙදො එස, සබ්බත්ථ භූමිමමෙවත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චුත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ භගවාති වදන්ති. අයඤ්ඤව සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා භගවාති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චුත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

අපි ව –

“භාග්‍යවා හග්ගවා යුත්තො, හගෙහි ව විහත්තවා;
හත්තවා වත්තගමනො, හවෙසු හගවා තතො”ති.

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරඅත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ව විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොයෙව.

එත්තාවතා වෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්තො හගවතො ධම්මකායං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති.

එකං සමයං හගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ හගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්බධරො වජිරසඬ්ඝාත සමානකායො සොපි හගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙපෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ව හණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. හගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දන්ති අන්තරා-සද්දො කාරණඛණ්ඩිත්තවෙමජ්ඣවිවරාදීසු දිස්සති. “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාගතා”ති (අ. නි. 6.44) ව, “ජනා සඬ්ගම්ම මන්තෙන්ති මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති (සං. නි. 1.228) ව ආදීසු හි කාරණෙ අන්තරා-සද්දො. “අද්දස මං, හන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) බණේ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. “අන්තරා වොසානමාපාදී”තිආදීසු (වුළව. 350) වෙමජ්ඣෙ. “අපි වායං, හික්ඛවෙ, තපොදා ද්විත්තං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”තිආදීසු (පාරා. 231) විවරෙ. ස්වායම්භ විවරෙ වත්තති, තස්මා රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව විවරෙති එවමෙත්ථත්ථො වෙදිතබ්බො. අන්තරා-සද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු ව යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො හොති, අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති. ඉධ පන යොජෙත්ථායෙව වුත්තොති.

අද්ධානමග්ගප්පට්ඨපන්තො හොතිති අද්ධානසඤ්චානං මග්ගං පට්ඨපන්තො හොති, “දීඝමග්ග”න්ති අත්ථො. අද්ධානගමනසමයස්ස හි විහඬිගෙ “අඬිසයොජනං ගච්ඡස්සාමිති භුඤ්ජිතබ්බ”න්තිආදිවචනතො (පාචි. 218) අඬිසයොජනමපි අද්ධානමග්ගො හොති. රාජගහතො පන නාළන්දා යොජනමෙව.

මහතා භික්ඛුසඤ්චසෙන සද්ධිත්ති ‘මහතා’ති ගුණමහත්තෙනපි මහතා, සඤ්චායාමහත්තෙනපි මහතා. සො හි භික්ඛුසඤ්චසො ගුණෙහිපි මහා අහොසි, අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගතත්තා. සඤ්චායෙපි මහා, පඤ්චසතසඤ්චායත්තා. භික්ඛුනං සඤ්චායෙ ‘භික්ඛුසඤ්චසො’, තෙන භික්ඛුසඤ්චසෙන. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඤ්චායසඤ්චායෙන සමගුණෙනාති අත්ථො. සද්ධිත්ති එකතො.

පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහිති පඤ්චමත්තා එතෙසන්ති පඤ්චමත්තාති. මත්තාති පමාණං වුවචති, තස්මා යථා “හොජනෙ මත්තඤ්ඤ”ති වුත්තෙ “හොජනෙ මත්තං ජානාති, පමාණං ජානාති”ති අත්ථො හොති, එවමිධාපි – “තෙසං භික්ඛුසතානං පඤ්චමත්තා පඤ්චපමාණ”න්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. භික්ඛුනං සතාති භික්ඛුසතාති, තෙහි පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි.

සුප්පියොපි ඛො පරිබ්බාජකොති සුප්පියොති තස්ස නාමං. පි-කාරො මග්ගප්පට්ඨපන්තසභාගතාය පුග්ගලසම්පිණ්ඩනත්ථො. ඛො-කාරො පදසන්ධිකරො, බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාවසෙන වුත්තො. පරිබ්බාජකොති සඤ්ජයස්ස අන්තෙවාසි ඡන්තපරිබ්බාජකො. ඉදං වුත්තං හොති – “යදා භගවා තං අද්ධානමග්ගං පට්ඨපන්තො, තදා සුප්පියොපි පරිබ්බාජකො පට්ඨපන්තො අහොසි”ති. අතීතකාලත්ථො හෙත්ථ හොති-සද්දො.

සද්ධිං අන්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණුවෙනාති – එත්ථ අන්තෙ වසතීති අන්තෙවාසි. සම්පවාරො සන්තිකාවචරො සිස්සොති අත්ථො. බ්‍රහ්මදත්තොති තස්ස නාමං. මාණුවොති සත්තොපි වොරොපි තරුණොපි වුවචති.

“වොදිතා දෙවදුතෙහි, යෙ පමජ්ජන්ති මාණවා;
තෙ දීඝරත්තං සොවන්ති, භීතකායුපගා නරා”ති. (ම. නි. 3.271) –

ආදීසු හි සත්තො මාණුවොති වුත්තො. “මාණුවෙහිපි සමාගච්ඡන්ති කතකම්මෙහිපි අකතකම්මෙහිපි”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) වොරො. “අම්බට්ඨො මාණුවො, අඬිගකො මාණුවො”තිආදීසු (දී. නි. 1.316) තරුණො

‘මාණවො’ති චුත්තො. ඉධාපි අයමෙවත්ථො. ඉදඤ්භි චුත්තං හොති – බ්‍රහ්මදත්තෙන නාම තරුණන්තෙවාසිනා සද්ධිත්ති.

තත්‍රාති තස්මිං අද්ධානමග්ගෙ, තෙසු වා ද්විසු ජනෙසු. සුදන්ති නිපාතමත්තං. අනෙකපරියායෙනාති පරියාය-සද්දො තාව වාරදෙසනාකාරණෙසු වත්තති. “කස්ස නු ඛො, ආනන්ද, අජ්ජ පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398) හි වාරෙ පරියායසද්දො වත්තති. “මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහි”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං. “ඉමිනාපි ඛො, තෙ රාජඤ්ඤ, පරියායෙන එවං හොතු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.411) කාරණෙ. ස්වායම්ධාපි කාරණෙ වත්තති, තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – “අනෙකවිධෙන කාරණෙනා”ති, “බහුහි කාරණෙහි”ති චුත්තං හොති.

බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති අවණ්ණවිරහිතස්ස
අපරිමාණවණ්ණසමන්තාගතස්සාපි බුද්ධස්ස භගවතො – “යං ලොකෙ ජාතිචුඨඨෙසු කත්තබ්බං අභිවාදනාදියාමිච්ඡිකම්මං ‘සාමග්ගිරසො’ති චුච්චති, තං සමණස්ස ගොතමස්ස නත්ථි තස්මා අරසරූපො සමණො ගොතමො, නිබ්භොගො, අකිරියවාදො, උච්ඡෙදවාදො, ජෙගුවඡී, වෙනයිකො, තපස්සී, අපගබ්භො. නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො. තක්කපරියාහනං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති, වීමංසානුවරිතං, සයංපටිභානං. සමණො ගොතමො න සබ්බඤ්ඤා, න ලොකවිදු, න අනුත්තරො, න අග්ගපුග්ගලො”ති. එවං තං තං අකාරණමෙව කාරණන්ති වත්වා තථා තථා අවණ්ණං දොසං නින්දං භාසති.

යථා ව බුද්ධස්ස, එවං ධම්මස්සාපි තං තං අකාරණමෙව කාරණතො වත්වා – “සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මො දුරක්ඛාතො, දුප්පට්ඨෙදිතො, අනියායානිකො, අනුපසම්භවත්තනිකො”ති තථා තථා අවණ්ණං භාසති.

යථා ව ධම්මස්ස, එවං සඨ්ඨස්සාපි යං වා තං වා අකාරණමෙව කාරණතො වත්වා – “මිච්ඡාපට්ඨන්තො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකසඨ්ඨො, කුට්ඨපට්ඨන්තො, පච්චනිකපට්ඨදං අනනුලොමපට්ඨදං අධම්මානුලොමපට්ඨදං පට්ඨන්තො”ති තථා තථා අවණ්ණං භාසති.

අත්තෙවාසී පනස්ස – “අම්භාකං ආවරියො අපරාමසිතබ්බං පරාමසති, අනක්කම්තබ්බං අක්කමති, ස්වායං අග්ගිං ගිලන්තො විය, හත්ථෙන අසිධාරං පරාමසන්තො විය, මුට්ඨිනා සිනෙරුං පදාලෙතුකාමො විය, කකචදන්තපන්තියං කිළමානො විය, පහින්තමදං වණ්ඩහත්ථිං හත්ථෙන ගණ්හන්තො විය ව වණ්ණාරහස්සෙව රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසමානො

අනායාසනං පාපුණ්ණිස්සති. ආචරියො ඛො පන ගුථං වා අග්ගිං වා කණ්ටකං වා කණ්භසප්පං වා අක්කමන්තෙ, සුලං වා අභිරුහන්තෙ, හලාහලං වා විසං බාදන්තෙ, බාරොදකං වා පක්ඛලන්තෙ, නරකපපාතං වා පපතන්තෙ, න අන්තෙවාසිනා තං සබ්බමනුකාතබ්බං භොති. කම්මස්සකා හි සත්තා අත්තනො කම්මානුරූපමෙව ගතිං ගච්ඡන්ති. නෙව පිතා පුත්තස්ස කම්මෙන ගච්ඡති, න පුත්තො පිතු කම්මෙන, න මාතා පුත්තස්ස, න පුත්තො මාතූයා, න භාතා හගිනියා, න හගිනී භාතු, න ආචරියො අන්තෙවාසිනො, න අන්තෙවාසී ආචරියස්ස කම්මෙන ගච්ඡති. මය්හඤ්ච ආචරියො තිණ්ණං රතනානං අවණ්ණං භාසති, මහාසාවජ්ජො ඛො පනාරියුපවාදොති. එවං යොනියො උම්මුජ්ජිත්වා ආචරියවාදං මද්දමානො සම්මාකාරණමෙව කාරණතො අපදිසන්තො අනෙකපරියායෙන තිණ්ණං රතනානං වණ්ණං භාසිතුමාරද්ධො, යථා තං පණ්ඩිතජාතිකො කුලපුත්තො”. තෙන චූත්තං – “සුප්පියස්ස පන පරිබ්බාජකස්ස අන්තෙවාසී බ්‍රහ්මදත්තො මාණවො අනෙකපරියායෙන බුද්ධස්ස වණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස වණ්ණං භාසති, සඬ්ඝස්ස වණ්ණං භාසති”ති.

තත්ථ වණ්ණන්ති වණ්ණං-සද්දො සණ්ඨාන-ජාති-රූපායතන-කාරණ-පමාණ-ගුණ-පසංසාදීසු දිස්සති. තත්ථ “මහත්තං සප්පරාජවණ්ණං අභිනිමිතිත්වා”තිආදීසු (සං. නි. 1.142) සණ්ඨානං චූච්චති. “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, භීනො අඤ්ඤො වණ්ණො”තිආදීසු (ම. නි. 2.402) ජාති. “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.303) රූපායතනං.

“න හරාමි න හඤ්ජාමි, ආරා සිඬ්ඝාමි වාරිජං;

අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධත්ථෙතොති චූච්චති”ති. (සං. නි. 1.234) –

ආදීසු කාරණං. “තයො පත්තස්ස වණ්ණො”තිආදීසු (පාරා. 602) පමාණං. “කදා සඤ්ඤාලිහා පන, තෙ ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”තිආදීසු (ම. නි. 2.77) ගුණො. “වණ්ණාරහස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදීසු (අ. නි. 2.135) පසංසා. ඉධ ගුණොපි පසංසාපි. අයං කිර තං තං භූතමෙව කාරණං අපදිසන්තො අනෙකපරියායෙන රතනත්තයස්ස ගුණූපසඤ්ඡිතං පසංසං අභාසි. තත්ථ – “ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (පාරා. 1) තයෙන, “යෙ භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා අග්ගෙ තෙ පසන්නා”තිආදිනා “එකපුග්ගලො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති...පෙ.... අසමො අසමසමො”තිආදිනා (අ. නි. 1.174) ච තයෙන බුද්ධස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. “ස්වාක්ඛාතො හගවතා

ධම්මො”ති (දී. නි. 2.159) ව “ආලයසමුග්ග්‍යානො වට්ඨපච්ඡෙදො”ති (ඉති. 90, අ. නි. 4.34) ව, “යෙ භික්ඛවෙ, අරියෙ අට්ඨකිංගිකෙ මග්ගෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති ව එවමාදීහි නයෙහි ධම්මස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. “සුප්පට්ඨන්තො භගවතො සාවකසඬ්ඝො”ති (දී. නි. 2.159) ව, “යෙ, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති (අ. නි. 4.34) ව එවමාදීහි පන නයෙහි සඬ්ඝස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. පහොත්තෙන පන ධම්මකට්ඨකෙන පඤ්චනිකායෙ නවඬ්ගං සත්ථුසාසනං චතුරාසීතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි ඔගාහිත්වා බුද්ධාදීනං වණ්ණො පකාසෙතබ්බො. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ බුද්ධාදීනං ගුණෙ පකාසෙන්නො අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො ධම්මකට්ඨකොති න සක්කා චත්තුං. ඊදිසෙසු හි යානෙසු ධම්මකට්ඨකස්ස ථාමො වෙදිතබ්බො. බ්‍රහ්මදත්තො පන මාණුවො අනුස්සවාදිමත්තසම්ඛන්ධිතෙන අත්තතො ථාමෙන රතනත්තයස්ස වණ්ණං භාසති.

ඉතිහ තෙ උභො ආචරියන්තෙවාසීති එවං තෙ ද්වෙ ආචරියන්තෙවාසිකා. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සානි අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස. උජුච්චව්චනීකවාදානි ඊසකම්පි අපරිහරිත්වා උජුමෙව විවිධපච්චනීකවාදා, අනෙකචාරං විරුද්ධවාදා එව හුත්වානි අත්ථො. ආචරියෙන හි රතනත්තයස්ස අවණ්ණො භාසිතෙ අන්තෙවාසී වණ්ණං භාසති, පුන ඉතරො අවණ්ණං, ඉතරො වණ්ණන්ති එවං ආචරියො සාරථලකෙ විසරුක්ඛආණිං ආකොටයමානො විය පුනථපුනං රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසති. අන්තෙවාසී පන සුවණ්ණරජතමණිමයාය ආණියා තං ආණිං පටිබාහයමානො විය පුනථපුනං රතනත්තයස්ස වණ්ණං භාසති. තෙන වුත්තං – “උජුච්චව්චනීකවාදා”ති.

භගවත්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධා භොන්ති භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ඤානි භගවත්තඤ්ඤා භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ඤා පච්ඡතො පච්ඡතො දස්සනං අවිජ්ඣන්තා ඉරියාපථානුබන්ධිතෙන අනුබන්ධා භොන්ති, සීසානුලොකිතො හුත්වා අනුගතා භොන්තීති අත්ථො.

කස්මා පන භගවා තං අද්ධානං පටිපන්නො? කස්මා ව සුප්පියො අනුබන්ධො? කස්මා ව සො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසතීති? භගවා තාව තස්මිං කාලෙ රාජගහපරිවත්තකෙසු අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසු අඤ්ඤතරස්මිං වසිත්වා පාතොව සරීරප්පට්ඨගනං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලායං භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති. සො තං දිවසං භික්ඛුසඬ්ඝස්ස සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො භික්ඛුසඬ්ඝං පත්තචීවරං ගාභාපෙත්වා – “නාළන්දං ගමිස්සාමි”ති, රාජගහතො නික්ඛමිත්වා තං අද්ධානං පටිපන්නො. සුප්පියොපි බො තස්මිං කාලෙ

රාජගහපරිවත්තකෙ අඤ්ඤතරස්මිං පරිබ්බාජකාරාමෙ වසින්වා
 පරිබ්බාජකපරිවුතො රාජගහෙ භික්ඛාය වරති. සොපි තං දිවසං
 පරිබ්බාජකපරිසාය සුලභභික්ඛං කත්වා භුත්තපාතරාසො පරිබ්බාජකෙ
 පරිබ්බාජකපරික්ඛාරං ගාභාපෙත්වා - නාළන්දං ගමිස්සාමිච්චෙව භගවතො තං
 මග්ගං පටිපන්නභාවං අජානන්තොව අනුබන්ධො. සචෙ පන ජානෙය්‍ය
 නානුබන්ධෙය්‍ය. සො අජානින්වා භවිෂන්තො ගීවං උක්ඛිපින්වා
 ඔලොකයමානො භගවන්තං අද්දස බුද්ධසිරියා සොභමානං
 රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තමිව ජඬගමකනකගිරිසිඛරං.

තස්මිං කිර සමයෙ දසබලස්ස සරීරතො නික්ඛමින්වා ඡබ්බණ්ණරස්මියො
 සමන්තා අසීතිභත්ථජ්ජමාණෙ පදෙසෙ ආධාවන්ති විධාවන්ති
 රතනාවෙලරතනදාමරතනවුණ්ණවිජ්ජකිණ්ණං විය,
 පසාරිතරතනවිත්තකඤ්චනපට්ඨිව, රත්තසුවණ්ණරසනිසිඤ්චමානමිව,
 උක්කාසනනිපාතසමාකුලමිව, නිරන්තරවිජ්ජකිණ්ණකණිකාරපුෂ්පමිව
 වායුචෙගක්ඛිත්තවිනපිට්ඨවුණ්ණමිව,
 ඉන්ද්‍රධනුවිජ්ජලතාතාරාගණජ්ජභාවිසරවිජ්ජුරිතවිච්ඡරිතමිව ච තං වනන්තරං
 හොති.

අසීති අනුබ්‍යඤ්ජනානුරඤ්ජිතඤ්ච පන භගවතො සරීරං
 විකසිතකම්බලජ්ජලමිව, සරං සබ්බපාලිපුල්ලමිව පාරිච්ඡත්තකං,
 තාරාමරීචිවිකසිතමිව, ගගනතලං සිරියා අවහසන්තමිව,
 බ්‍යාමජ්ජභාවරික්ඛෙපවිලාසිනී වස්ස ද්වන්තිංසවරලක්ඛණමාලා ගන්ථෙත්වා
 යපිතද්වන්තිංසවන්දමාලාය ද්වන්තිංසසුරියමාලාය පටිපාටියා
 යපිතද්වන්තිංසවක්කවන්තිද්වන්තිංසසක්කදෙවරාජද්වන්තිංසමහාබ්‍රහ්මානං
 සිරිං සිරියා අභිභවන්තිමිව. තඤ්ච පන භගවන්තං පරිවාරෙත්වා යිතා භික්ඛු
 සබ්බෙව අජ්ජිච්ඡා සන්තුට්ඨා පටිච්ඡිත්තා අසංසට්ඨා චොදකා පාපගර්හිතො
 වත්තාරො වචනක්ඛමා සීලසම්පන්නා
 සමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා. තෙසං මජ්ඣෙ භගවා
 රත්තකම්බලපාකාරපරික්ඛිත්තො විය කඤ්චනථමිහො,
 රත්තපදුමසණ්ඩමජ්ඣගතා විය සුවණ්ණනාවා, පවාලචෙදිකාපරික්ඛිත්තො විය
 අග්ගික්ඛන්ධො, තාරාගණපරිවාරිතො විය පුණ්ණවන්දො මිගපක්ඛිනමිපි
 වක්ඛුනි පිණයති, පගෙව දෙවමනුස්සානං. තස්මිඤ්ච පන දිවසෙ යෙභුයෙය්‍යන
 අසීතිමහාටෙරා මෙසවණ්ණං පංසුකුලං ඵකංසං කරින්වා කත්තරදණ්ඩං ආදාය
 සුවම්මවම්මිතා විය ගන්ධහත්ථිතො විගතදොසා වන්තදොසා භින්නකිලෙසා
 විජට්ඨජටා ජින්නබන්ධනා භගවන්තං පරිවාරයිංසු. සො සයං චිත්තරාගො
 චිත්තරාගෙහි, සයං චිත්තදොසො චිත්තදොසෙහි, සයං චිත්තමොහො චිත්තමොහෙහි,
 සයං චිත්තණ්ණො චිත්තණ්ණෙහි, සයං නික්කිලෙසො නික්කිලෙසෙහි, සයං

බුද්ධො අනුබුද්ධෙහි පරිවාරිතො; පත්තපරිවාරිතං විය කෙසරං, කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරිතො විය ඡද්දන්තො නාගරාජා, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධනරට්ඨො හංසරාජා, සෙනඬගපරිවාරිතො විය වක්කවත්තිරාජා, දෙවගණපරිවාරිතො විය සක්කො දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිතො විය භාරිතො මහාබ්‍රහ්මා, අපරිමිතකාලසඤ්චිතපුඤ්ඤබලනිබ්බත්තාය අවිත්තෙය්‍යාය අනොපමාය බුද්ධලීලාය වන්දො විය ගගනතලං තං මග්ගං පටිපන්නො හොති.

අට්ඨං හගවන්තං අනොපමාය බුද්ධලීලාය ගච්ඡන්තං භික්ඛු ව ඔක්ඛිත්තවක්ඛු සන්නිත්තිදියෙ සන්නමානසෙ උපරිනහෙ යීතං පුණ්ණවන්දං විය හගවන්තංයෙව නමස්සමානෙ දිස්වාච පරිබ්බාජකො අත්තනො පරිසං අවලොකෙසි. සා හොති කාජදණ්ඩකෙ ඔලම්බෙන්වා ගහිතොලුග්ගවිලුග්ගපිට්ඨකතිදණ්ඩමොරපිඤ්ජමත්තිකාපත්තපසිබ්බකකුණ්ඩි කාදිඅනෙකපරික්ඛාරභාරහරිතා. “අසුකස්ස හත්ථා සොහණා, අසුකස්ස පාදා”ති එවමාදිනිරත්ථකවචනා මුඛරා විකිණ්ණවාචා අදස්සනීයා අපාසාදිකා. තස්ස තං දිස්වා විජ්ජපිසාරො උදපාදි.

ඉදානි තෙන හගවතො වණ්ණො වත්තබ්බො හවෙය්‍යා. යස්මා පනෙස ලාභසක්කාරභානීයා වෙච පක්ඛභානීයා ව නිච්චම්පි හගවන්තං උසුයති. අඤ්ඤතිත්ථීයානඤ්චි යාච බුද්ධො ලොකෙ නුජ්ජජ්ජති, තාවදෙව ලාභසක්කාරා නිබ්බත්තන්ති, බුද්ධුජ්ජාදතො පන පට්ඨාය පරිහීනලාභසක්කාරා හොන්ති, සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය නිස්සිරිකතං ආපජ්ජන්ති. උපනිස්සකොලිතානඤ්ච සඤ්ජයස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිතකාලෙයෙව පරිබ්බාජකා මහාපරිසා අහෙසුං, තෙසු පන පක්කන්තෙසු සාපි තෙසං පරිසා භින්නා. ඉති ඉමෙහි ද්විහි කාරණෙහි අයං පරිබ්බාජකො යස්මා නිච්චම්පි හගවන්තං උසුයති, තස්මා තං උසුයවිසුග්ගාරං උග්ගිරන්තො රතනත්තයස්ස අවණ්ණමෙව භාසතීති වෙදිතබ්බො.

2. අට්ඨං බො හගවා අම්බලට්ඨිකායං රාජාගාරකෙ එකරත්තිවාසං උපගච්ඡි සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝනාති හගවා තාය බුද්ධලීලාය ගච්ඡමානො අනුපුබ්බෙන අම්බලට්ඨිකාද්වාරං පාපුණ්ත්වා සුරියං ඔලොකෙත්වා – “අකාලො දානි ගන්තුං, අත්ථසමීපං ගතො සුරියො”ති අම්බලට්ඨිකායං රාජාගාරකෙ එකරත්තිවාසං උපගච්ඡි.

තත්ථ අම්බලට්ඨිකාති රඤ්ඤො උය්‍යානං. තස්ස කිර ද්වාරසමීපෙ තරුණඅම්බරුක්ඛො අත්ථී, තං “අම්බලට්ඨිකා”ති වදන්ති. තස්ස අවිදුරෙ හවත්තා උය්‍යානමපි අම්බලට්ඨිකා ත්වෙච සඬ්ඛ්‍යං ගතං. තං ඡායුදකසමීපන්තං

පාකාරපරික්ඛිත්තං සුයොජිතද්වාරං මඤ්ජුසා විය සුගුත්තං. තත්ථ රඤ්ඤො කීළනත්ථං පටිභානචිත්තවිචිත්තං අගාරං අකංසු. තං “රාජාගාරක”න්ති වුච්චති.

සුජ්ජියොපි බොති සුජ්ජියොපි තස්මිං යානෙ සූරියං ඔලොකෙත්වා – “අකාලො දානි ගන්තුං, බහු බුද්දකමහල්ලකා පරිබ්බාජකා, බහුපරිස්සයො ච අයං මග්ගො වොරෙහිපි වාළයක්ඛෙහිපි වාළමීගෙහිපි. අයං බො පන සමණො ගොතමො උය්‍යානං පට්ටියො, සමණස්ස ච ගොතමස්ස වසනට්ඨානෙ දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති, හන්දාහමිපි ඉධ එකරත්තිවාසං උපගන්ත්වා ස්වෙව ගමිස්සාමි”ති තදෙවුය්‍යානං පාවිසි. තතො භික්ඛුසඬ්ඨෙසො හගවතො වත්තං දස්සෙත්වා අත්තතො අත්තතො වසනට්ඨානං සල්ලක්ඛෙසි. පරිබ්බාජකොපි උය්‍යානස්ස එකපස්සෙ පරිබ්බාජකපරික්ඛාරෙ ඔතාරෙත්වා වාසං උපගච්ඡි සද්ධිං අත්තතො පරිසාය. පාළියමාරුල්භවසෙනෙව පන – “සද්ධිං අත්තතො අත්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණුවෙනා”ති වුත්තං.

එවං වාසං උපගතො පන සො පරිබ්බාජකො රත්තිභාගෙ දසබ්බං ඔලොකෙසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සමන්තා විජ්ජකිණ්ණකාරකා විය පදීපා ජලන්ති, මජ්ඣෙ හගවා නිසින්තො හොති, භික්ඛුසඬ්ඨෙසො ච හගවත්තං පරිවාරෙත්වා. තත්ථ එකභික්ඛුස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා උක්කාසිතසද්දො වා බිපිතසද්දො වා නත්ථී. සා හි පරිසා අත්තතො ච සික්ඛිතසික්ඛතාය සත්ථරි ච ගාරවෙනාති ද්වීහි කාරණෙහි නිවානෙ පදීපසිඛා විය නිච්චලා සන්තිසින්තාව අහොසි. පරිබ්බාජකො තං විභූතිං දිස්වා අත්තතො පරිසං ඔලොකෙසි. තත්ථ කෙචි හත්ථං බිපන්ති, කෙචි පාදං, කෙචි විජ්ජලපන්ති, කෙචි නිල්ලාලිතජිව්හා පග්ගරිතබෙළා, දත්තෙ බාදන්තා කාකච්ඡමානා සරුසරුපස්සාසිනො සයන්ති. සො රතනත්තයස්ස ගුණවණ්ණෙ වත්තබ්බෙපි ඉස්සාවසෙන පුන අවණ්ණමෙව ආරහි. බ්‍රහ්මදත්තො පන වුත්තනයෙනෙව වණ්ණං. තෙන වුත්තං – “තත්‍රාපි සුදං සුජ්ජියො පරිබ්බාජකො”ති සබ්බං වත්තබ්බං. තත්ථ තත්‍රාපීති තස්මිමිපි, අම්බලට්ඨිකායං උය්‍යානෙති අත්ථො.

3. සම්බහුලානන්ති බහුකානං. තත්ථ විනයපරියායෙන තයො ජනා “සම්බහුලා”ති වුච්චන්ති. තතො පරං සඬ්ඨෙසො. සුත්තන්තපරියායෙන පන තයො තයොව තතො පට්ඨාය සම්බහුලා. ඉධ සුත්තන්තපරියායෙන “සම්බහුලා”ති වෙදිතබ්බා. මණ්ඩලමාළෙති කත්ථවි ද්වෙ කණ්ණිකා ගහෙත්වා හංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කතා කූටාගාරසාලාපි “මණ්ඩලමාළො”ති වුච්චති, කත්ථවි එකං කණ්ණිකං ගහෙත්වා ථම්හපන්ති. පරික්ඛිපිත්වා කතා උපට්ඨානසාලාපි “මණ්ඩලමාළො”ති වුච්චති. ඉධ පන නිසිදනසාලා

“මණ්ඩලමාලො”ති වෙදිතබ්බො. සන්නිසින්නානන්ති නිසජ්ජනවසෙන. සන්නිපතිතානන්ති සමොධානවසෙන. අයං සඬ්ඛියධම්මොති සඬ්ඛියා වුවුවති කථා, කථාධම්මොති අත්ථො. උදපාදීති උජ්ජන්තො. කතමො පන සොති? අවිජරියං ආවුසොති එවමාදි. තත්ථ අන්ධස්ස පබ්බතාරොහණං විය නිව්වං න හොතීති අවිජරියං. අයං තාව සද්දනායො. අයං පන අට්ඨකථානායො – අවිජරායොග්ගන්ති අවිජරියං. අවිජරං පහරිතුං යුත්තන්ති අත්ථො. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං. උභයං පෙතං විම්භයස්සෙවාධිවචනං. යාවඤ්චිදන්ති යාව ච ඉදං තෙන සුජ්ජට්ඨිදිතතාය අජ්ජමෙය්‍යත්තං දස්සෙති.

තෙන භගවතා ජානතා...පෙ.... සුජ්ජට්ඨිදිතාති එත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො. යො සො භගවා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා, භත්ථතලෙ යිති. ආමලකං විය සබ්බඤ්ඤායාධම්මං පස්සතා.

අපි ච පුබ්බෙනිවාසාදීහි ජානතා, දිබ්බෙන වක්ඛුතා පස්සතා. තීහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අජ්ජට්ඨතෙන සමන්තවක්ඛුතා පස්සතා. සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය වා පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං වක්ඛුට්ඨසයානීතාති තිරොකුට්ඨාදිගතානිපි රූපානි අතිවිසුද්ධෙන මංසවක්ඛුතා පස්සතා. අත්තභිතසාධිකාය වා සමාධිපදට්ඨානාය පටිවෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරභිතසාධිකාය කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා.

අරීතං භතත්තා පච්චයාදීනඤ්ච අරහත්තා අරහතා. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන අන්තරාශිකධම්මෙ වා ජානතා, නියානිකධම්මෙ පස්සතා, කිලෙසාරීතං භතත්තා අරහතා. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති. එවං චතු්චෙසාරජ්ජවසෙන චතුර්භාකාරෙහි ථොමිතෙන සත්තානං නානාධිමුත්තිකතා නානාජ්ඣාසයතා සුජ්ජට්ඨිදිතා යාව ච සුට්ඨු පට්ඨිදිතා.

ඉදානිස්ස සුජ්ජට්ඨිදිතභාවං දස්සෙතුං අයඤ්ඡීතිආදිමාහ. ඉදං වුත්තං හොති යා ච අයං භගවතා “ධාතුසො, භික්ඛවෙ, සත්තා සංසන්දන්ති සමෙත්ති, භීනාධිමුත්තිකා භීනාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමෙත්ති, කල්‍යාණාධිමුත්තිකා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමෙත්ති. අතීතම්පි ඛො, භික්ඛවෙ, අද්ධානං ධාතුසොව සත්තා සංසන්දිංසු සම්මිංසු, භීනාධිමුත්තිකා භීනාධිමුත්තිකෙහි...පෙ.... කල්‍යාණාධිමුත්තිකා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දිංසු සම්මිංසු, අනාගතම්පි ඛො, භික්ඛවෙ, අද්ධානං...පෙ.... සංසන්දිස්සන්ති සමෙස්සන්ති, එතරහිපි ඛො, භික්ඛවෙ,

පච්චුප්පන්නං අද්ධානං ධාතුසොච සත්තා සංසන්දන්ති සමෙන්නි,
 භීනාධිමුත්තිකා භීනාධිමුත්තිකෙහි...පෙ.... කලාණාධිමුත්තිකා
 කලාණාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමෙන්නි”ති එවං සත්තානං
 නානාධිමුත්තිකතා, නානාජ්ඣාසයතා, නානාදිට්ඨිකතා, නානාඛන්තිතා,
 නානාරූපිතා, නාලියා මිනන්තෙන විය තුලාය තුලයන්තෙන විය ච
 නානාධිමුත්තිකතාඤාණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන විදිතා, සා යාච
 සුප්පට්ඨිතා. ද්වෙපි නාම සත්තා එකජ්ඣාසයා දුල්ලහා ලොකස්මිං. එකස්මිං
 ගන්තුකාමෙ එකො යාතුකාමො භොති, එකස්මිං පිටිතුකාමෙ එකො
 භුඤ්ජිතුකාමො. ඉමෙසු වාපි ද්විසු ආචරියන්තෙවාසීසු අයඤ්භි “සුප්පියො
 පරිබ්බාජකො...පෙ.... භගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධා භොන්ති
 භික්ඛුසඬ්ඝඤ්චා”ති. තත්ථ ඉතිහමෙති ඉතිහ ඉමෙ, එවං ඉමෙති අත්ථො. සෙසං
 චුත්තනයමෙව.

4. අථ ඛො භගවා තෙසං භික්ඛූනං ඉමං සඬ්ඛියධම්මං විදිත්වාති එත්ථ
 විදිත්වාති සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන ජානිත්වා. භගවා හි කත්ථවි මංසවක්ඛුනා
 දිස්වා ජානාති – “අද්දසා ඛො භගවා මහන්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬගාය නදියා
 සොතෙන වුය්හමාන”න්තිආදීසු (සං. නි. 4.241) විය. කත්ථවි දිබ්බචක්ඛුනා
 දිස්වා ජානාති – “අද්දසා ඛො භගවා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන
 අතික්කන්තමානුසකෙන තා දෙවතායො සහස්සස්සෙව පාටලිගාමෙ චත්ථුති
 පරිගණ්හන්තියො”තිආදීසු (දී. නි. 2.152) විය. කත්ථවි පකතිසොතෙන සුත්වා
 ජානාති – “අස්සොසි ඛො භගවා ආයස්මතො ආනන්දස්ස සුභද්දෙන
 පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාප”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.213) විය.
 කත්ථවි දිබ්බසොතෙන සුත්වා ජානාති – “අස්සොසි ඛො භගවා දිබ්බාය
 සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය සන්ධානස්ස ගහපතිස්ස
 නිග්‍රොධෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාප”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.54)
 විය. ඉධ පන සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන සුත්වා අඤ්ඤාසි. කිං කරොන්තො
 අඤ්ඤාසි? පච්ඡිමයාමකිච්චං, කිච්චඤ්ච නාමෙතං සාත්ථකං, නිරත්ථකන්ති
 දුට්ඨං භොති. තත්ථ නිරත්ථකකිච්චං භගවතා ඛොධිපල්ලඬිකෙයෙව
 අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගාතං කතං. සාත්ථකංයෙව පන භගවතො කිච්චං
 භොති. තං පඤ්චවිධං – පුරෙහත්තකිච්චං, පච්ඡාහත්තකිච්චං, පුරිමයාමකිච්චං,
 මජ්ඣිමයාමකිච්චං, පච්ඡිමයාමකිච්චන්ති.

තත්‍රිදං පුරෙහත්තකිච්චං –

භගවා හි පාතොච උට්ඨාය උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරීරචාසුකත්ථඤ්ච
 මුඛධොවනාදිසරීරපරිකම්මං කත්වා යාච භික්ඛාචාරවෙලා තාච විචිත්තාසනෙ
 වීතිනාමෙත්වා, භික්ඛාචාරවෙලායං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා

විවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය කදාවි එකකො, කදාවි භික්ඛුසඤ්චපරිවුතො, ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති; කදාවි පකතියා, කදාවි අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යථිදං, පිණ්ඩාය පවිසතො ලොකනාථස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මුදුගතවාතා පථවිං සොධෙත්ති, වලාහකා උදකච්ඡිතාති මුඤ්චන්තා මග්ගෙ රෙණුං වූපසමෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති, අපරෙ වාතා පුප්ඵාති උපසංහරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරන්ති, උන්නතා භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා උන්නමන්ති, පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ඵස්සාති පදුමපුප්ඵාති වා පාදෙ සම්පට්චිජන්ති. ඉන්දබ්බිලස්ස අන්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරිරතො ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණරසපිඤ්ජරාති විය විත්‍රපටපරික්ඛිත්තාති විය ව පාසාදකුටාගාරාදීති අලඬිකරොන්ති යො ඉතො විතො ව ධාවන්ති, හත්ථිඅස්සවිහඬිගාදෙයො සකසකට්ඨානෙසු ධීතායෙව මධුරෙතාකාරෙන සද්දං කරොන්ති, තථා හෙරිවිණාදීති තූරියාති මනුස්සානඤ්ච කායුපගාති ආහරණාති. තෙන සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා ජානන්ති – “අප්ප හගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති. තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ඵාදීති ආදාය සරා නික්ඛමිත්වා අන්තරවිථිං පටිපජ්ජිත්වා හගවන්තං ගන්ධපුප්ඵාදීහි සක්කච්චං පුජෙත්වා වන්දිත්වා – “අම්භාකං, හන්තෙ, දස භික්ඛු, අම්භාකං වීසති, පඤ්ඤාසං...පෙ.... සතං දෙථා”ති යාවිත්වා හගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා සක්කච්චං පිණ්ඩපාතෙන පටිමානෙත්ති. හගවා කතහත්තකිච්චො තෙසං සත්තානං විත්තසත්තානාති ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙචි සරණගමනෙසු පතිට්ඨහන්ති, කෙචි පඤ්චසු සීලෙසු, කෙචි සොතාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලානං අඤ්ඤතරස්මිං; කෙචි පබ්බජිත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙති. ඵලං මහාජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡති. තත්ථ ගන්ත්වා මණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදති, භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො හගවතො නිවෙදෙති. අථ හගවා ගන්ධකුටිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං.

අථ හගවා ඵලං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසීදිත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා පාදපියෙ යත්වා භික්ඛුසඤ්චං ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, දුල්ලහො බුද්ධුප්පාදො ලොකස්මිං, දුල්ලහො මනුස්සත්තපට්ටලාහො, දුල්ලහා සම්පත්ති, දුල්ලහා පබ්බජ්ජා, දුල්ලහං සද්ධම්මස්සවන”න්ති. තත්ථ කෙචි හගවන්තං කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. හගවාපි තෙසං වරියානුරූපං කම්මට්ඨානං දෙති. තතො සබ්බෙපි හගවන්තං වන්දිත්වා අත්තතො අත්තතො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාති ගච්ඡන්ති. කෙචි අරඤ්ඤං, කෙචි රුක්ඛමූලං, කෙචි පබ්බතාදීනං අඤ්ඤතරං, කෙචි

වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙවි වසවත්තිභවනන්ති. තතො භගවා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා සචෙ ආකඬ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. අථ සමස්සාසිතකායො වුට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති තත්ථ මහාජනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාභත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො භගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිහාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං සමයයුත්තං, අථ කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති, මනුස්සා භගවන්තං වන්දිත්වා පක්කමන්ති. ඉදං පච්ඡාභත්තකිව්චං.

සො එවං නිට්ඨිතපච්ඡාභත්තකිව්චො සචෙ ගත්තානි ඔසිඤ්චිතුකාමො භොති, බුද්ධාසනා වුට්ඨාය න්භානකොට්ඨකං පවිසිත්වා උපට්ඨාකෙන පටියාදිතඋදකෙන ගත්තානි උතුං ගණ්භාපෙති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤපෙති. භගවා සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා උත්තරාසඬගං එකංසං කරිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා නිසිදති එකකොව මුහුත්තං පටිසල්ලිනො, අථ භික්ඛූ තතො තතො ආගම්ම භගවතො උපට්ඨානං ආගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්භං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. භගවා තෙසං අධිජ්ජායං සම්පාදෙන්තො පුරිමයාමං වීතිනාමෙති. ඉදං පුරිමයාමකිව්චං.

පුරිමයාමකිව්චපරියොසානෙ පන භික්ඛූසු භගවන්තං වන්දිත්වා පක්කන්තෙසු සකලදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්ති, යථාභිසඬ්ඛනං අන්තමසො චතුරක්ඛරම්පි. භගවා තාසං දෙවතානං පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්තො මජ්ඣිමයාමං වීතිනාමෙති. ඉදං මජ්ඣිමයාමකිව්චං.

පච්ඡිමයාමං පන තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසජ්ජාය පිළිතස්ස සරිරස්ස කිලාසුභාවමොචනත්ථං එකං කොට්ඨාසං චඩ්ඤාමෙන වීතිනාමෙති. දුතියකොට්ඨාසෙ ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. තතියකොට්ඨාසෙ පච්චුට්ඨාය නිසිදිත්වා පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ දානසීලාදිවසෙන කතාධිකාරපුග්ගලදස්සනත්ථං බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති. ඉදං පච්ඡිමයාමකිව්චං.

තස්මිං පන දිවසෙ භගවා පුරෙහත්තකිව්චං රාජගහෙ පරියොසාපෙන්වා පච්ඡාභත්තෙ මග්ගං ආගතො, පුරිමයාමෙ භික්ඛූනං කම්මට්ඨානං කථෙත්වා,

මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතානං පඤ්ඤාං විස්සජ්ජෙත්වා, පච්ඡිමයාමෙ චඩ්ඤාමං ආරුය්හ චඩ්ඤාමමානො පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං ඉමං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං ආරබ්භ පවත්තං කථං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙනෙව සුත්වා අඤ්ඤාසීති. තෙන චුත්තං - “පච්ඡිමයාමකිව්චං කරොන්තො අඤ්ඤාසී”ති.

ඤ්ඤා ව පනස්ස එතදහොසි - “ඉමෙ භික්ඛු මය්හං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං ආරබ්භ ගුණං කථෙන්නී, එතෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණකිව්චං න පාකං, මය්හමෙව පාකං. මයි පන ගතෙ එතෙ අත්තනො කථං නිරන්තරං ආරොචෙස්සන්ති, තතො නෙසං අහං තං අට්ඨප්පත්ති. කත්වා තිව්ධං සීලං විහජන්තො, ද්වාසට්ඨියා යානෙසු අප්පට්චත්තියං සීහනාදං නදන්තො, පච්චයාකාරං සමොධානෙන්වා බුද්ධගුණෙ පාකටෙ කත්වා, සීනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය සුවණ්ණකුටෙන නහං පහරන්තො විය ච දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනං බ්‍රහ්මජාලසුත්තන්තං අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙන්තො දෙසෙස්සාමි, සා මෙ දෙසනා පරිනිබ්බුතස්සාපි පඤ්චවස්සසහස්සානි සත්තානං අමතමහානිබ්බානං සම්පාපිකා භවිස්සති”ති. එවං වින්තෙන්වා යෙන මණ්ඩලමාලො තෙනුපසඬකමීති. යෙනානි යෙන දිසාභාගෙන, සො උපසඬකමිතබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං කරණවචනං, යස්මිං පදෙසෙ සො මණ්ඩලමාලො, තත්ථ ගතොති අයමෙත්ථ අත්ථො.

පඤ්ඤාත්තෙ ආසනෙ නිසීදීති බුද්ධකාලෙ කිර යත්ථ යත්ථ එකොපි භික්ඛු විහරති සබ්බත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාත්තමෙව හොති. කස්මා? හගවා කිර අත්තනො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා එසුකට්ඨානෙ විහරන්තෙ මනසි කරොති - “අසුකො මය්හං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගතො, සක්ඛිස්සති නු ඛො විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නො වා”ති. අථ නං පස්සති කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා අකුසලවිතක්කං විතක්කයමානං, තතො “කථඤ්ඤි නාම මාදිසස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විහරන්තං ඉමං කුලපුත්තං අකුසලවිතක්කා අභිභවිත්වා අනමතග්ගෙ වට්ටදුක්ඛෙ සංසාරෙස්සන්ති”ති තස්ස අනුග්ගහත්ථං තත්ථෙව අත්තානං දස්සෙන්වා තං කුලපුත්තං ඔවදිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා පුන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගවිජති. අථෙවං ඔවදියමානා තෙ භික්ඛු වින්තයිංසු - “සත්ථා අමිහාකං මනං ජානිත්වා ආගන්ත්වා අමිහාකං සමීපෙ යීතංයෙව අත්තානං දස්සෙති”. තස්මිං බණ්ණෙ - “හන්තෙ, ඉධ නිසීදං, ඉධ නිසීදං”ති ආසනපරියෙසනං නාම භාරොති. තෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වාව විහරන්ති. යස්ස පීඨං අත්ථි, සො තං පඤ්ඤාපෙති. යස්ස නත්ථි, සො මඤ්චං වා එලකං වා කට්ඨං වා පාසාණං වා වාලුකපුඤ්ජං වා පඤ්ඤාපෙති. තං අලභමානා පුරාණපණ්ණානිපි සඬකඩ්ඪිත්වා තත්ථ පංසුකුලං පත්ථරිත්වා යපෙන්නී. ඉධ පන රඤ්ඤො නිසීදනාසනමෙව අත්ථි, තං පප්ඵොටෙත්වා පඤ්ඤාපෙත්වා පරිවාරෙත්වා තෙ භික්ඛු හගවතො

අධිමුත්තිකඤ්ඤාණමාරබ්භ ගුණං ථොමයමානා නිසීදිංසු. තං සන්ධාය චුත්තං – “පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි”ති.

එවං නිසීන්තො පන ජානන්තොයෙව කථාසමුට්ඨාපනත්ථං භික්ඛු පුච්ඡි. තෙ වස්ස සබ්බං කථයිංසු. තෙන චුත්තං – “නිසජ්ජ ඛො භගවා”තිආදි. තත්ථ කාය නුත්ථාති කතමාය නු කථාය සන්තිසීන්තා භවථාති අත්ථො. කාය නොත්ථාතිපි පාළි, තස්සා කතමාය නු එත්ථාති අත්ථො කාය නොත්ථාතිපි පාළි. තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො.

අන්තරාකථාති, කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං. අන්තරා අඤ්ඤා එකා කථා. විජ්ජකතාති, මම ආගමනපච්චයා අපරිනිට්ඨිතා සිඛං අප්පත්තා. තෙන කිං දස්සෙති? “නාහං තුම්භාකං කථාහංගත්ථං ආගතො, අහං පන සබ්බඤ්ඤාය තුම්භාකං කථං නිට්ඨාපෙත්වා මත්ථකප්පත්තං කත්වා දස්සාමිති ආගතො”ති නිසජ්ජෙව සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙති. අයං ඛො නො, භන්තෙ, අන්තරාකථා විජ්ජකතා, අථ භගවා අනුප්පත්තොති එත්ථාපි අයමධිප්පායො. අයං භන්තෙ අම්භාකං භගවතො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං ආරබ්භ ගුණකථා විජ්ජකතා, න රාජකථාදිකා තිරච්ඡානකථා, අථ භගවා අනුප්පත්තො; තං නො ඉදාති නිට්ඨාපෙත්වා දෙසෙථාති.

එත්තාවතා ව යං ආයස්මතා ආනන්දෙන කම්මලකුචලයුජ්ජලවිමලසාධුරසසලිලාය පොක්ඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං නිම්මලසීලාතලරවනවිලාසසොභිතරතනසොපානං,
විජ්ජකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලකාකිණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගං තිත්ථං විය සුචිහත්තභිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්ස නක්ඛත්තපථං චූසිතුකාමතාය විය, විජ්ජිතසමුස්සයස්ස පාසාදවරස්ස සුඛාරොහණත්ථං දන්තමයසණ්භමුදුඵලකකඤ්චනලතාවිනද්ධමණිගණප්පභාසමුදයුජ්ජලසොහං සොපානං විය,
සුවණ්ණවලයනුපුරාදිසඬ්ඨිසට්ඨනසද්දසම්මිස්සිතකර්තහසිතමධුරස්සරගෙහජන විවරිතස්ස උළාරිස්සරිච්ඡවසොභිතස්ස මහාසරස්ස සුඛප්පවෙසනත්ථං සුවණ්ණරජතමණිමුත්තපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිතසුප්පතිට්ඨිතවිසාලද්වාර බාහං මහාද්වාරං විය ව අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්ස බුද්ධගුණානුභාවසංසුචකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගහණත්ථං කාලදෙසදෙසකවත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං, තස්සත්ථවණ්ණනා සමත්තාති.

5. ඉදාති – “මමං වා, භික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍යු”ත්තිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො.

සා පනෙසා සුත්තවග්ගේ ඡායා. යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුවිච්චානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරයිස්සාම. චත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා – අත්තජ්ඣාසයො, පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසිකො, අට්ඨජ්ජපත්තිකොති.

තත්ථ යානි සුත්තානි හගවා පරෙහි අනජ්ඣට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කට්ඨෙසි; සෙය්‍යථිදං, ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තං, චත්ථසුත්තං, මහාසතිපට්ඨානං, මහාසලායතනවිහඬගසුත්තං, අරියවංසසුත්තං, සම්මජ්ජප්පාදනසුත්තන්තහාරකො, ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣකඬගමග්ගඬගසුත්තන්තහාරකොති එවමාදීති; තෙසං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා; යංනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”න්ති; (සං. නි. 4.121) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං ඛන්තිං මනං අභිනිහාරං බුද්ධිනභාවඤ්ච අවෙක්ඛිත්වා පරජ්ඣාසයවසෙන කථිතාති; සෙය්‍යථිදං, වූළරාහුලොවාදසුත්තං, මහාරාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කජ්ජවත්තනං, ධාතු විහඬගසුත්තන්ති එවමාදීති; තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

හගවත්තං පන උපසඬකමිත්වා චතස්සො පරිසා, චත්තාරො වග්ගේ ඡායා, නාගා, සුපග්ගේ ඡායා, ගන්ධබ්බා, අසුරා, යක්ඛා, මහාරාජානො, තාවතිංසාදයො දෙවා, මහාබ්‍රහ්මාති එවමාදයො – “බොජ්ඣකඬගා බොජ්ඣකඬගා”ති, හන්තෙ, වුවිච්චන්ති. “නිවරණා නිවරණා”ති, හන්තෙ, වුවිච්චන්ති; “ඉමෙ නු බො, හන්තෙ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා”. “කිං සුඛං විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති ආදිනා නයෙන පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨෙයන හගවතා යානි කථිතාති බොජ්ඣකඬගසංයුත්තාදීති, යානි වා පනඤ්ඤානිපි දෙවතාසංයුත්ත-මාරසංයුත්ත-බ්‍රහ්මසංයුත්ත-සක්කපඤ්ඤ-වූළවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-සාමඤ්ඤඵල-ආලවක-සුවිලොම-බරලොමසුත්තාදීති; තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො.

යානි පන තානි උජ්ජන්තං කාරණං පටිච්ච කථිතාති, සෙය්‍යථිදං – ධම්මදායාදං, වූළසිහනාදං, චන්ද්‍රපමං, පුත්තමංසුපමං, දාරුක්ඛන්ධුපමං, අග්ගික්ඛන්ධුපමං, ඵෙණපිණ්ඩුපමං, පාරිච්ඡන්තකූපමන්ති එවමාදීති; තෙසං අට්ඨජ්ජපත්තිකො නික්ඛෙපො.

එවමෙතෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස අට්ඨජ්ජපත්තිකො නික්ඛෙපො. අට්ඨජ්ජපත්තියා හි ඉදං හගවතා නික්ඛිත්තං. කතරාය

අට්ඨප්පත්තියා? වණ්ණාවණ්ණෙ. ආවරියො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං අභාසී,
අන්තෙවාසී වණ්ණං. ඉති ඉමං වණ්ණාවණ්ණං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා
දෙසනාකුසලො භගවා - “මමං වා, භික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති
දෙසනං ආරභී. තත්ථ මමන්ති, සාමිවචනං, මමාති අත්ථො. වාසද්දො
විකප්පනත්ථො. පරෙති, පටිවිරුද්ධා සත්තා. තත්‍රාති යෙ අවණ්ණං වදන්ති
තෙසු.

න ආසාතොතිආදීහි කිඤ්චාපි තෙසං භික්ඛූනං ආසාතොයෙව නත්ථී, අථ
බො ආයතිං කුලපුත්තානං ඊදිසෙසුපි යානෙසු අකුසලප්පත්තිං
පටිසෙධෙන්තො ධම්මනෙත්තිං යපෙති. තත්ථ ආහනති චිත්තන්ති ‘ආසාතො’;
කොපස්සෙතං අධිවචනං. අප්පතීතා භොන්ති තෙන අතුට්ඨා අසොමනස්සිකාති
අප්පච්චයො; දොමනස්සස්සෙතං අධිවචනං. නෙව අත්තනො න පරෙසං භිතං
අභිරාධයතීති අනභිරද්ධි; කොපස්සෙතං අධිවචනං. එවමෙත්ථ ද්විතී පදෙහි
සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධොති ද්වෙ ඛන්ධා චුත්තා. තෙසං
වසෙන සෙසානම්පි සම්පයුත්තධම්මානං කාරණං පටික්ඛිත්තමෙව.

එවං පයමෙන නයෙන මනොපදොසං නිවාරෙත්වා, දුතියෙන නයෙන
තත්ථ ආදීනවං දස්සෙන්තො ආහ - “තත්‍ර වෙ තුම්භෙ අස්සථ කුපිතා වා
අනත්තමනා වා, තුම්භං යෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති. තත්ථ ‘තත්‍ර වෙ
තුම්භෙ අස්සථා’ති තෙසු අවණ්ණභාසකෙසු, තස්මිං වා අවණ්ණෙ තුම්භෙ
භවෙය්‍යාථ වෙ; යදි භවෙය්‍යාථාති අත්ථො. ‘කුපිතා’ කොපෙන, අනත්තමනා
දොමනස්සෙන. ‘තුම්භං යෙවස්ස තෙන අන්තරායො’ති තුම්භාකංයෙව තෙන
කොපෙන, තාය ච අනත්තමනතාය පයමජ්ඣානාදීනං අන්තරායො භවෙය්‍ය.

එවං දුතියෙන නයෙන ආදීනවං දස්සෙන්වා, තතියෙන නයෙන
වචනත්ථසල්ලක්ඛණමත්තෙපි අසමත්ථතං දස්සෙන්තො - “අපි නු තුම්භෙ
පරෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පරෙසන්ති යෙසං කෙසං ටී. කුපිතො හී නෙව
බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානං, න මාතාපිතුනං, න පච්චත්ථිකානං
සුභාසිතදුඛභාසිතස්ස අත්ථං ආජානාති. යථාහ -

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධං තමං තදා භොති, යං කොධො සහතෙ නරං.

අනත්ථජනනො කොධො, කොධො චිත්තප්පකොපනො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති. (අ. නි. 7.64);

එවං සබ්බථාපි අවණ්ණො මනොපදොසං නිසෙධෙත්වා ඉදානි පටිපජ්ජිතබ්බාකාරං දස්සෙත්තො — “තත්‍ර තුම්හෙති අභූතං අභූතතො” තිආදිමාහ.

තත්ථ තත්‍ර තුම්හෙතීති, තස්මිං අවණ්ණො තුම්හෙති. අභූතං අභූතතො නිබ්බේදෙතබ්බන්ති යං අභූතං, තං අභූතභාවෙනෙව අපනෙතබ්බං. කථං? ඉතිපෙතං අභූතන්තිආදිනා නයෙන. තත්‍රායං යොජනා — “තුම්හාකං සත්ථා න සබ්බඤ්ඤා, ධම්මො දුරක්ඛාතො, සඬ්ඝො දුප්පට්ඨන්තො” තිආදීති සුත්ථා න තුණ්හි භවිතබ්බං. එවං පන චත්තබ්බං — “ඉති පෙතං අභූතං, යං තුම්හෙති චුත්තං, තං ඉමිනාපි කාරණෙන අභූතං, ඉමිනාපි කාරණෙන අතච්ඡං, ‘නත්ථි චෙතං අම්හෙසු’, ‘න ච පනෙතං අම්හෙසු සංවිජ්ජති’, සබ්බඤ්ඤායෙව අම්හාකං සත්ථා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, දුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො, තත්‍ර ඉදඤ්චිදඤ්ච කාරණ”න්ති. එත්ථ ච දුතියං පදං පට්ඨමස්ස, චතුත්ථඤ්ච තතියස්ස චෙවචනන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ච අවණ්ණොයෙව නිබ්බේදනං කාතබ්බං, න සබ්බත්ථ. යදි හි “ත්ථං දුස්සීලො, තවාචරියො දුස්සීලො, ඉදඤ්චිදඤ්ච තයා කතං, තවාචරියෙන කත”න්ති චුත්තෙ තුණ්හිභූතො අධිවාසෙති, ආසඬ්ඝනීයො භොති. තස්මා මනොපදොසං අකත්ථා අවණ්ණො නිබ්බේදෙතබ්බො. “ඔට්ඨොසි, ගොණොසි” තිආදිනා පන නයෙන දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්තං පුග්ගලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්ථා අධිවාසනඛන්තියෙව තත්ථ කාතබ්බා.

6. එවං අවණ්ණභූමියං තාදිලක්ඛණං දස්සෙත්වා ඉදානි වණ්ණභූමියං දස්සෙතුං “මමං වා, හික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යු” තිආදිමාහ. තත්ථ පරෙති යෙ කෙච්චි පසන්තා දෙවමනුස්සා. ආනන්දන්ති එතෙනාති ආනන්දො, පිනියා එතං අධිවචනං. සුමනස්ස භාවො සොමනස්සං, චෙතසිකසුඛස්සෙතං අධිවචනං. උප්පිලාවිතො භාවො උප්පිලාවිතත්තං. කස්ස උප්පිලාවිතත්තන්ති? චෙතසොති. උද්ධච්චාවභාය උප්පිලාපනපිනියා එතං අධිවචනං. ඉධාපි ද්විති පදෙහි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධො චුත්තො.

එවං පට්ඨමනෙයෙන උප්පිලාවිතත්තං නිවාරෙත්වා, දුතියෙන තත්ථ ආදීනවං දස්සෙත්තො — “තත්‍ර වෙ තුම්හෙ අස්සථා” තිආදිමාහ. ඉධාපි තුම්හං යෙවස්ස තෙන අන්තරායොති තෙන උප්පිලාවිතත්තෙන තුම්හාකංයෙව පට්ඨමස්සානාදීනං අන්තරායො භවෙය්‍යාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. කස්මා පනෙතං චුත්තං? නත්‍ර භගවතා —

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පිති;
වරමෙව හි සා පිති, කසිණෙනාපි ජම්බුදීපස්ස.

ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනාපි ජම්බුදීපස්ස.

සඬ්ඝොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනාපි ජම්බුදීපස්සා”ති ව.

“යෙ, හික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති ව එවමාදීහි අනෙකසතෙහි සුත්තෙහි රතනත්තයෙ පීතිසොමනස්සමෙව වණ්ණිතන්ති. සඬ්චං වණ්ණිතං, තං පන තෙක්ඛම්මනිස්සිතං. ඉධ – “අම්භාකං බුද්ධො, අම්භාකං ධම්මො”තිආදීනා නයෙන ආයස්මතො ඡන්තස්ස උප්පන්නසදිසං ගෙහස්සිතං පීතිසොමනස්සං අධිප්පෙතං. ඉදඤ්ඤි ඤානාදිපටිලාභාය අන්තරායකරං හොති. තෙනෙවායස්මා ඡන්තොපි යාව බුද්ධො න පරිනිබ්බාසී, තාව විසෙසං නිබ්බත්තෙතූං නාසක්ඛි, පරිනිබ්බානකාලෙ පඤ්ඤත්තෙන පන බ්‍රහ්මදණ්ඩෙන තජ්ජිතො තං පීතිසොමනස්සං පභාය විසෙසං නිබ්බත්තෙසී. තස්මා අන්තරායකරංයෙව සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤි ලොභසහගතා පීති. ලොභො ව කොධසදිසොව. යථාහ –

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අත්ථං තමං තදා හොති, යං ලොභො සහතෙ නරං.

අනත්ථජනතො ලොභො, ලොභො විත්තජ්ජකොපතො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති. (ඉතිවු. 88);

තතියවාරො පන ඉධ අනාගතොපි අත්ථතො ආගතො යෙවාති වෙදිතබ්බො. යථෙව හි කුද්ධො, එවං ලුද්ධොපි අත්ථං න ජානාතීති.

පටිපජ්ජිතබ්බාකාරදස්සනවාරෙ පනායං යොජනා – “තුම්භාකං සත්ථා සබ්බඤ්ඤා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, ධම්මො ස්වාක්ඛාතො, සඬ්ඝො සුප්පටිපන්නො”තිආදීනි සුත්වා න තුණ්හි භවිතබ්බං. එවං පන පටිජානිතබ්බං – “ඉතිපෙතං භූතං, යං තුම්භෙහි චුත්තං, තං ඉමිනාපි කාරණෙන භූතං, ඉමිනාපි කාරණෙන තච්ඡං. සො හි භගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො; ධම්මො ඉතිපි ස්වාක්ඛාතො, ඉතිපි සන්දිට්ඨිකො; සඬ්ඝො ඉතිපි සුප්පටිපන්නො, ඉතිපි උජුප්පටිපන්නො”ති. “ත්වං සීලවා”ති පුච්ඡිතෙනාපි සචෙ සීලවා, “සීලවාහමස්මි”ති පටිජානිතබ්බමෙව. “ත්වං පයමස්ස ඤානස්ස ලාභී...පෙ.... අරහා”ති පුට්ඨෙතොපි සභාගානං හික්ඛුනංයෙව පටිජානිතබ්බං. එවඤ්ඤි පාපිච්ඡතා වෙව පරිවජ්ජිතා හොති, සාසනස්ස ව අමොඝතා දීපිතා හොතීති. සෙසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

වූලසීලවග්ගොත්තා

7. අප්පමත්තකං බො පනෙනං, භික්ඛවෙති කො අනුසන්ධි? ඉදං සුත්තං ද්විති පදෙහි ආබද්ධං වග්ගොත්තං ව අවග්ගොත්තං ව. තත්ථ අවග්ගොත්තො – “ඉති පෙනං අභූතං ඉති පෙනං අතච්ඡ”න්ති, එත්ථෙව උදකන්තං පත්වා අග්ගිවිය නිවත්තො. වග්ගොත්තො පන භූතං භූතතො පටිජානිතබ්බං – “ඉති පෙනං භූත”න්ති එවං අනුවත්තනියෙව. සො පන දුට්ඨො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවග්ගොත්තො ව භික්ඛුසඤ්ඤා අච්ඡරියං ආවුසොතිආදිනා නයෙන ආරද්ධවග්ගොත්තො ව. තෙසු භික්ඛුසඤ්ඤා වුත්තවග්ගොත්තස්ස උපරි සුඤ්ඤාපකාසනෙ අනුසන්ධිං දස්සෙස්සති. ඉධ පන බ්‍රහ්මදත්තෙන වුත්තවග්ගොත්තස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙතුං “අප්පමත්තකං බො පනෙනං, භික්ඛවෙ”ති දෙසනා ආරද්ධා.

තත්ථ අප්පමත්තකන්ති පරිත්තස්ස නාමං. ඔරමත්තකන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. මත්තාති වුච්චති පමාණං. අප්පං මත්තා එතස්සාති අප්පමත්තකං. ඔරං මත්තා එතස්සාති ඔරමත්තකං. සීලමෙව සීලමත්තකං. ඉදං වුත්තං හොති – ‘අප්පමත්තකං බො, පනෙනං භික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තකං’ නාම යෙන “තථාගතස්ස වග්ගොත්තං වදාමි”ති උස්සාහං කත්වාපි වග්ගොත්තං වදාමානො පුට්ඨජනො වදෙය්‍යාති. තත්ථ සියා – නනු ඉදං සීලං නාම යොගිතො අග්ගච්ඡිසනං? යථාහු පොරාණා –

“සීලං යොගිස්ස’ලඤ්ඤා, සීලං යොගිස්ස මණ්ඩනං;
සීලෙහි’ලඤ්ඤා යොගී, මණ්ඩනෙ අග්ගතං ගතො”ති.

භගවතාපි ව අනෙකෙසු සුත්තසතෙසු සීලං මහත්තමෙව කත්වා කථිතං. යථාහ – “ආකඨ්ඨෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘සබ්බමචාරිනං පියො වස්සං මනාපො ව ගරු ව භාවතීයො වා’ති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”ති (ම. නි. 1.65) ව.

“කිකිච අණ්ඩං, වමරිච වාලධිං;
පියංව පුත්තං, නයනංව එකකං.
තථෙව සීලං, අනුරක්ඛමානා;
සුපෙසලා හොථ, සදා සගාරවා”ති ව.

“න පුප්ඵගන්ධො පටිවාතමෙති;
න වන්දනං තග්ගරමල්ලිකා වා.
සතඤ්ච ගන්ධො පටිවාතමෙති;
සබ්බා දිසා සප්පුරිසො පවායති.

චන්දනං තගරං වාපි, උප්පලං අථ වස්සිකී;
එතෙසං ගන්ධජාතානං, සීලගන්ධො අනුත්තරො.

අප්පමත්තො අයං ගන්ධො, ය්වායං තගරචන්දනං;
යො ච සීලවතං ගන්ධො, වාති දෙවෙසු උත්තමො.

තෙසං සම්පන්නසීලානං, අප්පමාදවිහාරිනං;
සම්මදඤ්ඤා විමුක්තානං, මාරො මග්ගං න චින්දතී”ති ව. (ධ. ප. 57);

“සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවයං;
ආතාපී නිපකො භික්ඛු, සො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්”න්ති ව. (සං. නි. 1.23);

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි ඛිජගාමභූතගාමා වුඩ්ඪිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති, සබ්බෙ තෙ පථවිං නිස්සාය, පථවියං පතිට්ඨාය; එවමෙන ඛිජගාමභූතගාමා වුඩ්ඪිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති. එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබ්බොජ්ඣාදිගෙ භාවෙන්තො සත්තබ්බොජ්ඣාදිගෙ බහුලීකරොන්තො වුඩ්ඪිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං පාපුණාති ධම්මෙසු”ති (සං. නි. 5.150) ව. එවං අඤ්ඤානිපි අනෙකානි සුත්තානි දට්ඨබ්බාති. එවමනෙකෙසු සුත්තසතෙසු සීලං මහත්තමෙව කත්වා කථිතං. තං “කස්මා ඉමස්මිං යානෙ අප්පමත්තක”න්ති ආහාති? උපරි ගුණෙ උපනිධාය. සීලඤ්භි සමාධිං න පාපුණාති, සමාධි පඤ්ඤං න පාපුණාති, තස්මා උපරිමං උපනිධාය හෙට්ඨිමං ඔරමත්තකං නාම භොති. කථං සීලං සමාධිං න පාපුණාති? භගවා හි අභිසම්බොධිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ සාවත්ථිනගර – ද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්බමුලෙ ද්වාදසයොජනෙ රතනමණ්ඩපෙ යොජනප්පමාණෙ රතනපල්ලඬිකෙ නිසීදිත්වා තියොජනිකෙ දිබ්බසෙතච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ ද්වාදසයොජනාය පරිසාය අත්තාදානපරිදීපනං තිත්ථියමද්දනං – “උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්තති, හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පවත්තති...පෙ.... එකෙකලොමකූපතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්තති, එකෙකලොමකූපතො උදකධාරා පවත්තති, ඡන්තං වණ්ණාන”න්තිආදිනායප්පවත්තං යමකපාටිහාරියං දස්සෙති. තස්ස සුවණ්ණවණ්ණසරිරතො සුවණ්ණවණ්ණා රස්මියො උග්ගන්ත්වා යාව භවග්ගා ගච්ඡන්ති, සකලදසසහස්සවක්කවාළස්ස අලඬිකරණකාලො විය භොති, දුතියා දුතියා රස්මියො පුරිමාය පුරිමාය යමකයමකා විය එකක්ඛණෙ විය පවත්තන්ති.

ද්විත්තඤ්ච චිත්තානං එකක්ඛණෙ පවත්ති නාම නත්ථි. බුද්ධානං පන භගවත්තානං භවධිගපරිවාසස්ස ලහුකතාය පඤ්චභාකාරෙහි ආචිණ්ණවසිතාය

ව, තා එකක්ඛණේ විය පවත්තන්ති. තස්සා තස්සා පන රස්මියා ආවජ්ජනපරිකම්මාධිට්ඨානානි විසුං විසුංයෙව.

නීලරස්මිඅත්ථාය හි භගවා නීලකසිණං සමාපජ්ජති, පීතරස්මිඅත්ථාය පීතකසිණං, ලොහිතඛදාතරස්මිඅත්ථාය ලොහිතඛදාතකසිණං, අග්ගික්ඛන්ධත්ථාය තෙජොකසිණං, උදකධාරත්ථාය ආපොකසිණං සමාපජ්ජති. සත්ථා වඩ්ඤ්ඤා, නිම්මිතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කජ්ජෙතීති සබ්බං විත්ථාරොතබ්බං. එත්ථ එකමිපි සීලස්ස කිව්වං නත්ථී, සබ්බං සමාධිකිව්වමෙව. එවං සීලං සමාධිං න පාපුණාති.

යං පන භගවා කජ්ජසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි පාරමීයො පුරොත්වා, එකුනතිංසවස්සකාලෙ චක්කවත්තිසිරිතිවාසභූතා භවතා නික්ඛම්ම අනොමානදීතීරෙ පබ්බජිත්වා, ඡබ්බස්සානි පධානයොගං කත්වා, විසාබ්‍රහ්මණිකායං උරුචෙලගාමෙ සුජාතාය දින්නං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා, සායන්හසමයෙ දක්ඛිණුත්තරොත බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා අස්සත්ථදුමරාජානං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා, පුබ්බුත්තරභාගෙ ධීතො තිණසන්ථාරං සන්ථරිත්වා, තිසන්ධිපල්ලඬකං ආභුජිත්වා, චතුරඬ්ඨගසමන්තාගතං මෙන්තාකම්මට්ඨානං පුබ්බඬ්ඨගමං කත්වා, වීරියාධිට්ඨානං අධිට්ඨාය, චුද්දසහත්ථපල්ලඬකවරගතො සුවණ්ණපීඨෙ යපිතං රජතක්ඛන්ධං විය පඤ්ඤාසහත්ථං බොධික්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා, උපරි මණිජත්තෙන විය බොධිසාබාය ධාරියමානො, සුවණ්ණවණ්ණෙ වීචරෙ පවාළසදිසෙසු බොධිඅඬ්ඤාකරෙසු පතමානෙසු, සූරියෙ අත්ථං උපගච්ජන්තෙ මාරබලං විධම්ථවා, පයමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා, පච්චුසකාලෙ සබ්බබුද්ධානමාවිණ්ණෙ පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරොත්වා, ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා, තදෙව පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤා, මග්ගපටිපාටියා අධිගතෙන චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ බෙපෙත්වා සබ්බබුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣා, ඉදමස්ස පඤ්ඤාකිව්වං. එවං සමාධි පඤ්ඤං න පාපුණාති.

තත්ථ යථා හත්ථෙ උදකං පාතියං උදකං න පාපුණාති, පාතියං උදකං සට්ඨ උදකං න පාපුණාති, සට්ඨ උදකං කොලම්බෙ උදකං න පාපුණාති, කොලම්බෙ උදකං වාටියං උදකං න පාපුණාති, වාටියං උදකං මහාකුම්භියං උදකං න පාපුණාති, මහාකුම්භියං උදකං කුසොබ්භෙ උදකං න පාපුණාති, කුසොබ්භෙ උදකං කන්දරෙ උදකං න පාපුණාති, කන්දරෙ උදකං කුන්තදියං උදකං න පාපුණාති, කුන්තදියං උදකං පඤ්චමහානදියං උදකං න පාපුණාති, පඤ්චමහානදියං උදකං චක්කවාළමහාසමුද්දෙ උදකං න පාපුණාති,

චක්කවාළමහාසමුද්දේ උදකං සිනෙරුපාදකෙ මහාසමුද්දේ උදකං න පාපුණාති.
පානියං උදකං උපනිධාය හත්ථෙ උදකං පරිත්තං...පෙ....
සිනෙරුපාදකමහාසමුද්දේ උදකං උපනිධාය චක්කවාළමහාසමුද්දේ උදකං
පරිත්තං. ඉති උපරුපරි උදකං බහුකං උපාදාය හෙට්ඨා හෙට්ඨා උදකං පරිත්තං
හොති.

එවමෙව උපරි උපරි ගුණෙ උපාදාය හෙට්ඨා හෙට්ඨා සීලං අප්පමත්තකං
ඔරමත්තකන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ - “අප්පමත්තකං බො පනෙතං,
හික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තක”න්ති.

යෙන පුටුප්පනොති, එත්ථ -

“දූවෙ පුටුප්පනා චුත්තා, බුද්ධෙනාදිච්චබන්ධුනා;
අන්ධො පුටුප්පනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුටුප්පනො”ති.

තත්ථ යස්ස බන්ධධාතුආයතනාදීසු
උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනධාරණපච්චවෙක්ඛණානි නත්ථි, අයං අන්ධපුටුප්පනො.
යස්ස තානි අත්ථි, සො කල්‍යාණපුටුප්පනො. දුට්ඨොපි පනෙස -

“පුටුනං ජනනාදීහි, කාරණෙහි පුටුප්පනො;
පුටුප්පනන්තොගධත්තා, පුටුවායං ජනො ඉති”.

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදීහි කාරණෙහි
පුටුප්පනො. යථාහ -

“පුටු කිලෙසෙ ජනෙත්තීති පුටුප්පනා, පුටු අවිහතසක්කායදිට්ඨිකාති
පුටුප්පනා, පුටු සත්ථාරානං මුබ්බල්ලොකිකාති පුටුප්පනා, පුටු සබ්බගතීහි
අවුට්ඨිකාති පුටුප්පනා, පුටු නානාහිසඬ්ඛාරෙ අහිසඬ්ඛරොත්තීති පුටුප්පනා, පුටු
නානාඔසෙහි වුය්හන්ති, පුටු සන්තාපෙහි සන්තප්පන්ති, පුටු පරිලාභෙහි
පරිඛය්හන්ති, පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු රත්තා ගිද්ධා ගථිතා මුච්ඡිතා
අප්පිකොපන්තා ලග්ගා ලග්ගිතා පලිබුද්ධාති පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චහි
නිවරණෙහි ආවුතා නිවුතා ඔවුතා පිහිතා පටිච්ඡන්තා පටිකුප්පිතාති
පුටුප්පනා”ති. පුටුනං ගණනපට්මතීතානං අරියධම්මපරමමුඛානං
නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුටුප්පනො, පුටුවායං
විසුංයෙව සඬ්ඛං ගතො විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි
ජනෙහිති පුටුප්පනොති.

තපාගතස්සාති අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තපාගතො. තපා ආගතොති තපාගතො, තපා ගතොති තපාගතො, තප්පලක්ඛණං ආගතොති තපාගතො, තප්පමිමෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තපාගතො, තප්පස්සිකාය තපාගතො, තප්පාදිකාය තපාගතො, තපාකාරිකාය තපාගතො, අභිභවනට්ඨෙත තපාගතොති.

කපං භගවා තපා ආගතොති තපාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, යථා විපස්සි භගවා ආගතො, යථා සිඛී භගවා, යථා වෙස්සභු භගවා, යථා කකුසන්ධො භගවා, යථා කොණාගමනො භගවා, යථා කස්සපො භගවා ආගතො. කිං වුත්තං හොති? යෙන අභිනීභාරෙන එතෙ භගවන්තො ආගතා, තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. අප්ථ වා යථා විපස්සි භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා දානපාරමිං පුරෙත්වා,

සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියඛන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිං.

පුරෙත්වා, ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංසපාරමියො

පුරෙත්වා

අඛිගපරිච්චාගං,

නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤ්ඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතො; තපා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. අප්ථ වා යථා විපස්සි භගවා...පෙ.... කස්සපො භගවා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ, චත්තාරො සම්මජ්ජධානෙ, චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතො, තපා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. එවං තපා ආගතොති තපාගතො.

“යථෙව ලොකමිහි විපස්සිආදයො,
සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තපා අයං සක්කාමුතීපි ආගතො,
තපාගතො වුව්චති තෙන චක්ඛුමා”ති.

එවං තපා ආගතොති තපාගතො.

කපං තපා ගතොති තපාගතො? යථා සම්පතිජාතො විපස්සි භගවා ගතො...පෙ.... කස්සපො භගවා ගතො.

කප්ඤ්ච සො භගවා ගතො? සො හි සම්පති ජාතොව සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිතිභාරෙන ගතො. යථාහ — “සම්පතිජාතො බො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහිත්වා

උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිතිහාරොන ගච්ඡති, සෙනමහි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ සබ්බා ච දිසා අනුවිලොකෙති, ආසනිං වාවං භාසති – ‘අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථිදානි පුනඛහවො’ති” (දී. නි. 2.31).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි? අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්චි සො සම්පතිජාතොච සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨති. ඉදමස්ස චතුර්ද්ධිපාදපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

උත්තරාහිමුඛභාවො පන සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

සත්තපදවිතිහාරො, සත්තබ්බොජ්ඣාදිගරතනපට්ලාහස්ස.

“සුවණ්ණදණ්ඩා විතිපතන්ති වාමරා”ති, එත්ථ චුත්තවාමරුක්කෙපො පන සබ්බතිත්ථියනිමිද්දනස්ස.

සෙනච්ඡත්තධාරණං, අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙනච්ඡත්තපට්ලාහස්ස.

සත්තමපද්ධපරි යත්වා සබ්බදිසානුවිලොකනං,
සබ්බඤ්ඤානාචරණඤාණපට්ලාහස්ස.

ආසනිවාචාභාසනං අජ්ජට්චත්තියවරධම්මවක්කජ්ජවත්තනස්ස
පුබ්බනිමිත්තං.

තථා අයං භගවාපි ගතො, තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි, අවිතථං,
තෙසංයෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන.

තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොච ගච්ඡති යථා,
සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො වික්කමී සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරය්‍යං මරු.

ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨභිගුපෙනං ගිරමඛ්භුදිරයි,
සීහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති.

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා, අයම්පි භගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පහාය ගතො, අබ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපාදං, ආලෝකසඤ්ඤාය ථිතමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මචචත්ථානෙන විචිකිච්ඡං පහාය ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෝචා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙන්වා, පයමජ්ඣානෙන නීවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්කච්චාරං වූපසමෙන්වා, තතියජ්ඣානෙන පිතිං විරාජෙන්වා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පහාය, ආකාසානඤ්ඤායතනසමාපත්තියා රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤායො සමතික්කමිත්වා, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකාසානඤ්ඤායතනසඤ්ඤා, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තියා විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසඤ්ඤා, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා සමතික්කමිත්වා ගතො.

අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පහාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අනත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බිදානුපස්සනාය නන්දිං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරොධානුපස්සනාය සමුදයං, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානං, බ්‍යානුපස්සනාය සන්තසඤ්ඤං, ව්‍යානුපස්සනාය ආයුහනං, විපරිණාමානුපස්සනාය ධ්වංසඤ්ඤං, අනිමිත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අජ්ජණිතානුපස්සනාය පණ්ඩං, සුඤ්ඤානානුපස්සනාය අභිනිවෙසං, අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනාය සාරාදානාභිනිවෙසං, යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනෙන සම්මොහාභිනිවෙසං, ආදීනවානුපස්සනාය ආලයාභිනිවෙසං, පටිසඬ්ඛානුපස්සනාය අජ්ජටිසඬ්ඛං, විචට්ඨානුපස්සනාය සංයොගාභිනිවෙසං, සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා, සකදාගාමිමග්ගෙන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පහාය, අනාගාමිමග්ගෙන අණුසභගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා, අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ සමුවිජිත්දිත්වා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථුලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පථව්ඨාතුයා කක්ඛළත්තලක්ඛණං තථං අවිතථං. ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං. තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං. වායොධාතුයා විත්ථම්හනලක්ඛණං. ආකාසධාතුයා අසම්ඵුට්ඨලක්ඛණං. විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදගිතලක්ඛණං. සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං. සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං.

විතක්කස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. විචාරස්ස අනුමජ්ජනලක්ඛණං. පිතියා ඵරණලක්ඛණං. සුඛස්ස සාතලක්ඛණං. චිත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්ඛණං. එස්සස්ස චූසනලක්ඛණං.

සද්ධන්ද්‍රියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං. වීරියන්ද්‍රියස්ස පග්ගහලක්ඛණං. සතින්ද්‍රියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. සමාධින්ද්‍රියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. පඤ්ඤන්ද්‍රියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං. වීර්යබලස්ස කොසජ්ජෙ, සතිබලස්ස මුට්ඨස්සච්චෙ. සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ, පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස පවිචයලක්ඛණං. වීර්යසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස පග්ගහලක්ඛණං. පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස ඵරණලක්ඛණං. පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස චූපසමලක්ඛණං. සමාධිසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඬ්ඛගස්ස පටිසඬ්ඛානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං. සම්මාසඬ්ඛප්පස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. සම්මාවාචාය පරිග්ගහලක්ඛණං. සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං. සම්මාවායාමස්ස පග්ගහලක්ඛණං. සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං. සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං. නාමස්ස නමනලක්ඛණං. රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. සළායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං. එස්සස්ස චූසනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදගිතලක්ඛණං. තණ්හාය ගෙතුලක්ඛණං. උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං. භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං. ජාතියා නිබ්බත්තිලක්ඛණං. ජරාය ජීරණලක්ඛණං. මරණස්ස චූතිලක්ඛණං.

ධාතූනං සුඤ්ඤතාලක්ඛණං. ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං. සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මජ්ජධානානං පදහනලක්ඛණං. ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං. ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං. බලානං

අකම්පියලක්ඛණං. බොජ්ඣංගිගානං නියානලක්ඛණං. මග්ගස්ස හෙනුලක්ඛණං.

සච්චානං තථලක්ඛණං. සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං. සමථවිපස්සනානං එකරසලක්ඛණං. යුගනද්ධානං අනනිවත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරලක්ඛණං. චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං. දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං.

බයෙ ඤාණස්ස සමුච්ඡෙදනලක්ඛණං. අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං.

ජන්දස්ස මූලලක්ඛණං. මනසිකාරස්ස සමුට්ඨාපනලක්ඛණං. එස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං. වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං. සමාධිස්ස පමුඛලක්ඛණං. සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං. පඤ්ඤාය තතුත්තරියලක්ඛණං. විමුක්තියා සාරලක්ඛණං... අමතොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං තථං අවිතථං. එවං තථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො. එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ – “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුවචති. අභිසම්බුද්ධත්ථො හෙත්ථ ගතසද්දො.

අපි ච ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ..., සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ..., තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො, සඬ්ඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයට්ඨො...පෙ..., ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුවචති. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිකාය තථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ..., සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං සබ්බාකාරතො

ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ව, තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා. “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං නත්ථි. එස නයො සොතද්වාරාදිසුපි ආපාථං ආගච්ඡන්තෙසු සද්දාදිසු. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා – “යං භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා, තමහං ජානාමි. තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24). එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සි අත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමොධියාපි මජ්ඣිමොධියාපි පච්ඡිමොධියාපි යං භගවතා භාසිතං – සුත්තං, ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, තං සබ්බං අත්ථතො ව බ්‍යඤ්ජනතො ව අනුපවජ්ජං, අනුනමනධිකං, සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං, රාගමදනිම්මදනං, දොසමොභමදනිම්මදනං. නත්ථි තත්ථ වාලග්ගමත්තම්පි අවක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ජිතං විය, එකනාලියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ව, තථමෙව හොති අවිතථං අනඤ්ඤථං. තෙනාහ – “යඤ්ච, චුත්තං, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති, නො අඤ්ඤථා. තස්මා ‘තථාගතො’ති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). ගදත්ථො හෙත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිතාය තථාගතො.

අපි ව ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තයො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා, තස්මා යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී ව හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථාචාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ව

කායො, වාචාපි තථා ගතා පචත්තාති තථාගතො. තෙනෙවාහ – “යථාචාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. ඉති යථාචාදී තථාකාරී යථාකාරී තථාචාදී. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිත්වය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙයන තථාගතො? උපරි භවග්ගං භෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී; අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො රාජාතිරාජා දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ – “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය තථාගතො අභිභු අනභිභුතො අඤ්ඤදත්ථුදසො වසවත්තී, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති.

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො. අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසමයො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ච. තෙන භෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිතො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බාලොකාභිභවතෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ච අගදො අස්සාති. ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙයන තථාගතො.

අපි ච තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො. ගතොති අවගතො, අතීතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො.

තත්ථ සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. තෙන චුත්තං භගවතා –

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පහීනො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං

භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා, තථාගතොති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

තස්සපි එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉදම්පි ච තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොච තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා.

කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙති යෙන අප්පමත්තකෙන ඔරමත්තකෙන සීලමත්තකෙන පුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා, තං කතමන්ති පුච්ඡති? තත්ථ පුච්ඡා නාම අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා, විමතිච්ඡේදනා පුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කථෙතුකම්‍යතා පුච්ඡාති පඤ්චවිධා හොති.

තත්ථ කතමා අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති, අදිට්ඨං අතුලිතං අතීරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභාවනාය පඤ්ඤං පුච්ඡති, අයං අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති, දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං, තස්ස අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්ඤං පුච්ඡති, අයං දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා.

කතමා විමතිච්ඡේදනා පුච්ඡා? පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති, විමතිපක්ඛන්දො, ද්වෙළ්භකජාතො, “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කින්නු ඛො, කථං නු ඛො”ති. සො විමතිච්ඡේදනත්ථාය පඤ්ඤං පුච්ඡති. අයං විමතිච්ඡේදනා පුච්ඡා.

කතමා අනුමතිපුච්ඡා? හගවා භික්ඛුනං අනුමතියා පඤ්ඤං පුච්ඡති – “තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති. අනිච්චං, හන්තෙ. යං පනානිච්චං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තෙති (මහාව. 21) සබ්බං චත්තබ්බං, අයං අනුමතිපුච්ඡා.

කතමා කථෙතුකම්‍යතා පුච්ඡා? හගවා භික්ඛුනං කථෙතුකම්‍යතාය පඤ්ඤං පුච්ඡති. චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො?...පෙ.... අට්ඨිමෙ භික්ඛවෙ මග්ගඛිගා. කතමෙ අට්ඨාති, අයං කථෙතුකම්‍යතා පුච්ඡා.

ඉති ඉමාසු පඤ්චස්ස පුච්ඡාසු අදිට්ඨස්ස තාව කස්සපි ධම්මස්ස අභාවතො තථාගතස්ස අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා නත්ථි. “ඉදං නාම අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං සංසන්දිත්වා දෙසෙස්සාමි”ති සමන්තාභාරස්සෙව

අනුප්පජ්ජනතො දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡාපි නත්ථි. යස්මා පන බුද්ධානං එකධම්මෙපි ආසප්පනා පරිසප්පනා නත්ථි, බොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බා කඬ්ඛා ඡින්නා; තස්මා විමතිච්ඡෙදනා පුච්ඡාපි නත්ථියෙව. අවසෙසා පන ද්වෙ පුච්ඡා බුද්ධානං අත්ථි, තාසු අයං කථෙතුකම්‍යතා පුච්ඡා නාම.

8. ඉදානි තං කථෙතුකම්‍යතාය පුච්ඡාය පුච්ඡිතමත්ථං කථෙතුං “පාණාතිපාතං පහායා”තිආදිමාහ.

තත්ථ පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො, පාණසාතොති චුත්තං හොති. පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ඡීවිතින්ද්‍රියං, තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ඡීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡ්චාරානං අඤ්ඤතරඳ්වාරප්පවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු පාණෙසු බුද්දතෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො, කස්මා? පයොගමහන්තතාය. පයොගසමත්තෙපි චත්ථුමහන්තතාය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමහාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති - පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති. ඡ පයොගා - සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ටාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ විත්ථාරියමානෙ අතිවිය පපඤ්චො හොති, තස්මා තං න විත්ථාරයාම, අඤ්ඤඤ්ච එවරූපං. අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බං.

පහායාති ඉමං පාණාතිපාතචෙතනාසඬ්ඛානං දුස්සීලායං පජ්භිත්වා. පට්ඨිරතොති පහිනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සීලායතො ඔරතො විරතොව. නත්ථි තස්ස විතික්කමිස්සාමිති චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයායා ධම්මා පගෙව කායිකාති ඉමිනාව නයෙන අඤ්ඤෙසුපි එවරූපෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සමණොති භගවා සමිතපාපතාය ලද්ධවොහාරො. ගොතමොති ගොත්තවසෙන. න කෙවලඤ්ච භගවායෙව පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො, හික්ඛුසඬ්ඛොපි පට්ඨිරතො, දෙසනා පන ආදිතො පට්ඨාය එවං ආගතා, අත්ථං පන දීපෙන්නෙන හික්ඛුසඬ්ඛවසෙනාපි දීපෙතුං වට්ටති.

නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොති පරුපසාතත්ථාය දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආදාය අවත්තනතො නික්ඛිත්තදණ්ඩො වෙව නික්ඛිත්තසත්ථො වාති අත්ථො. එත්ථ ච යපෙත්වා දණ්ඩං සබ්බමිපි අවසෙසං උපකරණං සත්තානං විහෙයනභාවතො සත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. යං පන භික්ඛු කත්තරදණ්ඩං වා දන්තකට්ඨං වා වාසිං පිප්ඵලිකං වා ගහෙත්වා විවරන්ති, න තං පරුපසාතත්ථාය. තස්මා නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො ත්වෙව සඬ්ඛාං ගච්ඡති.

ලජ්ජීති පාපජීගුවිජනලක්ඛණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතො. දයාපන්නොති දයං මෙත්තවිත්තතං ආපන්නො. සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පිති; සබ්බෙ පාණභූතෙ හිතෙන අනුකම්පකො. තාය දයාපන්නතාය සබ්බෙසං පාණභූතානං හිතවිත්තකොති අත්ථො. විහරතීති ඉරියති යපෙති යාපෙති පාලෙති. ඉති වා හි, භික්ඛවෙති එවං වා භික්ඛවෙ. වා සද්දො උපරි “අදින්නාදානං පභායා” තිආදීති අපෙක්ඛිත්වා විකප්පත්ථො චුත්තො, එවං සබ්බත්ථ පුරිමං වා පච්ඡිමං වා අපෙක්ඛිත්වා විකප්පභාවො වෙදිතබ්බො.

අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – භික්ඛවෙ, පුටුප්පතො තථාගතස්ස වණ්ණං වද්මානො එවං වදෙයා – “සමණො ගොතමො පාණං න භනති, න සාතෙති, න තත්ථ සමනුඤ්ඤො හොති, විරතො ඉමස්මා දුස්සීලා; අහො, වත රෙ බුද්ධගුණා මහන්තා” ති, ඉති මහන්තං උස්සාහං කත්වා වණ්ණං වත්තුකාමොපි අප්පමත්තකං ඔරමත්තකං ආචාරසීලමත්තකමෙව වක්ඛති. උපරි අසාධාරණභාවං නිස්සාය වණ්ණං වත්තුං න සක්ඛිස්සති. න කෙවලඤ්ච පුටුප්පතොව සොනාපන්නසකදාගාමීඅනාගාමීඅරහන්තොපි පච්චෙකබුද්ධාපි න සක්කොන්ති යෙව; තථාගතො යෙව පන සක්කොති, තං වො උපරි වක්ඛාමීති, අයමෙත්ථ සාධිප්පායා අත්ථවණ්ණනා. ඉතො පරං පන අපුබ්බපදමෙව වණ්ණයිස්සාම.

අදින්නාදානං පභායාති එත්ථ අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරසංහරණං, ථෙයාං, වොරිකාති චුත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්නො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ච හොති. තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො, තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙයාවෙතනා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං, කස්මා? වත්ථුපණිතතාය. වත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ වත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං. තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්නකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා භොන්ති - පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යාවිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. ඡ පයොගා - සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ව බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරො, පසස්භාවහාරො, පටිච්ඡන්තාවහාරො, පරිකප්පාවහාරො, කුසාවහාරොති ඉමෙසං අවහාරානං වසෙන පවත්තා, අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං වුත්තො.

දින්නමෙව ආදියතිති දින්නාදාසී. විත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඬ්ඛිතිති දින්නපාටිකඬ්ඛි. ථෙන්නෙති ථෙන්නො. න ථෙන්නෙ අථෙන්නෙ. අථෙන්නත්තායෙව සුචිභුතෙන. අත්තනාති අත්තභාවෙන. අථෙන්නං සුචිභුතං අත්තානං කත්වා විහරතිති වුත්තං භොති. සෙසං පටිමසික්ඛාපදෙ වුත්තනායෙනෙව යොජෙතඬ්ඛං. යථා ව ඉධ, එවං සඬබ්බත්ථ.

අබ්‍රහ්මවරියන්ති අසෙට්ඨවරියං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාරං වරතිති බ්‍රහ්මචාරී. ආරාචාරීති අබ්‍රහ්මවරියතො දුරචාරී. මෙටුනාති රාගපරිශුච්ඡානවසෙන සදිසත්තා මෙටුනකාති ලද්ධවොහාරෙහි පටිසෙවිතඬ්ඛතො මෙටුනාති සඬබ්බං ගතා අසද්ධම්මා. ගාමධම්මාති ගාමවාසීනං ධම්මා.

9. මුසාවාදං පභායාති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනතො වච්ඡයොගො කායපයොගො, වා විසංවාදනාධිජ්ජායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො.

අපරො නයො, ‘මුසා’ති අභුතං අතච්ඡං වත්ථු. ‘වාදො’ති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො.

අපි ව ගහට්ඨානං අත්තතො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිතිආදිනායප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිතා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං වුත්තො මහාසාවජ්ජො, පඬ්ඛජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සජ්ජිං වා ලහිත්වා හසාධිජ්ජායෙන - “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දති”ති පුරණකථානායෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නායෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො.

තස්ස වත්තාරො සම්භාරා භොන්ති - අතථං වත්ථු, විසංවාදනවිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො කායෙන වා කායපට්ඨද්ධෙන වා වාචාය වා පරවිසංවාදනකිරියාකරණෙන දට්ඨඬ්ඛො. තාය චෙ කිරියාය පරො තමත්ථං.

ජානාති, අයං කිරියසමුට්ඨාපිකචෙනනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣති.

යස්මා පන යථා කායකායපට්ඨද්ධවාචාහි පරං විසංවාදෙති, තථා “ඉදමස්ස භණාහී”ති ආණාපෙන්නොපි පණ්ණං ලිඛිත්වා පුරතො නිස්සජ්ජන්තොපි, “අයමත්ථො එවං දට්ඨබ්බො”ති කුඨ්ඨාදීසු ලිඛිත්වා යපෙන්නොපි. තස්මා එත්ථ ආණත්තිකනිස්සග්ගියථාවරාපි පයොගා යුජ්ජන්ති, අට්ඨකථාසු පන අනාගතත්තා වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බා.

සච්චං වදතීති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨෙතීති සච්චසන්ධො. න අන්තරන්තරා මුසා වදතීති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාචි මුසා වදති, කදාචි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිතත්තා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨෙති; තස්මා සො න සච්චසන්ධො. අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසා අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහති යෙවාති සච්චසන්ධො.

ථෙතොති ථීරො ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය, ථුසරාසිම්හි නිබ්බාතොසු විය, අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩම්ච ව න ථීරකථො හොති, එකො පාසාණලොබො විය, ඉන්දබ්බිලො විය ච ථීරකථො හොති, අසිනා සීසං ඡන්දන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති, අයං වුච්චති ථෙතො.

පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිතබ්බකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන චුත්තං, අසුකෙනා”ති චුත්තෙ “මා තස්ස චචනං සද්දහථා”ති චත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන චුත්තං, අසුකෙනා”ති චුත්තෙ “යදි තෙන චුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථී, එවමෙව ඉද්”න්ති චත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුච්චති පච්චයිකො. අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතීති අත්ථො.

පිසුණං වාවං පභායාතිආදීසු යාය වාවාය යස්ස තං වාවං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං, පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාවා.

යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසං කරොති, යා වාවා සයම්පි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬිගමා, අයං ඵරුසා වාවා.

යෙන සම්ඵං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ඵජ්ජලාපො.

තෙසං මූලභූතා චෙනනාපි පිසුණවාචාදිනාමෙව ලහති, සා එව ච ඉධාධිජ්ජෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකම්‍යතාය වා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණුවාවා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා.

තස්සා චත්තාරො සම්භාරා — භිත්දිතඛ්ඛො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති, විනා භවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “ඉති අහං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකම්‍යතා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථවිජානනන්ති. ඉමෙසං හෙදායාති, යෙසං ඉතොති චුත්තානං සන්තිකෙ සුතං තෙසං හෙදාය.

භිත්තානං වා සන්ධාතාති ද්විත්තං මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භිත්තානං එකමෙකං උපසඬකමිත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීනි චත්වා සන්ධානං කත්තා අනුකත්තා. අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා. ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා — “තුම්භාකං එවරුපෙ කුලෙ ජාතානං එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුවච්ඡිකමෙත”න්තිආදීනි චත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො. යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡතිති අත්ථො. සමග්ගරාමොතිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පහාය අඤ්ඤත්ථ ගන්තුම්පි න ඉච්ඡතිති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දතිති සමග්ගනන්දි, සමග්ගකරණිං වාවං භාසිතාති යා වාවා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපිකමෙව වාවං භාසති, න ඉතරන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා එකත්තඵරුසචෙතනා ඵරුසාවාවා. තස්සා ආවිභාවත්ථමිදං චත්ථු — එකො කීර දාරකො මාතුවචනං අනාදිසිත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති, තං මාතා නිවත්තෙතුමසක්කොන්ති — “චණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති අක්කොසි. අථස්ස තථෙව අරඤ්ඤෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො “යං මම මාතා මුඛෙන කථෙසි, තං මා භොතු, යං විත්තෙන විත්තෙසි තං භොතු”ති, සච්චකිරියමකාසි. මහිංසි තත්ථෙව බද්ධා විය අට්ඨාසි. එවං මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො විත්තසණ්භතාය න ඵරුසා වාවා භොති. මාතාපිතරො හි කදාවි පුත්තකෙ එවං වදන්ති — “වොරා වො බණ්ඩාබණ්ඩං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තම්පි ව තෙසං උපරි පතත්තං න ඉච්ඡන්ති. ආචරියුපජ්ඣායා ව කදාවි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති — “කිං ඉමෙ අහිරිකා අනොත්තජ්ජිනො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ”ති, අථ ව තෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව විත්තසණ්භතාය ඵරුසා වාවා න භොති, එවං වචනසණ්භතාය අඵරුසා වාවා න භොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස — “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසා වාවා භොති, විත්තඵරුසතාය

පනෙසා එරුසා වාචාව. සා යං සන්ධාය පවත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා — අක්කොසිතබ්බො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනාති.

නෙලාති එලං වුච්චති දොසො, නාස්සා එලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො. “නෙලඬිගො සෙතපච්ඡාදො”ති, (උදා. 65) එත්ථ වුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුච්චිජ්ඣකං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති, අප්පට්ඨඤ්ඤමානා සුබ්බෙන චිත්තං පටිසතීති හදයඬිගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ හවාති පොරී පුරෙ සංවඬිඪනාරී විය සුකුමාරාතිපි පොරී. පුරස්ස එසාතිපි පොරී. නගරවාසීනං කථාති අත්ථො. නගරවාසීනො හි යුත්තකථා භොන්ති. පිතිමත්තං පිතාති වදන්ති, භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති, මාතිමත්තං මාතාති වදන්ති. එවරුපි කථා බහුනො ජනස්ස කන්තා භොතීති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුනො ජනස්ස මනාපා චිත්තවුඬිඪිකරාති බහුජනමනාපා.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා සම්ඵජ්ජලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො, තස්ස ද්වෙ සම්භාරා — භාරතයුද්ධසිතාහරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපි කථා කථනඤ්ඤව.

කාලෙන වදන්ති කාලවාදී වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදන්ති අත්ථො. භූතං තථං තච්ඡං සභාවමෙව වදන්ති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්තිස්සිතමෙව කත්වා වදන්ති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති ධම්මවාදී සංවරචනයපහානචනයසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති චනයවාදී.

නිධානං වුච්චති යපනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථීති නිධානවතී. හදයෙ නිධාතබ්බයුත්තකං වාවං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති එවරුපිං භාසමානොපි ව — “අහං නිධානවතිං වාවං භාසිස්සාමී”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අපෙක්ඛිත්ථාව භාසතීති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡෙදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති, එවං භාසතීති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහිපි තයෙහි විහජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අත්ථසම්පන්නං භාසති. යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථොන සහිතත්තා අත්ථසංහිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතීති වුත්තං භොති.

10. ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භාති මූලඛිජං ඛන්ධඛිජං එළඛිජං අග්ගඛිජං ඛිජඛිජන්ති පඤ්චවිධස්ස ඛිජගාමස්ස චෙව, යස්ස කස්සචි නිලතිණුරුක්ඛාදිකස්ස භූතගාමස්ස ච සමාරම්භා, ඡෙදනභෙදනපවනාදිභාවෙන විකොපනා පටිවිරතොති අත්ථො.

එකභත්තිකොති පාතරාසභත්තං සායමාසභත්තන්ති ද්වෙ භත්තාති, තෙසු පාතරාසභත්තං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙන පරිච්ඡින්නං, ඉතරං මජ්ඣන්තිකතො උද්ධං අන්තො අරුණෙන. තස්මා අන්තොමජ්ඣන්තිකෙ දසක්ඛන්තුං භුඤ්ජමානොපි එකභත්තිකොච භොති. තං සන්ධාය චුත්තං “එකභත්තිකො”ති.

රත්තියා භොජනං රත්ති, තතො උපරතොති රත්තුපරතො. අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ යාච සුරියත්ථඨිගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාම. තතො විරතත්තා විරතො විකාලභොජනා. කදා විරතො? අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිතදිවසතො පටියාය.

සාසනස්ස අනනුලොමත්තා විසුකං පටාණිභූතං දස්සනන්ති විසුකදස්සනං. අත්තනා නච්චනනච්චාපනාදිවසෙන නච්චා ච ගීතා ච වාදිතා ච අන්තමසො මයුරනච්චාදිවසෙනපි පවත්තනං නච්චාදීනං විසුකභූතා දස්සනා වාති නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා. නච්චාදීනි හි අත්තනා පයොජෙතුං වා පරෙහි පයොජාපෙතුං වා පයුත්තාති පස්සිතුං වා නෙව හික්ඛුනං න හික්ඛුනීනඤ්ච වට්ටන්ති.

මාලාදීසු මාලාති යං කිඤ්චි පුජ්ථං. ගන්ධන්ති යං කිඤ්චි ගන්ධජාතං. විලෙපනන්ති ඡවිරාගකරණං. තත්ථ පිළන්ධන්තො ධාරෙති නාම, ඌනට්ඨානං පුරෙන්නො මණ්ඩෙති නාම, ගන්ධවසෙන ඡවිරාගවසෙන ච සාදියන්තො විභූසෙති නාම. යානං චුච්චති කාරණං. තස්මා යාය දුස්සීලාචෙතනාය තාති මාලාධාරණාදීනි මහාජනො කරොති, තතො පටිවිරතොති අත්ථො.

උච්චාසයනං චුච්චති පමාණාතික්කන්තං. මහාසයනන්ති අකජ්ජියපච්චත්ථරණං. තතො විරතොති අත්ථො.

ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති කභාපණො, ලොහමාසකො, ජතුමාසකො, දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති. තස්ස උභයස්සාපි පටිග්ගහණා පටිවිරතො, නෙව තං උග්ගණ්හාති, න උග්ගණ්හාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියතීති අත්ථො.

ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාති,
 සාලිව්හියවගොධුමකඨගුවරකකුදුසකසඨබාතස්ස සත්තවිධස්සාපි
 ආමකධඤ්ඤස්ස පටිග්ගහණා. න කෙවලඤ්ච එතෙසං පටිග්ගහණමෙව,
 ආමසනම්පි හික්ඛුනං න වට්ටතියෙව. ආමකමංසපටිග්ගහණාති එත්ථ අඤ්ඤත්‍ර
 ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා ආමකමංසමච්ඡානං පටිග්ගහණමෙව හික්ඛුනං න වට්ටති,
 නො ආමසනං.

ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණාති එත්ථ ඉත්ථිති පුරිසන්තරගතා, ඉතරා
 කුමාරිකා නාම, තාසං පටිග්ගහණම්පි ආමසනම්පි අකප්පියමෙව.

දාසිදාසපටිග්ගහණාති එත්ථ දාසිදාසවසෙනෙව තෙසං පටිග්ගහණං න
 වට්ටති. “කප්පියකාරකං දම්මී, ආරාමිකං දම්මී”ති එවං චුත්තෙ පන වට්ටති.

අපේළකාදීසු බෙන්තවත්ථුපරියොසානෙසු කප්පියාකප්පියනායො
 විනයවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තත්ථ බෙන්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං
 රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයමිපි රුහති, තං
 බෙන්තං. තදන්ථාය අකතභූමිභාගො වත්ථු. බෙන්තවත්ථුසිසෙන චෙන්ථ
 වාපිතළාකාදීනිපි සඨගහිතානෙව.

දුතෙය්‍යං චුච්චති දුතකම්මං, ගිහීනං පහිනං පණ්ණං වා සාසනං වා
 ගහෙන්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං. පහිණගමනං චුච්චති සරා සරං පෙසිතස්ස
 බුද්දකගමනං. අනුයොගො නාම තදුභයකරණං. තස්මා දුතෙය්‍යපහිණගමනානං
 අනුයොගාති. එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කයවික්කයාති කයා ච වික්කයා ච. තුලාකුටාදීසු කුටන්ති වඤ්චනං. තත්ථ
 තුලාකුටං නාම රූපකුටං අභිගකුටං, ගහණකුටං, පටිච්ඡන්තකුටන්ති චතුබ්බිධං
 භොති. තත්ථ රූපකුටං නාම ද්වෙ තුලා සමරූපා කත්වා ගණ්හන්තො මහතියා
 ගණ්හාති, දදන්තො බුද්දිකාය දෙති. අභිගකුටං නාම ගණ්හන්තො පච්ඡාභාගෙ
 හත්ථෙන තුලං අක්කමති, දදන්තො පුබ්බභාගෙ. ගහණකුටං නාම ගණ්හන්තො
 මූලෙ රජ්ජුං ගණ්හාති, දදන්තො අග්ගෙ. පටිච්ඡන්තකුටං නාම තුලං සුසිරං
 කත්වා අන්තො අයචුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා ගණ්හන්තො තං පච්ඡාභාගෙ
 කරොති, දදන්තො අග්ගභාගෙ.

කංසො චුච්චති සුවණ්ණපාති, තාය වඤ්චනං කංසකුටං. කථං? එකං
 සුවණ්ණපාතිං කත්වා අඤ්ඤා ද්වෙ තිස්සො ලොභපාතියො සුවණ්ණවණ්ණෙ
 කරොති, තතො ජනපදං ගන්ත්වා කිඤ්චිදෙව අභිසං කුලං පවිසිත්වා –
 “සුවණ්ණභාජනාති කිණ්ඨා”ති වත්වා අග්ගෙ පුච්ඡිතෙ සමග්ගතරං දාතුකාමා

හොන්නි. තතො තෙහි – “කථං ඉමෙසං සුවණ්ණභාවො ජානිතබ්බො”ති චුත්තෙ, “විමංසිත්වා ගණ්හපා”ති සුවණ්ණපාතිං පාසාණෙ සංසිත්වා සබ්බා පාතියො දත්වා ගච්ඡති.

මානකුටං නාම හදයහෙදසිබාහෙදරජ්ජුහෙදවසෙන තිවිධං හොති. තත්ථ හදයහෙදො සජ්ජිතෙලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තානි හි ගණ්හන්තො හෙට්ඨාඡිද්දෙන මානෙන – “සණ්කං ආසිඤ්චා”ති වත්වා අන්තොභාජනෙ බහුං පග්ගරාපෙත්වා ගණ්හාති, දදන්තො ඡිද්දං පිට්ඨාය සීසං පුරෙත්වා දෙති.

සිබාහෙදො තිලතණ්ඩුලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තානි හි ගණ්හන්තො සණ්කං සිබං උස්සාපෙත්වා ගණ්හාති, දදන්තො වෙගෙන පුරෙත්වා සිබං ඡිත්තන්තො දෙති.

රජ්ජුහෙදො බෙත්තවත්ථුමිනනකාලෙ ලබ්භති. ලඤ්ජං අලහන්තා හි බෙත්තං අමහන්තම්පි මහන්තං කත්වා මිනන්ති.

උක්කොටනාදීසු උක්කොටනන්ති අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කාතුං ලඤ්ජග්ගහණං. වඤ්චනන්ති තෙහි තෙහි උපායෙහි පරෙසං වඤ්චනං. තත්‍රිදමෙකං වත්ථු – එකො කිර ලුද්දකො මීගඤ්ච මීගපොතකඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡති, තමෙකො ධුත්තො – “කිං හො, මීගො අග්ගති, කිං මීගපොතකො”ති ආහ. “මීගො ද්වෙ කභාපණෙ, මීගපොතකො එක”න්ති ච චුත්තෙ එකං කභාපණං දත්වා මීගපොතකං ගහෙත්වා ටොකං ගන්ත්වා නිවත්තො – “න මෙ හො, මීගපොතකෙන අත්ථො, මීගං මෙ දෙහී”ති ආහ. තෙන හි – ද්වෙ කභාපණෙ දෙහීති. සො ආහ – “නනු තෙ හො, මයා පයමං එකො කභාපණො දින්තො”ති? “ආම, දින්තො”ති. “ඉදං මීගපොතකං ගණ්හ, එවං සො ච කභාපණො, අයඤ්ච කභාපණග්ගනකො මීගපොතකොති ද්වෙ කභාපණා භවිස්සන්ති”ති. සො “කාරණං වදතී”ති සල්ලක්ඛෙත්වා මීගපොතකං ගහෙත්වා මීගං අදාසීති. නිකතීති යොගවසෙන වා මායාවසෙන වා අපාමඨගං පාමඨගන්ති, අමණිං මණින්ති, අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති කත්වා පතිරුපකෙන වඤ්චනං. සාවියොගොති කුටිලයොගො, එතෙසංයෙව උක්කොටනාදීනමෙතං නාමං. තස්මා – උක්කොටනසාවියොගො, වඤ්චනසාවියොගො, නිකතිසාවියොගොති, එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙවි අඤ්ඤං දස්සෙත්වා අඤ්ඤස්ස පරිවත්තනං සාවියොගොති වදන්ති. තං පන වඤ්චනෙනෙව සඨගහිතං.

ෂ්ඨදනාදීසු ෂ්ඨදනන්ති හත්ථවිෂ්ඨදනාදී. වට්ඨාති මාරණං. බන්ධොති රජ්ජුබන්ධනාදීහි බන්ධනං. විපරාමොසොති හිමවිපරාමොසො,

ගුම්බවිපරාමොසොති දුට්ඨො. යං භිමපාතසමයෙ භිමෙන පටිච්ඡන්තා භුක්වා මග්ගජ්ජපිපන්නං ඡනං මුසන්ති, අයං භිමවිපරාමොසො. යං ගුම්බාදිහි පටිච්ඡන්තා මුසන්ති, අයං ගුම්බවිපරාමොසො. ආලොපො වුව්වති ගාමනිගමාදීනං විලොපකරණං. සහසාකාරොති සාහසිකකිරියා. ගෙහං පවිසිත්වා මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙත්වා ඉච්ඡිතභණ්ඩානං ගහණං. එවමෙනස්මා ඡෙදන...පෙ.... සහසාකාරා පටිවිරතො සමණො ගොතමොති. ඉති වා හි, භික්ඛවෙ, පුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යාති.

එත්තාවතා වුළුසීලං නිට්ඨිතං හොති.

මජ්ඣිමසීලවග්ගොත්තනා

11. ඉදානි මජ්ඣිමසීලං විත්ථාරෙන්තො “යථා වා පනෙකෙ හොන්තො”ති ආදිමාහ. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. සද්ධාදෙය්‍යානීති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච ඉධලොකඤ්ච පරලොකඤ්ච සද්දහිත්වා දින්නාති. ‘අයං මෙ ඤාති’ති වා, ‘මිත්තො’ති වා, ඉදං පටිකරිස්සති, ඉදං වා තෙන කතපුබ්බන්ති වා, එවං න දින්නානීති අත්ථො. එවං දින්නාති හි න සද්ධාදෙය්‍යානි නාම හොන්ති. භොජනානීති දෙසනාසිසමත්තමෙන, අත්ථතො පන සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා චීවරානි පාරුපිත්වා සෙනාසනානි සෙවමානා ගිලානභෙසජ්ජං පරිභුඤ්ජමානානි සබ්බමෙනං වුත්තමෙව හොති.

සෙය්‍යථීදන්ති නිපාතො. තස්සත්ථො කතමො සො ඛිජගාමභූතගාමො, යස්ස සමාරම්භං අනුයුත්තා විහරන්තීති. තතො තං දස්සෙන්තො මූලඛිජන්ති ආදිමාහ. තත්ථ මූලඛිජං නාම හලිද්දි, සිඬිගිවෙරං, වවා, වචත්තං, අතිවිසා, කටුකරොහිණී, උසිරං, හද්දමුත්තකන්ති එවමාදි. ඛන්ධඛිජං නාම අස්සත්ථො, නිග්‍රොධො, පිලක්ඛො, උදුම්බරො, කච්ඡකො, කපිත්ථනොති එවමාදි. එළඛිජං නාම උච්ඡු, නළො, වෙළුති එවමාදි. අග්ගඛිජං නාම අජ්ජකං, එණ්ජජකං, හිරිවෙරන්ති එවමාදි. ඛිජඛිජං නාම පුබ්බණ්ණං අපරණ්ණන්ති එවමාදි. සබ්බඤ්ඤෙනං රුක්ඛතො වියොජිතං විරුහනසමත්ථමෙව “ඛිජගාමො”ති වුව්වති. රුක්ඛතො පන අවියොජිතං අසුක්ඛං “භූතගාමො”ති වුව්වති. තත්ථ භූතගාමසමාරම්භො පාවිත්තියවත්ථු, ඛිජගාමසමාරම්භො දුක්කට්ඨත්ථුති වෙදිතබ්බො.

12. සන්තිධිකාරපරිභොගන්ති සන්තිධිකතස්ස පරිභොගං. තත්ථ දුට්ඨා කථා, විනයවසෙන ව සල්ලෙඛවසෙන ව. විනයවසෙන තාව යං කිඤ්චි අන්තං අජ්ජ පටිග්ගහිතං අපරජ්ජු සන්තිධිකාරකං හොති, තස්ස පරිභොගෙ පාවිත්තියං. අත්තනා ලද්ධං පන සාමණෙරානං දත්වා, තෙහි ලද්ධං යපාපෙත්වා දුතියදිවසෙ භුඤ්ජිතුං වට්ටති, සල්ලෙඛො පන න හොති.

පානසන්නිධිමිහි පිඨෙව නයො. තත්ථ පානං නාම අම්බපානාදීනි අට්ඨ පානානි, යානි ච තෙසං අනුලොමානි. තෙසං විනිවිජයො සමන්තපාසාදිකායං වුත්තො.

වත්ථසන්නිධිමිහි අනධිට්ඨිතං අවිකප්පිතං සන්නිධි ච හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති, අයං පරියායකථා. නිප්පරියායතො පන තිථිවරසන්තුට්ඨෙන හවිතඛිං, චතුත්ථං ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතඛිං. සචෙ යස්ස කස්සපි දාතුං න සක්කොති, යස්ස පන දාතුකාමො හොති, සො උද්දෙසත්ථාය වා පරිපුච්ඡත්ථාය වා ගතො, ආගතමත්තෙ දාතඛිං, අදාතුං න වට්ටති. ථීවරෙ පන අප්පහොන්තෙ සනියා පච්චාසාය අනුඤ්ඤාතකාලං යපෙතුං වට්ටති. සුචිසුත්තථිවරකාරකානං අලාභෙන තතො පරමිපි විනයකම්මං කත්වා යපෙතුං වට්ටති. “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ පුන ඊදිසං කුතො ලහිස්සාමි”ති පන යපෙතුං න වට්ටති, සන්නිධි ච හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

යානසන්නිධිමිහි යානං නාම වස්භං, රථො, සකට්ඨං, සන්දමානිකා, සිව්කා, පාටඬිකීති; තෙනං පඛිඛජිතස්ස යානං. උපාහනා පන පඛිඛජිතස්ස යානංයෙව. එකභික්ඛුස්ස හි එකො අරඤ්ඤත්ථාය, එකො ධොතපාදකත්ථායානි, උක්කංසතො ද්වෙ උපාහනසඬ්ඨා වට්ටන්ති. තතියං ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතඛිං. “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ අඤ්ඤං කුතො ලහිස්සාමි”ති හි යපෙතුං න වට්ටති, සන්නිධි ච හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

සයනසන්නිධිමිහි සයනන්ති මඤ්චො. එකස්ස භික්ඛුනො එකො ගඛිහෙ, එකො දිවායානෙති උක්කංසතො ද්වෙ මඤ්චා වට්ටන්ති. තතො උත්තරි ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො වා ගණස්ස වා දාතඛිං; අදාතුං න වට්ටති. සන්නිධි ච හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

ගන්ධසන්නිධිමිහි භික්ඛුනො කණ්ඩුකච්ඡුජ්ජවිදොසාදිආබාධෙ සති ගන්ධා වට්ටන්ති. තෙ ගන්ධෙ ආහරාපෙත්වා තස්මිං රොගෙ වූපසන්තෙ අඤ්ඤෙසං වා ආබාධිකානං දාතඛිං, ද්වාරෙ පඤ්චඬ්ඨගුලිසරඬුපනාදීසු වා උපනෙතඛිං. “පුන රොගෙ සති හවිස්සන්ති”ති පන යපෙතුං න වට්ටති, සන්නිධි ච හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

ආමිසන්නි වුත්තාවසෙසං දට්ඨඛිං. සෙය්‍යාථිදං, ඉධෙකච්චො භික්ඛු — “තථාරුපෙ කාලෙ උපකාරාය හවිස්සති”ති තිලතණ්ඩුලමුග්ගමාසනාලිකෙරලොණමච්ඡමංසවල්ලුරසප්පිතෙලගුළුභාජනාදී නි ආහරාපෙත්වා යපෙති. සො වස්සකාලෙ කාලස්සෙව සාමණෙරෙහි යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා “සාමණෙර, උදකකද්දමෙ දුක්ඛං ගාමං පටිස්සතුං,

ගව්‍ය අසුකං කුලං ගන්ත්වා මය්හං විහාරෙ නිසින්නභාවං ආරොවෙහි; අසුකකුලතො දධිආදීනි ආහරා”ති පෙසෙති. භික්ඛුහි – “කිං, හන්තෙ, ගාමං පටිසිස්සපා”ති චුත්තෙපි, “දුප්පවෙසො, ආවුසො, ඉදානි ගාමො”ති වදති. තෙ – “හොතු, හන්තෙ, අව්‍යථ තුම්හෙ, මයං භික්ඛං පරියෙසින්වා ආහරිස්සාමා”ති ගව්‍යන්ති. අථ සාමණෙරොපි දධිආදීනි ආහරිත්වා හත්තඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්ච සම්පාදෙත්වා උපනෙති, තං භුඤ්ජන්තස්සෙව උපට්ඨාකා හත්තං පභිණන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං භුඤ්ජති. අථ භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ගහෙත්වා ආගව්‍යන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං ගීවායාමකං භුඤ්ජතියෙව. එවං චතුර්‍යාසමිපි චිතිනාමෙති. අයං චුච්චති – “භික්ඛු මුණ්ඩකුටුම්භිකජීවිකං ජීවති, න සමණජීවික”න්ති. එවරුපො ආමිසසන්තිධි නාම හොති.

භික්ඛුනො පන වසනට්ඨානෙ එකා තණ්ඩුලනාළි, එකො ගුළපිණ්ඩො, චතුර්‍යාගමත්තං සජ්ජිති එත්තකං නිධෙතුං වට්ටති, අකාලෙ සම්පත්තවොරානං අත්ථාය. තෙ හි එත්තකමිපි ආමිසපටිසන්ථාරං අලහන්තා ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍යුං, තස්මා සවෙ එත්තකං නත්ථී, ආහරාපෙත්වාපි යපෙතුං වට්ටති. අභාසුකකාලෙ ච යදෙත්ථ කජ්ජියං, තං අත්තනාපි පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති. කජ්ජියකුටියං පන බහුං යපෙත්තස්සාපි සන්තිධි නාම නත්ථී. තථාගතස්ස පන තණ්ඩුලනාළිආදීසු වා යං කිඤ්චි චතුරතනමත්තං වා පිලොතිකබණ්ඩං “ඉදං මෙ අජ්ජ වා ස්වෙ වා හවිස්සති”ති යපිතං නාම නත්ථී.

13. විසුකදස්සනෙසු නච්චං නාම යං කිඤ්චි නච්චං, තං මග්ගං ගව්‍යන්තෙනාපි ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨං න වට්ටති. විත්ථාරවිනිච්ඡයො පනෙත්ථ සමන්තපාසාදිකායං චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බෙසු සික්ඛාපදපටිසංයුත්තෙසු සුත්තපදෙසු. ඉතො පරඤ්චි එත්තකමිපි අවත්වා තත්ථ තත්ථ පයොජනමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාමාති.

පෙක්ඛන්ති නටසමජ්ජං. අක්ඛානන්ති භාරතයුජ්ඣනාදිකං. යස්මිං යානෙ කථියති, තත්ථ ගන්තුමිපි න වට්ටති. පාණිස්සරන්ති කංසතාලං, පාණිතාලන්තිපි වදන්ති. වෙනාලන්ති සනතාලං, මන්තෙන මතසරිරුට්ඨාපනන්තිපි එකෙ. කුම්භචූණන්ති චතුරස්සඅම්බණකතාලං, කුම්භසද්දන්තිපි එකෙ. සොහනකන්ති නටානං අබ්බොක්කිරණං, සොහනකරං වා, පටිභානවිත්තන්ති චුත්තං හොති. වණ්ඩාලන්ති අයොගුළකිලා, වණ්ඩාලානං සාණධොවනකිලාතිපි වදන්ති. වංසන්ති වෙළං උස්සාපෙත්වා කිලනං.

ධොවනන්ති අට්ඨධොවනං, එකච්චෙසු කිර ජනපදෙසු කාලඬකතෙ ඤාතකෙ න ඤාපෙත්ති, නිබණ්ණත්වා යපෙත්ති. අථ නෙසං පුත්තිභූතං කායං

ඤ්ඤානං නිහරිත්වා අට්ඨිති ධොවිත්වා ගන්ධෙහි මක්ඛෙන්වා යපෙත්ති. තෙන නක්ඛන්තකාලෙ එකස්මිං යානෙ අට්ඨිති යපෙත්වා එකස්මිං යානෙ සුරාදීනි යපෙත්වා රොදන්තා පරිදෙවන්තා සුරං පිවන්ති. චුත්තම්පි වෙනං – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, දක්ඛිණෙසු ජනපදෙසු අට්ඨිධොවනං නාම, තත්ථ හොති අන්තම්පි පානම්පි ඛජ්ජම්පි හොජ්ජම්පි ලෙයාම්පි පෙයාම්පි නච්චම්පි ගීතම්පි වාදිතම්පි. අත්ථෙතං, හික්ඛවෙ, ධොවනං, නෙතං නත්ථිති වදාමි”ති (අ. නි. 10.107). එකච්චෙ පන ඉන්ද්‍රජාලෙන අට්ඨිධොවනං ධොවනන්තිපි වදන්ති.

හත්ථියුද්ධාදීසු හික්ඛුනො නෙව හත්ථිආදීහි සද්ධිං යුජ්ඣන්තං, න තෙ යුජ්ඣාපෙතං, න යුජ්ඣන්තෙ දට්ඨං වට්ටති. නිබ්බුද්ධන්ති මල්ලයුද්ධං. උයොයාධිකන්ති යත්ථ සම්පහාරො දිස්සති. බලගන්ති බලගණනට්ඨානං. සෙනාබ්‍යුහන්ති සෙනානිවෙසො, සකටබ්‍යුහාදිවසෙන සෙනාය නිවෙසනං. අනීකදස්සනන්ති – “තයො හත්ථි පච්ඡිමං හත්ථානීක”න්තිආදිනා (පාචි. 324) නයෙන චුත්තස්ස අනීකස්ස දස්සනං.

14. පමාදො එත්ථ තිට්ඨති පමාදට්ඨානං. ජුතඤ්ඤාතං පමාදට්ඨානඤ්ඤාති ජුතප්පමාදට්ඨානං. එකෙකාය පන්තියා අට්ඨ අට්ඨ පදානි අස්සාති අට්ඨපදං දසපදෙපි එසෙව නයො. ආකාසන්ති අට්ඨපදදසපදෙසු විය ආකාසෙයෙව කීළනං. පරිහරපටන්ති භූමියං නානාපට්මණ්ඩලං කත්වා තත්ථ තත්ථ පරිහරිතබ්බං, පථං පරිහරන්තානං කීළනං. සන්තිකන්ති සන්තිකකීළනං. එකජ්ඣං යපිතා සාරියො වා සක්ඛරායො වා අවාලෙන්තා නබ්බෙනෙව අපනෙන්ති ව උපනෙන්ති ව, සචෙ තත්ථ කාචි වලති, පරාජයො හොති, එවරුපාය කීළායෙතං අධිවචනං. බලිකන්ති ජුතඵලකෙ පාසකකීළනං. සට්ඨිකා වුව්චති දීඝදණ්ඩකෙන රස්සදණ්ඩකං පහරණකීළනං. සලාකහත්ථන්ති ලාබාය වා මඤ්ජිට්ඨිකාය වා පිට්ඨොදකෙන වා සලාකහත්ථං තෙමෙත්වා – “කිං හොතු”ති භූමියං වා හිත්තියං වා තං පහරිත්වා හත්ථිඅස්සාදිරුපදස්සනකීළනං. අක්ඛන්ති ගුළකීළා. පඬගචීරං වුව්චති පණ්ණනාළිකං, තං ධමන්තා කීළන්ති. වඩ්ඪකකන්ති ගාමදාරකානං කීළනකං බුද්දකනඬගලං. මොක්ඛචිකා වුව්චති සම්පරිවත්තනකීළා, ආකාසෙ වා දණ්ඩකං ගහෙන්වා භූමියං වා සීසං යපෙත්වා හෙට්ඨපරියභාවෙන පරිවත්තනකීළාති චුත්තං හොති. විඬගුලිකං වුව්චති තාලපණ්ණාදීහි කතං වාතප්පහාරෙන පරිබ්භමනවක්කං. පත්තාළ්භකං වුව්චති පණ්ණනාළිකා. තාය වාලුකාදීනි මිනන්තා කීළන්ති. රථකන්ති බුද්දකරථං. ධනුකන්ති බුද්දකධනුමෙව. අක්ඛරිකා වුව්චති ආකාසෙ වා පිට්ඨියං වා අක්ඛරජානනකීළා. මනෙසිකා නාම මනසා චින්තිතජානනකීළා. යථාචජ්ජං නාම කාණකුණ්ඩුජ්ජාදීනං යං යං චජ්ජං, තං තං පයොපෙත්වා දස්සනකීළා.

15. ආසන්දින්නි පමාණාතික්කන්තාසනං. අනුයුත්තා විහරන්ති ඉදං අපෙක්ඛිත්වා පන සබ්බපදෙසු උපයොගවචනං කතං. පල්ලඬකොති පාදෙසු වාළරුපාති යපෙත්වා කතො. ගොනකොති දීඝලොමකො මහාකොජවො, චතුරඬගුලාධිකාති කිර තස්ස ලොමාති. චිත්තකන්ති වානවිචිත්තං උණ්ණාමයත්ථරණං. පටිකාති උණ්ණාමයො සෙතත්ථරණො. පටලිකාති සනපුප්ඵකො උණ්ණාමයත්ථරණො. යො ආමලකපත්තොතිපි වුවචති. තුලිකාති තිණ්ණං තුලානං අඤ්ඤතරපුණ්ණා තුලිකා. විකතිකාති සිහබ්‍යග්ඝාදිරූපවිචිත්‍රො උණ්ණාමයත්ථරණො. උද්දලොමීති උභයතොදසං උණ්ණාමයත්ථරණං, කෙවි “එකතොඋග්ගතපුප්ඵ”න්ති වදන්ති. එකන්තලොමීති එකතොදසං උණ්ණාමයත්ථරණං. කෙවි “උභතොඋග්ගතපුප්ඵ”න්ති වදන්ති. කට්ටිස්සන්ති රතනපරිසිඛිඛිතං කොසෙය්‍යකට්ටිස්සමයපච්චත්ථරණං. කොසෙය්‍යන්ති රතනපරිසිඛිඛිතමෙව කොසියසුත්තමයපච්චත්ථරණං. සුද්ධකොසෙය්‍යං පන වට්ටතීති විනයෙ වුත්තං. දීඝනිකායට්ඨකථායං පන “යපෙත්වා තුලිකං සබ්බානෙව ගොනකාදීති රතනපරිසිඛිඛිතාති න වට්ටන්ති”ති වුත්තං.

කුත්තකන්ති සොළසන්තං නාටකිත්ථීනං යත්වා නච්චනයොග්ගං උණ්ණාමයත්ථරණං. හත්ථත්ථරං අස්සත්ථරන්ති හත්ථිඅස්සපිට්ඨිසු අත්ථරණඅත්ථරකායෙව. රථත්ථරෙපි එසෙව නයො. අජිනප්පවෙණිති අජිනවම්මෙහි මඤ්චප්පමාණෙන සිඛිඛිත්වා කතා පවෙණි. කදලීමීගපවරපච්චත්ථරණන්ති කදලීමීගවම්මං නාම අත්ථී, තෙන කතං පවරපච්චත්ථරණං; උත්තමපච්චත්ථරණන්ති අත්ථො. තං කිර සෙතත්ථස්ස උපරි කදලීමීගවම්මං පත්ථරිත්වා සිඛිබ්බත්වා කරොන්ති. සඋත්තරච්ඡදන්ති සහ උත්තරච්ඡදෙන, උපරිඛද්ධෙන රත්තවිතානෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. සෙතවිතානම්පි හෙට්ඨා අකප්පියපච්චත්ථරණෙ සති න වට්ටති, අසති පන වට්ටති. උභතොලොහිතකූපධානන්ති සිසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්චාති මඤ්චස්ස උභතොලොහිතකං උපධානං, එතං න කප්පති. යං පන එකමෙව උපධානං උභොසු පස්සෙසු රත්තං වා හොති පදුමවණ්ණං වා විචිත්‍රං වා, සවෙ පමාණයුත්තං, වට්ටති. මහාඋපධානං පන පටික්ඛිත්තං. අලොහිතකාති ද්වෙපි වට්ටන්තියෙව. තතො උත්තරි ලහිත්වා අඤ්ඤෙසං දාතබ්බාති. දාතුං අසක්කොන්තො මඤ්චෙ තිරියං අත්ථරිත්වා උපරි පච්චත්ථරණං දත්වා නිපජ්ජිතුම්පි ලහති. ආසන්දිආදීසු පන වුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙනං - “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, ආසන්දියා පාදෙ ඡින්දිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං, පල්ලඬකස්ස වාළෙ හින්දිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං, තුලිකං විජටෙන්වා බිම්බොහනං කාතුං, අවසෙසං භූමිමත්ථරණං කාතු”න්ති (වුළුව. 297).

16. උච්ඡාදනාදීසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකානං සරිරගන්ධො ද්වාදසවස්සපත්තකාලෙ නස්සති, තෙසං සරිරදුග්ගන්ධහරණත්ථාය ගන්ධවුණ්ණාදීහි උච්ඡාදෙන්ති, එවරූපං උච්ඡාදනං න වට්ටති. පුඤ්ඤවත්තෙ පන දාරකෙ උරුසු නිපජ්ජාපෙත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා හත්ථපාදඋරුනාහිආදීනං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං පරිමද්දෙන්ති, එවරූපං පරිමද්දනං න වට්ටති.

න්භාපනන්ති තෙසංයෙව දාරකානං ගන්ධාදීහි න්භාපනං. සම්බාහනන්ති මහාමල්ලානං විය හත්ථපාදෙ මුග්ගරාදීහි පහරිත්වා බාහුවඩ්ඪනං. ආදාසන්ති යං කිඤ්චි ආදාසං පරිහරිතුං න වට්ටති. අඤ්ජනන්ති අලඬකාරඤ්ජනමෙව. මාලාති බද්ධමාලා වා අබද්ධමාලා වා. විලෙපනන්ති යං කිඤ්චි ඡවිරාගකරණං. මුඛවුණ්ණං මුඛලෙපනන්ති මුඛෙ කාලපිළකාදීනං හරණත්ථාය මත්තිකකක්කං දෙන්ති, තෙන ලොහිතෙ වලිතෙ සාසපකක්කං දෙන්ති, තෙන දොසෙ බාදිතෙ තිලකක්කං දෙන්ති, තෙන ලොහිතෙ සන්තිසිත්තෙ හලිද්දිකක්කං දෙන්ති, තෙන ඡවිවණ්ණෙ ආරුළ්භෙ මුඛවුණ්ණකෙන මුඛං වුණ්ණෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

හත්ථබන්ධාදීසු හත්ථෙවිච්ඡ්‍රසඬකපාලාදීනි බන්ධිත්වා විවරන්ති, තං වා අඤ්ඤං වා සබ්බමිපි හත්ථාහරණං න වට්ටති, අපරෙ සිඛං බන්ධිත්වා විවරන්ති. සුවණ්ණචිරකමුත්තලතාදීහි ච තං පරික්ඛිපන්ති; තං සබ්බං න වට්ටති. අපරෙ චතුහත්ථදණ්ඩං වා අඤ්ඤං වා පන අලඬකතදණ්ඩකං ගහෙන්වා විවරන්ති, තථා ඉත්ථිපුරිසරූපාදිවිත්තං හෙසජ්ජනාළිකං සුපරික්ඛිත්තං වාමපස්සෙ ඔලග්ගිතං; අපරෙ කණ්ණිකරතනපරික්ඛිත්තකොසං අතිතිබ්බිණං අසිං, පඤ්චවණ්ණසුත්තසිබ්බිතං මකරදන්තකාදිවිත්තං ඡන්තං, සුවණ්ණරජතාදිවිත්තා මොරපිඤ්ජාදිපරික්ඛිත්තා උපාහනා, කෙච්චරතනමත්තායාමං චතුරඬගුලවිත්ථං කෙසන්තපරිච්ඡෙදං දස්සෙන්වා මෙසමුඛෙ විජ්ජුලතං විය නලාටෙ උණ්භීසපට්ටං බන්ධන්ති, චූළාමණිං ධාරෙන්ති, වාමරවාලබ්ඡනිං ධාරෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

17. අනිය්‍යානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථාති තිරච්ඡානකථා. තත්ථ රාජානං ආරබ්භ මහාසම්මතො මන්ධාතා ධම්මාසොකො එවං මහානුභාවොතිආදීනා නයෙන පවත්තා කථා රාජකථා. එස නයො වොරකථාදීසු. තෙසු අසුකො රාජා අහිරූපො දස්සනීයොතිආදීනා නයෙන ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා භොති. සොපි නාම එවං මහානුභාවො බයං ගතොති එවං පවත්තා පන කම්මට්ඨානභාවෙ තිට්ඨති. වොරෙසු මූලදෙවො එවං මහානුභාවො, මෙසමාලො එවං මහානුභාවොති තෙසං කම්මං පටිච්ච

අහො සුරාති ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා. යුද්ධෙපි භාරතයුද්ධාදීසු අසුකෙන අසුකො එවං මාරිතො, එවං විද්ධොති කාමස්සාදවසෙනෙව කථා තිරච්ඡානකථා. තෙපි නාම ඛයං ගතාති එවං පවත්තා පන සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානමෙව භොති. අපි ච අන්තරාදීසු එවං වණ්ණවත්තං ගන්ධවත්තං රසවත්තං එස්සසම්පන්නං බාදිම්භ භුඤ්ජිම්භාති කාමස්සාදවසෙන කථෙතුං න වට්ටති. සාත්ථකං පන කත්වා පුබ්බෙ එවං වණ්ණාදිසම්පන්නං අන්තං පානං වත්ථං සයනං මාලං ගන්ධං සීලවත්තානං අදම්භ, චෙතියෙ පූජං කරිම්භාති කථෙතුං වට්ටති. ඤාතිකථාදීසු පන “අම්භාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථා”ති වා “පුබ්බෙ මයං එවං විචිත්‍රෙහි යානෙහි විවරිම්භා”ති වා අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති. සාත්ථකං පන කත්වා “තෙපි නො ඤාතකා ඛයං ගතා”ති වා “පුබ්බෙ මයං එවරූපා උපාහනා සඬ්ඝස්ස අදම්භා”ති වා කථෙතුං වට්ටති. ගාමකථාපි සුනිවිට්ඨදුන්නිවිට්ඨසුහික්ඛදුබ්භික්ඛාදිවසෙන වා “අසුකගාමවාසිනො සුරා සමත්ථා”ති වා එවං අස්සාදවසෙන න වට්ටති. සාත්ථකං පන කත්වා “සද්ධා පසන්නා”ති වා “ඛයවයං ගතා”ති වා වත්තුං වට්ටති. නිගමනගරජනපදකථාදීසුපි එසෙව නයො.

ඉත්ථිකථාපි වණ්ණසණ්ඨානාදීනි පටිච්ච අස්සාදවසෙන න වට්ටති, සද්ධා පසන්නා ඛයවයං ගතාති එවමෙව වට්ටති. සුරකථාපි ‘නන්දිමිත්තො නාම යොධො සුරො අහොසි’ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. සද්ධො අහොසි ඛයං ගතොති එවමෙව වට්ටති. විසිඛාකථාපි “අසුකා විසිඛා සුනිවිට්ඨා දුන්නිවිට්ඨා සුරා සමත්ථා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. සද්ධා පසන්නා ඛයවයං ගතාති එවමෙව වට්ටති.

කුම්භට්ඨානකථාති උදකට්ඨානකථා, උදකතිත්ථකථාතිපි වුච්චති, කුම්භදාසිකථා වා, සාපි “පාසාදිකා නච්චිතුං ගායිතුං ඡෙකා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති; සද්ධා පසන්නාතිආදීනා නයෙනෙව වට්ටති. පුබ්බපෙතකථාති අතීතඤාතිකථා. තත්ථ වත්තමානඤාතිකථාසදිසො විනිච්ඡයො.

නානත්තකථාති පුරිමපච්ඡිමකථාහි විමුත්තා අවසෙසා නානාසභාවා නිරත්ථකකථා. ලොකක්ඛායිකාති අයං ලොකො කෙන නිම්මිතො, අසුකෙන නාම නිම්මිතො. කාකො සෙතො, අට්ඨිනං සෙතත්තා; බලාකා රත්තා. ලොහිතස්ස රත්තත්තාති එවමාදිකා ලොකායතවිතණ්ඩසල්ලාපකථා.

සමුද්දක්ඛායිකා නාම කස්මා සමුද්දො සාගරො? සාගරදෙවෙන බතො, තස්මා සාගරො. බතො මෙති හත්ථමුද්දාය සයං නිවෙදිතත්තා “සමුද්දො”ති එවමාදිකා නිරත්ථකා සමුද්දක්ඛායනකථා. භවොති වුඬ්ඪී. අභවොති භානි. ඉති

භවො, ඉති අභවොති යං වා තං වා නිරත්ථකකාරණං වත්වා පවත්තිතකපා ඉතිභවාභවකපා.

18. විග්ගාහිකකපාති විග්ගහකපා, සාරම්භකපා. තත්ථ සහිතං මෙති මය්හං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තන්ති අත්ථො. අසහිතං තෙති තුය්හං වචනං අසහිතං අසිලිට්ඨං. අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තුය්හං දීඝරත්තාවිණ්ණවසෙන සුප්පගුණං, තං මය්හං එකවචනෙනෙව විපරාවත්තං පරිවත්තිත්වා යිතං, න කිඤ්චි ජානාසිති අත්ථො.

ආරොපිතො තෙ වාදොති මයා තව දොසො ආරොපිතො. චර වාදප්පමොක්ඛායාති දොසමොචනත්ථං චර, විචර; තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා සික්ඛාති අත්ථො. නිබ්බේදෙහි වා සචෙ පභොසිති අථ සයං පභොසි, ඉදානිමෙව නිබ්බේදෙහිති.

19. දුතෙය්‍යකපායං ඉධ ගච්ඡාති ඉතො අසුකං නාම යානං ගච්ඡ. අමුත්‍රාගච්ඡාති තතො අසුකං නාම යානං ආගච්ඡ. ඉදං භරාති ඉතො ඉදං නාම භර. අමුත්‍ර ඉදං ආභරාති අසුකට්ඨානතො ඉදං නාම ඉධ ආභර. සඨ්ඛෙපතො පන ඉදං දුතෙය්‍යං නාම යපෙත්වා පඤ්ච සහධම්මිකෙ රතනත්තයස්ස උපකාරපට්ඨසංයුත්තඤ්ච ගිහිසාසනං අඤ්ඤෙසං න වට්ටති.

20. කුහකාතිආදීසු තිවිධෙන කුහනවත්ථුනා ලොකං කුහයන්ති, විම්භාපයන්ති කුහකා. ලාභසක්කාරත්ථිකා භුත්වා ලපන්ති ලපකා. නිමිත්තං සීලමෙතෙසන්ති නෙමිත්තිකා. නිප්පෙසො සීලමෙතෙසන්ති නිප්පෙසිකා. ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසන්ති මග්ගන්ති පරියෙසන්ති ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසිතාරො. කුහනා, ලපනා, නෙමිත්තිකතා, නිප්පෙසිකතා, ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසනතාති එතාහි සමන්තාගතානං පුග්ගලානං එතං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඨ්ඛෙපො. විත්ථාරෙන පනෙතා කුහනාදිකා විසුද්ධිමග්ගෙ සීලනිද්දෙසෙයෙව පාළිඤ්ච අට්ඨකථඤ්ච ආභරිත්වා පකාසිතාති.

එත්තාවතා මජ්ඣිමසීලං නිට්ඨිතං හොති.

මහාසීලවග්ගේ

21. ඉතො පරං මහාසීලං හොති. අඬගන්ති හත්ථපාදාදීසු යෙන කෙනචි එවරුපෙන අඬගෙන සමන්තාගතො දීඝායු යසවා හොතීතිආදිනයප්පවත්තං අඬගසත්ථං. නිමිත්තන්ති නිමිත්තසත්ථං. පණ්ඩුරාජා කිර තිස්සො මුත්තායො මුට්ඨියං කත්වා නෙමිත්තිකං පුච්ඡි – “කිං මෙ හත්ථෙ”ති? සො ඉතො විතො ව විලොකෙසි, තස්මිඤ්ච සමයෙ සරගොලිකාය මක්ඛිකා ගය්හන්ති මුත්තා,

යො “මුත්තා”ති ආහ. පුන “කතී”ති පුට්ඨො කුක්කුටස්ස තික්ඛන්තුං රචන්තස්ස සද්දං සුත්වා “තිස්සො”ති ආහ. එවං තං තං ආදිසිත්වා නිමිත්තමනුයුත්තා විහරන්ති.

උප්පාතන්ති අසනිපාතාදීනං මහන්තානං උප්පතිනං, තඤ්චි දිස්වා “ඉදං භවිස්සති, එවං භවිස්සති”ති ආදිසන්ති. සුපිනන්ති යො පුබ්බණ්ණසමයෙ සුපිනං පස්සති, එවං විපාකො හොති; යො ඉදං නාම පස්සති, තස්ස ඉදං නාම හොතීති ආදිනා නයෙන සුපිනකං අනුයුත්තා විහරන්ති. ලක්ඛණන්ති ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො රාජා හොති, ඉමිනා උපරාජාති ආදිකං. මූෂිකච්ඡින්නන්ති උන්දුරබායිනං. තෙනාපි හි අහතෙ වා වත්ථෙ අනහතෙ වා වත්ථෙ ඉතො පට්ඨාය එවං ඡින්නෙ ඉදං නාම හොතීති ආදිසන්ති. අග්ගිහොමන්ති එවරුපෙන දාරුනා එවං හුතෙ ඉදං නාම හොතීති අග්ගිජුහනං. දබ්බිහොමාදීනිපි අග්ගිහොමානෙව, එවරුපාය දබ්බියා ඊදිසෙහි කණාදිහි හුතෙ ඉදං නාම හොතීති එවං පචත්තිවසෙන පන විසුං වුත්තාති.

තත්ථ කණොති කුණ්ඩකො. තණ්ඩුලාති සාලිආදීනඤ්ථෙව තිණජාතිනඤ්ථෙ තණ්ඩුලා. සජ්ජිති ගොසජ්ජිආදිකං. තෙලන්ති තිලතෙලාදිකං. සාසපාදීනි පන මුඛෙන ගහෙන්වා අග්ගිමිහි පක්ඛිපනං, විජ්ජං පරිජජ්ජිත්වා ජුහනං වා මුඛහොමං. දක්ඛිණක්ඛකජණ්ණුලොහිතාදිහි ජුහනං ලොහිතහොමං. අඛිගච්ඡජාති පුබ්බෙ අඛිගමෙව දිස්වා බ්‍යාකරණවසෙන අඛිගං වුත්තං, ඉධ අඛිගුලට්ඨිං දිස්වා විජ්ජං පරිජජ්ජිත්වා අයං කුලපුත්තො වා නො වා, සිරිසම්පන්නො වා නො වාති ආදිබ්‍යාකරණවසෙන අඛිගච්ඡජා වුත්තා. වත්ථුච්ඡජාති සරවත්ථුආරාමවත්ථාදීනං ගුණදොසසල්ලක්ඛණච්ඡජා. මත්තිකාදිවිසෙසං දිස්වාපි හි විජ්ජං පරිජජ්ජිත්වා හෙට්ඨා පථවියං තිංසරතනමත්තෙ, ආකාසෙ ච අසිතිරතනමත්තෙ පදෙසෙ ගුණදොසං පස්සන්ති. ඛත්තච්ඡජාති අබ්බෙය්‍යමාසුරක්ඛරාජසත්ථාදිසත්ථං. සිවච්ඡජාති සුසානෙ පවිසිත්වා සන්තිකරණච්ඡජා, සිඛිගාලරුතච්ඡජාතිපි වදන්ති. භූතච්ඡජාති භූතචෙජ්ජමන්නො. භූරිච්ඡජාති භූරිසරෙ වසන්නෙන උග්ගහෙතබ්බමන්නො. අහිච්ඡජාති සජ්ජදට්ඨතිකිච්ඡනච්ඡජා වෙව සජ්ජාච්ඡායනච්ඡජා ච. විසච්ඡජාති යාය, පුරාණවිසං වා රක්ඛන්ති, නවවිසං වා කරොන්ති විසවන්තමෙව වා. විච්ඡිකච්ඡජාති විච්ඡිකදට්ඨතිකිච්ඡනච්ඡජා. මූෂිකච්ඡජායපි එසෙව නයො. සකුණච්ඡජාති සපක්ඛකඅපක්ඛකද්විපදවතුප්පදානං රුතගතාදිවසෙන සකුණඤ්ඤාණං. වායසච්ඡජාති කාකරුතඤ්ඤාණං, තං විසුඤ්ඤෙව සත්ථං, තස්මා විසුං වුත්තං.

පක්කජ්ඣානන්ති පරිපාකගතවිත්තා. ඉදානි “අයං එත්තකං ජීවිස්සති, අයං එත්තකං”න්ති එවං පවත්තං ආදිට්ඨඤාණන්ති අත්ථො. සරපරිත්තාණන්ති සරරක්ඛණං, යථා අත්තතො උපරි න ආගච්ඡති, එවං කරණවිජ්ජා. මීගචක්කන්ති ඉදං සබ්බසංඛගාහිකං සබ්බසංකුණුවතුප්පදානං රුකඤාණවසෙන වුත්තං.

22. මණිලක්ඛණාදීසු එවරුපො මණි පසත්ථො, එවරුපො අපසත්ථො, සාමිනො ආරොග්‍යඉස්සරියාදීනං හෙතු හොති, න හොතීති, එවං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන මණිආදීනං ලක්ඛණං අනුයුත්තා විහරන්තීති අත්ථො. තත්ථ ආවුධන්ති යපෙත්වා අසිආදීනි අවසෙසං ආවුධං. ඉත්ථීලක්ඛණාදීනිපි යම්හි කුලෙ තෙ ඉත්ථීපුරිසාදයො වසන්ති, තස්ස වුඩ්ඪිභානිවසෙනෙව වෙදිතබ්බානි. අජලක්ඛණාදීසු පන එවරුපානං අජාදීනං මංසං බාදිතබ්බං, එවරුපානං න බාදිතබ්බන්ති අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

අපි චෙත්ථ ගොධාය ලක්ඛණෙ විත්තකම්මපිලන්ධනාදීසුපි එවරුපාය ගොධාය සති ඉදං නාම හොතීති අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ඉදංඤ්චෙත්ථ වත්ථු – එකස්මිං කිර විහාරෙ විත්තකම්මෙ ගොධං අග්ගිං ධම්මානං අකංසු. තතො පට්ඨාය හික්ඛුනං මහාවිවාදො ජාතො. එකො ආගන්තුකහික්ඛු තං දිස්වා මක්ඛෙසි. තතො පට්ඨාය විවාදො මන්දිභුතො හොති. කණ්ණිකලක්ඛණං පිලන්ධනකණ්ණිකායපි ගෙහකණ්ණිකායපි වසෙන වෙදිතබ්බං. කච්ඡපලක්ඛණං ගොධාලක්ඛණසදිසමෙව. මීගලක්ඛණං සබ්බසංඛගාහිකං සබ්බවතුප්පදානං ලක්ඛණවසෙන වුත්තං.

23. රඤ්ඤං නිය්‍යානං හවිස්සතීති අසුකදිවසෙ අසුකනක්ඛත්තෙන අසුකස්ස නාම රඤ්ඤො නිග්ගමනං හවිස්සතීති එවං රාජුනං පවාසගමනං බ්‍යාකරොති. එස නයො සබ්බත්ථ. කෙවලං පනෙත්ථ අනිය්‍යානන්ති විජ්ජවුත්ථානං පුන ආගමනං. අබ්භන්තරානං රඤ්ඤං උපයානං හවිස්සති, බාහිරානං රඤ්ඤං අපයානන්ති අන්තොනගරෙ අම්භාකං රාජා පටිවිරුද්ධං බහිරාජානං උපසංකම්ප්පති, තතො තස්ස පටික්කමනං හවිස්සතීති එවං රඤ්ඤං උපයානාපයානං බ්‍යාකරොති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඡයපරාජයා පාකටායෙව.

24. වන්දග්ගාභාදයො අසුකදිවසෙ රාහු වන්දං ගහෙස්සතීති බ්‍යාකරණවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපි ච නක්ඛත්තස්ස අඬිගාරකාදිගාහසමායොගොපි නක්ඛත්තගාහොයෙව. උක්කාපාතොති ආකාසතො උක්කානං පතනං. දිසාඬාහොති දිසාකාලුපියං අග්ගිසිඛ්ඛුමසිබාදිහි ආකුලභාවො විය. දෙවදුදුහීති සුක්ඛවලාභකගජ්ජනං. උග්ගමනන්ති උදයනං.

ඔක්කමනන්ති අත්ථඨගමනං. සංක්කිලෙසන්ති අවිසුද්ධතා. වොදානන්ති විසුද්ධතා. එවං විජාකොති ලොකස්ස එවං විවිධසුබදුක්ඛාවහො.

25. සුචුට්ඨිකාති දෙවස්ස සම්මාධාරානුප්පවෙච්ඡනං. දුබ්බුට්ඨිකාති අවග්ගාහො, වස්සවිබන්ධොති චුත්තං හොති. මුද්දාති හත්ථමුද්දා. ගණනා වුවචති අච්ඡිද්දකගණනා. සඬබානන්ති සඬකලනසටුප්පාදනාදිවසෙන පිණ්ඩගණනා. යස්ස සා පගුණා හොති, සො රුක්ඛමපි දිස්වා එත්තකාති එත්ථ පණ්ණානීති ජානාති. කාවෙය්‍යන්ති “වත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, කථී. කතමෙ වත්තාරො? විත්තාකථි, සුතකථි, අත්ථකථි, පටිභානකථී”ති (අ. නි. 4.231). ඉමෙසං චතුත්තං කථීතං අත්තනො විත්තාවසෙන වා; “වෙස්සන්තරො නාම රාජා අහොසී”තිආදීති සුත්වා සුතවසෙන වා; ඉමස්ස අයං අත්ථො, එවං තං යොජෙස්සාමීති එවං අත්ථවසෙන වා; කිඤ්චිදෙව දිස්වා තප්පටිභාගං කත්තබ්බං කරිස්සාමීති එවං යානුප්පත්තිකපටිභානවසෙන වා; ජීවිකත්ථාය කබ්‍යකරණං. ලොකායතං චුත්තමෙව.

26. ආවාහනං නාම ඉමස්ස දාරකස්ස අසුකකුලතො අසුකනක්ඛත්තෙන දාරිකං ආනෙථාති ආවාහකරණං. විවාහනන්ති ඉමං දාරිකං අසුකස්ස නාම දාරකස්ස අසුකනක්ඛත්තෙන දෙථ, එවමස්සා වුඩ්ඪි හවිස්සතීති විවාහකරණං. සංවරණන්ති සංවරණං නාම ‘අජ්ජ නක්ඛත්තං සුන්දරං, අජ්ජෙව සමග්ගා හොථ, ඉති වො වියොගො න හවිස්සතී’ති එවං සමග්ගකරණං. විවරණං නාම ‘සවෙ වියුජ්ජිතුකාමත්ථ, අජ්ජෙව වියුජ්ජථ, ඉති වො පුත සංයොගො න හවිස්සතී’ති එවං විසංයොගකරණං. සඬකිරණන්ති ‘උට්ඨානං වා ඉණං වා දින්නං ධනං අජ්ජ සඬකඬ්ඨථ, අජ්ජ සඬකඬ්ඪිතඤ්ඨි තං ථාවරං හොතී’ති එවං ධනපිණ්ඩාපනං. විකිරණන්ති ‘සවෙ පයොගඋද්ධාරාදිවසෙන ධනං පයොජිතුකාමත්ථ, අජ්ජ පයොජිතං දිගුණචතුග්ගුණං හොතී’ති එවං ධනපයොජාපනං. සුභගකරණන්ති පියමනාපකරණං වා සස්සිරිකකරණං වා. දුබ්භගකරණන්ති තබ්බිපරිතං. විරුද්ධගබ්භකරණන්ති විරුද්ධස්ස විලීනස්ස අට්ඨිතස්ස මතස්ස ගබ්භස්ස කරණං. පුත අවිනාසාය හෙසජ්ජදානන්ති අත්ථො. ගබ්භො හි වාතෙන, පාණකෙහි, කම්මුනා වාති තීහි කාරණෙහි විනස්සති. තත්ථ වාතෙන විනස්සන්තෙ නිබ්බාපනීයං සීතලං හෙසජ්ජං දෙති, පාණකෙහි විනස්සන්තෙ පාණකානං පටිකම්මං කරොති, කම්මුනා විනස්සන්තෙ පත බුද්ධාපි පටිබාහිතුං න සක්කොන්ති.

ජීවිහානිබන්ධනන්ති මන්තෙන ජීවිහාය බන්ධකරණං. හනුසංහනනන්ති මුඛබන්ධමන්තෙන යථා හනුකං වාලෙතුං න සක්කොන්ති, එවං බන්ධකරණං. හත්ථාහිප්පනන්ති හත්ථානං පරිවත්තනත්ථං මන්තජ්ජපනං. තස්මිං කිර

මන්තෙ සත්තපදන්තරෙ යත්වා ජප්පිතෙ ඉතරො හත්ථෙ පරිවත්තෙන්වා බිපති. කණ්ණජප්පනන්ති කණ්ණෙහි සද්දං අස්සවනත්ථාය විජ්ජාය ජප්පනං. තං කිර ජප්පිත්වා විනිවිජයට්ඨානෙ යං ඉච්ඡති, තං භණති, පච්චත්ථිකො තං න සුණාති, තතො පටිවචනං සම්පාදෙතුං න සක්කොති. ආදාසපඤ්ඤන්ති ආදාසෙ දෙවනං ඔතාරෙන්වා පඤ්ඤපුච්ඡනං. කුමාරිකපඤ්ඤන්ති කුමාරිකාය සරීරෙ දෙවනං ඔතාරෙන්වා පඤ්ඤපුච්ඡනං. දෙවපඤ්ඤන්ති දාසියා සරීරෙ දෙවනං ඔතාරෙන්වා පඤ්ඤපුච්ඡනං. ආදිවිච්ඡපට්ඨානන්ති ජීවිකත්ථාය ආදිවිච්ඡාරිවරියා. මහතුපට්ඨානන්ති තථෙව මහාබ්‍රහ්මජාරිවරියා. අබ්භුජ්ජලනන්ති මන්තෙන මුඛතො අග්ගිජාලානිහරණං. සිරිවිභායනන්ති “එහි සිරි, මය්හං සිරෙ පතිට්ඨාහි”ති එවං සිරෙන සිරියා අවිභායනං.

27. සන්තිකම්මන්ති දෙවට්ඨානං ගන්ත්වා සථෙ මෙ ඉදං නාම සම්ප්කිස්සති, තුම්භාකං ඉමිනා ව ඉමිනා ව උපහාරං කරිස්සාමීති සම්ද්ධිකාලෙ කත්තබ්බං සන්තිපට්ඨස්සවකම්මං. තස්මිං පන සම්ද්ධෙ තස්ස කරණං පණ්ඩිකම්මං නාම. භූරිකම්මන්ති භූරිසරෙ වසිත්වා ගහිතමන්තස්ස පයොගකරණං. වස්සකම්මං වොස්සකම්මන්ති එත්ථ වස්සොති පුරිසො, වොස්සොති පණ්ඩකො. ඉති වොස්සස්ස වස්සකරණං වස්සකම්මං, වස්සස්ස වොස්සකරණං වොස්සකම්මං. තං පන කරොන්තො අවිජන්දිකභාවමත්තං පාපෙනි, න ලිඬගං අන්තරධාපෙතුං සක්කොති. වත්ථුකම්මන්ති අකතවත්ථුස්මිං ගෙහපතිට්ඨාපනං. වත්ථුපරිකම්මන්ති “ඉදඤ්චිදඤ්චාහරථා”ති වත්ථා වත්ථුබලිකම්මකරණං. ආවමනන්ති උදකෙන මුඛසුද්ධිකරණං. න්භාපනන්ති අඤ්ඤෙසං න්භාපනං. ජුහනන්ති තෙසං අත්ථාය අග්ගිජුහනං. වමනන්ති යොගං දත්වා වමනකරණං. විරෙවනෙපි එසෙව නයො. උද්ධංවිරෙවනන්ති උද්ධං දොසානං නිහරණං. අධොවිරෙවනන්ති අධො දොසානං නිහරණං. සිසවිරෙවනන්ති සිරොවිරෙවනං. කණ්ණතෙලන්ති කණ්ණානං බන්ධනත්ථං වා වණහරණත්ථං වා හෙසජ්ජතෙලපවනං. නෙත්තතප්පනන්ති අක්ඛිතප්පනතෙලං. නත්ථුකම්මන්ති තෙලෙන යොජෙත්වා නත්ථුකරණං. අඤ්ජනන්ති ද්වෙ වා තිණ්ණ වා පටලානි නිහරණසමත්ථං බාරඤ්ජනං. පච්චඤ්ජනන්ති නිබ්බාපනීයං සිතලහෙසජ්ජඤ්ජනං. සාලාකියන්ති සලාකවෙජ්ජකම්මං. සල්ලකත්තියන්ති සල්ලකත්තවෙජ්ජකම්මං. දාරකතිකිච්ඡා වුච්චති කොමාරහච්චවෙජ්ජකම්මං. මූලහෙසජ්ජානං අනුජ්ජාදනන්ති ඉමිනා කායතිකිච්ඡනං දස්සෙති. ඔසධිනං පටිමොක්ඛොති බාරාදීනි දත්වා තදනුරූපෙ වණෙ ගතෙ තෙසං අපනයනං.

එත්තාවතා මහාසීලං නිට්ඨිතං භොති.

පුබ්බන්තකප්පිකසස්සතවාදවණ්ණනා

28. එවං බ්‍රහ්මදත්තෙන වුත්තවණ්ණසස්ස අනුසන්ධිවසෙන තිවිධං සීලං විත්ථාරෙත්වා ඉදානි භික්ඛුසඬ්ඝෙන වුත්තවණ්ණසස්ස අනුසන්ධිවසෙන – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා දුද්දසා”තිආදිනා නයෙන සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරභි. තත්ථ ධම්මානි ගුණෙ, දෙසනායං, පරියත්තියං, නිස්සත්තෙනි එවමාදීසු ධම්මසද්දො වත්තති.

“න භි ධම්මො අධම්මො ව, උභො සමච්චාකිනො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති”න්ති. (ථෙරගා. 304);

ආදීසු භි ගුණෙ ධම්මසද්දො. “ධම්මං, වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණ”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.420) දෙසනායං. “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං, ගෙය්‍ය”න්තිආදීසු (අ. නි. 5.73) පරියත්තියං. “තස්මිං ඛො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති, ඛන්ධා භොන්ති”තිආදීසු (ධ. ස. 121) නිස්සත්තෙන. ඉධ පන ගුණෙ වත්තති. තස්මා අත්ථි, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව තථාගතස්ස ගුණානි එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

ගම්භිරාති මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසූටියා අඤ්ඤත්‍ර තථාගතා අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨා, ගම්භිරත්තායෙව දුද්දසා. දුද්දසත්තායෙව දුරනුබ්බොධා. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභත්තා සන්තා, සන්තාරම්මණෙසු පවත්තනතොපි සන්තා. අතිත්තිකරණට්ඨෙයන පණිතා, සාදුරසභොජනං විය. උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා න තක්කෙන අවචරිතබ්බාති අතක්කාවචරා. නිපුණාති සණ්භසුබ්බසභාවත්තා. බාලානං අවිසයත්තා, පණ්ඩිතෙහියෙව වෙදිතබ්බාති පණ්ඩිතවෙදනීයා.

යෙ තථාගතො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙතීති යෙ ධම්මෙ තථාගතො අනඤ්ඤනෙය්‍යො හුත්වා සයමෙව අභිවිසිට්ඨෙයන ඤාණෙන පච්චක්ඛං කත්වා පච්චෙදෙති, දීපෙති, කථෙති, පකාසෙතීති අත්ථො. යෙහීති යෙහි ගුණධම්මෙහි. යථාභූච්චන්ති යථාභූතං. වණ්ණං සම්මා වදමානා වදෙය්‍යුන්ති තථාගතස්ස වණ්ණං වත්තුකාමා සම්මා වදෙය්‍යුං, අභාපෙත්වා වත්තුං සක්කුණෙය්‍යුන්ති අත්ථො. කතමෙ ව පන තෙ ධම්මා භගවතා එවං ථොමිතාති? සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. යදි එවං, කස්මා බහුවචනනිද්දෙසො කතොති? පුට්ඨවිත්තසමායොගතො චෙව, පුට්ඨආරම්මණතො ව. තඤ්භි චතුසු ඤාණසම්පයුත්තමහාකිරියවිත්තෙසු ලබ්භති, න වස්ස කොචි ධම්මො ආරම්මණං නාම න භොති. යථාහ – “අතීතං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, තත්ථ ආචරණං නත්ථිති අනාචරණඤාණ”න්තිආදි

(පටි. ම. 1.120). ඉති පුට්ඨචිත්තසමායොගතො පුනස්සුනං උප්පත්තිවසෙන පුට්ඨආරම්මණතො ච බහුවචනනිද්දෙසො කතොති.

“අඤ්ඤෙවා”ති ඉදං පනෙත්ථ වචන්ථාපනවචනං, “අඤ්ඤෙව, න පාණාතිපාතා වෙරමණිආදයො. ගම්භීරාව න උත්තානා”ති එවං සබ්බපදෙහි යොජෙතබ්බං. සාවකපාරමිඤ්ඤාණඤ්ඤි ගම්භීරං, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පන තතො ගම්භීරතරන්ති තත්ථ වචන්ථානං නත්ථි, සබ්බඤ්ඤුතඤ්ඤාණඤ්ඤව තතොපි ගම්භීරතරන්ති තත්ථාපි වචන්ථානං නත්ථි, ඉතො පනඤ්ඤං ගම්භීරතරං නත්ථි; තස්මා ගම්භීරා වාති වචන්ථානං ලබ්භති. තථා දුද්දසාව දුරනුබොධා වාති සබ්බං වෙදිතබ්බං.

කතමෙ ච තෙ භික්ඛවෙති අයං පන තෙසං ධම්මානං කථෙතුකම්‍යතා පුච්ඡා. සන්ති, භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාතිආදි පුච්ඡාවිස්සජ්ජනං. කස්මා පනෙතං එවං ආරද්ධන්ති වෙ? බුද්ධානඤ්ඤි චත්තාරි යානාති පත්වා ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති, බුද්ධඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායති, දෙසනා ගම්භීරා හොති, තිලක්ඛණාහතා, සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තා. කතමාති චත්තාරි? විනයපඤ්ඤත්තිං, භූමන්තරං, පච්චයාකාරං, සමයන්තරන්ති. තස්මා – “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං, අයං ආපත්ති, අයං අනාපත්ති, අයං ඡෙජ්ජගාමිනී, අයං වුට්ඨානගාමිනී, අයං දෙසනාගාමිනී, අයං ලොකවජ්ජා, අයං පණ්ණත්තිවජ්ජා, ඉමස්මිං චත්ථුස්මිං ඉදං පඤ්ඤපෙතබ්බ”න්ති යං එවං ඔතිණ්ණෙ චත්ථුස්මිං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං නාම, තත්ථ අඤ්ඤෙසං ථාමො වා බලං වා නත්ථි; අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො. ඉති විනයපඤ්ඤත්තිං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති...පෙ.... සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

තථා ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා නාම...පෙ.... අරියො අට්ඨඨිගිකො මග්ගො නාම, පඤ්ඤ ඛන්ධා නාම, ද්වාදස ආයතනාති නාම, අට්ඨාරස ධාතුයො නාම, චත්තාරි අරියසච්චාති නාම, බාවිසතින්ද්‍රියාති නාම, නව භෙතු නාම, චත්තාරො ආභාරා නාම, සත්ත එස්සා නාම, සත්ත වෙදනා නාම, සත්ත සඤ්ඤා නාම, සත්ත වෙනනා නාම, සත්ත චිත්තාති නාම. එතෙසු එත්තකා කාමාවචරා ධම්මා නාම, එත්තකා රූපාවචරඅරූපාවචරපරියාපන්තා ධම්මා නාම, එත්තකා ලොකියා ධම්මා නාම, එත්තකා ලොකුත්තරා ධම්මා නාමාති චතුච්ඡතිසමන්තපට්ඨානං අනන්තනයං අභිධම්මපිටකං විහජිත්වා කථෙතුං අඤ්ඤෙසං ථාමො වා බලං වා නත්ථි, අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං,

තථාගතස්සෙව විසයො. ඉති භූමන්තරපරිච්ඡේදං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති...පෙ.... සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

තථා අයං අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං නවහාකාරෙහි පව්වයො හොති, උප්පාදො හුත්වා පව්වයො හොති, පවත්තං හුත්වා, නිමිත්තං, ආයුහනං, සංයොගො, පලිබොධො, සමුදයො, හෙතු, පව්වයො හුත්වා පව්වයො හොති, තථා සඬබ්බාරාදයො විඤ්ඤාණාදීනං. යථාහ - “කථං පව්වයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤාණං? අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං උප්පාදට්ඨිති ව පවත්තට්ඨිති ව, නිමිත්තට්ඨිති ව, ආයුහනට්ඨිති ව, සංයොගට්ඨිති ව, පලිබොධට්ඨිති ව, සමුදයට්ඨිති ව, හෙතුට්ඨිති ව, පව්වයට්ඨිති ව, ඉමෙහි නවහාකාරෙහි අවිජ්ජා පව්වයො, සඬබ්බාරා පව්වයසමුප්පන්නා, උභොපෙතෙ ධම්මා පව්වයසමුප්පන්නාති පව්වයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤාණං. අතිතම්පි අද්ධානං, අනාගතම්පි අද්ධානං අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං උප්පාදට්ඨිති ව...පෙ.... ජාති ජරාමරණස්ස උප්පාදට්ඨිති ව...පෙ.... පව්වයට්ඨිති ව, ඉමෙහි නවහාකාරෙහි ජාති පව්වයො, ජරාමරණං පව්වයසමුප්පන්නං, උභොපෙතෙ ධම්මා පව්වයසමුප්පන්නාති පව්වයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.45). එවම්මං තස්ස තස්ස ධම්මස්ස තථා තථා පව්වයභාවෙන පවත්තං තිවට්ඨං තියද්ධං තිසන්ධිං චතුසඬබ්බෙපං විසතාකාරං පටිච්චසමුප්පාදං විහජිත්වා කථෙතුං අඤ්ඤෙසං ටාමො වා බලං වා නත්ථි, අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො, ඉති පව්වයාකාරං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති...පෙ.... සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

තථා චත්තාරො ජනා සස්සතවාදා නාම, චත්තාරො එකච්චසස්සතවාදා, චත්තාරො අත්තානන්තිකා, චත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා, සොළස සඤ්ඤීවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදා, සත්ත උච්ඡේදවාදා, පඤ්ච දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදා නාම. තෙ ඉදං නිස්සාය ඉදං ගණ්හන්තිති ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති හින්දිත්වා නිජ්ජටං නිග්ගුම්ඛං කත්වා කථෙතුං අඤ්ඤෙසං ටාමො වා බලං වා නත්ථි, අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො. ඉති සමයන්තරං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති, බුද්ධඤ්ඤාණස්ස මහන්තතා පඤ්ඤායති, දෙසනා ගම්භිරා හොති, තිලක්ඛණාහතා, සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

ඉමස්මිං පන යානෙ සමයන්තරං ලබ්භති, තස්මා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවදස්සනත්ථං දෙසනාය ව සුඤ්ඤතාපකාසනවිභාවනත්ථං

සමයන්තරං අනුපවිසන්තො ධම්මරාජා — “සන්ති, භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”ති එවං පූච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනං ආරභි.

29. තත්ථ සන්තිති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. භික්ඛවෙති ආලපනවචනං. එකෙති එකච්චෙ. සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බජ්ජපගතභාවෙන සමණා, ජාතියා බ්‍රාහ්මණා. ලොකෙන වා සමණාති ව බ්‍රාහ්මණාති ව එවං සම්මතා. පුබ්බන්තං කප්පෙත්වා විකප්පෙත්වා ගණ්හන්තිති පුබ්බන්තකප්පිකා. පුබ්බන්තකප්පො වා එතෙසං අත්ථිති පුබ්බන්තකප්පිකා. තත්ථ අන්තොති අයං සද්දො අන්තඅබ්භන්තරමරියාදලාමකපරභාගකොට්ඨාසෙසු දිස්සති. “අන්තපුරො උදරපුරො”තිආදීසු හි අන්තෙ අන්තසද්දො. “චරන්ති ලොකෙ පරිවාරජන්තා අන්තො අසුද්ධා බහි සොහමානා”තිආදීසු (සං. නි. 1.122) අබ්භන්තරෙ. “කායබන්ධනස්ස අන්තො ජීරති (වුළුව. 278). “සා හරිතන්තං වා පන්ථන්තං වා සෙලන්තං වා උදකන්තං වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.304) මරියාදායං. “අන්තමිදං, භික්ඛවෙ, ජීවිකානං යදිදං පිණ්ඩොලා”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.80) ලාමකෙ. “එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”තිආදීසු (සං. නි. 2.51) පරභාගෙ. සබ්බපච්චයසඬ්ඛයො හි දුක්ඛස්ස පරභාගො කොට්ඨි වුව්චති. “සක්කායො ඛො, ආවුසො, එකො අන්තො”තිආදීසු (අ. නි. 6.61) කොට්ඨාසෙ. ස්වායං ඉධාපි කොට්ඨාසෙ වත්තති.

කප්පසද්දොපි — “තිට්ඨතු, හන්තෙ හගවා කප්පං” (දී. නි. 2.167), “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතුං” (අ. නි. 8.80), “කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිබ්බිතං හොති”ති, (පාටි. 371) එවං ආයුකප්පලෙසකප්පවිනයකප්පාදීසු සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු වත්තති. ඉධ තණ්හාදිට්ඨිසු වත්තතිති වෙදිතබ්බො. වුත්තමිපි චෙතං — “කප්පාති ද්වෙ කප්පා, තණ්හාකප්පො ව දිට්ඨිකප්පො වා”ති (මහානි. 28). තස්මා තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අතීතං බන්ධකොට්ඨාසං කප්පෙත්වා පකප්පෙත්වා යීතාති පුබ්බන්තකප්පිකාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙසං එවං පුබ්බන්තං කප්පෙත්වා යීතානං පුනස්පුනං උප්පජ්ජනවසෙන පුබ්බන්තමෙව අනුගතා දිට්ඨිති පුබ්බන්තානුදිට්ඨිනො. තෙ එවංදිට්ඨිනො තං පුබ්බන්තං ආරබ්භ ආගමිම පටිච්ච අඤ්ඤමිපි ජනං දිට්ඨිගතිකං කරොන්තා අනෙකච්ඡිතාති අධිමුත්තිපදානි අභිවදන්ති අට්ඨාරසහි වත්ථුහි.

තත්ථ අනෙකච්ඡිතානීති අනෙකච්චිධානි. අධිමුත්තිපදානීති අධිවචනපදානි. අථ වා භූතං අත්ථං අභිභවිත්වා යථාසභාවතො අග්ගහෙත්වා පවත්තනතො අධිමුත්තියොති දිට්ඨියො වුව්චන්ති. අධිමුත්තිතං පදානි අධිමුත්තිපදානි, දිට්ඨිදීපකානි වචනානීති අත්ථො. අට්ඨාරසහි වත්ථුහීති අට්ඨාරසහි කාරණෙහි.

30. ඉදානි යෙහි අට්ඨාරසහි වත්ථුහි අභිවදන්ති, තෙසං කථෙතුකම්‍යතාය පුච්ඡාය “තෙ ව බො භොන්තො”ති ආදිනා නයෙන පුච්ඡන්තවා තානි වත්ථුනි විහජිත්වා දස්සෙතුං “සන්ති, භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ වදන්ති එතෙනාති වාදො, දිට්ඨිගතස්සෙතං අධිවචනං. සස්සතො වාදො එතෙසන්ති සස්සතවාදා, සස්සතදිට්ඨිනොති අත්ථො. එතෙනෙව නයෙන ඉතො පරෙසම්පි එවරූපානං පදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො. සස්සතං අත්තානාඤ්ච ලොකාඤ්චාති රූපාදිසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙත්වා තං සස්සතං අමරං නිව්චං ධූවං පඤ්ඤපෙන්නි. යථාහ – “රූපං අත්තා වෙව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානාඤ්ච ලොකාඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි තථා වෙදනං, සඤ්ඤං, සඬ්ඛාරො, විඤ්ඤාණං අත්තා වෙව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානාඤ්ච ලොකාඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති.

31. ආතප්පමන්වායාති ආදිසු වීරියං කිලෙසානං ආතාපනභාවෙන ආතප්පන්ති චුත්තං. තදෙව පදහනවසෙන පධානං. පුනස්පුනං යුත්තවසෙන අනුයොගොති. එවං තිප්පහෙදං වීරියං අන්වාය ආගම්ම පටිච්චාති අත්ථො. අප්පමාදො චුච්චති සතියා අවිප්පවාසො. සම්මා මනසිකාරොති උපායමනසිකාරො, පථමනසිකාරො, අත්ථතො ඤාණන්ති චුත්තං භොති. යස්මිඤ්භි මනසිකාරෙ ධීතස්ස පුබ්බෙනිවාසානුස්සති ඤාණං ඉජ්ඣති, අයං ඉමස්මිං යානෙ මනසිකාරොති අධිප්පෙතො. තස්මා වීරියඤ්ච සතිඤ්ච ඤාණඤ්ච ආගම්මාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. තථාරූපන්ති තථාජාතිකං. වෙතොසමාධින්නි චිත්තසමාධිං. චූසතීති චින්දති පටිලහති. යථා සමාහිතෙ චිත්තෙති යෙන සමාධිනා සම්මා ආහිතෙ සුට්ඨු යපිතෙ චිත්තම්භි අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසන්ති ආදිනං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො.

සො එවමාහාති සො එවං ඤානානුභාවසම්පන්නො හුත්වා දිට්ඨිගතිකො එවං වදති. වඤ්ඤකාති වඤ්ඤපසුවඤ්ඤකාලාදයො විය අඵලො කස්සචි අජනකොති. එතෙන “අත්තා”ති ව “ලොකො”ති ව ගහිතානං ඤානාදිනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. පබ්බතකූටං විය ධීතොති කූටට්ඨො. එසිකට්ඨායිට්ඨිතොති එසිකට්ඨායි විය හුත්වා ධීතොති එසිකට්ඨායිට්ඨිතො. යථා සුනිබාතො එසිකත්ථම්භො නිව්චලො තිට්ඨති, එවං ධීතොති අත්ථො. උභයෙනපි ලොකස්ස විනාසාභාවං දීපෙති. කෙචි පන ඊසිකට්ඨායිට්ඨිතොති පාළිං වත්වා මුඤ්ඤෙ ඊසිකා විය ධීතොති වදන්ති. තත්‍රායමධිප්පායො – යදිදං ජායතීති චුච්චති, තං මුඤ්ඤෙතො ඊසිකා විය විප්පමානමෙව නික්ඛමති. යස්මා ව ඊසිකට්ඨායිට්ඨිතො, තස්මා තෙව සත්තා සන්ධාවන්ති, ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තීති අත්ථො.

සංසරන්තීති අපරාපරං සඤ්චරන්ති. චචන්තීති එවං සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති. තථා උපපජ්ජන්තීති. අට්ඨකපායං පන පුබ්බෙ “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති වත්වා ඉදානි තෙ ව සත්තා සන්ධාවන්තීතිආදිනා වචනෙන අයං දිට්ඨිගතිකො අත්තනායෙව අත්තනො වාදං භින්දති, දිට්ඨිගතිකස්ස දස්සනං නාම න නිබද්ධං, පුසරාසිම්භි නිබාතබාණු විය වඤ්චලං, උම්මත්තකපච්ඡයං සුවඛණ්ඩගුප්ථගොමයාදීනි විය චෙත්ථ සුන්දරම්පි අසුන්දරම්පි හොති යෙවාති චුත්තං. අත්ථිත්ථෙව සස්සතිසමන්ති එත්ථ සස්සතීති නිව්චං විජ්ජමානතාය මහාපථවිංච මඤ්ඤති, තථා සිනෙරුපබ්බතචන්දිමසුරියෙ. තතො තෙහි සමං අත්තානං මඤ්ඤමානා අත්ථි ත්ථෙව සස්සතිසමන්ති වදන්ති.

ඉදානි සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාතිආදිකාය පටිඤ්ඤාය සාධනත්ථං හෙතුං දස්සෙත්තො “තං කිස්ස හෙතු? අහඤ්භි ආතප්පමන්වායා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉම්මිනාමහං එතං ජානාමීති ඉම්මිනා විසෙසාධිගමෙන අහං එතං පච්චක්ඛතො ජානාමි, න කෙවලං සද්ධාමත්තකෙනෙව වදාමීති දස්සෙති, මකාරො පනෙත්ථ පදසන්ධිකරණත්ථං චුත්තො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පයමං යානන්ති චතුහි වත්ථුහිති වත්ථුසද්දෙන චුත්තෙසු චතුසු යානෙසු ඉදං පයමං යානං, ඉදං ජාතිසතසහස්සමත්තානුස්සරණං පයමං කාරණන්ති අත්ථො.

32-33. උපරි වාරද්වයෙපි එසෙව නයො. කෙවලඤ්භි අයං වාරො අනෙකජාතිසතසහස්සානුස්සරණවසෙන චුත්තො. ඉතරෙ දසවත්තාලීසංචට්ටවිචට්ටකප්පානුස්සරණවසෙන. මන්දපඤ්ඤො හි තිත්ථියො අනෙකජාතිසතසහස්සමත්තං අනුස්සරති, මජ්ඣිමපඤ්ඤො දසසංචට්ටවිචට්ටකප්පානි, තික්ඛපඤ්ඤො චත්තාලීසං, න තතො උද්ධං.

34. චතුත්ථවාරෙ තක්කයතීති තක්කී, තක්කො වා අස්ස අත්ථිති තක්කී. තක්කෙත්වා විතක්කෙත්වා දිට්ඨිගාහිනො එතං අධිවචනං. වීමංසාය සමන්තාගතොති වීමංසී. වීමංසා නාම තුලනා රුච්චනා බමනා. යථා හි පුරිසො යට්ඨියා උදකං වීමංසිත්වා ඔතරති, එවමෙව යො තුලයිත්වා රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා දිට්ඨිං ගණ්භාති, සො “වීමංසී”ති වෙදිතබ්බො. තක්කපරියාහතන්ති තක්කෙන පරියාහතං, තෙන තෙන පරියායෙන තක්කෙත්වාති අත්ථො. වීමංසානුවරිතන්ති තාය චුත්තප්පකාරාය වීමංසාය අනුවරිතං. සයංපටිභානන්ති අත්තනො පටිභානමත්තසඤ්ජාතං. එවමාහාති සස්සතදිට්ඨිං ගහෙත්වා එවං වදති.

තත්ථ චතුබ්බිධො තක්කී — අනුස්සුතිකො, ජාතිස්සරො, ලාභී, සුද්ධතක්කිකොති. තත්ථ යො “වෙස්සන්තරො නාම රාජා අහොසී”තිආදීනි සුත්වා “තෙන හි යදි වෙස්සන්තරොව භගවා, සස්සතො අත්තා”ති

තක්කයන්තො දිට්ඨිං ගණ්හාති, අයං අනුස්සුතිකො නාම. ද්වෙ තිස්සො ජාතියො සරිත්වා – “අහමෙව පුබ්බෙ අසුකස්මිං නාම අහොසිං, තස්මා සස්සතො අත්තා”ති තක්කයන්තො ජාතිස්සරතක්කිකො නාම. යො පන ලාභිතාය “යථා මෙ ඉදානි අත්තා සුඛි හොති, අතීතෙපි එවං අහොසි, අනාගතෙපි භවිස්සති”ති තක්කයින්වා දිට්ඨිං ගණ්හාති, අයං ලාභිතක්කිකො නාම. “එවං සති ඉදං හොති”ති තක්කමත්තෙනෙව ගණ්හන්තො පන සුද්ධතක්කිකො නාම.

35. එතෙසං වා අඤ්ඤතරෙණාති එතෙසංයෙව චතුත්තං චත්ථුතං අඤ්ඤතරෙන එකෙන වා ද්විති වා තිති වා. නත්ථි ඉතො බහිද්ධාති ඉමෙහි පන චත්ථුහි බහි අඤ්ඤං එකං කාරණමපි සස්සතපඤ්ඤත්තියා නත්ථිති අප්පට්ඨත්තියං සිහනාදං නදති.

36. තයිදං, භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාතීති භික්ඛවෙ, තං ඉදං චතුබ්බිධමපි දිට්ඨිගතං තථාගතො නානස්පකාරතො ජානාති. තතො තං පජානනාකාරං දස්සෙන්නො ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානාතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨියොව දිට්ඨිට්ඨානා නාම. අපි ච දිට්ඨිතං කාරණමපි දිට්ඨිට්ඨානමෙව. යථාහ “කතමානි අට්ඨ දිට්ඨිට්ඨානාති? බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අවිජ්ජාපි, එස්සොපි, සඤ්ඤාපි, විතක්කොපි, අයොනිසොමනසිකාරොපි, පාපමිත්තොපි, පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්ති. “බන්ධා හෙතු, බන්ධා පච්චයො දිට්ඨිට්ඨානං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙත, එවං බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං. අවිජ්ජා හෙතු...පෙ.... පාපමිත්තො හෙතු. පරතොසොසො හෙතු, පරතොසොසො පච්චයො දිට්ඨිට්ඨානං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙත, එවං පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්ති (පටි. ම. 1.124). එවංගහිතාති දිට්ඨිසඬ්ඛාතා තාව දිට්ඨිට්ඨානා – “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”ති එවංගහිතා ආදිත්තා, පචත්තිතාති අත්ථො. එවංපරාමට්ඨාති නිරාසඬ්ඛවිත්තතාය පුනස්පුනං ආමට්ඨා පරාමට්ඨා, ‘ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති පරිනිට්ඨාපිතා. කාරණසඬ්ඛාතා පන දිට්ඨිට්ඨානා යථා ගස්හමානා දිට්ඨියො සමුට්ඨාපෙත්ති, එවං ආරම්මණවසෙන ච පචත්තනවසෙන ච ආසෙවනවසෙන ච ගහිතා. අනාදීනවදස්සිතාය පුනස්පුනං ගහණවසෙන පරාමට්ඨා. එවංගහිතාති එවං නිරයනිරවිජානපෙත්තිවිසයගතිකානං අඤ්ඤතරගතිකා. එවං අභිසම්පරායාති ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං, එවංවිධපරලොකාති වූත්තං හොති.

තඤ්ඤ තථාගතො පජානාතීති න කෙවලඤ්ඤ තථාගතො සකාරණං සගතිකං දිට්ඨිගතමෙව පජානාති, අථ ඛො තඤ්ඤ සබ්බං පජානාති, තතො ච උත්තරිතරං සීලඤ්ඤෙව සමාධිඤ්ඤ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්ඤෙව පජානාති. තඤ්ඤ

පජානනං න පරාමසතීති තඤ්ච එවංවිධං අනුත්තරං විසෙසං පජානන්තොපි අහං පජානාමිති තණ්හාදිට්ඨිමානපරාමාසවසෙන තඤ්ච න පරාමසති. අපරාමසතො වස්ස පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතාති එවං අපරාමසතො වස්ස අපරාමාසපච්චයා සයමෙව අත්තනායෙව තෙසං පරාමාසකිලෙසානං නිබ්බුති විදිතා. පාකටං, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස නිබ්බානන්ති දස්සෙති.

ඉදානි යථාපට්ඨන්තෙන තථාගතෙන සා නිබ්බුති අධිගතා, තං පට්ඨන්ති. දස්සෙතුං යාසු වෙදනාසු රත්තා තිත්ථියා “ඉධ සුඛිනො භවිස්සාම, එත්ථ සුඛිනො භවිස්සාමා”ති දිට්ඨිගහනං පවිසන්ති, තාසංයෙව වෙදනානං වසෙන කම්මට්ඨානං ආචික්ඛන්තො වෙදනානං සමුදයඤ්චාතිආදිමාහ. තත්ථ යථාභූතං විදිත්වාති “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, තණ්හාසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, කම්මසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, එස්සසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති (පටි. ම. 1.50). නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති”ති ඉමෙසං පඤ්චන්තං ලක්ඛණානං වසෙන වෙදනානං සමුදයං යථාභූතං විදිත්වා; “අවිජ්ජානිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, තණ්හානිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, කම්මනිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, එස්සනිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති. විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති”ති (පටි. ම. 1.50) ඉමෙසං පඤ්චන්තං ලක්ඛණානං වසෙන වෙදනානං අත්ථධිගමං යථාභූතං විදිත්වා, “යං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං වෙදනාය අස්සාදො”ති (සං. නි. 3.26) එවං අස්සාදඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා, “යං වෙදනා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වෙදනාය ආදීනවො”ති එවං ආදීනවඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා, “යො වෙදනාය ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං වෙදනාය නිස්සරණ”න්ති එවං නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා විගතඡන්දරාගතාය අනුපාදානො අනුපාදාවිමුත්තො, භික්ඛවෙ, තථාගතො; යස්මිං උපාදානෙ සති කිඤ්චි උපාදියෙය්‍ය, උපාදින්නත්තා ච ඛන්ධො භවෙය්‍ය, තස්ස අභාවා කිඤ්චි ධම්මං අනුපාදිගිත්වා ච විමුත්තො භික්ඛවෙ තථාගතොති.

37. ඉමෙ බො තෙ, භික්ඛවෙනි යෙ තෙ අහං – “කතමෙ, ච තෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා ගම්භීරා”ති අප්‍රච්ඡිං, “ඉමෙ බො තෙ, භික්ඛවෙ, තඤ්ච තථාගතො

පජානාති තතො ච උත්තරිතරං පජානාති''ති එවං නිද්දිට්ඨා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා...පෙ.... පණ්ඩිතවෙදනීයාති වෙදිතබ්බා. යෙහි තථාගතස්ස නෙව පුට්ඨජනො, න සොනාපන්නාදීසු අඤ්ඤාතරො වණ්ණං යථාභූතං වත්තුං සක්කොති, අථ ඛො තථාගතොව යථාභූතං වණ්ණං සම්මා වදමානො වදෙය්‍යාති එවං පුච්ඡමානෙනාපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව පුට්ඨං, නිය්‍යාතෙන්තෙනාපි තදෙව නිය්‍යාතිතං, අන්තරා පන දිට්ඨියො විහත්තාති.

පඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා

38. එකච්චසස්සතිකාති එකච්චසස්සතවාදා. තෙ දුට්ඨා භොන්ති — සත්තෙකච්චසස්සතිකා, සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකාති. දුට්ඨාපි ඉධ ගහිතායෙව.

39. යන්ති නිපාතමත්තං. කදාචීති කිස්මිඤ්චි කාලෙ. කරහචීති තස්සෙව වෙච්චනං. දීඝස්ස අද්ධුනොති දීඝස්ස කාලස්ස. අච්චයෙනාති අතික්කමෙන. සංවට්ටනීති විනස්සති. යෙභුයෙයනාති යෙ උපරිබ්‍රහ්මලොකෙසු වා අරූපෙසු වා නිබ්බත්තන්ති, තදවසෙසෙ සන්ධාය වුත්තං. ඤානමනෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමයා. පීති තෙසං භක්ඛො ආභාරොති පීතිභක්ඛා. අත්තනොව තෙසං පහාති සයංපහා. අන්තලික්ඛෙ වරන්තීති අන්තලික්ඛවරා. සුභෙසු උය්‍යානවිමානකප්පරුක්ඛාදීසු තිට්ඨන්තීති, සුභට්ඨායිනො සුභා වා මනොරම්මවත්ථාහරණා හුත්වා තිට්ඨන්තීති සුභට්ඨායිනො. චීරං දීඝමද්ධානන්ති උක්කංසෙන අට්ඨ කප්පෙ.

40. විචට්ටනීති සණ්ඨාති. සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මවිමානන්ති පකතියා නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිතාය සුඤ්ඤං, බ්‍රහ්මකායිකභූමි නිබ්බත්තතීති අත්ථො. තස්ස කත්තා වා කාරෙතා වා නත්ථි, විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනායෙන පන කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානා රතනභූමි නිබ්බත්තති. පකතිනිබ්බත්තිට්ඨානෙසුයෙව වෙන්ථ උය්‍යානකප්පරුක්ඛාදයො නිබ්බත්තන්ති. අථ සත්තානං පකතියා වසිතට්ඨානෙ නිකන්ති උප්පජ්ජති, තෙ පඨමජ්ඣානං භාවෙන්වා තතො ඕතරන්ති, තස්මා අථ ඛො අඤ්ඤාතරො සත්තොතිආදිමාහ. ආයුක්ඛයා වා පුඤ්ඤක්ඛයා වාති යෙ උළාරං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා යත්ථ කත්ථවි අප්පායුකෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන යාතුං න සක්කොන්ති, තස්ස පන දෙවලොකස්ස ආයුප්පමාණෙනෙව වචන්තීති ආයුක්ඛයා වචන්තීති වුව්චන්ති. යෙ පන පරිත්තං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා දීඝායුකදෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ

යාවතායුකං යාතුං න සක්කොන්ති, අන්තරාව වචන්තිති පුඤ්ඤක්ඛයා වචන්තිති වුවචන්ති. දීපමද්ධානං තිට්ඨන්ති කප්පං වා උපඨිසකප්පං වා.

41. අනභිරතීති අපරස්සාපි සත්තස්ස ආගමනපත්ථනා. යා පන පටිසසම්පයුත්තා උක්කණ්ඨිතා, සා බ්‍රහ්මලොකෙ නත්ථී. පරිතස්සනාති උබ්බිජ්ජනා ඵන්දනා, සා පනෙසා තාසතස්සනා, තණ්හාතස්සනා, දිට්ඨිතස්සනා, ඤාණතස්සනාති චතුබ්බිධා හොති. තත්ථ “ජාතිං පටිච්ච භයං භයානකං ඡමභිතත්තං ලොමහංසො චෙතසො උත්‍රාසො. ජරං... ඛ්‍යාධිං... මරණං පටිච්ච...පෙ.... උත්‍රාසො”ති (විභ. 921) අයං තාසතස්සනා නාම. “අහො වත අඤ්ඤෙපි සත්තා ඉත්ථත්තං ආගච්ඡෙය්‍යු”න්ති (දී. නි. 3.38) අයං තණ්හාතස්සනා නාම. “පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති අයං දිට්ඨිතස්සනා නාම. “තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයොන භයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති”ති (අ. නි. 4.33) අයං ඤාණතස්සනා නාම. ඉධ පන තණ්හාතස්සනාපි දිට්ඨිතස්සනාපි වට්ඨති. බ්‍රහ්මවිමානන්ති ඉධ පන පටිමාහිනිබ්බත්තස්ස අත්ථිතාය සුඤ්ඤන්ති න වුත්තං. උපපජ්ජන්තිති උපපත්තිවසෙන උපගච්ඡන්ති. සහඛ්‍යතන්ති සහභාවං.

42. අභිභූති අභිභවිත්වා යීතො ජෙට්ඨකොභමස්මීති. අනභිභූතොති අඤ්ඤෙහි අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති ඵකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සාමීති අත්ථො. වසවත්තීති සබ්බං ජනං වසෙ වත්තෙමි. ඉස්සරො කත්තා නිම්මාතාති අහං ලොකෙ ඉස්සරො, අහං ලොකස්ස කත්තා ච නිම්මාතා ච, පථවී – භිමවන්ත-සිනෙරු-චක්කවාළ-මහාසමුද්ද-වන්දිම-සූරියා මයා නිම්මිතාති. සෙට්ඨො සජ්ජාති අහං ලොකස්ස උත්තමො ච සජ්ජා ච, “ත්වං ඛත්තියො නාම හොහි, ත්වං බ්‍රාහ්මණො, චෙස්සො, සුද්දො, ගහට්ඨො, පබ්බජිතො නාම. අන්තමසො ත්වං ඔට්ඨො හොහි, ගොණො හොහි”ති “ඵවං සත්තානං සංවිසජෙනා අහ”න්ති මඤ්ඤති. වසී පිතා භූතභක්ඛානන්ති (දී. නි. 1.17) අහමස්මි විණ්ණවසිතාය වසී, අහං පිතා භූතානඤ්ච භක්ඛානඤ්චාති මඤ්ඤති. තත්ථ අණ්ඩජජලාබ්‍රජා සත්තා අන්තොඅණ්ඩකොසෙ චෙච අන්තොවත්ථිමහි ච භක්ඛා නාම, ඛහි නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය භූතා නාම. සංසෙදජා පට්ඨමචිත්තක්ඛණෙ භක්ඛා, දුතියතො පට්ඨාය භූතා. ඔපපාතිකා පට්ඨමඉරියාපථෙ භක්ඛා, දුතියතො පට්ඨාය භූතාති චෙදිතබ්බා. තෙ සබ්බෙපි මය්හං පුත්තාති සඤ්ඤාය “අහං පිතා භූතභක්ඛාන”න්ති මඤ්ඤති.

ඉදානි කාරණතො සාධෙතුකාමො – “මයා ඉමෙ සත්තා නිම්මිතා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා “තං කිස්ස හෙතු”තිආදිමාහ. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථභාවං, බ්‍රහ්මභාවන්ති අත්ථො. ඉමිනා මයන්ති අත්තතො කම්මවසෙන වුතාපි

උපපන්නාපි ච කෙවලං මඤ්ඤනාමත්තෙනෙව “ඉමිනා මයං නිමිමිනා”ති මඤ්ඤමානා වඩ්ඤ්ඤිද්දෙ වඩ්ඤ්ඤාණි විය ඔනමිත්වා තස්සෙව පාදමූලං ගච්ඡන්තිති.

43. වණ්ණවත්තතරො වාති වණ්ණවත්තතරො, අභිරූපො පාසාදිකොති අත්ථො. මහෙසක්ඛතරොති ඉස්සරියපරිවාරවසෙන මහායසතරො.

44. යානං බො පනෙතන්ති කාරණං බො පනෙතං. සො තතො වචිත්වා අඤ්ඤත්‍ර න ගච්ඡති, ඉධෙව ආගච්ඡති, තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අගාරස්මාති ගෙහා. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජා හි යස්මා අගාරස්ස හි තං කසිගොරක්ඛාදිකම්මං තත්ථ නත්ථි, තස්මා අනගාරියන්ති වුච්චති. පබ්බජ්ජති උපගච්ඡති. තතො පරං නානුස්සරතීති තතො පුබ්බෙතිවාසා පරං න සරති, සරිතුං අසක්කොන්තො තත්ථ යත්වා දිට්ඨිං ගණ්හාති.

නිව්චොතිආදීසු තස්ස උපපත්තිං අපස්සන්තො නිව්චොති වදති, මරණං අපස්සන්තො ධූවොති, සදාභාවතො සස්සතොති, ජරාවසෙනාපි විපරිණාමස්ස අභාවතො අවිපරිණාමධම්මොති. සෙසමෙත්ථ පයිමවාලෙ උත්තානමෙව්නාති.

45-46. දුතියවාලෙ බිඬ්ඬාය පදුස්සන්ති විනස්සන්තිති බිඬ්ඬාපදොසිකා, පදුසිකාතිපි පාළිං ලිඛන්ති, සා අට්ඨකපායං නත්ථි. අතිවෙලන්ති අතිකාලං, අතිවිරන්ති අත්ථො. හස්සබ්බිඬ්ඬාරතිධම්මසමාපන්නාති හස්සරති ධම්මඤ්ඤෙව බිඬ්ඬාරතිධම්මඤ්ඤෙව සමාපන්නා අනුයුත්තා, කෙළිහස්සසුඤ්ඤෙව කායිකවාචසිකකීළාසුඤ්ඤෙව අනුයුත්තා, වුත්තජ්ජකාරරතිධම්මසමඬ්ඬිගිතො හුත්වා විහරන්තිති අත්ථො.

සති සම්මුස්සතිති බාදනීයභොජනීයෙසු සති සම්මුස්සති. තෙ කිර පුඤ්ඤවිසෙසාධිගතෙන මහන්තෙන අත්තතො සිරිවිභවෙන නක්ඛත්තං කීළන්තා තාය සම්පත්තිමහන්තතාය – “ආහාරං පරිභුඤ්ජිමහ, න පරිභුඤ්ජිමහා”තිපි න ජානන්ති. අථ එකාහාරාතික්කමනතො පට්ඨාය නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි වචන්තියෙව, න තිට්ඨන්ති. කස්මා? කම්මජතෙජස්ස බලවතාය, කරජකායස්ස මන්දතාය, මනුස්සානඤ්ඤි කම්මජතෙජො මන්දො, කරජකායො බලවා. තෙසං තෙජස්ස මන්දතාය කරජකායස්ස බලවතාය සත්තාහම්පි අතික්කමිත්වා උණ්හොදකඅච්ඡයාගුආදීහි සක්කා වත්ථුං උපත්ථම්හෙතුං. දෙවානං පන තෙජො බලවා හොති, කරජං මන්දං. තෙ එකං ආහාරවෙලං අතික්කමිත්වාච සණ්ඨාතුං න සක්කොන්ති. යථා නාම ගිම්හානං මජ්ඣන්තිකෙ තත්තපාසාණෙ යපිතං පදුමං වා උජ්ජලං වා සායන්හසමයෙ සට්ඨතෙනාපි සිඤ්චියමානං පාකතිකං න හොති,

විනස්සති යෙව. එවමෙව පච්ඡා නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි වචන්ති යෙව,
න තිට්ඨන්ති. තෙනාහ “සතියා සම්මොසා තෙ දෙවා තම්භා කායා වචන්ති”ති.
කතමෙ පන තෙ දෙවාති? ඉමෙ දෙවාති අට්ඨකථායං විචාරණා නත්ථි,
“දෙවානං කම්මජනෙජො බලවා හොති, කරජං මන්ද”න්ති අවිසෙසෙන
චුත්තත්තා පන යෙ කෙච්ඡි කබලිකාරාහාරූපජීවිනො දෙවා එවං කරොන්ති,
තෙ යෙව වචන්තිති වෙදිතබ්බං. කෙච්ඡි පනාහු —
“නිම්මානරතිපරනිම්මිතවසවත්තිනො තෙ දෙවා”ති.
බ්බිඛාපදුස්සනමත්තෙනෙව හෙතෙ බ්බිඛාපදොසිකාති චුත්තා. සෙසමෙත්ථ
පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

47-48. තතියවාරෙ මනෙන පදුස්සන්ති විනස්සන්තිති මනොපදොසිකා,
එතෙ වාතුමහාරාජිකා. තෙසු කිර එකො දෙවපුත්තො — නක්ඛන්තං
කිලිස්සාමිති සපරිවාරො රටෙන වීථිං පටිපජ්ජති, අථඤ්ඤො නික්ඛමන්තො තං
පුරතො ගච්ඡන්තං දිස්වා — ‘හො අයං කපණො’, අදිට්ඨපුබ්බං විය එතං දිස්වා —
“පිතියා උද්ධුමානො විය හිජ්ජමානො විය ච ගච්ඡති”ති කුජ්ඣති. පුරතො
ගච්ඡන්තොපි නිවත්තිත්වා තං කුද්ධං දිස්වා — කුද්ධා නාම සුවිදිතා හොන්තිති
කුද්ධභාවමස්ස ඤත්වා — “ත්ථං කුද්ධො, මය්හං කිං කරිස්සසි, අයං සම්පත්ති
මයා දානසීලාදීනං වසෙන උද්ධා, න තුය්හං වසෙනා”ති පටිකුජ්ඣති.
එකස්මිඤ්ඤි කුද්ධෙ ඉතරො අකුද්ධො රක්ඛති, උභොසු පන කුද්ධෙසු එකස්ස
කොධො ඉතරස්ස පච්චයො හොති. තස්සපි කොධො ඉතරස්ස පච්චයො
හොතිති උභො කන්දන්තානං යෙව ඔරොධානං වචන්ති. අයමෙත්ථ ධම්මතා.
සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

49-52. තක්කිවාදෙ අයං චක්ඛාදීනං හෙදං පස්සති, චිත්තං පන යස්මා
පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස පච්චයං දත්තවා නිරුජ්ඣති, තස්මා
චක්ඛාදීනං හෙදතො බලවතරම්පි චිත්තස්ස හෙදං න පස්සති. සො තං
අපස්සන්තො යථා නාම සකුණො එකං රුක්ඛං ජහිත්වා අඤ්ඤස්මිං නිලියති,
එවමෙව ඉමස්මිං අත්තභාවෙ හින්තෙ චිත්තං අඤ්ඤත්‍ර ගච්ඡතිති ගහෙත්වා
එවමාහ. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අන්තානන්තවාදවග්ගොත්තනා

53. අන්තානන්තිකාති අන්තානන්තවාදා, අන්තං වා අනන්තං වා
අන්තානන්තං වා නෙවන්තානානන්තං වා ආරබ්භ පවත්තවාදාති අත්ථො.

54-60. අන්තසඤ්ඤී ලොකස්මිං විහරතීති පටිභාගනිමිත්තං
චක්කවාලපරියන්තං අවධිඨෙත්වා තං — “ලොකො”ති ගහෙත්වා අන්තසඤ්ඤී
ලොකස්මිං විහරති, චක්කවාලපරියන්තං කත්වා වඩ්ඪිතකසිණො පන

අනන්තසඤ්ඤී හොති, උද්ධමධො අවච්ඡේත්වා පන තිරියං වච්ඡේත්වා උද්ධමධො අන්තසඤ්ඤී, තිරියං අනන්තසඤ්ඤී. තක්කිවාදො චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො. ඉමෙ චත්තාරොපි අත්තනා දිට්ඨපුබ්බානුසාරෙනෙව දිට්ඨියා ගහිතත්තා පුබ්බන්තකප්පිකෙසු පව්ටියා.

අමරාවික්ඛෙපවාදවග්ගොත්තා

61. න මරතීති අමරා. කා සා? එවන්තිපි මෙ නොතිආදීනා නයෙන පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි චෙව වාචා ව. විච්ඡොධො ඛෙපොති වික්ඛෙපො, අමරාය දිට්ඨියා වාචාය ව වික්ඛෙපොති අමරාවික්ඛෙපො, සො එතෙසං අත්ථිති අමරාවික්ඛෙපිකා, අපරො නයො – අමරා නාම එකා මච්ඡජාති, සා උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගහෙතුං න සක්කාති, එවමෙව අයම්පි වාදො ඉතොචිතො ව සන්ධාවති, ගාහං න උපගච්ඡතීති අමරාවික්ඛෙපොති වුච්චති. සො එතෙසං අත්ථිති අමරාවික්ඛෙපිකා.

62. “ඉදං කුසල”න්ති යථාභූතං නප්පජානාතීති දස කුසලකම්මපථෙ යථාභූතං නප්පජානාතීති අත්ථො. අකුසලෙපි දස අකුසලකම්මපථාව අධිප්පෙනා. සො මමස්ස විසාතොති “මුසා මයා භණ්ණ”න්ති විප්පටිසාරුප්පත්තියා මම විසාතො අස්ස, දුක්ඛං භවෙය්‍යාති අත්ථො. සො මමස්ස අන්තරායොති සො මම සග්ගස්ස චෙව මග්ගස්ස ව අන්තරායො අස්ස. මුසාවාදභයා මුසාවාදපරිජෙගුච්ඡාති මුසාවාදෙ ඔත්තප්පෙන චෙව හිරියා ව. වාචාවික්ඛෙපං ආපජ්ජතීති වාචාය වික්ඛෙපං ආපජ්ජති. කිදිසං? අමරාවික්ඛෙපං, අපරියන්තවික්ඛෙපන්ති අත්ථො.

එවන්තිපි මෙ නොතිආදීසු එවන්තිපි මෙ නොති අනියම්තවික්ඛෙපො. තථාතිපි මෙ නොති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති චුත්තං සස්සතවාදං පටික්ඛිපති. අඤ්ඤථාතිපි මෙ නොති සස්සතතො අඤ්ඤථා චුත්තං එකච්චසස්සතං පටික්ඛිපති. නොතිපි මෙ නොති – “න හොති තථාගතො පරං මරණා”ති චුත්තං උච්ඡේදං පටික්ඛිපති. නො නොතිපි මෙ නොති “නෙව හොති න න හොති”ති චුත්තං තක්කිවාදං පටික්ඛිපති. සයං පන “ඉදං කුසල”න්ති වා “අකුසල”න්ති වා පුට්ඨො න කිඤ්චි බ්‍යාකරොති. “ඉදං කුසල”න්ති පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං අකුසල”න්ති චුත්තෙ “තථාතිපි මෙ නො”ති වදති. “කිං උභයතො අඤ්ඤථා”ති චුත්තෙ “අඤ්ඤථාතිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “තිවිධෙනාපි න හොති, කිං තෙ ලද්ධි”ති චුත්තෙ “නොතිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං නො නොති තෙ

ලද්ධි”ති වුත්තෙ “නො නොතිපි මෙ නො”ති එවං වික්ඛෙපමෙව ආපජ්ජති,
එකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති.

63. ඡන්දො වා රාගො වාති අජානන්තොපි සහසා කුසලමෙව
“කුසල”න්ති වත්වා අකුසලමෙව “අකුසල”න්ති වත්වා මයා අසුකස්ස නාම
එවං බ්‍යාකතං, කිං තං සුබ්‍යාකතන්ති අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡන්වා තෙහි –
“සුබ්‍යාකතං, හදුමුබ්, කුසලමෙව තයා කුසලං, අකුසලමෙව අකුසලන්ති
බ්‍යාකත”න්ති වුත්තෙ නත්ථි මයා සදිසො පණ්ඩිතොති එවං මෙ තත්ථ ඡන්දො
වා රාගො වා අස්සාති අත්ථො. එත්ථ ච ඡන්දො දුබ්බලරාගො, රාගො
බලවරාගො. දොසො වා පටිසො වාති කුසලං පන “අකුසල”න්ති, අකුසලං වා
“කුසල”න්ති වත්වා අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡන්වා තෙහි – “දුබ්‍යාකතං
තයා”ති වුත්තෙ එත්තකම්පි නාම න ජානාමිති තත්ථ මෙ අස්ස දොසො වා
පටිසො වාති අත්ථො. ඉධාපි දොසො දුබ්බලකොධො, පටිසො බලවකොධො.

තං මමස්ස උපාදානං, සො මමස්ස විසානොති තං ඡන්දරාගද්වයං මම
උපාදානං අස්ස, දොසපටිසද්වයං විසානො. උභයම්පි වා දළ්භග්ගභණුවසෙන
උපාදානං, විභනනවසෙන විසානො. රාගො හි අමුඤ්ඤිතුකාමතාය ආරම්මණං
ගණ්හාති ජලුකා විය. දොසො විනාසෙතුකාමතාය ආසිවිසො විය. උභොපි
වෙනෙ සන්තාපකට්ඨෙත විභනන්ති යෙවාති “උපාදාන”න්ති ච “විසානො”ති
ච වුත්තා. සෙසං පයමවාරසදිසමෙව.

64. පණ්ඩිතාති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතා. නිපුණාති
සණ්භසුබ්බමබ්බද්ධිනො සුබ්බමඅත්ථන්තරං පටිච්ඡිකුන්තසමත්ථා. කතපරප්පවාදාති
විඤ්ඤාතපරප්පවාදා වෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිවයා ච. වාලවෙධිරූපාති
වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසා. තෙ භින්දන්තා මඤ්ඤෙති වාලවෙධි විය වාලං
සුබ්බමානිපි පරෙසං දිට්ඨිගතාති අත්තනො පඤ්ඤාගතෙන භින්දන්තා විය
වරන්තීති අත්ථො. තෙ මං තත්ථාති තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා මං තෙසු
කුසලාකුසලෙසු. සමනුයුඤ්ඤෙය්‍යන්ති “කිං කුසලං, කිං අකුසලන්ති අත්තනො
ලද්ධිං වදා”ති ලද්ධිං පුච්ඡෙය්‍යං. සමනුගාභෙය්‍යන්ති “ඉදං නාමා”ති වුත්තෙ
“කෙන කාරණෙන එතමත්ථං ගාභෙය්‍ය”න්ති කාරණං පුච්ඡෙය්‍යං.
සමනුභාසෙය්‍යන්ති “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති වුත්තෙ කාරණෙ දොසං
දස්සෙත්වා “න ත්වං ඉදං ජානාසි, ඉදං පන ගණ්භ, ඉදං විස්සජ්ජෙහි”ති එවං
සමනුයුඤ්ඤෙය්‍යං. න සම්පායෙය්‍යන්ති න සම්පාදෙය්‍යං, සම්පාදෙත්වා කට්ඨං
න සක්කුණෙය්‍යන්ති අත්ථො. සො මමස්ස විසානොති යං තං පුනස්පුනං
වත්වාපි අසම්පායනං නාම, සො මම විසානො අස්ස, ඔට්ඨිතාලුච්චිභාගලසොසනදුක්ඛමෙව අස්සාති අත්ථො. සෙසමෙත්ථාපි
පයමවාරසදිසමෙව.

65-66. මන්දොති මන්දපඤ්ඤො අපඤ්ඤස්සෙවෙනං නාමං. මොමුහොති අතිසම්මුළ්ලො. හොති තථාගතොතිආදීසු සත්තො “තථාගතො”ති අධිප්පෙනො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව. ඉමෙපි චත්තාරො පුබ්බෙ පචත්තධම්මානුසාරෙනෙව දිට්ඨියා ගහිතත්තා පුබ්බන්තකප්පිකෙසු පවිට්ඨා.

අධිච්චසමුප්පන්නවාදවග්ගණනා

67. “අධිච්චසමුප්පන්නො අත්තා ච ලොකො චා”ති දස්සනං අධිච්චසමුප්පන්නං. තං එතෙසං අත්ථිති අධිච්චසමුප්පන්නිකා. අධිච්චසමුප්පන්නන්ති අකාරණසමුප්පන්නං.

68-73. අසඤ්ඤසත්තාති දෙසනාසීසමෙතං, අචිත්තුප්පාදා රූපමත්තකඅත්තභාවාති අත්ථො. තෙසං එවං උප්පත්ති වෙදිතබ්බො – එකච්චො හි තිත්ථායතනෙ පබ්බජිත්වා වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා ඥානා වුට්ඨාය – “චිත්තෙ දොසං පස්සති, චිත්තෙ සති හත්ථච්ඡෙදාදිදුක්ඛඤ්චෙව සබ්බභයාති ච හොන්ති, අලං ඉමිනා චිත්තෙන, අචිත්තකභාවොව සත්තො”ති, එවං චිත්තෙ දොසං පස්සිත්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා අසඤ්ඤසත්තෙසු නිබ්බත්තති, චිත්තමස්ස වුත්ථිත්තනිරොධෙන ඉධෙව නිවත්තති, රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව තත්ථ පාතුහවති. තෙ තත්ථ යථා නාම ජියාවෙගක්ඛිත්තො සරො යත්තකො ජියාවෙගො, තත්තකමෙව ආකාසෙ ගච්ඡති. එවමෙව ඥානාවෙගක්ඛිත්තා උපපජ්ජිත්වා යත්තකො ඥානාවෙගො, තත්තකමෙව කාලං තිට්ඨන්ති, ඥානාවෙගෙ පන පරිහීනෙ තත්ථ රූපක්ඛන්ධො අන්තර්ධායති, ඉධ පන පටිසන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති. යස්මා පන තාය ඉධ උප්පන්නසඤ්ඤාය තෙසං තත්ථ වුත්ථි පඤ්ඤායති, තස්මා “සඤ්ඤාප්පාදා ච පන තෙ දෙවා තම්භා කායා චචන්ති”ති වුත්තං. සන්තතායාති සන්තභාවාය. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව. තක්කිවාදොපි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බොති.

අපරන්තකප්පිකවග්ගණනා

74. එවං අට්ඨාරස පුබ්බන්තකප්පිකෙ දස්සෙත්වා ඉදානි චතුචත්තාරීසං අපරන්තකප්පිකෙ දස්සෙතුං – “සන්ති, හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අනාගතකොට්ඨාසසඬ්ඛානං අපරන්තං කප්පෙත්වා ගණ්හන්තිති අපරන්තකප්පිකා, අපරන්තකප්පො චා එතෙසං අත්ථිති අපරන්තකප්පිකා. එවං සෙසම්පි පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සඤ්ඤීවාදවග්ගේ ඡායා

75. උද්ධමාසාතනිකාති ආසාතනං වුවච්චි මරණං, උද්ධමාසාතනා අත්තානං වදන්තීති උද්ධමාසාතනිකා. සඤ්ඤීති පචත්තො වාදො, සඤ්ඤීවාදො, සො එතෙසං අත්ථීති සඤ්ඤීවාදා.

76-77. රූපී අත්තාතිආදීසු කසිණරූපං “අත්තා”ති තත්ථ පචත්තසඤ්ඤඤවස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහෙත්වා වා ආජීවකාදයො විය තක්කමත්තෙනෙව වා “රූපී අත්තා හොති, අරොගො පරං මරණා සඤ්ඤී”ති නං පඤ්ඤපෙන්නි. තත්ථ අරොගොති නිව්චො. අරූපසමාපත්තිනිමිත්තං පන “අත්තා”ති සමාපත්තිසඤ්ඤඤවස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහෙත්වා වා නිගණ්ඨාදයො විය තක්කමත්තෙනෙව වා “අරූපී අත්තා හොති, අරොගො පරං මරණා සඤ්ඤී”ති නං පඤ්ඤපෙන්නි. තතියා පන මිස්සකගාහවසෙන පචත්තා දිට්ඨි. චතුත්ථා තක්කගාහෙනෙව. දුතියචතුත්තං අත්තානන්තිකවාදෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. තතියචතුත්තකෙ සමාපන්නකවසෙන එකත්තසඤ්ඤී, අසමාපන්නකවසෙන නානත්තසඤ්ඤී, පරිත්තකසිණවසෙන පරිත්තසඤ්ඤී, විපුලකසිණවසෙන අප්පමාණසඤ්ඤීති වෙදිතබ්බා. චතුත්ථචතුත්තකෙ පන දිබ්බෙන චක්ඛුනා තිකචතුත්තකජ්ඣානභූමියං නිබ්බත්තමානං දිස්වා “එකන්තසුඛී”ති ගණ්හාති. නිරයෙ නිබ්බත්තමානං දිස්වා “එකන්තදුක්ඛී”ති. මනුස්සෙසු නිබ්බත්තමානං දිස්වා “සුබ්බදුක්ඛී”ති. වෙහජ්ඵලදෙවෙසු නිබ්බත්තමානං දිස්වා “අදුක්ඛමසුඛී”ති ගණ්හාති. විසෙසතො හි පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණලාභිනො පුබ්බත්තකජ්ජිකා හොන්ති, දිබ්බචක්ඛුකා අපරත්තකජ්ජිකාති.

අසඤ්ඤීවාදවග්ගේ ඡායා

78-83. අසඤ්ඤීවාදො සඤ්ඤීවාදෙ ආදිමහි වුත්තානං ද්වින්නං චතුත්තකානං වසෙන වෙදිතබ්බො. තථා නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “සඤ්ඤී අත්තා”ති ගණ්හන්තානං තා දිට්ඨියො, ඉධ “අසඤ්ඤී”ති ව “නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී”ති ව. තත්ථ න එකන්තෙන කාරණං පරියෙසිතබ්බං. දිට්ඨිගතිකස්ස හි ගාහො උම්මත්තකපච්ඡිසදියොති වුත්තමෙතං.

උච්ඡේදවාදවග්ගේ ඡායා

84. උච්ඡේදවාදෙ සතොති විජ්ජමානස්ස. උච්ඡේදන්ති උපච්ඡේදං. විනාසන්ති අදස්සනං. විභවන්ති භාවවිගමං. සබ්බානෙතානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානෙව. තත්ථ ද්වෙ ජනා උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හන්ති, ලාභී ව අලාභී ව. ලාභී අරහතො දිබ්බෙන චක්ඛුනා වුති. දිස්වා උපපත්තිං.

අපස්සන්තො, යො වා චුතිමත්තමෙව දට්ඨං සක්කොති, න උපපාතං; සො උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති. අලාභී ච “කො පරලොකං න ජානාති”ති කාමසුඛගිද්ධතාය වා. “යථා රුක්ඛතො පණ්ණානි පතිතානි න පුන විරුහන්ති, එවමෙව සත්තා”ති ආදිනා තක්කෙන වා උච්ඡෙදං ගණ්හාති. ඉධ පන තණ්හාදිට්ඨිනං වසෙන තථා ච අඤ්ඤථා ච විකප්පෙන්වාච ඉමා සත්ත දිට්ඨියො උප්පන්නාති වෙදිතබ්බො.

85. තත්ථ රුජීති රුපවා. වාතුමහාභූතිකොති චතුමහාභූතමයො. මාතාපිතුනං එතන්ති මාතාපෙත්තිකං. කිං තං? සුක්කසොණිතං. මාතාපෙත්තිකෙ සම්භූතො ජාතොති මාතාපෙත්තිකසම්භවො. ඉති රුපකායසීසෙන මනුස්සත්තභාවං “අත්තා”ති වදති. ඉත්ථෙකෙති ඉත්ථං එකෙ එවමෙකෙති අත්ථො.

86. දුතියො තං පටික්ඛිපිත්වා දිබ්බත්තභාවං වදති. දිබ්බොති දෙවලොකෙ සම්භූතො. කාමාවචරොති ඡ කාමාවචරදෙවපරියාපන්තො. කබලීකාරං ආහාරං භක්ඛතීති කබලීකාරාහාරභක්ඛො.

87. මනොමයොති කුසාලමනෙන නිබ්බන්තො. සබ්බභිගපච්චඩ්ඨිති සබ්බභිගපච්චඩ්ඨගයුත්තො. අභීනින්ද්‍රියොති පරිපුණ්ණින්ද්‍රියො. යාති බ්‍රහ්මලොකෙ අත්ථී, තෙසං වසෙන ඉතරෙසඤ්ච සණ්ඨානවසෙනෙනං වුත්තං.

88-92. සබ්බසො රුපසඤ්ඤානං සමතික්කමාති ආදිනං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො. ආකාසානඤ්ඤායතනුපගොති ආදීසු පන ආකාසානඤ්ඤායතනභවං උපගතොති, එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවග්ගේ ඡායා

93. දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදෙ දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො වුච්චති, තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙනං අධිවචනං. දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං, ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛවූපසමනන්ති අත්ථො. තං වදන්තීති දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදා. පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානන්ති පරමං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං උත්තමන්ති අත්ථො.

94. පඤ්චහි කාමගුණෙහිති මනාපියරුපාදිහි පඤ්චහි කාමකොට්ඨාසෙහි ඛන්ධනෙහි වා. සමප්පිකොති සුට්ඨ අප්පිකො අල්ලිකො හුත්වා. සමච්ඡිභූතොති සමන්තාගතො. පරිවාරෙතීති තෙසු කාමගුණෙසු යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති සඤ්චාරෙති ඉතොවිතො ච උපනෙති. අථ වා ලලති රමති

කීළඞ්ඞි. එත්ථ ච දුට්ඨා කාමගුණා - මානුසකා චෙව දිබ්බා ච. මානුසකා මන්ධාතුකාමගුණසදිසා දට්ඨබ්බා, දිබ්බා පරනිමිමිතවසවත්තිදෙවරාජස්ස කාමගුණසදිසාති. එවරුපෙ කාමෙ උපගතානඤ්ඞි තෙ දිට්ඨධම්මනිබ්බානසම්පත්තිං පඤ්ඤපෙත්ති.

95. දුතියවාරෙ හුත්වා අභාවටියෙන අනිච්චා පටිපිළනටියෙන දුක්ඛා, පකතිජහනටියෙන විපරිණාමධම්මාති වෙදිතබ්බා. තෙසං විපරිණාමඤ්ඤථාභාවාති තෙසං කාමානං විපරිණාමසඬ්ඛාතා අඤ්ඤථාභාවා, යම්පි මෙ අහොසි, තම්පි මෙ නත්ථිති චුත්තනයෙන උප්පජ්ජන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා. තත්ථ අත්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණො සොකො, තන්තිස්සිතලාලප්පනලක්ඛණො පරිදෙවො, කායප්පටිපිළනලක්ඛණං දුක්ඛං, මනොවිසාතලක්ඛණං දොමනස්සං, විසාදලක්ඛණො උපායාසො, විචිච්චෙව කාමෙහිතිආදීනමත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො.

96. විතක්කිතන්ති අභිනිරොපනවසෙන පවත්තො විතක්කො. විචාරිතන්ති අනුමජ්ජනවසෙන පවත්තො විචාරො. එතෙනෙතන්ති එතෙන විතක්කිතෙන ච විචාරිතෙන ච එතං පටිමජ්ඣානං ඔළාරිකං සකණ්ඩකං විය බායති.

97-98. පිතිගතන්ති පිතියෙව. චෙතසො උප්පිලාවිතත්තන්ති චිත්තස්ස උප්පිලභාවකරණං. චෙතසො ආහොගොති ඥානා චූට්ඨාය තස්මිං සුඛෙ පුනස්පුනං චිත්තස්ස ආහොගො මනසිකාරො සමන්තාභාරොති. සෙසමෙත්ථ දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදෙ උත්තානමෙව.

එත්තාවතා සබ්බාපි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො කථිතා භොන්ති. යාසං සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො.

100-104. ඉදානි - “ඉමෙහි බො තෙ, හික්ඛවෙ”ති ඉමිනා වාරෙන සබ්බෙපි තෙ අපරන්තකජ්ජිකෙ එකජ්ඣං නියායාතෙත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං විස්සජ්ජෙති. පුන - “ඉමෙහි, බො තෙ හික්ඛවෙ”තිආදීනා වාරෙන සබ්බෙපි තෙ පුබ්බන්තාපරන්තකජ්ජිකෙ එකජ්ඣං නියායාතෙත්වා තදෙව ඤාණං විස්සජ්ජෙති. ඉති “කතමෙ ච තෙ, හික්ඛවෙ, ධම්මා”තිආදිමිහි පුච්ඡමානොපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජමානොපි සත්තානං අජ්ඣාසයං තුලාය තුලයන්තො විය සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො විය ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති උද්ධරිත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව විස්සජ්ජෙති. එවමයං යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා.

තයො හි සුත්තස්ස අනුසන්ධි - පුච්ඡානුසන්ධි, අජ්ඣාසයානුසන්ධි, යථානුසන්ධිති. තත්ථ “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවත්තං එතදචොච - කිං නු බො, හත්තෙ, ඔරිමං තීරං, කිං පාරිමං තීරං, කො මජ්ඣෙ සංසීදො, කො ථලෙ උස්සාදො, කො මනුස්සග්ගාහො, කො අමනුස්සග්ගාහො, කො ආවට්ටග්ගාහො, කො අත්තොපුනිභාවො”ති (සං. නි. 4.241) එවං පුච්ඡන්තානං භගවතා විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

අථ බො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි - “ඉති කිර හො රූපං අනත්තා..., වෙදනා..., සඤ්ඤා..., සඬ්ඛාරා ..., විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතානි කිර කම්මානි කමත්තානං චුසිස්සන්ති”ති. අථ බො භගවා තස්ස භික්ඛුනො චෙතසා චෙතො පරිචිතක්කමඤ්ඤාය භික්ඛු ආමන්තෙසි - “යානං බො පනෙතං, භික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං ඉධෙකච්චො මොසපුරිසො අවිද්වා අවිජ්ජාගතො තණ්හාධිපතෙයොන චෙතසා සත්ථුසාසනං අනිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙයා - “ඉති කිර හො රූපං අනත්තා...පෙ.... චුසිස්සන්ති”ති. තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති (ම. නි. 3.10). එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා භගවතා චුත්තසුත්තවසෙන අජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

යෙන පන ධම්මෙන ආදිමහි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යථිදං, ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තෙ හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා. චත්ථසුත්තෙ හෙට්ඨා කිලෙසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මවිහාරා ආගතා. කොසම්බකසුත්තෙ හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. කකචුපමෙ හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමා ආගතා. ඉමස්මිම්පි බ්‍රහ්මජාලෙ හෙට්ඨා දිට්ඨිවසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි සුඤ්ඤතාපකාසනං ආගතං. තෙන චුත්තං - “එවමයං යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති.

පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවග්ගොත්තො

105-117. ඉදානි මරියාදවිභාගදස්සනත්ථං - “තත්‍ර භික්ඛවෙ”තිආදිකා දෙසනා ආරද්ධා. තදපි තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං අජානනං අපස්සනං වෙදයිතං තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවානි යෙන දිට්ඨිඅස්සාදෙන දිට්ඨිසුබ්බෙන දිට්ඨිවෙදයිතෙන තෙ සොමනස්සජාතා සස්සනං අත්තානාඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි චතුහි චත්ථුහි, තදපි තෙසං භවත්තානං සමණබ්‍රාහ්මණානං යථාභූතං ධම්මානං සභාවං අජානන්තානං අපස්සන්තානං වෙදයිතං තණ්හාගතානං කෙවලං තණ්හාගතානංයෙව තං වෙදයිතං, තඤ්ච

බො පනෙනං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙව. දිට්ඨිසංඛිතානෙන චෙව තණ්හාසංඛිතානෙන ච පරිතස්සිතෙන විජ්ජන්දිතමෙව චලිතමෙව කම්පිතමෙව ථුසරාසිම්භි නිබ්බානාණුසදිසං, න සොතාපන්නස්ස දස්සනම්ච නිව්චලන්ති දස්සෙති. එස නයො එකච්චසස්සතවාදාදීසුපි.

එස්සපච්චයවාරවණ්ණනා

118-130. පුත - “තත්‍ර, භික්ඛවෙ, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා”තිආදි පරම්පරපච්චයදස්සනත්ථං ආරද්ධං. තත්ථ තදපි එස්සපච්චයාති යෙන දිට්ඨිඅස්සාදෙන දිට්ඨිසුබ්බෙන දිට්ඨිවෙදයිතෙන තෙ සොමනස්සජාතා සස්සතං අත්තානාඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි චතුභි චත්ථුභි, තදපි තණ්හාදිට්ඨිපරිච්ඡන්දිතං වෙදයිතං එස්සපච්චයාති දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථං.

131-143. ඉදාති තස්ස පච්චයස්ස දිට්ඨිවෙදයිතෙ බලවහාවදස්සනත්ථං පුත - “තත්‍ර, භික්ඛවෙ, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙ වත අඤ්ඤත්‍ර එස්සාති තෙ වත සමණබ්‍රාහ්මණා තං වෙදයිතං විනා එස්සෙන පටිසංවෙදිස්සන්තිති කාරණමෙනං නත්ථිති. යථා හි පතතො ගෙහස්ස උපත්ථම්භනත්ථාය ථුණා නාම බලවපච්චයො හොති, න තං ථුණාය අනුපත්ථම්භිතං යාතුං සක්කොති, එවමෙව එස්සොපි වෙදනාය බලවපච්චයො, තං විනා ඉදං දිට්ඨිවෙදයිතං නත්ථිති දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථං.

දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ටකපාවණ්ණනා

144. ඉදාති තත්‍ර භික්ඛවෙ, යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සතං අත්තානාඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි චතුභි චත්ථුභි, යෙපි තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එකච්චසස්සතිකාතිආදිනා නයෙන සබ්බදිට්ඨිවෙදයිතාති සම්පිණ්ඩෙති. කස්මා? උපරි එස්සෙ පක්ඛිපනත්ථාය. කථං? සබ්බෙ තෙ ඡහි එස්සායතනෙහි චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්නිති. තත්ථ ඡ එස්සායතනාති නාම - චක්ඛුඑස්සායතනං, සොතඑස්සායතනං, ඝාතඑස්සායතනං, ජීවිහාඑස්සායතනං, කායඑස්සායතනං, මනෝඑස්සායතනන්ති ඉමාති ඡ. සඤ්ජාති-සමෝසරණ-කාරණ-පණ්ණත්තිමත්තත්ථෙසු හි අයං ආයතනසද්දො පවත්තති. තත්ථ - “කම්බොජො අස්සානං ආයතනං, ගුන්තං දක්ඛිණාපථො”ති සඤ්ජාතියං පවත්තති, සඤ්ජාතිට්ඨානෙති අත්ථො. “මනෝරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා”ති (අ. නි. 5.38) සමෝසරණෙ. “සති සතිආයතනෙ”ති (අ. නි. 3.102) කාරණෙ. “අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණකුට්ඨි සම්මන්ති”ති (සං. නි. 1.255) පණ්ණත්තිමත්තෙ. ස්වායම්ඨ සඤ්ජාතිආදිඅත්ථත්තයෙපි යුජ්ජති. චක්ඛාදීසු හි එස්සපඤ්චමකා ධම්මා සඤ්ජායන්ති සමෝසරන්ති, තාති ච තෙසං

කාරණන්ති ආයතනාති. ඉධ පන “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬගති එස්සො”ති (සං. නි. 2.43) ඉමිනා නයෙන එස්සසීසෙනෙව දෙසනං ආරොපෙත්වා එස්සං ආදිං කත්වා පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං එස්සායතනාදීනි වුත්තාති.

චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්තීති චුසිත්වා චුසිත්වා පටිසංවෙදෙන්ති. එත්ථ ච කිඤ්චාපි ආයතනානං චුසනකිච්චං විය වුත්තං, තථාපි න තෙසං චුසනකිච්චතා වෙදිතබ්බා. න හි ආයතනාති චුසන්ති, එස්සොව තං තං ආරම්මණං චුසති, ආයතනාති පන එස්සෙ උපනික්ඛිපිත්වා දස්සිතාති; තස්මා සබ්බෙ තෙ ඡ එස්සායතනසම්භවෙන එස්සෙන රූපාදීනි ආරම්මණාති චුසිත්වා තං දිට්ඨිවෙදනං පටිසංවෙදයන්තීති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තෙසං වෙදනාපච්චයා තණ්හාතිආදීසු වෙදනාති ඡ එස්සායතනසම්භවා වෙදනා. සා රූපතණ්හාදිහෙදාය තණ්හාය උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති. තෙන වුත්තං – “තෙසං වෙදනාපච්චයා තණ්හා”ති. සා පන චතුබ්බිධස්ස උපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා වෙච සහජාතකොටියා ච පච්චයො හොති. තථා උපාදානං භවස්ස. භවො ජාතියා උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති.

ජාතීති පනෙත්ථ සවිකාරා පඤ්චක්ඛන්ධා දට්ඨබ්බා, ජාති ජරාමරණස්ස වෙච සොකාදීනඤ්ච උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පන පටිච්චසමුප්පාදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා. ඉධ පනස්ස පයොජනමත්තමෙව වෙදිතබ්බං. භගවා හි වට්ටකථං කථෙන්නො – “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ‘ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි, අථ පච්ඡා සමභවී’ති එවඤ්චෙතං, හික්ඛවෙ, වුච්චති, අථ ච පන පඤ්ඤායති ‘ඉදප්පච්චයා අවිජ්ජා’ති (අ. නි. 10.61) එවං අවිජ්ජාසීසෙන වා, පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති භවතණ්හාය...පෙ.... ‘ඉදප්පච්චයා භවතණ්හා’ති (අ. නි. 10.62) එවං තණ්හාසීසෙන වා, පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති භවදිට්ඨියා...පෙ.... ‘ඉදප්පච්චයා භවදිට්ඨි’ති එවං දිට්ඨිසීසෙන වා කථෙසි”. ඉධ පන දිට්ඨිසීසෙන කථෙන්නො වෙදනාරාගෙන උප්පජ්ජමානා දිට්ඨියො කථෙත්වා වෙදනාමූලකං පටිච්චසමුප්පාදං කථෙසි. තෙන ඉදං දස්සෙති – “එවමෙනෙ දිට්ඨිගතිකා, ඉදං දස්සනං ගහෙත්වා තීසු භවෙසු චතුසු යොනීසු පඤ්චසු ගතීසු සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු නවසු සත්තාවාසෙසු ඉතො එත්ථ එත්තො ඉධාති සන්ධාවන්තා සංසරන්තා යන්තෙ යුත්තගොණො විය, ථම්හෙ උපනිබ්බද්ධකුක්කුරො විය, වාතෙන විජ්ජන්තට්ඨනාවා විය ච වට්ටදුක්ඛමෙව අනුපරිවත්තන්ති, වට්ටදුක්ඛතො සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කොන්ති”ති.

විවට්ඨකපාදිවග්ගොත්තො

145. එවං දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානං වට්ඨං කථෙත්වා ඉදානි යුත්තයොගහික්ඛුඅධිට්ඨානං කත්වා විවට්ඨං දස්සෙන්නො – “යතො ඛො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු”තිආදිමාහ. තත්ථ යතොති යදා. ඡන්තං එස්සායතනානන්ති යෙහි ඡහි එස්සායතනෙනහි ඵ්ඨිත්වා පටිසංවෙදයමානානං දිට්ඨිගතිකානං වට්ඨං වත්තති, තෙසංයෙව ඡන්තං එස්සායතනානං. සමුදයන්තිආදීසු අවිජ්ජාසමුදයා වක්ඛුසමුදයොතිආදිනා වෙදනාකම්මට්ඨානෙන චුත්තනයෙන එස්සායතනානං සමුදයාදයො වෙදිතබ්බං. යථා පන තත්ථ “එස්සසමුදයා එස්සනිරොධා”ති චුත්තං, එවමිධ, තං වක්ඛාදීසු – “ආභාරසමුදයා ආභාරනිරොධා”ති වෙදිතබ්බං. මනායතනෙන “නාමරූපසමුදයා නාමරූපනිරොධා”ති.

උත්තරිතරං පජානාතීති දිට්ඨිගතිකො දිට්ඨිමෙව ජානාති. අයං පන දිට්ඨිඤ්ච දිට්ඨිතො ව උත්තරිතරං සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තින්ති යාව අරහත්තා ජානාති. කො එවං ජානාතීති? බිණ්ණසංචො ජානාති, අනාගාමී, සකදාගාමී, සොත්තපන්නො, බහුස්සුතො, ගන්ථධරො හික්ඛු ජානාති, ආරද්ධවිපස්සකො ජානාති. දෙසනා පන අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව නිට්ඨාපිතාති.

146. එවං විවට්ඨං කථෙත්වා ඉදානි “දෙසනාජාලවිමුත්තො දිට්ඨිගතිකො නාම නත්ථී”ති දස්සනත්ථං පුන – “යෙ හි කෙවි, හික්ඛවෙ”ති ආරහි. තත්ථ අන්තොජාලිකතාති ඉමස්ස මය්හං දෙසනාජාලස්ස අන්තොයෙව කතා. එත්ථ සිතා වාති එතස්මිං මම දෙසනාජාලෙ සිතා නිස්සිතා අවසිතාව. උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්තිති කිං චුත්තං හොති? තෙ අධො ඔසිදන්තාපි උද්ධං උග්ගච්ඡන්තාපි මම දෙසනාජාලෙ සිතාව හුත්වා ඔසිදන්ති ව උග්ගච්ඡන්ති ව. එත්ථ පරියාපන්නාති එත්ථ මය්හං දෙසනාජාලෙ පරියාපන්නා, එතෙන ආබද්ධා අන්තොජාලිකතා ව හුත්වා උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, න හෙත්ථ අසඬගහිතො දිට්ඨිගතිකො නාම අත්ථීති.

සුබ්බමච්ඡිකෙනාති සංඝභඅව්ඡිකෙන සුබ්බමච්ඡිද්දෙනාති අත්ථො. කෙවට්ටො විය හි භගවා, ජාලං විය දෙසනා, පරිත්තඋදකං විය දසසහස්සිලොකධාතු, ඔළාරිකා පාණා විය ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතිකා. තස්ස තීරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස ඔළාරිකානං පාණානං අන්තොජාලිකතභාවදස්සනං විය භගවතො සබ්බදිට්ඨිගතානං දෙසනාජාලස්ස අන්තොකතභාවදස්සනන්ති එවමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

147. එවං ඉමාහි ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිහි සබ්බදිට්ඨිනං සඬගහිතත්තා සබ්බෙසං දිට්ඨිගතිකානං එතස්මිං දෙසනාජාලෙ පරියාපන්නභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො කත්ථවි අපරියාපන්නභාවං දස්සෙන්නො –

“උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස කායො” තිආදිමාහ. තත්ථ නයන්ති එතායාති නෙත්ති. නයන්තීති ගීවාය ඛන්ධිත්වා ආකඨ්ඨන්ති, රජ්ජුයා එතං නාමං. ඉධ පන නෙත්තිසදිසතාය භවතණ්හා නෙත්තීති අධිජ්ජෙතා. සා භි මහාජනං ගීවාය ඛන්ධිත්වා තං තං භවං නෙති උපනෙතීති භවනෙත්ති. අරහත්තමග්ගසත්ථෙත උච්ඡින්නා භවනෙත්ති අස්සාති උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො.

කායස්ස හෙදා උද්ධන්ති කායස්ස හෙදතො උද්ධං. ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතස්ස සබ්බසො පරියාදින්නත්තා පරික්ඛිණත්තා, පුන අජ්ජට්ඨන්තිකභාවාති අත්ථො. න තං දක්ඛන්තීති තං තථාගතං. දෙවා වා මනුස්සා වා න දක්ඛිස්සන්ති, අපණ්ණත්තිකභාවං ගමිස්සන්ති අත්ථො.

සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙති, උපමායං පන ඉදං සංසන්දනං. අම්බරුක්ඛො විය භි තථාගතස්ස කායො, රුක්ඛෙ ජාතමහාවණ්ථො විය තං නිස්සාය පුබ්බෙ පවත්තතණ්හා. තස්මිං වණ්ථෙ උපනිබ්බදා පඤ්චපක්කද්වාදසපක්කඅට්ඨාරසපක්කපරිමාණා අම්බපිණ්ඩි විය තණ්හාය සති තණ්හුපනිබ්බන්ධනා හුත්වා ආයතිං නිබ්බත්තනකා පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනාති අට්ඨාරස ධාතුයො. යථා පන තස්මිං වණ්ථෙ ඡින්නෙ සබ්බාති තාති අම්බාති තදන්වයාති භොන්ති, තංයෙව වණ්ථං අනුගතාති, වණ්ථච්ඡෙදා ඡින්නාති යෙවාති අත්ථො; එවමෙව යෙ භවනෙත්තිවණ්ථස්ස අනුපච්ඡින්නත්තා ආයතිං උජ්ජජ්ජෙය්‍යං පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනාති අට්ඨාරසධාතුයො, සබ්බෙ තෙ ධම්මා තදන්වයා භොන්ති භවනෙත්තිං අනුගතා, තාය ඡින්නාය ඡින්නා යෙවාති අත්ථො.

යථා පන තස්මිම්පි රුක්ඛෙ මණ්ඩුකකණ්ටකවිසසම්ඵස්සං ආගම්ම අනුපුබ්බෙන සුස්සිත්වා මතෙ – “ඉමස්මිං යානෙ එවරුපො නාම රුක්ඛො අභොසි” ති වොහාරමත්තමෙව භොති, න තං රුක්ඛං කොචි පස්සති, එවං අරියමග්ගසම්ඵස්සං ආගම්ම තණ්හාසිනෙහස්ස පරියාදින්නත්තා අනුපුබ්බෙන සුස්සිත්වා විය භින්නෙ ඉමස්මිං කායෙ, කායස්ස හෙදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා න තං දක්ඛන්ති, තථාගතම්පි දෙවමනුස්සා න දක්ඛිස්සන්ති, එවරුපස්ස නාම කිර සත්ථුතො ඉදං සාසනන්ති වොහාරමත්තමෙව භවිස්සන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුං පාපෙත්වා දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

148. එවං චුත්තෙ ආයස්මා ආනන්දොති එවං භගවතා ඉමස්මිං සුත්තෙ චුත්තෙ ථෙරො ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං සුත්තං සමන්තාහරිත්වා එවං බුද්ධබලං දීපෙත්වා කථිතසුත්තස්ස න භගවතා නාමං ගහිතං, හන්දස්ස නාමං ගණ්හාපෙස්සාමිති චිත්තෙත්වා භගවන්තං එතදවොච.

තස්මාතිහ ත්වන්තිආදීසු අයමත්ථයොජනා - ආනන්ද, යස්මා ඉමස්මිං ධම්මපරියායෙ ඉධත්ථොපි පරත්ථොපි විහත්තො, තස්මාතිහ ත්වං ඉමං ධම්මපරියායං “අත්ථජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා පනෙත්ථ බ්‍රහ්ම තන්තිධම්මා කථිතා, තස්මා “ධම්මජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා ච එත්ථ සෙට්ඨට්ඨොන බ්‍රහ්මං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං විහත්තං, තස්මා “බ්‍රහ්මජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා එත්ථ ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො විහත්තා, තස්මා “දිට්ඨිජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා පන ඉමං ධම්මපරියායං සුත්වා දෙවපුත්තමාරම්පි බන්ධමාරම්පි මච්චුමාරම්පි කිලෙසමාරම්පි සක්කා මද්දිතුං, තස්මා “අනුත්තරො සඬගාමවිජයොතිපි නං ධාරෙහි”ති.

ඉදමචොච භගවාති ඉදං නිදානාවසානතො පභුති යාව “අනුත්තරො සඬගාමවිජයොතිපි නං ධාරෙහි”ති සකලං සුත්තන්තං භගවා පරෙසං පඤ්ඤාය අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨං පරමගම්හිරං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පකාසෙන්නො සුරියො විය අන්ධකාරං දිට්ඨිගතමහන්ධකාරං විධමන්නො අචොච.

149. අත්තමනා තෙ භික්ඛුති තෙ භික්ඛු අත්තමනා සකමනා, බුද්ධගතාය පිනියා උදග්ගචිත්තා හුත්වාති චුත්තං හොති. භගවතො භාසිතන්ති එවං විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසයුත්තං ඉදං සුත්තං කරච්ඡිකරුතමඤ්ජුනා කණ්ණසුබ්බෙන පණ්ඩිතජනහදයානං අමනාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භාසමානස්ස භගවතො චචනං. අභිනන්දුන්ති අනුමොදිංසු චෙව සම්පට්ඨිංසු ච. අයඤ්චි අභිනන්දසද්දො - “අභිනන්දති අභිවදති”තිආදීසු (සං. නි. 3.5) තණ්හායම්පි ආගතො. “අන්තමෙවාභිනන්දන්ති, උභයෙ දෙවමානුසා”තිආදීසු (සං. නි. 1.43) උපගමනෙපි.

“විරජ්ජවාසිං පුරිසං, දුරතො සොත්ථිමාගතං;
ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ච, අභිනන්දන්ති ආගත”න්ති. (ධ. ප. 219);

ආදීසු සම්පට්ඨිජනෙපි. “අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.205) අනුමොදනෙපි. ස්වායම්ධ අනුමොදනසම්පට්ඨිජනෙසු යුජ්ජති. තෙන චුත්තං - “අභිනන්දුන්ති අනුමොදිංසු චෙව සම්පට්ඨිංසු චා”ති.

සුභාසිතං සුලභිතං, “සාධු සාධු”ති තාදිතො;
අනුමොදමානා සිරසා, සම්පට්ඨිංසු භික්ඛවොති.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිත්ති ඉමස්මිං නිග්ගාථකසුත්තෙ. නිග්ගාථකත්තා හි ඉදං වෙය්‍යාකරණන්ති චුත්තං.

දසසහස්සී ලොකධාතුති දසසහස්සවක්කවාළපරිමාණා ලොකධාතු. අකම්පිත්ථාති න සුත්තපරියොසානෙයෙව අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා. භඤ්ඤමානෙති හි වුත්තං. තස්මා ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු විනිවෙයෙත්වා දෙසියමානෙසු තස්ස තස්ස දිට්ඨිගතස්ස පරියොසානෙ පරියොසානෙති ද්වාසට්ඨියා යානෙසු අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ අට්ඨහි කාරණෙහි පට්ඨිකම්පො වෙදිතබ්බො – ධාතුක්ඛොහෙන, ඉද්ධිමතො ආනුභාවෙන, බොධිසත්තස්ස ගබ්භොක්කන්තියා, මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙන, සම්බොධිප්පත්තියා, ධම්මවක්කප්පවත්තනෙන, ආයුසඬ්ඛාරොස්සප්පනෙන, පරිනිබ්බානෙනාති. තෙසං විනිවිජයං – “අට්ඨ බො ඉමෙ, ආනන්ද, හෙතු අට්ඨ පච්චයා මහතො භූමිවාලස්ස පාතුභාවායා”ති එවං මහාපරිනිබ්බානෙ ආගතාය තන්තියා වණ්ණනාකාලෙ වක්ඛාම. අයං පන මහාපට්ඨි අපරෙසුපි අට්ඨසු යානෙසු අකම්පිත්ථ – මහාහිනික්ඛමනෙ, බොධිමණ්ඩුපසඬ්ඛමනෙ, පංසුකුලග්ගහණෙ, පංසුකුලධොවනෙ, කාළකාරාමසුත්තෙ, ගොතමකසුත්තෙ, වෙස්සන්තරජාතකෙ, ඉමස්මිං බ්‍රහ්මජාලෙති. තත්ථ මහාහිනික්ඛමනබොධිමණ්ඩුපසඬ්ඛමනෙසු වීරියබලෙන අකම්පිත්ථ. පංසුකුලග්ගහණෙ ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙ චත්තාරො මහාදීපෙ පහාය පබ්බජිත්වා සුසානං ගන්ත්වා පංසුකුලං ගණ්හන්තෙන දුක්කරං භගවතා කතන්ති අච්ඡරියවෙගාහිහතා අකම්පිත්ථ. පංසුකුලධොවනවෙස්සන්තරජාතකෙසු අකාලකම්පනෙන අකම්පිත්ථ. කාළකාරාමගොතමකසුත්තෙසු – “අහං සක්ඛි භගවා”ති සක්ඛිභාවෙන අකම්පිත්ථ. ඉමස්මිං පන බ්‍රහ්මජාලෙ ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු විජටෙත්වා නිග්ගුම්ඛං කත්වා දෙසියමානෙසු සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා.

න කෙවලඤ්ච එතෙසු යානෙසුයෙව පට්ඨි අකම්පිත්ථ, අථ බො තීසු සඬ්ඛගහෙසුපි මහාමහින්දත්ථෙරස්ස ඉමං දීපං ආගන්ත්වා ජොතිවනෙ නිසීදිත්වා ධම්මං දෙසිතදිවසෙපි අකම්පිත්ථ. කල්‍යාණියවිහාරෙ ව පිණ්ඩපාතියත්ථෙරස්ස චෙතියඬ්ඛණං සම්මජ්ජිත්වා තත්ථෙව නිසීදිත්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගහෙත්වා ඉමං සුත්තන්තං ආරද්ධස්ස සුත්තපරියොසානෙ උදකපරියන්තං කත්වා අකම්පිත්ථ. ලොහපාසාදස්ස පාචිනඅම්බලට්ඨිකට්ඨානං නාම අභොසි. තත්ථ නිසීදිත්වා දීපභාණකත්ථෙරා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං ආරභිංසු, තෙසං සජ්ඣායපරියොසානෙපි උදකපරියන්තමෙව කත්වා පට්ඨි අකම්පිත්ථාති.

එවං යස්සානුභාවෙන, අකම්පිත්ථ අනෙකසො;
මෙදන්ති සුත්තසෙට්ඨස්ස, දෙසිතස්ස සයම්භුතා.

බ්‍රහ්මජාලස්ස තස්සිධ, ධම්මං අත්ථඤ්ච පණ්ඩිතා;
සක්කච්චං උග්ගහෙත්වාන, පටිපජ්ජන්තු යොනිසොති.

ඉති සුමඤ්චලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා නිවර්තීතා.

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා

රාජගහවිවකථාවණ්ණනා

150. එවං මෙ සුතං...පෙ.... රාජගහෙති සාමඤ්ඤඵලසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා — රාජගහෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි මන්ධාතුමහාගොවින්දාදීහි පරිග්ගහිතත්තා රාජගහන්ති වුච්චති. අඤ්ඤෙපි එත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති, කිං තෙහි? නාමමත්තමෙතං තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ ච චක්කවත්තිකාලෙ ච නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිග්ගහිතං, තෙසං වසනවනං හුත්වා තිට්ඨති. විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපථදිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬගිපරිදීපනමෙතං. ඉධ පන යානගමනනිසජ්ජසයනජ්ජහෙදෙසු ඉරියාපථෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. තෙන ඨිතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්තොපි සයානොපි හගවා විහරති වෙච වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියාපථබාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නදිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා විහරතීති වුච්චති.

ජීවකස්ස කොමාරහච්චස්ස අම්බවනෙති ඉදමස්ස යං ගොචරගාමං උපනිස්සාය විහරති, තස්ස සමීපනිවාසනට්ඨානපරිදීපනං. තස්මා — රාජගහෙ විහරති ජීවකස්ස කොමාරහච්චස්ස අම්බවනෙති රාජගහසමීපෙ ජීවකස්ස කොමාරහච්චස්ස අම්බවනෙ විහරතීති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමීපත්ථෙ හෙතං භූමිමවචනං. තත්ථ ජීවතීති ජීවකො, කුමාරෙන හතොති කොමාරහච්චො. යථාහ — “කිං භණ්ණෙ, එතං කාකෙහි සමීපරිකිණ්ණන්ති? දාරකො දෙවති. ජීවති භණ්ණති? ජීවති, දෙවති. තෙන හි, භණ්ණෙ තං දාරකං අම්භාකං අන්තෙපුරං නෙත්වා ධාතීතං දෙථ පොසෙතුන්ති. තස්ස ජීවතීති ජීවකොති නාමං අකංසු. කුමාරෙන පොසාපිතොති කොමාරහච්චොති නාමං අකංසු”ති (මහාව. 328) අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරෙන පන ජීවකචත්ථුඛන්ධකෙ ආගතමෙව. විනිච්ඡයකථාපිස්ස සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං වුත්තා.

අයං පන ජීවකො එකස්මිං සමයෙ හගවතො දොසාහිසන්නං කායං විරෙචෙත්වා සිවෙය්‍යකං දුස්සයුගං දත්වා වත්ථානුමොදනාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය වින්තෙසි — “මයා දිවසස්ස ද්වත්තික්ඛන්තුං බුද්ධුපට්ඨානං ගන්තබ්බං, ඉදඤ්ච වෙච්චනං අතිදුරෙ, මය්‍හං පන අම්බවනං උය්‍යානං ආසන්නතරං, යංනුනාහං එත්ථ හගවතො විහාරං කාරෙය්‍ය”න්ති. සො තස්මිං අම්බවනෙ රත්තිට්ඨානදිවායානලෙණකුට්මණ්ඩපාදීති

සම්පාදෙත්වා භගවතො අනුච්ඡවිකං ගන්ධකුට්ඨං කාරාපෙත්වා අම්බවනං අට්ඨාරසහන්ථුබ්බෙධෙන තම්බපට්ටවණ්ණෙන පාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං සච්චරහත්තෙන සන්තප්පෙත්වා දක්ඛිණොදකං පාතෙත්වා විහාරං නියයාතෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං - “ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනෙ”ති.

අඬ්ඨනෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහීති අඬ්ඨසතෙන උගනෙහි තෙරසහි භික්ඛුසතෙහි. රාජාතිආදීසු රාජති අත්තනො ඉස්සරියසම්පත්තියා චතුහි සඬ්ඨගභවත්ථුහි මහාජනං රඤ්ජෙති වඩ්ඪෙතිති රාජා. මගධානං ඉස්සරොති මාගධො. අජාතොයෙව රඤ්ජෙයො සත්තු භවිස්සතිති නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨොති අජාතසත්තු.

තස්මිං කිර කුච්ඡිගතෙ දෙවියා ඵ්වරුපො දොහළො උජ්ජජ්ජි - “අහො වතාහං රඤ්ජෙයො දක්ඛිණබාහුලොහිතං පිට්ඨෙයා”න්ති, සා “භාරියෙ යානෙ දොහළො උජ්ජන්තො, න සක්කා කස්සපි ආරොචෙතු”න්ති තං කට්ඨෙතං අසක්කොන්ති කිසා දුබ්බණ්ණො අහොසි. තං රාජා පුච්ඡි - “භද්දෙ, තුය්හං අත්තභාවො න පකතිවණ්ණො, කිං කාරණ”න්ති? “මා පුච්ඡ, මහාරාජාති”. “භද්දෙ, ත්වං අත්තනො අජ්ඣාසයං මය්හං අකට්ඨන්ති කස්ස කට්ඨස්සසි”ති තථා තථා නිබන්ධිත්වා කථාපෙසි. සුත්වා ච - “බාලෙ, කිං ඵත්ථ තුය්හං භාරියසඤ්ඤො අහොසි”ති චෙජ්ජං පක්කොසාපෙත්වා සුවණ්ණසත්ථකෙන බාහුං ඵාලාපෙත්වා සුවණ්ණසරකෙන ලොහිතං ගහෙත්වා උදකෙන සම්භින්දිත්වා පායෙසි. නෙමිත්තකා තං සුත්වා - “ඵස ගබ්භො රඤ්ජෙයො සත්තු භවිස්සති, ඉමිනා රාජා හඤ්ඤිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. දෙවි සුත්වා - “මය්හං කිර කුච්ඡිතො නික්ඛන්තො රාජානං මාරෙස්සති”ති ගබ්භං පාතෙතුකාමා උය්‍යානං ගන්ත්වා කුච්ඡිං මද්දාපෙසි, ගබ්භො න පතති. සා පුනථපුනං ගන්ත්වා තට්ඨෙව කාරෙසි. රාජා කිමත්ථං අයං අභිණ්භං උය්‍යානං ගච්ඡතිති පරිචිමංසන්තො තං කාරණං සුත්වා - “භද්දෙ, තච කුච්ඡියං පුත්තොති වා ධිතාති වා න පඤ්ඤායති, අත්තනො නිබ්බන්තදාරකං ඵ්වමකාසිති මහා අගුණරාසිපි නො ජම්බුදීපතලෙ ආවිභවිස්සති, මා ත්වං ඵං කරොහී”ති නිවාරෙත්වා ආරක්ඛං අදාසි. සා ගබ්භවුට්ඨානකාලෙ “මාරෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. තදාපි ආරක්ඛමනුස්සා දාරකං අපනයිංසු. අථාපරෙන සමයෙන වුඩ්ඪිජ්ජන්තං කුමාරං දෙවියා දස්සෙසු. සා තං දිස්වාච පුත්තසිනෙහං උජ්ජාදෙසි, තෙන නං මාරෙතුං නාසක්ඛි. රාජාපි අනුක්කමෙන පුත්තස්ස ඔපරජ්ජමදාසි.

අට්ඨකස්මිං සමයෙ දෙවදත්තො රහොගතො වින්තෙසි - “සාරිපුත්තස්ස පරිසා මහාමොග්ගල්ලානස්ස පරිසා මහාකස්සපස්ස පරිසාති, ඵ්වමිමෙ විසුං විසුං ධුරා, අහමිපි ඵකං ධුරං නිහරාමි”ති. සො “න සක්කා විනා ලාභෙන පරිසං

උප්පාදෙනුං, හන්දාහං ලාහං නිබ්බන්තෙමි”ති වින්තෙත්වා ඛන්ධකෙ ආගතනයෙන අජාතසත්තුං කුමාරං ඉද්ධිපාටිභාරියෙන පසාදෙත්වා සායං පාතං පඤ්චහි රථසතෙහි උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තං අතිවිස්සත්ථං ඤත්වා එකදිවසං උපසඬකමිත්වා එතදවොච – “පුබ්බෙ බො, කුමාර, මනුස්සා දීඝායුකා, එතරහි අප්පායුකා, තෙන හි ත්වං කුමාර, පිතරං හන්ත්වා රාජා භොහි, අහං භගවන්තං හන්ත්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති කුමාරං පිතුවධෙ උයොයාපෙති.

සො – “අයොයා දෙවදත්තො මහානුභාවො, එතස්ස අවිදිතං නාම නත්ථි”ති උග්ගුයා පොත්ථනියං ඛන්ධිත්වා දිවා දිවස්ස භීතො උබ්බිග්ගො උස්සඬකී උත්තස්තො අන්තෙපුරං පවිසිත්වා චුත්තජ්ජකාරං විජ්ජකාරං අකාසි. අථ නං අමච්චා ගහෙත්වා අනුයුඤ්ජිත්වා – “කුමාරො ච හන්තබ්බො, දෙවදත්තො ච, සබ්බෙ ච හික්ඛු හන්තබ්බා”ති සම්මන්තයිත්වා රඤ්ඤො ආණාචසෙන කරිස්සාමාති රඤ්ඤො ආරොචෙසුං.

රාජා යෙ අමච්චා මාරෙතුකාමා අහෙසුං, තෙසං යානන්තරාති අවිජ්ජිත්වා, යෙ න මාරෙතුකාමා, තෙ උච්චෙසු යානෙසු යිපෙත්වා කුමාරං පුච්ඡි – “කිස්ස පන ත්වං, කුමාර, මං මාරෙතුකාමොසි”ති? “රජ්ජෙනමිහි, දෙව, අත්ථිකො”ති. රාජා තස්ස රජ්ජං අදාසි.

සො මය්හං මනොරථො නිජ්ජන්තොති දෙවදත්තස්ස ආරොචෙසි. තතො නං සො ආහ – “ත්වං සිඬගාලං අන්තොකත්වා හෙරිපරියොනද්ධපුරිසො විය සුකිච්චකාරිමිහිති මඤ්ඤසි, කතිපාහෙනෙව තෙ පිතා තයා කතං අවමානං වින්තෙත්වා සයමෙව රාජා භවිස්සති”ති. අථ, හන්තෙ, කිං කරොමීති? මූලසච්චං ඝාතෙහිති. නනු, හන්තෙ, මය්හං පිතා න සත්ථවජ්ඣකොති? ආහාරුපච්ඡෙදෙන නං මාරෙහිති. සො පිතරං තාපනගෙහෙ පක්ඛිපාපෙසි, තාපනගෙහං නාම කම්මකරණත්ථාය කතං ධූමසරං. “මම මාතරං යිපෙත්වා අඤ්ඤස්ස දට්ඨුං මා දෙථා”ති ආහ. දෙවි සුවණ්ණසරකෙ හන්තං පක්ඛිපිත්වා උච්ඡඬිගෙනාදාය පවිසති. රාජා තං භුඤ්ජිත්වා යාපෙති. සො – “මය්හං පිතා කථං යාපෙති”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා – “මය්හං මාතු උච්ඡඬිගං කත්වා පවිසිතුං මා දෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය දෙවි මොළියං පක්ඛිපිත්වා පවිසති. තම්පි සුත්වා “මොළිං ඛන්ධිත්වා පවිසිතුං මා දෙථා”ති. තතො සුවණ්ණපාදුකාසු හන්තං යිපෙත්වා පිදහිත්වා පාදුකා ආරුය්හ පවිසති. රාජා තෙන යාපෙති. පුන “කථං යාපෙති”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “පාදුකා ආරුය්හ පවිසිතුම්පි මා දෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය දෙවි ගන්ධොදකෙන ත්භායිත්වා සරීරං චතුර්ධරෙන මක්ඛෙත්වා පාරුපිත්වා පවිසති. රාජා තස්සා සරීරං ලෙහිත්වා යාපෙති. පුන පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මය්හං මාතු පචෙසනං නිවාරෙථා”ති ආහ. දෙවි ද්වාරමූලෙ යත්වා “සාමි,

බිම්බිසාර, එතං දහරකාලෙ මාරෙතුං න අදාසි, අත්තනො සත්තුං අත්තනාව පොසෙසි, ඉදං පන දානි තෙ පච්ඡිමදස්සනං, නාහං ඉතො පට්ඨාය තුම්භෙ පස්සිතුං ලභාමි, සචෙ මය්හං දොසො අත්ථි, ඛමථ දෙවා’ති රොදිත්වා කන්දිත්වා නිවත්ති.

තතො පට්ඨාය රඤ්ඤො ආහාරො නත්ථි. රාජා මග්ගඵලසුඛෙන වඩ්ඤ්මෙන යාපෙති. අතිවිය අස්ස අත්තභාවො විරොචති. සො – “කථං, මෙ භණ්ණ, පිතා යාපෙති”ති පුච්ඡිත්වා “වඩ්ඤ්මෙන, දෙව, යාපෙති; අතිවිය වස්ස අත්තභාවො විරොචති”ති සුත්වා ‘වඩ්ඤ්මං දානිස්ස භාරෙස්සාමි’ති වින්තෙත්වා – “මය්හං පිතු පාදෙ බුරෙන ථාලෙත්වා ලොණතෙලෙන මක්ඛෙත්වා ඛදිරඬ්භාරෙහි විතච්චිතෙහි පවථා”ති න්භාපිතෙ පෙසෙසි. රාජා තෙ දිස්වා – “නුන මය්හං පුත්තො කෙනචි සඤ්ඤත්තො භවිස්සති, ඉමෙ මම මස්සුකරණත්ථායාගතා”ති වින්තෙසි. තෙ ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨංසු. ‘කස්මා ආගතත්ථා’ති ච පුට්ඨා තං සාසනං ආරොචෙසු. “තුම්භාකං රඤ්ඤො මනං කරොථා”ති ච චුත්තා ‘නිසීද, දෙවා’ති වත්වා ච රාජානං වන්දිත්වා – “දෙව, මයං රඤ්ඤො ආණං කරොම, මා අම්භාකං කුජ්ඣත්ථ, නයිදං තුම්භාදිසානං ධම්මරාජුතං අනුච්ඡවික”න්ති වත්වා වාමහත්ථෙත ගොප්ථකෙ ගහෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත බුරං ගහෙත්වා පාදතලානි ථාලෙත්වා ලොණතෙලෙන මක්ඛෙත්වා ඛදිරඬ්භාරෙහි විතච්චිතෙහි පවිංසු. රාජා කිර පුබ්බෙ චෙතියඬ්භගණෙ සඋපාහනො අගමාසි, නිසජ්ජනත්ථාය පඤ්ඤත්තකට්ඨාසාරකඤ්ච අධොතෙහි පාදෙහි අක්කමි, තස්සායං නිස්සන්දොති වදන්ති. රඤ්ඤො ඛලවචෙදනා උප්පන්තා. සො – “අහො බුද්ධො, අහො ධම්මො, අහො සඬ්ඝො”ති අනුස්සරන්තොයෙව චෙතියඬ්භගණෙ ඛිත්තමාලා විය මිලායිත්වා වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ චෙස්සවණස්ස පරිවාරකො ජනවසහො නාම යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්ති.

තං දිවසමෙව අජාතසත්තුස්ස පුත්තො ජාතො, පුත්තස්ස ජාතභාවඤ්ච පිතුමතභාවඤ්ච නිවෙදෙතුං ද්වෙ ලෙඛා එකක්ඛණෙයෙව ආගතා. අමච්චා – “පය්මං පුත්තස්ස ජාතභාවං ආරොචෙස්සාමා”ති තං ලෙඛං රඤ්ඤො හත්ථෙ යපෙසු. රඤ්ඤො තඬ්ඛණෙයෙව පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජිත්වා සකලසරීරං ඛොහෙත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං ආහච්ච අට්ඨාසි. තස්මිං ඛණෙ පිතුගුණමඤ්ඤාසි – “මයි ජාතෙපි මය්හං පිතු එවමෙව සිනෙහො උප්පන්තො”ති. සො – “ගච්ඡථ, භණ්ණ, මය්හං පිතරං විස්සජ්ජෙථා”ති ආහ. “කිං විස්සජ්ජාපෙථ, දෙවා”ති ඉතරං ලෙඛං හත්ථෙ යපයිංසු.

සො තං පවත්තිං සුත්වා රොදමානො මාතුසථීපං ගන්ත්වා – “අහොසි නු, ඛො, අම්ම, මය්හං පිතු මයි ජාතෙ සිනෙහො”ති? සා ආහ – “බාලපුත්ත, කිං

වදෙසී, තව දහරකාලෙ අඬගුලියා පිළකා උට්ඨහී. අථ තං රොදමානං සඤ්ඤාපෙත්තුං අසක්කොන්තා තං ගහෙත්වා විනිවිජයට්ඨානෙ නිසින්තස්ස තව පිතු සන්තිකං අගමංසු. පිතා තෙ අඬගුලිං මුඛෙ යපෙසී. පිළකා මුඛෙයෙව හිජ්ජී. අථ ඛො පිතා තව සිනෙහෙන තං ලොහිතමිස්සකං පුබ්බං අනිට්ඨහිත්වාච අජ්ඣොහරි. එවරුපො තෙ පිතු සිනෙහො”ති. සො රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා පිතු සරීරකිව්චං අකාසී.

දෙවදන්තොපි අජාතසත්තුං උපසඬකමිත්වා – “පුරිසෙ, මහාරාජ, ආණාපෙහි, යෙ සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති”ති වත්වා තෙන දිත්තෙ පුරිසෙ පෙසෙත්වා සයං ගිජ්ඣකුටං ආරුය්හ යන්තෙන සීලං පවිජ්ඣිත්වා නාළාගිරිහත්ථිං මුඤ්චාපෙත්වාපි කෙනවි උපායෙන භගවන්තං මාරෙත්තුං අසක්කොන්තො පරිහීනලාභසක්කාරො පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා තානි අලභමානො තෙහි ජනං සඤ්ඤාපෙස්සාමිති සඬ්ඝහෙදං කත්වා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු පරිසං ආදාය පක්කන්තෙසු උණ්භලොහිතං මුඛෙන ඡඩ්ඛෙත්වා නවමාසෙ ගිලානමඤ්චෙ නිපජ්ජිත්වා විජ්ජට්ඨාරජානො – “කුහිං එතරහි සත්ථා වසති”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනෙ”ති වුත්තෙ මඤ්චකෙන මං ආහරිත්වා සත්ථාරං දස්සෙථාති වත්වා ආහරියමානො භගවතො දස්සනාරහස්ස කම්මස්ස අකතත්තා ජෙනවනෙ පොක්ඛරණීසමීපෙයෙව ද්වෙධා හින්තං පථවිං පවිසිත්වා මහානිරයෙ පතිට්ඨිතොති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරකථානායො ඛන්ධකෙ ආගතො. ආගතත්තා පන සබ්බං න වුත්තන්ති. එවං අජාතොයෙව රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සතිති නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨොති අජාතසත්තු.

වෙදෙහිපුත්තොති අයං කොසලරඤ්ඤො ධිතාය පුත්තො, න විදෙහරඤ්ඤො. වෙදෙහිති පන පණ්ඩිතාධිවචනමෙතං. යථාහ – “වෙදෙහිකා ගහපතානී (ම. නි. 1.226), අයො ආනන්දො වෙදෙහමුනී”ති (සං. නි. 2.154). තත්ත්වයං වචනත්ථො – විදන්ති එතෙනාති වෙදො, ඤාණස්සෙතං අධිවචනං. වෙදෙන ඊහති සටති වායමතිති වෙදෙහී. වෙදෙහියා පුත්තො වෙදෙහිපුත්තො.

තදහුති තස්මිං අහු, තස්මිං දිවසෙති අත්ථො. උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, උපවසන්තීති සීලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ අත්ථුද්ධාරො – “ආයාමාවුසො, කජ්ජින, උපොසථං ගමිස්සාමා”තිආදීසු පාතිමොක්ඛුද්දෙසො උපොසථො. “එවං අට්ඨඬ්ඨගසමන්තාගතො ඛො, විසාඛෙ, උපොසථො උපවුත්ථො”තිආදීසු (අ. නි. 8.43) සීලං. “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ග, සුද්ධස්සපොසථො සදා”තිආදීසු (ම. නි. 1.79) උපවාසො. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදීසු (දී. නි. 2.246) පඤ්ඤත්ති. “න, හික්ඛවෙ, තදහුපොසථෙ සහික්ඛුකා ආවාසා”තිආදීසු (මහාව.

181) උපවසිතබ්බදිවසො. ඉධාපි සොයෙව අධිජ්ජෙතො. සො පනෙස අට්ඨමී වාතුද්දසී පන්තරසීහෙදෙන තිවිධො. තස්මා සෙසද්වයනිවාරණත්ථං පන්තරසෙති වුත්තං. තෙනෙව වුත්තං - “උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො”ති.

කොමුදියාති කුමුදවතියා. තදා කිර කුමුදානි සුපුප්ඵතානි හොන්ති, තානි එත්ථ සන්තිති කොමුදී. වාතුමාසිනියාති වාතුමාසියා, සා හි චතුත්තං මාසානං පරියොසානභූතාති වාතුමාසී. ඉධ පන වාතුමාසීනීති වුවිච්ඡි. මාසපුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතාය සංචච්ඡරපුණ්ණතාය පුණ්ණා සම්පුණ්ණාති පුණ්ණා. මා ඉති චන්දො වුවිච්ඡි, සො එත්ථ පුණ්ණොති පුණ්ණමා. එවං පුණ්ණාය පුණ්ණමායාති ඉමස්මිං පද්දවයෙ ව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

රාජාමච්චපරිවුතොති එවරූපාය රජතසංචිනිග්ගතාහි බීරධාරාහි ධොවියමානදිසාහාගාය විය, රජතවිමානවිච්චුතෙහි මුත්තාවළිසුමනකුසුමදාමසෙතදුකුලකුමුදවිසරෙහි සම්පරිකිණ්ණාය විය ව, චතුරූපක්කිලෙසවිමුත්තපුණ්ණචන්ද්‍රජපහාසමුදයොහාසිතාය රත්තියා රාජාමච්චෙහි පරිවුතොති අත්ථො. උපරිපාසාදවරගතොති පාසාදවරස්ස උපරිගතො. මහාරහෙ සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ කඤ්චනාසනෙ නිසින්තො හොති. කස්මා නිසින්තො? නිද්දාවිනොදනත්ථං. අයඤ්ඤි රාජා පිතරි උපක්කන්තදිවසතො පට්ඨාය - “නිද්දං ඔක්කමස්සාමි”ති නිමිලිතමත්තෙසුයෙව අක්ඛිසු සත්තිසතඅබ්භාහතො විය කන්දමානොයෙව පබ්බජ්ඣ. කිමෙතන්ති ව වුත්තෙ, න කිඤ්චිති වදති. තෙනස්ස අමනාපා නිද්දා, ඉති නිද්දාවිනොදනත්ථං නිසින්තො. අපි ව තස්මිං දිවසෙ නක්ඛන්තං සඬුසුට්ඨං හොති. සබ්බං නගරං සිත්තසම්මට්ඨං විජ්ජකිණ්ණවාලුකං පඤ්චවණ්ණකුසුමලාපපුණ්ණසංපට්ඨමණ්ඩිතසරද්වාරං සමුස්සිතධජපටාකවිච්ඡුසමුප්පලිතදීපමාලාලඬකතසබ්බදිසාහාගං. විචිසහාගෙන රච්ඡාසහාගෙන නක්ඛන්තකීළං අනුභවමානෙන මහාජනෙන සමාකිණ්ණං හොති. ඉති නක්ඛන්තදිවසතායපි නිසින්තොති වදන්ති. එවං පන චත්ථාපි - “රාජකුලස්ස නාම සදාපි නක්ඛන්තමෙව, නිද්දාවිනොදනත්ථංයෙව පනෙස නිසින්තො”ති සන්නිට්ඨානං කතං.

උදානං උදානෙසීති උදාහාරං උදාහරි, යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙකොති වුවිච්ඡි. යඤ්ච ජලං තලාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣෙකාත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති වුවිච්ඡි; එවමෙව යං පීතිවචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා බහිනික්ඛමති, තං උදානන්ති වුවිච්ඡි. එවරූපං පීතිමයං වචනං නිච්ඡාරෙසීති අත්ථො.

දොසිනාති දොසාපගතා, අබ්භා, මහිකා, ධුමො, රජො, රාහුති ඉමෙහි පඤ්චහි උපක්කිලෙසෙහි විරහිතාති වුත්තං හොති. තස්මා රමණීයාතිආදීනි පඤ්ච ථොමනවචනාති. සා හි මහාජනස්ස මනං රමයතීති රමණීයා. වුත්තදොසවිමුත්තාය වන්දප්පභාය ඔහාසිතත්තා අතිවිය සුරුපාති අභිරුපා. දස්සිතුං යුත්තාති දස්සනීයා. චිත්තං පසාදෙතීති පාසාදිකා. දිවසමාසාදිතං ලක්ඛණං භවිතුං යුත්තාති ලක්ඛඤ්ඤා.

කං නු ඛවජ්ජාති කං නු බො අජ්ජ. සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වාති සමිතපාපතාය සමණං. බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණං. යං නො පයිරුපාසනොති වචනබ්‍යත්තයො එස, යං අමිහාකං පඤ්ඤපුච්ඡනවසෙන පයිරුපාසන්තානං මධුරං ධම්මං සුත්වා චිත්තං පසිදෙය්‍යාති අත්ථො. ඉති රාජා ඉමිනා සබ්බෙනපි වචනෙන ඔහාසනිමිත්තකම්මං අකාසි. කස්ස අකාසීති? ජීවකස්ස. කිමත්ථං? භගවතො දස්සන්තං. කිං භගවත්තං සයං දස්සනාය උපගන්තුං න සක්කොතිති? ආම, න සක්කොති. කස්මා? මහාපරාධතාය.

තෙන හි භගවතො උපට්ඨාකො අරියසාවකො අත්තනො පිතා මාරිතො, දෙවදත්තො ච තමෙව නිස්සාය භගවතො බහුං අනත්ථමකාසි, ඉති මහාපරාධො එස, තාය මහාපරාධතාය සයං ගන්තුං න සක්කොති. ජීවකො පන භගවතො උපට්ඨාකො, තස්ස පිට්ඨිජායාය භගවත්තං පස්සිස්සාමිති ඔහාසනිමිත්තකම්මං අකාසි. කිං ජීවකො පන — “මය්‍හං ඉදං ඔහාසනිමිත්තකම්මං”න්ති ජානාතීති? ආම ජානාති. අථ කස්මා තුණ්හි අහොසීති? වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථං.

තස්සඤ්ඤි පරිසති ඡන්තං සත්ථාරානං උපට්ඨාකා බහු සන්තිපතිතා, තෙ අසික්ඛිතානං පයිරුපාසනෙන සයම්පි අසික්ඛිතාව. තෙ මයි භගවතො ගුණකථං ආරද්ධො අත්තරත්තරා උට්ඨායුට්ඨාය අත්තනො සත්ථාරානං ගුණං කථෙස්සන්ති, එවං මෙ සත්ථු ගුණකථා පරියොසානං න ගමිස්සති. රාජා පන ඉමෙසං කුලුපකෙ උපසඬ්ඤාමිත්වා ගහිතාසාරතාය තෙසං ගුණකථාය අනත්තමනො හුත්වා මං පටිපුච්ඡිස්සති, අථාහං නිබ්බික්ඛෙපං සත්ථු ගුණං කථෙත්වා රාජානං සත්ථු සන්තිකං ගහෙත්වා ගමිස්සාමිති ජානන්තොව වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථං තුණ්හි අහොසීති.

තෙපි අමච්චා එවං චිත්තෙසු — “අජ්ජ රාජා පඤ්චහි පදෙහි රත්තිං ථොමෙති, අද්ධා කිඤ්චි සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා උපසඬ්ඤාමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ධම්මං සොතුකාමො, යස්ස වෙස ධම්මං සුත්වා පසිදිස්සති, තස්ස ච මහන්තං සක්කාරං කරිස්සති, යස්ස පන කුලුපකො සමණො රාජකුලුපකො හොති, භද්දං තස්සා”ති.

151-152. තෙ එවං චිත්තෙන්වා - “අහං අත්තනො කුලුපකසමණස්ස වණ්ණං වත්වා රාජානං ගහෙන්වා ගමිස්සාමි, අහං ගමිස්සාමි”ති අත්තනො අත්තනො කුලුපකානං වණ්ණං කථෙතුං ආරද්ධා. තෙනාහ - “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො රාජාමච්චො”තිආදි. තත්ථ පුරණොති තස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤස්ස නාමං. කස්සපොති ගොත්තං. සො කිර අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස එකුනදාසසතං පුරයමානො ජාතො, තෙනස්ස පුරණොති නාමං අකංසු. මඬිගලදාසත්තා වස්ස “දුක්කට්”ත්ති වත්තා නත්ථි, අකතං වා න කතත්ති. සො “කිමහං එත්ථ වසාමි”ති පලායි. අථස්ස වොරා වත්ථානි අවිජිත්දිංසු, සො පණ්ණෙන වා තිණෙන වා පටිච්ඡාදෙකුම්පි අජානන්තො ජාතරූපෙනෙව එකං ගාමං පාවිසී. මනුස්සා තං දිස්වා “අයං සමණො අරහා අප්පිච්ඡො, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති පුවහන්තාදීති ගහෙන්වා උපසඬකමන්ති. සො - “මය්හං සාටකං අනිවත්ථනාවෙන ඉදං උප්පන්න”ත්ති තතො පටියාය සාටකං ලභිත්වාපි න නිවාසෙසි, තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසි, තස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤෙපි අඤ්ඤෙපිති පඤ්චසතමනුස්සා පබ්බජිංසු. තං සන්ධායාහ - “පුරණො කස්සපො”ති.

පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛානො සඬ්ඛො අස්ස අත්ථිති සඬ්ඛි. ස්වෙව ගණො අස්ස අත්ථිති ගණි. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියොති ගණාවරියො. ඤාතොති පඤ්ඤාතො පාකටො. “අප්පිච්ඡො සන්තුටියො. අප්පිච්ඡනාය වත්ථමිති න නිවාසෙති”ති එවං සමුග්ගතො යසො අස්ස අත්ථිති යසස්සි. තිත්ථකරොති ලද්ධිකරො. සාධුසම්මතොති අයං සාධු, සුන්දරො, සප්පුරිසොති එවං සම්මතො. බහුජනස්සාති අස්සුතවතො අන්ධබාලපුජ්ජනස්ස. පබ්බජිතතො පටියාය අතික්කන්තා බහු රත්තියො ජානාතීති රත්තඤ්ඤු. චිරං පබ්බජිතස්ස අස්සාති චිරපබ්බජිතො, අචිරපබ්බජිතස්ස හි කථා ඔකප්පනියා න හොති, තෙනාහ “චිරපබ්බජිතො”ති. අද්ධගතොති අද්ධානං ගතො, ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතීතොති අධිප්පායො. වයොඅනුප්පත්තොති පවිජිමවයං අනුප්පත්තො. ඉදං උභයමිති - “දහරස්ස කථා ඔකප්පනියා න හොති”ති එතං සන්ධාය වුත්තං.

තුණ්හි අහොසීති සුවණ්ණවණ්ණං මධුරරසං අම්බපක්කං බාදිතුකාමො පුරිසො ආහරිත්වා හත්ථෙ යපිතං කාජරපක්කං දිස්වා විය ක්කානාහිඤ්ඤාදිගුණයුත්තං තිලක්ඛණබ්භාහතං මධුරං ධම්මකථං සොතුකාමො පුබ්බෙ පුරණස්ස දස්සනෙනාපි අනත්තමනො ඉදානි ගුණකථාය සුට්ඨතරං අනත්තමනො හුත්වා තුණ්හි අහොසී. අනත්තමනො සමානොපි පන “සවාහං එතං තප්පෙන්වා ගීවායං ගහෙන්වා නිහරාපෙස්සාමි, ‘යො යො කථෙසි, තං තං රාජා එවං කරොති’ති භීතො අඤ්ඤොපි කොචි කිඤ්චි න කථෙස්සති”ති

අමනාපමිපි තං කථං අධිවාසෙත්වා තුණ්හි එව අහොසි. අථඤ්ඤො – “අහං අත්තනො කුලුපකස්ස වණ්ණං කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා වත්තුං ආරභී. තෙන චුත්තං – අඤ්ඤතරොපි බොතිආදි. තං සබ්බං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

එත්ථ පන මක්ඛලීති තස්ස නාමං. ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති දුතියං නාමං. තං කීර සකද්දමාය භූමියා තෙලසං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං – “තාත, මා බලී”ති සාමිකො ආහ. සො පමාදෙන බලීත්වා පතිත්වා සාමිකස්ස භයෙන පලායිතුං ආරද්ධො. සාමිකො උපධාවිත්වා දුස්සකණ්ණො අග්ගහෙසි. සො සාටකං ඡඩ්ඛෙත්වා අවෙලකො හුත්වා පලායි. සෙසං පුරණසදිසමෙව.

153. අජිතොති තස්ස නාමං. කෙසකම්බලං ධාරෙතීති කෙසකම්බලො. ඉති නාමද්වයං සංසන්දිත්වා අජිතො කෙසකම්බලොති චුච්චති. තත්ථ කෙසකම්බලො නාම මනුස්සකෙසෙහි කතකම්බලො. තතො පටිකිට්ඨතරං වත්ථං නාම නත්ථී. යථාහ – “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, යාති කානිචි තන්තාචුතානං වත්ථානං, කෙසකම්බලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්බලො, භික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො, උණ්හෙ උණ්හො, දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵස්සො”ති (අ. නි. 3.138).

154. පකුධොති තස්ස නාමං. කච්චායනොති ගොත්තං. ඉති නාමගොත්තං සංසන්දිත්වා පකුධො කච්චායනොති චුච්චති. සීතුදකපටික්ඛිත්තකො එස, වච්චං කත්ථාපි උදකකිච්චං න කරොති, උණ්හොදකං වා කඤ්ජියං වා ලභිත්වා කරොති, නදිං වා මග්ගොදකං වා අතික්කම්ම – “සීලං මෙ භින්ත”න්ති වාලිකථුපං කත්ථා සීලං අධිට්ඨාය ගච්ඡති. එවරූපො නිස්සිරිකලද්ධිකො එස.

155. සඤ්චයොති තස්ස නාමං. බෙලට්ඨස්ස පුත්තොති බෙලට්ඨපුත්තො.

156. අමහාකං ගණ්ඨනකිලෙසො පලිබන්ධනකිලෙසො නත්ථී, කිලෙසගණ්ඨරහිතා මයන්ති එවංවාදිතාය ලද්ධනාමවසෙන නිගණ්ඨො. නාටස්ස පුත්තො නාටපුත්තො.

කොමාරහව්වජීවකකථාවණ්ණනා

157. අථ බො රාජාති රාජා කීර තෙසං වචනං සුත්වා වින්තෙසි – “අහං යස්ස යස්ස වචනං න සොතුකාමො, සො සො එව කථෙසි. යස්ස පනමිහි වචනං සොතුකාමො, එස නාගවසං පිචිත්වා ධීතො සුපණ්ණො විය තුණ්හිභූතො, අනත්ථො වත මෙ”ති. අථස්ස එතදහොසි – “ජීවකො උපසන්තස්ස බුද්ධස්ස භගවතො උපට්ඨාකො, සයම්පි උපසන්තො, තස්මා

වත්තසම්පන්නො භික්ඛු විය තුණ්හිභූතොව නිසින්නො, න එස මයි අකටේන්නෙ කටේස්සති, හත්ථිමිහි බො පන මද්දන්නෙ හත්ථිස්සෙව පාදො ගහෙනබ්බො”ති තෙන සද්ධිං සයං මන්නෙතුමාරද්ධො. තෙන චුත්තං – “අථ බො රාජා”ති. තත්ථ කිං තුණ්හිති කෙන කාරණෙන තුණ්හි. ඉමෙසං අමච්චානං අත්තනො අත්තනො කුලුපකසමණස්ස වණ්ණං කටේන්නානං මුඛං නප්පහොති. කිං යථා එතෙසං, එවං තව කුලුපකසමණො නත්ථි, කිං ත්වං දලිද්දො, න තෙ මම පිතරා ඉස්සරියං දින්නං, උදාහු අස්සද්ධොති ප්‍රච්ඡති.

තතො ජීවකස්ස එතදහොසි – “අයං රාජා මං කුලුපකසමණස්ස ගුණං කථාපෙති, න දානි මෙ තුණ්හිභාවස්ස කාලො, යථා බො පනිමෙ රාජානං වන්දිත්වා නිසින්නාව අත්තනො කුලුපකසමණානං ගුණං කථයිංසු, න මය්හං එවං සත්ථුගුණෙ කටේතුං යුත්ත”න්ති උට්ඨායාසනා භගවතො විහාරාහිමුඛො පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගහෙත්වා – “මහාරාජ, මා මං එවං වින්තයිත්ථ, ‘අයං යං වා තං වා සමණං උපසඬකමති’ති, මම සත්ථුනො හි මාතුකුච්ඡිඬක්කමනෙ, මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙ, මහාහිනික්ඛමනෙ, සම්බොධියං, ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ ව, දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, එවං යමකපාටිභාරියං අකාසි, එවං දෙවොරොහණං, අහං සත්ථුනො ගුණෙ කථයිස්සාමි, එකග්ගවිත්තො සුණ, මහාරාජා”ති වත්වා – “අයං දෙව, භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ආදිමාහ. තත්ථ තං බො පන භගවත්තන්ති ඉත්ථම්භූතාඛ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන භගවතොති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්නාගතො, සෙට්ඨොති චුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව. ථුතිසොසො වා. අබ්භූග්ගතොති සදෙවකං ලොකං අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරිත්වා උග්ගතො. කිත්ති? “ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... භගවා”ති.

තත්‍රායං පදසම්ඛන්ධො – සො භගවා ඉතිපි අරහං ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවාති. ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති චුත්තං හොති. තත්ථ ආරකත්තා අරීනං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති, ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො භගවා අරහන්ති වෙදිතබ්බොති ආදිනා නයෙන මාතිකං නික්ඛිපිත්වා සබ්බානෙව චෙතාති පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානීති තතො නෙසං විත්ථාරො ගහෙනබ්බො.

ජීවකො පන එකමෙකස්ස පදස්ස අත්ථං නිට්ඨාපෙත්වා – “එවං, මහාරාජ, අරහං මය්හං සත්ථා, එවං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... එවං භගවා”ති වත්වා – “තං, දෙවො, භගවත්තං පයිරුපාසතු, අප්පෙව නාම දෙවස්ස තං භගවත්තං

පයිරුපාසනො චිත්තං පසිදෙය්‍යා”ති ආහ. එත්ථ ච තං දෙවො පයිරුපාසතුති වදන්තො “මහාරාජ, තුම්හාදිසානඤ්ඤි සතෙනපි සහස්සෙනපි සතසහස්සෙනපි පුට්ඨස්ස මය්හං සත්ථුනො සබ්බෙසං චිත්තං ගහෙත්වා කථෙතුං ටාමො ච බලඤ්ච අත්ථි, විස්සත්ථො උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡෙය්‍යාසි මහාරාජා”ති ආහ.

රඤ්ඤොපි භගවතො ගුණකථං සුණන්තස්ස සකලසරීරං පඤ්චවණ්ණාය ඡිතියා නිරන්තරං පුට්ඨං අහොසි. සො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ගන්තුකාමො භුත්වා – “ඉමාය ඛො පන වෙලාය මය්හං දසබලස්ස සන්තිකං ගච්ඡතො න අඤ්ඤො කොචි බිජ්ජං යානාති යොජෙතුං සක්ඛිස්සති අඤ්ඤු ජීවකා”ති චිත්තෙන්වා – “තෙන හි, සම්ම ජීවක, හත්ථියානාති කප්පාපෙහි”ති ආහ.

158. තත්ථ තෙන ඡිති උය්‍යාජනත්ථෙ නිපාතො. ගච්ඡ, සම්ම ජීවකාති වුත්තං හොති. හත්ථියානාති අනෙකෙසු අස්සරථාදිසු යානෙසු විජ්ජමානෙසුපි හත්ථියානං උත්තමං; උත්තමස්ස සන්තිකං උත්තමයානෙනෙව ගන්තබ්බන්ති ච, අස්සයානරථයානාති සසද්දානි, දුරතොච තෙසං සද්දො සුයාති, හත්ථියානස්ස පදානුපදං ගච්ඡන්තාපි සද්දං න සුණන්ති. නිබ්බුතස්ස පන ඛො භගවතො සන්තිකෙ නිබ්බුතෙනෙව යානෙහි ගන්තබ්බන්ති ච චිත්තයිත්වා හත්ථියානාති ආහ.

පඤ්චමත්තාති හත්ථිනිකාසතාති පඤ්ච කරණසතාති. කප්පාපෙත්වාති ආරොහණසජ්ජාති කාරෙන්වා. ආරොහණීයන්ති ආරොහණයොග්ගං, ඔපගුය්හන්ති අත්ථො. කිං පනෙස රඤ්ඤො වුත්තං අකාසි අවුත්තන්ති? අවුත්තං. කස්මා? පණ්ඩිතතාය. එවං කිරස්ස අහොසි – රාජා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡාමිති වදති, රාජානො ච නාම බහුපච්චත්ථිකා. සචෙ අන්තරාමග්ගෙ කොචි අන්තරායො හොති, මම්පි ගරහිස්සන්ති – “ජීවකො රාජා මෙ කථං ගණ්හාතිති අකාලෙපි රාජානං ගහෙත්වා නික්ඛමති”ති. භගවන්තම්පි ගරහිස්සන්ති “සමණො ගොතමො, ‘මය්හං කථා වත්තති’ති කාලං අසල්ලක්ඛෙන්වාච ධම්මං කථෙති”ති. තස්මා යථා නෙව මය්හං, න භගවතො, ගරහා උජ්ජජ්ජති; රඤ්ඤො ච රක්ඛා සුසංවිහිතා හොති, තථා කරිස්සාමි”ති.

තතො ඉත්ථියො නිස්සාය පුරිසානං භයං නාම නත්ථි, ‘සුඛං ඉත්ථිපරිවුතො ගම්ස්සාමි’ති පඤ්ච හත්ථිනිකාසතාති කප්පාපෙත්වා පඤ්ච ඉත්ථිසතාති පුරිසවෙසං ගාහාපෙත්වා – “අසිතොමරහත්ථා රාජානං පරිවාරෙය්‍යාථා”ති වත්වා පුන චිත්තෙසි – “ඉමස්ස රඤ්ඤො ඉමස්මි. අන්තහාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථි, බුද්ධා ච නාම උපනිස්සයං දිස්වාච ධම්මං කථෙත්ති. හන්දාහං, මහාජනං සන්තිපාතාපෙම්, එවඤ්ඤි සති සත්ථා කස්සවිදෙව උපනිස්සයෙන ධම්මං දෙසෙස්සති, සා මහාජනස්ස උපකාරාය භවිස්සති”ති.

සො තත්ථ තත්ථ සාසනං පෙසෙසි, හෙරිං වරාපෙසි – “අජ්ජ රාජා භගවතො සන්තිකං ගච්ඡති, සබ්බෙ අත්තනො විභවානුරූපෙන රඤ්ඤො ආරක්ඛං ගණ්හන්තු”ති.

තතො මහාජනො චිත්තෙසි – “රාජා කිර සත්ථුදස්සනත්ථං ගච්ඡති, කීදිසි වත හො ධම්මදෙසනා භවිස්සති, කිං නො නක්ඛන්තකීළාය, තත්ථෙව ගමිස්සාමා”ති. සබ්බෙ ගන්ධමාලාදීනි ගහෙන්වා රඤ්ඤො ආගමනං ආකඨ්ඨමානා මග්ගෙ අට්ඨංසු. ජීවකොපි රඤ්ඤො පටිච්චෙදෙසි – “කජ්ජිතානි බො තෙ, දෙව, හත්ථියානානි, යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤසි”ති. තත්ථ යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤසිති උපචාරවචනමෙනං. ඉදං චුත්තං හොති – “යං තයා ආණන්තං, තං මයා කතං, ඉදානි ත්වං යස්ස ගමනස්ස වා අගමනස්ස වා කාලං මඤ්ඤසි, තදෙව අත්තනො රුටියා කරොහි”ති.

159. පච්චෙකා ඉත්ථියොති පාටියෙක්කා ඉත්ථියො, එකෙකිස්සා භත්ථිනියා එකෙකං ඉත්ථිත්ති චුත්තං හොති. උක්කාසු ධාරියමානාසුති දණ්ඩදීපිකාසු ධාරියමානාසු. මහච්ච රාජානුභාවෙනාති මහතා රාජානුභාවෙන. මහච්චානිපි පාළි, මහනියාති අත්ථො, ලිඬගවිපරියායො එස. රාජානුභාවො චුච්චති රාජීද්ධි. කා පනස්ස රාජීද්ධි? තියොජනසත්තානං ද්විත්තං මහාරට්ඨානං ඉස්සරියසිරි. තස්ස හි අසුකදිවසං රාජා තථාගතං උපසඬකමිස්සතීති පට්ඨමතරං සංවිදහනෙ අසතිපි තඬ්ඨණඤ්ඤෙව පඤ්ච ඉත්ථිසතානි පුරිසවෙසං ගහෙන්වා පටිමුක්කවෙට්ඨනානි අංසෙ ආසත්තඛග්ගානි මණ්දණ්ඩතොමරෙ ගහෙන්වා නික්ඛමිංසු. යං සන්ධාය චුත්තං – “පච්චෙකා ඉත්ථියො ආරොපෙත්වා”ති.

අපරාපි සොළසසහස්සඛන්තියනාටකිත්ථියො රාජානං පරිවාරෙසුං. තාසං පරියන්තෙ බුජ්ජවාමනකකිරාතාදයො. තාසං පරියන්තෙ අන්තෙපුරපාලකා විස්සාසිකපුරිසා. තෙසං පරියන්තෙ විචිත්‍රවෙසවිලාසිනො සට්ඨිසහස්සමත්තා මහාමත්තා. තෙසං පරියන්තෙ විවිධාලඬකාරපටිමණ්ඩිතා නානජ්ජකාරආවුඩහත්ථා විජ්ජාධරතරුණා විය නවුනිසහස්සමත්තා රට්ඨියපුත්තා. තෙසං පරියන්තෙ සතග්ගනිකානි නිවාසෙත්වා පඤ්චසතග්ගනිකානි එකංසං කත්වා සුන්හාතා සුවිලිත්තා කඤ්චනමාලාදිනානාහරණසොහිතා දසසහස්සමත්තා බ්‍රාහ්මණා දක්ඛිණහත්ථං උස්සාපෙත්වා ජයසද්දං සොසන්තා ගච්ඡන්ති. තෙසං පරියන්තෙ පඤ්චඬ්ඨිකානි තූරියානි. තෙසං පරියන්තෙ ධනුපන්තිපරික්ඛෙපො. තස්ස පරියන්තෙ හත්ථිසට්ඨා. හත්ථිනං පරියන්තෙ ගීවාය ගීවං පහරමානා අස්සපන්ති. අස්සපරියන්තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ඨනරථා. රථපරියන්තෙ බාහාය බාහං පහරයමානා යොධා. තෙසං පරියන්තෙ අත්තනො අත්තනො අනුරූපාය ආහරණසම්පත්තියා විරොචමානා අට්ඨාරස සෙනියො. ඉති යථා පරියන්තෙ

යත්වා ඛිත්තො සරො රාජානං න පාපුණාති, එවං ජීවකො කොමාරහව්වො රඤ්ඤො පරිසං සංවිදහිත්වා අත්තනා රඤ්ඤො අවිදුරෙනෙව ගච්ඡති – “සචෙ කොච්චි උපද්දවො හොති, පයමතර රඤ්ඤො ජීවිතදානං දස්සාමි”ති. උක්කානං පන එත්තකානි සතානි වා සහස්සානි වාති පරිච්ඡෙදො නත්ථිති එවරුපිං රාජිද්ධිං සන්ධාය චුත්තං – “මහව්වරාජානුභාවෙන යෙන ජීවකස්ස කොමාරහව්වස්ස අම්බවනං, තෙන පායාසි”ති.

අනුදෙව භයන්ති එත්ථ චිත්තුත්තාසහයං, ඤාණහයං, ආරම්මණහයං, ඔත්තජ්ජහයන්ති චතුබ්බිධං හයං, තත්ථ “ජාතිං පටිච්ච හයං භයානක”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තං චිත්තුත්තාසහයං නාම. “තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයොන හයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති”ති (සං. නි. 3.78) එවමාගතං ඤාණහයං නාම. “එතං නුන තං භයහෙරවං ආගච්ඡති”ති (ම. නි. 1.49) එත්ථ චුත්තං ආරම්මණහයං නාම.

“භිරුං පසංසන්ති, න හි තත්ථ සුරං;
භයා හි සන්තො, න කරොන්ති පාප”න්ති . (සං. නි. 1.33);

ඉදං ඔත්තජ්ජහයං නාම. තෙසු ඉධ චිත්තුත්තාසහයං, අනු අභොසිති අත්ථො. ඡම්භිතත්තන්ති ඡම්භිතස්ස භාවො. සකලසරීරවලනන්ති අත්ථො. ලොමහංසොති ලොමහංසනං, උද්ධං ධීතලොමතාති අත්ථො. සො පනායං ලොමහංසො ධම්මස්සවනාදීසු පිතිඋජ්ජත්තිකාලෙ පිතියාපි හොති. භිරුකජාතිකානං සම්පහාරපිසාවාදිදස්සනෙසු භයෙනාපි. ඉධ භයලොමහංසොති වෙදිතබ්බො.

කස්මා පනෙස භීතොති? අන්ධකාරෙනාති එකෙ වදන්ති. රාජගහෙ කිර ද්වත්තිංස මහාද්වාරානි, චතුසට්ඨි බුද්දකද්වාරානි. ජීවකස්ස අම්බවනං පාකාරස්ස ව ගිජ්ඣකුටස්ස ව අන්තරා හොති. සො පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා පබ්බතච්ඡායාය පාවිසි, තත්ථ පබ්බතකුටෙන වන්දො ඡාදිතො, පබ්බතච්ඡායාය ව රුක්ඛච්ඡායාය ව අන්ධකාරං අභොසිති, තම්පි අකාරණං. තදා හි උක්කානං සතසහස්සානම්පි පරිච්ඡෙදො නත්ථි.

අයං පන අජ්ජසද්දතං නිස්සාය ජීවකො ආසඬ්ඤාය භීතො. ජීවකො කිරස්ස උපරිපාසාදෙයෙව ආරොවෙසි – “මහාරාජ අජ්ජසද්දකාමො භගවා, අජ්ජසද්දෙනෙව උපසඬ්ඤාමිතබ්බො”ති. තස්මා රාජා තූරියසද්දං නිවාරෙසි. තූරියානි කෙවලං ගහිතමත්තානෙව හොන්ති, වාවම්පි උච්චං අනිච්ඡාරයමානා අච්ඡරාසඤ්ඤාය ගච්ඡන්ති. අම්බවනෙපි කස්සචි බිපිතසද්දොපි න සුයාති. රාජානො ව නාම සද්දාහිරතා හොන්ති. සො තං අජ්ජසද්දතං නිස්සාය

උක්කණ්ඨිතො ජීවකෙපි ආසඬ්ඨිකං උප්පාදෙසි. “අයං ජීවකො මය්හං අම්බවනෙ අඬ්ඨිතෙළසානි භික්ඛුසතානි”ති ආහ. එත්ථ ච බිපිතසද්දමත්තම්පි න සුය්‍යති, අභූතං මඤ්ඤෙ, එස වඤ්ඤෙත්වා මං නගරතො නිහරිත්වා පුරතො බලකායං උපට්ඨපෙත්වා මං ගණ්හිත්වා අත්තනා ඡත්තං උස්සාපෙතුකාමො. අයඤ්ඨි පඤ්චන්තං හත්ථිතං බලං ධාරෙති. මම ච අවිදුරෙනෙව ගච්ඡති, සන්තිකෙ ච මෙ ආවුධහත්ථො එකපුරිසොපි නත්ථි. අහො වත මෙ අනත්ථො”ති. එවං භාගිත්වා ච පන අභිතො විය සන්ධාරෙතුම්පි නාසක්ඛි. අත්තතො භීතභාවං තස්ස ආවි අකාසි. තෙන වුත්තං. “අථ බො රාජා...පෙ.... න නිග්ඝොසො”ති. තත්ථ සම්මානි වයස්සාහිලාපො එස, කච්චි මං වයස්සානි වුත්තං හොති. න පලම්භෙසීති යං නත්ථි තං අත්ථිති වත්වා කච්චි මං න විප්පලම්භයසි. නිග්ඝොසොති කථාසල්ලාපනිග්ඝොසො.

මා භාගි, මහාරාජානි ජීවකො – “අයං රාජා මං න ජානාති ‘නායං පරං ජීවිතා වොරොපෙති’ති; සචෙ බො පන නං න අස්සාපෙස්සාමි, විනස්සෙය්‍යා”ති වින්තයිත්වා දළ්භං කත්වා සමස්සාපෙත්තො “මා භාගි මහාරාජා”ති වත්වා “න තං දෙවා”තිආදිමාහ. අභික්කමානි අභිමුඛො කම ගච්ඡ, පටිසානි අත්ථො. සකිං වුත්තෙ පන දළ්භං න හොතිති තරමානොව ද්වික්ඛත්තුං ආහ. එතෙ මණ්ඩලමාලෙ දීපා ක්‍රියායන්තීති මහාරාජ, වොරබලං නාම න දීපෙ ජාලෙත්වා තිට්ඨති, එතෙ ච මණ්ඩලමාලෙ දීපා ඡලන්ති. එතාය දීපසඤ්ඤාය යාහි මහාරාජානි වදති.

සාමඤ්ඤඵලපුත්තවණ්ණනා

160. නාගස්ස භූමිති යත්ථ සක්කා හත්ථිං අභිරුළ්භෙන ගන්තුං, අයං නාගස්ස භූමි නාම. නාගා පච්චොරොහිත්වානි විහාරස්ස බහිද්වාරකොට්ඨකෙ හත්ථිතො ඔරොහිත්වා. භූමියං පතිට්ඨිතසමකාලමෙව පන හගවතො තෙජො රඤ්ඤො සරිරං එරි. අථස්ස තාවදෙව සකලසරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, සාටකා පිළෙත්වා අපනෙතබ්බා විය අහෙසුං. අත්තතො අපරාධං සරිත්වා මහාහයං උප්පජ්ජි. සො උජුකං හගවතො සන්තිකං ගන්තුං අසක්කොන්තො ජීවකං හත්ථෙ ගහෙත්වා ආරාමවාරිකං වරමානො විය “ඉදං තෙ සම්ම ජීවක සුට්ඨු කාරිතං ඉදං සුට්ඨු කාරිතං”න්ති විහාරස්ස වණ්ණං හණ්ණමානො අනුක්කමෙන යෙන මණ්ඩලමාලස්ස ද්වාරං තෙත්‍රපසඬ්ඨිකම්, සම්පත්තොති අත්ථො.

කහං පන සම්මානි කස්මා පුච්ඡිති. එතෙ තාව “අජානන්තො”ති වදන්ති. ඉමිනා කිර දහරකාලෙ පිතරා සද්ධිං ආගම්ම හගවා දිට්ඨපුබ්බො, පච්ඡා පන පාපමිත්තසංසග්ගෙන පිතුසාතං කත්වා අභිමාරෙ පෙසෙත්වා ධනපාලං මුඤ්චාපෙත්වා මහාපරාධො හුත්වා හගවතො සම්මුඛිභාවං න උපගතපුබ්බොති අසඤ්ජානන්තො පුච්ඡති. තං අකාරණං, හගවා හි ආකිණ්ණවරලක්ඛණො

අනුබ්‍යාඤ්ජනපටිමණ්ඩිනො ඡබ්බණ්ණාහි රස්මීහි සකලං ආරාමං ඔහාසෙත්වා තාරාගණපරිවුතො විය පුණ්ණුවන්දො භික්ඛුගණපරිවුතො මණ්ඩලමාළමජ්ඣෙ නිසින්තො, තං කො න ජානෙය්‍ය. අයං පන අත්තනො ඉස්සරියලීලාය පුච්ඡති. පකති හෙසා රාජකුලානං, යං ජානන්තාපි අජානන්තා විය පුච්ඡන්ති. ජීවකො පන තං සුත්වා – ‘අයං රාජා පට්ඨියං යත්වා කුහිං පට්ඨීති, නහං උල්ලොකෙත්වා කුහිං වන්දිමසුරියාති, සිනෙරුමුලෙ යත්වා කුහිං සිනෙරුති වදමානො විය දසබලස්ස පුරතො යත්වා කුහිං භගවා’ති පුච්ඡති. “හන්දස්ස භගවන්තං දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා “එසො මහාරාජා”ති ආදිමාහ. පුරක්ඛතොති පරිවාරෙත්වා නිසින්තස්ස පුරතො නිසින්තො.

161. යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති යත්ථ භගවා තත්ථ ගතො, භගවතො සන්තිකං උපගතොති අත්ථො. එකමන්තං අට්ඨාසීති භගවන්තං වා භික්ඛුසංඝං වා අසඬ්ඝට්ටයමානො අත්තනො යාතුං අනුච්ඡවිකෙ එකස්මිං පදෙසෙ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකොව අට්ඨාසි. තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති යතො යතො අනුච්චලොකෙති, තතො තතො තුණ්හිභුතමෙවාති අත්ථො. තත්ථ හි එකභික්ඛුස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා බිපිතසද්දො වා නත්ථී, සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං නාටකපරිවාරං භගවතො අභිමුඛෙ යීතං රාජානං වා රාජපරිසං වා එකභික්ඛුපි න ඔලොකෙසි. සබ්බෙ භගවන්තංයෙව ඔලොකයමානා නිසිදිංසු.

රාජා තෙසං උපසමෙ පසිදිත්වා විගතපඬකතාය විජ්ජසන්නරහදම්ච උපසන්තින්ද්‍රියං භික්ඛුසඬ්ඝං පුනප්පුනං අනුච්චලොකෙත්වා උදානං උදානෙසි. තත්ථ ඉමීනාති යෙන කායිකෙන ච වාචසිකෙන ච මානසිකෙන ච සීලුපසමෙන භික්ඛුසඬ්ඝො උපසන්තො, ඉමීනා උපසමෙනාති දීපෙති. තත්ථ “අහො වත මෙ පුත්තො පබ්බජිත්වා ඉමෙ භික්ඛු විය උපසන්තො භවෙය්‍යා”ති නයිදං සන්ධාය එස එවමාහ. අයං පන භික්ඛුසඬ්ඝං දිස්වා පසන්තො පුත්තං අනුස්සරි. දුල්ලහඤ්ඤි ලද්ධා අච්ඡරියං වා දිස්වා පියානං ඤාතිමිත්තාදීනං අනුස්සරණං නාම ලොකස්ස පකතියෙව. ඉති භික්ඛුසඬ්ඝං දිස්වා පුත්තං අනුස්සරමානො එස එවමාහ.

අපි ව පුත්තෙ ආසඬකාය තස්ස උපසමං ඉච්ඡමානො පෙස එවමාහ. එවං කිරස්ස අහොසි, පුත්තො මෙ පුච්ඡස්සති – “මය්හං පිතා දහරො. අය්‍යකො මෙ කුහි”න්ති. සො “පිතරා තෙ ඝාතිතො”ති සුත්වා “අහමිපි පිතරං ඝාතෙත්වා රජ්ජං කාරෙස්සාමි”ති මඤ්ඤිස්සති. ඉති පුත්තෙ ආසඬකාය තස්ස උපසමං ඉච්ඡමානො පෙස එවමාහ. කිඤ්ඤාපි හි එස එවමාහ. අථ ඛො නං පුත්තො ඝාතෙස්සතියෙව. තස්මිඤ්ඤි වංසෙ පිතුවධො පඤ්චපරිවට්ටෙ ගතො.

අජාතසත්තු බිම්බිසාරං සාතෙසි, උදයො අජාතසත්තුං. තස්ස පුත්තො මහාමුණ්ඩිකො නාම උදයං. තස්ස පුත්තො අනුරුද්ධො නාම මහාමුණ්ඩිකං. තස්ස පුත්තො නාගදාසො නාම අනුරුද්ධං. නාගදාසං පන – “චංසව්ච්ඡෙදකරාජානො ඉමෙ, කිං ඉමෙහි”ති රට්ඨවාසිනො කුපිතා සාතෙසුං.

අගමා බො ත්වන්ති කස්මා එවමාහ? හගවා කිර රඤ්ඤො වච්චෙදෙ අකතෙයෙව චිත්තෙසි – “අයං රාජා ආගන්ත්වා තුණ්හි නිරවො යිතො, කිං නු බො චිත්තෙසි”ති. අථස්ස චිත්තං ඤත්වා – “අයං මයා සද්ධිං සල්ලපිතුං අසක්කොන්තො භික්ඛුසඤ්ඤාං අනුච්චොකෙත්වා පුත්තං අනුස්සරි, න බො පනායං මයි අනාලපන්නෙ කිඤ්චි කථෙතුං සක්ඛිස්සති, කරොමි තෙන සද්ධිං කථාසල්ලාප”න්ති. තස්මා රඤ්ඤො වචනානන්තරං “අගමා බො ත්වං, මහාරාජ, යථාපෙම”න්ති ආහ. තස්සත්ථො – මහාරාජ, යථා නාම උන්නමෙ වුට්ඨං උදකං යෙන නින්නං තෙන ගච්ඡති, එවමෙව ත්වං භික්ඛුසඤ්ඤාං අනුච්චොකෙත්වා යෙන පෙමං තෙන ගතොති.

අථ රඤ්ඤො එතදහොසි – “අහො අච්ඡරියා බුද්ධගුණා, මයා සද්ධියො හගවතො අපරාධකාරකො නාම නත්ථි, මයා භිස්ස අග්ගපට්ඨාකො සාතිතො, දෙවදත්තස්ස ච කථං ගහෙත්වා අභිමාරා පෙසිතා, නාළාගිරි මුත්තො, මං නිස්සාය දෙවදත්තෙන සිලා පවිද්ධා, එවං මහාපරාධං නාම මං ආලපතො දසබලස්ස මුඛං නප්පහොති; අහො හගවා පඤ්චභාකාරෙහි තාදිලක්ඛණෙ සුප්පතිට්ඨිතො. එවරූපං නාම සත්ථාරං පහාය බහිද්ධා න පරියෙසිස්සාමා”ති සො සොමනස්සජාතො හගවන්තං ආලපන්තො “පියො මෙ, හන්තෙ”ති ආදිමාහ.

162. භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එවං කිරස්ස අහොසි හගවන්තං. වන්දිත්වා ඉතොචිතො ච ගන්ත්වා භික්ඛුසඤ්ඤාං වන්දන්තෙන ච හගවා පිට්ඨිතො කාතබ්බො හොති, ගරුකාරොපි වෙස න හොති. රාජානං වන්දිත්වා උපරාජානං වන්දන්තෙනපි හි රඤ්ඤො අගාරවො කතො හොති. තස්මා හගවන්තං වන්දිත්වා යිතට්ඨානෙයෙව භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. කඤ්චිදෙව දෙසන්ති කඤ්චි ඔකාසං.

අථස්ස හගවා පඤ්ඤාපුච්ඡනෙ උස්සාහං ජනෙන්නො ආහ – “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකඤ්චි”ති. තස්සත්ථො – “පුච්ඡ යදි ආකඤ්චි, න මෙ පඤ්ඤාච්ඡස්සජනෙ භාරො අත්ථි”. අථ චා “පුච්ඡ, යං ආකඤ්චි, සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි, අසාධාරණං පච්චෙකබුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙහි. තෙ හි යදාකඤ්චිති න වදන්ති,

සුත්වා වෙදිස්සාමානි වදන්ති. බුද්ධා පන – “පුච්ඡ, ආවුසො, යදාකඨබ්බි”ති (සං. නි. 1.237), වා “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකඨබ්බි”ති වා,

“පුච්ඡ, වාසව, මං පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ”ති. (දී. නි. 2.356)
වා;

තෙන හි ත්වං, හික්ඛු, සකෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා පුච්ඡ, යදාකඨබ්බිති වා,

“බාවරිස්ස ච තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බසංසයං;
කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡපා”ති. (සු. නි. 1036) වා;

“පුච්ඡ මං, සහිය, පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ”ති. (සු. නි. 517)
වා;

තෙසං තෙසං යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකානං
සබ්බඤ්ඤපචාරණං පවාරෙන්ති. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං භගවා බුද්ධභූමිං
පත්වා එතං පචාරණං පවාරෙය්‍යා. යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතො
—

“කොණ්ඩඤ්ඤ, පඤ්ඤානි වියාකරොහි;
යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරූපා.
කොණ්ඩඤ්ඤ, එසො මනුජෙසු ධම්මො;
යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති. (ජා. 2.17.60);

එවං සක්කාදීනං අත්ථාය ඉසීහි යාවිතො —

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්තො,
යං කිඤ්චි පඤ්ඤං මනසාහිපත්ථිතං;
අහඤ්ඤි තං තං වො වියාකරිස්සං,
ඤ්ඤත්වා සයං ලොකමිමං පරඤ්ඤවා”ති. (ජා. 2.17.61);

එවං සරහඨගකාලෙ. සම්භවජාතකෙ ච සකලජම්බුදීපං තික්ඛන්තුං
විවරිත්වා පඤ්ඤානං අන්තකරං අදිස්වා සුවිරතෙන බ්‍රාහ්මණෙන, පඤ්ඤං පුට්ඨං
ඔකාසෙ කාරිතෙ ජාතියා සත්තවස්සිකො රථිකාය පංසුං කීළන්තො
පල්ලඨකමාභූජිත්වා අන්තරවිථියං නිසින්තොව —

“තග්ඝ තෙ අභමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ව ඛො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති. (ජා. 1.16.172);

සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි.

163. එවං භගවතා සබ්බඤ්ඤාපචාරණාය පචාරිතාය අත්තමනො රාජා පඤ්භං පුච්ඡන්තො – “යථා නු ඛො ඉමානි, භන්තෙ”ති ආදිමාභ. තත්ථ සිප්පමෙව සිප්පායතනං. පුටුසිප්පායතනානීති බහුනි සිප්පානි. සෙය්‍යථිදන්ති කතමෙ පන තෙ. භත්ථාරොහානි ආදීනි යෙ තං තං සිප්පං නිස්සාය ජීවන්ති, තෙ දස්සෙති. අයඤ්ඤි අස්සාධිප්පායො – “යථා ඉමෙසං සිප්පපථිවිනං තං තං සිප්පං නිස්සාය සන්දිට්ඨිකං සිප්පඵලං පඤ්ඤායති. සක්කා නු ඛො එවං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පඤ්ඤාපෙතු”න්ති. තස්මා සිප්පායතනානි ආහරිත්වා සිප්පපථිවිනො දස්සෙති.

තත්ථ භත්ථාරොහානි සබ්බෙපි භත්ථාවරියභත්ථිවෙජ්ජභත්ථිමෙණ්ඩාදයො දස්සෙති. අස්සාරොහානි සබ්බෙපි අස්සාවරියඅස්සවෙජ්ජඅස්සමෙණ්ඩාදයො. රථිකානි සබ්බෙපි රථාවරියරථයොධරථරක්ඛාදයො. ධනුග්ගහානි ධනුආවරියා ඉස්සාසා. වෙලකානි යෙ යුද්ධෙ ජයධජං ගහෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්ති. වලකානි ඉධ රඤ්ඤො යානං හොතු, ඉධ අසුකමහාමත්තස්සානි එවං සෙනාබ්‍යුහකාරකා. පිණ්ඩදායකානි සාහසිකමහායොධා. තෙ කිර පරසෙනං පවිසිත්වා පරසිසං පිණ්ඩමිව ඡෙත්වා ඡෙත්වා දයන්ති, උජ්ජතිත්වා උජ්ජතිත්වා නිග්ගච්ඡන්තිති අත්ථො. යෙ වා සඬගාමමජ්ඣෙයොධානං භත්තපානිං ගහෙත්වා පරිවිසන්ති, තෙසම්පෙනං නාමං. උග්ගා රාජපුත්තානි උග්ගතුග්ගතා සඬගාමාවචරා රාජපුත්තා. පක්ඛන්දිනොති යෙ “කස්ස සීසං වා ආවුධං වා ආහරාමා”ති “වත්වා අසුකස්සා”ති වුත්තා සඬගාමං පක්ඛන්දිත්වා තදෙව ආහරන්ති, ඉමෙ පක්ඛන්දන්තිති පක්ඛන්දිනො. මහානාගානි මහානාගා විය මහානාගා, භත්ථිආදිසුපි අභිමුඛං ආගච්ඡන්තෙසු අනිවත්තිතයොධානමෙතං අධිවචනං. සුරානි එකන්තසුරා, යෙ සජාලිකාපි සවම්මිකාපි සමුද්දං තරිතුං සක්කොන්ති. වම්මියොධිනොති යෙ වම්මකඤ්චුකං වා පවිසිත්වා සරපරිත්තාණවම්මං වා ගහෙත්වා යුජ්ඣන්ති. දාසිකපුත්තානි බලවසිනෙහා සරදාසයොධා. ආලාරිකානි පුච්ඡා. කප්පකානි න්හාපිකා. න්හාපකානි යෙ න්හාපෙන්නි. සුදානි භත්තකාරකා. මාලාකාරාදයො පාකටායෙව. ගණකානි අවිජ්ජිද්දකපාඨකා. මුද්දිකානි භත්ථමුද්දාය ගණනං නිස්සාය ජීවිනො. යානි වා පනඤ්ඤානිපිති අයකාරදන්තකාරචිත්තකාරාදීනි. එවංගතානීති එවං පවත්තානි. තෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙති තෙ භත්ථාරොහාදයො තානි පුටුසිප්පායතනානි දස්සෙත්වා රාජකුලතො මහාසම්පත්තිං ලභමානා සන්දිට්ඨිකමෙව සිප්පඵලං උපජීවන්ති.

සුඛෙන්තීති සුඛිතං කරොන්ති. පීණෙන්තීති පීණිතං ටාමබ්ලූපෙනං කරොන්ති. උද්ධග්ගිකාදීසු උපරි ඵලනිබ්බත්තනතො උද්ධං අග්ගමස්සා අත්ථිති උද්ධග්ගිකා. සග්ගං අරහතීති සොවග්ගිකා. සුඛො විපාකො අස්සාති සුඛවිපාකා. සුට්ඨු අග්ගෙ

රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බආයුචණ්ණසුඛයසආධිපතෙය්‍යසඬ්ඛාතෙ දස ධම්මෙ සංවත්තෙති නිබ්බත්තෙතීති සග්ගසංවත්තනිකා. තං ඵවරූපං දක්ඛිණං දානං පතිට්ඨපෙන්නීති අත්ථො. සාමඤ්ඤඵලන්ති ඵත්ථ පරමත්ථතො මග්ගො සාමඤ්ඤං. අරියඵලං සාමඤ්ඤඵලං. යථාහ - “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං? අයමෙව අරියො අට්ඨඬ්ඛිතො මග්ගො. සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමානි ච, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤඵලානි? සොනාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵල”න්ති (සං. නි. 5.35). තං ඵස රාජා න ජානාති. උපරි ආගතං පන දාසකස්සකොපමං සන්ධාය පුච්ඡති.

අථ භගවා පඤ්භං අවිස්සජ්ජෙත්ථාව චිත්තෙසි - “ඉමෙ බහු අඤ්ඤතිත්ථියසාවකා රාජාමච්චා ඉධාගතා, තෙ කණ්භපක්ඛඤ්ච සුක්කපක්ඛඤ්ච දීපෙත්ථා කථියමානෙ අම්භාකං රාජා මහන්තෙන උස්සාහෙන ඉධාගතො, තස්සාගතකාලතො පට්ඨාය සමණො ගොතමො සමණකොලාහලං සමණභණ්ඩනමෙව කටෙතීති උජ්ඣායස්සන්ති, න සක්කච්චං ධම්මං සොස්සන්ති, රඤ්ඤා පන කථියමානෙ උජ්ඣායිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, රාජානමෙව අනුචත්තිස්සන්ති. ඉස්සරානුචත්තකො හි ලොකො. ‘හන්දාහං රඤ්ඤොව භාරං කරොමී’ති රඤ්ඤො භාරං කරොන්තො “අභිජානාසි නො ත්ව”න්තිආදිමාහ.

164. තත්ථ අභිජානාසි නො ත්වන්ති අභිජානාසි නු ත්වං. අයඤ්ච නො-සද්දො පරතො පුච්ඡිතාති පදෙන යොජෙතබ්බො. ඉදඤ්භි වුත්තං හොති - “මහාරාජ, ත්වං ඉමං පඤ්භං අඤ්ඤෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡිතා නු, අභිජානාසි ච නං පුට්ඨභාවං, න තෙ සම්මුට්ඨ”න්ති. සචෙ තෙ අගරුති සචෙ තුය්භං යථා තෙ ඛ්‍යාකරිංසු, තථා ඉධ භාසිතුං භාරියං න හොති, යදි න කොචි අථාසුකභාවො අත්ථි, භාසස්සුති අත්ථො. න ඛො මෙ හන්තෙති කිං සන්ධායාහ? පණ්ඩිතපතිරූපකානඤ්භි සන්තිකෙ කටෙතුං දුක්ඛං හොති, තෙ පදෙ පදෙ අක්ඛරෙ අක්ඛරෙ දොසමෙව වදන්ති. ඵකන්තපණ්ඩිතා පන කථං සුත්ථා සුකථිතං පසංසන්ති, දුක්කථිතෙසු පාළිපදඅත්ථබ්‍යඤ්ජනෙසු යං යං විරුජ්ඣති, තං තං උජුකං කත්වා දෙන්ති. භගවතා ච සදිසො ඵකන්තපණ්ඩිතො නාම නත්ථි. තෙනාහ - “න ඛො මෙ, හන්තෙ, ගරු; යත්ථස්ස භගවා නිසින්තො භගවන්තරූපො වා”ති.

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා

165. එකමිදාහන්ති එකං ඉධ අහං. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං විනිසාරෙත්වාති සම්මොදජනකං සරිතබ්බයුත්තකං කථං පරියොසාපෙත්වා.

166. “කරොතො ඛො, මහාරාජ, කාරයතො”තිආදීසු කරොතොති සහත්ථා කරොන්තස්ස. කාරයතොති ආණත්තියා කාරෙත්තස්ස. ඡින්දතොති පරෙසං හත්ථාදීති ඡින්දන්තස්ස. පවතොති පරෙ දණ්ඩෙන පිළෙන්නස්ස. සොවයතොති පරස්ස හණ්ඩහරණාදීහි සොවයතො. සොවාපයතොති සොකං සයං කරොන්තස්සපි පරෙහි කාරාපෙත්තස්සපි. කිලමතොති ආහාරූපවිෂේදබන්ධනාගාරප්පවෙසනාදීහි සයං කිලමන්තස්සපි පරෙහි කිලමාපෙත්තස්සපි. එන්දතො එන්දාපයතොති පරං එන්දන්තං එන්දනකාලෙ සයම්පි එන්දතො පරම්පි එන්දාපයතො. පාණමතිපාතාපයතොති පාණං හනන්තස්සපි හනාපෙත්තස්සපි. එවං සබ්බත්ථ කරණකාරණවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සන්ධිත්ති සරසන්ධිං. නිල්ලොපන්ති මහාවිලොපං. එකාගාරිකන්ති එකමෙව සරං පරිවාරෙත්වා විලුප්පනං. පරිපන්ථෙති ආගතාගතානං අවිඡින්දනත්ථං මග්ගෙ තිට්ඨතො. කරොතො න කරීයති පාපන්ති යං කිඤ්චි පාපං කරොමිති සඤ්ඤාය කරොතොපි පාපං න කරීයති, නත්ථි පාපං. සත්තා පන පාපං කරොමාති එවංසඤ්ඤිතො භොන්තීති දීපෙති. බුරපරියන්තෙනාති බුරනෙමිනා, බුරධාරසදිසපරියන්තෙන වා. එකං මංසබ්බෙන්ති එකං මංසරාසිං. පුඤ්ජන්ති තස්සෙව වෙවචනං. තතොතිදානන්ති එකමංසබ්බකරණනිදානං.

දක්ඛිණන්ති දක්ඛිණතිරෙ මනුස්සා කක්ඛලා දාරුණා, තෙ සන්ධාය “හනන්තො”තිආදිමාහ. උත්තරතිරෙ සත්තා සද්ධා භොන්ති පසන්තා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඛිසමාමකා, තෙ සන්ධාය දදන්තොතිආදිමාහ. තත්ථ යජන්තොති මහායාගං කරොන්තො. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන උපොසථකම්මෙන වා. සංයමෙනාති සීලසංයමෙන. සච්චවජ්ජෙනාති සච්චවචනෙන. ආගමොති ආගමනං, පවත්තීති අත්ථො. සබ්බථාපි පාපපුඤ්ඤානං කිරියමෙව පටික්ඛිපති.

අම්බං පුට්ඨො ලබුජං බ්‍යාකරොති නාම, යො කිදිසො අම්බො කිදිසාති වා අම්බස්ස බන්ධපණ්ණපුජ්ඵළානීති වුත්තෙ එදිසො ලබුජො එදිසාති වා ලබුජස්ස බන්ධපණ්ණපුජ්ඵළානීති බ්‍යාකරොති. විජිතෙති ආණාපවත්තිදෙසෙ. අපසාදෙනබ්බන්ති විහෙයෙතබ්බං. අනභිනන්දිත්වාති “සාධු සාධු”ති එවං පසංසං අකත්වා. අප්පටික්කොසිත්වාති බාලදුබ්බාසිතං තයා භාසිතන්ති එවං අප්පටිබාහිත්වා. අනුග්ගණ්හන්තොති සාරතො

අග්ගණ්හන්තො. අනික්කුප්පන්තොති සාරවසෙනෙව ඉදං නිස්සරණං, අයං පරමත්ථොති භද්දෙය අට්ඨපෙන්නො. බ්‍යඤ්ජනං පන තෙන උග්ගහිතඤ්ථෙව නික්කුප්පිතඤ්ථ.

මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා

167-169. මක්ඛලිවාදෙ පච්චයොති හෙතුචෙච්චනමෙව, උභයෙනාපි විජ්ජමානමෙව කායදුච්චරිතාදීනං සංකිලෙසපච්චයං, කායසුචරිතාදීනඤ්ථ විසුද්ධිපච්චයං පටික්ඛිපති. අත්තකාරොති අත්තකාරො. යෙන අත්තනා කතකම්මෙන ඉමෙ සත්තා දෙවත්තම්පි මාරත්තම්පි බ්‍රහ්මත්තම්පි සාවකබොධිම්පි පච්චෙකබොධිම්පි සබ්බඤ්ඤාත්තම්පි පාපුණන්ති, තම්පි පටික්ඛිපති. දුතියපදෙන යං පරකාරං පරස්ස ඔවාදානුසාසනිං නිස්සාය යපෙත්වා මහාසත්තං අවසෙසො ජනො මනුස්සසොහග්ගතං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තං පාපුණාති, තං පරකාරං පටික්ඛිපති. එවමයං බාලො ජිනවක්කෙ පහාරං දෙති නාම. නත්ථි පුරිසකාරොති යෙන පුරිසකාරෙන සත්තා චුත්තජ්ජකාරා සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තම්පි පටික්ඛිපති. නත්ථි බලන්ති යම්හි අත්තනො බලෙ පතිට්ඨිතා සත්තා වීරියං කත්වා තා සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තං බලං පටික්ඛිපති. නත්ථි වීරියන්තිආදීනි සබ්බානි පුරිසකාරචෙච්චනානෙව. “ඉදං නො වීරියෙන ඉදං පුරිසථාමෙන, ඉදං පුරිසපරක්කමෙන පවත්ත”න්ති එවං පවත්තච්චනපටික්ඛෙපකරණවසෙන පනෙනාති විසුං ආදියන්ති.

සබ්බෙ සත්තාති ඔට්ඨගොණගදුභාදයො අනවසෙසෙ පරිග්ගණ්හාති. සබ්බෙ පාණාති එකින්ද්‍රියො පාණො, ද්වින්ද්‍රියො පාණොතිආදිවසෙන වදති. සබ්බෙ භූතාති අණ්ඩකොසවත්ථිකොසෙසු භූතෙ සන්ධාය වදති. සබ්බෙ ජීවාති සාලියවගොධුමාදයො සන්ධාය වදති. තෙසු හි සො විරුහනභාවෙන ජීවසඤ්ඤී. අවසා අබලා අවීරියාති තෙසං අත්තනො වසො වා බලං වා වීරියං වා නත්ථි. නියතිසඬගතිභාවපරිණතාති එත්ථ නියතීති නියතා. සඬගතීති ඡන්තං අභිජාතීනං තත්ථ තත්ථ ගමනං. භාවොති සභාවායෙව. එවං නියතියා ව සඬගතියා ව භාවෙන ව පරිණතා නානජ්ජකාරතං පත්තා. යෙන හි යථා භවිතබ්බං, සො තථෙව භවති. යෙන න භවිතබ්බං, සො න භවතීති දස්සෙති. ඡස්ථෙවාභිජාතීසුති ඡසු එව අභිජාතීසු යත්වා සුබඤ්ථ දුක්ඛඤ්ථ පටිසංචෙදෙන්ති. අඤ්ඤා සුබදුක්ඛභූමි නත්ථිති දස්සෙති.

යොනිපමුඛසතසහස්සානීති පමුඛයොනීනං උත්තමයොනීනං
වුද්දසසතසහස්සානි අඤ්ඤානි ව සට්ඨිසතානි අඤ්ඤානි ව ඡසතානි. පඤ්ච ව
කම්මුනො සතානීති පඤ්චකම්මසතානි ව. කෙවලං තක්කමත්තකෙන
නිරත්ථකං දිට්ඨිං දිපෙති. පඤ්ච ව කම්මානි තීණි ව කම්මානීතිආදීසුපි එසෙව

නායො. කෙවි පනාහු – “පඤ්ච ව කම්මානීති පඤ්චන්ද්‍රියවසෙන භණ්ති. තිණිති කායකම්මාදිවසෙනා”ති. කම්මෙ ව උපඨස්සකම්මෙ වාති එත්ථ පනස්ස කායකම්මඤ්ච වට්ඨකම්මඤ්ච කම්මන්ති ලද්ධි, මනොකම්මං උපඨස්සකම්මන්ති. ද්වට්ඨිපට්ඨපදානි ද්වාසට්ඨි පට්ඨපදානි වදති. ද්වට්ඨන්තරකප්පානි එකස්මිං කප්පෙ චතුසට්ඨි අන්තරකප්පා නාම භොන්ති. අයං පන අඤ්ඤෙ ද්වෙ අජානන්තො එවමාහ.

ඡළාභිජාතියොති කණ්භාහිජාති, නීලාභිජාති, ලොහිතාභිජාති, හලිද්දාභිජාති, සුක්කාභිජාති, පරමසුක්කාභිජාතීති ඉමා ඡ අභිජාතියො වදති. තත්ථ ඔරබ්භිකා, සාකුණිකා, මාගවිකා, සුකරිකා, ලුද්දා, මච්ඡසාතකා වොරා, වොරසාතකා, බන්ධනාගාරිකා, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි කෙවි කරුරකම්මන්තා, අයං කණ්භාහිජාතීති (අ. නි. 6.57) වදති. හික්ඛු නීලාභිජාතීති වදති, තෙ කිර චතුසු පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති. “හික්ඛු කණ්ටකචුත්තිකා”ති (අ. නි. 6.57) අයඤ්ඤිස්ස පාළියෙව. අථ වා කණ්ටකචුත්තිකා එව නාම එකෙ පබ්බජිතාති වදති. ලොහිතාභිජාති නාම නිගණ්ඨා එකසාටකාති වදති. ඉමෙ කිර පුරිමෙහි ද්විහි පණ්ඩරතරා. ගිහී ඔදාතවසනා අවෙලකසාවකා හලිද්දාභිජාතීති වදති. එවං අත්තනො පච්චයදායකෙ නිගණ්ඨෙහිපි ජෙට්ඨකතරෙ කරොති. ආජීවකා ආජීවකීතියො සුක්කාභිජාතීති වදති. තෙ කිර පුරිමෙහි චතුහි පණ්ඩරතරා. නන්දො, වච්ඡො, කිසො, සඨකිච්ඡො, මක්ඛලිගොසාලො, පරමසුක්කාභිජාතීති (අ. නි. 6.57) වදති. තෙ කිර සබ්බෙහි පණ්ඩරතරා.

අට්ඨ පුරිසභූමියොති මන්දභූමි, බ්බිඨාභූමි, පදවිමංසභූමි, උජුගතභූමි, සෙක්ඛභූමි, සමණභූමි, ජිනභූමි, පන්තභූමීති ඉමා අට්ඨ පුරිසභූමියොති වදති. තත්ථ ජාතදිවසනො පට්ඨාය සත්තදිවසෙ සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛන්තත්තා සත්තා මන්දා භොන්ති මොමුහා, අයං මන්දභූමීති වදති. යෙ පන දුග්ගතිතො ආගතා භොන්ති, තෙ අභිණ්භං රොදන්ති වෙච චිරවන්ති ව, සුගතිතො ආගතා තං අනුස්සරිත්වා හසන්ති, අයං බ්බිඨාභූමි නාම. මාතාපිතුනං හත්ථං වා පාදං වා මඤ්චං වා පීඨං වා ගහෙත්වා භූමියං පදනික්ඛිපනං පදවිමංසභූමි නාම. පදසා ගන්තුං සමත්ථකාලෙ උජුගතභූමි නාම. සිප්පානි සික්ඛිතකාලෙ සෙක්ඛභූමි නාම. සරා නික්ඛම්ම පබ්බජිතකාලෙ සමණභූමි නාම. ආචරියං සෙවිත්වා ජානනකාලෙ ජිනභූමි නාම. හික්ඛු ව පන්තකො ජිනො න කිඤ්චි ආහාති එවං අලාභිං සමණං පන්තභූමීති වදති.

එකුනපඤ්ඤාස ආජීවකසතෙති එකුනපඤ්ඤාසආජීවකචුත්තිසතාති. පරිබ්බාජකසතෙති පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජාසතාති. නාගාචාසසතෙති නාගමණ්ඩලසතාති. විසෙ ඉන්ද්‍රියසතෙති විසතින්ද්‍රියසතාති. තිංසෙ

නිරයසතෙති තිංස නිරයසතානි. රජොධාතුයොති රජඛකිරණට්ඨානානි,
හත්ථපිට්ඨිපාදපිට්ඨාදීති සන්ධාය වදති. සත්ත සඤ්ඤිගබ්භාති
ඔට්ඨගොණගදුහඅප්පසුමිගමනිංසෙ සන්ධාය වදති. සත්ත අසඤ්ඤිගබ්භාති
සාලිව්භියවගොධුමකඨගුවරකකුදුසකෙ සන්ධාය වදති. නිගණ්ඨිගබ්භාති
ගණ්ඨිමිහි ජාතගබ්භා, උච්ඡුචෙච්ඡාලාදයො සන්ධාය වදති. සත්ත දෙවාති බහු
දෙවා. සො පන සත්තාති වදති. මනුස්සාපි අනන්තා, සො සත්තාති වදති. සත්ත
පිසාවාති පිසාවා මහන්තමහන්තා සත්තාති වදති. සරාති මහාසරා,
කණ්ණමුණ්ඩරථකාරඅනොතත්තසිහස්පපාතජද්දන්තමන්දාකිනීකුණාලදගෙ
ගහෙත්වා වදති.

පටුටාති ගණ්ඨිකා. පපාතාති මහාපපාතා. පපාතසතානීති
බුද්දකපපාතසතානි. සුපිනාති මහාසුපිනා. සුපිනසතානීති බුද්දකසුපිනසතානි.
මහාකප්පිනොති මහාකප්පානං. තත්ථ එකමිහා මහාසරා වස්සසතෙ වස්සසතෙ
කුසග්ගෙන එකං උදකබ්න්දුං නිහරිත්වා සත්තක්ඛන්තුං තමිහි සරෙ නිරුද්ධක
කතෙ එකො මහාකප්පොති වදති. එවරුපානං මහාකප්පානං
චතුරාසිතිසතසහස්සාති බෙපෙත්වා බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච දුක්ඛස්සන්තං
කරොන්තීති අයමස්ස ලද්ධි. පණ්ඩිතොපි කිර අන්තරා විසුජ්ඣිතුං න
සක්කොති. බාලොපි තතො උද්ධං න ගච්ඡති.

සීලෙනාති අවෙලකසීලෙන වා අඤ්ඤෙන වා යෙන කෙනවි. වතෙනාති
තාදිසෙනෙව වතෙන. තපෙනාති තපොකම්මෙන. අපරිපක්කං පරිපාවෙති
නාම, යො “අහං පණ්ඩිතො”ති අන්තරා විසුජ්ඣති. පරිපක්කං චුස්ස චුස්ස
බ්‍යන්තිං කරොති නාම යො “අහං බාලො”ති චුත්තපරිමාණං කාලං
අතික්කමිත්වා යාති. හෙවං නත්ථීති එවං නත්ථී. තඤ්ඤි උභයමිපි න සක්කා
කාතුන්ති දීපෙති. දොණම්තෙති දොණෙන මිතං විය. සුබදුක්ඛෙති සුබදුක්ඛං.
පරියන්තකතෙති චුත්තපරිමාණෙන කාලෙන කතපරියන්තෙ. නත්ථී
භායනවඩ්ඪිතෙති නත්ථී භායනවඩ්ඪිනානි. න සංසාරො පණ්ඩිතස්ස භායති, න
බාලස්ස වඩ්ඪිතීති අත්ථො. උක්කංසාවකංසෙති උක්කංසාවකංසා.
භායනවඩ්ඪිනානමෙතං අධිවචනං.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය සාධෙත්තො “සෙය්‍යථාපි නාමා”තිආදිමාහ.
තත්ථ සුත්තගුලෙති වෙයෙත්වා කතසුත්තගුලෙ. නිබ්බේදියමානමෙව
පලෙඤ්ඤි පබ්බතෙ වා රුක්ඛග්ගෙ වා යත්වා බිත්තං සුත්තප්පමාණෙන
නිබ්බේදියමානමෙව ගච්ඡති, සුත්තෙ බිණ්ණෙ තත්ථෙව තිට්ඨති, න ගච්ඡති.
එවමෙව චුත්තකාලතො උද්ධං න ගච්ඡතීති දස්සෙති.

අජිතකෙසකම්බලවාදවග්ගොත්තා

170-172. අජිතවාදෙ නත්ථි දින්නන්ති දින්නඵලාභාවං සන්ධාය වදන්ති. ශිට්ඨං වුච්චති මහායාගො. හුතන්ති පහෙණකසක්කාරො අධිජ්ජෙතො. තම්පි උභයං ඵලාභාවමෙව සන්ධාය පටික්ඛිපති. සුකතදුක්කථානන්ති සුකතදුක්කථානං, කුසලාකුසලානන්ති අත්ථො. ඵලං විපාකොති යං ඵලන්ති වා විපාකොති වා වුච්චති, තං නත්ථිති වදන්ති. නත්ථි අයං ලොකොති පරලොකෙ ඨිතස්ස අයං ලොකො නත්ථි, නත්ථි පරො ලොකොති ඉධ ලොකෙ ඨිතස්සාපි පරො ලොකො නත්ථි, සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්තිති දස්සෙති. නත්ථි මාතා නත්ථි පිතාති තෙසු සම්මාපටිපත්තිථිවිජාපටිපත්තිනං ඵලාභාවවසෙන වදන්ති. නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකාති වචිත්වා උපපජ්ජනකා සත්තා නාම නත්ථිති වදන්ති.

වාතුමහාභුතිකොති වතුමහාභුතමයො. පථවී පථවීකායන්ති අජ්ඣක්ඛන්තිකපථවීධාතු බාහිරපථවීධාතුං. අනුපෙතිති අනුයායති. අනුපගච්ඡන්ති තස්සෙව වෙවචනං. අනුගච්ඡන්තිපි අත්ථො. උභයෙනාපි උපෙති, උපගච්ඡන්ති දස්සෙති. ආපාදීසුපි ඵසෙව නයො. ඉන්ද්‍රියානීති මනව්ජට්ඨානී ඉන්ද්‍රියානී ආකාසං පක්ඛන්දන්ති. ආසන්දිපඤ්චමාති නිපන්තමඤ්චෙන පඤ්චමා, මඤ්චො වෙව චත්තාරො මඤ්චපාදෙ ගහෙත්වා ඨිතා චත්තාරො පුරිසා වාති අත්ථො. යාවාලාභනාති යාව සුසානා. පදානීති ‘අයං ඵවං සීලවා අහොසි, ඵවං දුස්සීලො’තිආදිනා නයෙන පචත්තාති ගුණාගුණපදානි, සරීරමෙව වා ඵත්ථ පදානීති අධිජ්ජෙතං. කාපොතකානීති කපොතවග්ගොත්තාති, පාරාවතපක්ඛවග්ගොත්තානීති අත්ථො. භස්සන්තාති භස්මන්තා, අයමෙව වා පාළි. ආහුතියොති යං පහෙණකසක්කාරාදිහෙදං දින්නදානං, සබ්බං තං ඡාරිකාවසානමෙව හොති, න තතො පරං ඵලදායකං හුත්වා ගච්ඡන්ති අත්ථො. දත්තුපඤ්ඤත්තන්ති දත්තුහි බාලමනුස්සෙහි පඤ්ඤත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – ‘බාලෙහි අබුද්ධීහි පඤ්ඤත්තමිදං දානං, න පණ්ඩිතෙහි. බාලා දෙන්ති, පණ්ඩිතා ගණ්හන්ති’ති දස්සෙති.

තත්ථ පුරණො “කරොතො න කරියති පාප”න්ති වදන්තො කම්මං පටිබාහති. අජිතො “කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති”ති වදන්තො විපාකං පටිබාහති. මක්ඛලි “නත්ථි හෙතු”ති වදන්තො උභයං පටිබාහති. තත්ථ කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි විපාකො පටිබාහිතො හොති, විපාකං පටිබාහන්තෙනාපි කම්මං පටිබාහිතං හොති. ඉති සබ්බෙපෙනෙ අත්ථතො උභයජ්ජටිබාහකා අහෙතුකවාදා වෙව අකිරියවාදා ව නත්ථිකවාදා ව හොන්ති.

යෙ වා පන තෙසං ලද්ධිං ගහෙත්වා රත්තිට්ඨානෙන දිවායානෙන නිසින්නා සජ්ඣායන්ති වීමංසන්ති, තෙසං “කරොතො න කරියති පාපං, නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො, මතො උච්ඡිජ්ජති”ති තස්මිං ආරම්මණෙ මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨති, චිත්තං එකග්ගං හොති, ජවනානි ජවන්ති, පයමජවනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදීසු, සත්තමෙ බුද්ධානම්පි අතෙකිච්ඡා අනිවත්තිනො අරිට්ඨකණ්ටකසදිසා. තත්ථ කොචි එකං දස්සනං ඔක්කමති, කොචි ද්වෙ, කොචි තිණ්පි, එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි, ද්විසු තිසු ඔක්කන්තෙසුපි, නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොච හොති; පත්තො සග්ගමග්ගාවරණඤ්ඤවෙව මොක්ඛමග්ගාවරණඤ්ඤව, අභබ්බො තස්සත්තභාවස්ස අනන්තරං සග්ගමිපි ගන්තුං, පගෙව මොක්ඛං. වට්ටබ්බාණු නාමෙස සත්තො පථවිගොපකො, යෙභුයොන ඵවරුපස්ස භවතො වුට්ඨානං නත්ථි.

“තස්මා අකල්‍යාණජනං, ආසීවිසම්චොරගං;
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍ය, භූතිකාමො විචක්ඛණො”ති.

පකුධකච්චායනවාදවග්ගොත්තා

173-175. පකුධවාදෙ අකථාති අකතා. අකට්ඨිධාති අකතට්ඨානා. ඵවං කරොහීති කෙනචි කාරාපිතාපි න හොන්තීති අත්ථො. අනිම්මිතාති ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාතාති අනිම්මාපිතා, කෙචි අනිම්මාපෙතබ්බාති පදං වදන්ති, තං නෙව පාළියං, න අට්ඨකථායං දිස්සති. වඤ්ඤාදිපදත්තයං චුත්තත්ථමෙව. න ඉඤ්ජන්තීති එසිකත්ථමිහො විය ධීතත්තා න වලන්ති. න විපරිණමන්තීති පකතිං න ජහන්ති. න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙත්තීති න අඤ්ඤමඤ්ඤං උපහනන්ති. නාලන්ති න සමත්ථා. පථවිකායොතිආදීසු පථවියෙව පථවිකායො, පථවිසමුහො වා. තත්ථාති තෙසු ජීවසත්තමෙසු කායෙසු. සත්තන්තං ත්වෙව කායානන්ති යථා මුග්ගරාසිආදීසු පහතං සත්ථං මුග්ගාදීනං අන්තරෙන පවිසති, ඵවං සත්තන්තං කායානං අන්තරෙන ඡිද්දෙන විවරෙන සත්ථං පවිසති. තත්ථ අහං ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමීති කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොතීති දස්සෙති.

නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවග්ගොත්තා

176-178. නාටපුත්තවාදෙ වාතුයාමසංවරසංවුතොති වතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංවුතො. සබ්බවාරිවාරිතො වාති වාරිතසබ්බඋදකො පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති අත්ථො. සො කිර සීතොදකෙ සත්තසඤ්ඤී හොති, තස්මා න තං වළඤ්ජෙති. සබ්බවාරිසුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තො. සබ්බවාරිධුතොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ධුතපාපො. සබ්බවාරිචුටොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන චුට්ඨො. ගතත්තොති

කොට්ඨිපත්තවිත්තො. යතත්තොති සංයතවිත්තො. ධීතත්තොති සුප්පතිට්ඨිතවිත්තො. එතස්ස වාදෙ කිඤ්චි සාසනානුලොමමි අත්ථී, අසුද්ධලද්ධිතාය පන සබ්බා දිට්ඨියෙව ජානා.

සඤ්චයබ්බෙලට්ඨිපුත්තවාදවණ්ණනා

179-181. සඤ්චයවාදො අමරාවික්ඛෙපෙ චුත්තනයො එව.

පට්ඨසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

182. සොහං, භන්තෙති සො අහං භන්තෙ, වාලුකං පීළෙත්වා තෙලං අලභමානො විය තිත්ථියවාදෙසු සාරං අලභන්තො භගවන්තං පුච්ඡාමිති අත්ථො.

183. යථා තෙ බමෙය්‍යාති යථා තෙ රුච්චෙය්‍ය. දාසොති අන්තොජාතධනක්කිතකරමරානීතසාමංදාසබ්බොපගතානං අඤ්ඤතරො. කම්මකාරොති අනලසො කම්මකරණසීලොයෙව. දුරතො දිස්වා පට්ඨමෙව උට්ඨහතීති පුබ්බුට්ඨාසී. එවං උට්ඨිතො සාමිනො ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා පාදධොවනාදිකත්තබ්බකිච්චං කත්වා පච්ඡා නිපතති නිසීදතීති පච්ඡානිපාතී. සාමිකම්හි වා සයනතො අවුට්ඨිතෙ පුබ්බෙයෙව වුට්ඨාතීති පුබ්බුට්ඨාසී. පච්චුසකාලතො පට්ඨාය යාව සාමිනො රත්තිං නිද්දොක්කමනං, තාව සබ්බකිච්චානි කත්වා පච්ඡා නිපතති, සෙය්‍යං කප්පෙතීති පච්ඡානිපාතී. කිං කරොමි, කිං කරොමිති එවං කිංකාරමෙව පටිසුණන්තො විවරතීති කිං කරපටිස්සාවී. මනාපමෙව කිරියං කරොතීති මනාපවාරී. පියමෙව වදතීති පියවාදී. සාමිනො තුට්ඨපහට්ඨං මුඛං උල්ලොකයමානො විවරතීති මුඛුල්ලොකකො.

දෙවො මඤ්ඤෙති දෙවො විය. සො වතස්සාහං පුඤ්ඤානි කරෙය්‍යන්ති සො වත අහං එවරුපො අස්සං, යදි පුඤ්ඤානි කරෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සො වතස්ස’ස්ස”න්තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. යංනුනාහන්ති සචෙ දානං දස්සාමි, යං රාජා එකදිවසං දෙති, තතො සතභාගමිපි යාවජීවං න සක්ඛිස්සාමි දාතුන්ති පබ්බජ්ජායං උස්සාහං කත්වා එවං චිත්තනභාවං දස්සෙති.

කායෙන සංවුතොති කායෙන පිහිතො හුත්වා අකුසලස්ස පචෙසනද්වාරං ථකෙත්වාති අත්ථො. එසෙව නයො සෙසපද්ද්වයෙපි. සාසච්ඡාදනපරමතායාති සාසච්ඡාදනෙන පරමතාය උත්තමතාය, එතදත්ථමිපි අනෙසනං පභාය අග්ගසල්ලෙබ්බෙන සන්තුට්ඨොති අත්ථො. අභිරතො පච්චෙකෙති “කායච්චෙකො ව චිචෙකට්ඨකායානං, චිත්තච්චෙකො ව නෙක්ඛම්මාභිරතානං, පරමවොදානස්පත්තානං උපධිච්චෙකො ව නිරුපධිනං

පුග්ගලානං විසඬ්ඛාරගතාන”න්ති එවං චුත්තෙ තිව්ධෙපි විවෙකෙ රතො; ගණසඬ්ගණිකං පභාය කායෙන එකො විහරති, චිත්තකිලෙසසඬ්ගණිකං පභාය අට්ඨසමාපත්තිවසෙන එකො විහරති, ඵලසමාපත්තිං වා නිරොධසමාපත්තිං වා පවිසිත්වා නිබ්බානං පත්වා විහරතීති අත්ථො. යග්ඝෙති වොදනත්ථෙ නිපාතො.

184. ආසනෙනපි නිමන්තෙය්‍යාමාති නිසින්නාසනං පජ්ඣොටෙත්වා ඉධ නිසිද්ධාති වදෙය්‍යාම. අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නන්ති අභිහරිත්වාපි නං නිමන්තෙය්‍යාම. තත්ථ දුට්ඨො අභිභාරො – වාචාය චෙව කායෙන ව. තුම්භාකං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ අම්භාකං චීවරාදීහි වදෙය්‍යාථ යෙනත්ථොති වදන්තො හි වාචාය අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. චීවරාදිවෙකල්ලං සල්ලක්ඛෙත්වා ඉදං ගණ්භාථාති තාති දෙන්තො පන කායෙන අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. තදුභයම්පි සන්ධාය අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නන්ති ආහ. එත්ථ ව ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරොති යං කිඤ්චි ගිලානස්ස සජ්ජායං ඔසධං. වචනත්ථො පන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො. රක්ඛාවරණගුත්තින්ති රක්ඛාසඬ්ඛාතඤ්චෙව ආවරණසඬ්ඛාතඤ්ච ගුත්තිං. සා පනෙසා න ආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ යපෙන්නෙන ධම්මිකා නාම සංවිදහිතා හොති. යථා පන අවෙලාය කට්ඨභාරිකපණ්ණහාරිකාදයො විහාරං න පවිසන්ති, මිගලුද්දකාදයො විහාරසීමාය මිගෙ වා මච්ඡෙ වා න ගණ්භන්ති, එවං සංවිදහන්නෙන ධම්මිකා නාම රක්ඛා සංවිහිතා හොති, තං සන්ධායාහ – “ධම්මික”න්ති.

185. යදි එවං සන්තෙති යදි තව දාසො තුය්භං සන්තිකා අභිවාදනාදීති ලභෙය්‍ය. එවං සන්තෙ. අද්ධාති එකංසවචනමෙතං. පය්මන්ති භණන්තො අඤ්ඤස්සාපි අත්ථිතං දීපෙති. තෙනෙව ව රාජා සක්කා පන, භන්තෙ, අඤ්ඤම්පිතිආදිමාහ.

දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

186-188. කසතීති කස්සකො. ගෙහස්ස පති, එකගෙහමත්තෙ ජෙට්ඨකොති ගහපතිකො. බලිසඬ්ඛාතං කරං කරොතීති කරකාරකො. ධඤ්ඤරාසිං ධනරාසිඤ්ච වඩ්ඤ්චිති රාසිවඩ්ඤ්චකො.

අජ්ජං වාති පරිත්තකං වා අන්තමසො තණ්ඩුලනාළිමත්තකම්පි. භොගක්ඛන්ධන්ති භොගරාසිං. මහන්තං වාති විපුලං වා. යථා හි මහන්තං පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරං, එවං අජ්ජම්පිති දස්සනත්ථං උභයමාහ. දාසවාරෙ පන යස්මා දාසො අත්තනොපි අනිස්සරො, පගෙව භොගානං. යඤ්චි තස්ස ධනං, තං සාමිකානඤ්ඤෙව හොති, තස්මා භොගග්ගහණං න කතං. ඤාතියෙව ඤාතිපරිවට්ඨො.

පණීතතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

189. සක්කා පන, හන්තෙ, අඤ්ඤම්පි දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉධ ඵවමෙවාති න වුත්තං. තං කස්මාති වෙ, ඵවමෙවාති හි වුවිවමානෙ පහොති හගවා සකලම්පි රත්තින්දිවං තතො වා හියොයාපි ඵවරූපාහි උපමාහි සාමඤ්ඤඵලං දීපෙතුං. තත්ථ කිඤ්චාපි එතස්ස හගවතො වචනසවනෙ පරියන්තං නාම නත්ථී, තථාපි අත්ථො තාදිසොයෙව හවිස්සතීති වින්තෙත්වා උපරි විසෙසං පුච්ඡන්තො ඵවමෙවාති අවත්වා – “අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්චා”ති ආහ. තත්ථ අභික්කන්තතරන්ති අභිමනාපතරං අතිසෙට්ඨතරන්ති අත්ථො. පණීතතරන්ති උත්තමතරං. තෙන හීති උයොජනත්ථෙ නිපාතො. සවනෙ උයොජෙත්තො හි නං ඵවමාහ. සුඤ්ඤාහීති අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච සාමඤ්ඤඵලං සුඤ්ඤාති.

සාධුකං මනසිකරොහීති එත්ථ පන සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙතං. අයඤ්ඤි සාධු-සද්දො ආයාවනසම්පට්ඨිජනසම්පහංසනසුන්දර දළ්භිකම්මාදීසු දිස්සති. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සඬ්ඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (සං. නි. 4.95) හි ආයාවනෙ දිස්සති. “සාධු, හන්තෙති ඛො සො හික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදීසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ඨිජනෙ. “සාධු සාධු, සාරිපුත්තා”තිආදීසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරූපි රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. (ජා. 2.17.101);

ආදීසු සුන්දරෙ. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, සුඤ්ඤාහි සාධුකං මනසි කරොහී”තිආදීසු (අ. නි. 5.192) සාධුකසද්දොයෙව දළ්භිකම්මෙ, ආණත්තියන්තිපි වුවිවති. ඉධාපි අස්ස එත්ථෙව දළ්භිකම්මෙ ව ආණත්තියඤ්ච වෙදිතබ්බො. සුන්දරෙපි වට්ටති. දළ්භිකම්මත්ථෙත හි දළ්භම්මං ධම්මං සුඤ්ඤාහි, සුග්ගහිතං ගණ්හන්තො. ආණත්තියත්ථෙත මම ආණත්තියා සුඤ්ඤාහි, සුන්දරත්ථෙත සුන්දරම්මං හද්දකං ධම්මං සුඤ්ඤාහිති ඵවං දීපිතං හොති.

මනසි කරොහීති ආවජ්ජ, සමන්තාහරාති අත්ථො, අවික්ඛිත්තවිත්තො හුත්වා නිසාමෙහි, විත්තෙ කරොහීති අධිප්පායො. අපි වෙත්ථ සුඤ්ඤාහීති සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපනිවාරණමෙතං. සාධුකං මනසි කරොහීති මනසිකාරෙ දළ්භිකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපනිවාරණං. පුරිමඤ්චෙත්ථ ඛ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුතානං ධම්මානං ධාරණපපරික්ඛාදීසු. පුරිමෙන ව සඛ්‍යඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සවනියොති දීපෙති. පච්ඡිමෙන සත්ථො, තස්මා සාධුකං මනසි කාතබ්බොති.

සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භීරො
 වෙව දෙසනාගම්භීරො ව, තස්මා සුඤ්ඤානි සාධුකං, යස්මා අත්ථගම්භීරො ව
 පටිවෙධගම්භීරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොහිති එවං යොජනා
 වෙදිතබ්බා. භාසිස්සාමිති සක්කා මහාරාජාති එවං පටිඤ්ඤානං
 සාමඤ්ඤඵලදෙසනං විත්ථාරතො භාසිස්සාමි. “දෙසෙස්සාමි”ති හි
 සඬ්ඛිත්තදීපනං හොති. භාසිස්සාමිති විත්ථාරදීපනං. තෙනාහ වඬ්ඨිසත්ථෙරො

—

“සඬ්ඛිත්තෙනපි දෙසෙති, විත්ථාරෙනපි භාසති;
 සාළිකායිව නිග්ගොසො, පටිභානං උදිරයි”ති. (සං. නි. 1.214);

එවං චුත්තෙ උස්සාහජාතො භුත්වා — “එවං, භත්තෙ”ති බො රාජා
 මාගධො අජාතසත්තු වෙදෙහිපුත්තො භගවතො පච්චස්සොසි භගවතො වචනං
 සම්පට්ඨිඡ, පටිග්ගහෙසිති චුත්තං හොති.

190. අථස්ස භගවා එතදවොච, එතං අවොච, ඉදානි වත්තබ්බං “ඉධ
 මහාරාජා”තිආදිං සකලං සුත්තං අවොචාති අත්ථො. තත්ථ ඉධාති
 දෙසාපදෙසෙ නිපාතො, ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය චුච්චති. යථාහ —
 “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති. කත්ථවි සාසනං යථාහ — “ඉධෙව,
 හික්ඛවෙ, පඨමො සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි
 ඔකාසං. යථාහ —

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
 සුන්දරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ “ඉධාහං, හික්ඛවෙ, භුත්තාථී අස්සං
 පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය චුත්තොති වෙදිතබ්බො.
 මහාරාජාති යථා පටිඤ්ඤානං දෙසනං දෙසෙත්තුං පුන මහාරාජාති ආලපති. ඉදං
 චුත්තං හොති — “මහාරාජ ඉමස්මිං ලොකෙ තථාගතො උප්පජ්ජති
 අරහං...පෙ.... බුද්ධො භගවා”ති. තත්ථ තථාගතසද්දො භුමිමජාලෙ චුත්තො.
 අරහත්තිආදයො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. ලොකෙ උප්පජ්ජතිති එත්ථ පන
 ලොකොති — ඔකාසලොකො සත්තලොකො සඬ්ඛාරලොකොති තිවිධො. ඉධ
 පන සත්තලොකො අධිප්පෙතො. සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි ව
 තථාගතො න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙව උප්පජ්ජති.
 මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං චක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව චක්කවාළෙ.
 තත්‍රාපි න සබ්බට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඞ්ගලං නාම නිගමො
 තස්සාපරෙන මහාසාලො, තතො පරා පච්චත්තිමා ජනපදා ඔරතො මජ්ඣෙ,

පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සලළුවති නාම නදී. තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ, දක්ඛිණාය දිසාය සෙනකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ, පච්ඡිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ, උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා ඔරතො මජ්ඣෙ'ති එවං පරිච්ඡින්නො ආයාමතො තියොජනසතෙ, විත්ථාරතො අඬ්ඨතෙයායොජනසතෙ, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමපදෙසෙ උප්පජ්ජති. න කෙවලඤ්ච තථාගතො, පච්චෙකච්ඡද්ධා, අග්ගසාවකා, අසීතිමහාටෙරා, බුද්ධමාතා, බුද්ධපිතා, චක්කවත්ති රාජා අඤ්ඤෙ ච සාරප්පත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙච්ඡප්පජ්ජන්ති.

තත්ථ තථාගතො සුජාතාය දින්නමධුපායාසභොජනතො යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. මහාභිනික්ඛමනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. තුසිතභවනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. දීපඬ්ඨකරපාදමූලතො වා යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. ඉධ සබ්බපයමං උප්පන්නභාවං සන්ධාය උප්පජ්ජතීති චුත්තං. තථාගතො ලොකෙ උප්පන්නො භොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

සො ඉමං ලොකන්ති සො භගවා ඉමං ලොකං. ඉදානි චත්තබ්බං නිදස්සෙති. සදෙවකන්ති සහ දෙවෙහි සදෙවකං. එවං සහ මාරොන සමාරකං, සහ බ්‍රහ්මිනා සබ්‍රහ්මකං, සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං. පජාතත්තා පජා, තං පජං. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සං. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්ච කාමාවචරදෙවග්ගහණං වෙදිතබ්බං. සමාරක - ච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං. සබ්‍රහ්මකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං, සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණඤ්ච. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං. සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තීහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො. ද්විහි පජාවසෙන සත්තලොකොව ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො, සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගහිතො. සමාරකග්ගහණෙන ඡ කාමාවචරදෙවලොකො. සබ්‍රහ්මකග්ගහණෙන රුපී බ්‍රහ්මලොකො. සස්සමණබ්‍රාහ්මණාදිග්ගහණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො, අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා.

අපි චේත්ථ සදෙවකච්චනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදනො සබ්බස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකතභාවමාහ. තතො යෙසං අහොසි - “මාරො මහානුභාවො ඡ කාමාවචරිස්සරො වසවත්ති, කිං සොපි එතෙන සච්ඡිකතො”ති, තෙසං විමතිං විධමන්තො “සමාරක”න්ති ආහ. යෙසං පන අහොසි - “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො එකඬ්ගුලියා එකස්මිං චක්කවාලසහස්සෙ ආලොකං ඵරති, ද්විති ...පෙ.... දසහි අඬ්ගුලීහි දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති. අනුත්තරඤ්ච ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං සොපි සච්ඡිකතො”ති, තෙසං විමතිං විධමන්තො සබ්‍රහ්මකන්ති ආහ. තතො යෙ චිත්තෙසු - “පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා සාසනස්ස පච්චත්ථිකා, කිං තෙපි සච්ඡිකතා”ති, තෙසං විමතිං විධමන්තො සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජන්ති ආහ. එවං උක්කට්ඨක්කට්ඨානං සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්වා අථ සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්තො සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. අයමෙත්ථ භාවානුක්කමො.

පොරාණා පනාහු සදෙවකන්ති දෙවෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. සමාරකන්ති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකං. සබ්‍රහ්මකන්ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සබ්බෙපි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිභාකාරෙහි තීසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන ද්විති පදෙහි පරියාදියන්තො සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. එවං පඤ්චහිපි පදෙහි තෙන තෙනාකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති.

සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙතීති එත්ථ පන සයන්ති සාමං අපරනෙය්‍යො හුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වාති අත්ථො. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා, එතෙන අනුමානාදිපටික්ඛෙපො කතො හොති. පවෙදෙතීති බොධෙති විඤ්ඤාපෙති පකාසෙති.

සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච හිත්වාපි අනුත්තරං විවෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අජ්ජං වා බහුං වා දෙසෙත්තො ආදිකල්‍යාණාදිජ්ජකාරමෙව දෙසෙති. ආදිමිහිපි, කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙති, මජ්ඣෙපි, පරියොසානෙපි, කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙතීති වුත්තං හොති. තත්ථ අත්ථි දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං, අත්ථි සාසනස්ස. දෙසනාය තාව චතුජ්ජදිකායපි ගාථාය පඨමපාදො ආදි නාම, තතො ද්වෙ මජ්ඣං නාම, අත්තෙ එකො පරියොසානං නාම. එකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස නිදානං ආදි, ඉදම්චොවාති පරියොසානං, උභින්නමත්තරා මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස

පට්ඨානුසන්ධි ආදි, අන්තෙ අනුසන්ධි පරියොසානං, මජ්ඣෙ ඵකො වා ද්වෙ වා බහු වා මජ්ඣමෙව.

සාසනස්ස පන සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම. චුත්තම්පි වෙනං – “කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ඤා සුච්ඡුද්ධං දිට්ඨි ව උජුකා”ති (සං. නි. 5.369). “අත්ථි, හික්ඛවෙ, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා”ති ඵවං චුත්තො පන අරියමග්ගො මජ්ඣං නාම. ඵලඤ්ඤාව නිබ්බානඤ්ඤා පරියොසානං නාම. “ඵතදත්ථමිදං, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මවරියං, ඵතං සාරං, ඵතං පරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.324) හි ඵත්ථ ඵලං පරියොසානන්ති චුත්තං. “නිබ්බානොගධං හි, ආචුසො විසාබ, බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති, නිබ්බානපරායනං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.466) ඵත්ථ නිබ්බානං පරියොසානන්ති චුත්තං. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිෂ්ඨෙතං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙත්තො ආදිමිති සීලං දස්සෙත්වා මජ්ඣෙ මග්ගං පරියොසානෙ නිබ්බානං දස්සෙති. තෙන චුත්තං – “සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣෙකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං”න්ති. තස්මා අඤ්ඤාපි ධම්මකථිකො ධම්මං කථෙත්තො –

“ආදිමිති සීලං දස්සෙය්‍ය, මජ්ඣෙ මග්ගං විභාවයෙ;
පරියොසානමිති නිබ්බානං, ඵසා කථිකසණ්ඨිති”ති.

සාත්ථං සබ්බඤ්ඤාන්ති යස්ස හි යාගුහත්තඉත්ථිපුරිසාදිවණ්ණනානිස්සිතා දෙසනා හොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති. භගවා පන තථාරූපං දෙසනං පභාය චතුසතිපට්ඨානාදිනිස්සිතං දෙසනං දෙසෙති. තස්මා සාත්ථං දෙසෙතිති චුච්චති. යස්ස පන දෙසනා ඵකබ්බඤ්ඤාදියුත්තා වා සබ්බනිරොට්ඨබ්බඤ්ඤා වා සබ්බවිස්සට්ඨසබ්බනිග්ගහිතබ්බඤ්ඤා වා, තස්ස දම්මකිරාතසවරාදිමිලක්ඛනං භාසා විය බ්බඤ්ඤාපාරිපුරියා අභාවතො අබ්බඤ්ඤා නාම දෙසනා හොති. භගවා පන –

“සිලිං ධනිතඤ්ඤා දීඝරස්සං, ගරුකං ලහුකඤ්ඤා නිග්ගහිතං;
සම්ඛන්ධවචන්ථිතං විමුත්තං, දසධා බ්බඤ්ඤාබුද්ධියා පහෙදො”ති.

ඵවං චුත්තං දසවිධං බ්බඤ්ඤා අමක්ඛෙත්වා පරිපුණ්ණබ්බඤ්ඤාමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති, තස්මා සබ්බඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙතිති චුච්චති. කෙවලපරිපුණ්ණන්ති ඵත්ථ කෙවලන්ති සකල්‍යාධිවචනං. පරිපුණ්ණන්ති අනුනාධිකවචනං. ඉදං චුත්තං හොති සකල්‍යාධිවචනමෙව දෙසෙති, ඵකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථිති. උපනෙතබ්බඅපනෙතබ්බස්ස අභාවතො කෙවලපරිපුණ්ණන්ති වෙදිතබ්බං. පරිපුද්ධන්ති නිරූපක්කිලෙසං. යො හි ඉමං

ධම්මදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමීති දෙසෙති, තස්ස අපරිසුද්ධා දෙසනා භොති. භගවා පන ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො හිතඵරණෙන මෙත්තාභාවනාය මුද්දහදයො උල්ලම්පනසභාවසංඝට්ඨිතෙන චිත්තෙන දෙසෙති. තස්මා පරිසුද්ධං ධම්මං දෙසෙතීති වුච්චති.

බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතීති එත්ථ පනායං බ්‍රහ්මවරිය-සද්දො දානෙ වෙය්‍යාවච්චෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලෙ අප්පමඤ්ඤාසු මෙටුනවිරතියං සදාරසන්තොසෙ වීරියෙ උපොසථඪගෙසු අරියමග්ගෙ සාසනෙති ඉමෙස්වත්ථෙසු දිස්සති.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුතී ඛලවීරියපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග, මහාවිමානං.

අහඤ්ච හරියා ච මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අහුම්භා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසි,
සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ච.

තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුතී ඛලවීරියපපත්ති,
ඉදඤ්ච මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.17.1595);

ඉමස්මිඤ්ඤි පුණ්ණකජාතකෙ දානං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති. (පෙ. ව. 275,277);

ඉමස්මිං අභිකුරුපෙතවත්ථුමිහි වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “එවං, ඛො තං හික්ඛවෙ, තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අභොසි”ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “තං ඛො පන මෙ, පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය න

නිරොධාය...පෙ.... යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති (දී. නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොවින්දසුත්තෙ චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරී භවිස්සාමා”ති (ම. නි. 1.83) ඉමස්මිං සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තා.

“මයඤ්ච භරියා නාතික්කමාම,
අම්හෙ ච භරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං චරාම,
තස්මා හි අම්හං දහරා න මීයරෙ”ති. (ජා. 1.4.97);

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො. “අභිජානාමි ඛො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරඨගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං චරිතා, තපස්සි සුදං හොමී”ති (ම. නි. 1.155) ලොමහංසනසුත්තෙ වීරියං බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං.

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75);

එවං නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අට්ඨඨගිකො උපොසථො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො. “ඉදං ඛො පන මෙ, පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය වීරාගාය නිරොධාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො”ති (දී. නි. 2.329) මහාගොවින්දසුත්තස්මිංයෙව අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්ඤෙව ජීතඤ්ඤෙව විත්ථාරිකං බාහුපඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති (දී. නි. 3.174) පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඨගහිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං. ඉමස්මිම්පි යානෙ ඉදමෙව බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිජ්ජෙතං. තස්මා බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතීති සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරිසුද්ධං. එවං දෙසෙන්නො ච සික්ඛත්තයසඨගහිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතං වරියං. බ්‍රහ්මභූතානං වා බුද්ධාදීනං වරියන්ති චුත්තං හොති.

191. තං ධම්මන්ති තං චුත්තප්පකාරසම්පදං ධම්මං. සුඤ්ඤානි ගහපති වාති කස්මා පයමං ගහපතිං නිද්දිසති? නිහතමානත්තා, උස්සන්තත්තා ච. යෙභුයොන හි ඛත්තියකුලතො පබ්බජිතා ජාතිං නිස්සාය මානං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතා මන්තෙ නිස්සාය මානං කරොන්ති. භීතජව්චකුලා පබ්බජිතා අත්තතො අත්තතො විජාතිතාය පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. ගහපතිදාරකා පන කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්ඤන්තෙහි පිට්ඨියා ලොණං පුප්ඵමානාය

භූමිං කසිත්වා තාදිසස්ස මානස්ස අභාවතො නිහතමානදප්පා භොන්ති. තෙ පබ්බජිත්වා මානං වා දප්පං වා අකත්වා යථාබලං සකලබුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා සක්කොන්ති අරහත්තෙ පතිට්ඨාතුං. ඉතරෙහි ච කුලෙහි නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතා නාම න බහුකා, ගහපතිකාව බහුකා. ඉති නිහතමානත්තා උස්සන්තත්තා ච පයමං ගහපතිං නිද්දිසතිති.

අඤ්ඤතරස්මිං වාති ඉතරෙසං වා කුලානං අඤ්ඤතරස්මිං. පච්චාජානොති පතිජානො. තථාගතෙ සද්ධං පටිලහති පරිසුද්ධං ධම්මං සුත්වා ධම්මස්සාම්මිහි තථාගතෙ – “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා”ති සද්ධං පටිලහති. ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ඵලං පච්චවෙක්ඛති. සම්බාධො සරාවාසොති සවෙපි සට්ඨිහත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි වා ද්වෙ ජායම්පතිකා වසන්ති, තථාපි නෙසං සකිඤ්චනසපලිබොධට්ඨෙත සරාවාසො සම්බාධොයෙව. රජොපථොති රාගරජාදීනං උට්ඨානට්ඨානන්ති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. ආගමනපථොතිපි වදන්ති. අලග්ගනට්ඨෙත අබ්භොකාසො වියාති අබ්භොකාසො. පබ්බජිතො හි කුටාගාරරතනපාසාදදෙවවිමානාදීසු පිහිතද්වාරවාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසන්තොපි නෙව ලග්ගති, න සජ්ජති, න බජ්ඣති. තෙන වුත්තං – “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”ති. අපි ච සම්බාධො සරාවාසො කුසලකිරියාය ඔකාසාභාවතො. රජොපථො අසංවුතසඬකාරට්ඨානං විය රජානං කිලෙසරජානං සන්තිපාතට්ඨානතො. අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා කුසලකිරියාය යථාසුඛං ඔකාසසබ්භාවතො.

නයිදං සුකරං...පෙ.... පබ්බජෙය්‍යන්ති ඵත්ථායං සඬබ්බෙපකථා, යදෙනං සික්ඛත්තයබ්බමවරියං ඵකම්පි දිවසං අබණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය ඵකන්තපරිපුණ්ණං, වරිතබ්බං ඵකදිවසම්පි ච කිලෙසමලෙන අමලීනං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය ඵකන්තපරිසුද්ධං. සඬබලිබ්බන්ති ලිබ්බසඬබසදිසං ධොතසඬබසජ්ජට්ඨාගං වරිතබ්බං. ඉදං න සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා අගාරමජ්ඣෙව වසන්තෙන ඵකන්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං, යංනුනාහං කෙසෙ ච මස්සඤ්ච ඔහාරෙත්වා කසායරසපිතතාය කාසායාති බ්බමවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා පරිදහිත්වා අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යන්ති. ඵත්ථ ච යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණ්ණජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුවවති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථී, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියන්ති ඤාතබ්බා, තං අනගාරියං. පබ්බජෙය්‍යන්ති පටිපජ්ජෙය්‍යං.

192-193. අප්පං වාති සහස්සතො හෙට්ඨා භොගක්ඛන්ධො අප්පො නාම භොති, සහස්සතො පට්ඨාය මහා. ආබන්ධනට්ඨෙන ඤාතියෙව ඤාතිපරිවට්ටො. සොපි වීසනියා හෙට්ඨා අප්පො නාම භොති, වීසනියා පට්ඨාය මහා. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතො. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ආචාරෙන චෙව ගොචරෙන ච සම්පන්නො. අණුමත්තෙසුති අප්පමත්තකෙසු. වජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. භයදස්සාවීති භයදස්සි. සමාදායාති සම්මා ආදියිත්වා. සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං සමාදියිත්වා සික්ඛති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො.

කායකම්මවච්ඡිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙන පරිසුද්ධාච්චොති එත්ථ ආචාරගොචරග්ගහණෙනෙව ච කුසලෙ කායකම්මවච්ඡිකම්මෙ ගහිතෙපි යස්මා ඉදං ආචීවපාරිසුද්ධිසීලං නාම න ආකාසෙ වා රුක්ඛග්ගාදීසු වා උප්පජ්ජති, කායවච්ඡිද්වාරෙසුයෙව පන උප්පජ්ජති; තස්මා තස්ස උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථං කායකම්මවච්ඡිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙනාති වුත්තං. යස්මා පන තෙන සමන්තාගතො, තස්මා පරිසුද්ධාච්චො. සමණමුණ්ඩිකපුත්තසුත්තත්තවසෙන (ම. නි. 2.260) වා එවං වුත්තං. තත්ථ හි “කතමෙ ව, ට්පති, කුසලා සීලා? කුසලං කායකම්මං, කුසලං වච්ඡිකම්මං, පරිසුද්ධං ආචීවම්පි ඛො අහං ට්පති සීලස්මිං වදාමි”ති වුත්තං. යස්මා පන තෙන සමන්තාගතො, තස්මා පරිසුද්ධාච්චොති වෙදිතඛිඛො.

සීලසම්පන්නොති බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තෙන තිව්ධෙන සීලෙන සමන්තාගතො භොති. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරොති මනවජට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරො භොති. සතිසම්පජ්ඤාන සමන්තාගතොති අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙතිආදීසු සත්තසු යානෙසු සතියා චෙව සම්පජ්ඤාන ච සමන්තාගතො භොති. සන්තුට්ඨොති චතුසු පච්චයෙසු තිව්ධෙන සන්තොසෙන සන්තුට්ඨො භොති.

වුළුසීලවග්ගොත්තා

194-211. එවං මාතිකං නික්ඛිපිත්වා අනුපුබ්බෙන භාජෙන්නො “කථංඤ්ව, මහාරාජ, භික්ඛු සීලසම්පන්නො භොති”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදම්පිස්ස භොති සීලස්මිත්ති ඉදම්පි අස්ස භික්ඛුනො පාණාතිපාතා වෙරමණි සීලස්මිං එකං සීලං භොතීති අත්ථො. පච්චත්තවචනත්ථෙ වා එතං භුම්මං. මහාඅට්ඨකථායඤ්භි ඉදම්පි තස්ස සමණස්ස සීලන්ති අයමෙව අත්ථො වුත්තො. සෙසං බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිඛං. ඉදමස්ස භොති සීලස්මිත්ති ඉදං අස්ස සීලං භොතීති අත්ථො.

212. න කුතොච්චි භයං සමනුපස්සති, යදිදං සීලසංවරතොති යාති අසංවරමූලකානි භයානි උප්පජ්ජන්ති, තෙසු යං ඉදං භයං සීලසංවරතො භවෙය්‍ය, තං කුතොච්චි එකසංවරතොපි න සමනුපස්සති. කස්මා? සංවරතො අසංවරමූලකස්ස භයස්ස අභාවා. මුද්ධාභිසිත්තොති යථා විධානවිනිතෙන ඛත්තියාභිසෙකෙන මුද්ධනි අවසිත්තො. යදිදං පච්චත්ථිකතොති යං කුතොච්චි එකපච්චත්ථිකතොපි භයං භවෙය්‍ය, තං න සමනුපස්සති. කස්මා? යස්මා නිභතපච්චාමිත්තො. අජ්ඣත්තන්ති නියකජ්ඣත්තං, අත්තතො සන්තානොති අත්ථො. අනවජ්ජසුඛන්ති අනවජ්ජං අනින්දිතං කුසලං සීලපදට්ඨානෙනි අවිජ්ජපටිසාරපාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිධම්මෙහි පරිග්ගහිතං කායිකචෙතසිකසුඛං පටිසංවෙදෙති. එවං ඛො, මහාරාජ, භික්ඛු සීලසම්පන්නො භොතීති එවං නිරන්තරං විත්ථාරෙත්වා දස්සිතෙන තිව්ධෙන සීලෙන සමන්තාගතො භික්ඛු සීලසම්පන්නො නාම භොතීති සීලකථං නිට්ඨාපෙසි.

ඉන්ද්‍රියසංවරකථා

213. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරභාජනීයෙ චක්ඛුනා රූපන්ති අයං චක්ඛුසද්දො කත්ථවි බුද්ධචක්ඛුමිහි වත්තති, යථාහ - “බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසි”ති (මහාව. 9). කත්ථවි සබ්බඤ්ඤාඤාණසංඛාරානෙ සමන්තචක්ඛුමිහි, යථාහ - “තථුපමං ධම්මමයං, සුමෙධ, පාසාදමාරුය්හ සමන්තචක්ඛු”ති (මහාව. 8). කත්ථවි ධම්මචක්ඛුමිහි “විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදී”ති (මහාව. 16) හි එත්ථ අරියමග්ගත්තයපඤ්ඤා. “චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදී”ති (මහාව. 15) එත්ථ පුබ්බෙතිවාසාදිඤාණං පඤ්ඤාවක්ඛුති වුච්චති. “දිබ්බෙන චක්ඛුනා”ති (ම. නි. 1.284) ආගතට්ඨානෙසු දිබ්බචක්ඛුමිහි වත්තති. “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙවා”ති එත්ථ පසාදචක්ඛුමිහි වත්තති. ඉධ පනායං පසාදචක්ඛුවොභාරෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙ වත්තති, තස්මා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙත්ථත්ථො. සෙසපදෙසු යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. අඛ්‍යාසෙකසුඛන්ති කිලෙසඛ්‍යාසෙකවිරහිතත්තා අඛ්‍යාසෙකං අසම්මිස්සං පරිසුද්ධං අධිවිත්තසුඛං පටිසංවෙදෙතීති.

සතිසම්පජ්ඤකථා

214. සතිසම්පජ්ඤභාජනීයමිහි අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙහි එත්ථ තාව අභික්කන්තං වුච්චති ගමනං, පටික්කන්තං නිවත්තනං, තදුභයමිපි චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු ලබ්භති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිභරන්තො අභික්කමති නාම. පටිනිවත්තන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි ධීතකොච කායං පුරතො ඕනාමෙත්තො අභික්කමති නාම, පච්ඡතො අපනාමෙත්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජාය නිසින්තකොච ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුඛො සංසරන්තො

අභික්කමති නාම, පච්ඡිමඅභිගපදෙසං පච්චාසංසරන්තො පටික්කමති නාම. නිපජ්ජනෙපි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී භොතීති සම්පජ්ඤානෙ සබ්බකිච්චකාරී. සම්පජ්ඤානෙව වා කාරී. සො හි අභික්කන්තාදීසු සම්පජ්ඤානං කරොතෙව. න කත්ථවි සම්පජ්ඤානවිරහිතො භොති. තත්ථ සාත්ථකසම්පජ්ඤානං, සප්පායසම්පජ්ඤානං, ගොවරසම්පජ්ඤානං අසම්මොහසම්පජ්ඤානන්ති චතුබ්බිධං සම්පජ්ඤානං. තත්ථ අභික්කමනචිත්තෙ උප්පන්නෙ චිත්තවසෙනෙව අගන්ත්වා – “කින්නු මෙ එත්ථ ගතෙන අත්ථො අත්ථි නත්ථි” ති අත්ථානත්ථං පරිග්ගහෙත්වා අත්ථපරිග්ගණ්හනං සාත්ථකසම්පජ්ඤානං. තත්ථ ච අත්ථොති චෙතියදස්සනබොධිසංඝපෙරඅසුභදස්සනාදිවසෙන ධම්මතො වුඩ්ඪි. චෙතියං වා බොධිං වා දිස්වාපි හි බුද්ධාරම්මණං, සංඝදස්සනෙන සංඝාරම්මණං, පීතිං උප්පාදෙත්වා තදෙව බයවයනො සම්මසන්නො අරහත්තං පාපුණාති. ථෙරෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය, අසුභං දිස්වා තත්ථ පයමජ්ඣානං උප්පාදෙත්වා තදෙව බයවයනො සම්මසන්නො අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා එතෙසං දස්සනං සාත්ථකන්ති චුත්තං. කෙචි පන ආමිසතොපි වුඩ්ඪි අත්ථොයෙව, තං නිස්සාය බ්‍රහ්මවේරියානුග්ගහාය පටිපන්නත්තාති වදන්ති.

තස්මිං පන ගමනෙ සප්පායසප්පායං පරිග්ගහෙත්වා සප්පායපරිග්ගණ්හනං සප්පායසම්පජ්ඤානං. සෙය්‍යාදීදං – චෙතියදස්සනං තාව සාත්ථකං, සචෙ පන චෙතියස්ස මහාපුජාය දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්නිපතන්ති, අත්තතො විහවානුරූපා ඉත්ථියොපි පුරිසාපි අලභිකතපටියත්තා චිත්තකම්මරූපකාති විය සඤ්චරන්ති. තත්‍ර වස්ස ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ ලොභො භොති, අනිට්ඨෙ පටිසො, අසම්පෙක්ඛනෙ මොභො උප්පජ්ජති, කායසංසග්ගාපත්තිං වා ආපජ්ජති. ජීවිතබ්‍රහ්මවේරියානං වා අන්තරායො භොති, එවං තං යානං අසප්පායං භොති. චුත්තජපකාරඅන්තරායාභාවෙ සප්පායං. බොධිදස්සනෙපි එසෙව නයො. සංඝදස්සනම්පි සාත්ථං. සචෙ පන අන්තොගාමෙ මහාමණ්ඩපං කාරෙත්වා සබ්බරත්තිං ධම්මස්සවනං කරොන්තෙසු මනුස්සෙසු චුත්තජපකාරෙතෙව ජනසන්නිපාතො චෙව අන්තරායො ච භොති, එවං තං යානං අසප්පායං භොති. අන්තරායාභාවෙ සප්පායං. මහාපරිසපරිවාරානං ථෙරානං දස්සනෙපි එසෙව නයො.

අසුභදස්සනම්පි සාත්ථං, තදත්ථදීපනත්ථඤ්ච ඉදං වත්ථු – එකො කිර දහරහික්ඛු සාමණෙරං ගහෙත්වා දන්තකට්ඨත්ථාය ගතො. සාමණෙරො මග්ගා ඔක්කම්ත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො අසුභං දිස්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා තදෙව පාදකං කත්වා සංඛාරෙ සම්මසන්නො තීණි ඵලානි සච්ඡිකත්වා උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා අට්ඨාසි. දහරො තං

අපස්සන්තො සාමණෙරාති පක්කොසි. සො ‘මයා පබ්බජිතදිවසතො පටියාය හික්ඛුනා සද්ධිං ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා. අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ උපරි විසෙසං නිබ්බන්තෙස්සාමි’ති වින්තෙන්වා කිං, හන්තෙති පටිවචනමදාසි. ‘එහි’ති ච වුත්තෙ එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා, ‘හන්තෙ, ඉමිනා තාව මග්ගෙනෙව ගන්ත්වා මයා ධිතොකාසෙ මුහුත්තං පුරත්ථාහිමුබ්බො යත්වා ඔලොකෙථා’ති ආහ. සො තථා කත්වා තෙන පත්තවිසෙසමෙව පාපුණි. එවං එකං අසුභං ද්විත්තං ජනානං අත්ථාය ජාතං. එවං සාත්ථම්පි පනෙතං පුරිසස්ස මාතුගාමාසුභං අසප්පායං, මාතුගාමස්ස ච පුරිසාසුභං අසප්පායං, සභාගමෙව සප්පායන්ති එවං සප්පායපරිග්ගණ්හනං සප්පායසම්පජ්ඤං නාම.

එවං පරිග්ගහිතසාත්ථකසප්පායස්ස පන අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු අත්තතො විත්තරුචියං කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතං ගොවරං උග්ගහෙත්වා හික්ඛාචාරගොචරෙ තං ගහෙත්වාච ගමනං ගොවරසම්පජ්ඤං නාම. තස්සාවිභාවනත්ථං ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං –

ඉධෙකච්චො හික්ඛු හරති, න පච්චාහරති; එකච්චො පච්චාහරති, න හරති; එකච්චො පන නෙව හරති, න පච්චාහරති; එකච්චො හරති ච, පච්චාහරති චාති. තත්ථ යො හික්ඛු දිවසං චඬ්ඛමෙන නිසජ්ජාය ච ආචරණීයෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙත්වා තථා රත්තියා පට්ඨමයාමෙ, මජ්ඣිමයාමෙ සෙය්‍යං කප්පෙත්වා පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජචඬ්ඛමෙහි විතිනාමෙත්වා පගෙව චෙතියඬ්ඛණ්ණොධියඬ්ඛණ්ණවත්තං කත්වා බොධිරුක්ඛෙ උදකං ආසිඤ්චිත්වා, පානීයං පරිභොජනීයං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ආචරියුපජ්ඣායවත්තාදීනි සබ්බානි ඛන්ධකචත්තානි සමාදාය වත්තති. සො සරීරපරිකම්මං කත්වා සෙනාසනං පවිසිත්වා ද්වෙ තයො පල්ලඬ්ඛකෙ උසුමං ගාභාපෙන්නො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වා හික්ඛාචාරවෙලායං උට්ඨහිත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව පත්තච්චරමාදාය සෙනාසනතො නික්ඛමිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නොව චෙතියඬ්ඛණ්ණං ගන්ත්වා, සවෙ බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං හොති, තං අවිස්සජ්ජෙත්වාච චෙතියඬ්ඛණ්ණං පවිසති. අඤ්ඤං වෙ කම්මට්ඨානං හොති, සොපානමුලෙ යත්වා හත්ථෙන ගහිතහණ්ඩං විය තං යපෙත්වා බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙත්වා චෙතියඬ්ඛණ්ණං ආරුය්හ, මහන්තං චෙතියං වෙ, තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. බුද්දකං චෙතියං වෙ, තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. චෙතියං වන්දිත්වා බොධියඬ්ඛණ්ණං පත්තෙනාපි බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චාකාරං දස්සෙත්වා බොධි වන්දිතබ්බා. සො එවං චෙතියඤ්ච බොධිඤ්ච වන්දිත්වා පටිසාමිතට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසාමිතහණ්ඩකං හත්ථෙන ගණ්හන්තො විය නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමසම්පෙ කම්මට්ඨානසීසෙනෙව විවරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති. අථ නං මනුස්සා දිස්වා අයොගා නො

ආගතොති පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තං ගහෙත්වා ආසනසාලාය වා ගෙහෙ වා නිසීදාපෙත්වා යාගුං දත්වා යාව හත්තං න නිට්ඨාති, තාව පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා පුරතො තෙ නිසීදිත්වා පඤ්භං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා භොන්ති. සවෙපි න කපාපෙන්ති, ජනසඬ්ගහත්ථං ධම්මකපා නාම කාතඛිඛා යෙවාති අට්ඨකපාවරියා වදන්ති. ධම්මකපා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථී, තස්මා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ධම්මකපං කපෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආහාරං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා නිවත්තියමානෙහිපි මනුස්සෙහි අනුගතොව ගාමතො නික්ඛමිත්වා තත්ථ තෙ නිවත්තෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජති.

අථ නං පුරෙතරං නික්ඛමිත්වා ඛහිගාමෙ කතහත්තකිච්චා සාමණෙරදහරහික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තචීවරමස්ස ගණ්හන්ති. පොරාණකහික්ඛු කිර අම්භාකං උපජ්ඣායො ආවරියොති න මුඛං ඔලොකෙත්වා වත්තං කරොන්ති, සම්පත්තපරිච්ඡෙදෙනෙව කරොන්ති. තෙ තං පුච්ඡන්ති – ‘‘හත්තෙ, එතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං භොන්ති, මානිපක්ඛතො සම්ඛන්ධා පිනිපක්ඛතො’’ති? කිං දිස්වා පුච්ඡංති? තුම්භෙසු එතෙසං පෙමං ඛහ්මානන්ති. ආවුසො, යං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං, තං එතෙ අම්භාකං කරොන්ති, පත්තචීවරමිපි නො එතෙසං සත්තකමෙව, එතෙසං ආනුභාවෙන නෙව භයෙ භයං, න ඡාතකෙ ඡාතකං ඡානාම. ඊදිසා නාම අම්භාකං උපකාරිතො නත්ථීති තෙසං ගුණෙ කපෙන්නො ගච්ඡති. අයං වුව්චති හරති න පච්චාහරති.

යස්ස පන පගෙව චුත්තජපකාරං වත්තපටිපත්තිං කරොන්තස්ස කම්මජතෙජොධාතු පජ්ජලති, අනුපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා උපාදින්නකං ගණ්හාති, සරීරතො සෙදා මුඤ්චන්ති, කම්මට්ඨානං වීථිං නාරොහති, සො පගෙව පත්තචීවරමාදාය වෙගසා චෙතියං වන්දිත්වා ගොරුපානං නික්ඛමනවෙලායමෙව ගාමං යාගුහික්ඛාය පවිසිත්වා යාගුං ලහිත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා පිවති, අථස්ස ද්වන්තික්ඛත්තුං අජ්ඣෙකාහරණමත්තෙනෙව කම්මජතෙජොධාතු උපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා අනුපාදින්නකං ගණ්හාති, සට්ඨතෙන ත්භාතො විය තෙජොධාතු පරිළාහනිඛිඛානං පත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන යාගුං පරිභුඤ්ජිත්වා පත්තඤ්ච මුඛඤ්ච ධොවිත්වා අන්තරාහත්තෙ කම්මට්ඨානං මනසිකත්වා අවසෙසට්ඨානෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන ආහාරඤ්ච පරිභුඤ්ජිත්වා තතො පට්ඨාය පොඬිඛානුපොඬිඛං උපට්ඨහමානං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ආගච්ඡති, අයං වුව්චති පච්චාහරති න හරති. එදිසා ව හික්ඛු යාගුං පිවිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා බුද්ධසාසනෙ අරහත්තජපත්තා නාම ගණනපථං

විනිවත්තා. සීහලදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලායං වා න තං ආසනමත්ථී, යත්ථ යාගුං පිවිත්වා අරහත්තප්පත්තා භික්ඛු නත්ථීති.

යො පන පමාදවිහාරී හොති, නික්ඛිත්තධුරො සබ්බවත්තානි භින්දිත්වා පඤ්චවිධවෙතොබ්බලවිනිබන්ධවිත්තො විහරන්තො – “කම්මට්ඨානං නාම අත්ථී”ති සඤ්ඤමිපි අකත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන සංසට්ඨො වරිත්වා ච භුඤ්ජිත්වා ච තුව්ඡො නික්ඛමති, අයං වුවචති නෙව හරති න පච්චාහරතිති.

යො පනායං – “හරති ච පච්චාහරති වා”ති වුත්තො, සො ගතපච්චාගතවත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. අත්තකාමා හි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා දසපි වීසමිපි තිංසමිපි චත්තාලීසමිපි පඤ්ඤාසමිපි සතමිපි එකතො වසන්තා කතිකවත්තං කත්වා විහරන්ති, “ආවුසො, තුම්හෙ න ඉණ්ටා, න හයට්ඨා, න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා, දුක්ඛා මුච්චිතුකාමා පනෙත්ථ පබ්බජිතා, තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්හථ, තථා යානෙ, නිසජ්ජාය, සයනෙ උප්පන්නකිලෙසං සයනෙව නිග්ගණ්හථා”ති.

තෙ එවං කතිකවත්තං කත්වා භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තා අධිඨ්ඨසහඋසහඅධිඨ්ඨගාචුතගාචුතන්තරෙසු පාසාණා හොන්ති, තාය සඤ්ඤාය කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාව ගච්ඡන්ති. සථෙ කස්සචි ගමනෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්හාති. තථා අසක්කොන්තො තිට්ඨති, අථස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි තිට්ඨති. සො “අයං භික්ඛු තුය්හං උප්පන්නචිත්තකං ජානාති, අනනුවච්ඡිකං තෙ එත”න්ති අත්තානං පටිචොදෙත්වා විපස්සනං වධිකෙත්වා තත්ථෙව අරියභූමිං ඔක්කමති; තථා අසක්කොන්තො නිසීදති. අථස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි නිසීදති සොයෙව නයො. අරියභූමිං ඔක්කමිතුං අසක්කොන්තොපි තං කිලෙසං වික්ඛම්හෙත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තොව ගච්ඡති, න කම්මට්ඨානවිජ්ජයුත්තෙන විත්තෙන පාදං උද්ධරති, උද්ධරති වෙ, පටිනිවත්තිත්වා පුරිමපදෙසංයෙව එති. ආලින්දකවාසී මහාචුස්සදෙවත්ථෙරො විය.

සො කිර එකුනවිසතිවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්තො එව විහාසී, මනුස්සාපි අද්දසංසු අත්තරාමග්ගෙ කසන්තා ච වපන්තා ච මද්දන්තා ච කම්මානි ච කරොන්තා ථෙරං තථාගච්ඡන්තං දිස්වා – “අයං ථෙරො පුනප්පුනං නිවත්තිත්වා ගච්ඡති, කින්තූ ඛො මග්ගමුල්ලො, උදාහු කිඤ්චි පමුට්ඨො”ති සමුල්ලපන්ති. සො තං අනාදිසිත්වා කම්මට්ඨානයුත්තවිත්තෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො වීසතිවස්සබ්හන්තරෙ අරහත්තං පාපුණි, අරහත්තප්පත්තදිවසෙ වස්ස වධිකමනකොටියං අධිවත්ථා දෙවතා අධිගුලීහි

දීපං උජ්ජාලෙන්වා අට්ඨාසි. චත්තාරොපි මහාරාජානො සක්කො ච දෙවානම්න්දො බ්‍රහ්මා ච සහම්පති උපට්ඨානං අගමංසු. තඤ්ච ඔහාසං දිස්වා වනවාසී මහාතිස්සත්ථෙරො තං දුතියදිවසෙ පුච්ඡී - “රත්තිභාගෙ ආයස්මනො සන්තිකෙ ඔහාසො අහොසි, කිං සො ඔහාසො”ති? ථෙරො වික්ඛෙපං කරොන්තො ඔහාසො නාම දීපොභාසොපි හොති, මණ්ඩොභාසොපිති එවමාදිමාහ. තතො ‘පට්ඨිජාදෙථ තුම්හෙ’ති නිබද්ධො ‘ආමා’ති පටිජානිත්වා ආරොචෙසි. කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය ව.

සොපි කිර ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො - පයමං තාව භගවතො මහාපධානං පුජෙස්සාමීති සත්තවස්සානි යානවච්ඡිකමමෙව අට්ඨිට්ඨාසි. පුත සොළසවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. සො කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව විත්තෙන පාදං උද්ධරන්නො, වියුත්තෙන උද්ධට්ඨෙ පටිනිවත්තෙන්නො ගාමසමීපං ගන්ත්වා “ගාවී නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඬ්ඤායපදෙසෙ යත්වා වීචරං පාරුපිත්වා කච්ඡකන්තරතො උදකෙන පත්තං ධොවිත්වා උදකගණ්ඩුසං කරොති. කිං කාරණා? මා මෙ භික්ඛං දාතුං වා වන්දිතුං වා ආගතෙ මනුස්සෙ ‘දීඝායුකා හොථා’ති වචනමත්තෙනාපි කම්මට්ඨානවික්ඛෙපො අහොසිති. “අජ්ජ, භන්තෙ, කතිමී”ති දිවසං වා භික්ඛුගණනං වා පඤ්භං වා පුච්ඡිතො පන උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙති. සචෙ දිවසාදීනි පුච්ඡකා න හොන්ති, නික්ඛමනාචෙලාය ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුභිත්වා ව යාති.

කලම්බනිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතා පඤ්ඤාසභික්ඛු විය ව. තෙ කිර ආසල්භිපුණ්ණමායං කතිකවත්තං අකංසු - “අරහත්තං අප්පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං නාලපිස්සාමා”ති, ගාමඤ්ච පිණ්ඩාය පවිසන්තා උදකගණ්ඩුසං කත්වා පවිසිංසු. දිවසාදීසු පුච්ඡිතෙසු චුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨුහනං දිස්වා ජානිංසු - “අජ්ජෙකො ආගතො, අජ්ජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ච වින්තෙසු - “කිත්තු ඛො එතෙ අමිහෙහියෙව සද්ධිං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි. සචෙ අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජාතා භවිස්සන්ති. එථ නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමාපෙස්සාමා”ති, සබ්බෙ විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ඤාසාය භික්ඛුසු ද්වෙපි භික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු චක්ඛුමා පුරිසො, සො ආහ - “න හො කලහකාරකානං වසනොකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මට්ඨං චෙතියඬ්ගණ්ණොධියඬ්ගණ්ණං, සුනික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පාතීයං පරිභොජනීය”න්ති, තෙ තතොව නිවත්තා. තෙපි භික්ඛු අන්තො තෙමාසෙයෙව අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙසුං.

එවං කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය, කලමිබ්බිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතභික්ඛු විය ව කම්මට්ඨානසුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසමීපං ගන්ත්වා උදකගණ්ඩුසං කත්වා වීථියො සල්ලක්ඛෙන්වා, යත්ථ සුරාසොණ්ඩධුත්තාදයො කලහකාරකා වණ්ඩහත්ථිඅස්සාදයො වා නත්ථි, තං වීථිං පටිපජ්ජති. තත්ථ ව පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති. න භි ජවෙන පිණ්ඩපාතියධුතඨගං නාම කිඤ්චි අත්ථි. විසමභූමිභාගජ්ජත්තං පන උදකසකටං විය නිව්වලො හුත්වා ගච්ඡති. අනුසරං පට්ටියො ව දාතුකාමං වා අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙන්වා තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්නො භික්ඛං පටිලභිත්වා ආදාය අන්තොගාමෙ වා බහිගාමෙ වා විහාරමෙව වා ආගන්ත්වා යථා ඵාසුකෙ පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නො ආහාරෙ පටිකූලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා අක්ඛබ්බඤ්ජන - වණලෙපනපුත්තමංසුපමවසෙන පච්චවෙක්ඛන්තො අට්ඨඨගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය...පෙ.... භුත්තාථි ව උදකකිව්වං කත්වා මුහුත්තං භත්තකිලමථං පටිපජ්ජසම්භෙත්වා යථා පුරෙහත්තං, එවං පච්ඡාභත්තං පුරිමයාමං පච්ඡිමයාමඤ්ච කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති, අයං වුච්චති හරති ව පච්චාහරති වාති.

ඉදං පන හරණපච්චාහරණසඬ්ඛාතං ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති, පයම්චයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො චෙ පයම්චයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ; නො චෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ; නො චෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුත්වා; නො චෙ දෙවපුත්තො හුත්වා පාපුණාති, අනුජ්ජන්නෙ බුද්ධෙ නිබ්බත්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති. නො චෙ පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති, අථ බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිජ්ජාභිඤ්ඤො හොති; සෙය්‍යථාපි ථෙරො බාහියො දාරුචීරියො මහාපඤ්ඤො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො මහිද්ධිකො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො ධුතවාදො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාකස්සපො දිබ්බවක්ඛුකො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො අනුරුද්ධො විනයධරො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො උපාලි ධම්මකථිකො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො ආරඤ්ඤිකො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො රෙවතො බහුස්සුතො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො ආනන්දො භික්ඛාකාමො වා, සෙය්‍යථාපි ථෙරො රාහුලො බුද්ධපුත්තොති. ඉති ඉමස්මිං චතුක්කෙ ය්වායං හරති ව පච්චාහරති ව, තස්ස ගොවරසම්පජ්ඤං සිබාපත්තං හොති.

අභික්කමාදීසු පන අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤං, තං එවං වෙදිතබ්බං - ඉධ භික්ඛු අභික්කමන්තො වා පටික්කමන්තො වා යථා

අන්ධබාලපුටුප්පනා අභික්කමාදීසු – “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා, “අභං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා සම්මුය්හන්ති, තථා අසම්මුය්හන්තො “අභික්කමාමි”ති විත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව විත්තෙන සද්ධිං විත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති. ඉති විත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨිසඬ්ඝාතො අභික්කමති. තස්සෙවං අභික්කමතො එකෙකපාදුද්ධරණෙ පට්ඨිධාතු ආපොධාතූති ද්වෙ ධාතුයො ඔමත්තා භොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා භොන්ති බලවතියො; තථා අතිහරණවීතිහරණෙසු. වොස්සජ්ජනෙ තෙජොධාතු වායොධාතූති ද්වෙ ධාතුයො ඔමත්තා භොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා බලවතියො, තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුජ්ඣනෙසු. තත්ථ උද්ධරණෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා අතිහරණං න පාපුණන්ති, තථා අතිහරණෙ පවත්තා වීතිහරණං, වීතිහරණෙ පවත්තා වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පවත්තා සන්තික්ඛෙපනං, සන්තික්ඛෙපනෙ පවත්තා සන්තිරුජ්ඣනං න පාපුණන්ති. තත්ථ තත්ථෙව පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලානි විය පට්ඨායන්තා හිජ්ජන්ති. තත්ථ කො එකො අභික්කමති, කස්ස වා එකස්ස අභික්කමනං? පරමත්ථතො හි ධාතුනංයෙව ගමනං, ධාතුනං යානං, ධාතුනං නිසජ්ජනං, ධාතුනං සයනං. තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙ සද්ධිං රූපෙන.

අඤ්ඤං උප්පජ්ජනෙ විත්තං, අඤ්ඤං විත්තං නිරුජ්ඣති;
අවිචිමනුසම්ඛන්ධො, නදීසොතොව වත්තතීති.

එවං අභික්කමාදීසු අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං නාමාති.

නිට්ඨිතො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී භොතීති පදස්ස අත්ථො.

ආලොකිතෙ විලොකිතෙති එත්ථ පන ආලොකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛණං. විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛණං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පච්ඡතො පෙක්ඛණවසෙන ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානි නාම භොන්ති, තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරූප්පවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගහිතානෙවාති.

තත්ථ “ආලොකෙස්සාමි”ති විත්තෙ උප්පන්නෙ විත්තවසෙනෙව අනොලොකෙත්වා අත්ථපරිග්ගණ්හනං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං, තං ආයස්මන්තං නන්දං කායසක්ඛිං කත්වා වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “සවෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙතබ්බා භොති, සබ්බං

වෙනසා සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති – ‘එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවිස්සන්ති’ති. ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති (අ. නි. 8.9). සචෙ, හික්ඛචෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා දිසා...පෙ.... උත්තරා දිසා...පෙ.... දක්ඛිණා දිසා...පෙ.... උද්ධං...පෙ.... අධො...පෙ.... අනුදිසා අනුවිලොකෙතඛිඛා හොති, සඛිඛං වෙනසා සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං අනුවිලොකෙති – ‘එවං මෙ අනුදිසං අනුවිලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවිස්සන්ති’ති. ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති’ති.

අපි ව ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තවෙතියදස්සනාදිවසෙනෙව සාත්ථකතා ව සජ්ජායතා ව වෙදිතඛිඛා, කම්මට්ඨානස්ස පන අවිජ්ජනමෙව ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං. තස්මා එත්ථ ඛන්ධාතුආයතනකම්මට්ඨානිකෙහි අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව, කසිණාදිකම්මට්ඨානිකෙහි වා පන කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආලොකනං විලොකනං කාතඛිඛං. අඛිහන්තරෙ අත්තා නාම ආලොකෙතා වා විලොකෙතා වා නත්ථි, ‘ආලොකෙස්සාමි’ති පන විත්තෙ උජ්ජජ්ජමානෙ තෙනෙව විත්තෙන සද්ධිං විත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්ති. ජනයමානා උජ්ජජ්ජති. ඉති විත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන හෙට්ඨිමං අක්ඛිදලං අධො සිද්ධි, උපරිමං උද්ධං ලඛ්ඤති. කොච යන්තකෙන විවරන්තො නාම නත්ථි. තතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධෙත්තං උජ්ජජ්ජතීති එවං පජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං නාම. අපි ව මූලපරිඤ්ඤා ආගන්තුකතාව කාලිකභාවවසෙන පෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතඛිඛං. මූලපරිඤ්ඤාවසෙන තාව –

භවඛිගාවජ්ජනඤ්ඤෙව, දස්සනං සම්පට්ඨිජනං;
සන්තිරණං වොට්ඨඛිඛනං, ජවනං භවති සත්තමං.

තත්ථ භවඛිගං උපපත්තිභවස්ස අඛිගකිච්චං සාධයමානං පවත්තති, තං ආචට්ටෙත්වා කිරියමනොධාතු ආචජ්ජනකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධයමානං, තංනිරොධා විපාකමනොධාතු සම්පට්ඨිජනකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා විපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තිරණකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා කිරියමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨඛිඛනකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා සත්තක්ඛන්තුං ජවනං ජවති. තත්ථ පට්ඨමජ්ජනෙපි – “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුශ්භනවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං නාම න හොති. දුතියජ්ජනෙපි...පෙ.... සත්තමජ්ජනෙපි. එතෙසු පන යුද්ධමණ්ඩලෙ යොධෙසු විය හෙට්ඨපරියවසෙන හිජ්ජිත්වා පතිතෙසු – “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති

රජ්ජනාදිවසෙන ආලෝකිතවිලෝකිතං හොති. එවං තාවෙන්ථ මූලපරිඤ්ඤාවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

චක්ඛුද්වාලෙ පන රූපෙ ආපාඨමාගතෙ භවඨගවලනතො උද්ධං සකකිච්චනිජ්ඣාදනවසෙන ආවජ්ජනාදීසු උජ්ජජ්ජන්වා නිරුද්ධෙසු අවසානෙ ජවනං උජ්ජජ්ජති, තං පුබ්බෙ උජ්ජන්තානං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්වාලෙ ආගන්තුකපුරිසො විය හොති. තස්ස යථා පරගෙහෙ කිඤ්චි යාවිතුං පවිට්ඨස්ස ආගන්තුකපුරිසස්ස ගෙහස්සාමිකෙසු තුණ්හිමාසිනෙසු ආණාකරණං න යුත්තං, එවං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්වාලෙ ආවජ්ජනාදීසුපි අරජ්ජන්තෙසු අදුස්සන්තෙසු අමුය්හන්තෙසු ච රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති එවං ආගන්තුකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

යානි පනෙතානි චක්ඛුද්වාලෙ වොට්ඨබ්බනපරියොසානානි චිත්තානි උජ්ජජ්ජන්ති, තානි සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජන්ති, අඤ්ඤාමඤ්ඤං න පස්සන්තිති, ඉත්තරානි තාවකාලිකානි හොන්ති. තත්ථ යථා එකස්මිං සරෙ සබ්බෙසු මාත්‍රසකෙසු මනෙසු අවසෙසස්ස එකස්ස තඨ්ඛණඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස න යුත්තා නව්වගීතාදීසු අහිරති නාම. එවමෙව එකද්වාලෙ සසම්පයුත්තෙසු ආවජ්ජනාදීසු තත්ථ තත්ථෙව මනෙසු අවසෙසස්ස තඨ්ඛණෙයෙව මරණධම්මස්ස ජවනස්සාපි රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන අහිරති නාම න යුත්තාති. එවං තාවකාලිකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපි ච ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙන පෙතං වෙදිතබ්බං. එත්ථ හි චක්ඛු වෙව රූපා ච රූපක්ඛන්ධො, දස්සනං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, එස්සාදිකා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති?

තථා චක්ඛු චක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං, වෙදනාදයො සම්පයුත්තධම්මා ධම්මායතනං. එවමෙනෙසං චතුන්තං ආයතනානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති?

තථා චක්ඛු චක්ඛුධාතු, රූපං රූපධාතු, දස්සනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු, තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො ධම්මා ධම්මධාතු. එවමෙනෙසං චතුන්තං ධාතුනං

සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති,
කො විලෝකෙති?

තථා චක්ඛු නිස්සයපච්චයො, රූපා ආරම්මණපච්චයො, ආවජ්ජනං
අනන්තරසමනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතපච්චයො, ආලෝකො
උපනිස්සයපච්චයො, වෙදනාදයො සහජාතපච්චයො. එවමෙනෙසං පච්චයානං
සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති,
කො විලෝකෙති? එවමෙත්ථ
ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපි අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං
වෙදිතබ්බං.

සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙති පබ්බානං සම්ඤ්ජනපසාරණං. තත්ථ
චිත්තවසෙනෙව සම්ඤ්ජනපසාරණං අකත්වා හත්ථපාදානං
සම්ඤ්ජනපසාරණපච්චයා අත්ථානත්ථං පරිග්ගණ්හිත්වා අත්ථපරිග්ගණ්හනං
සාත්ථකසම්පජඤ්ඤං. තත්ථ හත්ථපාදෙ අතිවිරං සම්ඤ්ජෙත්වා වා පසාරෙත්වා
වා යිතස්ස බණ බණ වෙදනා උප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගතං න ලහති,
කම්මට්ඨානං පරිපතති, විසෙසං නාධිගච්ඡති. කාලෙ සම්ඤ්ජෙත්තස්ස කාලෙ
පසාරෙත්තස්ස පන තා වෙදනා නුප්පජ්ජන්ති, චිත්තං එකග්ගං හොති,
කම්මට්ඨානං එති. ගච්ඡති, විසෙසමධිගච්ඡති, එවං
අත්ථානත්ථපරිග්ගණ්හනං වෙදිතබ්බං.

අත්ථෙ පන සතිපි සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගණ්හනං
සප්පායසම්පජඤ්ඤං. තත්ත්වායං නයො –

මහාවෙනියභිගණෙ කිර දහරහික්ඛු සජ්ඣායං ගණ්හන්ති, තෙසං
පිට්ඨිපස්සෙසු දහරහික්ඛුනියො ධම්මං සුණන්ති. තත්ත්වායං දහරො හත්ථං
පසාරෙත්තො කායසංසග්ගං පත්වා තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතො. අපරො
හික්ඛු පාදං පසාරෙත්තො අග්ගිමිහි පසාරෙසි, අට්ඨිමාහව්ව පාදො ඤායී.
අපරො වම්මිකෙ පසාරෙසි, සො ආසීවිසෙන ඩට්ඨො. අපරො
වීචරකුට්ඨිකෙ පසාරෙසි, තං මණිසප්පො ඩංසි. තස්මා එවරූපෙ අසප්පායෙ
අපසාරෙත්වා සප්පායෙ පසාරෙතබ්බං. ඉදමෙත්ථ සප්පායසම්පජඤ්ඤං.

ගොවරසම්පජඤ්ඤං පන මහාථෙරවත්ථුනා දීපෙතබ්බං – මහාථෙරො කිර
දිවායානෙ නිසින්තො අන්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං කථයමානො සහසා හත්ථං
සම්ඤ්ජෙත්වා පුන යථායානෙ යථෙත්වා සණ්ඨං සම්ඤ්ජෙසි. තං
අන්තෙවාසිකා පුච්ඡංසු – “කස්මා, හන්තෙ, සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජිත්වා පුන
යථායානෙ යථෙත්වා සණ්ඨං සම්ඤ්ජෙසිත්වා”ති? යතො පට්ඨායාහං, ආවුසො,

කම්මට්ඨානං මනසිකාතුං ආරද්ධො, න මෙ කම්මට්ඨානං මුඤ්චිත්වා හත්ථො සම්ඤ්ජිතපුබ්බො, ඉදානි පන මෙ තුම්හෙහි සද්ධිං කථයමානෙන කම්මට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සම්ඤ්ජිතො. තස්මා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සම්ඤ්ජෙසින්ති. සාධු, හත්තෙ, හික්ඛුනා නාම ඵවරුපෙන හවිතඛිබන්ති. ඵවමෙත්ථාපි කම්මට්ඨානාවිජහනමෙව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤන්ති වෙදිතඛිබං.

අඛිහන්තරෙ අත්තා නාම කොචි සම්ඤ්ජෙත්තො වා පසාරෙත්තො වා නත්ථී, චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙන පන සුත්තාකඨ්ඨනවසෙන දාරුයන්තස්ස හත්ථපාදලවලනං විය සම්ඤ්ජනපසාරණං හොතීති ඵවං පරිජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති වෙදිතඛිබං.

සඬ්ඝාටිපත්තචීවරධාරණෙන ඵත්ථ සඬ්ඝාටිචීවරානං නිවාසනපාරුපනවසෙන පත්තස්ස හික්ඛාපට්ඨග්ගණාදිවසෙන පරිහොගො ධාරණං නාම. තත්ථ සඬ්ඝාටිචීවරධාරණෙ තාව නිවාසෙත්වා වා පාරුපිත්වා වා පිණ්ඩාය වරතො ආමිසලාභො සිතස්ස පටිඝාතායාතිආදිනා නයෙන හගවතා චුත්තජ්ජකාරොයෙව ච අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතඛිබං.

උණ්හපකතිකස්ස පන දුබ්බලස්ස ච චීවරං සුබ්බමං සජ්ජායං, සීතාලකස්ස සනං දුපට්ඨං. විපරිතං අසජ්ජායං. යස්ස කස්සචි ජිණ්ණං අසජ්ජායමෙව, අග්ගලාදිදානෙන හිස්ස තං පලිබොධකරං හොති. තථා පට්ටුණ්ණදුකුලාදිහෙදං ලොහනියචීවරං. තාදිසඤ්චි අරඤ්ඤෙ ඵකකස්ස නිවාසන්තරායකරං ජීවිතන්තරායකරඤ්චාපි හොති. නිජපරියායෙන පන යං නිමිත්තකම්මාදිමිච්ඡාජීවවසෙන උජ්ජන්තං, යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඨන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, තං අසජ්ජායං. විපරිතං සජ්ජායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සජ්ජායසම්පජ්ඤ්ඤං. කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතඛිබං.

අඛිහන්තරෙ අත්තා නාම කොචි චීවරං පාරුපෙත්තො නත්ථී, චුත්තජ්ජකාරෙන චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙනෙව පන චීවරපාරුපනං හොති. තත්ථ චීවරමිපි අවෙනනං, කායොපි අවෙනනො. චීවරං න ජානාති – “මයා කායො පාරුපිතො”ති. කායොපි න ජානාති – “අහං චීවරෙන පාරුපිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං පටිච්ඡාදෙන්ති පටිපිලොතිකායපොත්ථකරුපපට්ච්ඡාදනෙ විය. තස්මා නෙව සුන්දරං චීවරං ලහිත්වා සොමනස්සං කාතඛිබං, න අසුන්දරං ලහිත්වා දොමනස්සං.

නාගවම්මිකවෙතියරුක්ඛාදීසු හි කෙවි මාලාගන්ධධුමවත්ථාදීහි සක්කාරං කරොන්ති, කෙවි ගුඵමුත්තකද්දමදණ්ඩසත්ථප්පහාරාදීහි අසක්කාරං. න තෙහි නාගවම්මිකරුක්ඛාදයො සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා කරොන්ති. එවමෙව නෙව සුන්දරං වීවරං ලහිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලහිත්වා දොමනස්සන්ති, එවං පවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

පත්තධාරණෙපි පත්තං සහසාව අග්ගහෙන්වා ඉමං ගහෙන්වා පිණ්ඩාය වරමානො හික්ඛං ලහිස්සාමීති, එවං පත්තග්ගහණපච්චයා පටිලහිතබ්බං අත්ථවසෙන සාත්ථකසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

කිසදුබ්බලසරීරස්ස පන ගරුපත්තො අසප්පායො, යස්ස කස්සවි චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතො දුබ්බිසොධනීයො අසප්පායොව. දුද්ධොතපත්තොපි න වට්ටති, තං ධොවන්තස්සෙව චස්ස පලිබොධො හොති. මණ්ඩණ්ණපත්තො පන ලොහනීයො, වීවරෙ චුත්තනයෙනෙව අසප්පායො, නිමිත්තකම්මාදිවසෙන ලද්ධො පන යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඬ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, අයං එකන්තඅසප්පායොව. විපරීතො සප්පායො. තස්ස වසෙනෙන්ථ සප්පායසම්පජඤ්ඤං. කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ච ගොචරසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොවි පත්තං ගණ්හන්තො නත්ථී, චුත්තප්පකාරෙන චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරවසෙනෙව පත්තග්ගහණං නාම හොති. තත්ථ පත්තොපි අවෙතනො, හත්ථාපි අවෙතනා. පත්තො න ජානාති – “අහං හත්ථෙහි ගහිතො”ති. හත්ථාපි න ජානන්ති – “අම්හෙහි පත්තො ගහිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං ගණ්හන්ති, සණ්ඨාසෙන අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙ වියාති. එවං පවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපි ව යථා ඡින්තහත්ථපාදෙ චණුමුඛෙහි පග්ගරිතපුබ්බලොහිතකිම්බුලෙ නීලමක්ඛිකසම්පරිකිණ්ණෙ අනාථසාලායං නිපන්තෙ අනාථමනුස්සෙ දිස්වා, යෙ දයාලුකා පුරිසා, තෙ තෙසං චණුමත්තවොලකානි වෙව කපාලාදීහි ව හෙසප්පානි උපනාමෙත්ති. තත්ථ වොලකානිපි කෙසඤ්චි සණ්භානි, කෙසඤ්චි ථුලානි පාපුණන්ති. හෙසප්පකපාලකානිපි කෙසඤ්චි සුසණ්ඨානානි, කෙසඤ්චි දුස්සණ්ඨානානි පාපුණන්ති, න තෙ තත්ථ සුමනා වා දුම්මනා වා හොන්ති. චණුපටිච්ඡාදනමත්තෙනෙව හි වොලකෙන, හෙසප්පපටිග්ගහණමත්තෙනෙව ච කපාලකෙන තෙසං අත්ථො. එවමෙව යො හික්ඛු චණුවොලකං විය වීවරං, හෙසප්පකපාලකං විය ව පත්තං, කපාලෙ හෙසප්පමීව ව පත්තෙ ලද්ධං හික්ඛං.

සල්ලක්ඛෙති, අයං සඤ්ඤාපිපත්තවිවරධාරණෙ අසම්මොහසම්පජ්ඣඤ්ඤන උත්තමසම්පජානකාරීති වෙදිතබ්බං.

අසිතාදීසු අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. ජිතෙති යාගුආදිපානෙ. බායිතෙති පිට්ඨබ්ජ්ජාදිබාදනෙ. සායිතෙති මධුඵාණිතාදිසායනෙ. තත්ථ නෙව දවායාතිආදිනා නයෙන චුත්තො අට්ඨවිධොපි අත්ථො අත්ථො නාම. තස්සෙව වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ලුඛපණ්ණිතතිත්තමධුරරසාදීසු පන යෙන භොජනෙන යස්ස ඵාසු න භොති, තං තස්ස අසජ්ජායං. යං පන නිමිත්තකම්මාදිවසෙන පටිලද්ධං, යඤ්චස්ස භුඤ්ජතො අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, තං එකන්තඅසජ්ජායමෙව, විපරිතං සජ්ජායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සජ්ජායසම්පජ්ඣඤ්ඤං. කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනවසෙනෙව ච ගොචරසම්පජ්ඣඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි භුඤ්ජකො නත්ථි, චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව පත්තජ්ජට්ඨගහණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව හත්ථස්ස පත්තෙ ඕතාරණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව ආලොපකරණං ආලොපඋද්ධාරණං මුඛවිවරණඤ්ච භොති, න කොචි කුඤ්චිකාය යන්තකෙන වා හනුකට්ඨීති විවරති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව ආලොපස්ස මුඛෙ යපනං, උපරිදන්තානං මුසලකිච්චසාධනං, හෙට්ඨිමදන්තානං උදුක්ඛලකිච්චසාධනං, ජීවිභාය හත්ථකිච්චසාධනඤ්ච භොති. ඉති තත්ථ අග්ගජීවිභාය තනුකබෙළො මූලජීවිභාය බහලබෙළො මක්ඛෙති. තං හෙට්ඨාදන්තඋදුක්ඛලෙ ජීවිභාහත්ථපරිවත්තකං බෙළොදකෙන තෙමිතං උපරිදන්තමුසලසඤ්චුණ්ණිතං කොචි කට්ච්ඡුතා වා දබ්බියා වා අන්තොපවෙසෙන්තො නාම නත්ථි, වායොධාතුයාව පවිසති. පට්ඨං පට්ඨං කොචි පලාලසන්ථාරං කත්වා ධාරෙන්තො නාම නත්ථි, වායොධාතුවසෙනෙව තිට්ඨති. යිතං යිතං කොචි උද්ධනං කත්වා අග්ගිං ජාලෙන්වා පවන්තො නාම නත්ථි, තෙජොධාතුයාව පවිච්ඡති. පක්කං පක්කං කොචි දණ්ඩකෙන වා යට්ඨියා වා බහි නීභාරකො නාම නත්ථි, වායොධාතුයෙව නීභරති. ඉති වායොධාතු පටිභරති ව, වීතිභරති ව, ධාරෙති ව, පරිවත්තෙති ව, සඤ්චුණ්ණෙති ව, විසොසෙති ව, නීභරති ව. පට්ඨිධාතු ධාරෙති ව, පරිවත්තෙති ව, සඤ්චුණ්ණෙති ව, විසොසෙති ව. ආපොධාතු සිනෙහෙති ව, අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙති. තෙජොධාතු අන්තොපට්ඨං පරිපාචෙති. ආකාසධාතු අඤ්ජසො භොති. විඤ්ඤාණධාතු තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගමන්වාය ආභූජතිති. එවං පවත්තපටිසඤ්ඤානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපි ච ගමනතො පරියෙසනතො පරිභොගතො ආසයතො නිධානතො අපරිපක්කතො පරිපක්කතො ඵලතො නිස්සන්දතො සම්මක්ඛනතොති, එවං දසවිධපටිකුලභාවපච්චවෙක්ඛණතො පෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. විත්ථාරකථා පනෙත්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ ආහාරපටිකුලසඤ්ඤානිද්දෙසතො ගහෙතබ්බා.

උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ච පස්සාවස්ස ච කරණෙ. තත්ථ පත්තකාලෙ උච්චාරපස්සාවං අකරොත්තස්ස සකලසරීරතො සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති භමන්ති, විත්තං න ඵකග්ගං හොති, අඤ්ඤෙ ච රොගා උප්පජ්ජන්ති. කරොත්තස්ස පන සබ්බං තං න හොතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අට්ඨානෙ උච්චාරපස්සාවං කරොත්තස්ස පන ආපත්ති හොති, අයසො වඩ්ඪති, ජීවිතන්තරායො හොති, පතිරූපෙ යානෙ කරොත්තස්ස සබ්බං තං න හොතිති ඉදමෙත්ථ සප්පායං තස්ස වසෙන සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ච ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම උච්චාරපස්සාවකම්මං කරොත්තො නත්ථී, විත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව පන උච්චාරපස්සාවකම්මං හොති. යථා වා පන පක්කෙ ගණ්ඨෙ ගණ්ඨහෙදෙන පුබ්බලොභිතං අකාමතාය නික්ඛමති. යථා ච අතිහරිතා උදකභාජනා උදකං අකාමතාය නික්ඛමති. එවං පක්කාසයමුත්තවත්ථීසු සන්නිවිතා උච්චාරපස්සාවා වායුවෙගසමුප්පිළිතා අකාමතායපි නික්ඛමන්ති. සො පනායං එවං නික්ඛමන්තො උච්චාරපස්සාවො නෙව තස්ස භික්ඛුනො අත්තතො හොති, න පරස්ස, කෙවලං සරීරනිස්සන්දොව හොති. යථා කිං? යථා උදකතුම්ඛතො පුරාණුදකං ඡඩ්ඨෙන්තස්ස නෙව තං අත්තතො හොති, න පරෙසං; කෙවලං පටිජග්ගනමත්තමෙව හොති; එවං පවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ගතාදීසු ගතෙති ගමනෙ. ධීතෙති යානෙ. නිසින්තෙති නිසජ්ජාය. සුත්තෙති සයනෙ. ඡාගරිතෙති ඡාගරණෙ. භාසිතෙති කථනෙ. තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ. “ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, ධීතො වා ධීතොමිහිති පජානාති, නිසින්තො වා නිසින්තොමිහිති පජානාති, සයානො වා සයානොමිහිති පජානාති”ති ඉමස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ අද්ධානඉරියාපථා කථිතා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ”ති ඉමස්මිං මජ්ඣිමා. “ගතෙ ධීතෙ නිසින්තෙ සුත්තෙ ඡාගරිතෙ”ති ඉධ පන

බුද්ධකචුක්ඛියඉරියාපථා කථිතා. තස්මා තෙසුපි චුත්තනයෙනෙව සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බා.

තිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පනාහ – යො චිරං ගන්ත්වා වා වඩ්ඤ්ඤිත්වා වා අපරභාගෙ යිතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “වඩ්ඤ්ඤාකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං ගතෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො සජ්ඣායං වා කරොන්තො, පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජෙත්තො, කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො චිරං යත්වා අපරභාගෙ නිසිත්තො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “යිතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං යිතෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො සජ්ඣායාදිකරණවසෙනෙව චිරං නිසිදිත්වා අපරභාගෙ උට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “නිසිත්තකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං නිසිත්තෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො පන නිපන්තකො සජ්ඣායං වා කරොන්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො නිද්දං ඔක්කම්ත්වා අපරභාගෙ උට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “සයනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං සුත්තෙ ජාගරිතෙ ව සම්පජානකාරී නාම. කිරියමයවිත්තානඤ්ඤි අප්පවත්තනං සොජ්ජං නාම, පවත්තනං ජාගරිතං නාම.

යො පන භාසමානො – “අයං සද්දො නාම ඔට්ඨෙය ව පටිච්ච, දන්තෙ ව ජීවිහඤ්ච තාලුඤ්ච පටිච්ච, චිත්තස්ස ව තදනුරූපං පයොගං පටිච්ච ජායති”ති සතො සම්පජානොව භාසති. චිරං වා පන කාලං සජ්ඣායං වා කත්වා, ධම්මං වා කථෙත්වා, කම්මට්ඨානං වා පවත්තෙත්වා, පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජෙත්වා, අපරභාගෙ තුණ්හිභූතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “භාසිතකාලෙ උප්පන්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො තුණ්හිභූතො චිරං ධම්මං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකත්වා අපරභාගෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “තුණ්හිභූතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. උපාදාරූපප්පවත්තියඤ්ඤි සති භාසති නාම, අසති තුණ්හි භවති නාමාති. අයං තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාමාති.

තයිදං මහාසිවත්ථෙරෙන චුත්තං අසම්මොහධුරං මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිජ්ජෙතං. ඉමස්මිං පන සාමඤ්ඤඵලෙ සබ්බම්පි චතුබ්බිධං සම්පජඤ්ඤං ලබ්භති. තස්මා චුත්තනයෙනෙව චෙත්ථ චතුත්තං සම්පජඤ්ඤානං වසෙන සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බා. සම්පජානකාරීති ව සබ්බපදෙසු

සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජ්ඤ්ඤස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන සමන්තාගතොති එතස්ස හි පදස්ස අයං විත්ථාරො. විහඬිගජ්ජකරණෙ පන – “සතො සම්පජානො අභික්කමති, සතො සම්පජානො පටික්කමති”ති එවං එතානි පදානි විහත්තානෙව. එවං, බො මහාරාජාති එවං සතිසම්පයුත්තස්ස සම්පජ්ඤ්ඤස්ස වසෙන අභික්කමාදීනි පවත්තෙන්තො සතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන සමන්තාගතො නාම හොතීති අත්ථො.

සන්තොසකථා

215. ඉධ, මහාරාජ, භික්ඛු සන්තුට්ඨො හොතීති එත්ථ සන්තුට්ඨොති ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති, සෙය්‍යථිදං – විචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුජ්ජසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදීසු. තස්සායං පභෙදවණ්ණනා –

ඉධ භික්ඛු විචරං ලහති, සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හති. අයමස්ස විචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන පකතිදුබ්බලො වා හොති, ආබාධජරාහිභූතො වා, ගරුචීවරං පාරුපන්තො කිලමති. සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලුහුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පණීතපච්චයලාභී හොති. සො පත්තචීවරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගපත්තචීවරං බහුනි වා පන පත්තචීවරානි ලහිත්වා ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අජ්ජලාභීනං හොතුති දත්වා තෙසං පුරාණචීවරං වා ගහෙන්වා සඬිකාරකූටාදිතො වා නන්තකානි උච්චිනිත්වා තෙහි සඬිසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලහති ලුඛං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලහති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති. සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සජ්ජායගොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණීතං පිණ්ඩපාතං ලහති. සො තං චීවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅජ්ජලාභීගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරිත්වා මිස්සකාහාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලහති, මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං, න දොමනස්සං උප්පාදෙති; අන්තමසො තිණසන්ථාරකෙනපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලහති, යත්ථස්ස වසතො අඵාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුනි පණ්ණසෙනාසනානි ලහති. සො තානි විවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි - “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්තස්ස ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාහිභූතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො කාමචිතක්කා පාතුභවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තමපි න සම්පට්ඨති. සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදීසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමපිස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලහති, ලුඛං වා පණ්ණං වා, සො යං ලහති, තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ථාණිතං ලහති. සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුථාණිතාදිපණ්ණභෙසජ්ජං ලහති. සො තං විවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා තෙසං ආහතෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිටකං යපෙන්වා එකස්මිං චතුමධුරං - “ගණ්හාහි, හන්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුව්වමානො සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙනපි රොගො වූපසම්මති, අථ මුත්තහරිටකං නාම බුද්ධාදීහි වණ්ණිතන්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිටකෙනෙව භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉමිනා පන ද්වාදසවිධෙන ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති. තිණි විවරානි, පත්තො,

දන්තකට්ඨවිෂේදනවාසී, එකා සුවි, කායබන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. චූත්තමපි වෙතං -

“තිව්වරඤ්ච පත්තො ව, වාසී සුවි ව බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො” ති.

තෙ සබ්බෙ කායපරිහාරිකාපි භොන්ති කුච්ඡිපරිහාරිකාපි. කථං? තිව්වරං තාව නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව විවරණකාලෙ කායං පරිහරති, පොසෙතීති කායපරිහාරිකං භොති. විවරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා පිවනකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලගහණකාලෙ ව කුච්ඡිං පරිහරති; පොසෙතීති කුච්ඡිපරිහාරිකං භොති.

පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා න්භානකාලෙ කුට්පරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකො භොති. ආහාරං ගහෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකො.

වාසීපි තාය දන්තකට්ඨවිෂේදනකාලෙ මඤ්චපීඨානං අභිගපාදවිවරකුට්ඨණ්ඩකසජ්ජනකාලෙ ව කායපරිහාරිකා භොති. උච්ඡුෂේදනනාලිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා.

සුවිපි විවරසිබ්බනකාලෙ කායපරිහාරිකා භොති. සුවං වා ඵලං වා විජ්ඣිත්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා.

කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරණකාලෙ කායපරිහාරිකං. උච්ඡුආදීනි බන්ධිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකං.

පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා න්භානකාලෙ, සෙනාසනපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකං. පාතීයං පරිස්සාවනකාලෙ, තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුටුකාදීනි ගහෙත්වා බාදනකාලෙ ව කුච්ඡිපරිහාරියං. අයං තාව අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස පරික්ඛාරමත්තා. නවපරික්ඛාරිකස්ස පන සෙය්‍යං පච්ඡන්තස්ස තත්ත්වයකං පච්චත්ථරණං වා කුඤ්චිකා වා වට්ටති. දසපරික්ඛාරිකස්ස නිසීදනං වා වම්මබණ්ඩං වා වට්ටති. එකාදසපරික්ඛාරිකස්ස පන කත්තරයට්ඨි වා තෙලනාලිකා වා වට්ටති. ද්වාදසපරික්ඛාරිකස්ස ඡත්තං වා උපාහනං වා වට්ටති. එතෙසු ව අට්ඨපරික්ඛාරිකොව සන්තුට්ඨො, ඉතරෙ අසන්තුට්ඨා මහිච්ඡා මහාහාරාති න වත්තබ්බා. එතෙපි හි අප්පිච්ඡාව සන්තුට්ඨාව සුභරාව සල්ලභ්‍රකචුත්තිනොව. භගවා පන න යිමං සුත්තං තෙසං වසෙන කපෙසි, අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස වසෙන කපෙසි. සො හි බුද්දකවාසිඤ්ච සුවිඤ්ච පරිස්සාවනෙ පක්ඛිපිත්වා පත්තස්ස අන්තො යපෙත්වා පත්තං

අංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා තිව්වරං කායපට්ඨද්ධං කත්වා යෙනිච්ඡකං සුඛං පක්කමති. පටිනිවත්තෙත්වා ගහෙතඛිඛං නාමස්ස න හොති. ඉති ඉමස්ස භික්ඛුනො සල්ලභුකවුත්තිතං දස්සෙන්නො භගවා - “සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන විවරොනා”තිආදිමාහ. තත්ථ කායපරිහාරිකෙනාති කායපරිහරණමත්තකෙන. කුච්ඡ්පරිහාරිකෙනාති කුච්ඡ්පරිහරණමත්තකෙන. සමාදායෙව පක්කමතිති අට්ඨපරික්ඛාරමත්තකං සඛිඛං ගහෙත්වාච කායපට්ඨද්ධං කත්වාච ගච්ඡති. “මම විහාරො පරිවෙණං උපට්ඨාකො”ති ආසඬිගො වා ඛන්ධො වා න හොති. සො ජියා මුත්තො සරො විය, යුථා අපක්කන්තො මදහත්ථි විය ච ඉච්ඡිතිච්ඡිතං සෙනාසනං වනසණ්ඩං රුක්ඛමූලං වනපඛිහාරං පරිභුඤ්ජන්තො ඵකොච තිට්ඨති, ඵකොච නිසීදති. සඛිඛිරියාපටෙඪු ඵකොච අදුනියො.

“වාතුද්දියො අප්පට්ඨො ච හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරීතරොන;
පරිස්සයානං සහිතා අපමිහී,
ඵකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති. (සු. නි. 42);

ඵචං වණ්ණිතං ඛග්ගවිසාණකප්පනං ආපජ්ජති.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය සාධෙන්නො - “සෙය්‍යාථාපී”තිආදිමාහ. තත්ථ පක්ඛි සකුණොති පක්ඛියුත්තො සකුණො. ඛෙතීති උප්පතති. අයං පනෙත්ථ සඬිබ්බෙපත්ථො - සකුණා නාම “අසුකස්මිං පදෙසෙ රුක්ඛො පරිපක්කඵලො”ති ඤත්වා නානාදියාහි ආගන්ත්වා නඛපත්තතුණ්ඩාදීහි තස්ස ඵලානි විජ්ඣන්තා විධුනන්තා බාදන්ති. ‘ඉදං අජ්ජතනාය, ඉදං ස්වාතනාය භවිස්සති’ති තෙසං න හොති. ඵලෙ පන ඛිණෙ නෙව රුක්ඛස්ස ආරක්ඛං යපෙන්නි, න තත්ථ පත්තං වා නඛං වා තුණ්ඩං වා යපෙන්නි. අථ බො තස්මිං රුක්ඛෙ අනපෙක්ඛො හුත්වා, යො යං දිසාභාගං ඉච්ඡති, සො තෙන සපත්තභාරොච උප්පතිත්වා ගච්ඡති. ඵචමෙව අයං භික්ඛු නිස්සඬිගො නිරපෙක්ඛො යෙන කාමං පක්කමති. තෙන වුත්තං “සමාදායෙව පක්කමති”ති.

නිවරණප්පහානකථා

216. සො ඉමිනා වානිආදිනා කිං දස්සෙති? අරඤ්ඤවාසස්ස පච්චයසම්පත්තිං දස්සෙති. යස්ස හි ඉමෙ වත්තාරො පච්චයා නත්ථි, තස්ස අරඤ්ඤවාසො න ඉජ්ඣති. තිරච්ඡානගතෙහි වා වනවරකෙහි වා සද්ධිං වත්තඛිඛතං ආපජ්ජති. අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවතා - “කිං ඵචරුපස්ස පාපභික්ඛුනො අරඤ්ඤවාසෙනා”ති හෙරවසද්දං සාවෙන්නි, හත්ථෙහි සීසං

පහරිත්වා පලායනාකාරං කරොන්ති. “අසුකො භික්ඛු අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං අකාසී”ති අයසො පත්ථරති. යස්ස පනෙන චත්තාරො පච්චයා අත්ථී, තස්ස අරඤ්ඤවාසො ඉජ්ඣති. සො හි අත්තනො සීලං පච්චවෙක්ඛන්තො කිඤ්චි කාළකං වා තිලකං වා අපස්සන්තො පීතිං උප්පාදෙත්වා තං බයවයතො සම්මසන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති. අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවතා අත්තමනා වණ්ණං භණන්ති. ඉතිස්ස උදකෙ පක්ඛිත්තතෙලබ්න්දු විය යසො විත්ථාරිකො හොති.

තත්ථ විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං, අප්පසද්දං, අප්පනිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව හි සන්ධාය විභඩ්ගෙ – “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ චෙපි සෙනාසනං හොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි. තෙන තං විචිත්ත”න්ති චුත්තං. සෙති චෙව ආසති ච එත්ථාති සෙනාසනං මඤ්චපීඨාදීනමෙතං අධිවචනං. තෙනාහ – “සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පීඨමපි, හිසිපි, බිම්බොහනමපි, විහාරොපි, අඬ්ඬයොගොපි, පාසාදොපි, හම්මියමපි, ගුහාපි, අට්ටොපි, මාළොපි ලෙණමපි, වෙළුමබ්බොපි, රුක්ඛමුලමපි, මණ්ඩපොපි, සෙනාසනං, යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසන”න්ති (විභ. 527).

අපි ච – “විහාරො අඬ්ඬයොගො පාසාදො හම්මියං ගුහා”ති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. “මඤ්චො පීඨං හිසි බිම්බොහන”න්ති ඉදං මඤ්චපීඨසෙනාසනං නාම. “විමිලිකා වම්මබණ්ඩො තිණසන්ථාරො පණ්ණසන්ථාරො”ති ඉදං සන්ථාතසෙනාසනං නාම. “යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති”ති ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති. එවං චතුබ්බිධං සෙනාසනං හොති, තං සබ්බං සෙනාසනග්ගහණෙන සඬගහිතමෙව.

ඉධ පනස්ස සකුණසද්දිසස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුනො අනුච්ඡවිකසෙනාසනං දස්සෙත්තො අරඤ්ඤං රුක්ඛමුලන්තිආදිමාහ. තත්ථ අරඤ්ඤන්ති නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤන්ති. ඉදං භික්ඛුනිනං වසෙන ආගතං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පවිජ්ම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස භික්ඛුනො අනුරූපං. තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඬ්ගතිද්දෙසෙ චුත්තං. රුක්ඛමුලන්ති යං කිඤ්චි සන්දවිජායං විචිත්තරුක්ඛමුලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ථ හි උදකසොණ්ඩිසු උදකකිච්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛවිජායාය නිසින්තස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සීතෙන වාතෙන බීජියමානස්ස චිත්තං එකග්ගං හොති. කන්දරන්ති කං චුච්චති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන හින්තං පබ්බතපදෙසං. යං නදීතුම්බන්තිපි, නදීකුඤ්ජන්තිපි වදන්ති. තත්ථ හි රජතපට්ටසදිසා වාලිකා හොති, මත්ථකෙ මණ්ඩිතානං විය වනගහණං, මණ්ඩන්ධසදිසං උදකං සන්දති. එවරූපං කන්දරං

ඔරුය්භ පාතීයං පිටිත්වා ගත්තානි සීතානි කත්වා වාලිකං උස්සාපෙත්වා පංසුකුලච්චරං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසින්නස්ස සමණධම්මං කරොතො චිත්තං එකග්ගං භොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරෙ, එකස්මිංයෙව වා උමග්ගසදිසං මහාවිවරං සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං, යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති, තෙනෙවාහ – “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්තිආදි. අබ්භොකාසන්ති අවිජන්තං. ආකඬ්ඛමානො පනෙත්ථ චීවරකුට්ඨං කත්වා වසති. පලාලපුඤ්ජන්ති පලාලරාසි. මහාපලාලපුඤ්ජනො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගච්ඡගුම්භාදීනම්පි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්නා සමණධම්මං කරොන්ති. තං සන්ධායෙතං වුත්තං.

පච්ඡාහත්තන්ති හත්තස්ස පච්ඡතො. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො. පල්ලඬ්ඬකන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරීරං උජුං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිකෙ කොට්ඨා කොට්ඨං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්ඤි නිසින්නස්ස වම්මමංසන්භාරුති න පණමන්ති. අථස්ස යා තෙසං පණමනපච්චයා බණෙ බණෙ වෙදනා උප්පජ්ජෙය්‍යාං, තා නුප්පජ්ජන්ති. තාසු අනුප්පජ්ජමානාසු චිත්තං එකග්ගං භොති, කම්මට්ඨානං න පරිපතති, වුඩ්ඪිං එතිං වෙපුල්ලං උපගච්ඡති. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා. මුඛසමීපෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඬිගෙ වුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා භොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විහ. 537). අථවා පරීති පරිග්ගහට්ඨො. මුඛන්ති නියානට්ඨො. සතීති උපට්ඨානට්ඨො. තෙන වුච්චති – “පරිමුඛං සති”න්ති. එවං පටිසම්භිදායං වුත්තනයෙනපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්ත්වායං සඬ්ඛෙපො – “පරිග්ගහිතනියානසතිං කත්වා”ති.

217. අභිජ්ඣං ලොකෙති එත්ථ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, තස්මා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු රාගං පහාය කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්භෙත්වාති අයමෙත්ථත්ථො. විගතාභිජ්ඣෙතාති වික්ඛම්භනවසෙන පහීනත්තා විගතාභිජ්ඣෙත, න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසදිසෙනාති අත්ථො. අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙතීති අභිජ්ඣාතො චිත්තං පරිමොචෙති. යථා තං සා මුඤ්චති වෙව, මුඤ්චිත්වා ච න පුන ගණ්හති, එවං කරොතීති අත්ථො. බ්‍යාපාදපදොසං පහායාතිආදීසුපි එසෙව නයො. බ්‍යාපජ්ජති ඉමිනා චිත්තං පුතිකුම්මාසාදයො විය පුරිමපකතිං විජහතීති බ්‍යාපාදො. විකාරාපත්තියා

පදුස්සති, පරං වා පදුසෙති විනාසෙතිති පදොසො. උභයමෙතං කොධස්සෙවාධිවචනං. ටීනං චිත්තගෙලඤ්ඤං. මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤං, ටීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ටීනමිද්ධං. ආලොකසඤ්ඤීති රත්තිමපි දිවාදිට්ඨාලොකසඤ්ඤානසමත්ථාය විගතනීවරණාය පරිසුද්ධාය සඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සතො සම්පජානොති සතියා ච ඤාණෙන ච සමන්තාගතො. ඉදං උභයං ආලොකසඤ්ඤාය උපකාරත්තා වුත්තං. උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. තිණ්ණවිචිකිච්චොති විචිකිච්ඡං තරිත්වා අතික්කමිත්වා යීතො. “කථමිදං කථමිදං”න්ති එවං නප්පවත්තතිති අකථංකථී. කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. “ඉමෙ නු බො කුසලා කථමිමෙ කුසලා”ති එවං න විචිකිච්ඡති. න කඬ්ඛතිති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. ඉමෙසු පන නීවරණෙසු වචනත්ථලක්ඛණාදිහෙදතො යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

218. යා පනායං සෙය්‍යථාපි මහාරාජාති උපමා වුත්තා. තත්ථ ඉණං ආදායාති වඩ්ඪියා ධනං ගහෙත්වා. බ්‍යන්තිං කරෙය්‍යාති විගතන්තං කරෙය්‍ය, යථා තෙසං කාකණිකමත්තොපි පරියන්තො නාම නාවසිස්සති, එවං කරෙය්‍ය; සබ්බෙසො පටිනිය්‍යාතෙය්‍යාති අත්ථො. තතො නිදානන්ති ආණණ්‍යානිදානං. සො හි “අණණොමිහි”ති ආවජ්ජන්තො බලවපාමොජ්ජං ලහති, සොමනස්සං අධිගච්ඡති, තෙන වුත්තං – “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති.

219. විසභාගවෙදනුප්පත්තියා කකචෙනෙව චතුර්‍රියාපථං ඡින්දන්තො ආබාධතීති ආබාධො, ස්වාස්ස අත්ථීති ආබාධිකො. තං සමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො. අධිමත්තගිලානොති බාල්හගිලානො. නච්ඡාදෙය්‍යාති අධිමත්තබ්‍යාධිපරෙතතාය න රුච්චෙය්‍ය. බලමත්තාති බලමෙව, බලඤ්චස්ස කායෙ න භවෙය්‍යාති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආරොග්‍යානිදානං. තස්ස හි – “අරොගොමිහි”ති ආවජ්ජෙය්‍යො තදුභයං හොති. තෙන වුත්තං – “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති.

220. න වස්ස කිඤ්චි භොගානං වයොති කාකණිකමත්තමිපි භොගානං වයො න භවෙය්‍ය. තතොනිදානන්ති බන්ධනාමොක්ඛනිදානං. සෙසං වුත්තනෙයෙනෙව සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බං.

221-222. අනත්තාධිනොති න අත්තති අධිනො, අත්තනො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලහති. පරාධිනොති පරෙසු අධිනො පරස්සෙව රුචියා වත්තති. න යෙන කාමං ගමොති යෙන දිසාභාගෙනස්ස ගන්තුකාමතා හොති, ඉච්ඡා උප්පජ්ජති ගමනාය, තෙන ගන්තුං න ලහති. දාසබ්‍යාති දාසභාවා. භූජිස්සොති

අත්තනො සත්තකො. තතොනිදානන්ති භුජිස්සනිදානං.
කත්තාරද්ධානමග්ගන්ති කත්තාරං අද්ධානමග්ගං, නිරුද්ධං දීපමග්ගන්ති
අත්ථො. තතොනිදානන්ති ඛෙමන්තභූමිනිදානං.

223. ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ අප්පභීතෙති එත්ථ භගවා
අප්පභීතකාමච්ඡන්දනිවරණං. ඉණසදිසං, සෙසානි රොගාදිසදිසානි කත්වා
දස්සෙති. තත්ත්වං සදිසතා. යො හි පරෙසං ඉණං ගහෙත්වා විනාසෙති, සො
තෙහි ඉණං දෙහිති වුච්චමානොපි ඵරුසං වුච්චමානොපි ඛජ්ඣමානොපි
වධියමානොපි කිඤ්චි පටිබාහිතුං න සක්කොති, සබ්බං තිතික්ඛති.
තිතික්ඛාකාරණං හිස්ස තං ඉණං හොති. එවමෙව යො යම්හි කාමච්ඡන්දෙන
රජ්ජති, තණ්හාසහගතෙන තං වත්ථුං ගණ්හති, සො තෙන ඵරුසං
වුච්චමානොපි ඛජ්ඣමානොපි වධියමානොපි සබ්බං තිතික්ඛති,
තිතික්ඛාකාරණං හිස්ස සො කාමච්ඡන්දො හොති, සරසාමිකෙහි වධියමානානං
ඉත්ථිනං වියාති, එවං ඉණං විස කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො.

යථා පන පිත්තරොගාතුරො මධුසක්කරාදීසුපි දිත්තෙසු
පිත්තරොගාතුරත්තාය තෙසං රසං න වින්දති, “තිත්තකං තිත්තක”න්ති
උග්ගිරති යෙව. එවමෙව ඛ්‍යාපන්නවිත්තො හිතකාමෙහි ආවරියුපජ්ඣායෙහි
අප්පමත්තකම්පි ඔවදියමානො ඔවාදං න ගණ්හති. “අති විස මෙ තුම්හෙ
උපද්දවෙථා”තිආදීනි වත්වා විබ්භමති. පිත්තරොගාතුරත්තාය සො පුරිසො
මධුසක්කරාදීනං විස කොධාතුරත්තාය ඝාතසුඛාදිහෙදං සාසනරසං න වින්දති.
එවං රොගො විස ඛ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො.

යථා පන නක්ඛත්තදිවසෙ ඛන්ධනාගාරෙ ඛද්ධො පුරිසො නක්ඛත්තස්ස
නෙව ආදිං න මජ්ඣං න පරියොසානං පස්සති. සො දුතියදිවසෙ මුත්තො අහො
හියොයා නක්ඛත්තං මනාපං, අහො නච්චං, අහො ගීතන්තිආදීනි සුත්වාපි
පටිච්චනං න දෙති. කිං කාරණං? නක්ඛත්තස්ස අනනුභූතත්තා. එවමෙව
ථිනම්ද්ධාහිභූතො හික්ඛු විචිත්තනායෙපි ධම්මස්සවනෙ පවත්තමානෙ නෙව
තස්ස ආදිං න මජ්ඣං න පරියොසානං ජානාති. සොපි උට්ඨිතෙ ධම්මස්සවනෙ
අහො ධම්මස්සවනං, අහො කාරණං, අහො උපමාති ධම්මස්සවනස්ස වණ්ණං
භණ්ණමානානං සුත්වාපි පටිච්චනං න දෙති. කිං කාරණං? ථිනම්ද්ධවසෙන
ධම්මකපාය අනනුභූතත්තා. එවං ඛන්ධනාගාරං විස ථිනම්ද්ධං දට්ඨබ්බං.

යථා පන නක්ඛත්තං කීළන්තොපි දාසො – “ඉදං නාම අච්චායිකං
කරණීයං අත්ථි, සීසං තත්ථ ගච්ඡාහි. නො වෙ ගච්ඡසි, හත්ථපාදං වා තෙ
ජිත්ථාමි කණ්ණනාසං වා”ති වුත්තො සීසං ගච්ඡති යෙව. නක්ඛත්තස්ස
ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවිතුං න ලහති, කස්මා? පරාධිනත්තාය, එවමෙව

විනයෙ අපකතඤ්ඤානා විවෙකත්ථාය අරඤ්ඤං පට්ටියෙනාපි කිස්මිඤ්චිදෙව අන්තමසො කප්පියමංසෙපි අකප්පියමංසසඤ්ඤාය උප්පන්නාය විවෙකං පහාය සීලවිසොධනත්ථං විනයධරස්ස සන්තිකං ගන්තබ්බං හොති, විවෙකසුඛං අනුභවිතං න ලහති, කස්මා? උද්ධච්චකුක්කුච්චාභිභූතතායාති. එවං දාසඛ්‍යං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං.

යථා පන කන්තාරද්ධානමග්ගප්පට්පන්නො පුරිසො වොරෙහි මනුස්සානං විලුත්තොකාසං පහතොකාසඤ්ච දිස්වා දණ්ඩකසද්දෙනපි සකුණසද්දෙනපි “වොරා ආගතා”ති උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතොව හොති, ගච්ඡතිපි තිට්ඨතිපි නිවත්තතිපි, ගතට්ඨානතො අගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සො කිච්ඡෙන කසිරෙන බෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා න වා පාපුණාති. එවමෙව යස්ස අට්ඨසු යානෙසු විචිකිච්ඡා උප්පන්නා හොති, සො – “බුද්ධො නු බො, නො නු බො බුද්ධො”තිආදිනා නයෙන විචිකිච්ඡන්තො අධිමුච්චිත්වා සද්ධාය ගණ්හිතං න සක්කොති. අසක්කොන්තො මග්ගං වා ඵලං වා න පාපුණාති. යථා කන්තාරද්ධානමග්ගෙ – “වොරා අත්ථි නත්ථි”ති පුනස්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස උප්පාදෙන්තො බෙමන්තපත්තියා අන්තරායං කරොති, එවං විචිකිච්ඡාපි – “බුද්ධො නු බො, න බුද්ධො”තිආදිනා නයෙන පුනස්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස උප්පාදයමානා අරියභූමිප්පත්තියා අන්තරායං කරොතිති කන්තාරද්ධානමග්ගො විය විචිකිච්ඡා දට්ඨබ්බා.

224. ඉදානි – “සෙය්‍යථාපි, මහාරාජ, ආණණ්‍ය”න්ති එත්ථ භගවා පභිනකාමච්ඡන්දනීවරණං ආණණ්‍යසදිසං, සෙසානි ආරොග්‍යාදිසදිසානි කත්වා දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා, යථා හි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොපෙත්වා සමිද්ධතං පත්තො – “ඉදං ඉණං නාම පලිබොධමූල”න්ති චිත්තෙත්වා සවඩ්ඪිකං ඉණං නිය්‍යාතෙත්වා පණ්ණං ඵාලාපෙය්‍ය. අට්ඨස්ස තතො පට්ඨාය නෙව කොචි දූතං පෙසෙති, න පණ්ණං. සො ඉණසාමිකෙ දිස්වාපි සවෙ ඉච්ඡති, ආසනා උට්ඨහති, නො වෙ න උට්ඨහති, කස්මා? තෙහි සද්ධිං නිල්ලෙපතාය අලග්ගතාය. එවමෙව හික්ඛු – “අයං කාමච්ඡන්දො නාම පලිබොධමූල”න්ති චිත්තෙත්වා ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා කාමච්ඡන්දනීවරණං පජහති. තෙ පන ඡ ධම්මෙ මහාසතිපට්ඨානෙ වණ්ණයිස්සාම. තස්සෙවං පභිනකාමච්ඡන්දස්ස යථා ඉණමුත්තස්ස පුරිසස්ස ඉණස්සාමිකෙ දිස්වා නෙව භයං න ඡම්භිතත්තං හොති. එවමෙව පරවත්ථුමිහි නෙව සඬිගො න බද්ධො හොති. දිබ්බානිපි රූපානි පස්සතො කිලෙසො න සමුදාවරති. තස්මා භගවා ආණණ්‍යමිව කාමච්ඡන්දප්පහානං ආහ.

යථා පන සො පින්තරොගාතුරො පුරිසො භෙසජ්ජකිරියාය තං රොගං වූපසමෙත්වා තතො පටියාය මධුසක්කරාදීනං රසං වින්දති. එවමෙව භික්ඛු “අයං ඛ්‍යාපාදො නාම මහා අනත්ථකරො”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා ඛ්‍යාපාදනීවරණං පජහති. සබ්බනීවරණෙසු ඡ ධම්මෙ මහාසතිපටියානෙයෙව වණ්ණයිස්සාම. න කෙවලඤ්ඤා තෙයෙව, යෙපි ටීනමිද්ධාදීනං පහානාය භාවෙතබ්බා, තෙපි සබ්බෙ තත්ථෙව වණ්ණයිස්සාම. සො එවං පහීනඛ්‍යාපාදො යථා පින්තරොගවිමුත්තො පුරිසො මධුසක්කරාදීනං රසං සම්පියායමානො පටිසෙවති, එවමෙව ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි සික්ඛාපදානි සිරසා සම්පටිච්ඡිත්වා සම්පියායමානො සික්ඛති. තස්මා භගවා ආරොග්‍යමිව ඛ්‍යාපාදප්පහානං ආහ.

යථා සො නක්ඛන්තදිවසෙ ඛන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො අපරස්මිං නක්ඛන්තදිවසෙ – “පුබ්බෙපි අහං පමාදදොසෙන බද්ධො, තෙන නක්ඛන්තං නානුභවිං. ඉදානි අප්පමත්තො භවිස්සාමි”ති යථාස්ස පච්චත්ථිකා ඔකාසං න ලහන්ති, එවං අප්පමත්තො හුත්වා නක්ඛන්තං අනුභවිත්වා – ‘අහො නක්ඛන්තං, අහො නක්ඛන්ත’න්ති උදානං උදානෙසි, එවමෙව භික්ඛු – “ඉදං ටීනමිද්ධං නාම මහාඅනත්ථකරො”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා ටීනමිද්ධනීවරණං පජහති, සො එවං පහීනටීනමිද්ධො යථා ඛන්ධනා මුත්තො පුරිසො සත්තාහම්පි නක්ඛන්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවති, එවමෙව ධම්මනක්ඛන්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවත්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා භගවා ඛන්ධනා මොක්ඛමිව ටීනමිද්ධප්පහානං ආහ.

යථා පන දාසො කිඤ්චිදෙව මිත්තං උපනිස්සාය සාමිකානං ධනං දත්වා අත්තානං භුජිස්සං කත්වා තතො පටියාය යං ඉච්ඡති, තං කරොති. එවමෙව භික්ඛු – “ඉදං උද්ධච්චකුක්කුච්චං නාම මහා අනත්ථකරො”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා උද්ධච්චකුක්කුච්චං පජහති. සො එවං පහීනඋද්ධච්චකුක්කුච්චො යථා භුජිස්සො පුරිසො යං ඉච්ඡති, තං කරොති, න තං කොචි බලක්කාරෙන තතො නිවත්තෙති, එවමෙව යථා සුඛං නෙක්ඛම්මපටිපදං පටිපජ්ජති, න තං උද්ධච්චකුක්කුච්චං බලක්කාරෙන තතො නිවත්තෙති. තස්මා භගවා භුජිස්සං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චප්පහානං ආහ.

යථා බලවා පුරිසො හත්ථසාරං ගහෙත්වා සජ්ජාචුධො සපරිචාරො කන්තාරං පටිපජ්ජෙය්‍ය, තං වොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යාං. සො සොත්ථිනා තං කන්තාරං නිත්ථරිත්වා බෙමන්තං පත්තො භට්ඨතුට්ඨො අස්ස. එවමෙව භික්ඛු “අයං විචිකිච්ඡා නාම මහා අනත්ථකාරිකා”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා විචිකිච්ඡං පජහති. සො එවං පහීනවිචිකිච්ඡො යථා බලවා පුරිසො සජ්ජාචුධො සපරිචාරො නිබ්භයො වොරෙ තිණං විය අගණෙත්වා සොත්ථිනා

නික්ඛමිත්වා බ්බමන්තභූමිං පාපුණාති, එවමෙව භික්ඛු දුච්චරිතකන්තාරං නික්ඛරිත්වා පරමං බ්බමන්තභූමිං අමතං මහානිබ්බානං පාපුණාති. තස්මා භගවා බ්බමන්තභූමිං විය විචිකිච්ඡාපහානං ආහ.

225. පාමොජ්ජං ජායතීති තුට්ඨාකාරො ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායතීති තුට්ඨස්ස සකලසරීරං බොහයමානා පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සම්භතීති පීතිසම්පයුත්තවිත්තස්ස පුග්ගලස්ස නාමකායො පස්සම්භති, විගතදරුථො භොති. සුඛං වෙදෙතීති කායිකම්පි චෙතසිකම්පි සුඛං වෙදයති. චිත්තං සමාධියතීති ඉමිනා තෙක්ඛම්මසුබ්බෙන සුඛිතස්ස උපචාරවසෙනපි අප්පනාවසෙනපි චිත්තං සමාධියති.

පයමජ්ඣානකථා

226. සො විචිච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරතීතිආදි පන උපචාරසමාධිනා සමාහිතෙ චිත්තෙ උපරිවිසෙසදස්සනත්ථං අප්පනාසමාධිනා සමාහිතෙ චිත්තෙ තස්ස සමාධිතො පහෙදදස්සනත්ථං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉමමෙව කායන්ති ඉමං කරජකායං. අභිසන්දෙතීති තෙමෙහි ස්තෙනෙහි, සබ්බත්ථ පවත්තපීතිසුඛං කරොති. පරිසන්දෙතීති සමන්තතො සන්දෙති. පරිපූරෙතීති වායුනා භස්තං විය පූරෙති. පරිප්ඵරතීති සමන්තතො ඵුසති. සබ්බාවතො කායස්සාති අස්ස භික්ඛුතො සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්ස කිඤ්චි උපාදින්නකසන්නතිපවත්තිට්ඨානෙ ඡවිමංසලොභිතානුගතං අණුමත්තම්පි යානං පයමජ්ඣානසුබ්බෙන අචුටං නාම න භොති.

227. දක්ඛොති ඡෙකො පටිබලො න්භානියවුණ්ණාති කාතුඤ්ඤෙව පයොඡෙතුඤ්ඤෙව සන්නෙතුඤ්ඤෙව. කංසථාලෙති යෙන කෙනචි ලොභෙන කතභාජනෙ. මත්තිකභාජනං පන ථීරං න භොති. සන්නෙන්තස්ස හිජ්ජති. තස්මා තං න දස්සෙති. පරිජ්ඵොසකං පරිජ්ඵොසකන්ති සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා. සන්නෙය්‍යාති වාමහත්ථෙත කංසථාලං ගහෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත පමාණයුත්තං උදකං සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා පරිමද්දන්තො පිණ්ඩං කරෙය්‍ය. ස්තෙනානුගතාති උදකසිනෙනෙහෙන අනුගතා. ස්තෙනපරෙතාති උදකසිනෙනෙහෙන පරිග්ගහිතා. සන්තරබාහිරාති සද්ධිං අන්තොපදෙසෙන වෙව බහිපදෙසෙන ව සබ්බත්ථකමෙව උදකසිනෙනෙහෙන ඵුටාති අත්ථො. න ව පග්ගරණිති න ව බින්නි ඛින්නි උදකං පග්ගරති, සක්කා භොති හත්ථෙතපි ද්විහිපි තීහිපි අභිගුලිහි ගහෙතුං ඔවට්ටිකායපි කාතුන්ති අත්ථො.

දුතියජ්ඣානකථා

228-229. දුතියජ්ඣානසුඛපමායං උඛ්භිදොදකොති උඛ්භින්නඋදකො, න හෙට්ඨා උඛ්භිජ්ජිත්වා උග්ගච්ඡනකඋදකො. අන්තොයෙව පන උඛ්භිජ්ජනකඋදකොති අත්ථො. ආයමුඛන්ති ආගමනමග්ගො. දෙවොති මෙසො. කාලෙන කාලන්ති කාලෙ කාලෙ, අන්වද්ධමාසං වා අනුදසාහං වාති අත්ථො. ධාරන්ති වුට්ඨිං. න අනුජ්ජවෙච්ඡෙය්‍යාති න ව පවෙසෙය්‍යා, න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. සීතා වාරිධාරා උඛ්භිජ්ජිත්වාති සීතං ධාරං උග්ගන්ත්වා රහදං පුරයමානං උඛ්භිජ්ජිත්වා. හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්චි උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා භිජ්ජන්තං උදකං බොහෙති, චතුභි දිසාහි පවිසනඋදකං පුරාණපණ්ණතිණකට්ඨදණ්ඩකාදිහි උදකං බොහෙති, වුට්ඨිඋදකං ධාරානිපාතපුබ්බුළුකෙහි උදකං බොහෙති. සන්තිසින්නමෙව පන හුත්වා ඉද්ධිනිමිතිමිව උජ්ජජ්ජමානං උදකං ඉමං පදෙසං ඵරති, ඉමං පදෙසං න ඵරතීති නත්ථි, තෙන අචුටොකාසො නාම න හොතීති. තත්ථ රහදො විය කරජකායො. උදකං විය දුතියජ්ඣානසුඛං. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තතියජ්ඣානකථා

230-231. තතියජ්ඣානසුඛපමායං උජ්ජලානි ඵත්ථ සන්තිති උජ්ජලිනි. සෙසපද්ද්වයෙපි ඵසෙව නයො. ඵත්ථ ව සෙතරත්තනීලෙසු යං කිඤ්චි උජ්ජලං උජ්ජලමෙව. ඌනකසතපත්තං පුණ්ඩරීකං, සතපත්තං පදුමං. පත්තනියමං වා විනාපි සෙතං පදුමං, රත්තං පුණ්ඩරීකන්ති අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො. උදකානුග්ගතානීති උදකතො න උග්ගතානි. අන්තො නිමුග්ගපොසිනීති උදකතලස්ස අන්තො නිමුග්ගානියෙව හුත්වා පොසිනි, වඩ්ඪිනීති අත්ථො. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

චතුත්ථජ්ඣානකථා

232-233. චතුත්ථජ්ඣානසුඛපමායං පරිසුද්ධෙන චෙනසා පරියොදාතෙනාති ඵත්ථ නිරුපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධං, පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාතන්ති වෙදිතබ්බං. ඔදාතෙන වත්ථෙන්නාති ඉදං උතුඵරණත්ථං වුත්තං. කිලිට්ඨවත්ථෙන්න හි උතුඵරණං න හොති, තඬ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙන උතුඵරණං බලවං හොති. ඉමිස්සාය හි උපමාය වත්ථං විය කරජකායො, උතුඵරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛං. තස්මා යථා සුන්හාතස්ස පුරිසස්ස පරිසුද්ධං වත්ථං සසීසං පාරුපිත්වා නිසින්නස්ස සරීරතො උතු සබ්බමෙව වත්ථං ඵරති. න කොචි වත්ථස්ස අචුටොකාසො හොති. ඵචං චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන හික්ඛුනො කරජකායස්ස න කොචි ඔකාසො අචුටො හොතීති. ඵචමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉමෙසං පන චතුත්තං ඝානානං

අනුපදවණ්ණනා ච භාවනානායො ච විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තොති ඉධ න විත්ථාරිතො.

එත්තාවතා වෙස රූපජ්ඣානලාභීයෙව, න අරූපජ්ඣානලාභීති න වෙදිතබ්බො. න හි අට්ඨසු සමාපත්තීසු චුද්දසභාකාරෙහි විණ්ණවසිභාවං විනා උපරි අභිඤ්ඤාධිගමො හොති. පාළියං පන රූපජ්ඣානානීයෙව ආගතාති. අරූපජ්ඣානානි ආහරිත්වා කට්ඨෙතබ්බාති.

විපස්සනාඤාණකථා

234. සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ...පෙ.... ආනෙඤ්ජප්පත්තෙති සො චුද්දසභාකාරෙහි අට්ඨසු සමාපත්තීසු විණ්ණවසිභාවො හික්ඛුති දස්සෙති. සෙසමෙත්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං. ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනීහරතීති එත්ථ ඤාණදස්සනන්ති මග්ගඤාණමිපි, චුච්චති ඵලඤාණමිපි, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමිපි, පච්චවෙක්ඛණඤාණමිපි, විපස්සනාඤාණමිපි. “කිං නු ඛො, ආවුසො, ඤාණදස්සනවිසුද්ධත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති (මහානි. 1.257) එත්ථ හි මග්ගඤාණං ඤාණදස්සනන්ති චුත්තං. “අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති (ම. නි. 1.328) එත්ථ ඵලඤාණං. “භගවතොපි ඛො ඤාණදස්සනං උදපාදි සත්තාහකාලඤ්ඤාතො ආලාරො කාලාමො”ති (මහාව. 10) එත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි අකුප්පා මෙ විමුත්ති, අයමන්තිමා ජාතී”ති (මහාව. 16) එත්ථ පච්චවෙක්ඛණඤාණං ඉධ පන ඤාණදස්සනාය චිත්තන්ති ඉදං විපස්සනාඤාණං ඤාණදස්සනන්ති චුත්තන්ති.

අභිනීහරතීති විපස්සනාඤාණස්ස නිබ්බත්තනත්ථාය තත්තින්තං තප්පොණං තප්පබ්හාරං කරොති. රූපීති ආදීනමත්ථො චුත්තොයෙව. ඔදනකුම්මාසුපවයොති ඔදනෙන වෙව කුම්මාසෙන ච උපවිතො වඩ්ඪිතො. අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මොති හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චධම්මො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථාය තනුවිලෙපනෙන උච්ඡාදනධම්මො. අභිගපච්චඩ්ගාබාධවිනොදනත්ථාය බුද්දකසම්බාහනෙන පරිමද්දනධම්මො. දහරකාලෙ වා උරුසු සයාපෙත්වා ගබ්භාවාසෙන දුස්සණ්ඨිතානං තෙසං තෙසං අභිගානං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං අඤ්ජනපීළනාදිවසෙන පරිමද්දනධම්මො. එවං පරිහරිතොපි භෙදනවිද්ධංසනධම්මො හිජ්ජති වෙව විකිරති ච, එවං සභාවොති අත්ථො. තත්ථ රූපී වාතුමභාභුතිකොතිආදීසු ඡහි පදෙහි සමුදයො කථිතො. අනිච්චපදෙන සද්ධිං පච්ඡිමෙහි ද්විති අත්ථභිගමො. එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධන්ති එත්ථ වාතුමභාභුතිකෙ කායෙ නිස්සිතඤ්ච පටිබද්ධඤ්ච.

235. සුභොති සුන්දරො. ජාතිමාති පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨිතො. සුපරිකම්මකතොති සුට්ඨු කතපරිකම්මො අපනීතපාසාණසක්ඛරො. අවිජ්ජාති තනුවජ්ජි. විජ්ජසන්නොති සුට්ඨු පසන්නො. සබ්බාකාරසම්පන්නොති ධොවනවෙධනාදිහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි සම්පන්නො. නීලන්තිආදිහි වණ්ණසම්පත්තිං දස්සෙති. තාදිසඤ්ඤි ආවුතං පාකටං හොති. එවමෙව ඛොති එත්ථ එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. මණි විය හි කරජකායො. ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤාණං. චක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී හික්ඛු, හත්ථෙ කරිත්වා පච්චවෙක්ඛතො අයං ඛො මණිති මණිතො ආවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං, අභිනිහරිත්වා නිසින්නස්ස හික්ඛුතො වාතුමහාභූතිකකායස්ස ආවිභූතකාලො, තත්ත්වං සුත්තං ආවුතන්ති සුත්තස්සාවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං, අභිනිහරිත්වා නිසින්නස්ස හික්ඛුතො තදාරම්මණානං එස්සපඤ්චමකානං වා සබ්බවිත්තවෙනසිකානං වා විපස්සනාඤාණස්සෙව වා ආවිභූතකාලොති.

ඉදඤ්ච විපස්සනාඤාණං මග්ගඤාණානන්තරං. එවං සන්නෙපි යස්මා අභිඤ්ඤාචාරෙ ආරද්ධෙ එතස්ස අන්තරාවාරො නත්ථි තස්මා ඉධෙව දස්සිතං. යස්මා ච අනිච්චාදිවසෙන අකතසම්මසනස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා හෙරවං සද්දං සුණතො, පුබ්බෙනිවාසානුස්සතියා හෙරවෙ ඛන්ධෙ අනුස්සරතො, දිබ්බෙන චක්ඛුතා හෙරවම්පි රූපං පස්සතො භයසන්නායො උප්පජ්ජති, න අනිච්චාදිවසෙන කතසම්මසනස්ස තස්මා අභිඤ්ඤං පත්තස්ස භයවිනොදනහෙතුසම්පාදනත්ථම්පි ඉදං ඉධෙව දස්සිතං. අපි ච යස්මා විපස්සනාසුඛං නාමෙතං මග්ගඵලසුඛසම්පාදකං පාරියෙක්කං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං තස්මාපි ආදිතොව ඉදං ඉධ දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං.

මනොමයිද්ධිඤාණකථා

236-237. මනොමයන්ති මනෙන නිබ්බන්තිතං. සබ්බඛගපච්චඛගිත්ති සබ්බෙහි අඛගෙහි ච පච්චඛගෙහි ච සමන්තාගතං. අභිනින්ද්‍රියන්ති සණ්ඨානවසෙන අවිකලින්ද්‍රියං. ඉද්ධිමතා නිම්මිතරූපඤ්ඤි සචෙ ඉද්ධිමා ඔදාතො තම්පි ඔදාතං. සචෙ අවිද්ධකණ්ණො තම්පි අවිද්ධකණ්ණන්ති එවං සබ්බාකාරෙහි තෙන සදිසමෙව හොති. මුඤ්ජමහා ඊසිකන්තිආදි උපමාත්තයම්පි හි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව වුත්තං. මුඤ්ජසදිසා එව හි තස්ස අන්තො ඊසිකා හොති. කොසිසදිසොයෙව අසි, වට්ටාය කොසියා වට්ටං අසිමෙව පක්ඛිපන්ති, පත්ථටාය පත්ථටං. කරණධාති ඉදම්පි අභිකඤ්චුකස්ස නාමං, න විලිචකරණධකස්ස. අභිකඤ්චුකො හි අභිනා සදිසොව හොති. තත්ථ කිඤ්චාපි “පුරිසො අහිං කරණධා උද්ධරෙය්‍යා”ති හත්ථෙන උද්ධරමානො විය දස්සිතො, අථ ඛො විත්තෙනෙවස්ස උද්ධරණං වෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤි අහි නාම

සජාතියං ධීතො, කට්ඨන්තරං වා රුක්ඛන්තරං වා නිස්සාය, තවතො සරීරං නික්කඨ්ඨනප්පයොගසඬ්ඛාතෙන ථාමෙන, සරීරං බාදයමානං විය පුරාණතවං ජිගුච්ඡන්තොති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි සයමෙව කඤ්චුකං පජහති, න සක්කා තතො අඤ්ඤෙන උද්ධරිතුං, තස්මා චිත්තෙන උද්ධරණං සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති මුඤ්ජාදිසදිසං ඉමස්ස භික්ඛුනො සරීරං, ඊසිකාදිසදිසං නිමිතිරූපන්ති. ඉදමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං. නිමිමානවිධානං පනෙත්ථ පරතො ච ඉද්ධිවිධාදිපඤ්චඅභිඤ්ඤාකපා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතාති තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. උපමාමත්තමෙව හි ඉධ අධිකං.

ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකපා

238-239. තත්ථ ඡෙකකුම්භකාරාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණලාභී භික්ඛු දට්ඨබ්බො. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං. ඉච්ඡිතිච්ඡිතභාජනවිකතිආදිකරණං විය තස්ස භික්ඛුනො විකුබ්බනං දට්ඨබ්බං.

240-241. දිබ්බසොතධාතුඋපමායං යස්මා කන්තාරද්ධානමග්ගො සාසඬ්ඛො හොති සප්පට්ඨයො. තත්ථ උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතෙන ‘අයං හෙරිසද්දො’, ‘අයං මුද්දිඬ්ඛසද්දො’ති න සක්කා වචන්ථපෙතුං, තස්මා කන්තාරග්ගහණං අකත්වා බෙමමග්ගං දස්සෙන්නො අද්ධානමග්ගප්පට්ඨපන්නොති ආහ. අප්පට්ඨයඤ්ඤි බෙමමග්ගං සීසෙ සාටකං කත්වා සණ්ඨං පට්ඨන්නො චුත්තප්පකාරෙ සද්දෙ සුඛං වචන්ථපෙති. තස්ස සවනෙන තෙසං තෙසං සද්දානං ආවිභූතකාලො විය යොගිතො දූරසන්තිකහෙදානං දිබ්බානඤ්චෙව මානුස්සකානඤ්ච සද්දානං ආවිභූතකාලො වෙදිතබ්බො.

242-243. චෙතොපරියඤ්ඤාණුපමායං දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බන්තෙන සමන්තාගතො. මණ්ඩනකජාතිකොති යුවාපි සමානො න ආලසියො න කිලිට්ඨවත්ථසරීරො, අථ බො මණ්ඩනපකතිකො, දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ න්භායිත්වා සුද්ධවත්ථපරිදහනඅලඬ්ඛකාරකරණසීලොති අත්ථො. සකණ්ඨකන්ති කාලතිලකවඬ්ඛමුඛදුසිපීළකාදීනං අඤ්ඤතරෙන සදොසං. තත්ථ යථා තස්ස මුඛනිමිත්තං පච්චචෙක්ඛතො මුඛෙ දොසො පාකටො හොති, ඵ්ථං චෙතොපරියඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනීහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකටං හොතීති වෙදිතබ්බං.

244-245. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණුපමායං තං දිවසං කතකිරියා පාකටා හොතීති තං දිවසං ගතගාමත්තයමෙව ගහිතං. තත්ථ ගාමත්තයගතපුරිසො විය පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභී දට්ඨබ්බො, තයො ගාමා විය තයො භවා දට්ඨබ්බා,

තස්ස පුරිසස්ස තිසු ගාමෙසු තං දිවසං කතකිරියාය ආවිභාවො විය පුබ්බෙනිවාසාය චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො තිසු භවෙසු කතකිරියාය පාකටභාවො දට්ඨබ්බො.

246-247. දිබ්බවක්ඛුපමායං වීථිං සඤ්චරන්තෙති අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ. වීථිං වරන්තෙතිපි පායො. අයමෙවත්ථො. තත්ථ නගරමජ්ඣෙ සිඬ්ඝාටකම්භි පාසාදො විය ඉමස්ස භික්ඛුනො කරජකායො දට්ඨබ්බො, පාසාදෙ ධීතො වක්ඛුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බවක්ඛුං පත්වා ධීතො භික්ඛු, ගෙහං පවිසන්තා විය පටිසන්ධිවසෙන මාතුකුච්ඡියං පවිසන්තා, ගෙහා නික්ඛමන්තා විය මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමන්තා, රථිකාය වීථිං සඤ්චරන්තා විය අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තා, පුරතො අබ්භොකාසට්ඨානෙ මජ්ඣෙ සිඬ්ඝාටකෙ නිසින්නා විය තිසු භවෙසු තත්ථ තත්ථ නිබ්බත්තසත්තා, පාසාදනලෙ ධීතපුරිසස්ස තෙසං මනුස්සානං ආවිභුතකාලො විය දිබ්බවක්ඛුඤාණාය චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො තිසු භවෙසු නිබ්බත්තසත්තානං ආවිභුතකාලො දට්ඨබ්බො. ඉදඤ්ච දෙසනාසුඛත්ථමෙව වුත්තං. ආරුජ්ජෙ පන දිබ්බවක්ඛුස්ස ගොවරො නත්ථිති.

ආසවක්ඛයඤාණකථා

248. සො ඵලං සමාහිතෙ චිත්තෙති ඉධ විපස්සනාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානචිත්තං වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයඤාණායාති ආසවානං ඛයඤාණනිබ්බත්තනත්ථාය. ඵත්ථ ව ආසවානං ඛයො නාම මග්ගොපි ඵලම්පි නිබ්බානම්පි භඩ්ගොපි වුව්වති. “ඛයෙ ඤාණං, අනුජ්ජාදෙ ඤාණං”න්ති ඵත්ථ හි මග්ගො ආසවානං ඛයොති වුත්තො. “ආසවානං ඛයා සමණො හොති”ති (ම. නි. 1.438) ඵත්ථ ඵලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිතො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253);

ඵත්ථ නිබ්බානං. “ආසවානං ඛයො වයො හෙදො අනිව්චතා අත්තරධාන”න්ති ඵත්ථ භඩ්ගො. ඉධ පන නිබ්බානං අධිජ්ජෙතං. අරහත්තමග්ගොපි වට්ටති යෙව.

චිත්තං අභිනිහරතීති විපස්සනා චිත්තං තන්තින්නං තජ්ජොණං තජ්ජබ්භාරං කරොති. සො ඉදං දුක්ඛන්තිආදීසු “ඵත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො භියොයා”ති සබ්බම්පි දුක්ඛසච්චං සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං පජානාතීති අත්ථො. තස්ස ව දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිකං තණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති. තදුභයම්පි යං යානං පත්වා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අජ්ජවත්තිං නිබ්බානං “අයං

දුක්ඛනිරොධො”ති; තස්ස ච සම්පාපකං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං පජානාතීති අත්ථො.

එවං සරූපතො සච්චානි දස්සෙත්වා පුන කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙත්තො “ඉමෙ ආසවා”තිආදිමාහ. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතොති තස්ස භික්ඛුනො එවං ජානන්තස්ස එවං පස්සන්තස්ස, සහ විපස්සනාය කොට්ඨිපත්තං මග්ගං කථෙසි. කාමාසවාති කාමාසවතො. විමුච්චතීති ඉමිනා මග්ගක්ඛණං දස්සෙති. විමුත්තස්මිත්ති ඉමිනා ඵලක්ඛණං. විමුත්තමිති ඤාණං හොතීති ඉමිනා පච්චචෙක්ඛණඤාණං. ඛිණා ජාතීතිආදීහි තස්ස භූමිං. තෙන භි ඤාණෙන ඛිණාසවො පච්චචෙක්ඛන්තො ඛිණා ජාතීතිආදීහි පජානාති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා? කථඤ්ච නං පජානාතීති? න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණත්තා. න අනාගතා, අනාගතෙ වායාමාභාවතො. න පච්චුප්පන්තා, විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍යා එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධජ්ජහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා ආයතිං අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා. තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛිත්වා “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානමපි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකංව හොතී”ති ජානන්තො පජානාති.

චුසිතන්ති චුත්ථං පරිචුත්ථං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකෙන භි සද්ධිං සත්ත සෙක්ඛා බ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්ති නාම, ඛිණාසවො චුත්ථවාසො, තස්මා සො අත්තතො බ්‍රහ්මවරියවාසං පච්චචෙක්ඛන්තො චුසිතං බ්‍රහ්මවරියන්ති පජානාති. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධං කිච්චං නිට්ඨාපිතං. තෙන තෙන මග්ගෙන පහාතබ්බකිලෙසා පහිනා, දුක්ඛමූලං සමුච්ඡින්නන්ති අත්ථො. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකාදයො භි තං කිච්චං කරොන්ති, ඛිණාසවො කතකරණීයො. තස්මා සො අත්තතො කරණීයං පච්චචෙක්ඛන්තො කතං කරණීයන්ති පජානාති. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසකිච්චභාවාය කිලෙසක්ඛයභාවාය වා කත්තබ්බං මග්ගභාවනාකිච්චං මෙ නත්ථීති පජානාති. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවං පකාරා. ඉදානි චත්තමානබන්ධසන්තානා අපරං බන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකා රුක්ඛා විය, තෙ වරිමකචිත්තනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බාසිස්සන්ති අපණ්ණත්තිකභාවඤ්ච ගමිස්සන්තීති පජානාති.

249. පබ්බතසඬ්ඛෙපෙති පබ්බතමත්ථකෙ. අනාවිලොති නික්කද්දමො. සිප්පියො ච සම්බුකා ච සිප්පියම්බුකං. සක්ඛරා ච කථලානි ච සක්ඛරකථලං.

මච්ඡානං ගුම්ඛා සටාති මච්ඡගුම්ඛං. තිට්ඨන්තමපි වරන්තමපිති එත්ථ සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, ඉතරානි වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි. යථා පන අන්තරන්තරා සීතාසුපි නිසින්තාසුපි විජ්ජමානාසුපි “එතා ගාවො වරන්ති”ති වරන්තියො උපාදාය ඉතරාපි වරන්තිති වුවුවන්ති. එවං තිට්ඨන්තමෙව සක්ඛරකථලං උපාදාය ඉතරමපි ද්වයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයං වරන්තං උපාදාය සක්ඛරකථලමපි වරන්තන්ති වුත්තං. තත්ථ චක්ඛුමනො පුරිසස්ස තීරෙ යත්වා පස්සනො සිජ්ජිකසම්බුකාදීනං විභූතකාලො විය ආසවානං ඛයාය චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො චතුන්තං සච්චානං විභූතකාලො දට්ඨබ්බොති.

එත්තාවතා විපස්සනාඤාණං, මනොමයඤාණං, ඉද්ධිවිධඤාණං, දිබ්බසොතඤාණං, චෙතොපරියඤාණං, පුබ්බෙනිවාසඤාණං, දිබ්බචක්ඛුවසෙන නිජ්ජන්තං අනාගතංසඤාණයථාකම්මුපගඤාණද්වයං, දිබ්බචක්ඛුඤාණං, ආසවක්ඛයඤාණන්ති දස ඤාණානි නිද්දිට්ඨානි භොන්ති. තෙසං ආරම්මණවිභාගො ජානිතබ්බො – තත්ථ විපස්සනාඤාණං පරිත්තමභග්ගතඅතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාවසෙන සත්තවිධාරම්මණං. මනොමයඤාණං නිමිත්තබ්බරූපායතනමත්තමෙව ආරම්මණං කරොතීති පරිත්තපච්චුජ්ජන්තබ්බිද්ධාරම්මණං. ආසවක්ඛයඤාණං අජ්ජමාණබ්බිද්ධානවත්තබ්බාරම්මණං. අවසෙසානං ආරම්මණභෙදො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො. උත්තරිතරං වා පණීතතරං වාති යෙන කෙනපි පරියායෙන ඉතො සෙට්ඨතරං සාමඤ්ඤඵලං නාම නත්ථීති භගවා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අජාතසත්තුඋපාසකත්තපටිච්චෙදනාකථා

250. රාජා තත්ථ තත්ථ සාධුකාරං පවත්තෙන්තො ආදිමජ්ඣපරියොසානං සක්කච්චං සුත්වා “විරං වතමිහි ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුට්ඨ සමණබ්බාහිමණෙ පුච්ඡන්තො, ථුසෙ කොට්ටෙන්තො විය කිඤ්චි සාරං නාලත්ථං, අහො වත භගවතො ගුණසම්පදා, යො මෙ දීපසහස්සං ජාලෙන්තො විය මහන්තං ආලොකං කත්වා ඉමෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. සුචිරං වතමිහි දසබ්බස්ස ගුණානුභාවං අජානන්තො වඤ්චිතො”ති වින්තෙන්වා බුද්ධගුණානුස්සරණසම්භූතාය පඤ්චවිධාය පීතියා ඵුට්ඨසරීරො අත්තනො පසාදං ආචිකරොන්තො උපාසකත්තං පටිච්චෙදෙසි. තං දස්සෙතුං “එවං වුත්තෙ රාජා”තිආදි ආරද්ධං.

තත්ථ අභික්කන්තං, භන්තෙති අයං අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාභිරූපඅබ්භතූමොදනෙසු දිස්සති. “අභික්කන්තා භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පට්ඨමො යාමො, විරනිසින්තො භික්ඛුසඬ්ඨො”තිආදීසු (අ. නි.

8.20) හි බයෙ දිස්සති. “අයං මෙ පුග්ගලො බමති, ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණීතතරො චා”තිආදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ චන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857);

ආදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං හො, ගොතමා”තිආදීසු (පාරා. 15) අඛණ්ඩමොදනෙ. ඉධාපි අඛණ්ඩමොදනෙයෙව. යස්මා ච අඛණ්ඩමොදනෙ, තස්මා ‘සාධු සාධු හන්තෙ’ති වුත්තං හොතීති වෙදිතබ්බො.

භයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ච, කරෙ ආමෙඨිතං බුධොති.

ඉමිනා ච ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන, පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛන්තං වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථවා අභික්කන්තන්ති අභිකන්තං අතිඉට්ඨං අතිමනාපං අතිසුන්දරන්ති වුත්තං හොති.

එත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො, අභික්කන්තං හන්තෙ, යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනා, ‘අභික්කන්තං’ යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. භගවතොයෙව චා වචනං ද්වෙ ද්වෙ අත්ථෙ සන්ධාය ථොමෙති. භගවතො වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො. තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බාසද්දනතො, උත්තානපදනතො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයඨිගමනතො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසීතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාථරමණීයතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදීහි යොජෙතබ්බං.

තතො පරම්පි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛයපිතං හෙට්ඨාමුඛජාතං චා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිජාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුළුභස්ස වාති දිසාමුළුභස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙන්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය, අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසි අධිසරත්තසනවනසණ්ඩමෙසපටලෙහි චතුරඨිගෙ තමෙ. අයං තාව අනුත්තානපදත්ථො. අයං පන සාධිප්පායයොජනා. යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා

වුට්ඨාපෙත්තන. යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්‍ය, එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානා පභූති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්තෙන, යථා මුල්භස්ස මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගප්පටිපත්තස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරනිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපානි අපස්සතො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරකෙන මය්හං භගවතා එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයෙ පසන්නචිත්තො පසන්නාකාරං කරොන්තො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමිති භගවා මෙ සරණං, පරායනං, අසස්ස තාතා, හිතස්ස ච විධාතාති. ඉමිනා අධිප්පායෙන භගවන්තං ගච්ඡාමි හජාමි සෙවාමි පයිරූපාසාමි, එවං වා ජානාමි බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. තස්මා ගච්ඡාමිති ඉමස්ස ජානාමි බුජ්ඣාමිති අයම්පි අත්ථො චුත්තො. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඤ්ඤාති එත්ථ පන අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො චතුසු අපායෙසු අපතමානො ධාරෙතීති ධම්මො, සො අත්ථොතො අරියමග්ගො චෙව නිබ්බානඤ්ච. චුත්තඤ්චෙතං – “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඤ්ඤා, අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි. 4.34) විත්ථාරො. න කෙවලඤ්ච අරියමග්ගො චෙව නිබ්බානඤ්ච. අපි ච බො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. චුත්තඤ්ඤෙතං ඡත්තමාණවකවිමානෙ –

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඤ්ඤාතමප්පටිකුලං;

මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තං, ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ හි රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. ධම්මමසඤ්ඤාතම නිබ්බානං. අප්පටිකුලං මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තන්ති පිටකත්තයෙන විහත්තා ධම්මක්ඛන්ධාති. දිට්ඨිසීලසංසාතෙන සංහතොති සඤ්ඤා, සො අත්ථොතො අට්ඨ අරියපුග්ගලසමුහො. චුත්තඤ්ඤෙතං තස්මිඤ්ඤෙව විමානෙ –

“යත්ථ ච දින්නමහප්ඵලමාහු, චතුසු සුචිසු පුරිසයුගෙසු;

අට්ඨ ච පුග්ගලධම්මදසා තෙ, සඤ්ඤාමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 888);

භික්ඛූනං සඬ්ඝො භික්ඛුසඬ්ඝො. එත්තාවතා රාජා තිණි සරණගමනානි පටිවෙදෙසි.

සරණගමනකථා

ඉදානි තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං, සරණගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡති, සරණගමනප්පහෙදො, සරණගමනඵලං, සඬ්ඝිලෙසො, හෙදොති, අයං විධි වෙදිතඛිබ්බො. සෙය්‍යථිදං – සරණත්ථතො තාව හිංසතීති සරණං. සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිපරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අත්ථො, රතනත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං.

අථ වා භිතෙ පවත්තනෙන අභිතා ව නිවත්තනෙන සත්තානං භයං හිංසති බුද්ධො. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ව ධම්මො; අප්පකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සඬ්ඝො. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රතනත්තයං සරණං. තප්පසාදතග්ගරුතාහි විහතකිලෙසො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො සරණගමනං. තං සම්ඛිගීසත්තො සරණං ගච්ඡති. චුත්තප්පකාරෙන චිත්තුප්පාදෙන එතානි මෙ තිණි රතනානි සරණං, එතානි පරායණන්ති එවං උපෙතීති අත්ථො. එවං තාව සරණං, සරණගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡති, ඉදං තයං වෙදිතඛිබ්බං.

සරණගමනප්පහෙදෙ පන දුට්ඨං සරණගමනං – ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච. තත්ථ ලොකුත්තරං දිට්ඨසච්චානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡෙදෙන ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣති. ලොකියං පුපුජ්ජනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉජ්ඣති. තං අත්ථතො බුද්ධාදීසු වත්ථුසු සද්ධාපටිලාභො සද්ධාමුලිකා ව සම්මාදිට්ඨි දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිප්පකම්මන්ති වුවචති. තයිදං චතුර්ධා වත්තති – අත්තසන්තිය්‍යාතනෙන, තප්පරායණතාය, සිස්සභාවූපගමනෙන, පණිපාතෙනාති.

තත්ථ අත්තසන්තිය්‍යාතනං නාම – “අජ්ජාදිං කත්වා අහං අත්තානං බුද්ධස්ස නිය්‍යාතෙමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සා”ති එවං බුද්ධාදීනං අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණතා නාම “අජ්ජාදිං කත්වා ‘අහං බුද්ධපරායණො, ධම්මපරායණො, සඬ්ඝපරායණො’ති. මං ධාරෙථා”ති එවං තප්පරායණභාවො. සිස්සභාවූපගමනං නාම – “අජ්ජාදිං කත්වා – ‘අහං බුද්ධස්ස අත්තෙවාසිකො, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස අත්තෙවාසිකො’ති මං ධාරෙථා”ති එවං සිස්සභාවූපගමනො. පණිපාතො නාම – “අජ්ජාදිං කත්වා අහං

අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමීචිකම්මං බුද්ධාදීනංයෙව තිණ්ණං වත්ථුනං කරොමි'ති මං ධාරොථා'ති එවං බුද්ධාදීසු පරමනිපච්චාකාරො. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරම්පි කරොන්තෙන ගහිතංයෙව හොති සරණං.

අපි ව හගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස, අත්තානං පරිච්චජාමි, ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චත්තොයෙව මෙ අත්තා, පරිච්චත්තංයෙව ජීවිතං, ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ජාමි, බුද්ධො මෙ සරණං ලෙණං තාණන්ති; එවම්පි අත්තසන්තියාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං, හගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං, සුගතඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං, හගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං, සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං, හගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං”න්ති (සං. නි. 2.154). එවම්පි මහාකස්සපස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවුපගමනං වෙදිතබ්බං.

“සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මත”න්ති. (සු. නි. 194);

එවම්පි ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වෙදිතබ්බා. අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්ඨං කරිත්වා හගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා හගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිවුම්බති, පාණිනි ව පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති – “බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො”ති (ම. නි. 2.394) එවම්පි පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙය්‍යවසෙන චතුබ්බිධො හොති. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යපණිපාතෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගණ්හාති, සෙට්ඨවසෙන ව හිජ්ජති. තස්මා යො සාකියො වා කොලියො වා – “බුද්ධො අමිහාකං ඤාතකො”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා – “සමණො ගොතමො රාජපුජිතො මහානුභාවො අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙය්‍යා”ති භයෙන වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා බොධිසත්තකාලෙ හගවතො සන්තිකෙ කිඤ්චි උග්ගහිතං සරමානො බුද්ධකාලෙ වා –

“චතුර්ධා විහජෙ හොගෙ, පණ්ඩිතො සරමාවසං;
එකෙන හොගං භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්විති කම්මං පයොජයෙ;
චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු හවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265);

එවරුපං අනුසාසනිං උග්ගහෙත්වා — “ආචරියො මෙ”ති වන්දති,
අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො පන — “අයං ලොකෙ
අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො”ති වන්දති, තෙනෙව ගහිතං හොති සරණං.

එවං ගහිතසරණස්ස ව උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤාතිත්ථියෙසු
පබ්බජිතම්පි ඤාතිං — “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතො සරණගමනං න
හිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයවසෙන වන්දතො. සො හි
රට්ඨපුජිතත්තා අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙය්‍යාති. තථා යං කිඤ්චි සිජ්ජං
සික්ඛාපකං තිත්ථියම්පි — “ආචරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න හිජ්ජති, එවං
සරණගමනජ්ජහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති
විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤෙතං —

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියං අට්ඨච්චිකං මග්ගං, දුක්ඛුපසමගාමිතං.

එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති. (ධ. ප. 192);

අපි ව නිච්චාදිතො අනුපගමනාදිවසෙන පෙතස්ස ආනිසංසඵලං
වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙතං — “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං
දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඬ්ඛාරං නිච්චතො උපගච්ඡෙය්‍ය...පෙ....
කඤ්චි සඬ්ඛාරං සුඛතො...පෙ.... කඤ්චි ධම්මං අත්තතො
උපගච්ඡෙය්‍ය...පෙ.... මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය...පෙ.... පිතරං...පෙ....
අරහන්තං...පෙ.... පදුට්ඨචිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං
උජ්ජාදෙය්‍ය...පෙ.... සඬ්ඝං හින්දෙය්‍ය...පෙ.... අඤ්ඤං සත්ථාරං
උද්දිසෙය්‍ය, තෙනං යානං විජ්ජති”ති (අ. නි. 1.290). ලොකියස්ස පන
සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව. චුත්තඤ්ඤෙතං —

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පභාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරම්පි චුත්තං — “අථ බො සක්කො දෙවානම්න්දො අසීනියා
දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො

තෙනුපසඬිකම්...පෙ.... එකමන්තං ධීතං බො සක්කං දෙවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච – “සාධු බො, දෙවානම්න්ද, බුද්ධං සරණගමනං හොති. බුද්ධං සරණගමනහෙනු බො, දෙවානම්න්ද, එවම්ධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති...පෙ.... තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති – දිබ්බෙන ආයුතා, දිබ්බෙන වණ්ණෙන, දිබ්බෙන සුබ්බෙන, දිබ්බෙන යසෙන, දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන, දිබ්බෙන රූපෙහි සද්දෙහි ගන්ධෙහි රසෙහි ඵොට්ඨබ්බෙනි”ති (සං. නි. 4.341). එස නයො ධම්මෙ ච සඬ්ඝෙ ච. අපි ච චෙලාමසුත්තාදීනං වසෙනාපි සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනස්ස ඵලං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ච ලොකියසරණගමනං තීසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්චිජාඤ්ඤාණාදිහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං හොති, න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස නත්ථි සංකිලෙසො. ලොකියස්ස ච සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො – සාවජ්ජො ච අනවජ්ජො ච. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤසත්ථාරාදීසු අත්තසන්නියානනාදිහි හොති, සො ච අනිට්ඨඵලො හොති. අනවජ්ජො කාලකිරියාය හොති, සො අවිපාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසතීති. එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ච හෙදො ච වෙදිතබ්බොති.

උපාසකං මං භන්තෙ භගවා ධාරෙතුති මං භගවා “උපාසකො අය”න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො. උපාසකවිධිකොසල්ලත්ථං පනෙත්ථ – කො උපාසකො? කස්මා උපාසකොති වුච්චති? කිමස්ස සීලං? කො ආජීවො? කා විපත්ති? කා සම්පත්තීති? ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ කො උපාසකොති යො කොචි සරණගතො ගහට්ඨො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “යතො බො, මහානාම, බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො හොති. එත්තාවතා බො, මහානාම, උපාසකො හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කස්මා උපාසකොති රතනත්තයං උපාසනතො. සො හි බුද්ධං උපාසතීති උපාසකො, තථා ධම්මං සංඝං.

කිමස්ස සීලන්ති පඤ්ච වෙරමණියො. යථාහ – “යතො බො, මහානාම, උපාසකො පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති, අදින්නාදානා... කාමෙසුම්චිජාවාරා... මුසාවාදා... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවිරතො

හොති, එත්තාවතා ඛො, මහානාම, උපාසකො සීලවා හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කො ආජීවොති පඤ්ච මිච්ඡාවණිජ්ජා පහාය ධම්මෙන සමෙන ජීවිතකප්පනං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “පඤ්චමා, හික්ඛවෙ, වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා. කතමා පඤ්ච? සත්ථවණිජ්ජා, සත්තවණිජ්ජා, මංසවණිජ්ජා, මජ්ජවණිජ්ජා, විසවණිජ්ජා. ඉමා ඛො, හික්ඛවෙ, පඤ්ච වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා”ති (අ. නි. 5.177).

කා විපත්තීති යා තස්සෙව සීලස්ස ව ආජීවස්ස ව විපත්ති, අයමස්ස විපත්ති. අපි ව යාය එස වණ්ඩාලො වෙව හොති, මලඤ්ච පතිකුට්ඨො ව, සාපිස්ස විපත්තීති වෙදිතබ්බො. තෙ ව අත්ථනො අස්සද්ධියාදයො පඤ්ච ධම්මා හොන්ති. යථාහ – “පඤ්චහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකවණ්ඩාලො ව හොති, උපාසකමලඤ්ච, උපාසකපතිකුට්ඨො ව. කතමෙහි පඤ්චහි? අස්සද්ධො හොති, දුස්සීලො හොති, කොතුහලමඬිගලිකො හොති, මඬිගලං පච්චෙති, නො කම්මං, ඉතො ව බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං පරියෙසති, තත්ථ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

කා සම්පත්තීති යා වස්ස සීලසම්පදා වෙව ආජීවසම්පදා ව, සා සම්පත්ති; යෙ වස්ස රතනභාවාදිකරා සද්ධාදයො පඤ්ච ධම්මා. යථාහ – “පඤ්චහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකරතනඤ්ච හොති, උපාසකපද්මඤ්ච, උපාසකපුණ්ඩරිකඤ්ච. කතමෙහි පඤ්චහි? සද්ධො හොති, සීලවා හොති, න කොතුහලමඬිගලිකො හොති, කම්මං පච්චෙති, නො මඬිගලං, න ඉතො බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, ඉධ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

අජ්ජතග්ගෙනි එත්ථායං අග්ගසද්දො ආදිකොට්ඨොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. “අජ්ජතග්ගෙ, සම්ම දොවාරික, ආවරාමි ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීන”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.70) හි ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අඬිගුලග්ගෙන තං අඬිගුලග්ගං පරාමසෙය්‍ය. උච්ඡග්ගං වෙළග්ග”න්තිආදීසු (කථා. 281) කොටියං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු”න්තිආදීසු (චූළව. 317) කොටියාසෙ. “යාවතා, හික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.34) සෙට්ඨෙ. ඉධ පනායං ආදිමිති දට්ඨබ්බො. තස්මා අජ්ජතග්ගෙනි අජ්ජනං ආදිං කත්වාති එවමෙත්ථත්ථො වෙදිතබ්බො. අජ්ජතන්ති අජ්ජභාවං. අජ්ජදග්ගෙනි වා පාඨො, දකාරො පදසන්ධිකරො. අජ්ජ අග්ගන්ති අත්ථො.

පාණ්ණපෙනන්ති පාණෙනි උපෙනං. යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙනං අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං භගවා ධාරෙතු ජානාතු. අහඤ්ඤි සචෙපි මෙ තිබ්බණෙන අසිනා සිසං ඡින්නදෙය්‍ය, නෙව බුද්ධං “න බුද්ධො”ති වා, ධම්මං “න ධම්මො”ති වා, සඬ්ඝං “න සඬ්ඝො”ති වා වදෙය්‍යන්ති.

එවං අත්තසන්නියාතනෙන සරණං ගන්ත්වා අත්තනා කතං අපරාධං පකාසෙන්නො අවිච්චෙයො මං, භන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ අවිච්චෙයාති අපරාධො. මං අවිච්චගමාති මං අතික්කම්ම අභිභවිත්වා පවත්තො. ධම්මිකං ධම්මරාජානන්ති එත්ථ ධම්මං වරතීති ධම්මිකො. ධම්මෙනෙව රාජා ජාතො, න පිතුසාතනාදිනා අධම්මෙනාති ධම්මරාජා. ජීවිතා වොරොපෙසින්ති ජීවිතා විශොපෙසිං. පටිග්ගණ්හාතුති බමතු. ආයතිං සංවරායාති අනාගතෙ සංවරත්ථාය. පුත එවරුපස්ස අපරාධස්ස දොසස්ස බලිතස්ස අකරණත්ථාය.

251. තග්ඝාති එකංසෙ නිපාතො. යථා ධම්මං පටිකරොසීති යථා ධම්මො ධීතො තථෙව කරොසි, බ්‍රමාපෙසීති චුත්තං හොති. තං තෙ මයං පටිග්ගණ්හාමාති තං තව අපරාධං මයං බ්‍රමාම. වුඩ්ඪිහෙසා, මහාරාජ අරියස්ස චිතයෙති එසා, මහාරාජ, අරියස්ස චිතයෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ වුඩ්ඪි නාම. කතමා? යායං අවිච්චයං අවිච්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරිත්වා ආයතිං සංවරාපජ්ජනා, දෙසනං පන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තො – “යො අවිච්චයං අවිච්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරොති, ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති ආහ.

252. එවං චුත්තෙති එවං භගවතා චුත්තෙ. හන්ද ව දානි මයං භන්තෙති එත්ථ හන්දානි වචසායත්ථෙ නිපාතො. සො හි ගමනවචසායං කත්වා එවමාහ. බහුකිච්චාති බලවකිච්චා. බහුකරණීයාති තස්සෙව වෙවචනං. යස්සදානි ත්වන්ති යස්ස ඉදානි ත්වං මහාරාජ ගමනස්ස කාලං මඤ්ඤසි ජානාසි, තස්ස කාලං ත්වමෙව ජානාසීති චුත්තං හොති. පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පතිට්ඨපෙත්වා යාව දස්සනවිසයං භගවතො අභිමුඛොව පටික්කමිත්වා දස්සනවිජහනට්ඨානභූමියං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පක්කාමි.

253. බතායං, හික්ඛවෙ, රාජාති බතො අයං, හික්ඛවෙ, රාජා. උපහතායන්ති උපහතො අයං. ඉදං චුත්තං හොති – අයං, හික්ඛවෙ, රාජා බතො උපහතො හින්තපතිට්ඨො ජාතො, තථානෙන අත්තනාව අත්තා බතො, යථා අත්තතො පතිට්ඨා න ජාතාති. විරජන්ති රාගරජාදිවිරහිතං. රාගමලාදීනංයෙව විගතත්තා විතමලං. ධම්මවක්ඛුන්ති ධම්මෙසු වා චක්ඛුං, ධම්මමයං වා චක්ඛුං, අඤ්ඤෙසු යානෙසු තිණ්ණං මග්ගානමෙතං අධිවචනං. ඉධ පන සොතාපත්තිමග්ගස්සෙව.

ඉදං වුත්තං හොති – සචෙ ඉමිනා පිතා ඝාතීතො නාහවිස්ස, ඉදානි ඉධෙවාසනෙ නිසින්තො සොනාපත්තිමග්ගං පත්තො අහවිස්ස, පාපමිත්තසංසග්ගෙන පනස්ස අන්තරායො ජාතො. එවං සන්තෙපි යස්මා අයං තථාගතං උපසඬකමිත්වා රතනත්තයං සරණං ගතො, තස්මා මම සාසනමහත්තනය යථා නාම කොචි පුරිසස්ස වධං කත්වා පුප්ඵමුට්ඨිමත්තෙන දණ්ඨෙන මුච්චෙය්‍ය, එවමෙව ලොහකුම්භියං නිබ්බන්තිත්වා තිංසවස්සසහස්සානි අධො පතත්තො හෙට්ඨිමතලං පත්වා තිංසවස්සසහස්සානි උද්ධං ගච්ඡන්තො පුනපි උපරිමතලං පාපුණිත්වා මුච්චිස්සතීති ඉදම්පි කිර හගවතා වුත්තමෙව, පාළියං පන න ආරුළුහං.

ඉදං පන සුත්තං සුත්වා රඤ්ඤා කොචි ආනිසංඝො ලද්ධොති? මහාආනිසංඝො ලද්ධො. අයඤ්භි පිතු මාරිතකාලතො පට්ඨාය නෙව රත්තිං න දිවා නිද්දං ලහති, සත්ථාරං පන උපසඬකමිත්වා ඉමාය මධුරාය ඔප්චන්තියා ධම්මදෙසනාය සුතකාලතො පට්ඨාය නිද්දං ලහී. තිණ්ණං රතනානං මහාසක්කාරං අකාසි. පොථුප්ප්ඡනිකාය සද්ධාය සමන්තාගතො නාම ඉමිනා රඤ්ඤා සදිඝො නාහොසි. අනාගතෙ පන විජ්ඣාචී නාම පච්චෙකඛුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සතීති. ඉදමචොව හගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අම්බට්ඨසුත්තවග්ගොත්ථාන

අද්ධානගමනවග්ගොත්ථාන

254. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති අම්බට්ඨසුත්තං. තත්ත්වායං අපුබ්බපදවග්ගොත්ථානං. කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභීසද්දෙන කොසලාති වුවිච්ඡිති, තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. පොරාණා පනාහු – යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකාදීනි දිස්වා සිතමත්තම්පි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආහ – “යො මම පුත්තං හසාපෙති, සබ්බාලඤ්ඤාකරොන නං අලඤ්ඤාකරොමි”ති. තතො නඤ්ඤාලානිපි ඡඩ්ඤ්ඤා මහාජනකායෙ සන්නිපතීතෙ මනුස්සා සාතිරෙකානි සත්තවස්සානි නානාකීළායො දස්සෙත්වාපි තං හසාපෙතුං නාසක්ඛිංසු, තතො සක්කො දෙවරාජා නාටකං පෙසෙසි, සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි. අථ තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කම්සු. තෙ පටිපටේ මිත්තසුභජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තා – “කච්චි හො කුසලං, කච්චි හො කුසල”න්ති ආහංසු. තස්මා තං “කුසල”න්ති වචනං උපාදාය සො පදෙසො කොසලාති වුවිච්ඡිති.

වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. වාරිකා ච නාමෙසා හගවතො දුට්ඨා හොති – තුරිතවාරිකා ච, අතුරිතවාරිකා ච. තත්ථ දුරෙපි බොධනෙය්‍යාපුග්ගලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථාය සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම, සා මහාකස්සපස්ස පච්චුග්ගමනාදිසු දට්ඨබ්බා. හගවා හි මහාකස්සපත්ථෙරං පච්චුග්ගච්ඡන්තො මුහුත්තෙන තිගාචුතං මග්ගං අගමාසි. ආලවකස්සත්ථාය තිංසයොජනං, තථා අභිගුලිමාලස්ස. පක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චවත්තාලීසයොජනං. මහාකස්සිනස්ස වීසයොජනසතං. ධනියස්සත්ථාය සත්තයොජනසතානි අගමාසි. ධම්මසෙනාපතීනො සද්ධිවිහාරිකස්ස වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස තිගාචුතාධිකං වීසයොජනසතං.

එකදිවසං කිර ටෙරො – “තිස්සසාමණෙරස්ස සන්නිකං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි”ති ආහ. හගවා – “අහමිපි ගමිස්සාමි”ති වත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, වීසතිසහස්සානං ඡළභිඤ්ඤානං ආරොවෙහි, හගවා කිර වනවාසිස්ස තිස්සසාමණෙරස්ස සන්නිකං ගමිස්සති”ති. තතො දුතියදිවසෙ වීසතිසහස්සත්ථායොසවපරිවාරො ආකාසෙ උප්පතීත්වා වීසතියොජනසතමත්ථකෙ තස්ස ගොවරගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා වීවරං පාරුපි. තං කම්මන්තං ගච්ඡමානා මනුස්සා දිස්වා – “සත්ථා නො ආගතො, මා කම්මන්තං අගමිත්ථා”ති වත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා යාගුං දත්වා පාතරාසහත්තං කරොන්තා – “කුහිං, හන්තෙ, හගවා ගච්ඡති”ති දහරහික්ඛු

පුච්ඡිංසු. උපාසකා න භගවා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, ඉධෙව තිස්සසාමණෙරස්ස දස්සනත්ථායාගතොති. තෙ - “අම්භාකං කුලුපකස්ස කිර ථෙරස්ස දස්සනත්ථාය සත්ථා ආගතො, නො වත නො ථෙරො ඔරමත්තකො”ති සොමනස්සජාතා අහෙසුං.

අථ ඛො භගවතො භත්තකිච්චපරියොසානෙ සාමණෙරො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්ථා - “උපාසකා, මහාභික්ඛුසඬ්ඨො”ති පුච්ඡි. අථස්ස තෙ “සත්ථා, භත්තෙ, ආගතො”ති ආරොචෙසුං. සො භගවත්තං උපසඬ්ඨකමිත්ථා පිණ්ඩපාතෙන ආපුච්ඡි. සත්ථා තස්ස පත්තං භත්ථෙත ගහෙත්ථා - “අලං, තිස්ස, නිට්ඨිතං භත්තකිච්ච”න්ති ආහ. තතො උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්ථා අත්තතො පත්තාසනෙ නිසිදිත්ථා භත්තකිච්චමකාසි. අථස්ස භත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා මඬ්ගලං වත්ථා නික්ඛමිත්ථා ගාමද්වාරෙ යත්ථා - “කතරො තෙ, තිස්ස, වසනට්ඨානං ගතමග්ගො”ති ආහ. අයං භගවාති. මග්ගං දෙසයමානො පුරතො යාහි තිස්සාති. භගවා කිර සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකොපි සමානො සකලෙ තිගාවුතෙ මග්ගෙ ‘සාමණෙරං දට්ඨුං ලච්ඡාමි’ති තං මග්ගදෙසකං අකාසි.

සො අත්තතො වසනට්ඨානං ගන්ත්ථා භගවතො වත්තමකාසි. අථ නං භගවා - “කතරො තෙ, තිස්ස, වඬ්ඨකමො”ති පුච්ඡිත්ථා තත්ථ ගන්ත්ථා සාමණෙරස්ස නිසිදනපාසාණෙ නිසිදිත්ථා - “තිස්ස, ඉමස්මිං යානෙ සුඛං වසි”ති පුච්ඡි. සො ආහ - “ආම, භත්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ වසන්තස්ස සිහබ්බාග්ගහත්ථිමිගමොරාදීනං සද්දං සුණතො අරඤ්ඤසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තාය සුඛං වසාමි”ති. අථ නං භගවා - “තිස්ස, භික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපාතෙහි, බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති වත්ථා සන්තිපතිතෙ භික්ඛුසඬ්ඨෙ උපසමිපාදෙත්ථා අත්තතො වසනට්ඨානමෙව අගමාසිති. අයං තුරිතචාරිකා නාම. යං පන ගාමනිගමපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනද්වියොජනවසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදීහි ලොකං අනුග්ගණ්භත්තස්ස ගමනං, අයං අතුරිතචාරිකා නාම.

ඉමං පන චාරිකං චරන්තො භගවා මහාමණ්ඩලං, මජ්ඣමණ්ඩලං, අන්තොමණ්ඩලන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤතරස්මිං චරති. තත්ථ මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං, මජ්ඣමණ්ඩලං ඡයොජනසතිකං, අන්තොමණ්ඩලං තියොජනසතිකං. යදා මහාමණ්ඩලෙ චාරිකං චරිතුකාමො හොති, මහාපචාරණාය පචාරෙත්ථා පාටිපදදිවසෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිචාරො නික්ඛමති. සමන්තා යොජනසතං එකකොලාහලං හොති. පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලහන්ති. ඉතරෙසු ද්වීපු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහාමණ්ඩලෙ ඔසරති. තත්ථ භගවා තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහං ද්වීහං වසන්තො

මහාජනං ආමිසජ්ජට්ඨග්ගහෙන අනුග්ගණ්හන්තො ධම්මදානෙන චස්ස විචට්ටසන්තිස්සිතං කුසලං වඩ්ඪෙත්තො නවහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. සචෙ පන අන්තොචස්සෙ හික්ඛුනං සමථවිපස්සනා තරුණා භොන්ති, මහාපචාරණාය අපචාරෙත්වා පචාරණාසඬගහං දත්වා කත්තිකපුණ්ණමායං පචාරෙත්වා මිගසිරස්ස පයමපාටිපදදිවසෙ මහාහික්ඛුසඬසපරිවාරො නික්ඛමිත්වා මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. අඤ්ඤානපි කාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වාරිකං චරිතුකාමො චතුමාසං වසිත්වා ච නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො අට්ඨහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. සචෙ පන චතුමාසං චුත්ථවස්සස්සාපි හගවතො වෙනෙයාසත්තා අපරිපක්කින්නද්‍රියා භොන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො අපරමිපි එකමාසං වා ද්විතිචතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්වා මහාහික්ඛුසඬසපරිවාරො නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො අන්තොමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තහි වා ඡහි වා පඤ්චහි වා චතුහි වා මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. ඉති ඉමෙසු තීසු මණ්ඩලෙසු යත්ථ කත්ථවි වාරිකං චරන්තො න විචරාදිහෙතු චරති. අථ ඛො යෙ දුග්ගතබාලජිණ්ණබ්‍යාධිතා, තෙ කදා තථාගතං ආගන්ත්වා පස්සිස්සන්ති. මයි පන වාරිකං චරන්තෙ මහාජනො තථාගතස්ස දස්සනං ලභිස්සති. තත්ථ කෙවි චිත්තානි පසාදෙස්සන්ති, කෙවි මාලාදිහි පුප්පස්සන්ති, කෙවි කටච්ඡුහික්ඛං දස්සන්ති, කෙවි මිච්ඡාදස්සනං පහාය සම්මාදිට්ඨිකා හවිස්සන්ති. තං නෙසං හවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුබායාති. එවං ලොකානුකම්පකාය වාරිකං චරති.

අපි ව චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති, ජඩ්ඝවිහාරවසෙන සරීරඵාසුකත්ථාය, අත්ථුප්පත්තිකාලාහිකඬ්ඛනත්ථාය, හික්ඛුනං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය, තත්ථ තත්ථ පරිපාකගතින්ද්‍රියෙ බොධනෙයාසත්තෙ බොධනත්ථායාති. අපරෙහිපි චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති බුද්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, ධම්මං, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, මහතා ධම්මවස්සෙන වතස්සො පරිසා සන්තප්පෙස්සාමිති වා. අපරෙහිපි පඤ්චහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති පාණාතිපාතා විරමිස්සන්තිති වා, අදින්නාදානා, කාමෙසුමිච්ඡාවාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරමිස්සන්තිති වා. අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති – පයමං ඤානං පටිලභිස්සන්තිති වා, දුතියං ඤානං...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලභිස්සන්තිති වා. අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති – සොනාපත්තිමග්ගං

අධිගමිස්සන්තීති වා, සොතාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵලං සච්ඡිකරිස්සන්තීති වාති. අයං අතුරිතචාරිකා, ඉධ චාරිකාති අධිජ්ජෙතා. සා පනෙසා දුට්ඨා හොති – අනිබද්ධචාරිකා ච නිබද්ධචාරිකා ච. තත්ථ යං ගාමනිගමනගරපටිපාටිවසෙන චරති, අයං අනිබද්ධචාරිකා නාම. යං පනෙකස්සෙව බොධනෙය්‍යසත්තස්සත්ථාය ගච්ඡති, අයං නිබද්ධචාරිකා නාම. එසා ඉධ අධිජ්ජෙතා.

තදා කිරි හගවතො පච්ඡිමයාමකිච්චපරියොසානෙ දසසහස්සිලොකධාතුයා ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා බොධනෙය්‍යඛන්ධවෙ ඔලොකෙන්තස්ස පොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණජාලස්ස අන්තො පටිට්ඨො. අථ හගවා අයං බ්‍රාහ්මණො මය්හං ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායති, “අත්ථි නු ඛිවස්ස උපනිස්සයො”ති විමංසන්තො සොතාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා – “එසො මයි එතං ජනපදං ගතෙ ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං අම්බට්ඨං අන්තෙවාසිං පහිණිස්සති, සො මයා සද්ධිං වාදපට්ඨාදං කත්වා නානප්පකාරං අසබ්භිවාක්‍යං වක්ඛති, තමහං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කරිස්සාමි. සො ආවරියස්ස කට්ඨස්සති, අථස්සාවරියො තං කථං සුත්වා ආගම්ම මම ලක්ඛණාති පරියෙසිස්සති, තස්සාහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි. සො දෙසනාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සති. දෙසනා මහාජනස්ස සඵලා භවිස්සති”ති පඤ්චහික්ඛුසතපරිචාරො තං ජනපදං පටිපන්නො. තෙන චුත්තං – “කොසලෙසු චාරිකං චරමානො මහතා හික්ඛුසඬ්ඨසෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහි”ති.

යෙන ඉච්ඡානඬ්ඨගලන්ති යෙන දිසාභාගෙන ඉච්ඡානඬ්ඨගලං අවසරිතබ්බං. යස්මිං වා පදෙසෙ ඉච්ඡානඬ්ඨගලං. ඉජ්ඣානඬ්ඨගලන්තිපි පාඨො. තදවසරීති තෙන අවසරි, තං වා අවසරි. තෙන දිසාභාගෙන ගතො, තං වා පදෙසං ගතොති අත්ථො. ඉච්ඡානඬ්ඨගලෙ විහරති ඉච්ඡානඬ්ඨගලවනසණ්ඨෙති ඉච්ඡානඬ්ඨගලං උපනිස්සාය ඉච්ඡානඬ්ඨගලවනසණ්ඨෙ සීලඛන්ධාචාරං ඛන්ධිත්වා සමාධිකොන්තං උස්සාපෙත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසරං පරිවත්තයමානො ධම්මරාජා යථාහිරුචිතෙන විහරෙන විහරති.

පොක්ඛරසාතිවත්ථුවණ්ණනා

255. තෙන බො පන සමයෙනාති යෙන සමයෙන හගවා තත්ථ විහරති, තෙන සමයෙන, තස්මිං සමයෙති අයමත්ථො. බ්‍රහ්මං අණතීති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සජ්ඣායතීති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිරුත්තිවචනං. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණාති වුච්චන්ති. පොක්ඛරසාතීති ඉදං තස්ස නාමං. කස්මා පොක්ඛරසාතීති වුච්චති. තස්ස කිරි කායො සෙතපොක්ඛරසදිසො, දෙවනගරෙ උස්සාපිතරජතතොරණං විය සොහති. සිසං

පනස්ස කාළවණ්ණං ඉන්දනීලමණිමයං විය. මස්සුපි චන්දමණ්ඩලෙ කාළමෙසරාජී විය බායති. අක්ඛිති නීලුප්පලසදිසාති. නාසා රජතපනාලිකා විය සුවට්ටිතා සුපරිසුද්ධා. හත්ථපාදතලානි චෙව මුඛද්වාරඤ්ච කතලාබාරසපරිකම්මං විය සොහති, අතිවිය සොහග්ගප්පත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තභාවො. අරාජකෙ යානෙ රාජානං කාතුං යුත්තම්මං බ්‍රාහ්මණං. එවමෙස සස්සිරිකො. ඉති නං පොක්ඛරසදිසත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති.

අයං පන කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ තිණ්ණං වෙදානං පාරගු දසබලස්ස දානං දත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. සො තතො මනුස්සලොකමාගච්ඡන්තො මාතුකුච්ඡිවාසං ජිගුච්ඡිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ මහාසරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති. තස්ස ච සරස්ස අවිදුරෙ තාපසො පණ්ණසාලාය වසති. සො තීරෙ ධීතො තං පදුමං දිස්වා – “ඉදං පදුමං අවසෙසපදුමෙහි මහන්තතරං. පුජ්ථිතකාලෙ නං ගහෙස්සාමී”ති වින්තෙසි. තං සත්තාහෙනාපි න පුජ්ථිති. තාපසො කස්මා නු ඛො ඉදං සත්තාහෙනාපි න පුජ්ථිති. හන්ද නං ගහෙස්සාමීති ඔතරිත්වා ගණ්හි. තං තෙන නාලතො ඡින්නමත්තංයෙව පුජ්ථිතං. අථස්සබ්භන්තරෙ සුවණ්ණචුණ්ණපිඤ්ජරං විය රජතබ්බිකං පදුමරෙණුපිඤ්ජරං සෙතවණ්ණං දාරකං අද්දස. සො මහාපුඤ්ඤො එස භවිස්සති. හන්ද නං පටිජග්ගාමීති පණ්ණසාලං නෙත්වා පටිජග්ගිත්වා සත්තවස්සකාලතො පටියාය තයො වෙදෙ උග්ගණ්භාපෙසි. දාරකො තිණ්ණං වෙදානං පාරං ගන්ත්වා පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො ජම්බුදීපෙ අග්ගබ්‍රාහ්මණො අභොසි. සො අපරෙන සමයෙන රඤ්ඤො කොසලස්ස සිජ්පං දස්සෙසි. අථස්ස සිජ්පෙ පසන්තො රාජා උක්කට්ඨං නාම මහානගරං බ්‍රහ්මදෙයාං අදාසි. ඉති නං පොක්ඛරෙ සයිතත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති.

උක්කට්ඨං අජ්ඣාචසතීති උක්කට්ඨනාමකෙ නගරෙ වසති. අභිභවිත්වා චා ආවසති. තස්ස නගරස්ස සාමිකො භුත්වා යාය මරියාදාය තත්ථ වසිතබ්බං, තාය මරියාදාය වසි. තස්ස කිර නගරස්ස වත්ථුං උක්කා ය්‍යෙත්වා උක්කාසු ජලමානාසු අග්ගහෙසුං, තස්මා තං උක්කට්ඨන්ති වුවිවති. ඔක්කට්ඨන්තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. උපසග්ගවසෙන පනෙත්ථ භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. තස්ස අනුපයොගත්තා ච සෙසපදෙසු. තත්ථ ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බං.

සත්තුස්සදන්ති සත්තෙහි උස්සදං, උස්සන්තං බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං. පොසාවනියහත්ථිඅස්සමොරම්ගාදිඅනෙකසත්තසමාකිණ්ණඤ්චාති අත්ථො. යස්මා පනෙතං නගරං බහි ආවිජ්ඣිත්වා ජාතෙන හත්ථිඅස්සාදීනං සාසතිණෙන චෙව ගෙහවිජාදනතිණෙන ච සම්පන්නං. තථා දාරුකට්ඨෙහි

වෙච්ච ගෙහසම්භාරකට්ඨෙහි ච. යස්මා චස්සබ්භන්තරෙ වට්ටවතුරස්සාදිසංඝායා බහු පොක්ඛරණියො ජලජකුසුමවිචිත්තානි ච බහුනි අනෙකානි තළාකානි උදකස්ස නිච්චහරිතානෙව භොන්ති, තස්මා සතිණකට්ඨොදකන්ති චුත්තං. සහ ධඤ්ඤෙතානි සධඤ්ඤං පුබ්බඤ්ඤාපරණ්ණාදිහෙදං බහුධඤ්ඤසන්නිවයන්ති අත්ථො. එත්තාවතා යස්මිං නගරෙ බ්‍රාහ්මණො සෙනච්ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රාජලීලාය වසති, තස්ස සම්ද්ධිසම්පත්ති දීපිතා භොති.

රාජතො ලද්ධං භොග්ගං රාජභොග්ගං. කෙන දින්නන්ති චෙ? රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං. රාජදායන්ති රඤ්ඤො දායභූතං, දායජ්ජන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මදෙය්‍යන්ති සෙට්ඨදෙය්‍යං, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬ්ඛෙපෙන භුඤ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො. අථ චා රාජභොග්ගන්ති සබ්බං ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්නෙන නදිතිත්ථපබ්බතාදීසු සුඬිකං ගණ්හන්නෙන සෙනච්ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රඤ්ඤො හුත්වා භුඤ්ජිතබ්බං. රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං රාජදායන්ති එත්ථ තං නගරං රඤ්ඤො දින්නන්තා රාජදායං දායකරාජදීපනත්ථං පනස්ස “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්න”න්ති ඉදං චුත්තං. බ්‍රහ්මදෙය්‍යන්ති සෙට්ඨදෙය්‍යං. යථා දින්නං න පුන ගහෙතබ්බං භොති, නිස්සට්ඨං පරිච්චත්තං. එවං දින්නන්ති අත්ථො.

අස්සොසීති සුණි උපලභි, සොතද්චාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන අඤ්ඤාසී. බොති අවධාරණත්ථෙ පදපුරණමත්තෙ චා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසී එව, නාස්ස කොචි සචන්තරායො අභොසීති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරණෙන පන පදබ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙව.

ඉදානි යමත්ථං බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසානි අස්සොසී, තං පකාසෙන්නො – “සමණො බලු හො ගොතමො”තිආදිමාහ. තත්ථ සම්තපාපන්තා සමණොති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං – “සම්තාස්ස භොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදි (ම. නි. 1.434). භගවා ච අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සම්තපාපො. තෙනස්ස යථාභූතගුණාධිගතමෙතං නාමං, යදිදං සමණොති. බලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. භොති බ්‍රාහ්මණජාතිසමුදාගතං ආලපනමත්තං. චුත්තම්පි වෙතං – “භොවාදී නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චනො”ති (ධ. ප. 55). ගොතමොති භගවත්තං ගොත්තවසෙන පරිකිත්තෙති. තස්මා සමණො බලු හො ගොතමොති එත්ථ සමණො කිර හො ගොතමගොත්තොති එවමත්ථො ද්විට්ඨබ්බො.

සක්‍යපුත්තොති ඉදං පන භගවතො උච්චාකුලපරිදීපනං. සක්‍යකුලා පබ්බජිතොති සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො

අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභාය සද්ධාය පබ්බජිතොති වුත්තං හොති. තතො පරං වුත්තත්ථමෙව. තං බො පනාතිආදි සාමඤ්ඤඵලෙ වුත්තමෙව. සාධු බො පනාති සුන්දරං බො පන. අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති වුත්තං හොති. තථාරූපානං අරහතන්ති යථාරූපො සො භවං ගොතමො, ඵවරූපානං යථාභූතගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්ධානං අරහතං. දස්සනං හොතීති පසාදසොම්මාති අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා දස්සනමත්තම්පි සාධු හොතීති, ඵවං අජ්ඣාසයං කත්වා.

අම්බට්ඨමාණවකථා

256. අජ්ඣායකොති ඉදං – “න දානිමෙ ඤායන්ති, න දානිමෙ ඤායන්තීති බො, වාසෙට්ඨ, අජ්ඣායකා අජ්ඣායකා ත්වෙව තතියං අක්ඛරං උපනිබ්බත්ත”න්ති, ඵවං පයමකප්පිකකාලෙ ඤානචිරහිතානං බ්‍රාහ්මණානං ගරභවචනං. ඉදානි පන තං අජ්ඣායතීති අජ්ඣායකො. මන්තෙ පරිවත්තෙතීති ඉමිනා අත්ථෙත පසංසාවචනං කත්වා වොහරන්ති. මන්තෙ ධාරෙතීති මන්තධරො.

තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙදයජුුවෙදසාමවෙදානං. ඔට්ඨපහතකරණවසෙන පාරං ගතොති පාරගු. සහ නිසණ්ඩුනා ව කෙටුහෙන ව සනිසණ්ඩුකෙටුහානං. නිසණ්ඩුති නිසණ්ඩුරුක්ඛාදීනං වෙවචනපකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පිකප්පො කචීනං උපකාරාවහං සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙන සාක්ඛරප්පහෙදානං. අක්ඛරප්පහෙදොති සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. ඉතිහාසපඤ්චමානන්ති ආට්ඨකිණ්ණවෙදං චතුත්ථං කත්වා ඉතිහ ආස, ඉතිහ ආසාති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිහාසො පඤ්චමො ඵතෙසන්ති ඉතිහාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිහාසපඤ්චමානං වෙදානං.

පදං තදවසෙසඤ්ච ඛ්‍යාකරණං අධියති වෙදෙති වාති පදකො වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතං වුච්චති විතණ්ඩවාදසත්ථං. මහාපුරිසලක්ඛණන්ති මහාපුරිසානං බුද්ධාදීනං ලක්ඛණදීපකං ද්වාදසසහස්සගන්ථපමාණං සත්ථං. යත්ථ සොළසසහස්සගාථාපරිමාණා බුද්ධමන්තා නාම අහෙසුං, යෙසං වසෙන ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතා බුද්ධා නාම හොන්ති, ඉමිනා පච්චෙකබුද්ධා, ඉමිනා ද්වෙ අග්ගසාවකා, අසීති මහාසාවකා, බුද්ධමාතා, බුද්ධපිතා, අග්ගපට්ඨාකො, අග්ගපට්ඨායිකා, රාජා චක්කවත්තීති අයං විසෙසො පඤ්ඤායති.

අනවයොති ඉමෙසු ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනුතො පරිපුරකාරී, අවයො න හොතීති වුත්තං හොති. අවයො නාම යො තාති අත්ථතො ව ගන්ථතො ව සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. අනුඤ්ඤාතපටිඤ්ඤාතොති

අනුඤ්ඤානො චෙව පටිඤ්ඤානො ව. ආචරියෙනස්ස “යං අහං ජානාමි, තං ත්වං ජානාමි”තිආදීනා අනුඤ්ඤානො. “ආම ආචරියා”ති අත්තනා තස්ස පටිච්චනදානපටිඤ්ඤාය පටිඤ්ඤානොති අත්ථො. කතරස්මිං අධිකාරො? සකෙ ආචරියකෙ තෙවිජ්ජකෙ පාවචනෙ. එස කිර බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි “ඉමස්මිං ලොකෙ ‘අහං බුද්ධො, අහං බුද්ධො’ති උග්ගතස්ස නාමං ගහෙත්වා බහු ජනා විවරන්ති. තස්මා න මෙ අනුස්සවමත්තෙනෙව උපසඬකමිතුං යුත්තං. එකච්චඤ්ඤි උපසඬකමත්තස්ස අපක්කමනමිපි ගරු හොති, අනත්ථොපි උජ්ජජ්ජති. යංනුනාහං මම අත්තෙවාසිකං පෙසෙත්වා – ‘බුද්ධො වා, නො වා’ති ජානිත්වාච උපසඬකමෙය්‍ය”න්ති, තස්මා මාණවං ආමත්තෙත්වා අයං තාතාතිආදිමාහ.

257. තං භවත්තන්ති තස්ස හොතො ගොතමස්ස. තථා සත්තං යෙවාති තථා සතොයෙව. ඉධාපි හි ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථවසෙනෙව උපයොගවචනං.

258. යථා කථං පනාහං, හො, තන්ති එත්ථ කථං පනාහං හො තං භවත්තං ගොතමං ජානිස්සාමි, යථා සක්කා සො ඤාතුං, තථා මෙ ආචික්ඛාහීති අත්ථො. යථාති වා නිපාතමත්තමෙවෙනං. කථන්ති අයං ආකාරප්‍රච්ඡා. කෙනාකාරෙනාහං තං භවත්තං ගොතමං ජානිස්සාමිති අත්ථො. එවං චූත්තෙ කිර නං උපජ්ඣායො “කිං ත්වං, තාත, පථවියං ඨිතො, පථවිං න පස්සාමිති විය; චන්දිමසුරියානං ඔභාසෙ ඨිතො, චන්දිමසුරියෙ න පස්සාමිති විය වදසි”තිආදීනි වත්වා ජානනාකාරං දස්සෙත්තො ආගතානි බො, තාතාතිආදිමාහ.

තත්ථ මත්තෙසුති වෙදෙසු. තථාගතො කිර උජ්ජජ්ජස්සතීති පටිකච්චෙව සුද්ධාවාසා දෙවා වෙදෙසු ලක්ඛණානි පක්ඛිපිත්වා බුද්ධමත්තා නාමෙතෙති බ්‍රාහ්මණවෙසෙනෙව වෙදෙ වාචෙන්ති. තදනුසාරෙන මහෙසක්ඛා සත්තා තථාගතං ජානිස්සන්තීති. තෙන පුබ්බෙ වෙදෙසු මහාපුරිසලක්ඛණානි ආගච්ඡන්ති. පරිනිබ්බුතෙ පන තථාගතෙ අනුක්කමෙන අත්තරධායන්ති. තෙනෙතරහි නත්ථිති. මහාපුරිසස්සාති පණ්ඩිතමාදානඤ්ඤාණකරුණාදිගුණමහතො පුරිසස්ස. ද්වෙයෙව ගතියොති ද්වෙයෙව නිට්ඨා. කාමඤ්චායං ගතියද්දො “පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.153) භවහෙදෙ වත්තති. “ගති මිගානං පචන”න්තිආදීසු (පරි. 399) නිවාසට්ඨානෙ. “එවං අධිමත්තගතිමත්තො”තිආදීසු පඤ්ඤායං. “ගතිගත”න්තිආදීසු විසට්ඨාවෙ. ඉධ පන නිට්ඨායං වත්තතීති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ කිඤ්චාපි යෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො රාජා චක්කවත්තී භොති,
 න තෙහෙව ඛුද්ධො භොති; ජාතිසාමඤ්ඤතො පන තානියෙව තානීති
 වුච්චන්ති. තෙන වුත්තං - “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති. සචෙ අගාරං
 අජ්ඣාචසතීති යදි අගාරෙ වසති. රාජා භොති චක්කවත්තීති චතුහි
 අවිජරියධම්මෙහි, සඬගභවත්ථුහි ව ලොකං රඤ්ජනතො රාජා, චක්කරතනං
 වත්තෙති, චතුහි සම්පත්තිචක්කෙහි වත්තති, තෙහි ව පරං වත්තෙති, පරහිත්තාය
 ව ඉරියාපථචක්කානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති චක්කවත්තී. එත්ථ ව රාජාති
 සාමඤ්ඤං. චක්කවත්තීති විසෙසං. ධම්මෙන චරතීති ධම්මිකො. ඤායෙන
 සමෙන වත්තතීති අත්ථො. ධම්මෙන රජ්ජං ලහිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා.
 පරහිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො. අත්තහිතධම්මකරණෙන ධම්මරාජා.
 චතුරත්තාය ඉස්සරොති වාතුරත්තො, චතුසමුද්දඅත්තාය,
 චතුබ්බිධදීපවිභුසිත්තාය පථවියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣාත්තං
 කොපාදිපච්චත්ථිකෙ බහිද්ධා ව සබ්බරාජාතො විජෙතීති විජිතාථී.
 ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තොති ජනපදෙ ධුවභාවං ථාවරභාවං පත්තො, න සක්කා
 කෙනචි වාලෙතුං. ජනපදො වා තම්හි ථාවරියජ්ජත්තො අනුයුත්තො
 සකම්මතිරතො අවලො අසම්පවෙධීති ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො.

සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො, තස්ස චෙතාති කතමානීති අත්ථො.
 චක්කරතනන්තිආදීසු චක්කඤ්ච, තං රතිජනනට්ඨෙන රතනඤ්චාති
 චක්කරතනං. එස නයො සබ්බත්ථ. ඉමෙසු පන රතනෙසු අයං චක්කවත්තිරාජා
 චක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථිඅස්සරතනෙහි විජිතෙ යථාසුඛං අනුවරති,
 පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, අවසෙසෙහි උපභොගසුඛමනුභවති.
 පඨමෙන චස්ස උස්සාහසත්තියොගො, පච්ඡිමෙන මන්තසත්තියොගො,
 හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙහි පභුසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො භොති,
 ඉත්ථිමණිරතනෙහි තිව්ධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණිරතනෙහි
 භොගසුඛමනුභවති, සෙසෙහි ඉස්සරියසුඛං. විසෙසතො චස්ස පුරිමාති තිණි
 අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමාති
 අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං
 අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො.
 විත්ථාරො පන බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ රතනසුත්තස්ස උපදෙසතො
 ගහෙතබ්බො.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුකජාතිකා. වීරඬගරුජාති
 දෙවපුත්තසදිසකායා. එවං තාව එකෙ වණ්ණයන්ති. අයං පනෙත්ථ සබ්භාවො.
 වීරාති උත්තමසුරා වුච්චන්ති, වීරානං අඬගං වීරඬගං, වීරකාරණං වීරියන්ති
 වුත්තං භොති. වීරඬගරුජං එතෙසන්ති වීරඬගරුජා, වීරියමයසරීරා වියාති

චුත්තං හොති. පරසෙනප්පමද්දනාති සචෙ පටිමුඛං තිට්ඨෙය්‍යා පරසෙනා තං පරිමද්දිතුං සමත්ථාති අධිප්පායො. ධම්මෙනාති “පාණො න හන්තබ්බො”ති ආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙන. අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විචට්ටච්ඡදොති එත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිඅවිජ්ජාදුච්චරිතජදනෙහි සත්තහි පටිච්ඡන්තෙ කිලෙසන්ධකාරෙ ලොකෙ තං ඡදනං විචට්ටෙන්වා සමත්තතො සඤ්ජාතාලොකො භුත්වා ධිතොති විචට්ටච්ඡදො. තත්ථ පඨමෙන පදෙන පුජාරහතා. දුතියෙන තස්සා හෙතු, යස්මා සම්මාසම්බුද්ධොති, තතියෙන බුද්ධත්තහෙතුභූතා විචට්ටච්ඡදනා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අථ වා විචට්ටො ච විච්ඡදො වාති විචට්ටච්ඡදො, වට්ටරහිතො ඡදනරහිතො වාති චුත්තං හොති. තෙන අරහං වට්ටාභාවෙන, සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපදද්වයස්සෙව හෙතුද්වයං චුත්තං හොති, දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙන චෙත්ථ පුරිමසිද්ධි, පඨමෙන දුතියසිද්ධි, තතියවතුත්ථෙහි තතියසිද්ධි හොති. පුරිමඤ්ච ධම්මවක්ඛුං, දුතියං බුද්ධවක්ඛුං, තතියං සමත්තවක්ඛුං සාධෙතීති වෙදිතබ්බං. ත්වං මත්තානං පටිග්ගහෙතාති ඉමිනා’ස්ස මත්තෙසු සුරභාවං ඡනෙති.

259. සොපි තාය ආචරියකථාය ලක්ඛණෙසු විගතසම්මොහො එකොභාසජාතෙ විය බුද්ධමත්තෙ සම්පස්සමානො එවං හොති ආහ. තස්සත්ථො – ‘යථා, හො, ත්වං වදසි, එවං කරිස්සාමි’ති. වළවාරථමාරුස්භාති වළවායුත්තං රථං අභිරුහිත්වා. බ්‍රාහ්මණො කිර යෙන රථෙන සයං විවරති, තමෙව රථං දත්වා මාණවං පෙසෙසි. මාණවාපි පොක්ඛරසාතිස්සෙව අත්තෙවාසිකා. සො කිර තෙසං – “අම්බට්ඨෙත සද්ධිං ගච්ඡථා”ති සඤ්ඤං අදාසි.

යාවතිකා යානස්ස භූමීති යත්තකං සක්කා හොති යානෙන ගන්තුං, අයං යානස්ස භූමි නාම. යානා පච්චොරොහිත්වාති අයානභූමිං, ද්වාරකොට්ඨකසමීපං ගන්ත්වා යානතො පටිඨරොහිත්වා.

තෙන බො පන සමයෙනාති යස්මිං සමයෙ අම්බට්ඨො ආරාමං පාවිසි. තස්මිං පන සමයෙ, ධීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ. කස්මා පන තස්මිං සමයෙ වඩ්ඤ්මත්තීති? පණිකහොජනපච්චයස්ස ථීතමද්ධස්ස විනොදනත්ථං, දිවාපඨානිකා වා තෙ. තාදිසානඤ්ඤි පච්ඡාහත්තං වඩ්ඤ්මත්වා න්භායිත්වා සරීරං උතුං ගාභාපෙත්වා නිසජ්ජ සමණධම්මං කරොන්තානං චිත්තං එකග්ගං හොති. යෙන තෙ හික්ඛුති සො කිර – “කුහිං සමණො ගොතමො”ති පරිවෙණතො පරිවෙණං අනාගන්ත්වා “පුච්ඡිත්වාච පවිසිස්සාමි”ති විලොකෙන්තො අරඤ්ඤහත්ථි විය මහාවඩ්ඤ්මෙ වඩ්ඤ්මමානෙ පංසුකුලිකෙ හික්ඛු දිස්වා තෙසං

සන්තිකං අගමාසි. තං සන්ධාය යෙන තෙ භික්ඛුතිආදි චුත්තං. දස්සනායාති දට්ඨං, පස්සිතුකාමා භුත්වාති අත්ථො.

260. අභිඤ්ඤාතකොලඤ්ඤොති පාකටකුලපො. තදා කිර ජම්බුදීපෙ අම්බට්ඨකුලං නාම පාකටකුලමහොසි. අභිඤ්ඤාතස්සාති රූපජාතිමන්තකුලාපදෙසෙහි පාකටස්ස. අගරුති අභාරිකො. යො හි අම්බට්ඨං ඤාපෙතූං න සක්කුණෙය්‍ය, තස්ස තෙන සද්ධිං කපාසල්ලාපො ගරු භවෙය්‍ය. භගවතො පන තාදිසානං මාණුවානං සතෙනාපි සහස්සෙනාපි පඤ්ඤං පුට්ඨස්ස විස්සජ්ජනෙ දන්ධායිතත්තං නත්ථිති මඤ්ඤමානා - “අගරු බො පනා”ති වින්තයිංසු. විහාරොති ගන්ධකුටිං සන්ධාය ආහංසු.

අතරමානොති අතුරිතො, සණ්ඨකං පදප්පමාණට්ඨානෙ පදං නික්ඛිපන්තො වත්තං කත්වා සුසම්මට්ඨං මුත්තාදලසින්දුවාරසන්ථරසදිසං වාලිකං අවිනාසෙන්තොති අත්ථො. ආලින්දන්ති පමුබ්බං. උක්කාසිත්වාති උක්කාසිතසද්දං කත්වා. අග්ගලන්ති ද්වාරකවාටං. ආකොටෙහිති අග්ගනබෙහි සණ්ඨකං කුඤ්චිකච්ඡිද්දසමීපෙ ආකොටෙහිති චුත්තං හොති. ද්වාරං කිර අතිඋපරි අමනුස්සා, අතිහෙට්ඨා දීපජාතිකා කොටෙන්ති. තථා අනාකොටෙන්වා මජ්ඣෙ ඡිද්දසමීපෙ කොටෙතබ්බන්ති ඉදං ද්වාරාකොටනවත්තන්ති දීපෙන්තා වදන්ති.

261. විවරි භගවා ද්වාරන්ති න භගවා උට්ඨාය ද්වාරං විවරි. විවරියතුති පන භත්ථං පසාරෙසි. තතො “භගවා තුම්හෙහි අනෙකාසු කප්පකොටීසු දානං දදමානෙහි න සහත්ථා ද්වාරවිවරණකම්මං කත”න්ති සයමෙව ද්වාරං විවටං. තං පන යස්මා භගවතො මනෙන විවටං, තස්මා විවරි භගවා ද්වාරන්ති වත්තුං වට්ටති.

භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසුති යථා බමනියාදීනි පුච්ඡන්තො භගවා තෙහි, එවං තෙපි භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදා අහෙසුං. සීතොදකං විය උණ්හොදකෙන සම්මොදිතං එකීභාවං අගමංසු. යාය ව “කච්චි, හො ගොතම, බමනියං; කච්චි යාපනියං, කච්චි හොතො ව ගොතමස්ස සාවකානඤ්ච අප්පාබාධං, අප්පාතඬ්ඨකං, ලහුට්ඨානං, බලං, ථාසුචිහාරො”තිආදිකාය කපාය සම්මොදිංසු, තං පිතිපාමොජ්ජසඬ්ඨාතසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනියං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරතාය සුවිරම්පි කාලං සාරෙතුං නිරන්තරං පවත්තෙතුං අරහභාවතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං. සුයාමානසුබතො සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුබතො ව සාරණියං. තථා බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියං. එවං

අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං වීතිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨපෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු.

අම්බට්ඨො පන මාණුවොති සො කිර හගවතො රූපසම්පත්තියං විත්තප්පසාදමත්තම්පි අකත්වා “දසබලං අපසාදෙස්සාමී”ති උදරෙ බද්ධසාටකං මුඤ්චිත්වා කණ්ඨෙ ඔලම්බෙත්වා එකෙන හත්ථෙන දුස්සකණ්ණං ගහෙත්වා වඩ්ඤාමං අභිරුහිත්වා කාලෙන බාහුං, කාලෙන උදරං, කාලෙන පිට්ඨිං දස්සෙත්තො, කාලෙන හත්ථවිකාරං, කාලෙන හමුකවිකාරං කරොන්තො, “කච්චි තෙ භො, ගොතම, ධාතුසමතා, කච්චි භික්ඛාභාරෙන න කිලමථ, අකිලමථාකාරොයෙව පන තෙ පඤ්ඤායති; පුලානි හි තෙ අභිගපච්චඩ්ගානි, පාසාදිකත්ථ ගතගතට්ඨානෙ. ‘තෙ බහුජනා රාජපබ්බජිතොති ව බුද්ධො’ති ව උප්පන්නබහුමානා පණීතං ඔජවත්තමාහාරං දෙන්ති. පස්සථ, භො, ගෙහං, විත්තසාලා විය, දිබ්බපාසාදො විය. ඉමං මඤ්චං පස්සථ, බ්බ්බොහනං පස්සථ, කිං එවරූපෙ යානෙ වසන්තස්ස සමණධම්මං කාතුං දුක්කර”න්ති එවරූපං උප්පණ්ඩනකථං අනාවාරභාවසාරණීයං කථෙති, තෙන වුත්තං – “අම්බට්ඨො පන මාණුවො වඩ්ඤාමන්තොපි නිසීන්තෙන හගවතා කිඤ්චි කිඤ්චි කථං සාරණීයං වීතිසාරෙති, යිතොපි නිසීන්තෙන හගවතා කිඤ්චි කිඤ්චි කථං සාරණීයං වීතිසාරෙති”ති.

262. අථ ඛො හගවාති අථ හගවා – “අයං මාණුවො හත්ථං පසාරෙත්වා හවග්ගං ගහෙතුකාමො විය, පාදං පසාරෙත්වා අවිච්චිං විචරිතුකාමො විය, මහාසමුද්දං තරිතුකාමො විය, සිනෙරුං ආරොහිතුකාමො විය ව අට්ඨානෙ වායමති, හන්ද, තෙන සද්ධිං මන්තෙමී”ති අම්බට්ඨං මාණවං එතදුවොච. ආචරියපාචරියෙහීති ආචරියෙහි ව තෙසං ආචරියෙහි ව.

පට්ඨමඉබ්බවාදවග්ගො

263. ගච්ඡන්තො වාති එත්ථ කාමං තිසු ඉරියාපට්ඨෙසු බ්‍රාහ්මණො ආචරියබ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සල්ලපිතුමරහති. අයං පන මාණුවො මානථද්ධතාය කථාසල්ලාපං කරොන්තො වත්තාරොපි ඉරියාපට්ඨෙ යොජෙස්සාමීති “සයානො වා හි, භො ගොතම, සයානෙනා”ති ආහ.

තතො කිර තං හගවා – “අම්බට්ඨ, ගච්ඡන්තස්ස වා ගච්ඡන්තෙන, යිතස්ස වා යිතෙන, නිසීන්තස්ස වා නිසීන්තෙනාවරියෙන සද්ධිං කථා නාම සබ්බාවරියෙසු ලබ්භති. ත්වං පන සයානො සයානෙනාවරියෙන සද්ධිං කථෙසී, කිං තෙ ආචරියො ගොරූපං, උදාහු ත්ව”න්ති ආහ. සො කුජ්ඣිත්වා – “යෙ ව ඛො තෙ, භො ගොතම, මුණ්ඩකා”ති ආදිමාහ. තත්ථ මුණ්ඩෙ මුණ්ඩාති සමණෙ ව සමණාති වත්තුං වට්ටෙය්‍ය. අයං පන භීළෙන්තො මුණ්ඩකා

සමණකාති ආහ. ඉබ්භාති ගහපතිකා. කණ්භාති කණ්භා, කාලකාති අත්ථො. බන්ධුපාදාපච්චාති එත්ථ බන්ධුති බ්‍රහ්මා අධිප්පෙතො. තඤ්චි බ්‍රාහ්මණා පිනාමහොති වොහරන්ති. පාදානං අපච්චා පාදාපච්චා, බ්‍රහ්මුතො පිට්ඨිපාදතො ජානාති අධිප්පායො. තස්ස කිර අයං ලද්ධි – බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුතො මුඛතො නික්ඛන්තා, බත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණා පිට්ඨිපාදතොති. එවං කට්ඨන්තො ච පනෙස කිඤ්චාපි අනියමෙත්වා කට්ඨති. අථ බො භගවන්තමෙව වදාමීති කට්ඨති.

අථ බො භගවා – “අයං අම්බට්ඨො ආගතකාලතො පට්ඨාය මයා සද්ධිං කථයමානො මානමෙව නිස්සාය කට්ඨසි, ආසිවිසං ගීවායං ගණ්භන්තො විය, අග්ගික්ඛන්ධං ආලිඬගන්තො විය, මත්තවාරණං සොණ්ඩාය පරාමසන්තො විය, අත්තතො පමාණං න ජානාති. හන්ද නං ජානාපෙස්සාමී”ති වින්තෙත්වා “අත්ථිකවතො බො පන තෙ, අම්බට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ ආගන්ත්වා කත්තබ්බකිච්චසඬ්ඛාතො අත්ථො, එතස්ස අත්ථිති අත්ථිකං, තස්ස මාණවස්ස විත්තං. අත්ථිකමස්ස අත්ථිති අත්ථිකවා, තස්ස අත්ථිකවතො තව ඉධාගමනං අහොසීති අත්ථො.

බො පනාති නිපාතමත්තං. යායෙව බො පනත්ථායාති යෙනෙව බො පනත්ථොන. ආගච්ඡෙය්‍යාථාති මම වා අඤ්ඤෙසං වා සන්තිකං යදා කදාපි ආගච්ඡෙය්‍යාථ. තමෙව අත්ථන්ති ඉදං පුරිසලිඬගවසෙනෙව චුත්තං. මනසි කරෙය්‍යාථාති විත්තෙ කරෙය්‍යාථ. ඉදං චුත්තං හොති – ත්වං ආචරියෙන අත්තතො කරණියෙන පෙසිතො, න අම්භාකං පරිභවනත්ථාය, තස්මා තමෙව කිච්චං මනසි කරොහීති. එවමස්ස අඤ්ඤෙසං සන්තිකං ආගතානං වත්තං දස්සෙත්වා මානනිග්ගණ්භනත්ථං. “අචුසිතවායෙව බො පනා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො පස්සථ හො අයං අම්බට්ඨො මාණවො ආචරියකුලෙ අචුසිතවා අසික්ඛිතො අප්පස්සුතොව සමානො. චුසිතමානීති “අහං චුසිතවා සික්ඛිතො බහුස්සුතො”ති අත්තානං මඤ්ඤති. එතස්ස හි එවං ඵරුසච්චනසමුදාචාරෙ කාරණං කිමඤ්ඤත්‍ර අචුසිතත්තාති ආචරියකුලෙ අසංචුද්ධා අසික්ඛිතා අප්පස්සුතායෙව හි එවං වදන්තීති.

264. කුපිතොති කුද්ධො. අනත්තමනොති අසකමනො, කිං පන භගවා තස්ස කුප්ඤ්ඤාභාවං ඤත්වා එවමාහ උදාහු අඤ්ඤත්වාති? ඤත්වා ආහාති. කස්මා ඤත්වා ආහාති? තස්ස මානනිමිදනත්ථං. භගවා හි අඤ්ඤාසි – “අයං මයා එවං චුත්තෙ කුප්ඤ්ඤත්වා මම ඤාතකෙ අක්කොසිස්සති. අථස්සාහං යථා නාම කුසලො හිසක්කො දොසං උග්ගිලෙත්වා නිහරති, එවමෙව ගොත්තෙන ගොත්තං, කුලාපදෙසෙන කුලාපදෙසං, උට්ඨාපෙත්වා භවග්ගප්පමාණෙන විය උට්ඨිතං මානද්ධජං මූලෙ ඡෙත්වා නිපාතෙස්සාමී”ති. බ්‍රංසෙත්තොති

සට්ටෙන්තො. වම්භෙන්තොති හිලෙන්තො. පාපිතො හවිස්සතීති වණ්ඩභාවාදිදොසං පාපිතො හවිස්සති.

වණ්ඩාති මානනිස්සිතකොධයුත්තා. එරුසාති බරා. ලහුසාති ලහුකා. අප්පකෙනෙව තුස්සන්ති වා දුස්සන්ති වා උදකපිට්ඨෙ අලාබ්බකටාහං විය අප්පකෙනෙව උප්ලවන්ති. හස්සාති බහුභාණිතො. සකායානං මුඛෙ විවට්ට අඤ්ඤස්ස වචනොකායො නත්ථිති අධිප්පායෙනෙව වදති. සමානාති ඉදං සන්තාති පුරිමපදස්ස වෙවචනං. න සක්කරොන්තීති න බ්‍රාහ්මණානං සුන්දරෙනාකාරෙන කරොන්ති. න ගරුං කරොන්තීති බ්‍රාහ්මණෙසු ගාරවං න කරොන්ති. න මානෙන්තීති න මනෙන පියායන්ති. න පූජෙත්තීති මාලාදීහි නෙසං පූජං න කරොන්ති. න අපවායන්තීති අභිවාදනාදීහි නෙසං අපවිතිකම්මං නීවචුත්තිං න දස්සෙත්ති තයිදන්ති තං ඉදං. යදීමෙ සකායාති යං ඉමෙ සකායා න බ්‍රාහ්මණෙ සක්කරොන්ති...පෙ.... න අපවායන්ති, තං නෙසං අසක්කාරකරණාදි සබ්බං න යුත්තං, නානුලොමන්ති අත්ථො.

දුතියඉබ්බවාදවණ්ණනා

265. අපරද්ධුන්ති අපරජ්ඣංසු. එකමීදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. එකං අහන්ති අත්ථො. සන්ධාගාරන්ති රජ්ජඅනුසාසනසාලා. සකායාති අභිසිත්තරාජානො. සකායකුමාරාති අනභිසිත්තා. උච්චෙසුති යථානුරූපෙසු පල්ලඬිකපීඨකචෙත්තාසනඵලකචිත්තත්ථරණාදිහෙදෙසු. සඤ්ජග්ගස්සන්තාති උප්පණ්ඩනවසෙන මහාහසිතං හසන්තා. සංකීලන්තාති හසිතමත්ත කරණඅධිගුලිසඬිසට්ටනපාණිප්පභාරදානාදීහි කරොන්තා. මමඤ්ඤෙව මඤ්ඤෙති එවමහං මඤ්ඤාමි, මමඤ්ඤෙව අනුහසන්ති, න අඤ්ඤන්ති.

කස්මා පන තෙ එවමකංසුති? තෙ කිර අම්බට්ඨස්ස කුලවංසං ජානන්ති. අයඤ්ච තස්මිං සමයෙ යාව පාදන්තා ඔලම්බෙන්වා නිවත්ථසාටකස්ස එකෙන හත්ථෙන දුස්සකණ්ණං ගහෙන්වා බන්ධට්ඨිකං නාමෙන්වා මානමදෙන මත්තො විය ආගච්ඡති. තතො — “පස්සථ හො අම්භාකං දාසස්ස කණ්භායනගොත්තස්ස අම්බට්ඨස්ස ආගමනකාරණ”න්ති වදන්තා එවමකංසු. සොපි අත්තතො කුලවංසං ජානාති. තස්මා “මමඤ්ඤෙව මඤ්ඤෙ”ති තක්කයිත්ථ.

ආසනෙනාති “ඉදමාසනං, එත්ථ නිසීදාහී”ති එවං ආසනෙන නිමත්තනං නාම හොති, තථා න කොචි අකාසී.

තනියඉබ්භවාදවණ්ණනා

266. ලට්ඨකිකාති ඛේත්තලෙඬ්ඛුනං අත්තරෙතිවාසිනී බුද්දකසකුණිකා. කුලාවකෙති නිවාසනට්ඨානෙ. කාමලාපිනීති යදිච්ඡකභාණිනී, යං යං ඉච්ඡති තං තං ලපති, න තං කොචි භංසො වා කොඤ්ඤො වා මොරො වා ආගන්ත්වා “කිං ත්වං ලපසී”ති නිසෙධෙති. අභිසජ්ජිතුන්ති කොධවසෙන ලග්ගිතුං.

එවං චුත්තෙ මාණවො – “අයං සමණො ගොතමො අත්තනො ඤාතකෙ ලට්ඨකසදිසෙ කත්වා අමහෙ භංසකොඤ්ඤවමොරසදිසෙ කරොති, නිම්මානො දානි ජාතො”ති මඤ්ඤමානො උත්තරි වත්තාරො වණ්ණෙ දස්සෙති.

දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා

267. නිම්මාදෙතීති නිම්මදෙති නිම්මානෙ කරොති. යංනුනාහන්ති යදි පනාහං. “කණ්භායනොහමස්මි, හො ගොතමා”ති ඉදං කිර වචනං අම්බට්ඨො තික්ඛන්තුං මහාසද්දෙන අවොච. කස්මා අවොච? කිං අසුද්ධභාවං න ජානාතීති? ආම ජානාති. ජානන්තොපි භවපට්ච්ඡන්තමෙතං කාරණං, තං අනෙන න දිට්ඨං. අපස්සන්තො මහාසමණො කිං වක්ඛතීති මඤ්ඤමානො මානථද්ධතාය අවොච. මාතාපෙත්තිකන්ති මාතාපිතුනං සන්තකං. නාමගොත්තන්ති පණ්ණත්තිවසෙන නාමං, පචෙණ්ඩවසෙන ගොත්තං. අනුස්සරන්තොති අනුස්සරන්තස්ස කුලකොට්ඨං සොධෙත්තස්ස. අයාපුත්තාති සාමිනො පුත්තා. දාසිපුත්තොති සරදාසියාව පුත්තො. තස්මා යථා දාසෙන සාමිනො උපසඬ්ඨකමිතඛිබ්බා, එවං අනුපසඬ්ඨකමන්තං තං දිස්වා සකායා අනුජග්ගිංසුති දස්සෙති.

ඉතො පරං තස්ස දාසභාවං සකායානඤ්ඤ සාමිභාවං පකාසෙත්වා අත්තනො ව අම්බට්ඨස්ස ව කුලවංසං ආහරන්තො සකායා බො පනාතිආදිමාහ. තත්ථ දහන්තීති යපෙන්නි, ඔක්කාකො නො පුබ්බපුරිසොති, එවං කරොන්තීති අත්ථො. තස්ස කිර රඤ්ඤො කථනකාලෙ උක්කා විය මුඛතො පහා නිච්ඡරති, තස්මා තං “ඔක්කාකො”ති සඤ්ජානිංසුති. පබ්බාපෙසීති නිහරි.

ඉදානි තෙ නාමවසෙන දස්සෙන්නො – “ඔක්කාමුඛ”න්තිආදිමාහ. තත්ත්වං අනුපුබ්බි කථා – පට්ඨකප්පිකානං කිර රඤ්ඤො මහාසම්මතස්ස රොජො නාම පුත්තො අහොසි. රොජස්ස වරරොජො, වරරොජස්ස කල්යාණො, කල්යාණස්ස වරකල්යාණො, වරකල්යාණස්ස මන්ධාතා, මන්ධාතූස්ස වරමන්ධාතා, වරමන්ධාතූස්ස උපොසථො, උපොසථස්ස වරො, වරස්ස උපවරො, උපවරස්ස මසදෙවො, මසදෙවස්ස පරම්පරාය වතුරාසිතිඛන්තියසහස්සානි අහෙසුං. තෙසං පච්ඡතො තයො ඔක්කාකවංසා අහෙසුං. තෙසු තනියඔක්කාකස්ස පඤ්ඤා මහෙසියො අහෙසුං – හත්ථා, විත්තා, ජන්තු, ජාලිනී, විසාබාති. එකෙකිස්සා

පඤ්චපඤ්චඉත්ථිසතපරිවාරා. සබ්බපෙට්ඨාය චත්තාරො පුත්තා — ඔක්කාමුඛො, කරකණ්ඩු, හත්ථිනිකො, සිනිසුරොති. පඤ්ච ධිතරො — පියා, සුප්පියා, ආනන්දා, විජිතා, විජිතසෙනාති. ඉති සා නව පුත්තෙ විජායිත්වා කාලමකාසි.

අථ රාජා අඤ්ඤං දහරිං අභිරුපං රාජධිතරං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා ජන්තුං නාම පුත්තං විජායි. අථ නං පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකරිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා තුට්ඨො තස්සා වරං අදාසි. සා ඤාතකෙහි සද්ධිං මත්තෙත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං යාචි. රාජා — “තස්ස, වසලි, මම පුත්තානං අන්තරායං ඉච්ඡමි” ති තජ්ජෙසි. සා පුනස්පුනං රහො රාජානං පරිතොසෙත්වා — “මහාරාජ, මුසාවාදො නාම න වට්ටති” ති ආදීනි චත්වා යාවති යෙව. අථ රාජා පුත්තෙ ආමන්තෙසි — “අහං තාතා, තුම්හාකං කනිට්ඨං ජන්තුකුමාරං දිස්වා තස්ස මාතුයා සහසා වරං අදාසිං, සා පුත්තස්ස රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති. තුම්හෙ යපෙත්වා මඬගලහත්ථිං මඬගලඅස්සං මඬගලරථඤ්ච යත්තකෙ ඉච්ඡථ, තත්තකෙ හත්ථිඅස්සරථෙ ගහෙත්වා ගච්ඡථ. මමච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කරෙය්‍යාමා” ති, අට්ඨති අමච්චෙහි සද්ධිං උයොයාපෙසි.

තෙ නානස්පකාරං රොදිත්වා කන්දිත්වා — “තාත, අම්හාකං දොසං බමා” ති රාජානඤ්චෙව රාජොරොධෙ ව බමාපෙත්වා, “මයම්පි භාතුහි සද්ධිං ගච්ඡාමා” ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා නගරා නික්ඛන්තා හගිනියො ආදාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය පරිවුතා නගරා නික්ඛමිංසු. “කුමාරා පිතුඅච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙස්සන්ති, ගච්ඡාම නෙ උපට්ඨහාමා” ති වින්තෙත්වා බහු මනුස්සා අනුබන්ධිංසු. පට්ඨමදිවසෙ යොජනමත්තා සෙනා අහොසි, දුතියෙ ද්වියොජනමත්තා, තතියෙ තියොජනමත්තා. කුමාරා මත්තයිංසු — “මහා බලකායො, සථෙ මයං කඤ්චි සාමන්තරාජානං මද්දිත්වා ජනපදං ගණ්භෙය්‍යාම, සොපි නො නස්පසහෙය්‍ය. කිං පරෙසං පිළාය කතාය, මහා අයං ජම්බුදිපො, අරඤ්ඤෙ නගරං මාපෙස්සාමා” ති හිමවන්තාහිමුඛා ගන්ත්වා නගරචත්ථුං පරියෙසිංසු.

තස්මිඤ්ච සමයෙ අම්හාකං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා කපිලබ්‍රාහ්මණො නාම හුත්වා නික්ඛමිම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා තීරෙ සාකච්ඡාසණ්ඩෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසති. සො කීර භුම්මජාලං නාම විජ්ජං ජානාති, යාය උද්ධං අසිතිහත්ථෙ ආකාසෙ, හෙට්ඨා ව භුමියම්පි ගුණදොසං පස්සති. එතස්මිං පදෙසෙ තිණගුම්බලතා දක්ඛිණාවට්ටා පාචිනාහිමුඛා ජායන්ති. සිහබ්‍යග්ගසාදයො මිගසුකරෙ සප්පබ්බලාරා ව මණ්ඩුකමුසිකෙ අනුබන්ධමානා තං පදෙසං පත්වා න සක්කොන්ති තෙ අනුබන්ධිතුං. තෙහි තෙ අඤ්ඤදත්ථු

සන්තප්පිතා නිවත්තන්ති යෙව. සො – “අයං පට්ඨියා අග්ගපදෙසො” ති ඤත්වා තත්ථ අත්තනො පණ්ණසාලං මාපෙසි.

අථ තෙ කුමාරෙ නගරවත්ථුං පරියෙසමානෙ අත්තනො වසනොකාසං ආගතෙ දිස්වා පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං ඤත්වා තෙසු අනුකම්පං ජනෙත්වා අවොච – “ඉමස්මිං පණ්ණසාලට්ඨානෙ මාපිතං නගරං ජම්බුදීපෙ අග්ගනගරං භවිස්සති. එත්ථ ජාතපුරිසෙසු එකෙකො පුරිසසතම්පි පුරිසසහස්සම්පි අභිභවිතුං සක්ඛිස්සති. එත්ථ නගරං මාපෙථ, පණ්ණසාලට්ඨානෙ රඤ්ඤො සරං කරොථ. ඉමස්මිඤ්ඤි ඔකාසෙ යත්වා වණ්ඩාලපුත්තොපි වක්කවත්තිබ්බලෙන අතිසෙය්‍යො” ති. නනු, භන්තෙ, අය්‍යස්ස වසනොකාසොති? “මම වසනොකාසො” ති මා චිත්තයිත්ථ. මය්‍හං එකපස්සෙ පණ්ණසාලං කත්වා නගරං මාපෙත්වා කපිලවත්ථුන්ති නාමං කරොථා” ති. තෙ තථා කත්වා තත්ථ නිවාසං කප්පෙසුං.

අථාමච්චා – “ඉමෙ දාරකා වයප්පත්තා, සවෙ නෙසං පිතා සන්තිකෙ භවෙය්‍යා, සො ආවාහවිවාහං කරෙය්‍යා. ඉදානි පන අම්භාකං භාරො” ති චිත්තෙත්වා කුමාරෙහි සද්ධිං මන්තයිංසු. කුමාරා අම්භාකං සදිසා බත්ති යධිතරො නාම න පස්සාම, නාපි භගිනීනං සදිසෙ බත්ති යකුමාරකෙ, අසදිසසංයොගෙ ච නො උප්පන්නා පුත්තා මාතිතො වා පිතිතො වා අපරිසුද්ධා ජාතිසම්භෙදං පාපුණ්ණස්සන්ති. තස්මා මයං භගිනීනියෙව සද්ධිං සංවාසං රොචෙමාති. තෙ ජාතිසම්භෙදහයෙන ජෙට්ඨකභගිනිං මාතුට්ඨානෙ යපෙත්වා අවසෙසාහි සංවාසං කප්පෙසුං.

තෙසං පුත්තෙහි ච ධිතාහි ච වඩ්ඪමානානං අපරෙන සමයෙන ජෙට්ඨකභගිනියා කුට්ඨරොගො උදපාදි, කොවිළාරපුප්ඵසදිසානි ගත්තානි අහෙසුං. රාජකුමාරා ඉමාය සද්ධිං එකතො නිසප්පට්ඨානභොජනාදීනි කරොන්තානම්පි උපරි අයං රොගො සඬකමතීති චිත්තෙත්වා එකදිවසං උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්තා විය තං යානෙ ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා භූමියං පොක්ඛරණිං බණ්ණාපෙත්වා තත්ථ බාදනීයභොජනීයෙන සද්ධිං තං පක්ඛිපිත්වා සරසඬබ්බෙපෙන උපරි පදරං පටිච්ඡාදෙත්වා පංසුං දත්වා පක්කම්සු.

තෙන ච සමයෙන රාමො නාම බාරාණසිරාජා කුට්ඨරොගො නාටකිත්ථීහි ච ඔරොධෙහි ච ජිගුච්ඡියමානො තෙන සංවෙගෙන ජෙට්ඨපුත්තස්ස රජ්ජං දත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා මූලඵලානි පරිභුඤ්ජන්තො නවිරස්සෙව අරොගො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා ඉතො විතො ච විවරන්තො මහන්තං සුසිරරුක්ඛං දිස්වා තස්ස බ්භන්තරෙ

සොළසහත්ථප්පමාණං ඔකාසං සොධෙත්වා ද්වාරඤ්ච වාතපානඤ්ච යොජෙත්වා නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසී. සො අඛිගාරකටාහෙ අග්ගිං කත්වා රත්තිං මිගසුකරාදීනං සද්දෙ සුණන්තො සයති. සො – “අසුකස්මිං පදෙසෙ සීහො සද්දමකාසී, අසුකස්මිං බ්‍යග්ගො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා පහානෙ තත්ථ ගන්ත්වා විසාසමංසං ආදාය පටිත්වා බාදති.

අටෙකදිවසං තස්මිං පච්චුසසමයෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා නිසින්තො රාජධිතාය සරීරගන්ධෙන ආගන්ත්වා බ්‍යග්ගො තස්මිං පදෙසෙ පංසුං වියුහන්තො පදරෙ විවරමකාසී, තෙන ච විවරෙන සා බ්‍යග්ගං දිස්වා භීතා විස්සරමකාසී. සො තං සද්දං සුත්වා – “ඉත්ථිසද්දො එසො”ති ච සල්ලක්ඛෙත්වා පාතොව තත්ථ ගන්ත්වා – “කො එත්ථා”ති ආහ. මාතුගාමො සාමීති. කිං ජාතිකාසීති? ඔක්කාකමහාරාජස්ස ධිතා සාමීති. නික්ඛමාති? න සක්කා සාමීති. කිං කාරණාති? ඡවිරොගො මෙ අත්ථිති. සො සබ්බං පවත්තිං පුච්ඡිත්වා බත්තියමානෙන අනික්ඛමන්තිං – “අහම්පි බත්තියො”ති අත්තනො බත්තියභාවං ජානාපෙත්වා නිස්සෙණිං දත්වා උද්ධරිත්වා අත්තනො වසනොකාසං නෙත්වා සයං පරිභුත්තහෙසජ්ජානියෙව දත්වා නචිරස්සෙව අරොගං සුවණ්ණවණ්ණං කත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසී. සා පයමසංවාසෙනෙව ගබ්භං ගණ්හිත්වා ද්වෙ පුත්තෙ විජායී, පුත්තපි ද්වෙති, එවං සොළසක්ඛන්තුම්පි විජායී. එවං ද්වන්තිංස භාතරො අහෙසුං. තෙ අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිප්පත්තෙ පිතා සබ්බසිප්පානි සික්ඛාපෙසී.

අටෙකදිවසං එකො රාමරඤ්ඤො නගරවාසී වනචරකො පබ්බතෙ රතනානි ගවෙසන්තො රාජානං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ආහ – “ජානාමහං, දෙව, තුම්හෙ”ති. තතො නං රාජා සබ්බං පවත්තිං පුච්ඡී. තස්මිංයෙව ච බණ්ණෙ තෙ දාරකා ආගමිංසු. සො තෙ දිස්වා – “කෙ ඉමෙ”ති ආහ. “පුත්තා මෙ”ති ච වුත්තෙ තෙසං මාතිකවංසං පුච්ඡිත්වා – “උද්ධං දානි මෙ පාහත”න්ති නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී. සො ‘පිතරං ආනයිස්සාමි’ති චතුරඬ්භිනියා සෙනාය තත්ථ ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා – “රජ්ජං, දෙව, සම්පට්ඨිජා”ති යාචී. සො – “අලං, තාත, න තත්ථ ගච්ඡාමි, ඉධෙව මෙ ඉමං රුක්ඛං අපනෙත්වා නගරං මාපෙහී”ති ආහ. සො තථා කත්වා තස්ස නගරස්ස කොලරුක්ඛං අපනෙත්වා කතත්තා කොලනගරන්ති ච බ්‍යග්ගපටෙ කතත්තා බ්‍යග්ගපටන්ති වාති ද්වෙ නාමානි ආරොපෙත්වා පිතරං වන්දිත්වා අත්තනො නගරං අගමාසී.

තතො වයප්පත්තෙ කුමාරෙ මාතා ආහ – “තාතා, තුම්හාකං කපිලවත්ථුවාසිනො සක්‍යා මාතුලා සන්ති. මාතුලධිතානං පන වො එවරූපං නාම කෙසග්ගහණං හොති, එවරූපං දුස්සගහණං. යදා තා න්භානතිත්ථං ආගච්ඡන්ති, තදා ගන්ත්වා යස්ස යා රුච්චති, සො තං ගණ්හතු”ති. තෙ තට්ඨෙව

ගන්ත්වා තාසු න්හත්වා සීසං සුක්ඛාපයමානාසු යං යං ඉච්ඡිංසු, තං තං ගහෙත්වා නාමං සාවෙත්වා අගමිංසු. සක්ඛාරාජානො සුත්වා “හොතු, හණ, අම්භාකං ඤාතකා එව තෙ”ති තුණ්හී අහෙසුං. අයං සක්ඛාකොලියානං උප්පත්ති. එවං තෙසං සක්ඛාකොලියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොන්තානං යාව බුද්ධකාලා අනුපච්ඡින්නොව වංසො ආගතො. තත්ථ භගවා සක්ඛාවංසං දස්සෙතුං — “තෙ රට්ඨස්මා පබ්බාජිතා හිමවන්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා තීරෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ සම්මන්තීති වසන්ති. සක්ඛා වත භොති රට්ඨස්මා පබ්බාජිතා අරඤ්ඤෙ වසන්තාපි ජාතිසම්භෙදමකත්වා කුලවංසං අනුරක්ඛිතුං සක්ඛා, සමත්ථා, පට්ඨලාති අත්ථො. තදග්ගෙති තං අග්ගං කත්වා, තතො පට්ඨායාති අත්ථො. සො ව තෙසං පුබ්බපුරිසොති සො ඔක්කාකො රාජා එතෙසං පුබ්බපුරිසො. තත්ථී එතෙසං ගහපතිවංසෙන සම්භෙදමත්තමිපිති.

එවං සක්ඛාවංසං පකාසෙත්වා ඉදානි අම්බට්ඨවංසං පකාසෙන්නො — “රඤ්ඤො ඛො පනා”ති ආදිමාහ. කණ්ඨං නාම ජනෙසීති කාළවණ්ණං අත්තොකුච්ඡියංයෙව සඤ්ජාතදන්තං පරුළ්භමස්සුදායීකං පුත්තං විජායි. පබ්බාහාසීති යක්ඛො ජාතොති භයෙන පලායිත්වා ද්වාරං පිටාය ධීතෙසු සරමානුසකෙසු ඉතො විතො ව විවරන්නො ධොවථ මන්තිආදීති වදන්තො උච්චාසද්දමකාසි.

268. තෙ මාණවකා භගවන්තං එතදවොචුන්ති අත්තතො උපාරම්භමොචනත්ථාය — “එතං මා භව”න්ති ආදිවචනං අවොචුං. තෙසං කිර එතදහොසි — “අම්බට්ඨො අම්භාකං ආවරියස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසී, සවෙ මයං එවරුපෙ යානෙ එකද්වෙවචනමත්තමිපි න වක්ඛාම, අයං නො ආවරියස්ස සන්තිකෙ අම්භෙ පරිහින්දිස්සති”ති උපාරම්භමොචනත්ථං එවං අවොචුං. විත්තෙන පනස්ස නිම්මදභාවං ආකඨ්ඛන්ති. අයං කිර මානනිස්සිතත්තා තෙසමිපි අප්පියොව. කල්‍යාණවාක්කරණොති මධුරවචනො. අස්මිං වචනෙති අත්තතා උග්ගහිතෙ වෙදන්තයවචනෙ. පට්මන්තෙතුන්ති පුච්ඡිතං පඤ්ඨං පටිකථෙතුං, විස්සජ්ජෙතුන්ති අත්ථො. එතස්මිං වා දාසිපුත්තවචනෙ. පට්මන්තෙතුන්ති උත්තරං කථෙතුං.

269. අථ ඛො භගවාති අථ ඛො භගවා — “සවෙ ඉමෙ මාණවකා එත්ථ නිසින්තා එවං උච්චාසද්දං කරිස්සන්ති, අයං කථා පරියොසානං න ගමිස්සති. හන්ද, තෙ නිස්සද්දෙ කත්වා අම්බට්ඨෙයෙනෙව සද්ධිං කථෙමි”ති තෙ මාණවකො එතදවොච. තත්ථ මන්තවිභොති මන්තයථ. මයා සද්ධිං පට්මන්තෙතුති මයා සහ කථෙතු. එවං චුත්තෙ මාණවකා වින්තයිංසු — “අම්බට්ඨො තාව දාසිපුත්තොසීති චුත්තෙ පුන සීසං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. අයං ඛො ජාති නාම දුප්ජානා, සවෙ අඤ්ඤමිපි කිඤ්චි සමණො ගොතමො ‘ත්වං දාසො’ති වක්ඛති,

කො තෙන සද්ධිං අඩ්ඨං කර්ස්සති. අම්බට්ඨො අත්තනා ඛද්ධං පුට්ඨං අත්තනාව මොචෙතු”ති අත්තනං පරිමොචෙත්වා තස්සෙව උපරි බිපන්නා – “සුඡාතො ච හො ගොතමා”ති ආදිමාභංසු.

270. සහධම්මිකොති සහෙතුකො සකාරණො. අකාමා ඛ්‍යාකාතබ්බොති අත්තනා අනිච්ඡන්තෙනපි ඛ්‍යාකර්තබ්බො, අවස්සං විස්සජ්ජෙනබ්බොති අත්ථො. අඤ්ඤාන වා අඤ්ඤං පටිවරිස්සසීති අඤ්ඤාන වචනෙන අඤ්ඤං වචනං පටිවරිස්සසි අජ්ඣාතපරිස්සසි, පටිච්ඡාදෙස්සසීති අත්ථො. යො හි “කිං ගොත්තො ත්ව”න්ති එවං පුට්ඨො – “අභං තයො වෙදෙ ජානාමි”ති ආදීනි වදති, අයං අඤ්ඤාන අඤ්ඤං පටිවරති නාම. පක්කම්ස්සසි වාති පුච්ඡිතං පඤ්භං ජානන්තොව අකථෙතුකාමතාය උට්ඨායාසනා පක්කම්ස්සසි වා.

තුණ්හි අහොසීති සමණො ගොතමො මං සාමංයෙව දාසිපුත්තභාවං කථාපෙතුකාමො, සාමං කථිතෙ ච දාසො නාම ජාතොයෙව හොති. අයං පන ද්වතික්ඛන්තුං වොදෙත්වා තුණ්හි භවිස්සති, තතො අභං පරිවත්තිත්වා පක්කම්ස්සාමිති වින්තෙත්වා තුණ්හි අහොසි.

271. වජිරං පාණිමිහි අස්සාති වජිරපාණි. යක්ඛොති න යො වා සො වා යක්ඛො, සක්කො දෙවරාජාති වෙදිතබ්බො. ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණං. සම්පජ්ජලිතන්ති සුට්ඨු පජ්ජලිතං. සජොතිභූතන්ති සමන්තතො ජොතිභූතං, එකග්ගිජාලභූතන්ති අත්ථො. ධීතො හොතීති මහන්නං සිසං, කන්දලමකුළසදිසා දායා භයානකාති අක්ඛිනාසාදීනි එවං විරූපරූපං මාපෙත්වා ධීතො.

කස්මා පනෙස ආගතොති? දිට්ඨිවිස්සජ්ජාපනත්ථං. අපි ච – “අභඤ්චෙව බො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ච මෙ න ආජානෙය්‍යු”න්ති එවං ධම්මදෙසනාය අජ්ජෙස්සුක්කභාවං ආපන්නෙ භගවති සක්කො මහාබ්‍රහ්මිනා සද්ධිං ආගන්ත්වා – “භගවා ධම්මං දෙසෙථ, තුම්හාකං ආණාය අවත්තමානෙ මයං වත්තාපෙස්සාම, තුම්හාකං ධම්මචක්කං හොතු, අම්හාකං ආණාවක්ක”න්ති පටිඤ්ඤං අකාසි. තස්මා – “අජ්ජ අම්බට්ඨං තාසෙත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජාපෙස්සාමි”ති ආගතො.

භගවා වෙව පස්සති අම්බට්ඨො වාති යදි හි තං අඤ්ඤෙපි පස්සෙය්‍යුං, තං කාරණං අගරු අස්ස, “අයං සමණො ගොතමො අම්බට්ඨං අත්තනො වාදෙ අනොතරන්තං ඤාත්වා යක්ඛං ආවාහෙත්වා දස්සෙසි, තතො අම්බට්ඨො භයෙන කථෙසි”ති වදෙය්‍යුං. තස්මා භගවා වෙව පස්සති අම්බට්ඨො ච. තස්ස

තං දිස්වාච සකලසරීරතො සෙදා මුච්චිංසු. අන්තොකුච්ඡි විපරිවත්තමානා මහාරචං විරචි. සො “අඤ්ඤෙපි නු බො පස්සන්ති”ති ඔලොකෙන්තො කස්සචි ලොමහංසමත්තම්පි නාද්දස. තතො – “ඉදං භයං මමෙව උප්පන්නං, සවාහං යක්ඛොති වක්ඛාමි, ‘කිං තවමෙව අක්ඛිති අත්ථි, ත්වමෙව යක්ඛං පස්සසි, පයමං යක්ඛං අදිස්වා සමණෙන ගොතමෙන වාදසඬ්ඝට්ඨෙ පක්ඛිත්තොව යක්ඛං පස්සසි’ති වදෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්වා “න දානි මෙ ඉධ අඤ්ඤං පටිසරණං අත්ථි, අඤ්ඤත්‍ර සමණා ගොතමා”ති මඤ්ඤමානො අථ බො අම්බට්ඨො මාණවො...පෙ.... භගවන්තං එතදවොච.

272. තාණං ගවෙසිති තාණං ගවෙසමානො. ලෙණං ගවෙසිති ලෙණං ගවෙසමානො. සරණං ගවෙසිති සරණං ගවෙසමානො. එත්ථ ච තායති රක්ඛතීති තාණං. නිලියන්ති එත්ථාති ලෙණං. සරතීති සරණං, භයං හිංසති, විද්ධංසෙතීති අත්ථො. උපනිසිදිත්වාති උපගම්ම හෙට්ඨාසනෙ නිසිදිත්වා. බ්‍රවිතුති වදතු.

අම්බට්ඨවංසකථා

273-274. දක්ඛිණඡනපදන්ති දක්ඛිණාපථොති පාකටං. ගඬිගාය දක්ඛිණතො පාකටඡනපදං. තදා කිර දක්ඛිණාපථෙ බහු බ්‍රාහ්මණතාපසා හොන්ති, සො තත්ථ ගන්ත්වා එකං තාපසං වත්තපට්ඨන්තියා ආරාධෙසි. සො තස්ස උපකාරං දිස්වා ආහ – “අම්හො, පුරිස, මන්තං තෙ දෙමි, යං ඉච්ඡසි, තං මන්තං ගණ්හාහි”ති. සො ආහ – “න මෙ ආචරිය, අඤ්ඤෙන මන්තෙන, කිච්චං අත්ථි, යස්සානුභාවෙන ආවුධං න පරිවත්තති, තං මෙ මන්තං දෙහි”ති. සො – “හද්‍රං, හො”ති තස්ස ධනුඅගමනීයං අම්බට්ඨං නාම විජ්ජං අදාසි, සො තං විජ්ජං ගහෙන්වා තත්ථෙව විමංසිත්වා – “ඉදානි මෙ මනොරථං පුරෙස්සාමි”ති ඉසිවෙසං ගහෙන්වා ඔක්කාකස්ස සන්තිකං ගතො. තෙන චුත්තං – “දක්ඛිණඡනපදං ගන්ත්වා බ්‍රහ්මමන්තෙ අධිසිත්වා රාජානං ඔක්කාකං උපසඬ්ඝමිත්වා”ති.

එත්ථ බ්‍රහ්මමන්තෙති ආනුභාවසම්පන්නතාය සෙට්ඨමන්තෙ. කො නෙවං’රෙ අයං මය්හං දාසිපුත්තොති කො නු එවං අරෙ අයං මම දාසිපුත්තො. සො තං බුරුප්පන්ති සො රාජා තං මාරතුකාමතාය සන්නහිතං සරං තස්ස මන්තානුභාවෙන නෙව බිපිතුං න අපනෙතුං සක්ඛි, තාවදෙව සකලසරීරෙ සඤ්ජාතසෙදො භයෙන වෙධමානො අට්ඨාසි.

අමච්චාති මහාමච්චා. පාරිසජ්ජාති ඉතරෙ පරිසාවචරා. එතදවොචුත්ති – “දණ්ඩකිරඤ්ඤො කිසවච්ඡතාපසෙ අපරද්ධස්ස ආවුධවුට්ඨියා සකලරට්ඨං විනට්ඨං. නාළිකෙරො පඤ්චස්ස තාපසසතෙස්ස අජ්ජුතො ච අඬ්ඨිරසෙ අපරද්ධො

පථවිං භිත්තීන්වා නිරයං පට්ටියො”ති වින්තයන්තා භයෙන එතං සොත්ථී, හද්දන්තෙති ආදිවචනං අවොචුං.

සොත්ථී හවිස්සති රඤ්ඤාති ඉදං වචනං කණ්භො චිරං තුණ්හී හුත්වා තතො අනෙකප්පකාරං යාවීයමානො – “තුම්භාකං රඤ්ඤා මාදිසස්ස ඉසිනො චුරප්පං සන්නය්හන්තෙන භාරියං කම්මං කත්”න්ති ආදීනි ච වත්වා පච්ඡා අභාසි. උත්තිසිස්සතීති භිජ්ජිස්සති, ථුසමුට්ඨී විය විජ්ජකිරිසිස්සතීති. ඉදං සො “ජනං තාසෙස්සාමී”ති මුසා භණති. සරසන්ථම්භනමත්තෙයෙව භිස්ස විජ්ජාය ආනුභාවො, න අඤ්ඤානු. ඉතො පරෙසුපි වචනෙසු එසෙව නයො.

පල්ලොමොති පන්නලොමො. ලොමහංසනමත්තම්පිස්ස න හවිස්සති. ඉදං කිර සො “සවෙ මෙ රාජා තං දාරිකං දස්සතී”ති පට්ඤ්ඤං කාරෙත්වා අවච. කුමාරෙ චුරප්පං පතිට්ඨපෙසීති තෙන “සරො ඔතරතු”ති මන්තෙ පරිවත්ති, තෙ කුමාරස්ස නාභියං පතිට්ඨපෙසි. ධීතරං අදාසීති සීසං ධොවිත්වා අදාසං භුජිස්සං කත්වා ධීතරං අදාසි, උළාරෙ ච තං යානෙ යපෙසි. මා බො තුම්භෙ මාණවකාති ඉදං පන භගවා – “එකෙන පක්ඛෙන අම්බට්ඨො සකායානං ඤාති භොති”ති පකාසෙන්නො තස්ස සමස්සාසනත්ථං ආහ. තතො අම්බට්ඨො සට්ඨතෙන අභිසිත්තො විය පස්සද්ධදරො හුත්වා සමස්සාසෙත්වා සමණො ගොතමො මං “තොසෙස්සාමී”ති එකෙන පක්ඛෙන ඤාතිං කරොති, ඛත්තියො කිරාහමස්මී”ති වින්තෙසි.

ඛත්තියසෙට්ඨභාවවග්ගො

275. අථ බො භගවා – “අයං අම්බට්ඨො ඛත්තියොස්මී”ති සඤ්ඤං කරොති, අත්තතො අඛත්තියභාවං න ජානාති, හන්ද නං ජානාපෙස්සාමීති ඛත්තියවංසං දස්සෙතුං උත්තරිදෙසනං වඩ්ඪෙන්නො – “තං කිං මඤ්ඤසි අම්බට්ඨා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. බ්‍රාහ්මණෙසුති බ්‍රාහ්මණානං අත්තරෙ. ආසනං වා උදකං වාති අග්ගාසනං වා අග්ගොදකං වා. සද්ධෙති මතකෙ උද්දිස්ස කතහත්තෙ. ථාලිපාකෙති මඩ්ගලාදිහත්තෙ. යඤ්ඤාති යඤ්ඤාහත්තෙ. පාහුනෙති පාහුනකානං කතහත්තෙ පණ්ණාකාරහත්තෙ වා. අපි නුස්සාති අපි නු අස්ස ඛත්තියපුත්තස්ස. ආවටං වා අස්ස අනාවටං වාති, බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාසු නිවාරණං භවෙය්‍ය වා නො වා, බ්‍රාහ්මණදාරිකං ලභෙය්‍ය වා න වා ලභෙය්‍යාති අත්ථො. අනුපපන්නොති ඛත්තියභාවං අපත්තො, අපරිසුද්ධොති අත්ථො.

276. ඉත්ථියා වා ඉත්ථිං කරිත්වාති ඉත්ථියා වා ඉත්ථිං පරියෙසිත්වා. කිස්මිඤ්චිදෙව පකරණෙති කිස්මිඤ්චිදෙව දොසෙ බ්‍රාහ්මණානං අයුත්තෙ

අකත්තබ්බකරණෙ. භස්සපුට්ඨොති භස්මපුට්ඨො, සීසෙ ඡාරිකං ඔකිරිත්වාති අත්ථො.

277. ජනෙනස්මිත්ති ජනිතස්මිං, පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනොති යෙ ජනෙනස්මිං ගොත්තං පට්ඨරන්ති – “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”ති, තෙසු ලොකෙ ගොත්තපට්ඨාරීසු බත්තියො සෙට්ඨො. අනුමතා මයාති මම සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා දෙසිතා මයා අනුඤ්ඤාතා.

පට්ඨමහාණවාරවග්ගො නිට්ඨිතා.

විජ්ජාවරණකථාවග්ගො

278. ඉමාය පන ගාථාය විජ්ජාවරණසම්පන්නොති ඉදං පදං සුත්වා අම්බට්ඨො චිත්තෙසි – “විජ්ජා නාම තයො වෙදා, වරණං පඤ්ච සීලානි, තයිදං අම්භාකංයෙව අත්ථී, විජ්ජාවරණසම්පන්නො වෙ සෙට්ඨො, මයමෙව සෙට්ඨා”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා විජ්ජාවරණං පුච්ඡන්තො – “කතමං පන තං, හො ගොතම, වරණං, කතමා ච පන සා විජ්ජා”ති ආහ. අථස්ස භගවා තං බ්‍රාහ්මණසමයෙ සිද්ධං ඡාතිවාදාදිපට්ඨසංයුත්තං විජ්ජාවරණං පටික්ඛිපිත්වා අනුත්තරං විජ්ජාවරණං දස්සෙතුකාමො – “න ඛො අම්බට්ඨා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඡාතිවාදොති ඡාතිං ආරබ්භ වාදො, බ්‍රාහ්මණස්සෙවිදං වට්ටති, න සුද්දස්සාති ආදි වචනන්ති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. ඡාතිවාදවිනිබද්ධාති ඡාතිවාදෙ විනිබද්ධා. එස නයො සබ්බත්ථ.

තතො අම්බට්ඨො – “යත්ථ දානි මයං ලග්ගිස්සාමාති චිත්තයිමිහ, තතො නො සමණො ගොතමො මහාවාතෙ ථුසං ධුනන්තො විය දුරමෙව අවක්ඛිපි. යත්ථ පන මයං න ලග්ගාම, තත්ථ නො නියොපෙසි. අයං නො විජ්ජාවරණසම්පදා ඤාතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා පුන විජ්ජාවරණසම්පදං පුච්ඡී. අථස්ස භගවා සමුදාගමතො පහුති විජ්ජාවරණං දස්සෙතුං – “ඉධ අම්බට්ඨ තථාගතො”ති ආදිමාහ.

279. එත්ථ ච භගවා වරණපරියාපන්නම්පි තිවිධං සීලං විහජන්තො “ඉදම්ස්ස හොති වරණස්මි”න්ති අනියානෙත්වා “ඉදම්පිස්ස හොති සීලස්මි”න්ති සීලවසෙනෙව නියානෙසි. කස්මා? තස්සපි හි කිඤ්චි කිඤ්චි සීලං අත්ථී, තස්මා වරණවසෙන නියානියමානෙ “මයම්පි වරණසම්පන්නා”ති තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍ය. යං පන තෙන සුපිනෙපි න දිට්ඨසුබ්බං, තස්සෙව වසෙන නියානෙත්තො පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිං...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ

විහරති, ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිත්තිආදිමාහ. එත්තාවතා අට්ඨපි සමාපත්තියො වරණන්ති නිය්‍යාතිතා හොන්ති, විපස්සනා ඤාණතො පන පට්ඨාය අට්ඨවිධාපි පඤ්ඤා විජ්ජාති නිය්‍යාතිතා.

චතුර්‍යායමුක්ඛකථාවණ්ණනා

280. අපායමුක්ඛානීති විනාසමුක්ඛානී. අනභිසම්භුණමානොති අසම්පාපුණන්තො, අවිසභමානො වා. බාරිවිධමාදායාති එත්ථ බාරිති අරණී කමණ්ඩලු සුජාදයො තාපසපරික්ඛාරා. විධොති කාපො. තස්මා බාරිහරිතං කාපමාදායාති අත්ථො. යෙ පන බාරිවිධන්ති පඨන්ති, තෙ “බාරිති කාපස්ස නාමං, විවිධන්ති බහුකමණ්ඩලුආදිපරික්ඛාර”න්ති වණ්ණයන්ති. පචත්තඵලභොජනොති පතිතඵලභොජනො. පරිවාරකොති කප්පියකරණපත්තපටිග්ගහණපාදධොවනාදිවත්තකරණවසෙන පරිවාරකො. කාමඤ්ච ගුණාධිකොපි ඛිණාසවසාමණෙරො පුපුජ්ජනභික්ඛුතො චුත්තනයෙන පරිවාරකො හොති, අයං පන න තාදියො ගුණවසෙනපි වෙය්‍යාවච්චකරණවසෙනපි ලාමකොයෙව.

කස්මා පන තාපසපබ්බජ්ජා සාසනස්ස විනාසමුක්ඛන්ති චුත්තාති? යස්මා ගච්ඡන්තං ගච්ඡන්තං සාසනං තාපසපබ්බජ්ජාවසෙන ඔසක්කිස්සති. ඉමස්මිඤ්භි සාසනෙ පබ්බජ්ජන්වා තිස්සො සික්ඛා පුරෙතො අසක්කොන්තං ලජ්ජිතො සික්ඛාකාමා - “නත්ථි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පවාරණා වා සඬ්ඝකම්මං වා”ති ජිගුච්ඡන්වා පරිවජ්ජෙන්ති. සො “දුක්කරං බුරුධාරුපමං සාසනෙ පටිපත්තිපුරණං දුක්ඛං, තාපසපබ්බජ්ජා පන සුකරා වෙච බහුජනසම්මතා වා”ති විබ්භමිත්වා තාපසො හොති. අඤ්ඤෙ තං දිස්වා - “කිං තයා කත”න්ති පුච්ඡන්ති. සො - “භාරියං තුම්භාකං සාසනෙ කම්මං, ඉධ පන සජන්දවාරිතො මය”න්ති වදති. සොපි, යදි එවං අහමිපි එත්ථෙව පබ්බජාමිති තස්ස අනුසික්ඛන්තො තාපසො හොති. එවමඤ්ඤෙපි අඤ්ඤෙපිති කමෙන තාපසාව බහුකා හොන්ති. තෙසං උජ්ජන්තකාලෙ සාසනං ඔසක්කිතං නාම භවිස්සති. ලොකෙ එවරුපො බුද්ධො නාම උජ්ජජ්ජි, තස්ස ඊදිසං නාම සාසනං අහොසිති සුතමත්තමෙව භවිස්සති. ඉදං සන්ධාය භගවා තාපසපබ්බජ්ජං සාසනස්ස විනාසමුක්ඛන්ති ආහ.

කුදාලපිටකන්ති කන්දමුලඵලග්ගහණත්ථං කුදාලඤ්චෙව පිටකඤ්ච. ගාමසාමන්තං වාති විජ්ජාවරණසම්පදාදීති අනභිසම්භුණන්තො, කසිකම්මාදිහි ච ජීවිතං නිජ්ජාදෙතො දුක්ඛන්ති මඤ්ඤමානො බහුජනකුභාපනත්ථං ගාමසාමන්තෙ වා නිගමසාමන්තෙ වා අග්ගිසාලං කත්වා සජ්ජිතෙලදධිමධුචාණිතතිලනණ්ඩුලාදිහි වෙච නානාදාරුහි ච හොමකරණවසෙන අග්ගිං පරිවරන්තො අච්ඡති.

චතුද්ධාරං අගාරං කරිත්වාති චතුමුඛං පානාගාරං කත්වා තස්ස ද්වාරෙ මණ්ඩපං කත්වා තත්ථ පානියං උපට්ඨපෙත්වා ආගතාගතෙ පානියෙන ආපුච්ඡති. යම්පිස්ස අද්ධිකා කිලන්තා පානියං පිවිත්වා පරිතුට්ඨා භත්තපුටං වා තණ්ඩුලාදීනි වා දෙන්ති, තං සබ්බං ගහෙත්වා අම්බිලයාගුආදීනි කත්වා බහුතරං ආමිසගහණත්ථං කෙසඤ්චි අන්තං දෙති, කෙසඤ්චි භත්තපවනභාජනාදීනි. තෙනපි දින්නං ආමිසං වා පුබ්බණ්ණාදීනි වා ගණ්හති, තානි වඩ්ඪියා පයොපෙති. එවං වඩ්ඪමානවිභවො ගොමහිංසදාසීදාසපරිග්ගහං කරොති, මහන්තං කුටුම්භං සණ්ඨපෙති. ඉමං සන්ධායෙනං වුත්තං – “චතුද්ධාරං අගාරං කරිත්වා අච්ඡති”ති. “තමහං යථාසත්ති යථාබලං පටිපුපෙස්සාමි”ති ඉදං පනස්ස පටිපත්තිමුඛං. ඉමිනා හි මුඛෙන සො එවං පටිපජ්ජති. එත්තාවතා ච භගවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨා භොන්ති.

කථං? අට්ඨවිධා හි තාපසා – සපුත්තභරියා, උඤ්ජාවරියා, අනග්ගිපක්කිකා, අසාමපාකා, අස්මමුට්ඨිකා, දන්තවක්කලිකා, පවත්තඵලභොජනා, පණ්ඩුපලාසිකාති. තත්ථ යෙ කෙණියජට්ටො විය කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා වසන්ති, තෙ සපුත්තභරියා නාම.

යෙ පන “සපුත්තදාරභාවො නාම පබ්බජිතස්ස අයුත්තො”ති ලායනමද්දනට්ඨානෙනසු විහිමුග්ගමාසතිලාදීනි සඬකඬ්ඪිත්වා පවිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ උඤ්ජාවරියා නාම.

යෙ “බලෙන බලං විවරිත්වා විහිං ආහරිත්වා කොට්ටෙන්වා පරිභුඤ්ජනං නාම අයුත්ත”න්ති ගාමනිගමෙසු තණ්ඩුලහික්ඛං ගහෙත්වා පවිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ අනග්ගිපක්කිකා නාම.

යෙ පන “කිං පබ්බජිතස්ස සාමපාකෙනා”ති ගාමං පවිසිත්වා පක්කහික්ඛමෙව ගණ්හන්ති, තෙ අසාමපාකා නාම.

යෙ “දිවසෙ දිවසෙ හික්ඛාපරියෙට්ඨි නාම දුක්ඛා පබ්බජිතස්සා”ති මුට්ඨිපාසාණෙන අම්බාටකාදීනං රුක්ඛානං තචං කොට්ටෙන්වා බාදන්ති, තෙ අස්මමුට්ඨිකා නාම.

යෙ පන “පාසාණෙන තචං කොට්ටෙන්වා විවරණං නාම දුක්ඛ”න්ති දන්තෙහෙව උබ්බාටෙන්වා බාදන්ති, තෙ දන්තවක්කලිකා නාම.

යෙ “දන්තෙහි උබ්බාටෙන්වා බාදනං නාම දුක්ඛං පබ්බජිතස්සා”ති ලෙඬ්ඬුදණ්ඩාදීනි පහරිත්වා පතිතානි ඵලානි පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ පවත්තඵලභොජනා නාම.

යෙ පන “ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහි පාතෙත්වා පරිභොගො නාම අසාරුජ්ජො පබ්බජිතස්සා”ති සයං පතිතානෙව පුජ්ඵළපණ්ඩුපලාසාදීනි බාදන්තා යාපෙන්නි, තෙ පණ්ඩුපලාසිකා නාම.

තෙ තිව්ධා – උක්කට්ඨමජ්ඣිමමුද්දකවසෙන. තත්ථ යෙ නිසින්තට්ඨානතො අනුට්ඨාය භත්ථෙන පාපුණනට්ඨානෙව පතිතං ගහෙත්වා බාදන්ති, තෙ උක්කට්ඨා. යෙ එකරුක්ඛතො අඤ්ඤං රුක්ඛං න ගච්ඡන්ති, තෙ මජ්ඣමා. යෙ තං තං රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා පරියෙසින්වා බාදන්ති, තෙ මුද්දකා.

ඉමා පන අට්ඨපි තාපසපබ්බජ්ජා ඉමාහි චතුර්විධෙව සඤ්ඤාං ගච්ඡන්ති. කථං? එතාසු හි සපුත්තහරියා ව උඤ්ජාවරියා ව අගාරං භජන්ති. අනග්ගිපක්කිකා ව අසාමපාකා ව අග්ගාගාරං භජන්ති. අස්මමුට්ඨිකා ව දන්තවක්කලිකා ව කන්දමුලඵලභොජනං භජන්ති. පවත්තඵලභොජනා ව පණ්ඩුපලාසිකා ව පවත්තඵලභොජනං භජන්ති. තෙන වුත්තං – “එත්තාවතා ව භගවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨා භොන්ති”ති.

281-282. ඉදානි භගවා සාවරියකස්ස අම්බට්ඨස්ස විජ්ජාවරණසම්පදාය අපායමුඛමිපි අජ්ජත්තභාවං දස්සෙතුං තං කිං මඤ්ඤසි අම්බට්ඨාතිආදිමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව. අත්තනා ආපායිකොපි අපරිපූරමානොති අත්තනා විජ්ජාවරණසම්පදාය ආපායිකෙනාපි අපරිපූරමානෙන.

පුබ්බකඉසිභාවානුයොගවණ්ණනා

283. දත්තිකන්ති දින්තකං. සම්මුඛිභාවමිපි න දදාතීති කස්මා න දදාති? සො කිර සම්මුඛා ආවට්ටනිං නාම විජ්ජං ජානාති. යදා රාජා මහාරහෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකතො භොති, තදා රඤ්ඤො සමීපෙ යත්වා තස්ස අලඬිකාරස්ස නාමං ගණ්හති. තස්ස රාජා නාමෙ ගහිතෙ න දෙමීති චත්තුං න සක්කොති. දත්වා පුන ඡණ්දිවසෙ අලඬිකාරං ආහරට්ඨාති චත්වා, නත්ථී, දෙව, තුම්හෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස දින්තොති වුත්තො, “කස්මා මෙ දින්තො”ති පුච්ඡී. තෙ අමච්චා ‘සො බ්‍රාහ්මණො සම්මුඛා ආවට්ටනිමායං ජානාති. තාය තුම්හෙ ආවට්ටෙත්වා ගහෙත්වා ගච්ඡති’ති ආහංසු. අපරෙ රඤ්ඤො සහ තස්ස අතිසභායභාවං අසහන්තා ආහංසු – “දෙව, එතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සරීරෙ සඬ්ඛළිතකුට්ඨං නාම අත්ථී. තුම්හෙ එතං දිස්වාච ආලිඬිගථ පරාමසථ, ඉදඤ්ච කුට්ඨං නාම කායසංසග්ගවසෙන අනුගච්ඡති, මා එවං කරොමා”ති. තතො පට්ඨාය තස්ස රාජා සම්මුඛිභාවං න දෙති.

යස්මා පන සො බ්‍රාහ්මණො පණ්ඩිතො ඛත්තවිජ්ජාය කුසලො, තෙන සහ මන්තෙත්වා කතකම්මං නාම න විරුජ්ඣති, තස්මා සාණිපාකාරස්ස අන්තො

යත්වා බහි යිතෙන තෙන සද්ධිං මන්තෙති. තං සන්ධාය චුත්තං “තිරො දුස්සන්තෙන මන්තෙති”ති. තත්ථ තිරොදුස්සන්තෙනාති තිරොදුස්සෙන. අයමෙව වා පායො. ධම්මිකන්ති අනවජ්ජං. පයාතන්ති අභිහරිත්වා දින්නං. කථං තස්ස රාජාති යස්ස රඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො ඊදිසං භික්ඛං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, කථං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සො රාජා සම්මුඛිභාවම්පි න දදෙය්‍ය. අයං පන අදින්නකං මායාය ගණ්හති, තෙනස්ස සම්මුඛිභාවං රාජා න දෙතීති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බන්ති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො. “ඉදං පන කාරණං යපෙත්වා රාජානඤ්ඤෙව බ්‍රාහ්මණඤ්ඤෙව න අඤ්ඤො කොච්ඡානාති. තදෙනං එවං රහස්සම්පි පටිච්ඡන්තම්පි අද්ධා සබ්බඤ්ඤා සමණො ගොතමොති නිට්ඨං ගමිස්සති”ති භගවා පකාසෙසි.

284. ඉදානි අයඤ්ඤෙව අම්බට්ඨො, ආචරියො චස්ස මන්තෙ නිස්සාය අතිමානිනො. තෙන තෙසං මන්තනිස්සිතමානනිම්මදනත්ථං උත්තරි දෙසනං වඩ්ඪෙත්තො තං කිං මඤ්ඤෙසි, අම්බට්ඨ, ඉධ රාජාතිආදිමාහ. තත්ථ රජුපත්ථරෙති රජම්හි රඤ්ඤො යානත්ථං අත්ථරිත්වා සජ්ජිතපදෙසෙ. උග්ගෙහි වාති උග්ගතුග්ගතෙහි වා අමච්චෙහි. රාජඤ්ඤෙහිති අනභිසිත්තකුමාරෙහි. කිඤ්චිදෙව මන්තනන්ති අසුකස්මිං දෙසෙ තළාකං වා මාතිකං වා කාතුං වට්ටති, අසුකස්මිං ගාමං වා නිගමං වා නගරං වා නිවෙසෙතුන්ති එවරූපං පාකට්ටන්තනං. තදෙව මන්තනන්ති යං රඤ්ඤො මන්තිතං තදෙව. තාදිසෙහියෙව සිසුක්ඛෙපහමුක්ඛෙපාදීහි ආකාරෙහි මන්තෙය්‍ය. රාජහණිකන්ති යථා රඤ්ඤො හණිතං, තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථං. සොපි තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථමෙව හණිතං හණිති අත්ථො.

285. පවත්තාරොති පවත්තයිතාරො. යෙසන්ති යෙසං සන්තකං. මන්තපදන්ති වෙදසඬ්ඛාතං මන්තමෙව. ගීතන්ති අට්ඨකාදීහි දසහි පොරාණකබ්‍රාහ්මණෙහි සරසම්පත්තිවසෙන සජ්ඣායිතං. පචුත්තන්ති අඤ්ඤෙසං චුත්තං, වාචිතන්ති අත්ථො. සම්භිතන්ති සමුපබ්‍රුජ්ඣං රාසිකතං, පිණ්ඩං කත්වා යපිතන්ති අත්ථො. තදනුගායන්තීති එතරහි බ්‍රාහ්මණා තං තෙහි පුබ්බෙ ගීතං අනුගායන්ති අනුසජ්ඣායන්ති. තදනුභාසන්තීති තං අනුභාසන්ති, ඉදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං. භාසිතමනුභාසන්තීති තෙහි භාසිතං සජ්ඣායිතං අනුසජ්ඣායන්ති. වාචිතමනුචාවෙන්තීති තෙහි අඤ්ඤෙසං වාචිතං අනුචාවෙන්ති.

සෙය්‍යථිදන්ති තෙ කතමෙහි අත්ථො. අට්ඨකොතිආදීති තෙසං නාමානි. තෙ කිර දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙන්වා පරුපසාතං අකත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස භගවතො පාවචනෙන සහ සංසන්දිත්වා මන්තෙ ගන්ථිංසු. අපරාපරෙ පන බ්‍රාහ්මණා පාණාතිපාතාදීනි පක්ඛිපිත්වා තයො වෙදෙ

හින්දිත්වා බුද්ධවචනෙන සද්ධිං විරුද්ධෙ අකංසු. නෙතං යානං විජ්ජතීති යෙන ත්වං ඉසි භවෙය්‍යාසි, එතං කාරණං න විජ්ජති. ඉධ භගවා යස්මා – “එස පුච්ඡියමානොපි, අත්තනො අවත්ථරණභාවං ඤාත්වා පටිවචනං න දස්සති”ති ජානාති, තස්මා පටිඤ්ඤං අගමෙත්වාච තං ඉසිභාවං පටික්ඛිසි.

286. ඉදානි යස්මා තෙ පොරාණා දස බ්‍රාහ්මණා නිරාමගන්ධා අනිත්ථිගන්ධා රජොජල්ලධරා බ්‍රහ්මචාරිනො අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වනමූලඵලාහාරා වසිංසු. යදා කත්ථවි ගන්තුකාමා භොන්ති, ඉද්ධියා ආකාසෙනෙව ගච්ඡන්ති, නත්ථි තෙසං යානෙන කිච්චං. සබ්බදිසාසු ච තෙසං මෙත්තාදිබ්‍රහ්මචිහාරභාවනාව ආරක්ඛා භොති, නත්ථි තෙසං පාකාරපුරිසගුත්තීහි අත්ථො. ඉමිනා ච අම්බට්ඨයෙන සුතපුබ්බා තෙසං පටිපත්ති; තස්මා ඉමස්ස සාවරියකස්ස තෙසං පටිපත්තිතො ආරකභාවං දස්සෙතුං – “තං කිං මඤ්ඤසි, අම්බට්ඨා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ විචිතකාළකන්ති විචිතිත්වා අපනීතකාළකං. වෙය්‍යකනතපස්සාහීති දුස්සපට්ටදුස්සවෙණි ආදීහි වෙය්‍යකෙහි නමිතථාසුකාහි. කුත්තවාලෙහීති සොභාකරණත්ථං කප්පෙතුං, යුත්තට්ඨානෙසු කප්පිතවාලෙහි. එත්ථ ච වළවානංයෙව වාලා කප්පිතා, න රථානං, වළවපයුත්තත්තා පන රථාපි “කුත්තවාලා”ති වුත්තා. උක්කිණ්ණපරිබාසුති බතපරිබාසු. ඔක්ඛිත්තපලිසාසුති යපිතපලිසාසු. නගරුපකාරිකාසුති එත්ථ උපකාරිකාති පරෙසං ආරොහනිවාරණත්ථං සමන්තා නගරං පාකාරස්ස අධොභාගෙ කතසුධාකම්මං වුච්චති. ඉධ පන තාහි උපකාරිකාහි යුත්තාති නගරානෙව “නගරුපකාරිකායො”ති අධිප්පෙතාති. රක්ඛාපෙත්තීති තාදිසෙසු නගරෙසු වසන්තාපි අත්තානං රක්ඛාපෙත්තී. කඬ්ඛාති “සබ්බඤ්ඤා, න සබ්බඤ්ඤා”ති එවං සංසයො. විමතීති තස්සෙව වෙවචනං, විරූපා මති, විනිච්ඡිතිතුං අසමත්ථාති අත්ථො. ඉදං භගවා “අම්බට්ඨස්ස ඉමිනා අත්තභාවෙන මග්ගපාතුභාවො නත්ථි, කෙවලං දිවසො චිතිවත්තති, අයං බො පන ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං ආගතො, තම්පි කිච්චං නස්සරති. හන්දස්ස සතිජනනත්ථං නයං දෙමී”ති ආහ.

ද්වෙලක්ඛණදස්සනවග්ගොත්ථාන

287. එවං වත්වා පන යස්මා බුද්ධානං නිසින්නානං වා නිපන්නානං වා කොච්ඡි ලක්ඛණං පරියෙසිතුං න සක්කොති, ධීතානං පන වඩ්ඤ්ඤානං වා සක්කොති. ආචිණ්ණඤ්ඤානං බුද්ධානං ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං ආගතභාවං ඤාත්වා උට්ඨායාසනා වඩ්ඤ්ඤාධිට්ඨානං නාම, තෙන භගවා උට්ඨායාසනා ඛණි නික්ඛන්තො. තස්මා අථ බො භගවාතිආදි වුත්තං.

සමන්තෙසීති ගවෙසි, එකං ද්වෙති වා ගණයන්තො සමානයි. යෙහුයොනාති පායෙන, ඛහුකාති අද්දස, අප්පාති න අද්දසාති අත්ථො. තතො යාති න අද්දස තෙසං දීපනත්ථං වුත්තං - “යපෙත්වා ද්වෙ”ති. කඬ්ඛතීති “අහො වත පස්සෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං උප්පාදෙති. විචිකිච්ඡතීති තතො තතො තාති විචිනන්තො කිච්ඡති න සක්කොති දට්ඨුං. නාධිමුච්චතීති තාය විචිකිච්ඡාය සන්තිට්ඨානං න ගච්ඡති. න සම්පසීදතීති තතො - “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”න්ති භගවති පසාදං නාපජ්ජති. කඬ්ඛාය වා දුබ්බලා විමති වුත්තා, විචිකිච්ඡාය මජ්ඣමා, අනධිමුච්චනතාය බලවතී, අසම්පසාදෙන තෙහි තීහි ධම්මෙහි චිත්තස්ස කාලුසියභාවො. කොසොහිතෙති වත්ථිකොසෙන පටිච්ඡන්තෙ. වත්ථගුය්‍යෙහි අඬ්ගජාතෙ භගවතො හි වරවාරණස්සෙව කොසොහිතං වත්ථගුය්‍යං සුචණ්ණචණ්ණං පදුමගබ්භසමානං. තං සො වත්ථපටිච්ඡන්තත්තා අපස්සන්තො, අන්තොමුඛගතාය ච ජීවිහාය පහුතභාවං අසල්ලක්ඛෙත්තො තෙසු ද්විසු ලක්ඛණෙසු කඬ්ඛි අහොසි විචිකිච්ඡී.

288. තථාරූපන්ති තං රූපං. කිමෙත්ථ අඤ්ඤෙන වත්තබ්බං? වුත්තමෙතං නාගසෙනත්ථෙරෙතෙව මිලින්දරඤ්ඤා පුට්ඨෙන - “දුක්කරං, භන්තෙ, නාගසෙන, භගවතා කතන්ති. කිං මහාරාජාති? මහාජනෙන හිරිකරණොකාසං බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණස්ස ච අන්තෙවාසි උත්තරස්ස ච, බාවරිස්ස අන්තෙවාසිනං සොළසබ්‍රාහ්මණානඤ්ච, සෙලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ච අන්තෙවාසිනං තිසතමාණවානඤ්ච දස්සෙසි, භන්තෙති. න, මහාරාජ, භගවා ගුය්‍යං දස්සෙසි. ඡායං භගවා දස්සෙසි. ඉද්ධියා අභිසඬ්ඛරිත්වා නිවාසනනිවත්ථං කායබන්ධනබද්ධං චීවරපාරුතං ඡායාරූපකමත්තං දස්සෙසි මහාරාජාති. ඡායං දිට්ඨෙය්‍ය සති දිට්ඨංයෙව නනු, භන්තෙති? තිට්ඨතෙතං, මහාරාජ, හදයරූපං දිස්වා බුජ්ඣනකසත්තො භවෙය්‍ය, හදයමංසං නිහරිත්වා දස්සෙය්‍ය සමමාසම්බුද්ධොති. කල්ලොසි, භන්තෙ, නාගසෙනා”ති.

නින්නාමෙත්වාති නිහරිත්වා. අනුමසීති කථිනසුචිං විය කත්වා අනුමජ්ජී, තථාකරණෙන වෙත්ථ මුදුභාවො, කණ්ණසොතානුමසනෙන දීපභාවො, නාසිකසොතානුමසනෙන තනුභාවො, නලාටච්ඡාදනෙන පුචුලභාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො.

289. පටිමානෙත්තොති ආගමෙත්තො, ආගමනමස්ස පත්ථෙත්තො උදික්ඛන්තොති අත්ථො.

290. කථාසල්ලාපොති කථා ච සල්ලාපො ච, කථනං පටිකථනන්ති අත්ථො.

291. අහො වතාති ගරභවචනමෙතං. රෙති ඉදං භීළනවසෙන ආමන්තනං. පණ්ඩිතකාති තමෙව ජිගුච්ඡන්තො ආහ. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. එවරුපෙන කිර හො පුරිසො අත්ථවරකෙනාති ඉදං යාදිසො ත්වං, එදිසෙ අත්ථවරකෙ භිතකාරකෙ සති පුරිසො නිරයංයෙව ගච්ඡෙය්‍යා, න අඤ්ඤත්‍රාති ඉමමත්ථං සන්ධාය වදති. ආසජ්ජ ආසජ්ජාති සට්ඨෙත්වා සට්ඨෙත්වා. අමිහෙපි එවං උපනෙය්‍යා උපනෙය්‍යාති බ්‍රාහ්මණො ඛො පන අමබ්බසු පොක්ඛරසාතීතිආදීති වත්වා එවං උපනෙත්වා උපනෙත්වා පටිච්ඡන්තං කාරණං ආවිකරිත්වා සුට්ඨු දාසාදිභාවං ආරොපෙත්වා අවච, තයා අමිහෙ අක්කොසාපිතාති අධිජ්ජායො. පදසායෙව පවත්තෙසීති පාදෙන පහරිත්වා භූමියං පාතෙසි. යඤ්ච සො පුබ්බෙ ආචරියෙන සද්ධිං රථං ආරුහිත්වා සාරථී හුත්වා අගමාසි, තම්පිස්ස යානං අච්ඡින්නදිත්වා රථස්ස පුරතො පදසා යෙවස්ස ගමනං අකාසි.

පොක්ඛරසාතිබුද්ධුපසඬකමනවණ්ණනා

292-296. අතිවිකාලොති සුට්ඨු විකාලො, සම්මොදනීයකථායපි කාලො නත්ථි. ආගමා නු බිව්ධ හොති ආගමා නු ඛො ඉධ හො. අධිවාසෙතුති සම්පට්ච්ඡතු. අජ්ජතනායාති යං මෙ තුම්හෙසු කාරං කරොතො අජ්ජ හවිස්සති පුඤ්ඤඤ්ච පීතිපාමොජ්ජඤ්ච තදත්ථාය. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙනාති හගවා කායඬගං වා වාවඬගං වා අවොපෙත්වා අබ්භන්තරෙයෙව ඛන්තිං ධාරෙන්නො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහණත්ථං මනසාව සම්පට්ච්ඡිති වුත්තං හොති.

297. පණිතෙනාති උත්තමෙන. සහත්ථාති සහත්ථෙන. සන්තජ්ජෙසීති සුට්ඨු තජ්ජෙසි පරිපුණ්ණං සුභිතං යාවදත්ථං අකාසි. සම්පවාරෙසීති සුට්ඨු පවාරෙසි, අලං අලන්ති හත්ථසඤ්ඤාය පටික්ඛිපාපෙසි. භුත්තාවිත්ති භුත්තවත්තං. ඔනීතපත්තපාණින්ති පත්තතො ඔනීතපාණිං, අපනීතහත්ථන්ති වුත්තං හොති. ඔනීත්තපත්තපාණින්තිපි පායො. තස්සත්ථො – ඔනීත්තං නානාභූතං විනාභූතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔනීත්තපත්තපාණි, තං ඔනීත්තපත්තපාණිං. හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා එකමන්තෙ පත්තං නික්ඛිපිත්වා නිසින්තන්ති අත්ථො. එකමන්තං නිසීදීති හගවත්තං එවං භූතං ඤත්වා එකස්මිං ඔකාසෙ නිසීදීති අත්ථො.

298. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපට්ඨාටිකථං. ආනුපුබ්බිකථා නාම දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගො, සග්ගානන්තරං මග්ගොති එතෙසං අත්ථානං දීපනකථා. තෙනෙව – “සෙය්‍යාථිදං දානකථ”න්තිආදිමාහ. ඔකාරන්ති අවකාරං ලාමකභාවං. සාමුක්කංසිකාති සාමං උක්කංසිකා,

අත්තනායෙව උද්ධරිත්වා ගහිතා, සයම්භුඤාණෙන දිට්ඨා, අසාධාරණා අඤ්ඤාසන්නි අත්ථො. කා පන සාති? අරියසච්චදෙසනා. තෙනෙවාහ — “දුක්ඛං, සමුදයං, නිරොධං, මග්ග”න්ති. ධම්මවක්ඛුන්ති එත්ථ සොතාපත්තිමග්ගො අධිජ්ජෙතො. තස්ස උජ්ජත්තිආකාරදස්සනත්ථං — “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති ආහ. තඤ්චි නිරොධං ආරම්මණං කත්වා කිච්චවසෙන එවං සබ්බසංඛතං පටිවිජ්ඣන්තං උජ්ජජ්ජති.

පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාවණ්ණනා

299. දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො. එස නයො සෙසපදෙසුපි. තිණ්ණා විචිකිච්ඡා අතෙනාති තිණ්ණවිචිකිච්ඡො. විගතා කථංකථා අස්සාති විගතකථංකථො. වෙසාරජ්ජජ්ජත්තොති විසාරදහාවං පත්තො. කත්ථ? සත්ථුසාසනෙ. නාස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය එත්ථ වත්තතිති අපරජ්ජච්චයො. සෙසං සබ්බත්ථ චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථත්තා ව පාකට්ඨෙවාවති.

ඉති සුමඤ්ඤවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

300. එවං මෙ සුතං...පෙ.... අඛිගෙසුති සොණදණ්ඩසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. අඛිගෙසුති අඛිගා නාම අඛිගපාසාදිකතාය එවං ලද්ධවොහාරා ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන අඛිගාති වුව්වති, තස්මිං අඛිගෙසු ජනපදෙ. වාරිකන්ති ඉධාපි අතුරිතවාරිකා වෙව නිබද්ධවාරිකා ව අධිජ්ජෙතා. තදා කිර හගවතො දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තස්ස සොණදණ්ඩො බ්‍රාහ්මණො ඤාණජාලස්ස අන්තො පඤ්ඤායිත්ථ. අථ හගවා අයං බ්‍රාහ්මණො මය්හං ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායති. ‘අත්ථි නු ඛිවස්සුපනිස්සයො’ති විමංසන්තො අද්දස. ‘මයි තත්ථ ගතෙ එතස්ස අන්තෙවාසිනො ද්වාදසභාකාරෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස වණ්ණං භාසිත්වා මම සන්තිකෙ ආගන්තුං න දස්සන්ති. සො පන තෙසං වාදං හින්දිත්වා එකුනතිංස ආකාරෙහි මම වණ්ණං භාසිත්වා මං උපසඬ්ඨිකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති. සො පඤ්ඤවිස්සජ්ජනපරියොසානෙ සරණං ගමිස්සති’ති, දිස්වා පඤ්ඤවසතහික්ඛුපරිවාරො තං ජනපදං පටිපන්නො. තෙන වුත්තං – අඛිගෙසු වාරිකං වරමානො...පෙ.... යෙන වම්පා තදවසරීති.

ගග්ගරාය පොක්ඛරණියා තීරෙති තස්ස වම්පානගරස්ස අවිදුරෙ ගග්ගරාය නාම රාජගමහෙසියා ඛණිතත්තා ගග්ගරාති ලද්ධවොහාරා පොක්ඛරණි අත්ථි. තස්සා තීරෙ සමන්තතො නිලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිතං මහන්තං වම්පකවනං. තස්මිං හගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරති. තං සන්ධාය ගග්ගරාය පොක්ඛරණියා තීරෙති වුත්තං. මාගධෙන සෙනියෙන බිම්බිසාරොනාති එත්ථ සො රාජා මගධානං ඉස්සරත්තා මාගධො. මහතියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා සෙනියො. බිම්බිති සුවණ්ණං. තස්මා සාරසුවණ්ණසදිසවණ්ණතාය බිම්බිසාරොති වුව්වති.

301-302. බහු බහු හුත්වා සංභතාති සඬ්ඝා. එකෙකිස්සාය දිසාය සඬ්ඝො එතෙසං අත්ථිති සඬ්ඝී. පුබ්බෙ නගරස්ස අන්තො අගණා බහි නික්ඛමිත්වා ගණතං පත්තාති ගණිභූතා. ඛත්තං ආමන්තෙසීති. ඛත්තා වුව්වති පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ ඛ්‍යාකරණසමත්ථො මහාමත්තො, තං ආමන්තෙසි ආගමෙන්තුති මුහුත්තං පටිමානෙන්තු, මා ගච්ඡන්තුති වුත්තං හොති.

සොණදණ්ඩගුණකථා

303. නානාවෙරජ්ජකානන්ති නානාවිධෙසු රජ්ජෙසු, අඤ්ඤෙසු අඤ්ඤෙසු කාසිකොසලාදීසු රජ්ජෙසු ජාතා, තානි වා තෙසං නිවාසා, තතො වා ආගතාති නානාවෙරජ්ජකා, තෙසං නානාවෙරජ්ජකානං. කෙනවිදෙව කරණියෙනාති තස්මිං කිර නගරෙ ද්විති කරණියෙහි බ්‍රාහ්මණා සන්තිපතන්ති –

යඤ්ඤානුභවනත්ථං වා මන්තසජ්ඣායනත්ථං වා. තදා ච තස්මිං නගරෙ යමඤ්ඤා නත්ථී. සොණදණ්ඩස්ස පන සන්තිකෙ මන්තසජ්ඣායනත්ථං එතෙ සන්තිපතිතා. තං සන්ධාය වුත්තං – “කෙනවිදෙව කරණීයෙනා”ති. තෙ තස්ස ගමනං සුත්වා වින්තෙසු – “අයං සොණදණ්ඩො උග්ගතව්‍රාහ්මණො යෙභුයොන ච අඤ්ඤෙ ව්‍රාහ්මණා සමණං ගොතමං සරණං ගතා, අයමෙව න ගතො. ස්වායං සචෙ තත්ථ ගමිස්සති, අද්ධා සමණස්ස ගොතමස්ස ආවට්ටනියා මායාය ආවට්ටිතො, තං සරණං ගමිස්සති. තතො එතස්සාපි ගෙහද්වාරෙ ව්‍රාහ්මණානං සන්තිපාතො න භවිස්සති”ති. “භන්දස්ස ගමනන්තරායං කරොමා”ති සම්මන්තයිත්වා තත්ථ අගමංසු. තං සන්ධාය – අථ ඛො තෙ ව්‍රාහ්මණාතිආදි වුත්තං.

තත්ථ ඉමිනාපඨගෙනාති ඉමිනාපි කාරණෙන. එවං එතං කාරණං වත්වා පුන – “අත්තනො වණ්ණෙ භඤ්ඤමානෙ අතුස්සනකසත්තො නාම නත්ථී. භන්දස්ස වණ්ණං භණනෙන ගමනං නිවාරෙස්සාමා”ති වින්තෙත්වා භවඤ්ඨි සොණදණ්ඩො උභතො සුජාතොතිආදීති කාරණාති ආහංසු.

උභතොති ද්විති පක්ඛෙහි. මාතිතො ච පිතිතො වාති භොතො මාතා ව්‍රාහ්මණී, මාතුමාතා ව්‍රාහ්මණී, තස්සාපි මාතා ව්‍රාහ්මණී; පිතා ව්‍රාහ්මණො, පිතුපිතා ව්‍රාහ්මණො, තස්සාපි පිතා ව්‍රාහ්මණොති, එවං භවං උභතො සුජාතො මාතිතො ච පිතිතො ච. සංසුද්ධගහණිකොති සංසුද්ධා තෙ මාතුගහණි කුච්ඡීති අත්ථො. සමචෙපාකිනියා ගහණියාති එත්ථ පන කම්මජතෙජොධාතු “ගහණි”ති වුච්චති.

යාව සත්තමා පිතාමහයුගාති එත්ථ පිතුපිතා පිතාමහො, පිතාමහස්ස යුගං පිතාමහයුගං. යුගන්ති ආයුජ්ජමාණං වුච්චති. අභිලාපමත්තමෙව චෙතං. අත්ථතො පන පිතාමහොයෙව පිතාමහයුගං. තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගහිතා. එවං යාව සත්තමො පුරිසො, තාව සංසුද්ධගහණිකො. අථ වා අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනාති දස්සෙත්ති. අක්ඛිත්තොති – “අපනෙථ එතං, කිං ඉමිනා”ති එවං අක්ඛිත්තො අනවක්ඛිත්තො. අනුපකුට්ඨොති න උපකුට්ඨො, න අක්කොසං වා නින්දං වා ලද්ධපුබ්බො. කෙන කාරණෙනාති? ජාතිවාදෙන. ඉතිපි – “භීනජාතිකො එසො”ති එවරූපෙන වචනෙනාති අත්ථො.

අඨඨොති ඉස්සරො. මහද්ධනොති මහතා ධනෙන සමන්තාගතො. භවතො හි ගෙහෙ පථවියං පංසුචාලිකා විය බහුධනං, සමණො පන ගොතමො අධනො හික්ඛාය උදරං පුරෙත්වා යාපෙතීති දස්සෙත්ති. මහාභොගොති

පඤ්චකාමගුණවසෙන මහාඋපභොගො. එවං යං යං ගුණං වදන්ති, තස්ස තස්ස පටිපක්ඛවසෙන භගවතො අගුණංයෙව දස්සෙමාති මඤ්ඤමානා වදන්ති.

අභිරූපොති අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි අභිරූපො අධිකරූපො. දස්සනීයොති දිවසම්පි පස්සන්තානං අතිත්තිකරණතො දස්සනායොග්ගො. දස්සනෙනෙව චිත්තපසාදප්පනතො පාසාදිකො. පොක්ඛරතා වුච්චති සුන්දරභාවො, වණ්ණස්ස පොක්ඛරතා වණ්ණපොක්ඛරතා, තාය වණ්ණසම්පත්තියා යුත්තොති අත්ථො. පොරාණා පනාහු – “පොක්ඛරන්ති සරීරං වදන්ති, වණ්ණං වණ්ණමෙවා”ති. තෙසං මතෙන වණ්ණඤ්ච පොක්ඛරඤ්ච වණ්ණපොක්ඛරාති. තෙසං භාවො වණ්ණපොක්ඛරතා. ඉති පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති උත්තමෙන පරිසුද්ධෙන වණ්ණෙන වෙව සරීරසණ්ඨානසම්පත්තියා වාති අත්ථො. බ්‍රහ්මවණ්ණිති සෙට්ඨවණ්ණි. පරිසුද්ධවණ්ණෙසුපි සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. බ්‍රහ්මවච්ඡසිති මහාබ්‍රහ්මිනො සරීරසදිසෙනෙව සරීරෙන සමන්තාගතො. අබුද්දාවකාසො දස්සනායාති “භොතො සරීරෙ දස්සනස්ස ඔකාසො න බුද්දකො මහා, සබ්බානෙව තෙ අභිගපච්චඩ්ඨගාති දස්සනීයානෙව, තාති වාපි මහන්තානෙවා”ති දීපෙන්නි.

සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා. වුද්ධං වද්ධිතං සීලමස්සාති වුද්ධසීලී. වුද්ධසීලෙනාති වුද්ධෙන වද්ධිතෙන සීලෙන. සමන්තාගතොති යුත්තො. ඉදං වුද්ධසීලීපදස්සෙව වෙවචනං. සබ්බමෙතං පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති.

කල්‍යාණවාචොතිආදීසු කල්‍යාණා සුන්දරා පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා වාචා අස්සාති කල්‍යාණවාචො. කල්‍යාණං මධුරං වාක්කරණං අස්සාති කල්‍යාණවාක්කරණො. වාක්කරණන්ති උදාහරණසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙ භවාති පොරී. පුරෙ වා භවත්තා පොරී. පොරියා නාගරිකිත්ථියා සුබ්‍රමාලත්තනෙන සදිසාති පොරී, තාය පොරියා. විස්සට්ඨායාති අපලිබුද්ධාය සන්දිට්ඨවිලම්බිතාදිදොසරහිතාය. අනෙලගලායාති එලගලෙනවිරහිතාය. යස්ස කස්සචි හි කට්ඨන්තස්ස එලා ගලන්ති, ලාලා වා පග්ගරන්ති, බෙළුප්පිතාති වා නික්ඛමන්ති, තස්ස වාචා එලගලං නාම භොති, තබ්බිපරිතායාති අත්ථො. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියාති ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා භාසිතත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය.

ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණතාය ජිණ්ණො. වුද්ධොති අභිගපච්චඩ්ඨගානං වුද්ධිභාවමරියාදප්පත්තො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකතාය සමන්තාගතො. විරකාලප්පසුතොති වුත්තං භොති. අද්ධගතොති අද්ධානං ගතො, ද්වෙ තයො

රාජපරිවට්ටෙ අතීතොති අධිප්පායො. වයොඅනුප්පත්තොති පච්ඡිමවයං සම්පත්තො, පච්ඡිමවයො නාම වස්සසතස්ස පච්ඡිමො තතියභාගො.

අපි ව ජීණ්ණොති පොරාණො, චිරකාලප්පවත්තකුලන්වයොති චූත්තං හොති. චූද්ධොති සීලාචාරාදිගුණචූද්ධියා යුත්තො. මහල්ලකොති විභවමහන්තාය සමන්තාගතො. අද්ධගතොති මග්ගප්පට්ඨපත්තො බ්‍රාහ්මණානං වතවරියාදිමරියාදං අවිතික්කම්ම වරණසීලො. වයොඅනුප්පත්තොති ජාතිචූද්ධභාවම්පි අන්තිමවයං අනුප්පත්තො.

චූද්ධගුණකථා

304. එවං චූත්තෙති එවං තෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි චූත්තෙ. සොණදණ්ඩො – “ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා ජාතිආදීහි මම වණ්ණං වදන්ති, න ඛො පන මෙතං යුත්තං අත්තතො වණ්ණෙ රජ්ජිතුං. හන්දාහං එතෙසං වාදං හින්දිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස මහන්තභාවං ඤාපෙත්වා එතෙසං තත්ථ ගමනං කරොමි”ති චිත්තෙත්වා තෙන හි – හො මමපි සුණාමාතිආදිමාහ. තත්ථ යෙපි උභතො සුජාතොති ආදයො අත්තතො ගුණෙහි සදිසා ගුණා තෙපි; “කො වාහං කෙ ව සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයො ගුණා”ති අත්තතො ගුණෙහි උත්තරිතරෙයෙව මඤ්ඤමානො, ඉතරෙ පන එකන්තෙනෙව භගවතො මහන්තභාවදීපනත්ථං පකාසෙති.

මයමෙව අරභාමාති එවං නියාමෙත්තොවෙත්ථ ඉදං දීපෙති – “යදි ගුණමහන්තතාය උපසඬ්ඨකම්මිතබ්බො නාම හොති. යථා හි සිනෙරුං උපනිධාය සාසපො, මහාසමුද්දං උපනිධාය ගොපදකං, සත්තසු මහාසරෙසු උදකං උපනිධාය උස්සාවබ්බිත්ථු පරිත්තො ලාමකො. එවමෙව සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයොපි ගුණ උපනිධාය අමිභාකං ගුණා පරිත්තා ලාමකා; තස්මා මයමෙව අරභාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬ්ඨකම්මිතු”න්ති.

මහන්තං ඤාතිසංසං ඔභායාති මාතිපක්ඛෙ අසීතිකුලසහස්සානි, පිතිපක්ඛෙ අසීතිකුලසහස්සානිති එවං සට්ඨිකුලසතසහස්සං ඔභාය පබ්බජිතො.

භූමිගතඤ්ච වෙහාසට්ඨඤ්චාති එත්ථ රාජඬ්ගණෙ වෙව උය්‍යානෙ ව සුධාමට්ඨපොක්ඛරණියො සත්තරතනානං පුරෙත්වා භූමියං යපිතං ධනං භූමිගතං නාම. පාසාදනියුභාදයො පරිපුරෙත්වා යපිතං වෙහාසට්ඨං නාම. එතං තාව කුලපරියායෙන ආගතං. තථාගතස්ස පන ජාතදිවසෙයෙව සඬ්ඛො, එලො, උප්පලො, පුණ්ඩරීකොති වත්තාරො නිධයො උග්ගතා. තෙසු සඬ්ඛො ගාවුතිකො, එලො අඬ්ඨයොජනිකො, උප්පලො තිගාවුතිකො, පුණ්ඩරීකො

යොජනිකො. තෙසුපි ගහිතං ගහිතං පූරතියෙව, ඉති භගවා පහුතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං ඔභාය පබ්බජිතොති වෙදිතබ්බො.

දහරොව සමානොති තරුණොව සමානො. සුසුකාලකෙසොති සුට්ඨ කාලකෙසො, අඤ්ජනවණ්ණසදිසකෙසො හුත්වා වාති අත්ථො. භද්‍රෙනාති භද්දකෙන. පයමෙන වයසාති තිණ්ණං වයානං පයමවයෙන. අකාමකානන්ති අනිච්ඡමානානං. අනාදරත්ථෙ සාමිවචනං. අස්සුති මුඛෙ ඵනෙසන්ති අස්සුමුඛා, තෙසං අස්සුමුඛානං, අස්සුහි කිලින්තමුඛානන්ති අත්ථො. රුදන්තානන්ති කන්දිත්වා රොදමානානං. අබුද්දාවකාසොති ඵත්ථ භගවතො අපරිමාණොයෙව දස්සනාය ඔකාසොති වෙදිතබ්බො.

තත්‍රිදං වත්ථු - රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො සමණස්ස ගොතමස්ස පමාණං ගහෙතුං න සක්කොතීති සුත්වා භගවතො පිණ්ඩාය පවිසනකාලෙ සට්ඨිහත්ථං වෙථං ගහෙත්වා නගරද්වාරස්ස බහි යත්වා සම්පත්තෙ භගවති වෙථං ගහෙත්වා සමීපෙ අට්ඨාසි. වෙථ භගවතො ජාණුකමත්තං පාපුණි. පුත දිවසෙ ද්වෙ වෙථෑ සට්ඨෙත්වා සමීපෙ අට්ඨාසි. භගවාපි ද්විත්තං වෙථෑනං උපරි කට්ඨමත්තමෙව පඤ්ඤායමානො - “බ්‍රාහ්මණ, කිං කරොසි”ති ආහ. තුම්භාකං පමාණං ගණ්හාමිති. “බ්‍රාහ්මණ, සවෙපි ත්වං සකලවක්කවාලගබ්භං පූරෙත්වා යීතෙ වෙථෑ සට්ඨෙත්වා ආගමිස්සසි, නෙව මෙ පමාණං ගහෙතුං සක්ඛිස්සසි. න හි මයා වත්තාරි අසඬ්ඛොයාති කප්පසතසහස්සඤ්ච තථා පාරමිසො පූරිතා, යථා මෙ පරො පමාණං ගණ්හෙයා, අතුලො, බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො අප්පමෙයො”ති වත්වා ධම්මපදෙ ගාථමාහ -

“තෙ තාදිසෙ පූජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොහයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඬ්ඛාතුං, ඉමෙත්තමපි කෙනචී”ති. (ධ. ප. 36);

ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසීතිපාණසහස්සාති අමතං පිටිංසු.

අපරමපි වත්ථු - රාහු කිර අසුරින්දො වත්තාරි යොජනසහස්සාති අට්ඨ ව යොජනසතාති උච්චො. බාහන්තරමස්ස ද්වාදසයොජනසතාති. බහලන්තරෙන ඡ යොජනසතාති. හත්ථතලපාදතලානං පුචුලතො තිණි යොජනසතාති. අඬ්ගුලිපබ්බාති පණ්ණාසයොජනාති. හමුකන්තරං පණ්ණාසයොජනං. මුඛං ද්වියොජනසතං තියොජනසතගම්හිරං තියොජනසතපරිමණ්ඩලං. ගීවා තියොජනසතං. නලාටං තියොජනසතං. සීසං නවයොජනසතං. “සො අහං උච්චොස්මි, සත්ථාරං ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා

නාගච්ඡි. සො එකදිවසං භගවතො වණ්ණං සුත්වා — “යථාකථංඤ්ච ඔලොකෙස්සාමී”ති ආගතො.

අථ භගවා තස්සජ්ඣාසයං විදිත්වා — “චතුසු ඉරියාපථෙසු කතරෙන දස්සෙස්සාමී”ති වින්තෙත්වා “ධීතකො නාම නිවොපි උච්චො විය පඤ්ඤායති. නිපන්තොවස්ස අත්තානං දස්සෙස්සාමී”ති “ආනන්ද, ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ මඤ්චකං පඤ්ඤාපෙහී”ති වත්වා තත්ථ සීහසෙය්‍යං කප්පෙසි. රාහු ආගන්ත්වා නිපන්තං භගවන්තං ගීවං උන්නාමෙත්වා නහමජ්ඣෙ පුණ්ණවන්දං විය උල්ලොකෙසි. කිමිදං අසුරින්දාති ච වුත්තෙ — “භගවා ඔනමිත්වා ඔලොකෙතං න සක්ඛිස්සාමී”ති නාගච්ඡින්ති. න මයා, අසුරින්ද, අධොමුඛෙන පාරමියො පුරිතා. උද්ධග්ගමෙව කත්වා දානං දින්නන්ති. තං දිවසං රාහු සරණං අගමාසි. එවං භගවා අබුද්ධාවකාසො දස්සනාය.

චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන සීලවා, තං පන සීලං අරියං උත්තමං පරිසුද්ධං. තෙනාහ — “අරියසීලී”ති. තදෙනං අනවජ්ජට්ඨයෙන කුසලං. තෙනාහ — “කුසලසීලී”ති. කුසලසීලෙනාති ඉදමස්ස වෙච්චනං.

බහුනං ආචරියපාචරියොති භගවතො එකෙකාය ධම්මදෙසනාය චතුරාසිතිපාණසහස්සාති අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිචන්ති, තස්මා බහුනං ආචරියො. සාවකවෙනෙය්‍යානං පන පාචරියොති.

බීණකාමරාගොති එත්ථ කාමං භගවතො සබ්බෙපි කිලෙසා බීණා. බ්‍රාහ්මණො පන තෙ න ජානාති. අත්තනො ජානනට්ඨානෙයෙව ගුණං කථෙති. විගතවාපල්ලොති — “පත්තමණ්ඩනා වීචරමණ්ඩනා සෙනාසනමණ්ඩනා ඉමස්ස වා පුත්තිකායස්ස...පෙ.... කෙලනා පටිකෙලනා”ති (විහ. 854) එවං වුත්තවාපල්ලා විරහිතො.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙ නව ලොකුත්තරධම්මෙ පුරතො කත්වා විචරති. බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායාති සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදිහෙදාය බ්‍රාහ්මණපජාය, එතිස්සාය ච පජාය පුරෙක්ඛාරො. අයඤ්චි පජා සමණං ගොතමං පුරෙක්ඛත්වා චරතිති අත්ථො. අපි ච අපාපපුරෙක්ඛාරොති න පාපං පුරෙක්ඛාරො න පාපං පුරතො කත්වා චරති, න පාපං ඉච්ඡතිති අත්ථො. කස්ස? බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය. අත්තනා සද්ධිං පටිවිරුද්ධායපි බ්‍රාහ්මණපජාය අවිරුද්ධො හිතසුඛත්ථිකො යෙවාති වුත්තං හොති.

තිරොරට්ඨාති පරරට්ඨතො. තිරොජනපදාති පරජනපදතො. පඤ්ඤං පුච්ඡිතං ආගච්ඡන්තිති ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො වෙච දෙවබ්‍රහ්මනාගගන්ධබ්බාදයො ච —

“පඤ්ඤා අභිසංඛාරිත්වා පුච්ඡස්සාමා”ති ආගච්ඡන්ති. තත්ථ කෙච්ඡුච්ඡාය වා දොසං විස්සජ්ජනසම්පට්ඨිතෙන වා අසමත්ථතං සල්ලක්ඛෙන්වා අපුච්ඡන්ත්වා භුණ්හී නිසීදන්ති. කෙච්ඡුච්ඡන්ති. කෙසඤ්චි භගවා පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙන්වා විස්සජ්ජෙති. එවං සබ්බෙසම්පි තෙසං විමතියො තීරං පත්වා මහාසමුද්දස්ස උමයො විය භගවන්තං පත්වා භිජ්ජන්ති.

එහි ස්වාගතවාදීති දෙවමනුස්සපබ්බජිතගහට්ඨෙසු තං තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං – “එහි ස්වාගත”න්ති එවං වදන්ති අත්ථො. සබ්බොති තත්ථ කතමං සාබ්බං? “යා සා වාචා නෙලා කණ්ණසුඛා”ති ආදිනා නයෙන චුත්තසාබ්බොයන සමන්තාගතො, මුදුවචනොති අත්ථො. සම්මොදකොති පටිසන්ථාරකුසලො, ආගතාගතානං චතුත්තං පරිසානං – “කච්චි, භික්ඛවෙ, බමනියං, කච්චි යාපනිය”න්ති ආදිනා නයෙන සබ්බං අද්ධානදරථං වූපසමෙත්තො විය පට්ඨමතරං සම්මොදනියං කථං කත්තාති අත්ථො. අබ්භාකුට්ඨකොති යථා එකච්චෙ පරිසං පත්වා ථද්ධමුඛා සඬකුට්ඨමුඛා භොන්ති, න එදිසො, පරිසදස්සනෙන පනස්ස බාලාතපසම්ඵස්සෙන විය පදුමං මුඛපදුමං විකසති පුණ්ණචන්දසස්සිරිකං භොති. උත්තානමුඛොති යථා එකච්චෙ නිකුජ්ජිතමුඛා විය සම්පත්තාය පරිසාය න කිඤ්චි කථෙත්ති, අතිදුල්ලභකථා භොන්ති, න එවරූපො. සමණො පන ගොතමො සුලභකථො. න තස්ස සන්තිකං ආගතාගතානං – “කස්මා මයං ඉධාගතා”ති විජ්ජෙතො උජ්ජෙතො ධම්මං පන සුත්වා අත්තමනාව භොන්තිති දස්සෙති. පුබ්බභාසීති භාසන්තො ච පට්ඨමතරං භාසති, තඤ්ච ඛො කාලයුත්තං පමාණයුත්තං අත්ථනිස්සිතමෙව භාසති, න නිරත්ථකකථං.

න තස්මිං ගාමෙ වානි යත්ථ කිර භගවා පටිච්ඡති, තත්ථ මහෙසක්ඛා දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති, තං නිස්සාය මනුස්සානං උපද්දවො න භොති, පංසුපිසාවකාදයොයෙව හි මනුස්සෙ විහෙයෙත්ති, තෙ තාසං ආනුභාවෙන දුරං අපක්කමන්ති. අපි ච භගවතො මෙත්තාබ්බලෙනපි න අමනුස්සා මනුස්සෙ විහෙයෙත්ති.

සඬසීති ආදීසු අනුසාසිතබ්බො සයං වා උජ්ජාදිතො සඬසො අස්ස අත්ථීති සඬසී. තාදිසො චස්ස ගණො අත්ථීති ගණී. පුරිමපදස්සෙව වා වෙච්චනමෙතං. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන ගණස්ස ආචරියොති ගණාචරියො. පුට්ඨතිත්ථකරානන්ති බහුතං තිත්ථකරානං. යථා වා තථා වානි යෙන වා තෙන වා අවෙලකාදිමත්තකෙනාපි කාරණෙන. සමුදාගච්ඡන්ති සමන්තතො උපගච්ඡති අභිවඩ්ඪති.

අතිථී නො තෙ හොන්තිති තෙ අම්භාකං ආගන්තුකා, නවකා පාභුනකා හොන්තිති අත්ථො. පරියාපුණාමීති ජානාමි. අපරිමාණවණ්ණොති තථාරූපෙනෙව සබ්බඤ්ඤනාපි අප්පමෙයාවණ්ණො – “පගෙව මාදිසෙනා”ති දස්සෙති. චුත්තම්පි චෙත්තං –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බ්බියෙථ කප්පො විරදීසමන්තරො,
වණ්ණො න බ්බියෙථ තථාගතස්සා”ති.

305. ඉමං පන සත්ථු ගුණකථං සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා වින්තයිංසු – යථා සොණදණ්ඩො බ්‍රාහ්මණො සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණෙ භණ්ති, අනොමගුණො සො භවං ගොතමො; එවං තස්ස ගුණ ජානමානෙන ඛො පන ආචරියෙන අතිවිරං අධිවාසිතං, හන්ද නං අනුවත්තාමාති අනුවත්තිංසු. තස්මා එවං චුත්තෙ “තෙ බ්‍රාහ්මණා”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ අලමෙවාති යුත්තමෙව. අපි පුටොසෙනාති පුටොසං චුච්චති පාථෙයාං, තං ගහෙත්වාපි උපසඬ්ඤාමිතුං යුත්තමෙවාති අත්ථො. පුටංසෙනාතිපි පාඨො, තස්සත්ථො, පුටො අංසෙ අස්සාති පුටංසො, තෙන පුටංසෙන. අංසෙන හි පාථෙයාපුටං වහන්තෙනාපිති චුත්තං හොති.

සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා

306-308. තිරොවනසණ්ඩගතස්සාති අන්තොවනසණ්ඩෙ ගතස්ස, විහාරබ්‍රහ්මන්තරං පටිට්ඨස්සාති අත්ථො. අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එතෙ උභතොපක්ඛිකා, තෙ එවං වින්තයිංසු – “සචෙ නො මිච්ඡාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති – ‘කස්මා තුම්හෙ සමණං ගොතමං වන්දිත්ථා’ති? තෙසං – ‘කිං අඤ්ජලිමත්තකරණෙනාපි වන්දනං නාම හොතී’ති වක්ඛාම. සචෙ නො සම්මාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති – ‘කස්මා තුම්හෙ භගවන්තං න වන්දිත්ථා’ති. ‘කිං සීසෙන භූමියං පහරන්තෙනෙව වන්දනං නාම හොති, නනු අඤ්ජලිකම්මම්පි වන්දනං එවා’ති වක්ඛාමා”ති. නාමගොත්තන්ති “හො, ගොතම, අහං අසුකස්ස පුත්තො දත්තො නාම, මිත්තො නාම, ඉධාගතො”ති වදන්තා නාමං සාවෙන්ති නාම. “හො, ගොතම, අහං වාසෙට්ඨො නාම, කච්චානො නාම, ඉධාගතො”ති වදන්තා ගොත්තං සාවෙන්ති නාම. එතෙ කීර දලිද්දා ජිණ්ණා කුලපුත්තා “පරිසමජ්ඣෙ නාමගොත්තවසෙන පාකටා භවිස්සාමා”ති එවමකංසු. යෙ පන තුණ්හිභූතා නිසීදිංසු, තෙ කෙරාටිකා වෙව අන්ධබාලා ව. තත්ථ කෙරාටිකා – “එකං ද්වෙ කථාසල්ලාපෙපි කරොන්තො විස්සාසිකො හොති, අථ විස්සාසෙ සති එකං ද්වෙ භික්ඛා අදාතුං න යුත්ත”න්ති

තතො අත්තානං මොචෙත්වා තුණ්හී නිසීදන්ති. අන්ධබාලා අඤ්ඤාණනායෙව අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය යත්ථ කත්ථවි තුණ්හීභූතා නිසීදන්ති.

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

309-310. චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කන්ති භගවා – “අයං බ්‍රාහ්මණො ආගතකාලතො පට්ඨාය අධොමුඛො ථද්ධගත්තො කිං චිත්තයමානො නිසීන්තො, කිං නු ඛො චින්තෙති”ති ආවජ්ජන්තො අත්තතො චෙතසා තස්ස චිත්තං අඤ්ඤාසී. තෙන වුත්තං – “චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤායා”ති. විහඤ්ඤතීති විසාතං ආපජ්ජති. අනුච්චොකෙත්වා පරිසන්ති භගවතො සකසමයෙ පඤ්ඤපුච්ඡනෙන උදකෙ මියමානො උක්ඛිපිත්වා ථලෙ යපිතො විය සමපස්සද්ධකායචිත්තො හුත්වා පරිසං සඬගණ්හනත්ථං දිට්ඨිසඤ්ජානෙනෙව “උපධාරෙන්තු මෙ භොන්තො වචන”න්ති වදන්තො විය අනුච්චොකෙත්වා පරිසං භගවන්තං එතදවොච.

311-313. සුජං පග්ගණ්හන්තානන්ති යඤ්ඤයජනත්ථාය සුජං ගණ්හන්තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු පට්ඨමො වා දුතියො වාති අත්ථො. සුජාය දියාමානං මහායාගං පටිග්ගණ්හන්තානන්ති පොරාණා. ඉති බ්‍රාහ්මණො සකසමයවසෙන සම්මදෙව පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී. භගවා පන විසෙසතො උත්තමබ්‍රාහ්මණස්ස දස්සනත්ථං – “ඉමෙසං පනා”තිආදිමාහ. එතදවොචුන්ති සචෙ ජාතිවණ්ණමන්තසම්පන්නො බ්‍රාහ්මණො න භොති, අථ කො වරහී ලොකෙ බ්‍රාහ්මණො භවිස්සති? නාසෙති නො අයං සොණදණ්ඩො, හන්දස්ස වාදං පටික්ඛිපිස්සාමාති චින්තෙත්වා එතදවොචු. අපවදතීති පටික්ඛිපති. අනුපක්ඛන්දතීති අනුපවිසති. ඉදං – “සචෙ ත්වං පසාදවසෙන සමණං ගොතමං සරණං ගන්තුකාමො, ගච්ඡ; මා බ්‍රාහ්මණස්ස සමයං හින්දී”ති අධිජ්ජායෙන ආහංසු.

314. එතදවොචාති ඉමෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එවං එකජ්ජහාරෙනෙව විරවන්තෙසු “අයං කථා පරියොසානං න ගමිස්සති, හන්ද නෙ නිස්සද්දෙ කත්වා සොණදණ්ඩෙනෙව සද්ධිං කථෙමී”ති චින්තෙත්වා – “එතං සචෙ ඛො තුම්භාක”න්තිආදිකං වචනං අවොච.

315-316. සහධම්මෙනාති සකාරණෙන. සමසමොති යපෙත්වා එකදෙසසමත්තං සමභාවෙන සමො, සබ්බාකාරෙන සමොති අත්ථො. අභමස්ස මාතෘපිතරො ජානාමීති භගිනියා පුත්තස්ස මාතෘපිතරො කිං න ජාතිස්සති, කුලකොට්ඨපරිදීපනං සන්ධායෙව වදති. මුසාවාදම්පි භණ්ණයාති අත්ථහඤ්ජනකං මුසාවාදං කථෙය්‍යා. කිං වණ්ණො කරිස්සතීති අබ්භන්තරෙ ගුණෙ අසති කිං කරිස්සති? කිමස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සතීති

අත්ථො. අථාපි සියා පුන - “පකතිසීලෙ ධීතස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙන්නි”ති එවම්පි සීලමෙව සාධෙස්සති, තස්මිං හිස්ස අසති බ්‍රාහ්මණභාවො නාහොසිති සම්මොහමත්තං වණ්ණාදයො. ඉදං පන සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා - “සභාවං ආවරියො ආහ, අකාරණාව මයං උජ්ඣායිමිහා”ති තුණ්හි අහෙසුං.

සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

317. තතො භගවා ‘කථිතො බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤො, කිං පනෙත්ථ පතිට්ඨාතුං සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සති’ති? තස්ස වීමංසනත්ථං - “ඉමෙසං පන බ්‍රාහ්මණා”තිආදිමාහ. සීලපරිධොතාති සීලපරිසුද්ධා. යත්ථ සීලං තත්ථ පඤ්ඤාති යස්මිං පුග්ගලෙ සීලං, තත්ථෙව පඤ්ඤා, කුතො දුස්සීලෙ පඤ්ඤා? පඤ්ඤාරහිතෙ වා ජලෙ එළමුගෙ කුතො සීලන්ති? සීලපඤ්ඤාණන්ති සීලඤ්ච පඤ්ඤාණඤ්ච සීලපඤ්ඤාණං. පඤ්ඤාණන්ති පඤ්ඤායෙව. එවමෙතං බ්‍රාහ්මණාති භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං අනුජානන්තො ආහ. තත්ථ සීලපරිධොතා පඤ්ඤාති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන ධොතා. කථං පන සීලෙන පඤ්ඤං ධොවතිති? යස්ස පුපුජ්ජනස්ස සීලං සට්ඨිඅසිතිවස්සාති අඛණ්ඩං හොති, සො මරණකාලෙපි සබ්බකිලෙසෙ සාතෙත්වා සීලෙන පඤ්ඤං ධොවිත්වා අරහත්තං ගණ්හාති. කන්දරසාලපරිවෙණෙ මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො විය. ථෙරෙ කිර මරණමඤ්චෙ නිපජ්ජිත්වා බලවච්චෙදනාය නිත්ථුනන්තෙ, තිස්සමහාරාජා “ථෙරං පස්සිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පරිවෙණද්වාරෙ ධිතො තං සද්දං සුත්වා පුච්ඡී - “කස්ස සද්දො අය”න්ති? ථෙරස්ස නිත්ථුනනසද්දොති. “පබ්බජ්ජාය සට්ඨිවස්සෙන චෙදනාපරිග්ගහමත්තම්පි න කතං, න දානි නං වන්දිස්සාමි”ති නිවත්තිත්වා මහාබොධිං වන්දිතුං ගතො. තතො උපට්ඨාකදහරො ථෙරං ආහ - “කිං නො, හන්තෙ, ලජ්ජාපෙඨ, සද්ධොපි රාජා විජ්ජට්ඨාමි හුත්වා න වන්දිස්සාමි”ති ගතොති. කස්මා ආවුසොති? තුම්හාකං නිත්ථුනනසද්දං සුත්වාති. “තෙන හි මෙ ඔකාසං කරොථා”ති වත්වා චෙදනං වික්ඛම්හිත්වා අරහත්තං පත්වා දහරස්ස සඤ්ඤං අදාසි - “ගච්ඡාචුසො, ඉදානි රාජානං අම්හෙ වන්දාපෙහී”ති. දහරො ගන්ත්වා - “ඉදානි කිර ථෙරං, වන්දථා”ති ආහ. රාජා සංසුමාරපතිතෙන ථෙරං වන්දන්තො - “නාහං අයාස්ස අරහත්තං වන්දාමි, පුපුජ්ජනභූමියං පන යත්වා රක්ඛිතසීලමෙව වන්දාමි”ති ආහ, එවං සීලෙන පඤ්ඤං ධොවති නාම. යස්ස පන අබ්භන්තරෙ සීලසංවරො නත්ථි, උග්ගාටිතඤ්ඤාය පන චතුප්පදිකගාථාපරියොසානෙ පඤ්ඤාය සීලං ධොවිත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. අයං පඤ්ඤාය සීලං ධොවති නාම. සෙය්‍යථාපි සන්තතිමහාමත්තො.

318. කතමං පන තං බ්‍රාහ්මණාති කස්මා ආහ? හගවා කිර වින්තෙසි – “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණසමයෙ පඤ්චසීලාති ‘සීල’න්ති පඤ්ඤාපෙන්නි, වෙදත්තයඋග්ගහණපඤ්ඤා පඤ්ඤාති. උපරිවිසෙසං න ජානන්ති. යංනුනාහං බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තරිවිසෙසහුතං මග්ගසීලං, ඵලසීලං, මග්ගපඤ්ඤං, ඵලපඤ්ඤඤ්ච දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙය්‍ය”න්ති. අථ නං කට්ඨකුකමයත්තාය පුච්ඡන්තො – “කතමං පන තං, බ්‍රාහ්මණ, සීලං කතමා සා පඤ්ඤා”ති ආහ. අථ බ්‍රාහ්මණො – “මයා සකසමයවසෙන පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො. සමණො පන මං ගොතමො පුන නිවත්තිත්වා පුච්ඡති, ඉදානිස්සාහං විත්තං පරිතොසෙත්වා විස්සජ්ජිතුං සක්කුණෙය්‍යං වා න වා? සචෙ න සක්ඛිස්සං පයමං උප්පන්නාපි මෙ ලජ්ජා හිජ්ජිස්සති. අසක්කොත්තස්ස පන න සක්කොමීති වචනෙ දොසො නත්ථි”ති පුන නිවත්තිත්වා හගවතොයෙව භාරං කරොන්තො “එත්තකපරමාව මය”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එත්තකපරමාති එත්තකං සීලපඤ්ඤාණන්ති වචනමෙව පරමං අමිහාකං, තෙ මයං එත්තකපරමා, ඉතො පරං එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං න ජානාමාති අත්ථො.

අථස්ස හගවා සීලපඤ්ඤාය මූලභූතස්ස තථාගතස්ස උප්පාදතො පභූති සීලපඤ්ඤාණං දස්සෙතුං – “ඉධ බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො සාමඤ්ඤඵලෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො, අයං පන විසෙසො, ඉධ තිව්ධම්පි සීලං – “ඉදම්පිස්ස හොති සීලස්මි”න්ති එවං සීලම්චිචෙව නිය්‍යාතිතං පයමජ්ඣානාදීනි චත්තාරි ඝානානි අත්ථතො පඤ්ඤාසම්පදා. එවං පඤ්ඤාවසෙන පන අනිය්‍යාතෙත්වා විපස්සනාපඤ්ඤාය පද්ධිතභාවමත්තෙන දස්සෙත්වා විපස්සනාපඤ්ඤාතො පට්ඨාය පඤ්ඤා නිය්‍යාතිතාති.

සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථා

319-322. ස්වාතනායාති පදස්ස අත්ථො අජ්ජතනායාති එත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. තෙන මං සා පරිසා පරිභවෙය්‍යාති තෙන තුම්හෙ දුරතොව දිස්වා ආසනා චුට්ඨිතකාරණෙන මං සා පරිසා – “අයං සොණදණ්ඩො පච්ඡිමවයෙ යිතො මහල්ලකො, ගොතමො පන දහරො යුවා නත්තාපිස්ස නප්පහොති, සො නාම අත්තනො නත්තුමත්තභාවම්පි අප්පත්තස්ස ආසනා චුට්ඨාති”ති පරිභවෙය්‍ය. ආසනා මෙ තං හවං ගොතමො පච්චුට්ඨානන්ති මම අගාරවෙන අචුට්ඨානං නාම නත්ථි, හොගනාසනහයෙන පන න චුට්ඨහිස්සාමි, තං තුම්හෙ හි චෙව මයා ච ඤාතුං වට්ටති. තස්මා ආසනා මෙ එතං හවං ගොතමො පච්චුට්ඨානං ධාරෙතුති, ඉමිනා කිර සදිසො කුහකො දුල්ලහො, හගවති පනස්ස අගාරවං නාම නත්ථි, තස්මා හොගනාසනහයා

කුහනවසෙන එවං වදති. පරපදෙසුපි එසෙව නයො. ධම්මියා කථායාතිආදීසු තඨ්ඛණානුරූපාය ධම්මියා කථාය දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකං අත්ථං සන්දස්සෙත්වා කුසලෙ ධම්මෙ සමාදපෙත්වා ගණ්භාපෙත්වා. තත්ථ නං සමුත්තෙජෙත්වා සඋස්සාහං කත්වා තාය ච සඋස්සාහතාය අඤ්ඤෙහි ච විජ්ජමානගුණෙහි සම්පහංසෙත්වා ධම්මරතනවස්සං වස්සිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණො පන අත්තනො කුහකතාය එවම්පි භගවති ධම්මවස්සං වස්සිතෙ විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. කෙවලමස්ස ආයතිං නිබ්බානත්ථාය වාසනාභාගියාය ච සබ්බා පුරිමපච්ඡිමකථා අහොසිති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා

323. එවං මෙ සුතං...පෙ.... මගධෙසුති කුටදන්තසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. මගධෙසුති මගධා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්හිසද්දෙන මගධාති වුව්වති, තස්මිං මගධෙසු ජනපදෙ. ඉතො පරං පුරිමසුත්තද්වයෙ වුත්තනයමෙව. අම්බලට්ඨිකා බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තසදිසාව. කුටදන්තොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං. උපක්ඛටොති සජ්ජිතො. වච්ඡතරසතානීති වච්ඡසතානි. උරබ්භාති තරුණමෙණ්ඩකා වුව්වන්ති. එතෙ තාව පාළියං ආගතායෙව. පාළියං පන අනාගතානම්පි අනෙකෙසං මිගපක්ඛිනං සත්තසත්තසතානි සම්පිණ්ඩිතානෙවාති වෙදිතබ්බාති. සබ්බසත්තසතිකයාගං කිරෙස යජිතුකාමො හොති. ථුණුපනීතානීති බන්ධිත්වා යපනත්ථාය යුපසඬ්ඛාතං ථුණං උපනීතානි.

328. තිව්ධන්ති එත්ථ විධා වුව්වති යපනා, තිට්ඨපනන්ති අත්ථො. සොළසපරික්ඛාරන්ති සොළසපරිවාරං.

330-336. පටිවසන්තීති යඤ්ඤානුභවනත්ථාය පටිවසන්ති. භූතපුබ්බන්ති ඉදං භගවා පට්ඨිගතං නිධිං උද්ධරිත්වා පුරතො රාසිං කරොන්තො විය භවපට්ඨිජන්තං පුබ්බවරිතං දස්සෙන්නො ආහ. මහාවිජිතොති සො කිර සාගරපරියන්තං මහන්තං පට්ඨිමණ්ඩලං විජිනි, ඉති මහන්තං විජිතමස්සාති මහාවිජිතො ත්වෙව සඬ්ඛ්‍යං අගමාසි. අඬ්ඬොතිආදීසු යො කොචි අත්තනො සත්තකෙන විභවෙන අඬ්ඬො හොති, අයං පන න කෙවලං අඬ්ඬොයෙව, මහද්ධනො මහතා අපරිමාණසඬ්ඛ්‍යෙන ධනෙන සමන්තාගතො. පඤ්චකාමගුණවසෙන මහන්තා උළාරා හොගා අස්සාති මහාහොගො. පිණ්ඩපිණ්ඩවසෙන වෙව සුචණ්ණමාසකරජතමාසකාදිවසෙන ව ජාතරූපරජතස්ස පහුතතාය පහුතජාතරූපරජතො, අනෙකකොට්ඨසඬ්ඛ්‍යෙන ජාතරූපරජතෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. විත්තීති තුට්ඨි, විත්තියා උපකරණං විත්තුපකරණං තුට්ඨිකාරණන්ති අත්ථො. පහුතං නානාවිධාලඬ්ඛකාරසුචණ්ණරජතභාජනාදිහෙදං විත්තුපකරණමස්සාති පහුතවිත්තුපකරණො. සත්තරතනසඬ්ඛ්‍යාතස්ස නිදහිත්වා යපිතධනස්ස සබ්බපුබ්බණ්ණාපරණ්ණසඬ්ඛිතස්ස ධඤ්ඤස්ස ව පහුතතාය පහුතධනධඤ්ඤො. අථවා ඉදමස්ස දෙවසිකං පරිබ්බයදානග්ගහණාදිවසෙන පරිවත්තනධනධඤ්ඤවසෙන වුත්තං.

පරිපුණ්ණකොසකොට්ඨාගාරොති කොසො වුව්වති භණ්ඩාගාරං, නිදහිත්වා යපිතෙන ධනෙන පරිපුණ්ණකොසො, ධඤ්ඤෙන පරිපුණ්ණකොට්ඨාගාරො වාති අත්ථො. අථවා වතුබ්බිධො කොසො – හත්ථී, අස්සා, රථා, පත්තීති.

කොට්ඨාශාරං නිවිධං — ධනකොට්ඨාශාරං, වත්ථකොට්ඨාශාරං, ධඤ්ඤකොට්ඨාශාරන්ති, තං සබ්බමපි පරිපුණ්ණමස්සාති පරිපුණ්ණකොසකොට්ඨාශාරො. උදපාදීති උප්පජ්ජී. අයං කිර රාජා එකදිවසං රතනාවලොකනවාරිකං නාම නික්ඛන්තො. සො භණ්ඩාගාරිකං පුච්ඡී — “තාත, ඉදං එවං බහුධනං කෙන සඬ්ඝරිත්”න්ති? තුම්භාකං පිතුපිතාමභාදීහි යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටාති. ඉදං පන ධනං සඬ්ඝරිත්වා තෙ කුහිං ගතාති? සබ්බෙව තෙ, දෙව, මරණවසං පත්තාති. අත්තනො ධනං අගහෙත්වාව ගතා, තාතාති? දෙව, කිං වදෙථ, ධනං නාමෙතං පභාය ගමනීයමෙව, නො ආදාය ගමනීයන්ති. අථ රාජා නිවත්තිත්වා සිරිගබ්භෙ නිසින්තො — ‘අධිගතා ඛො මෙ’තිආදීති වින්තෙසි. තෙන වුත්තං — “එවං චෙතසො පරිවිතක්කො උදපාදී”ති.

337. බ්‍රාහ්මණං ආමන්තෙත්වාති කස්මා ආමන්තෙසි? අයං කිරෙවං වින්තෙසි — “දානං දෙන්තෙන නාම එකෙන පණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙත්වා දාතුං වට්ටති, අනාමන්තෙත්වා කතකම්මඤ්ඤි පච්ඡානුතාපං කරොති”ති. තස්මා ආමන්තෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසි — “අයං රාජා මහාදානං දාතුකාමො, ජනපදෙ වස්ස බහු වොරා, තෙ අවුපසමෙත්වා දානං දෙන්තස්ස බීරදධිතණ්ඩුලාදිකෙ දානසම්භාරෙ ආහරන්තානං නිප්පුරිසාති ගෙහානි වොරා විලුම්පිස්සන්ති ජනපදො වොරභයෙනෙව කොලාහලො භවිස්සති, තතො රඤ්ඤො දානං න චිරං පවත්තිස්සති, විත්තම්පිස්ස එකග්ගං න භවිස්සති, හන්ද, තං එතමත්ථං සඤ්ඤාපෙමී”ති තතො තමත්ථං සඤ්ඤාපෙන්නො “භොතො, ඛො රඤ්ඤො”තිආදිමාහ.

338. තත්ථ සකණ්ටකොති වොරකණ්ටකෙහි සකණ්ටකො. පන්ථදුහනාති පන්ථදුහා, පන්ථසාතකාති අත්ථො. අකිච්චකාරී අස්සාති අකත්තබ්බකාරී අධම්මකාරී භවෙය්‍ය. දස්සුබ්බිලන්ති වොරබ්බිලං. වධෙන වාති මාරණෙන වා කොට්ටනෙන වා. ඛන්ධනෙනාති අද්ද්ධන්ධනාදිනා. ජානියාති භානියා; “සතං ගණ්හථ, සහස්සං ගණ්හථා”ති එවං පවත්තිතදණ්ඨෙනාති අත්ථො. ගරභායාති පඤ්චසිඛමුණ්ඩකරණං, ගොමයසිඤ්චනං, ගීවාය කුදණ්ඩකඛන්ධනන්ති එවමාදීති කත්වා ගරභපාපනෙන. පබ්බාජනායාති රට්ඨතො නීහරණෙන. සමුහනිස්සාමීති සම්මා හෙතුනා නයෙන කාරණෙන උභනිස්සාමි. හතාවසෙසකාති මතාවසෙසකා. උස්සහන්තීති උස්සාහං කරොන්ති. අනුප්පදෙතුති දින්තෙ අප්පහොන්තෙ පුත අඤ්ඤම්පි බීජඤ්ච හත්තඤ්ච කසිලපකරණභණ්ඩඤ්ච සබ්බං දෙතුති අත්ථො. පාහතං අනුප්පදෙතුති සක්ඛිං අකත්වා පණ්ණෙ අනාරොපෙත්වා මූලච්ඡෙප්පවසෙන භණ්ඩමූලං දෙතුති අත්ථො. භණ්ඩමූලස්ස හි පාහතන්ති නාමං. යථාහ —

“අප්පකෙනපි මෙධාවී, පාහතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙනි අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

භත්තවෙනනන්ති දෙවසිකං භත්තඤ්චෙව මාසිකාදිපරිබ්බයඤ්ච තස්ස තස්ස කුසලකම්මසුරභාවානුරූපෙන යානන්තරගාමනිගමාදිදානෙන සද්ධිං දෙනුති අත්ථො. සකම්මපසුතාති කසිවාණිජ්ජාදීසු සකෙසු කම්මෙසු උය්‍යුත්තා බ්‍යාවටා. රාසිකොති ධනධඤ්ඤානං රාසිකො. බෙමට්ඨිතාති බෙමෙන ඨිතා අභයා. අකණ්ටකාති වොරකණ්ටකරහිතා. මුදා මොදමානාති මොදා මොදමානා. අයමෙව වා පායො, අඤ්ඤමඤ්ඤං පමුදිතවිත්තාති අධිජ්ජායො. අපාරුතසරාති වොරානං අභාවෙන ද්වාරාති අසංවරිත්වා විවටද්වාරාති අත්ථො. එතදවොචාති ජනපදස්ස සබ්බාකාරෙන ඉද්ධජීතභාවං ඤත්වා එතං අවොච.

චතුපරික්ඛාරවග්ගොත්තා

339. තෙන හි භවං රාජාති බ්‍රාහ්මණො කිර චිත්තෙසි – “අයං රාජා මහාදානං දාතුං අතිවිය උස්සාහජාතො. සවෙ පන අත්තනො අනුයන්තා ඛත්තියාදයො අනාමන්තෙත්වා දස්සති. නාස්ස තෙ අත්තමනා භවිස්සන්ති; යථා දානං තෙ අත්තමනා භොන්ති, තථා කරිස්සාමී”ති. තස්මා “තෙන හි භව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ නෙගමාති නිගමවාසිනො. ජානපදාති ජනපදවාසිනො. ආමන්තයතන්ති ආමන්තෙතු ජානාපෙතු. යං මම අස්සාති යං තුම්භාකං අනුජානනං මම භවෙය්‍ය. අමච්චාති පියසභායකා. පාරිසජ්ජාති සෙසා ආණත්තිකාරකා. යජනං භවං රාජාති යජතු භවං, තෙ කිර – අයං රාජා “අහං ඉස්සරො”ති පසය්‍හ දානං අදත්වා අම්හෙ ආමන්තෙසි, අභොතෙන සුට්ඨු කත”න්ති අත්තමනා එවමාහංසු. අනාමන්තිතෙ පනස්ස යඤ්ඤට්ඨානං දස්සනායපි න ගච්ඡෙය්‍යුං. යඤ්ඤකාලො මහාරාජාති දෙය්‍යධම්මස්මිඤ්ඤි අසති මහල්ලකකාලෙ ච එවරූපං දානං දාතුං න සක්කා, ත්වං පන මහාධනො වෙච තරුණො ච, එතෙන තෙ යඤ්ඤකාලොති දස්සෙන්තා වදන්ති. අනුමතිපක්ඛාති අනුමතියා පක්ඛා, අනුමතිදායකාති අත්ථො. පරික්ඛාරා භවන්ති පරිවාරා භවන්ති. “රථො සීලපරික්ඛාරො, කුමාරකම්මො වක්කවීරියො”ති (සං. නි. 5.4) එත්ථ පන අලඬකාරො පරික්ඛාරොති වුත්තො.

අට්ඨපරික්ඛාරවග්ගොත්තා

340. අට්ඨභඩ්ගෙහීති උභතො සුජාතාදිහි අට්ඨහි අඩ්ගෙහි. යසසාති ආණායපනසමත්ථතාය. සද්ධොති දානස්ස ඵලං අත්ථීති සද්දහති. දායකොති දානසුරො. න සද්ධාමත්තකෙනෙව තිට්ඨති, පරිච්චජිතුම්පි සක්කොතිති අත්ථො. දානපතීති යං දානං දෙති, තස්ස පති හුත්වා දෙති, න දාසො, න

සභායො. යො හි අත්තනා මධුරං භුඤ්ජති, පරෙසං අමධුරං දෙනි, සො දානසංඛිඛාතස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස දාසො හුත්වා දෙනි. යො යං අත්තනා භුඤ්ජති, තදෙව දෙනි, සො සභායො හුත්වා දෙනි. යො පන අත්තනා යෙන කෙනවි යාපෙනි, පරෙසං මධුරං දෙනි, සො පති ජෙට්ඨකො සාමී හුත්වා දෙනි, අයං තාදිසොති අත්ථො. සමණ්‍යොග්ගමණකපණ්ණාසිකවණ්ණිකයාවකානන්ති එත්ථ සමිතපාපා සමණා, බාහිතපාපා බ්‍රාහ්මණා. කපණාති දුග්ගතා දලිද්දමනුස්සා. අද්ධිකාති පථාවිනො. වණ්ණිකිකාති යෙ – “ඉට්ඨං දින්තං, කන්තං, මනාපං, කාලෙන අනවජ්ජං දින්තං, දදං චිත්තං පසාදෙය්‍ය, ගච්ඡතු භවං බ්‍රහ්මලොක”න්තිආදීනා නයෙන දානස්ස වණ්ණං ථොමයමානා විවරන්ති. යාවකාති යෙ – “පසතමත්තං දෙට්ඨ, සරාවමත්තං දෙට්ඨ”න්තිආදීනි වත්වා යාවමානා විවරන්ති. ඔපානභූතොති උදපානභූතො. සබ්බෙසං සාධාරණපරිභොගො, චතුමහාපථෙ ඛතපොක්ඛරණී විය හුත්වාති අත්ථො. සුතජාතස්සාති එත්ථ සුතමෙව සුතජාතං. අතීතානාගතපච්චුප්පන්තො අත්ථෙ චිත්තෙනුන්ති එත්ථ – “අතීතෙ පුඤ්ඤස්ස කතත්තායෙව මෙ අයං සම්පත්ති”ති, එවං චිත්තෙන්තො අතීතමත්ථං චිත්තෙනුං පටිබලො නාම භොති. “ඉදානි පුඤ්ඤං කත්වාව අනාගතෙ සක්කා සම්පත්තිං පාපුණිතු”න්ති චිත්තෙන්තො අනාගතමත්ථං චිත්තෙනුං පටිබලො නාම භොති. “ඉදං පුඤ්ඤකම්මං නාම සප්පුරිසානං ආවිණ්ණං, මය්භඤ්ච භොගාපි සංවිජ්ජන්ති, දායකචිත්තම්පි අත්ථී; හන්දාහං පුඤ්ඤාති කරොමී”ති චිත්තෙන්තො පච්චුප්පන්තමත්ථං චිත්තෙනුං පටිබලො නාම භොතීති වෙදිතබ්බො. ඉති ඉමානීති එවං යථා චුත්තාති එතානි. එතෙහි කීර අට්ඨභඩ්දගෙහි සමන්තාගතස්ස දානං සබ්බදිසාහි මහාපතො උපසංඝිකමති. “අයං දුජ්ජාතො කිත්තකං කාලං දස්සති, ඉදානි විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා උපවිජ්ජන්දිස්සති”ති එවමාදීනි චිත්තෙන්තො න කොචි උපසංඝිකමිතබ්බං මඤ්ඤති. තස්මා එතානි අට්ඨභිගානි පරික්ඛාරා භවන්තීති චුත්තානි.

චතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා

341. සුජං පග්ගණ්හන්තානන්ති මහායාගපටිග්ගණ්හනට්ඨානෙ දානකටච්ඡුං පග්ගණ්හන්තානං. ඉමෙහි චතුර්ථීති එතෙහි සුජාතාදීහි. එතෙසු හි අසති – “එවං දුජ්ජාතස්ස සංවිධානෙන පවත්තදානං කිත්තකං කාලං පවත්තිස්සති”තිආදීනි වත්වා උපසංඝිකමිතාරො න භොන්ති. ගරහිතබ්බාභාවතො පන උපසංඝිකමන්තියෙව. තස්මා ඉමානිපි පරික්ඛාරා භවන්තීති චුත්තානි.

342. තිස්සො විධා දෙසෙසීති තිණි ධූපනානි දෙසෙසී. සො කීර චිත්තෙසි – “දානං දදමානා නාම තිණ්ණං ධානානං අඤ්ඤතරස්මිං වලන්ති හන්දාහං ඉමං

රාජානං තෙසු යානෙසු පයමතරඤ්ඤෙව නිව්වලං කරොමී”ති. තෙනස්ස තිස්සෙයා විධා දෙසෙසීති. සො භොතො රඤ්ඤොති ඉදං කරණත්ථෙ සාම්චවනං. භොතා රඤ්ඤොති වා පායො. විජ්ජට්ඨාරො න කරණියොති “භොගානං විගමහෙතුකො පච්ඡානුතාපො න කත්තබ්බො, පුබ්බවෙනනා පන අවලා පතිට්ඨපෙතබ්බො, එවඤ්ඤි දානං මහජ්ජලං හොති”ති දස්සෙති. ඉතරෙසුපි ද්විසු යානෙසු එසෙව නයො. මුඤ්ඤවෙතනාපි හි පච්ඡාසමනුස්සරණවෙනනා ව නිව්වලාව කාතබ්බො. තථා අකරොන්තස්ස දානං න මහජ්ජලං හොති, නාපි උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නමති, මහාරොරුචං උපපන්නස්ස සෙට්ඨිගහපතිනො විය.

343. දසභාකාරෙහිති දසහි කාරණෙහි. තස්ස කිර එවං අහොසි – සවායං රාජා දුස්සීලෙ දිස්වා – “තස්සති වත මෙ දානං, යස්ස මෙ එවරුපා දුස්සීලා භුඤ්ජන්ති”ති සීලවත්තෙසුපි විජ්ජට්ඨාරං උජ්ජාදෙස්සති, දානං න මහජ්ජලං භවිස්සති. විජ්ජට්ඨාරො ව නාම දායකානං පටිග්ගාහකතොව උජ්ජජ්ජති, හන්දස්ස පයමමෙව තං විජ්ජට්ඨාරං විනොදෙමීති. තස්මා දසභාකාරෙහි උපච්ඡිජ්ජතුං යුත්තං පටිග්ගාහකෙසුපි විජ්ජට්ඨාරං විනොදෙමීති. තෙසඤ්ඤෙව තෙනාති තෙසඤ්ඤෙව තෙන පාපෙන අනිට්ඨො විපාකො භවිස්සති, න අඤ්ඤෙසන්ති දස්සෙති. යජ්ජනං භවන්ති දෙතු භවං. සජ්ජතන්ති විස්සජ්ජතු. අන්තරන්ති අබ්හන්තරං.

344. සොළසහි ආකාරෙහි චිත්තං සන්දස්සෙසීති ඉධ බ්‍රාහ්මණො රඤ්ඤො මහාදානානුමොදනං නාම ආරද්ධො. තත්ථ සන්දස්සෙසීති – ‘ඉදං දානං දානා එවරුපං සම්පත්තිං ලහති’ති දස්සෙත්වා දස්සෙත්වා කට්ඨෙසි. සමාදායෙසීති තදත්ථං සමාදායෙත්වා කට්ඨෙසි. සමුත්තෙජෙසීති විජ්ජට්ඨාරවිනොදනෙතස්ස චිත්තං වොදායෙසි. සම්පහංසෙසීති ‘සුන්දරං තෙ කතං, මහාරාජ, දානං දදමානෙනා’ති ථුතිං කත්වා කට්ඨෙසි. වත්තා ධම්මකො නත්ථීති ධම්මෙන සමෙන කාරණෙන වත්තා නත්ථී.

345. න රුක්ඛා ඡිජ්ජිංසු යුපත්ථාය න දබ්භා ලුයිංසු බරිහිසත්ථායාති යෙ යුපනාමකෙ මහාථමිහෙ උස්සාපෙත්වා – “අසුකරාජා අසුකාමච්චො අසුකබ්‍රාහ්මණො එවරුපං නාම මහායාගං යජති”ති නාමං ලිඛිත්වා යපෙන්නි. යාති ව දබ්භතිණාති ලායිත්වා වනමාලාසඬ්ඛෙපෙන යඤ්ඤසාලං පරික්ඛිපන්ති, භූමියං වා පත්ථරන්ති, තෙපි න රුක්ඛා ඡිජ්ජිංසු, න දබ්භා ලුයිංසු. කිං පන ගාවො වා අජාදයො වා හඤ්ඤිස්සන්තිති දස්සෙති. දාසාති අන්තොගෙහදාසාදයො. පෙස්සාති යෙ පුබ්බමෙව ධනං ගහෙත්වා කම්මං කරොන්ති. කම්මකරාති යෙ හත්තවෙනනං ගහෙත්වා කරොන්ති.

දණ්ඩතජ්ජිතා නාම දණ්ඩයට්ඨිමුග්ගරාදීනි ගහෙත්වා — “කම්මං කරොථ කරොථා”ති එවං තජ්ජිතා. භයතජ්ජිතා නාම — සචෙ කම්මං කරොසි, කුසලං. නො චෙ කරොසි, ඡින්දිස්සාම වා ඛන්ධිස්සාම වා මාරෙස්සාම වානි එවං භයෙන තජ්ජිතා. එතෙ පන න දණ්ඩතජ්ජිතා, න භයතජ්ජිතා, න අස්සුමුඛා රොදමානා පරිකම්මානි අකංසු. අථ ඛො පියසමුදාවාරෙනෙව සමුදාවරියමානා අකංසු. න හි තත්ථ දාසං වා දාසානි, පෙස්සං වා පෙස්සානි, කම්මකරං වා කම්මකරානි ආලපන්ති. යථානාමවසෙනෙව පන පියසමුදාවාරෙන ආලපිත්වා ඉත්ථිපුරිසබලවන්තදුබ්බලානං අනුරූපමෙව කම්මං දස්සෙත්වා — “ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොථා”ති වදන්ති. තෙපි අත්තනො රුචිවසෙනෙව කරොන්ති. තෙන වුත්තං — “යෙ ඉච්ඡිංසු, තෙ අකංසු; යෙ න ඉච්ඡිංසු, න තෙ අකංසු. යං ඉච්ඡිංසු, තං අකංසු; යං න ඉච්ඡිංසු, න තං අකංසු”ති. සජ්ජිතෙලනවනීතදධිමධුචාණිතෙන චෙව සො යඤ්ඤො නිට්ඨානමගමාසීති රාජා කිර ඛනිනගරස්ස චතුසු ද්වාරෙසු අත්තොනගරස්ස ච මජ්ඣෙකි පඤ්චසු යානෙසු මහාදානසාලායො කාරාපෙත්වා එකෙකිස්සාය සාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කත්වා දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චසතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා සුරියුග්ගමනතො පටියාය තස්ස තස්ස කාලස්ස අනුරූපෙහි සහත්ථෙන සුවණ්ණකට්ඨිජුං ගහෙත්වා පණිතෙහි සජ්ජිතෙලාදිසම්මිස්සෙහෙව යාගුබජ්ජකහත්තබ්බාඤ්ජනපානකාදීහි මහාජනං සන්තජ්ජෙසි. භාජනානි පුරෙත්වා ගණ්හිතුකාමානං තථෙව දාපෙසි. සායණ්හසමයෙ පන වත්ථගන්ධමාලාදීහි සම්පූජෙසි. සජ්ජිතාදීනං පන මහාවාටියො පුරාපෙත්වා — “යො යං පරිභුඤ්ජිතුකාමො, සො තං පරිභුඤ්ජතු”ති අනෙකසතෙසු යානෙසු යපාපෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං — “සජ්ජිතෙලනවනීතදධිමධුචාණිතෙන චෙව සො යඤ්ඤො නිට්ඨානමගමාසී”ති.

346. පහුතං සාපතෙයාං ආදායාති බහුං ධනං ගහෙත්වා. තෙ කිර වින්තෙසුං — “අයං රාජා සජ්ජිතෙලාදීනි ජනපදතො අනාභරාපෙත්වා අත්තනො සන්තකමෙව නීහරිත්වා මහාදානං දෙනි. අම්හෙහි පන ‘රාජා න කිඤ්ච ආභරාපෙති’ති න යුත්තං තුණ්හී භවිතුං. න හි රඤ්ඤො සරෙ ධනං අක්ඛයධම්මමෙව, අම්හෙසු ව අදෙන්තෙසු කො අඤ්ඤො රඤ්ඤො දස්සති, හන්දස්ස ධනං උපසංභරාමා”ති තෙ ගාමභාගෙන ව නිගමභාගෙන ව නගරභාගෙන ව සාපතෙයාං සංහරිත්වා සකටානි පුරෙත්වා රඤ්ඤො උපහරිංසු. තං සන්ධාය — “පහුතං සාපතෙයාං”න්තිආදිමාහ.

347. පුරත්ථිමෙන යඤ්ඤවාටස්සාති පුරත්ථිමතො නගරද්වාරෙ දානසාලාය පුරත්ථිමභාගෙ. යථා පුරත්ථිමදිසතො ආගච්ඡන්තා ඛත්තියානං දානසාලාය යාගුං පිටිත්වා රඤ්ඤො දානසාලාය භුඤ්ජිත්වා නගරං පටිසන්ති. එවරූපෙ යානෙ පටියපෙසුං. දක්ඛිණෙන යඤ්ඤවාටස්සාති දක්ඛිණෙන

නගරද්වාරෙ දානසාලාය වුත්තනයෙනෙව දක්ඛිණභාගෙ පටියපෙසුං.
පච්ඡිමුත්තරෙසුපි එසෙව නයො.

348. අහො යඤ්ඤො, අහො යඤ්ඤසම්පදාති බ්‍රාහ්මණො සප්පිඤ්ඤාදිහි නිට්ඨානගමනං සුත්වා – “යං ලොකෙ මධුරං, තදෙව සමණො ගොතමො කපෙති, හන්දස්ස යඤ්ඤං පසංසාමා”ති තුට්ඨවිත්තා පසංසමානා එවමාහංසු. තුණ්හිභූතොව නිසින්තො හොතිති උපරි වත්තබ්බමත්ථං විත්තයමානො නිස්සද්දොව නිසින්තො හොති. අභිජානාති පන භවං ගොතමොති ඉදං බ්‍රාහ්මණො පරිහාරෙන පුච්ඡන්තො ආහ. ඉතරථා හි – “කිං පන ත්වං, හො ගොතම, තදා රාජා අහොසි, උදාහු පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො”ති එවං උජුකමෙව පුච්ඡයමානො අගාරවො විය හොති.

නිව්වදානඅනුකුලයඤ්ඤවග්ගොත්තා

349. අත්ථී පන, හො ගොතමාති – ඉදං බ්‍රාහ්මණො “සකලජම්බුදීපවාසීනං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දානං නාම දාතුං ගරුකං සකලජනපදො ව අත්තනො කම්මාති අකරොන්තො නස්සිස්සති, අත්ථී නු ඛො අම්භාකම්පි ඉමම්භා යඤ්ඤො අඤ්ඤො යඤ්ඤො අප්පසමාරම්භතරො වෙව මහස්ඵලතරො වා”ති එතමත්ථං පුච්ඡන්තො ආහ. නිව්වදානානීති ධූවදානානි නිව්වහත්තානි. අනුකුලයඤ්ඤානීති – “අම්භාකං පිතුපිතාමභාදිහි පවත්තිතානී”ති කත්වා පච්ඡා දුග්ගතපුරිසෙහිපි වංසපරම්පරාය පවත්තෙතබ්බානි යාගානි, එවරූපානි කිර සීලවත්තෙ උද්දිස්ස නිබ්බද්ධදානානි තස්මිං කුලෙ දලිද්දාපි න උපච්ඡන්දන්ති.

තත්‍රිදං වත්ථු – අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර සරෙ පඤ්ච නිව්වහත්තසතානි දීයංසු. දන්තමයසලාකානි පඤ්චසතානි අහෙසුං. අථ තං කුලං අනුක්කමෙන දාලිද්දියෙන අභිභූතං, එකා තස්මිං කුලෙ දාරිකා එකසලාකතො උද්ධං දාතුං නාසක්ඛි. සාපි පච්ඡා සෙනවාහනරජ්ජං ගන්ත්වා බලං සොධෙත්වා ලද්ධධඤ්ඤෙන තං සලාකං අදාසි. එකො ථෙරො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා තතො පටියාය පුන පඤ්චපි සලාකහත්තසතානි පවත්තෙසි.

දණ්ඩස්පහාරාති – “පටිපාටියා තිට්ඨථ තිට්ඨථා”ති උජුං ගන්ත්වා ගණ්හථ ගණ්හථාති ව ආදිති වත්වා දියමානා දණ්ඩස්පහාරාපි ගලග්ගාහාපි දිස්සන්ති. අයං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, හෙතු...පෙ.... මහානිසංසතරඤ්ඤාති. එත්ථ යස්මා මහායඤ්ඤෙ විය ඉමස්මිං සලාකහත්තෙ න බහුහි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි වා උපකරණෙහි වා අත්ථො අත්ථී, තස්මා එතං අප්පට්ඨතරං. යස්මා චෙත්ථ න බහුතං කම්මච්ඡෙදවසෙන පිළාසඬ්ඛාතො සමාරම්භො අත්ථී, තස්මා

අප්පසමාරම්භතරං. යස්මා චෙතං සඬ්ඝස්ස ශිට්ඨං පරිච්චන්තං, තස්මා යඤ්ඤන්ති චුත්තං, යස්මා පන ජළඬගසමන්තාගතාය දක්ඛිණාය මහාසමුද්දෙ උදකස්සෙව න සුකරං පුඤ්ඤාභිසන්දස්ස පමාණං කාතුං, ඉදඤ්ච තථාවිධං. තස්මා තං මහජ්ඣලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්චාති වෙදිතඛිඛං. ඉදං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – ඉදම්පි නිච්චහන්තං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දදතො දිවසෙ දිවසෙ එකස්ස කම්මං නස්සති. නවනවො උස්සාහො ව ජනෙනඛිඛො හොති, අත්ථි නු ඛො ඉතොපි අඤ්ඤො යඤ්ඤො අප්පට්ඨතරො ව අප්පසමාරම්භතරො වාති. තස්මා “අත්ථි පන, හො ගොතමා” තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා සලාකහත්තෙ කිච්චපරියොසානං නත්ථි, එකෙන උට්ඨාය සමුට්ඨාය අඤ්ඤං කම්මං අකත්වා සංවිධාතඛිඛමෙව. විහාරදානෙ පන කිච්චපරියොසානං අත්ථි. පණ්ණසාලං වා හි කාරෙතුං කොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාවිහාරං වා, එකචාරං ධනපරිච්චාගං කත්වා කාරිතං සත්තට්ඨවස්සානිපි වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි ගච්ඡති යෙව. කෙවලං ජිණ්ණපතිතට්ඨානෙ පටිසඬ්ඛරණමත්තමෙව කාතඛිඛං හොති. තස්මා ඉදං විහාරදානං සලාකහත්තතො අප්පට්ඨතරං අප්පසමාරම්භතරඤ්ච හොති. යස්මා පනෙත්ථ සුත්තන්තපරියායෙන යාවදෙව සීතස්ස පටිසානායාති ආදයො නවානිසංසා චුත්තා, ඛන්ධකපරියායෙන.

“සීතං උණ්භං පටිහන්ති, තතො වාළමිගාති ව;
සිරිංසපෙ ව මකසෙ ව, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ඤායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො;
විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ.

තස්මා අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව;
දදෙය උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සඛ්ඛදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො” ති. (චූළව. 295);

සත්තරසානිසංසා චුත්තා. තස්මා එතං සලාකහත්තතො මහජ්ඣලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්චාති වෙදිතඛිඛං. සඬ්ඝස්ස පන පරිච්චන්තත්තාව යඤ්ඤොති චුච්චති. ඉදම්පි සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “ධනපරිච්චාගං කත්වා

විහාරදානං නාම දුක්ඛරං, අත්තනො සන්තකා හි කාකණිකාපි පරස්ස දුප්පරිච්චජා, හන්දාහං ඉතොපි අප්පට්ඨතරඤ්ච අප්පසමාරම්භතරඤ්ච යඤ්ඤං පුච්ඡාමි”ති. තතො තං පුච්ඡන්තො – “අත්ථී පන හො”තිආදිමාහ.

350-351. තත්ථ යස්මා සකිං පරිච්චන්තෙපි විහාරෙ පුනස්පුනං ඡාදනඛණ්ඩචුල්ලප්පට්ඨසඛ්ඛරණාදිවසෙන කිච්චං. අත්ථීයෙව, සරණං පන එකහික්ඛුස්ස වා සන්තිකෙ සඛ්ඛස්ස වා ගණස්ස වා සකිං ගහිතං ගහිතමෙව හොති, නත්ථී තස්ස පුනස්පුනං කත්තබ්බතා, තස්මා තං විහාරදානතො අප්පට්ඨතරඤ්ච අප්පසමාරම්භතරඤ්ච හොති. යස්මා ච සරණගමනං නාම තිණ්ණං රතනානං ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤකම්මං සග්ගසම්පත්තිං දෙනි, තස්මා මහජ්ඣලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්චාති වෙදිතබ්බං. තිණ්ණං පන රතනානං ජීවිතපරිච්චාගවසෙන යඤ්ඤොති වුච්චති.

352. ඉදං සුත්ථා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “අත්තනො ජීවිතං නාම පරස්ස පරිච්චජිතුං දුක්ඛරං, අත්ථී නු ඛො ඉතොපි අප්පට්ඨතරො යඤ්ඤො”ති තතො තං පුච්ඡන්තො පුන “අත්ථී පන, හො ගොතමා”තිආදිමාහ. තත්ථ පාණාතිපාතා වෙරමණිතිආදීසු වෙරමණි නාම විරති. සා තිව්ධා හොති – සම්පත්තවිරති, සමාදානවිරති සෙතුසාතවිරතීති. තත්ථ යො සික්ඛාපදානි අගභෙත්වාපි කෙවලං අත්තනො ජාතිගොත්තකුලාපදෙසාදීනි අනුස්සරිත්වා – “න මෙ ඉදං පතිරූප”න්ති පාණාතිපාතාදීනි න කරොති, සම්පත්තවත්ථුං පරිහරති. තතො ආරකා විරමති. තස්ස සා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතබ්බං.

“අප්පනග්ගෙ ජීවිතභෙතුපි පාණං න භනාමි”ති වා “පාණාතිපාතා විරමාමි”ති වා “වෙරමණිං සමාදියාමි”ති වා එවං සික්ඛාපදානි ගණ්හන්තස්ස පන විරති සමාදානවිරතීති වෙදිතබ්බං.

අරියසාවකානං පන මග්ගසම්පයුත්තා විරති සෙතුසාතවිරති නාම. තත්ථ පුරිමා ද්වෙව විරතියො යං වොරොපනාදිවසෙන විතික්කම්මිතබ්බං ජීවිතින්ද්‍රියාදිවත්ථු, තං ආරම්මණං කත්වා පවත්තන්ති. පච්ඡිමා නිබ්බානාරම්මණාව. එත්ථ ච යො පඤ්ච සික්ඛාපදානි එකතො ගණ්හති, තස්ස එකස්මිං භින්තො සබ්බානි භින්තානි හොන්ති. යො එකෙකං ගණ්හති, සො යං විතික්කමති, තදෙව භිජ්ජති. සෙතුසාතවිරතියා පන භෙදො නාම නත්ථී, භවන්තරෙපි හි අරියසාවකො ජීවිතභෙතුපි නෙව පාණං භනාති න සුරං පිච්චති. සවෙපිස්ස සුරඤ්ච බීරඤ්ච මිස්සෙත්වා මුඛෙ පක්ඛිපන්ති, බීරමෙව පවිසති, න සුරා. යථා කිං? කොඤ්චසකුණානං බීරමිස්සකෙ උදකෙ බීරමෙව පවිසති? න උදකං. ඉදං යොනිසිද්ධන්ති වෙ, ඉදං ධම්මතාසිද්ධන්ති ච වෙදිතබ්බං. යස්මා පන සරණගමනෙ දිට්ඨිඋපුකකරණං නාම භාරියං. සික්ඛාපදසමාදානෙ පන

විරතිමත්තකමෙව. තස්මා එතං යථා වා තථා වා ගණ්හන්තස්සාපි සාධුකං ගණ්හන්තස්සාපි අප්පට්ඨතරඤ්ච අප්පසමාරම්භතරඤ්ච. පඤ්චසීලසදිසස්ස පන දානස්ස අභාවතො එත්ථ මහජ්ඣලතා මහානිසංසතා ච වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙතං -

“පඤ්චමානි, භික්ඛවෙ, දානානි මහාදානානි අග්ගඤ්ඤානි රත්තඤ්ඤානි වංසඤ්ඤානි පොරාණානි අසංකිණ්ණානි අසංකිණ්ණපුබ්බානි න සඬ්ඛියන්ති න සඬ්ඛියස්සන්ති අප්පට්ඨකුට්ඨානි සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහි. කතමානි පඤ්ච? ඉධ, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති. පාණාතිපාතා පටිවිරතො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙනි, අවෙරං දෙනි අබ්‍යාපජ්ඣං දෙනි. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දත්වා අවෙරං දත්වා අබ්‍යාපජ්ඣං දත්වා අපරිමාණස්ස අභයස්ස අවෙරස්ස අබ්‍යාපජ්ඣස්ස භාගී හොති. ඉදං, භික්ඛවෙ, පයමං දානං මහාදානං...පෙ.... විඤ්ඤුහීති.

පුන චපරං, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අදින්නාදානං පහාය...පෙ.... කාමෙසුමිච්ඡාචාරං පහාය...පෙ.... මුසාවාදං පහාය...පෙ.... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං පහාය...පෙ.... ඉමානි බො, භික්ඛවෙ, පඤ්ච දානානි මහාදානානි අග්ගඤ්ඤානි...පෙ.... විඤ්ඤුහී”ති (අ. නි. 8.39).

ඉදඤ්ච පන සීලපඤ්චකං - “අත්තසිනෙහඤ්ච ජීවිතසිනෙහඤ්ච පරිච්චජිත්වා රක්ඛිස්සාමි”ති සමාදින්නතාය යඤ්ඤොති චුච්චති. තත්ථ කිඤ්චාපි පඤ්චසීලතො සරණගමනමෙව ජෙට්ඨකං, ඉදං පන සරණගමනෙයෙව පතිට්ඨාය රක්ඛිතසීලවසෙන මහජ්ඣලන්ති චුත්තං.

353. ඉදමපි සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි - “පඤ්චසීලං නාම රක්ඛිතුං ගරුකං, අත්ථි නු බො අඤ්ඤං කිඤ්ච ඊදිසමෙව හුත්වා ඉතො අප්පට්ඨතරඤ්ච මහජ්ඣලතරඤ්චා”ති. තතො තං පුච්ඡන්තො පුනපි - “අත්ථි පන, හො ගොතමා”තිආදිමාහ. අථස්ස භගවා තිව්ධසීලපාරිපුරියං ඨිතස්ස පයමජ්ඣානාදීනං යඤ්ඤානං අප්පට්ඨතරඤ්ච මහජ්ඣලතරඤ්ච දස්සෙතුකාමො බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය දෙසනං ආරහන්තො “ඉධ බ්‍රාහ්මණා”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා හෙට්ඨා චුත්තෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතො පයමං ඤානං, පයමජ්ඣානාදීසු ඨිතො දුතියජ්ඣානාදීනි නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා තානි අප්පට්ඨානි අප්පසමාරම්භානි. යස්මා පනෙත්ථ පයමජ්ඣානං එකං කප්පං බ්‍රහ්මලොකෙ ආයුං දෙනි. දුතියං අට්ඨකප්පෙ.

තනියං චතුසට්ඨිකජපෙ. චතුත්ථං පඤ්චකජපසතානි. තදෙව ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිතං විසති, චත්තාලීසං, සට්ඨි, චතුරාසිති ච කජපසහස්සානි ආයුං දෙනි; තස්මා මහජ්ඵලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්ච. නීවරණාදීනං පන පච්චනීකානං ධම්මානං පරිච්චත්තත්තා තං යඤ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

විපස්සනාඤාණම්පි යස්මා චතුත්ථජ්ඣානපරියොසානෙසු ගුණෙසු පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා අජපට්ඨං අජපසමාරම්භං; විපස්සනාසුඛසදිසස්ස පන සුඛස්ස අභාවා මහජ්ඵලං. පච්චනීකකිලෙසපරිච්චාගතො යඤ්ඤොති. මනොමයිද්ධිපි යස්මා විපස්සනාඤාණෙ පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා අජපට්ඨා අජපසමාරම්භා; අත්තනො සදිසරුපනිම්මානසමත්ථතාය මහජ්ඵලා. අත්තනො පච්චනීකකිලෙසපරිච්චාගතො යඤ්ඤො. ඉද්ධිවිධඤාණාදීනිපි යස්මා මනොමයඤාණාදීසු පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා අජපට්ඨානි අජපසමාරම්භානි, අත්තනො අත්තනො පච්චනීකකිලෙසජපහානතො යඤ්ඤො. ඉද්ධිවිධං පනෙත්ථ නානාවිධවිකුබ්බනදස්සනසමත්ථතාය. දිබ්බසොතං දෙවමනුස්සානං සද්දසවනසමත්ථතාය; වෙනොපරියඤාණං පරෙසං සොළසවිධචිත්තජානනසමත්ථතාය; පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානසමනුස්සරණසමත්ථතාය; දිබ්බවක්ඛු ඉච්ඡිතිච්ඡිතරුපදස්සනසමත්ථතාය; ආසවක්ඛයඤාණං අතිපණ්ණිකලොකුත්තරමග්ගසුඛනිජ්ඣාදනසමත්ථතාය මහජ්ඵලන්ති වෙදිතබ්බං. යස්මා පන අරහත්තනො විසිට්ඨතරො අඤ්ඤො යඤ්ඤො නාම නත්ථී, තස්මා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං සමාපෙන්නො – “අයම්පි බො, බ්‍රාහ්මණා” තිආදිමාහ.

කුටදන්තඋපාසකත්තපටිවෙදනාවග්ගොත්ථානා

354-358. එවං චුත්තෙනි එවං භගවතා චුත්තෙ දෙසනාය පසිදිත්වා සරණං ගන්තුකාමො කුටදන්තො බ්‍රාහ්මණො – ‘එතං අභික්කන්තං හො, ගොතමා’ තිආදිකං වචනං අවොච. උපවායතුති උපගන්ත්වා සරිරදරථං නිබ්බාපෙන්තො තනුසීතලො වාතො වායතුති. ඉදඤ්ච පන වත්වා බ්‍රාහ්මණො පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, තාත, යඤ්ඤවාටං පටිසිත්වා සබ්බෙ තෙ පාණයො බන්ධනා මොචෙහි” ති. සො “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා තථා කත්වා ආගන්ත්වා “මුත්තා හො, තෙ පාණයො” ති ආරොචෙසි. යාව බ්‍රාහ්මණො තං පවත්තිං න සුණි, න තාව භගවා ධම්මං දෙසෙසි. කස්මා? “බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තෙ ආකුලභාවො අත්ථී” ති. සුත්වා පනස්ස “බහු වත මෙ පාණා මොචිතා” ති

විත්තවාරො විජ්ජෙති. භගවා තස්ස විජ්ජස්නමනතං ඤාත්වා ධම්මදෙසනං ආරභී. තං සන්ධාය – “අථ ඛො භගවා” තිආදි වුත්තං. පුන ‘කල්ලචිත්ත’ තිආදි ආනුපුබ්බිකථානුභාවෙන වික්ඛම්භිතනීවරණතං සන්ධාය වුත්තං. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඤ්චලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං.

කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාලිසුත්තවග්ගො

බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවග්ගො

359. එවං මෙ සුතං - එකං සමයං භගවා වෙසාලියන්ති මහාලිසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවග්ගො. වෙසාලියන්ති පුනස්පුනං විසාලභාවූපගමනතො වෙසාලීති ලද්ධනාමකෙ නගරෙ. මහාවතෙති බහිනගරෙ හිමවත්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං හුත්වා ධීතං සයං ජාතවතං අත්ථී, යං මහත්තභාවෙනෙව මහාවතන්ති වුව්වති, තස්මිං මහාවතෙ. කුටාගාරසාලායන්ති තස්මිං වනසණ්ඨෙ සඬ්ඝාරාමං පතිට්ඨපෙසුං. තත්ථ කණ්ණිකං යොජෙත්වා ථම්භානං උපරි කුටාගාරසාලාසඬ්ඨෙපෙන දෙවවිමානසදිසං පාසාදං අකංසු, තං උපාදාය සකලොපි සඬ්ඝාරාමො “කුටාගාරසාලා”ති පඤ්ඤායිත්ථ. භගවා තං වෙසාලිං උපනිස්සාය තස්මිං සඬ්ඝාරාමෙ විහරති. තෙන වුත්තං - “වෙසාලියං විහරති මහාවතෙ කුටාගාරසාලාය”න්ති. කොසලකාති කොසලරට්ඨවාසිනො. මාගධකාති මගධරට්ඨවාසිනො. කරණියෙනාති අවස්සං කත්තබ්බකම්මෙන. යඤ්චි අකාතුම්පි වට්ටති, තං කිව්වන්ති වුව්වති, යං අවස්සං කාතබ්බමෙව, තං කරණියං නාම.

360. පටිසල්ලිනො භගවාති නානාරම්මණවාරතො පටික්කම්ම සල්ලිනො නිලිනො, එකිභාවං උපගම්ම එකත්තාරම්මණෙ ඤානරතිං අනුභවතීති අත්ථො. තත්ථොවාති තස්මිඤ්ඤෙව විහාරෙ. එකමත්තන්ති තස්මා යානා අපක්කම්ම තාසු තාසු රුක්ඛවිජායාසු නිසීදිංසු.

ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවිවත්ථුවග්ගො

361. ඔට්ඨද්ධොති අද්ධොට්ඨතාය එවංලද්ධනාමො. මහනියා ලිච්ඡවිපරිසායාති පුරෙහත්තං බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දත්වා භගවතො සන්තිකෙ උපොසථඬ්ඨගාති අධිට්ඨහිත්වා ගන්ධමාලාදීති ගාභාපෙත්වා උග්ගෙසාසනාය මහතිං ලිච්ඡවිරාජපරිසං සන්තිපාතාපෙත්වා තාය නීලපීතාදිවග්ගොත්ථාහරණවිලෙපනපටිමණ්ඩිතාය තාවතිංසපරිසසජ්ජපිභාගාය මහනියා ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිං උපසඬ්ඨකම්. අකාලො ඛො මහාලීති තස්ස ඔට්ඨද්ධස්ස මහාලීති මූලනාමං, තෙන මූලනාමමත්තෙන නං ථෙරො මහාලීති ආලපති. එකමත්තං නිසීදීති පතිරූපාසු රුක්ඛවිජායාසු තාය ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිං රතනත්තයස්ස වග්ගො කප්පන්තො නිසීදි.

362. සීහො සමණුද්දෙසොති ආයස්මතො නාගිතස්ස භාගිනෙයොසා සත්තවස්සකාලෙ පබ්බජිත්වා සාසනෙ යුත්තපයුත්තො “සීහො”ති

එවංනාමකො සාමණෙරො, සො කිර තං මහාපරිසං දිස්වා – “අයං පරිසා මහතී, සකලං විහාරං පුරන්වා නිසින්නා, අද්ධා භගවා අප්ප ඉමිස්සා පරිසාය මහන්තෙන උස්සාහෙන ධම්මං දෙසෙස්සති, යංනුනාහං උපජ්ඣායස්සාවික්ඛිත්වා භගවතො මහාපරිසාය සන්නිපතිතභාවං ආරොවාපෙය්‍යා”න්ති චින්තෙන්වා යෙනායස්මා නාගිතො තෙනුපසඬිකම්. භන්තෙ කස්සපාති ථෙරං ගොත්තෙන ආලපති. එසා ජනතාති එසො ජනසමුහො.

ත්වඤ්ඤෙව භගවතො ආරොවෙහීති සීහො කිර භගවතො විස්සාසිකො, අයඤ්ඤි ථෙරො ථුලසරීරො, තෙනස්ස සරීරගරුකාය උට්ඨානනිසජ්ජාදිසු ආලසියභාවො ඊසකං අප්පහීනො විය හොති. අථායං සාමණෙරො භගවතො කාලෙන කාලං වත්තං කරොති. තෙන නං ථෙරො “ත්වම්පි දසබ්බස්ස විස්සාසිකො”ති වත්වා ගච්ඡ ත්වඤ්ඤෙවාරොවෙහීති ආහ. විහාරපච්ඡායායන්ති විහාරජායායං, කුටාගාරමහාගෙහච්ඡායාය ඵරිතොකාසෙති අත්ථො. සා කිර කුටාගාරසාලා දක්ඛිණුත්තරතො දීසා පාචිනමුඛා, තෙනස්සා පුරතො මහතී ඡායා පත්ථවා හොති, සීහො තත්ථ භගවතො ආසනං පඤ්ඤපෙසි.

363. අථ බො භගවා ද්වාරන්තරෙහි වෙව වාතපානන්තරෙහි ච නික්ඛමිත්වා විධාවන්තාහි විජ්ජරන්තීහි ඡබ්බණ්ණාහි බුද්ධරස්මිහි සංසුචිතනික්ඛමනො වලාභකන්තරතො පුණ්ණවන්දො විය කුටාගාරසාලතො නික්ඛමිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. තෙන වුත්තං – “අථ බො භගවා විහාරා නික්ඛමිම විහාරපච්ඡායාය පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි”ති.

364-365. පුරිමානි, භන්තෙ, දිවසානි පුරිමතරානීති එත්ථ හියොයා දිවසං පුරිමං නාම, තතො පරං පුරිමතරං. තතො පට්ඨාය පන සබ්බානි පුරිමානි වෙව පුරිමතරානි ච හොන්ති. යදග්ගෙති මූලදිවසතො පට්ඨාය යං දිවසං අග්ගං පරකොටිං කත්වා විහරාමීති අත්ථො, යාව විහාසින්ති වුත්තං හොති. ඉදානි තස්ස පරිමාණං දස්සෙන්තො “නචිරං තීණි වස්සානී”ති ආහ. අථ වා යදග්ගෙති යං දිවසං අග්ගං කත්වා නචිරං තීණි වස්සානි විහරාමීතිපි අත්ථො. යං දිවසං ආදිං කත්වා නචිරං විහාසිං තීණියෙව වස්සානීති වුත්තං හොති. අයං කිර භගවතො පත්තචීවරං ගණ්හන්තො තීණි සංවච්ඡරානි භගවන්තං උපට්ඨාසි, තං සන්ධාය එවං වදති. පියරූපානීති පියජාතිකානි සාතජාතිකානි. කාමුපසංහිතානීති කාමස්සාදයුත්තානි. රජනීයානීති රාගජනකානි. නො ච බො දිබ්බානි සද්දානීති කස්මා සුතක්ඛන්තො තානි න සුණාති? සො කිර භගවන්තං උපසඬිකමිත්වා දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං යාවි, තස්ස භගවා ආචික්ඛි, සො යථානුසිට්ඨං පටිපන්නො දිබ්බවක්ඛුං උප්පාදෙන්වා දෙවතානං රූපානි දිස්වා

චිත්තෙසි “ඉමස්මිං සරිරසණ්ඨානෙ සද්දෙන මධුරෙන භවිතබ්බං, කථං නු බො නං සුභෙය්‍යා”න්ති භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා දිබ්බසොතපරිකම්මං පුච්ඡි. අයඤ්ච අතීතෙ එකං සීලවන්තං භික්ඛුං කණ්ණසක්ඛලියං පහරිත්වා බධිරමකාසි. තස්මා පරිකම්මං කරොන්තොපි අභබ්බො දිබ්බසොතාධිගමාය. තෙනස්ස න භගවා පරිකම්මං කටෙසි. සො එත්තාවතා භගවති ආසාතං බන්ධිත්වා චිත්තෙසි – “අද්ධා සමණස්ස ගොතමස්ස එවං හොති – ‘අභම්පි ඛත්තියො අයම්පි ඛත්තියො, සවස්ස ඤාණං වඩ්ඪිස්සති, අයම්පි සබ්බඤ්ඤා භවිස්සති’ති උසුයාය මය්හං න කටෙසි”ති. සො අනුක්කමෙන ගිහිභාවං පත්වා තමත්ථං මහාලිලිච්ඡවිනො කටෙන්නො එවමාහ.

366-371. එකංසභාවිතොති එකංසාය එකකොට්ඨාසාය භාවිතො, දිබ්බානං වා රූපානං දස්සනත්ථාය දිබ්බානං වා සද්දානං සවනත්ථාය භාවිතොති අත්ථො. තිරියන්ති අනුදිසාය. උභයංසභාවිතොති උභයංසාය උභයකොට්ඨාසාය භාවිතොති අත්ථො. අයං බො මහාලි හෙතුති අයං දිබ්බානංයෙව රූපානං දස්සනාය එකංසභාවිතො සමාධි හෙතු. ඉමමත්ථං සුත්වා සො ලිච්ඡවී චිත්තෙසි – “ඉදං දිබ්බසොතෙන සද්දසුභං ඉමස්මිං සාසනෙ උත්තමත්ථභූතං මඤ්ඤෙ ඉමස්ස නුත අත්ථාය එතෙ භික්ඛු පඤ්ඤාසම්පි සට්ඨිපි වස්සානි අපණ්ණකං බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති, යංනුනාහං දසබලං එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යා”න්ති.

372. තතො තමත්ථං පුච්ඡන්තො “එතාසං නුත, භන්තෙ”තිආදිමාහ. සමාධිභාවනානන්ති එත්ථ සමාධියෙව සමාධිභාවනා, උභයංසභාවිතානං සමාධිනන්ති අත්ථො. අථ යස්මා සාසනතො බාහිරා එතා සමාධිභාවනා, න අජ්ඣන්තිකා. තස්මා තා පටික්ඛිපිත්වා යදත්ථං භික්ඛු බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති, තං දස්සෙන්නො භගවා “න බො මහාලි”තිආදිමාහ.

වතුඅරියඵලවග්ගොත්තා

373. තිණ්ණං සංයොජනානන්ති සක්කායදිට්ඨිආදීනං තිණ්ණං බන්ධනානං. තානි හි වට්ටදුක්ඛමයෙ රථෙ සත්තෙ සංයොජෙන්නි, තස්මා සංයොජනානීති වුච්චන්ති. සොතාපන්නො හොතීති මග්ගසොතං ආපන්නො හොති. අවිනිපාතධම්මොති වතුසු අපායෙසු අපතනධම්මො. නියතොති ධම්මනියාමෙන නියතො. සම්බොධිපරායණොති උපරිමග්ගත්තයසඬබාතා සම්බොධි පරං අයනං අස්ස, අනෙත වා පත්තබ්බාති සම්බොධිපරායණො.

තනුක්තාති පරිපුට්ඨානමන්දතාය ව කදාවි කරහවි උප්පත්තියා ව තනුභාවා. ඔරම්භාගියානන්ති හෙට්ඨාභාගියානං, යෙ හි බද්ධො උපරි සුද්ධාවාසභූමියං නිබ්බන්තිතුං න සක්කොති. ඔපපාතිකොති සෙසයොනිපටික්ඛෙපවචනමෙනං.

තත්ථ පරිනිබ්බාසීති තස්මිං උපරිභවෙයෙව පරිනිබ්බානාධම්මො.
 අනාවත්තිධම්මොති තතො බ්‍රහ්මලොකා පුන පටිසන්ධිවසෙන
 අනාවත්තනාධම්මො. වෙනොවිමුත්තින්ති චිත්තවිසුද්ධිං,
 සබ්බකිලෙසබන්ධනවිමුත්තස්ස අරහත්තඵලචිත්තස්සෙනං අධිවචනං.
 පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථාපි සබ්බකිලෙසබන්ධනවිමුත්තා
 අරහත්තඵලපඤ්ඤාව පඤ්ඤාවිමුත්තීති වෙදිතබ්බා. දිට්ඨෙව ධම්මෙති
 ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයන්ති සාමං. අභිඤ්ඤාති අභිජානිත්වා.
 සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. අථ වා අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අභිඤ්ඤාය
 අභිවිසිට්ඨෙයන ඤාණෙන සච්ඡිකරිත්වාතිපි අත්ථො. උපසම්පජ්ජාති පත්වා
 පටිලභිත්වා. ඉදං සුත්වා ලිච්ඡවිරාජා චිත්තෙසි – “අයං පන ධම්මො න
 සකුණෙන විය උජ්ජතිත්වා, නාපි ගොධාය විය උරෙන ගන්ත්වා සක්කා
 පටිවිජ්ඣිතුං, අද්ධා පන ඉමං පටිවිජ්ඣන්තස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදාය භවිතබ්බං,
 පුච්ඡාමි තාව න”න්ති.

අරියඅට්ඨකම්මග්ගවග්ගොත්තා

374-375. තතො භගවන්තං පුච්ඡන්තො “අත්ථි පන භන්තෙ”තිආදිමාහ.
 අට්ඨකම්මොති පඤ්චකම්මං තුරියං විය අට්ඨකම්මො ගාමො විය ව
 අට්ඨකම්මන්තොයෙව හුත්වා අට්ඨකම්මො, න අභිගතො අඤ්ඤො මග්ගො
 නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ – “සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි”ති.
 තත්ථ සම්මාදස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො
 සම්මාසඤ්ඤාපො. සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණා සම්මාවාචා. සම්මා
 සමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදාපනලක්ඛණො
 සම්මාආජීවො. සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා
 උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.
 එතෙසු එකෙකස්ස තීණි තීණි කිව්වාති භොන්ති. සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි තාව
 අඤ්ඤෙහිපි අත්තතො පච්චතීකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජ්හති,
 නිරොධං ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති
 තප්පටිච්ඡාදකමොහවිධමනවසෙන අසම්මොහතො. සම්මාසඤ්ඤාපාදයොපි
 තථෙව මිච්ඡාසඤ්ඤාපාදිති පජ්හන්ති, නිරොධඤ්ඤා ආරම්මණං කරොන්ති,
 විසෙසතො පනෙත්ථ සම්මාසඤ්ඤාපො සහජාතධම්මෙ අභිනිරොපෙති.
 සම්මාවාචා සම්මා පරිග්ගණිති. සම්මාකම්මන්තො සම්මා සමුට්ඨාපෙති.
 සම්මාආජීවො සම්මා වොදාපෙති. සම්මාවායාමො සම්මා පරිග්ගණිති.
 සම්මාසති සම්මා උපට්ඨාපෙති. සම්මාසමාධි සම්මා පදහති.

අපි වෙසා සම්මාදිට්ඨි නාම පුබ්බභාගෙ නානාක්ඛණා නානාරම්මණා
 භොති, මග්ගක්ඛණෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. කිව්වතො පන “දුක්ඛෙ

ඤාණ”න්තිආදීනි චත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසඬකප්පාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානාක්ඛණා නානාරම්මණා භොන්ති. මග්ගක්ඛණෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. තෙසු සම්මාසඬකප්පො කිච්චතො “නෙක්ඛම්මසඬකප්පො”තිආදීනි තිණි නාමානි ලභති. සම්මා වාචාදයො තිස්සො විරතියොපි භොන්ති, චෙතනාදයොපි භොන්ති, මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියෙව. සම්මාවායාමො සම්මාසතීති ඉදම්පි ද්වයං කිච්චතො සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන චත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙව.

ඉති ඉමෙසු අට්ඨසු ධම්මෙසු භගවතා නිබ්බානාධිගමාය පටිපන්නස්ස යොගිතො බහුකාරත්තා පයමං සම්මාදිට්ඨි දෙසිතා. අයඤ්චි “පඤ්ඤාපජ්ජෙතො පඤ්ඤාසත්ථ”න්ති (ධ. ස. 20) ච චුත්තා. තස්මා එතාය පුබ්බභාගෙ විපස්සනාඤාණසඬබාතාය සම්මාදිට්ඨියා අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා කිලෙසවොරෙ ඝාතෙන්නො බෙමෙන යොගාවචරො නිබ්බානං පාපුණාති. තෙන චුත්තං – “නිබ්බානාධිගමාය පටිපන්නස්ස යොගිතො බහුකාරත්තා පයමං සම්මාදිට්ඨි දෙසිතා”ති.

සම්මාසඬකප්පො පන තස්සා බහුකාරො, තස්මා තදනන්තරං චුත්තො. යථා හි හෙරඤ්ඤිකො හත්ථෙන පරිච්චට්ඨෙත්වා පරිච්චට්ඨෙත්වා චක්ඛුනා කභාපණං ඔලොකෙන්නො – “අයං ඡෙකො, අයං කුට්ඨො”ති ඡානාති. එවං යොගාවචරොපි පුබ්බභාගෙ විතක්කෙන විතක්කෙත්වා විපස්සනාපඤ්ඤාය ඔලොකයමානො – “ඉමෙ ධම්මා කාමාවචරා, ඉමෙ ධම්මා රූපාවචරාදයො”ති පඡානාති. යථා වා පන පුරිසෙන කොටියං ගහෙත්වා පරිච්චට්ඨෙත්වා පරිච්චට්ඨෙත්වා දින්නං මහාරුක්ඛං තච්ඡකො වාසියා තච්ඡෙත්වා කම්මෙ උපනෙති, එවං විතක්කෙන විතක්කෙත්වා විතක්කෙත්වා දින්නෙ ධම්මෙ යොගාවචරො පඤ්ඤාය – “ඉමෙ කාමාවචරා, ඉමෙ රූපාවචරා”තිආදීනා නයෙන පරිච්ඡින්නිත්වා කම්මෙ උපනෙති. තෙන චුත්තං – “සම්මාසඬකප්පො පන තස්සා බහුකාරො, තස්මා තදනන්තරං චුත්තො”ති. ස්වායං යථා සම්මාදිට්ඨියා එවං සම්මාවාචායපි උපකාරකො. යථාහ – “පුබ්බෙ බො, විසාබ්, විතක්කෙත්වා විචාරෙත්වා පච්ඡා වාචං භින්දතී”ති, (ම. නි. 1.463) තස්මා තදනන්තරං සම්මාවාචා චුත්තා.

යස්මා පන – “ඉදඤ්චිදඤ්ච කරිස්සාමා”ති පයමං වාචාය සංවිදහිත්වා ලොකෙ කම්මන්තෙ පයොජෙත්ති; තස්මා වාචා කායකම්මස්ස උපකාරිකාති සම්මාවාචාය අනන්තරං සම්මාකම්මන්තො චුත්තො. චතුබ්බිධං පන වච්ඡුවචරිතං, තිව්ධඤ්ච කායදුවචරිතං පහාය උභයං සුවරිතං පුරෙත්තස්සෙව යස්මා ආජීවට්ඨමකං සීලං පුරෙති, න ඉතරස්ස, තස්මා තදුභයානන්තරං

සම්මාආඡීවො වුත්තො. එවං විසුද්ධාඡීවෙන පන “පරිසුද්ධො මෙ ආඡීවො”ති එත්තාවතා ව පරිතොසං කත්වා සුත්තපමත්තෙන විහරිතුං න යුත්තං, අථ ඛො “සබ්බිරියාපපෙසු ඉදං විරියං සමාරහිතබ්බ”න්ති දස්සෙතුං තදනන්තරං සම්මාචායාමො වුත්තො. තතො “ආරද්ධවිරියෙනපි කායාදීසු චතුසු වත්ථුසු සති සුපට්ඨිතා කාතබ්බා”ති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සම්මාසති දෙසිතා. යස්මා පනෙවං සුපට්ඨිතා සති සමාධිස්සුපකාරානුපකාරානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසින්වා පහොති එකත්තාරම්මණෙ විත්තං සමාධාතුං, තස්මා සම්මාසතියා අනන්තරං සම්මාසමාධි දෙසිතොති වෙදිතබ්බො. එතෙසං ධම්මානං සවිජ්ඣායායාති එතෙසං සොනාපත්තිඵලාදීනං පච්චක්ඛකිරියත්ථාය.

ද්වෙ පබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

376-377. එකමිදාහන්ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? අයං කිර රාජා — “රූපං අත්තා”ති එවංලද්ධිකො, තෙනස්ස දෙසනාය විත්තං නාධිමුච්චති. අථ භගවතා තස්ස ලද්ධියා ආචිකරණත්ථං එකං කාරණං ආහරිතුං ඉදමාරද්ධං. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො — “අහං එකං සමයං ඝොසිතාරාමෙ විහරාමි, තත්‍ර වසන්තං මං තෙ ද්වෙ පබ්බජිතා එවං පුච්ඡිංසු. අථාහං තෙසං බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා තන්තිධම්මං නාම කපෙත්තො ඉදමවොචං — “ආවුසො, සද්ධාසම්පත්තො නාම කුලපුත්තො එවරූපස්ස සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිතො, එවං තිවිධං සීලං පුරෙත්වා පට්ඨානිකානාදීනි පත්වා ධීතො ‘තං ජීව’න්තිආදීනි වදෙය්‍ය, යුත්තං තු ඛො එතමස්සා”ති? තතො තෙහි “යුත්ත”න්ති වුත්තෙ “අහං ඛො පනෙතං, ආවුසො, එවං ජානාමි, එවං පස්සාමි, අථ ව පනාහං න වදාමි”ති තං වාදං පටික්ඛිපිත්වා උත්තරි බිණාසවං දස්සෙත්වා “ඉමස්ස එවං වත්තුං න යුත්ත”න්ති අවොචං. තෙ මම වචනං සුත්වා අත්තමනා අහෙසුන්ති. එවං වුත්තෙ සොපි අත්තමනො අහොසි. තෙනාහ — “ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ඔට්ඨද්ධො ලිච්ඡවි භගවතො භාසිතං අභිනන්දී”ති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකපායං

මහාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ජාලියසුත්තවග්ගොත්තං

ද්වෙ පබ්බජිතවත්ථුවග්ගොත්තං

378. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසම්බියන්ති ජාලියසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවග්ගොත්තං. සොසිතාරාමෙති සොසිතෙන සෙට්ඨිනා කතෙ ආරාමෙ. පුබ්බෙ කිර අල්ලකප්පරට්ඨං නාම අහොසි. තතො කොතුහලිකො නාම දලිද්දො ඡාතකභයෙන සපුත්තදාරො අවන්තිරට්ඨං ගච්ඡන්තො පුත්තං චහිතුං අසක්කොන්තො ඡඩ්ඨෙත්වා අගමාසි, මාතා නිවත්තිත්වා තං ගහෙත්වා ගතා, තෙ එකං ගොපාලකගාමං පටිසිංසු. ගොපාලකෙන ච තදා බහුපායාසො පටියන්තො හොති, තෙ තතො පායාසං ලහිත්වා භුඤ්ජිංසු. අථ සො පුරිසො බලවපායාසං භුත්තො ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො රත්තිභාගෙ කාලං කත්වා තත්ථෙව සුනඛියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා කුක්කුරො ජාතො, සො ගොපාලකස්ස පියො අහොසි. ගොපාලකො ච පච්චෙකබුද්ධං උපට්ඨහති. පච්චෙකබුද්ධොපි හත්තකිච්චපරියොසානෙ කුක්කුරස්ස එකෙකං පිණ්ඩං දෙනි, සො පච්චෙකබුද්ධො සිනෙහං උප්පාදෙන්වා ගොපාලකෙන සද්ධිං පණ්ණසාලම්පි ගච්ඡති. ගොපාලකෙ අසන්නිහිතෙ හත්තවෙලායං සයමෙව ගන්ත්වා කාලාරොචනත්ථං පණ්ණසාලද්වාරෙ භුස්සති, අන්තරාමග්ගෙපි චණ්ඩම්ගෙ දිස්වා භුස්සිත්වා පලාපෙති. සො පච්චෙකබුද්ධො මුදුකෙන චිත්තෙන කාලංකත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තත්‍රස්ස සොසකදෙවපුත්තො ත්වෙව නාමං අහොසි. සො දෙවලොකතො චචිත්වා කොසම්බියං එකස්ස කුලස්ස සරෙ නිබ්බන්ති. තං අපුත්තකො සෙට්ඨි තස්ස මාතාපිතුනං ධනං දත්වා පුත්තං කත්වා අග්ගහෙසි. අථ අත්තතො පුත්තෙ ජාතෙ සත්තක්ඛන්තුං සාතාපෙතුං උපක්කම්. සො පුඤ්ඤවත්තතාය සත්තසුපි යානෙසු මරණං අප්පත්වා අවසානෙ එකාය සෙට්ඨිධිතාය වෙයාත්තියෙන ලද්ධජීවිතො අපරභාගෙ පිතුඅච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පත්වා සොසකසෙට්ඨි නාම ජාතො. අඤ්ඤෙපි කොසම්බියං කුක්කුටසෙට්ඨි, පාචාරියසෙට්ඨිති ද්වෙ සෙට්ඨිතො අත්ථි, ඉමිනා සද්ධිං තයො අහෙසුං.

තෙන ච සමයෙන හිමවත්තතො පඤ්චසතතාපසා සරීරසන්තප්පනත්ථං අන්තරන්තරාකොසම්බිං ආගච්ඡන්ති, තෙසං එතෙ තයො සෙට්ඨි අත්තතො අත්තතො උයානෙසු පණ්ණකුටියො කත්වා උපට්ඨානං කරොන්ති. අථෙකදිවසං තෙ තාපසා හිමවත්තතො ආගච්ඡන්තා මහාකන්තාරෙ තසිතා කිලන්තා එකං මහන්තං වටරුක්ඛං පත්වා තත්ථ අධිවත්ථාය දෙවතාය සන්තිකා සඬිගහං පච්චාසිසන්තා නිසීදිංසු. දෙවතා සබ්බාලඬිකාරවිභූසිතං හත්ථං පසාරෙත්වා තෙසං පානියපානකාදීනි දත්වා කිලමථං පටිවිනොදෙසි, එතෙ දෙවතායානුභාවෙන විමහිතා පුච්ඡිංසු – “කිං නු බො, දෙවතෙ, කම්මං

කත්වා තයා අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති? දෙවතා ආහ - “ලොකෙ බුද්ධො නාම
 භගවා උප්පන්නො, සො එතරහි සාවත්ථියං විහරති, අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති
 තං උපට්ඨහති. සො උපොසථදිවසෙසු අත්තනො භතකානං
 පකතිභත්තවෙනනමෙව දත්වා උපොසථං කාරාපෙසි. අථාහං එකදිවසං
 මජ්ඣන්තිකෙ පාතරාසත්ථාය ආගතො කඤ්චි භතකකම්මං අකරොන්තං
 දිස්වා - ‘අජ්ජ මනුස්සා කස්මා කම්මං න කරොන්ති’ති පුච්ඡිං. තස්ස මෙ
 තමත්ථං ආරොචෙසුං. අථාහං එතදවොචං - ‘ඉදානි උපඨිඨදිවසො ගතො,
 සක්කා නු ඛො උපඨිඨුපොසථං කාතු’න්ති. තතො සෙට්ඨිස්ස පටිච්චෙදෙන්වා
 “සක්කා කාතු”න්ති ආහ. ස්වාහං උපඨිඨදිවසං උපඨිඨුපොසථං සමාදිශිත්වා
 තදහෙව කාලං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභි”න්ති.

අථ තෙ තාපසා “බුද්ධො කිර උප්පන්නො”ති සඤ්ජාතපිතිපාමොජ්ජා
 තතොච සාවත්ථියං ගන්තුකාමා හුත්වාපි - “ඛුක්ඛාරා නො
 උපට්ඨාකසෙට්ඨිනො තෙසම්පි ඉමමත්ථමාරොචෙස්සාමා”ති කොසම්බිං
 ගන්ත්වා සෙට්ඨිහි කතසක්කාරඛුමානා “තදහෙව මයං ගච්ඡාමා”ති ආහංසු.
 “කිං, භන්තෙ, තුරිතාත්ථ, නනු තුම්හෙ පුබ්බෙ චත්තාරො පඤ්ච මාසෙ
 චසිත්වා ගච්ඡාමා”ති ච චුත්තෙ තං පචත්තිං ආරොචෙසුං. “තෙන හි, භන්තෙ,
 සහෙව ගච්ඡාමා”ති ච චුත්තෙ “ගච්ඡාම මයං, තුම්හෙ සණ්ඨං ආගච්ඡාමා”ති
 සාවත්ථියං ගන්ත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්සු. තෙපි
 සෙට්ඨිනො පඤ්චසතපඤ්චසතසකට්ඨරිචාරා සාවත්ථියං ගන්ත්වා දානාදීනි
 දත්වා කොසම්බිං ආගමනත්ථාය භගවත්තං යාචිත්වා පච්චාගම්ම තයො
 විහාරෙ කාරෙසුං. තෙසු කුක්කුටසෙට්ඨිනා කතො කුක්කුටාරාමො නාම,
 පාචාරියසෙට්ඨිනා කතො පාචාරිකම්බවනං නාම, සොසිතසෙට්ඨිනා කතො
 සොසිතාරාමො නාම අහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං - “කොසම්බියං විහරති
 සොසිතාරාමෙ”ති.

මුණ්ඩියොති ඉදං තස්ස නාමං. ජාලියොති ඉදම්පි ඉතරස්ස නාමමෙව.
 යස්මා පනස්ස උපජ්ඣායො දාරුමයෙන පත්තෙන පිණ්ඩාය වරති, තස්මා
 දාරුපත්තිකන්තෙවාසීති වුව්වති. එතදවොචුත්ති උපාරම්භාධිප්පායෙන වාදං
 ආරොපෙතුකාමා හුත්වා එතදවොචුං. ඉති කිර තෙසං අහොසි, සචෙ සමණො
 ගොතමො “තං ජීවං තං සරිර”න්ති චක්ඛති, අථස්ස මයං එතං වාදං
 ආරොපෙස්සාම - “හො ගොතම, තුම්හංකං ලද්ධියා ඉධෙව සත්තො භිජ්ජති,
 තෙන වො වාදො උච්ඡෙදවාදො හොති”ති. සචෙ පන “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං
 සරිර”න්ති චක්ඛති, අථස්සෙතං වාදං ආරොපෙස්සාම “තුම්හංකං වාදෙ රූපං
 භිජ්ජති, න සත්තො භිජ්ජති. තෙන වො වාදෙ සත්තො සස්සතො ආපජ්ජති”ති.
 අථ භගවා “ඉමෙ වාදාරොපනත්ථාය පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, මම සාසනෙ ඉමෙ

ද්වෙ අන්තෙ අනුපගම්ම මජ්ඣිමා පටිපදා අත්ථිති න ජානන්ති, හන්ද නෙසං පඤ්භං අවිස්සජ්ජෙත්වා තස්සායෙව පටිපදාය ආවිභාවත්ථං ධම්මං දෙසෙමි”ති වින්තෙත්වා “තෙන භාවුසො”ති ආදිමාහ.

379-380. තත්ථ කල්ලං නු ඛො තස්සෙතං වචනායාති තස්සෙතං සද්ධාපබ්බජිතස්ස තිවිධං සීලං පරිපුරෙත්වා පටිපදායං පත්තස්ස යුත්තං නු ඛො එතං වත්තුන්ති අත්ථො. තං සුත්වා පරිබ්බාජකා පුට්ඨජ්ජනො නාම යස්මා නිබ්බිච්ඡිවිජ්ජො න භොති, තස්මා කදාපි එවං වදෙය්‍යාති මඤ්ඤමානා – “කල්ලං තස්සෙතං වචනායා”ති ආහංසු. අථ ච පනාහං න වදාමිති අහං එතමෙවං ජානාමි, නො ච එවං වදාමි, අථ ඛො කසිණපරිකම්මං කත්වා භාවෙන්තස්ස පඤ්ඤාබලෙන උජ්ජන්තං මහග්ගතචිත්තමෙතන්ති සඤ්ඤං යපෙසිං. න කල්ලං තස්සෙතන්ති ඉදං තෙ පරිබ්බාජකා – “යස්මා ඛිණ්ණාසවො විගතසම්මොහො තිණ්ණච්චිකිච්ජො, තස්මා න යුත්තං තස්සෙතං වත්තු”න්ති මඤ්ඤමානා වදන්ති. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

ජාලියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාසීහනාදසුත්තවග්ගොත්තා

අවෙලකස්සපවත්ථුවග්ගොත්තා

381. එවං මෙ සුතං...පෙ.... උරුඤ්ඤායං විහරතීති මහාසීහනාදසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවග්ගොත්තා. උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤාති තස්ස රට්ඨස්සපි නගරස්සපි එතදෙව නාමං, භගවා උරුඤ්ඤානගරං උපනිස්සාය විහරති. කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කණ්ණකත්ථලං නාම එකො රමණීයො භූමිභාගො අත්ථි. සො මිගානං අභයත්ථාය දින්නත්තා “මීගදායො”ති වුව්චති, තස්මිං කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙ. අවෙලොති නග්ගපරිබ්බාජකො. කස්සපොති තස්ස නාමං. තපස්සින්ති තපනිස්සිතකං. ලුබ්භිචින්ති අවෙලකමුත්තාචාරාදිවසෙන ලුබ්භො ආජීවො අස්සාති ලුබ්භිචි, තං ලුබ්භිචිං. උපක්කොසතීති උපණ්ඨෙති. උපවදතීති භීලෙති වම්භෙති. ධම්මස්ස ච අනුධම්මං ඛ්‍යාකරොන්තීති භොතා ගොතමෙන චුත්තකාරණස්ස අනුකාරණං කට්ඨන්ති. සහධම්මිකො වාදානුවාදොති පරෙහි චුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා අනුවාදො වා විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං, කාරණං කොචි අප්පමත්තකොපි කිං න ආගච්ඡති. ඉදං චුත්තං භොති, “කිං සබ්බාකාරොන්ති තව වාදෙ ගාරය්හං කාරණං නත්ථි”ති. අනබ්භක්ඛාතුකාමාති න අභූතෙන වත්තුකාමා.

382. එකච්චං තපස්සිං ලුබ්භිචින්තිආදීසු ඉධෙකච්චො අවෙලකපබ්බජ්ජාදිතපනිස්සිතත්තා තපස්සි “ලුබ්භෙන ජීවිතං කප්පෙස්සාමි”ති තිණගොමයාදිහක්ඛනාදීහි නානප්පකාරෙහි අත්තානං කිලමෙති, අප්පපුඤ්ඤාය ච සුබ්බෙන ජීවිතචුත්තිමෙව න ලහති, සො තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරො තාදිසං තපනිස්සිතොපි පුඤ්ඤවා භොති, ලහති ලාභසක්කාරං. සො “න දානි මයා සදිසො අත්ථි”ති අත්තානං උච්චෙ යානෙ සම්භාවෙත්වා “හිංශාසොමත්තාය ලාභං උප්පාදෙස්සාමි”ති අනෙසනවසෙන තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය පට්ඨනායො චුත්තො.

අපරො තපනිස්සිතකො ලුබ්භිචි අප්පපුඤ්ඤො භොති, න ලහති සුබ්බෙන ජීවිතචුත්තිං. සො “මය්හං පුබ්බෙපි අකතපුඤ්ඤාය සුබ්බිචිකා නුප්පජ්ජති, හන්දදානි පුඤ්ඤානි කරොමි”ති තිණි සුචරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරො ලුබ්භිචි පුඤ්ඤවා භොති, ලහති සුබ්බෙන ජීවිතචුත්තිං. සො — “මය්හං පුබ්බෙපි කතපුඤ්ඤාය සුබ්බිචිකා උප්පජ්ජති”ති චින්තෙත්වා

අනෙසනං පහාය තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය දුතියනයො වුත්තො.

එකො පන තපස්සි අප්පදුක්ඛවිහාරී හොති බාහිරකාවාරයුත්තො තාපසො වා ඡන්තපරිබ්බාජකො වා, අප්පපුඤ්ඤාය ව මනාපෙ පච්චයෙ න ලහති. සො අනෙසනවසෙන තිණි දුවරිතානි පුරෙත්වා අත්තානං සුඛෙ යපෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරො පුඤ්ඤවා හොති, සො – “න දානි මයා සදිසො අත්ථි”ති මානං උප්පාදෙත්වා අනෙසනවසෙන ලාභසක්කාරං වා උප්පාදෙත්තො මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන – “සුඛො ඉමිස්සා පරිබ්බාජිකාය දහරාය මුදුකාය ලොමසාය සම්ප්ප්පො”ති ආදීනි චිත්තෙත්වා කාමෙසු පාතධ්‍යානං වා ආපජ්ජන්තො තිණි දුවරිතානි පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය තතියනයො වුත්තො.

අපරො පන අප්පදුක්ඛවිහාරී අප්පපුඤ්ඤො හොති, සො – “අහං පුබ්බෙපි අකතපුඤ්ඤාය සුඛෙන ජීවිකං න ලහාමි”ති තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරො පුඤ්ඤවා හොති, සො – “පුබ්බෙපාහං කතපුඤ්ඤාය සුඛං ලහාමි, ඉදානි පුඤ්ඤානි කරිස්සාමි”ති තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය චතුත්ථනයො වුත්තො. ඉදං තිත්ථියවසෙන ආගතං, සාසනෙපි පන ලබ්භති.

එකච්චො හි ධුතඨගසමාදානවසෙන ලුබ්භීථි හොති, අප්පපුඤ්ඤාය වා සකලමිපි ගාමං විවරිත්වා උදරපුරං න ලහති. සො – “පච්චයෙ උප්පාදෙස්සාමි”ති වෙජ්ජකම්මාදිවසෙන වා අනෙසනං කත්වා, අරහත්තං වා පටිජානිත්වා, තිණි වා කුහනවත්ථුනි පටිසෙවිත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරො ව තාදිසොව පුඤ්ඤවා හොති. සො තාය පුඤ්ඤසම්පත්තියා මානං ඡන්තස්ස උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කත්තුකාමො අනෙසනවසෙන තිණි දුවරිතානි පුරෙත්වා නිරයෙ උප්පජ්ජති.

අපරො සමාදින්නධුතඨගො අප්පපුඤ්ඤොව හොති, න ලහති සුඛෙන ජීවිතවුත්තිං. සො – “පුබ්බෙපාහං අකතපුඤ්ඤාය කිඤ්ථි න ලහාමි, සචෙ ඉදානි අනෙසනං කරිස්සං, ආයතිමිපි දුල්ලහසුඛො භවිස්සාමි”ති තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරො පුඤ්ඤවා භොති, සො – “පුබ්බෙපාභං කතපුඤ්ඤාය එතරහි සුබ්බො, ඉදානිපි පුඤ්ඤං කරිස්සාමි”ති අනෙසනං පභාය තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

383. ආගතිඤ්ඤාති – “අසුකට්ඨානතො නාම ඉමෙ ආගතා”ති එවං ආගතිඤ්ඤාති. ගතිඤ්ඤාති ඉදානි ගන්තබ්බට්ඨානඤ්ඤාති. වුතිඤ්ඤාති තතො වචනඤ්ඤාති. උපපත්තිඤ්ඤාති තතො වුත්තානං පුන උපපත්තිඤ්ඤාති. කිං සබ්බං තපං ගරහිස්සාමිති – “කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමි, ගරහිතබ්බමෙව හි මයං ගරහාම, පසංසිතබ්බං පසංසාම, න භණ්ඩිකං කරොන්තො මහාරජකො විය ධොතඤ්ඤාති අධොතඤ්ඤාති එකතො කරොමා”ති දස්සෙති. ඉදානි තමත්ථං පකාසෙත්තො – “සන්ති කස්සප එකෙ සමණොග්ගමණා”ති ආදිමාහ.

384. යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චවිධං සීලං, තඤ්ඤි ලොකෙ න කොචි “න සාධු”ති වදන්ති. පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චවිධං වෙරං, තං න කොචි “සාධු”ති වදන්ති. පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චද්ද්වාරෙ අසංවරං, තෙ කිර – “චක්ඛු නාම න නිරුන්ධිතබ්බං, චක්ඛුනා මනාපං රූපං දට්ඨබ්බං”න්ති වදන්ති, එස නයො සොනාදිසු. පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චද්ද්වාරෙ සංවරං.

එවං පරෙසං වාදෙන සහ අත්තනො වාදස්ස සමානාසමානතං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො වාදෙන සහ පරෙසං වාදස්ස සමානාසමානතං දස්සෙත්තො “යං මය”න්ති ආදිමාහ. තත්තාපි පඤ්චසීලාදිවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සමනුයුඤ්ජාපනකථාවණ්ණනා

385. සමනුයුඤ්ජන්තන්ති සමනුයුඤ්ජන්තු, එත්ථ ච ලද්ධිං පුච්ඡන්තො සමනුයුඤ්ජති නාම, කාරණං පුච්ඡන්තො සමනුගාහති නාම, උභයං පුච්ඡන්තො සමනුගාසති නාම. සත්ථාරා වා සත්ථාරන්ති සත්ථාරා වා සද්ධිං සත්ථාරං උපසංහරිත්වා – “කිං තෙ සත්ථා තෙ ධම්මෙ සබ්බසො පභාය වත්තති, උදාහු සමණො ගොතමො”ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො.

ඉදානි තමත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙත්තො – “යෙ ඉමෙසං භවත”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ අකුසලා අකුසලසඬ්ඛාතාති අකුසලා වෙච “අකුසලා”ති ච සඬ්ඛාතා ඤාතා කොට්ඨාසං වා කත්වා යපිතාති අත්ථො. එස නයො සබ්බපදෙසු. අපි චෙත්ථ සාවජ්ජාති සදොසා. න අලමරියාති නිද්දොසට්ඨෙත අරියා භවිතුං නාලං අසමත්ථා.

386-392. යං විඤ්ඤා සමනුයුඤ්ජන්තාති යෙන විඤ්ඤා අම්භෙ ව අඤ්ඤෙ ව පුච්ඡන්තා එවං වදෙය්‍යං, තං යානං විජ්ජති, අත්ථි තං කාරණන්ති අත්ථො.

යං වා පන භොන්තො පරෙ ගණාවරියාති පරෙ පන භොන්තො ගණාවරියා යං වා තං වා අප්පමත්තකං පභාය වත්තන්තිති අත්ථො. අම්භෙව තත්ථ යෙභුයොන පසංසෙය්‍යුන්ති ඉදං භගවා සත්ථාරා සත්ථාරං සමනුයුඤ්ජනෙපි ආහ - සඬ්ඝෙන සංඝං සමනුයුඤ්ජනෙපි. කස්මා? සඬ්ඝපසංසායපි සත්ථුයෙව පසංසාසිද්ධිතො. පසීදමානාපි හි බුද්ධසම්පත්තියා සඬ්ඝෙ, සඬ්ඝසම්පත්තියා ව බුද්ධෙ පසීදන්ති, තථා හි භගවතො සරීරසම්පත්තිං දිස්වා, ධම්මදෙසනං වා සුත්වා භවන්ති වත්තාරො - “ලාභා වත භො සාවකානං යෙ ඵ්වරුපස්ස සත්ථු සන්තිකාවචරා”ති, ඵ්වං බුද්ධසම්පත්තියා සඬ්ඝෙ පසීදන්ති. හික්ඛුනං පනාචාරගොචරං අහික්කමපටික්කමාදීති ව දිස්වා භවන්ති වත්තාරො - “සන්තිකාවචරානං වත භො සාවකානං අයඤ්ච උපසමගුණො සත්ථු කිච රූපො භවිස්සති”ති, ඵ්වං සඬ්ඝසම්පත්තියා බුද්ධෙ පසීදන්ති. ඉති යා සත්ථුපසංසා, සා සඬ්ඝස්ස. යා සඬ්ඝස්ස පසංසා, සා සත්ථුති සඬ්ඝපසංසායපි සත්ථුයෙව පසංසාසිද්ධිතො භගවා ද්වීසුපි නයෙසු - “අම්භෙව තත්ථ යෙභුයොන පසංසෙය්‍යු”න්ති ආහ. සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ අනවසෙසං පභාය වත්තති, යං වා පන භොන්තො පරෙ ගණාවරියාතිආදීසුපි පනෙත්ථ අයමධිජ්ජායො - සම්පත්තසමාදානසෙතුසාතවසෙන හි තිස්සො විරතියො. තාසු සම්පත්තසමාදාන විරතිමත්තමෙව අඤ්ඤෙසං භොති, සෙතුසාතවිරති පන සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී. පඤ්චසු පන තදඬ්ගවික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිනිස්සරණප්පහානෙසු අට්ඨසමාපත්තිවසෙන චෙව විපස්සනාමත්තවසෙන ච තදඬ්ගවික්ඛම්භනප්පහානමත්තමෙව අඤ්ඤෙසං භොති. ඉතරානි තිණි පහානානි සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී. තථා සීලසංචරො, බත්තිසංචරො, ඤාණසංචරො, සතිසංචරො, වීරියසංචරොති පඤ්ච සංචරා, තෙසු පඤ්චසීලමත්තමෙව අධිවාසනබන්තිමත්තමෙව ච අඤ්ඤෙසං භොති, සෙසං සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී.

පඤ්ච ඛො පනිමෙ උපොසථුද්දෙසා, තෙසු පඤ්චසීලමත්තමෙව අඤ්ඤෙසං භොති. පාතිමොක්ඛසංචරසීලං සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී. ඉති අකුසලප්පහානෙ ච කුසලසමාදානෙ ච, තිසු විරතීසු, පඤ්චසු පහානෙසු, පඤ්චසු සංචරෙසු, පඤ්චසු උද්දෙසෙසු, - “අහමෙව ච මය්හඤ්ච සාවකසඬ්ඝො ලොකෙ පඤ්ඤායති, මයා හි සදිසො සත්ථා නාම, මය්හං සාවකසඬ්ඝෙන සදිසො සඬ්ඝො නාම නත්ථී”ති භගවා සීහනාදං නදති.

අරියඅට්ඨඬ්ගිකමග්ගවග්ගොත්ථාන

393. ඵ්වං සීහනාදං නදිත්වා තස්ස සීහනාදස්ස අවිපරිනභාවාචබ්බොධනත්ථං - “අත්ථී, කස්සප, මග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ මග්ගොති ලොකුත්තරමග්ගො.

පටිපදාති පුබ්බභාගපටිපදා. කාලවාදීතිආදීති බ්‍රහ්මජාලෙ වණ්ණිතානි. ඉදානි තං දුට්ඨං මග්ගඤ්ච පටිපදඤ්ච එකතො කත්වා දස්සෙන්නො – “අයමෙව අරියො”තිආදිමාහ. ඉදං පන සුත්වා අවෙලො වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො මය්හංයෙව මග්ගො ව පටිපදා ව අත්ථී, අඤ්ඤෙසං නත්ථීති මඤ්ඤති, හන්දස්සාහං අමහාකම්පි මග්ගං කපෙමී”ති. තතො අවෙලකපටිපදං කපෙසි. තෙනාහ – “එවං චුත්තෙ අවෙලො කස්සපො භගවන්තං එතදවොච...පෙ.... උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො විහරතී”ති.

තපොපක්කමකථාවණ්ණනා

394. තත්ථ තපොපක්කමාති තපාරම්භා, තපකම්මානීති අත්ථො. සාමඤ්ඤසඬබ්බාතාති සමණකම්මසඬබ්බාතා. බ්‍රහ්මඤ්ඤසඬබ්බාතාති බ්‍රාහ්මණකම්මසඬබ්බාතා. අවෙලකොති නිව්චොලො, නග්ගොති අත්ථො. මුත්තාවාරොති විසට්ඨාවාරො, උච්චාරකම්මාදීසු ලොකීයකුලපුත්තාවාරෙන විරහිතො ධීතකොච උච්චාරං කරොති, පස්සාවං කරොති, බාදති, භුඤ්ජති ව. හත්ථාපලෙඛනොති හත්ථෙ පිණ්ඩමිහි යිතෙ ජීවිහාය හත්ථං අපලිඛති, උච්චාරං වා කත්වා හත්ථස්මිඤ්ඤෙව දණ්ඩකසඤ්ඤී හුත්වා හත්ථෙන අපලිඛති. “හික්ඛාගහණත්ථං එහි, හන්තෙ”ති චුත්තො න එතීති න එහිහද්දන්තිකො. “තෙන හි තිට්ඨ, හන්තෙ”ති චුත්තොපි න තිට්ඨතීති නතිට්ඨහද්දන්තිකො. තදුහයම්පි කිර සො – “එතස්ස වචනං කතං හවිස්සතී”ති න කරොති. අභිහටන්ති පුරෙතරං ගහෙත්වා ආහටං හික්ඛං, උද්දිස්සකතන්ති “ඉමං තුම්හෙ උද්දිස්ස කත”න්ති එවං ආරොචිතං හික්ඛං. න නිමන්තනන්ති “අසුකං නාම කුලං වා වීථිං වා ගාමං වා පටිසෙය්‍යාපා”ති එවං නිමන්තිතහික්ඛම්පි න සාදියති, න ගණ්හති. න කුම්භිමුඛාති කුම්භිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං හික්ඛං න ගණ්හති. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා, තතොපි න ගණ්හති. කස්මා? කුම්භිකළොපියො මං නිස්සාය කට්ඨජුනා පහාරං ලහන්තීති. න එළකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කත්වා දියාමානං න ගණ්හති. කස්මා? “අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලහතී”ති. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො.

ද්වින්තන්ති ද්වීසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්හති. කස්මා? “එකස්ස කඛළන්තරායො හොතී”ති. න ගබ්භිනියාතිආදීසු පන “ගබ්භිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති. පායන්තියා දාරකස්ස ධීරන්තරායො හොති, පුරිසන්තරගතාය රතිඅන්තරායො හොතී”ති න ගණ්හති. සංකිත්තීසුති සංකිත්තෙත්වා කතහත්තෙසු, දුබ්භික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානං අත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීති සමාදපෙත්වා හත්තං පචන්ති. උක්කට්ඨො අවෙලකො තතොපි න පටිග්ගණ්හති. න යත්ථ සාති යත්ථ සුනබො – “පිණ්ඩං ලහිස්සාමී”ති උපට්ඨිතො හොති, තත්ථ තස්ස අදත්වා

ආහං න ගණ්හති. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩන්තරායො භොතීති. සණ්ඨසණ්ඨවාරිනී සමුහසමුහවාරිනී, සචෙ හි අචෙලකං දිස්වා – “ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමා”ති මනුස්සා හත්තගෙහං පවිසන්ති, තෙසු ච පවිසන්තෙසු කළොපිමුඛදීපු නිලීනා මක්ඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඨසණ්ඨා වරන්ති, තතො ආහං භික්ඛං න ගණ්හති. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොවරන්තරායො ජාතොති.

පුට්ඨොදකන්ති සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කතං සොචිරකං. එත්ථ ච සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී. එකාගාරිකොති යො එකස්මිංයෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදීසුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බුද්දකපාති භොති, යත්ථ අග්ගභික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යාපෙත්ති. එකාභිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අද්ධමාසිකන්ති අද්ධමාසන්තරිකං. පරියායහත්තභොජනන්ති වාරහත්තභොජනං, එකාහවාරෙන ද්වීහවාරෙන සත්තාහවාරෙන අධිසමාසවාරෙනාති එවං දිවසවාරෙන ආගතහත්තභොජනං.

395. සාකහක්ඛොති අල්ලසාකහක්ඛො. සාමාකහක්ඛොති සාමාකතණ්ඩුලහක්ඛො. නීවාරාදීසු නීවාරො නාම අරඤ්ඤෙ සයංජාතා විහිජාති. දද්දුලන්ති වම්මකාරෙහි වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඞිතකසට්ඨං. හටං වූච්චති සීලෙසොපි සෙවාලොපි. කණන්ති කුණ්ඩකං. ආවාමොති හත්තඋක්ඛලිකාය ලග්ගො ක්කාමකඞ්ඤනො, තං ඡඩ්ඞිතට්ඨානතොව ගහෙත්වා බාදති, “ඞ්ඤනකඤ්ජිය”න්තිපි වදන්ති. පිඤ්ඤාකාදයො පාකටා එව. පවත්තඵලභොජීති පතිතඵලභොජී.

396. සාණානීති සාණවාකචොළානි. මසාණානීති මිස්සකචොළානි. ඡවදුස්සානීති මතසරීරතො ඡඩ්ඞිතවත්ථානි, ඵරකනිණාදීනි වා ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනානි. පංසුකුලානීති පට්ඨියං ඡඩ්ඞිතනන්තකානි. තිරිටානීති රුක්ඛතව්වත්ථානි. අජිනන්ති අජිනමිගවම්මං. අජිනක්ඛිපන්ති තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතකං. කුසවීරන්ති කුසනිණානි ගන්ථෙත්වා කතවීරං. වාකවීරඵලකවීරෙසුපි එසෙව නයො. කෙසකම්ඛලන්ති මනුස්සකෙසෙහි කතකම්ඛලං. යං සන්ධාය වුත්තං –

“සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යානි කානිචි තත්තාවුතානි වත්ථානි, කෙසකම්ඛලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්ඛලො,

භික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො, උණ්භෙ උණ්භො අප්පග්ගො ච දුබ්බණ්ණො ච දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵස්සො”ති.

වාළකම්බලන්ති අස්සවාලෙහි කතකම්බලං. උලුකපක්ඛිකන්ති උලුකපක්ඛාති ගන්ථෙත්වා කතතිවාසනං. උක්කුටිකප්පධානමනුයුත්තොති උක්කුටිකවීරියං අනුයුත්තො, ගච්ඡන්තොපි උක්කුටිකොච හුත්වා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙත්වා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්වා යානවඩ්ඛමාදීනි කරොති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙති. එලකසෙය්‍යන්ති රුක්ඛඵලකෙ සෙය්‍යං. ථණ්ඩිලසෙය්‍යන්ති ථණ්ඩිලෙ උච්චෙ භූමියානෙ සෙය්‍යං. එකපස්සයිකොති එකපස්සෙනෙව සයති. රජොපල්ලධරොති සරීරං තෙලෙන මක්ඛිත්වා රජුටියානටියානෙ තිට්ඨති, අථස්ස සරීරෙ රජොපල්ලං ලග්ගති, තං ධාරෙති. යථාසන්ථතිකොති ලද්ධං ආසනං අකොපෙත්වා යදෙව ලහති, තත්ථෙව නිසිදනසීලො. වෙකටිකොති විකට්ඨාදනසීලො. විකටන්ති ගූථං චූචිවති. අපානකොති පටික්ඛිත්තසිතුදකපානො. සායං තතියමස්සාති සායතනියකං. පානො, මජ්ඣන්හිකෙ, සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං පාපං පවාහෙස්සාමීති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරතීති.

තපොපක්කමනිරත්ථකතාවග්ගො

397. අථ හගවා සීලසම්පදාදීහි විනා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ථකතං දස්සෙන්තො – “අවෙලකො වෙපි කස්සප හොතී”තිආදිමාහ. තත්ථ ආරකා වාති දුරෙයෙව. අවෙරන්ති දොසවෙරවිරහිතං. අඛ්‍යාපජ්ජන්ති දොමනස්සඛ්‍යාපජ්ජරහිතං.

398. දුක්කරං, හො ගොතමාති ඉදං කස්සපො “මයං පුබ්බෙ එත්තකමත්තං සාමඤ්ඤඤ්ච බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්චාති විවරාම, තුම්භෙ පන අඤ්ඤංයෙව සාමඤ්ඤඤ්ච බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච වදා”ති දීපෙන්තො ආහ. පකති බො එසාති පකතිකපා එසා. ඉමාය ව, කස්සප, මත්තායාති “කස්සප යදි ඉමිනා පමාණෙන එවං පරිත්තකෙන පටිපත්තික්කමෙන සාමඤ්ඤං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වා දුක්කරං සුදුක්කරං නාම අභවිස්ස, තතො නෙතං අභවිස්ස කල්ලං වචනාය දුක්කරං සාමඤ්ඤ”න්ති අයමෙත්ථ පදසම්බන්ධෙන සද්ධිං අත්ථො. එතෙන නයෙන සබ්බත්ථ පදසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

399. දුජ්ජානොති ඉදම්පි සො “මයං පුබ්බෙ එත්තකෙන සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා හොතීති විවරාම, තුම්භෙ පන අඤ්ඤා වදා”ති ඉදං සන්ධායාහ. අථස්ස හගවා තං පකතිවාදං පටික්ඛිපිත්වා සභාවතොව

දුජ්ජානභාවං ආවිකරොත්තො පුනපි – “පකති ඛො”ති ආදිමාහ. තත්ත්ව පුත්තනෙයෙනෙව පදසම්ඛන්ධං කත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා

400-401. කතමා පන සා, හො ගොතමාති කස්මා පුච්ඡති. අයං කිර පණ්ඩිතො භගවතො කථෙත්තස්සෙව කථං උග්ගහෙසි, අථ අත්තනො පටිපත්තියා නිරත්ථකතං විදිත්වා සමණො ගොතමො – “තස්ස ‘වායං සීලසම්පදා, චිත්තසම්පදා, පඤ්ඤාසම්පදා අභාවිතා හොති අසච්ඡිකතා, අථ ඛො සො ආරකාව සාමඤ්ඤා’ති ආදිමාහ. හන්ද දානි නං තා සම්පත්තියො පුච්ඡාමි”ති සීලසම්පදාදිවිජානනත්ථං පුච්ඡති. අථස්ස භගවා බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා තත්තිධම්මං කථෙත්තො තා සම්පත්තියො දස්සෙතුං – “ඉධ කස්සපා”ති ආදිමාහ. ඉමාය ච කස්සප සීලසම්පදායාති ඉදං අරහත්තඵලමෙව සන්ධාය වුත්තං. අරහත්තඵලපරියොසානඤ්ඤි භගවතො සාසනං. තස්මා අරහත්තඵලසම්පයුත්තාහි සීලචිත්තපඤ්ඤාසම්පදාහි අඤ්ඤා උත්තරිතරා වා පණිතතරා වා සීලාදිසම්පදා නත්ථිති ආහ.

සීහනාදකථාවණ්ණනා

402. එවඤ්ච පන වත්වා ඉදානි අනුත්තරං මහාසීහනාදං නදන්තො – “සන්ති කස්සප එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”ති ආදිමාහ. තත්ථ අරියන්ති නිරුපක්කිලෙසං පරමවිසුද්ධං. පරමන්ති උත්තමං, පඤ්චසීලානි හි ආදිං කත්වා යාව පාතිමොක්ඛසංවරසීලා සීලමෙව, ලොකුත්තරමග්ගඵලසම්පයුත්තං පන පරමසීලං නාම. නාහං තත්ථාති තත්ථ සීලෙපි පරමසීලෙපි අහං අත්තනො සමසමං මම සීලසමෙන සීලෙන මයා සමං පුග්ගලං න පස්සාමිති අත්ථො. අහමෙව තත්ථ හියොයාති අහමෙව තස්මිං සීලෙ උත්තමො. කතමස්මිං? යදිදං අධිසීලන්ති යං එතං උත්තමං සීලන්ති අත්ථො. ඉති ඉමං පයමං සීහනාදං නදති.

තපොජ්ගුච්ඡවාදානි යෙ තපොජ්ගුච්ඡං වදන්ති. තත්ථ තපතීති තපො, කිලෙසසන්තාපකවීරියස්සෙතං නාමං, තදෙව තෙ කිලෙසෙ ජිගුච්ඡතීති ජිගුච්ඡා. අරියා පරමාති එත්ථ නිද්දොසත්තා අරියා, අට්ඨආරම්භවත්ථුච්ඡෙතපි උප්පන්නා විපස්සනාවීරියසඬ්ඛාතා තපොජ්ගුච්ඡා තපොජ්ගුච්ඡාව, මග්ගඵලසම්පයුත්තා පරමා නාම. අධිෂෙගුච්ඡන්ති ඉධ ජිගුච්ඡභාවො ජෙගුච්ඡං, උත්තමං ජෙගුච්ඡං අධිෂෙගුච්ඡං, තස්මා යදිදං අධිෂෙගුච්ඡං, තත්ථ අහමෙව හියොයාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤාධිකාරෙපි කම්මස්සකතාපඤ්ඤා ච විපස්සනාපඤ්ඤා ච පඤ්ඤා නාම, මග්ගඵලසම්පයුත්තා පරමා පඤ්ඤා නාම. අධිපඤ්ඤන්ති එත්ථ ලිඬ්ගවිපල්ලාසො වෙදිතබ්බො, අයං පනෙත්ථත්ථො – යායං අධිපඤ්ඤා නාම

අහමෙව තත්ථ භියොයාති විමුක්තාධිකාරෙ තදභිගචික්ඛමිහනවිමුක්තියො විමුක්ති නාම, සමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තියො පන පරමා විමුක්තීති වෙදිතබ්බා. ඉධාපි ච යදිදං අධිවිමුක්තීති යා අයං අධිවිමුක්ති, අහමෙව තත්ථ භියොයාති අත්ථො.

403. සුඤ්ඤාගාරෙති සුඤ්ඤෙ සරෙ, එකකොච නිසීදිත්වාති අධිජ්ජායො. පරිසාසු වාති අට්ඨසු පරිසාසු. චුත්තම්පි චෙතං -

“චත්තාරිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස වෙසාරජ්ජානි. යෙහි වෙසාරජ්ජෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසහං යානං පටිජානාති, පරිසාසු සීහනාදං නදති”ති (ම. නි. 1.150) සුත්තං විත්ථාරෙතබ්බං.

පඤ්ඤාඤ්ච නං පුච්ඡන්තීති පණ්ඩිතා දෙවමනුස්සා නං පඤ්ඤං අභිසංඛරිත්වා පුච්ඡන්ති. බ්‍යාකරොතීති තඤ්ඤාඤ්ච විස්සජ්ජෙසි. චිත්තං ආරාධෙතීති පඤ්ඤාචිස්සජ්ජනෙන මහාජනස්ස චිත්තං පරිතොසෙති යෙව. නො ච බො සොතබ්බං මඤ්ඤන්තීති චිත්තං ආරාධෙත්වා කථෙත්තස්සපිස්ස වචනං පරෙ සොතබ්බං න මඤ්ඤන්තීති, එවඤ්ච වදෙය්‍යුන්ති අත්ථො. සොතබ්බඤ්චස්ස මඤ්ඤන්තීති දෙවාපි මනුස්සාපි මහන්තෙනෙව උස්සාහෙන සොතබ්බං මඤ්ඤන්ති. පසීදන්තීති සුපසන්නා කල්ලචිත්තා මුදුචිත්තා හොන්ති. පසන්නාකාරං කරොන්තීති න මුද්ධජ්ජසන්නාව හොන්ති, පණ්ණානි චීවරාදීනි වෙළුනවිහාරාදයො ච මහාවිහාරෙ පරිච්චජන්තා පසන්නාකාරං කරොන්ති. තථත්තායාති යං සො ධම්මං දෙසෙති තථා භාවාය, ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථාය පටිපජ්ජන්තීති අත්ථො. තථත්තාය ච පටිපජ්ජන්තීති තථභාවාය පටිපජ්ජන්ති, තස්ස හි භගවතො ධම්මං සුත්වා කෙචි සරණෙසු කෙචි පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨහන්ති, අපරෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්ති. පටිපන්නා ච ආරාධෙත්තීති තඤ්ච පන පටිපදං පටිපන්නා පුරෙතං සක්කොන්ති, සබ්බාකාරෙන පන පුරෙත්ති, පටිපත්තිපුරණෙන තස්ස හොතො ගොතමස්ස චිත්තං ආරාධෙත්තීති චත්තබ්බා.

ඉමස්මිං පනොකාසෙ යත්වා සීහනාදා සමොධානෙතබ්බා. එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බත්තං පස්සාමීති හි භගවතො එකො සීහනාදො. අපරං සග්ගෙ නිබ්බත්තං පස්සාමීති එකො. අකුසලධම්මජ්ජහානෙ අහමෙව සෙට්ඨොති එකො. කුසලධම්මසමාදානෙහි අහමෙව සෙට්ඨොති එකො. අකුසලධම්මජ්ජහානෙ මය්හමෙව සාවකසඤ්ඤා සෙට්ඨොති එකො. කුසලධම්මසමාදානෙහි මය්හංයෙව සාවකසඤ්ඤා සෙට්ඨොති එකො. සීලෙන මය්හං සදිසො නත්ථීති එකො. වීරියෙන මය්හං සදිසො නත්ථීති එකො. පඤ්ඤාය...පෙ.... විමුක්තියා...පෙ.... සීහනාදං නදන්තො පරිසමජ්ඣෙ

නිසීදිත්වා නදාමිති එකො. විසාරදො හුත්වා නදාමිති එකො. පඤ්භං මං පුච්ඡන්තිති එකො. පඤ්භං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙමිති එකො. විස්සජ්ජනෙන පරස්ස විත්තං ආරාධෙමිති එකො. සුත්වා සොතබ්බං මඤ්ඤන්තිති එකො. සුත්වා මෙ පසීදන්තිති එකො. පසන්නාකාරං කරොන්තිති එකො. යං පටිපත්තිං දෙසෙමි, තථත්තාය පටිපජ්ජන්තිති එකො. පටිපන්නා ච මං ආරාධෙන්නිති එකො. ඉති පුරිමානං දසන්තං එකෙකස්ස – “පරිසාසු ච නදති”ති ආදයො දස දස පරිවාරා. එවං තෙ දස පුරිමානං දසන්තං පරිවාරවසෙන සතං පුරිමා ච දසාති දසාධිකං සීහනාදසතං හොති. ඉතො අඤ්ඤස්මිං පන සුත්තෙ එත්තකා සීහනාදා දුල්ලහා, තෙනිදං සුත්තං මහාසීහනාදන්ති වුච්චති. ඉති භගවා “සීහනාදං බො සමණො ගොතමො නදති, තඤ්ච බො සුඤ්ඤාගාරෙ නදති”ති එවං වාදානු වාදං පටිසෙධෙත්වා ඉදානි පරිසති නදිතපුබ්බං සීහනාදං දස්සෙන්නො “එකමිදාහ”න්තිආදිමාහ.

තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා

404. තත්ථ තත්‍ර මං අඤ්ඤතරො තපබ්‍රහ්මචාරීති තත්‍ර රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තං මං අඤ්ඤතරො තපබ්‍රහ්මචාරී නිග්‍රොධො නාම පරිබ්බාජකො. අධිජෙගුව්ජෙති වීරියෙන පාපජ්ගුව්ජනාධිකාරෙ පඤ්භං පුච්ඡි. ඉදං යං තං භගවා ගිජ්ඣකුටෙ මහාවිහාරෙ නිසින්තො උදුම්බරිකාය දෙවියා උය්‍යානෙ නිසින්තස්ස නිග්‍රොධස්ස ච පරිබ්බාජකස්ස සන්ධානස්ස ච උපාසකස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා කථාසල්ලාපං සුත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා තෙසං සන්තිකෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා නිග්‍රොධෙන අධිජෙගුව්ජෙ පුට්ඨපඤ්භං විස්සජ්ජෙසි, තං සන්ධාය වුත්තං. පරං විය මත්තායාති පරමාය මත්තාය, අතිමහත්තෙනෙව පමාණෙනාති අත්ථො. කො හී, හත්තෙති යජෙත්වා අන්ධබාලං දිට්ඨිගතිකං අඤ්ඤො පණ්ඩිතජාතිකො “කො නාම භගවතො ධම්මං සුත්වා න අත්තමනො අස්සා”ති වදති. ලභෙය්‍යාහන්ති ඉදං සො – “වීරං වත මෙ අනිය්‍යානිකපක්ඛෙ යොජෙත්වා අත්තා කිලමිතො, ‘සුක්ඛනදීතිරෙ න්හායිස්සාමි’ති සම්පරිවත්තෙන්තෙන විය ථුසෙ කොට්ටෙන්තෙන විය න කොචි අත්ථො නිජ්චාදිතො. හන්දාහං අත්තානං යොගෙ යොජෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ. අථ භගවා යො අනෙන ඛන්ධකෙ තිත්ථියපරිවාසො පඤ්ඤත්තො, යො අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො සාමණෙරභූමියං ධීතො – “අහං හත්තෙ, ඉත්ථන්තාමො අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ ආකච්ඛාමි උපසම්පදං, ස්වාහං, හත්තෙ, සංසං වත්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාවාමි”තිආදිනා (මහාව. 86) නයෙන සමාදිශිත්වා පරිවසති, තං සන්ධාය – “යො බො, කස්සප, අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො”තිආදිමාහ.

405. තත්ථ පබ්බජ්ජන්ති චචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙව චුත්තං, අපරිච්ඡිත්වායෙව හි පබ්බජ්ජං ලභති. උපසම්පදත්ථිකෙන පන නාතිකාලෙන ගාමජ්ජවෙසනාදීනි අට්ඨ චත්තානි පුරෙන්නෙන පරිච්ඡිතබ්බං. ආරද්ධචිත්තානි අට්ඨචත්තපුරුණෙන තුට්ඨචිත්තා, අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො. විත්ථාරතො පනෙස තිත්ථියපරිවාසො සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකපායං පබ්බජ්ජඛන්ධකවණ්ණනාය චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අපි ච මෙත්ථානි අපි ච මෙ එත්ථ. පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතානි පුග්ගලනානත්තං විදිතං. “අයං පුග්ගලො පරිවාසාරහො, අයං න පරිවාසාරහො”ති ඉදං මය්හං පාකටන්ති දස්සෙති. තතො කස්සපො වින්තෙසි – “අහො අච්ඡරියං බුද්ධසාසනං, යත්ථ එවං සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා යුත්තමෙව ගණ්හන්ති, අයුත්තං ඡඩ්ඬෙන්ති”ති, තතො සුට්ඨතරං පබ්බජ්ජාය සඤ්ජාතුස්සාහො – “සවෙ හන්තෙ”ති ආදිමාහ.

අථ බො හගවා තස්ස තිබ්බච්ඡන්දනං විදිත්වා – “න කස්සපො පරිවාසං අරහති”ති අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ හික්ඛු කස්සපං න්හාපෙත්වා පබ්බාපෙත්වා ආනෙහි”ති. සො තථා කත්වා තං පබ්බාපෙත්වා හගවතො සන්තිකං ආගමාසි. හගවා තං ගණමජ්ඣෙ නිසීදාපෙත්වා උපසම්පාදෙසි. තෙන චුත්තං – “අලත්ථ බො අවෙලො කස්සපො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පද”න්ති. අචිරුපසම්පන්නොති උපසම්පන්නො හුත්වා නචිරමෙව. වූපකට්ඨොති චත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි කායෙන වෙව වින්තෙන ච වූපකට්ඨො. අජ්ජමත්තොති කම්මට්ඨානෙ සතිං අච්ඡහන්තො. ආතාපීති කායිකවෙතසිකසඬාතෙන වීරියාතාපෙන ආතාපී. පහිතත්තොති කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය පෙසිතවිත්තො විස්සට්ඨඅත්තභාවො. යස්සත්ථායාති යස්ස අත්ථාය. කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා. සම්මදෙවාති හෙතුනාව කාරණෙනෙව. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මචරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරජ්ජවයං කත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසීති පාපුණිත්වා සම්පාදෙන්වා විහාසී, එවං විහරන්තො ච බීණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසීති.

එවමස්ස පච්චවෙක්ඛණභූමිං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙතුං “අඤ්ඤතරො බො පනායස්මා කස්සපො අරහතං අහොසි”ති චුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහත්තානං, හගවතො සාවකානං අරහත්තානං අබ්භත්තරො අහොසීති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො. යං යං පන අත්තරත්තරා න චුත්තං, තං තං තත්ථ තත්ථ චුත්තත්තා පාකට්ඨෙවාවාති.

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකථා

මහාසීහනාදසුත්තවග්ගොත්ථානා

ඉති සුමඤ්චලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාසීහනාදසුත්තවග්ගොත්ථානා නිව්ඨිතා.

9. පොට්ඨපාදසුත්තවග්ගොත්තා

පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවග්ගොත්තා

406. එවං මෙ සුත්තං...පෙ.... සාවත්ථීයන්ති පොට්ඨපාදසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවග්ගොත්තා. සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති සාවත්ථීං උපනිස්සාය යො ජෙනස්ස කුමාරස්ස වනෙ අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ආරාමො කාරිතො, තත්ථ විහරති. පොට්ඨපාදො පරිබ්බාජකොති නාමෙන පොට්ඨපාදො නාම ඡන්තපරිබ්බාජකො. සො කිර ගිහිකාලෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලො කාමෙසුආදීනවං දිස්වා වත්තාලිසකොට්ඨරිමාණං හොගක්ඛන්ධං පහාය පබ්බජිත්වා තිත්ථියානං ගණාවරියො ජාතො. සමයං පවදන්ති එත්ථාති සමයජ්ජවාදකො, තස්මිං කිර යානෙ වච්ඡිකාරුක්ඛපොක්ඛරසාතිජ්ජහුතයො බ්‍රාහ්මණා නිගණ්ඨඅවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ව පබ්බජිතා සන්නිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො සමයං වදන්ති කථෙන්නි දීපෙන්නි, තස්මා සො ආරාමො සමයජ්ජවාදකොති වුච්චති. ස්වෙව ව තින්ද්‍රකාවීරසඬ්ඛාතාය තිම්බරුරුක්ඛපන්නියා පරික්ඛිත්තත්තා තින්ද්‍රකාවීරො. යස්මා පනෙත්ථ පයිමං එකාව සාලා අහොසි, පච්ඡා මහාපුඤ්ඤං පරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා. තස්මා තමෙව එකං සාලං උපාදාය ලද්ධනාමවසෙන එකසාලකොති වුච්චති. මල්ලිකාය පන පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උය්‍යානභූතො සො පුජ්ජඵලසම්පන්නො ආරාමොති කත්වා මල්ලිකාය ආරාමොති සඬ්ඛායං ගතො. තස්මිං සමයජ්ජවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ.

පට්ඨසතිති නිවාසථාසුත්තාය වසති. අට්ඨකදිවසං හගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා ලොකං පරිග්ගණන්තො ඤාණජාලස්ස අත්තොගතං පරිබ්බාජකං දිස්වා – “අයං පොට්ඨපාදො මය්හං ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායති, කින්ත්‍රු ඛො හවිස්සති”ති උපපරික්ඛන්තො අද්දස – “අහං අජ්ජ තත්ථ ගමිස්සාමි, අථ මං පොට්ඨපාදො නිරොධඤ්ච නිරොධවුට්ඨානඤ්ච පුච්ඡිස්සති, තස්සාහං සබ්බබුද්ධානං ඤාණෙන සංසන්දිත්වා තදුහයං කථෙස්සාමි, අථ සො කතිපාහව්වයෙන විත්තං හත්ථිසාරිපුත්තං ගහෙත්වා මම සන්නිකං ආගමිස්සති, තෙසමහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි, දෙසනාවසානෙ පොට්ඨපාදො මං සරණං ගමිස්සති, විත්තො හත්ථිසාරිපුත්තො මම සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිස්සති”ති. තතො පාතොව සරීරපට්ඨග්ගතං කත්වා සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා යුගන්ධරපබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා ඨිතමහාමෙසං විය මෙසවග්ගොත්තං පංසුකුලං එකංසවරගතං කත්වා පච්චග්ගං සෙලමයපත්තං වාමඅංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා

සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පවිසිස්සාමිති සීහො විය හිමවන්තපාදා විහාරා නික්බමි. ඉමමත්ථං සන්ධාය – “අථ ඛො භගවා” තිආදි වුත්තං.

407. එතදහොසිති නගරද්වාරසමීපං ගන්ත්වා අත්තනො රුචිවසෙන සුරියං ඔලොකෙන්වා අතිප්පගභාවමෙව දිස්වා එතං අහොසි. යංනුනාහන්ති සංසයපරිදීපනො විය නිපාතො, බුද්ධානඤ්ච සංසයො නාම නත්ථි – “ඉදං කරිස්සාම, ඉදං න කරිස්සාම, ඉමස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාම, ඉමස්ස න දෙසෙස්සාමා” ති එවං පරිචිතක්කපුබ්බහාගො පනෙස සබ්බබුද්ධානං ලබ්හති. තෙනාහ – “යංනුනාහ”න්ති, යදි පනාහන්ති අත්ථො.

408. උන්නාදිනියාති උච්චං නදමානාය, එවං නදමානාය වස්සා උද්ධං ගමනවසෙන උච්චො, දිසාසු පත්ථට්ඨසෙන මහා සද්දොති උච්චාසද්දමහාසද්දාය, තෙසඤ්චි පරිබ්බාජකානං පාතොව වුට්ඨාය කත්තබ්බං නාම චෙතියවත්තං වා බොධිවත්තං වා ආවරියුපජ්ඣායවත්තං වා යොනිසො මනසිකාරො වා නත්ථි. තෙන තෙ පාතොව වුට්ඨාය බාලාතපෙ නිසින්නා – “ඉමස්ස හත්ථො සොහනො, ඉමස්ස පාදො” ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාදාදිනි වා ආරබ්හ, ඉත්ථිපුරිසදාරකදාරිකාදීනං වණ්ණො වා, අඤ්ඤං වා කාමස්සාදහවස්සාදාදිවත්ථුං ආරබ්හ කථං සමුට්ඨාපෙන්වා අනුපුබ්බෙන රාජකථාදිඅනෙකවිධං තිරච්ඡානකථං කථෙන්නි. තෙන වුත්තං – “උන්නාදිනියා උච්චාසද්දමහාසද්දාය අනෙකවිහිතං තිරච්ඡානකථං කථෙන්නියා” ති.

තනො පොට්ඨපාදො පරිබ්බාජකො තෙ පරිබ්බාජකෙ ඔලොකෙන්වා – “ඉමෙ පරිබ්බාජකා අතිවිය අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා, මයඤ්ච සමණස්ස ගොතමස්ස පාතුභාවතො පට්ඨාය සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකූපමා ජාතා, ලාභසක්කාරොපි නො පරිහීනො. සචෙ පනිමං යානං සමණො ගොතමො වා ගොතමස්ස සාවකො වා ගිහී උපට්ඨාකො වා තස්ස ආගච්ඡෙය්‍යා, අතිවිය ලජ්ජනියං හවිස්සති, පරිසදොසො ඛො පන පරිසප්පෙට්ඨකස්සෙව උපරි ආරොහති” ති ඉතොවිතො ව විලොකෙන්තො භගවන්තං අද්දස. තෙන වුත්තං – “අද්දසා ඛො පොට්ඨපාදො පරිබ්බාජකො...පෙ.... තුණ්චි අහෙසු”න්ති.

409. තත්ථ සණ්ඨපෙසිති සික්ඛාපෙසි, වජ්ජමස්සා පටිච්ඡාදෙසි. යථා සුසණ්ඨිතා හොති, තථා නං යපෙසි. යථා නාම පරිසමජ්ඣං පවිසන්තො පුරිසො වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථං නිවාසනං සණ්ඨපෙති, පාරුපනං සණ්ඨපෙති, රජොකිණ්ණට්ඨානං පුඤ්ජති; එවමස්සා වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථං – “අප්පසද්දා හොන්තො” ති සික්ඛාපෙන්තො යථා සුසණ්ඨිතා හොති, තථා නං යපෙසිති අත්ථො. අප්පසද්දකාමොති අප්පසද්දං ඉච්ඡති, එකො නිසිදති, එකො තිට්ඨති,

න ගණසඬගණිකාය යාපෙති. උපසඬකමිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති ඉධාගන්තබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා. කස්මා පනෙස භගවතො උපසඬකමනං පච්චාසිසතීති? අත්තනො වුද්ධිං පත්ථයමානො. පරිබ්බාජකා කිර වුද්ධෙසු වා වුද්ධසාවකෙසු වා අත්තනො සන්තිකං ආගතෙසු – “අප්ප අම්භාකං සන්තිකං සමණො ගොතමො ආගතො, සාරිපුත්තො ආගතො, න බො පන තෙ යස්ස වා තස්ස වා සන්තිකං ගච්ඡන්ති, පස්සථ අම්භාකං උත්තමභාව”න්ති අත්තනො උපට්ඨාකානං සන්තිකෙ අත්තානං උක්ඛිපන්ති, උච්චෙ යානෙ යපෙත්ති, භගවතොපි උපට්ඨාකෙ ගණ්හිතුං වායමන්ති. තෙ කිර භගවතො උපට්ඨාකෙ දිස්වා එවං වදන්ති – “තුම්භාකං සත්ථා භවං ගොතමොපි ගොතමසාවකාපි අම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්ති, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගා. තුම්භෙ පන අම්භෙ අක්ඛිහිපි පස්සිතුං න ඉච්ඡථ, සාමිච්ඡිකම්මං න කරොථ, කිං වො අම්භෙහි අපරද්ධ”න්ති. අට්ඨකච්චෙ මනුස්සා – “වුද්ධාපි එතෙසං සන්තිකං ගච්ඡන්ති කිං අම්භාක”න්ති තතො පට්ඨාය තෙ දිස්වා නප්පමජ්ජන්ති. තුණ්හි අහෙසුන්ති පොට්ඨපාදං පරිවාරෙත්වා නිස්සද්දා නිසීදිංසු.

410. ස්වාගතං, භන්තෙති සුට්ඨු ආගමනං, භන්තෙ, භගවතො; භගවති හි නො ආගතෙ ආනන්දො භොති, ගතෙ සොකොති දීපෙති. චිරස්සං බො, භන්තෙති කස්මා ආහ? කිං භගවා පුබ්බෙපි තත්ථ ගතපුබ්බොති, න ගතපුබ්බො. මනුස්සානං පන – “කුහිං ගච්ඡන්තා, කුතො ආගතත්ථ, කිං මග්ගමුල්භත්ථ, චිරස්සං ආගතත්ථා”ති එවමාදයො පියසමුදාවාරා භොන්ති, තස්මා එවමාහ. එවඤ්ච පන වත්වා න මානථද්ධො හුත්වා නිසීදි, උට්ඨායාසනා භගවතො පච්චුග්ගමනමකාසි. භගවන්තඤ්ච උපගතං දිස්වා ආසනෙන අනිමන්තෙන්තො වා අපචිතං අකරොන්තො වා දුල්ලභො. කස්මා? උච්චාකුලීනතාය. අයම්පි පරිබ්බාජකො අත්තනො නිසින්නාසනං පජ්චොටෙත්වා භගවන්තං ආසනෙන නිමන්තෙන්තො – “නිසීදතු, භන්තෙ, භගවා ඉදමාසනං පඤ්ඤත්ත”න්ති ආහ. අත්තරාකථා විජ්ජකතාති නිසින්නානං වො ආදිතො පට්ඨාය යාව මමාගමනං, එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථා විජ්ජකතා, මමාගමනපච්චයා කතමා කථා පරියන්තං න ගතා, වදථ, යාව නං පරියන්තං තෙත්වා දෙමිති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පවාරෙසි. අථ පරිබ්බාජකො – “නිරත්ථකකථා එසා නිස්සාරා වට්ඨසන්තිස්සිතා, න තුම්භාකං පුරතො වත්තබ්බතං අරහතී”ති දීපෙන්තො “තිට්ඨතෙසා, භන්තෙ”ති ආදිමාහ.

අහිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා

411. තිට්ඨතෙසා, භන්තෙති සචෙ භගවා සොතුකාමො භවිස්සති, පච්ඡාපෙසා කථා න දුල්ලභා භවිස්සති, අම්භාකං පනිමාය කථාය අත්ථො නත්ථි. භගවතො පනාගමනං ලහිත්වා මයං අඤ්ඤදෙව සුකාරණං පුච්ඡාමාති

දීපෙනි. තතො තං පුච්ඡන්තො – “පුරිමානි, භන්තෙ” තිආදිමාහ. තත්ථ කොතුහලසාලායන්ති කොතුහලසාලා නාම පච්චෙකසාලා නත්ථි. යත්ථ පන නානාතිත්ථියා සමණාග්ගමණා නානාවිධං කථං පවත්තෙන්ති, සා බහුතං – “අයං කිං වදති, අයං කිං වදති” ති කොතුහලප්පත්තිට්ඨානතො කොතුහලසාලාති වුච්චති. අභිසඤ්ඤානිරොධෙති එත්ථ අභීති උපසග්ගමත්තං. සඤ්ඤානිරොධෙති චිත්තනිරොධෙ, බණ්කනිරොධෙ කථා උප්පන්නාති අත්ථො. ඉදං පන තස්සා උප්පත්තිකාරණං. යදා කිර භගවා ජාතකං වා කථෙති, සික්ඛාපදං වා පඤ්ඤපෙති තදා සකලජම්බුදීපෙ භගවතො කිත්තිසොසො පත්ථරති, තිත්ථියා තං සුත්වා – “භවං කිර ගොතමො පුබ්බවරියං කථෙසි, මයං කිං න සක්කොම තාදිසං කිඤ්චි කථෙතු”න්ති භගවතො පටිභාගකිරියං කරොන්තා එකං භවන්තරසමයං කථෙන්නි – “භවං ගොතමො සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි, මයං කිං න සක්කොම පඤ්ඤපෙතු”න්ති අත්තතො සාවකානං කිඤ්චිදෙව සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙන්නි. තදා පන භගවා අට්ඨවිධපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා නිරොධකථං කථෙසි. තිත්ථියා තං සුත්වා – “භවං කිර ගොතමො නිරොධං නාම කථෙසි, මයම්පි තං කථෙස්සාමා” ති සන්නිපතිත්වා කථයිංසු. තෙන වුත්තං – “අභිසඤ්ඤානිරොධෙ කථා උදපාදී” ති.

තත්ත්වකච්චෙති තෙසු එකච්චෙ. පුරිමො චෙත්ථ ය්වායං බාහිරෙ තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතො චිත්තජ්ජවත්තියං දොසං දිස්වා අචිත්තකභාවො සන්නොති සමාපත්තිං භාවෙත්වා ඉතො චුතො පඤ්ච කජ්ජසතානි අසඤ්ඤිභවෙ යත්වා පුන ඉධ උප්පජ්ජති. තස්ස සඤ්ඤාප්පාදෙ ව නිරොධෙ ව හෙතුං අපස්සන්තො – අහෙතු අප්පච්චයානි ආහ.

දුතියො නං නිසෙධෙත්වා මිගසිඨගතාපසස්ස අසඤ්ඤකභාවං ගහෙත්වා – “උපෙනිපි අපෙනිපි” ති ආහ. මිගසිඨගතාපසො කිර අත්තන්තපො ඝොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො අහොසි. තස්ස සීලතෙජෙන සක්කච්චිමානං උණ්භං අහොසි. සක්කො දෙවරාජා “සක්කට්ඨානං නු බො තාපසො පත්ථෙති” ති අලම්බුසං නාම දෙවකඤ්ඤං – ‘තාපසස්ස තපං භින්දිත්වා එභී’ ති පෙසෙසි. සා තත්ථ ගතා. තාපසො පයමදිවසෙ තං දිස්වා පලායිත්වා පණ්ණසාලං පාවිසි. දුතියදිවසෙ කාමච්ඡන්දනීවරණෙන භග්ගො තං භත්ථෙ අග්ගහෙසි, සො තෙන දිබ්බචස්සෙන චුට්ඨො විසඤ්ඤී හුත්වා තිණ්ණං සංචච්ඡරානං අච්චයෙන සඤ්ඤං පටිලභි. තං සො දිට්ඨිගතිකො – “තිණ්ණං සංචච්ඡරානං අච්චයෙන නිරොධා වුට්ඨිතො” ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

තතියො නං නිසෙධෙත්වා ආථබ්බණ්ණපයොගං සන්ධාය “උපකඨ්ඨන්තිපි අපකඨ්ඨන්තිපි” ති ආහ. ආථබ්බණ්ණකා කිර ආථබ්බණ්ණං පයොජෙත්වා සත්තං සීසච්ඡන්තං විය භත්ථච්ඡන්තං විය මතං විය ව කත්වා දස්සෙන්නි. තස්ස පුන

පාකතිකභාවං දිස්වා සො දිට්ඨිගතිකො – “නිරොධා වුට්ඨිතො අය”න්ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

චතුත්ථො නං නිසෙධෙත්වා යක්ඛදාසීනං මදනිද්දං සන්ධාය “සන්ති හි හො දෙවතා”තිආදිමාහ. යක්ඛදාසියො කිර සබ්බරත්තිං දෙවතුපහාරං කරුමානා නච්චිත්වා ගායිත්වා අරුණොදයෙ එකං සුරාපාතිං පිචිත්වා පරිවත්තිත්වා සුපිත්වා දිවා වුට්ඨහන්ති. තං දිස්වා සො දිට්ඨිගතිකො – “සුත්තකාලෙ නිරොධං සමාපන්නා, පබුද්ධකාලෙ නිරොධා වුට්ඨිතා”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

අයං පන පොට්ඨපාදො පරිබ්බාජකො පණ්ඩිතජාතිකො. තෙනස්ස තං කථං සුත්වා විජ්ජට්ඨායො උජ්ජජ්ජි. “ඉමෙසං කථා එළමුගකථා විය චත්තාරො හි නිරොධෙ එතෙ පඤ්ඤපෙන්නි, ඉමිනා ච නිරොධෙන නාම එකෙන හවිතබ්බං, න බහුතා. තෙනාපි එකෙන අඤ්ඤෙනෙව හවිතබ්බං, සො පන අඤ්ඤෙන ඤාතුං න සක්කා අඤ්ඤත්‍ර සබ්බඤ්ඤානා. සචෙ හගවා ඉධ අභවිස්ස ‘අයං නිරොධො අයං න නිරොධො’ති දීපසහස්සං විය උජ්ජාලෙන්වා අජ්ජමෙව පාකටං අකරිස්සා”ති දසබ්ලඤ්ඤෙව අනුස්සරි. තස්මා “තස්ස මය්හං හන්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අහො නුනාති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතද්වයං, තෙන තස්ස හගවන්තං අනුස්සරන්තස්ස එතදහොසි “අහො නුන හගවා අහො නුන සුගතො”ති. යො ඉමෙසන්ති යො එතෙසං නිරොධධම්මානං සුකුසලො නිපුණො ඡෙකො, සො හගවා අහො නුන කථෙය්‍ය, සුගතො අහො නුන කථෙය්‍යාති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො. පකතඤ්ඤාති විණ්ණවසිත්තාය පකතිං සභාවං ජානාතීති පකතඤ්ඤා. කථං නු බොති ඉදං පරිබ්බාජකො “මයං හගවා න ජානාම, තුම්හෙ ජානාම, කථෙම නො”ති ආයාචන්තො වදති. අථ හගවා කථෙන්නො “තත්‍ර පොට්ඨපාදා”තිආදිමාහ.

අහෙතුකසඤ්ඤාජ්ජාදනිරොධකථාවණ්ණනා

412. තත්ථ තත්‍රාති තෙසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු. ආදිතොව තෙසං අපරද්ධන්ති තෙසං ආදිම්භියෙව විරද්ධං, සරමජ්ඣෙයෙව පක්ඛලිතාති දීපෙති. සහෙතු සජ්ජච්චයාති එත්ථ හෙතුපි පච්චයොපි කාරණස්සෙව නාමං, සකාරණාති අත්ථො. තං පන කාරණං දස්සෙන්නො “සික්ඛා එකා”ති ආහ. තත්ථ සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උජ්ජජ්ජන්තිති සික්ඛාය එකච්චා සඤ්ඤා ජායන්තිති අත්ථො.

413. කා ච සික්ඛාති හගවා අවොවාති කතමා ච සා සික්ඛාති හගවා විත්ථාරෙතුකම්‍යනාපුච්ඡාවසෙන අවොව. අථ යස්මා අධිසීලසික්ඛා අධිචිත්තසික්ඛා අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති තිස්සො සික්ඛා හොන්ති. තස්මා තා දස්සෙන්නො හගවා සඤ්ඤාය සහෙතුකං උජ්ජාදනිරොධං දීපෙතුං

බුද්ධුප්පාදතො පභුති තන්තිධම්මං යපෙන්නො “ඉධ පොට්ඨපාද, තථාගතො ලොකෙ”ති ආදිමාභ. තත්ථ අධිසීලසික්ඛා අධිවිත්තසික්ඛාති ද්වෙ එව සික්ඛා සරුපෙන ආගතා, තතියා පන “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති බො පොට්ඨපාද මයා එකංසිකො ධම්මො දෙසිතො”ති එත්ථ සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඤ්චකප්පවසෙන පරියාපන්නත්තා ආගතාති වෙදිතබ්බා. කාමසඤ්ඤාති පඤ්චකාමගුණිකරාගොපි අසමුප්පන්නකාමවාරොපි. තත්ථ පඤ්චකාමගුණිකරාගො අනාගාමීග්ගෙන සමුග්ගාතං ගච්ඡති, අසමුප්පන්නකාමවාරො පන ඉමස්මිං යානෙ වට්ටති. තස්මා තස්ස යා පුරිමා කාමසඤ්ඤාති තස්ස පයමජ්ඣානසමඤ්චිතො යා පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බාය කාමසඤ්ඤාය සදිසත්තා පුරිමා කාමසඤ්ඤාති වුව්වෙය්‍ය, සා නිරුජ්ඣති, අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජතිති අත්ථො.

විවෙකජජිතිසුඛසුබ්බමසච්චසඤ්ඤායෙව තස්මිං සමයෙ හොතීති තස්මිං පයමජ්ඣානසමයෙ විවෙකජජිතිසුඛසඤ්ඤාතා සුබ්බමසඤ්ඤා සච්චා හොති, භූතා හොතීති අත්ථො. අථ වා කාමච්ඡන්දාදිඛලාරිකඤ්චගප්පහානවසෙන සුබ්බමා ව සා භූතතාය සච්චා ව සඤ්ඤාති සුබ්බමසච්චසඤ්ඤා, විවෙකජජිති සීතිසුබ්බෙහි සම්පයුත්තා සුබ්බමසච්චසඤ්ඤාති විවෙකජජිතිසුඛසුබ්බමසච්චසඤ්ඤා සා අස්ස අත්ථිති විවෙකජජිතිසුඛසුබ්බමසච්චසඤ්ඤාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එස නයො සබ්බත්ථ. එවමිපි සික්ඛාති එත්ථ යස්මා පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජන්නො අධිට්ඨන්තො, වුට්ඨන්තො ව සික්ඛති, තස්මා තං එවං සික්ඛිතබ්බතො සික්ඛාති වුව්වති. තෙනපි සික්ඛාසඤ්ඤාතො පයමජ්ඣානෙන එවං එකා විවෙකජජිතිසුඛසුබ්බමසච්චසඤ්ඤා උප්පජ්ජති. එවං එකා කාමසඤ්ඤා නිරුජ්ඣතිති අත්ථො. අයං සික්ඛාති භගවා අවොවාති අයං පයමජ්ඣානසඤ්ඤාතා එකා සික්ඛාති, භගවා ආභ. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යස්මා පන අට්ඨමසමාපත්තියා අඤ්ඤාතො සම්මසනං බුද්ධානංයෙව හොති, සාවකෙසු සාරිපුත්තසදිසානම්පි නත්ථි, කලාපතො සම්මසනංයෙව පන සාවකානං හොති, ඉදඤ්ච “සඤ්ඤා සඤ්ඤා”ති, එවං අඤ්ඤාතො සම්මසනං උද්ධට්ඨං. තස්මා ආකිඤ්චඤ්ඤායනනපරමංයෙව සඤ්ඤං දස්සෙත්වා පුන තදෙව සඤ්ඤාග්ගන්ති දස්සෙත්තුං “යතො බො පොට්ඨපාද...පෙ.... සඤ්ඤාග්ගං ඵ්ඤ්ඤාති”ති ආභ.

414. තත්ථ යතො බො පොට්ඨපාද භික්ඛුති යො නාම පොට්ඨපාද භික්ඛු. ඉධ සකසඤ්ඤා හොතීති ඉධ සාසනෙ සකසඤ්ඤා හොති, අයමෙව වා පාඨො, අත්තතො පයමජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤවා හොතීති අත්ථො. සො තතො අමුත්ත තතො අමුත්තාති සො භික්ඛු තතො පයමජ්ඣානතො අමුත්ත දුතියජ්ඣානතො,

තතොපි අමුත්ත තතියජ්ඣානෙන ඵලං තාය තාය ඤානසඤ්ඤාය සකසඤ්ඤී සකසඤ්ඤී භුත්වා අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤග්ගං ඵුසති. සඤ්ඤග්ගන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං වුව්වති. කස්මා? ලොකියානං කිව්වකාරකසමාපත්තීනං අග්ගත්තා. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තියඤ්ඤි යත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනම්පි නිරොධම්පි සමාපජ්ජන්ති. ඉති සා ලොකියානං කිව්වකාරකසමාපත්තීනං අග්ගත්තා සඤ්ඤග්ගන්ති වුව්වති, තං ඵුසති පාපුණාතීති අත්ථො.

ඉදානි අභිසඤ්ඤානිරොධං දස්සෙතුං “තස්ස සඤ්ඤග්ගෙ ඨිතස්සා”ති ආදිමාහ. තත්ථ වෙනෙයං, අභිසංඛරෙයන්ති පද්ද්වයෙ ව ඤානං සමාපජ්ජන්තො වෙනෙති නාම, පුනස්පුනං කප්පෙතීති අත්ථො. උපරිසමාපත්තිඅත්ථාය නිකන්ති. කුරුමානො අභිසංඛරොති නාම. ඉමා ව මෙ සඤ්ඤා නිරුජ්ඣෙය්ග්ගන්ති ඉමා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුජ්ඣෙය්ග්ගං. අඤ්ඤා ව ඔලාරිකාති අඤ්ඤා ව ඔලාරිකා භවචගසඤ්ඤා උප්පජ්ජෙය්ග්ගං. සො න වෙව වෙනෙති න අභිසංඛරොතීති ඵත්ථ කාමං වෙස වෙනෙන්තොව න වෙනෙති, අභිසංඛරොත්තොව නාභිසංඛරොති. ඉමස්ස භික්ඛුනො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජන්වා “එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ යස්සාමි”ති ආභොගසමන්තාභාරො නත්ථි. උපරිනිරොධසමාපත්තත්ථාය ඵව පන ආභොගසමන්තාභාරො අත්ථි, ස්වායමත්ථො පුත්තසරාවික්ඛණෙන දීපෙතබ්බො.

පිතුසරමජ්ඣෙක කිර ගන්ත්වා පච්ඡාභාගෙ පුත්තස්ස සරං භොති, තතො පණ්ණං භොජනං ආදාය ආසනසාලං ආගතං දහරං ටෙරො – “මනාපො පිණ්ඩපාතො කුතො ආභතො”ති පුච්ඡී. සො “අසුකස්ස සරතො”ති ලද්ධසරමෙව ආචික්ඛි. යෙන පනස්ස පිතුසරමජ්ඣෙක ගතොපි ආගතොපි තත්ථ ආභොගොපි නත්ථි. තත්ථ ආසනසාලා විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති දට්ඨබ්බා, පිතුගෙහං විය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති, පුත්තගෙහං විය නිරොධසමාපත්ති, ආසනසාලාය යත්වා පිතුසරං අමනසිකරිත්වා පුත්තසරාවික්ඛණං විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජන්වා “එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ යස්සාමි”ති පිතුසරං අමනසිකරිත්වා උපරිනිරොධසමාපත්තත්ථාය මනසිකාරො, ඵවමෙස වෙනෙන්තොව න වෙනෙති, අභිසංඛරොත්තොව නාභිසංඛරොති. තා වෙව සඤ්ඤාති තා ඤානසඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති. අඤ්ඤා වාති අඤ්ඤා ව ඔලාරිකා භවචගසඤ්ඤා නුප්පජ්ජන්ති. සො නිරොධං ඵුසතීති සො ඵවං පටිපන්නො භික්ඛු සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං ඵුසති වින්දති පටිලහති.

අනුපුබ්බාභිසඤ්ඤානිරොධසම්පජානසමාපත්තින්ති එත්ථ අභීති උපසග්ගමන්තං, සම්පජානපදං නිරොධපදෙන අන්තරිකං කත්වා වුත්තං. අනුපටිපාටියා සම්පජානසඤ්ඤානිරොධසමාපත්තිති අයං පනෙත්ථත්ථො. තත්ත්වං සම්පජානසඤ්ඤානිරොධසමාපත්තිති සම්පජානන්තස්ස අන්තෙ සඤ්ඤා නිරොධසමාපත්ති සම්පජානන්තස්ස වා පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො සඤ්ඤානිරොධසමාපත්තිති අයං විසෙසත්ථො.

ඉදානි ඉධ යත්වා නිරොධසමාපත්තිකථා කථෙතබ්බා. සා පනෙසා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පඤ්ඤාභාවනානිසංසාධිකාරෙ කථිතා, තස්මා තත්ථ කථිතතොව ගහෙතබ්බා.

එවං භගවා පොට්ඨපාදස්ස පරිබ්බාජකස්ස නිරොධකථං කථෙත්වා – අථ නං තාදිසාය කථාය අඤ්ඤත්ථ අභාවං පටිජානාපෙතුං “තං කිං මඤ්ඤසී”ති ආදිමාහ. පරිබ්බාජකොපි “භගවා අජ්ජ තුම්භාකං කථං යපෙත්වා න මයා එවරූපා කථා සුතපුබ්බා”ති පටිජානන්තො, “නො හෙතං හන්තෙ”ති වත්වා පුත සක්කච්චං භගවතො කථාය උග්ගහිතභාවං දස්සෙත්තො “එවං ඛො අහං හන්තෙ”ති ආදිමාහ. අථස්ස භගවා “සුඋග්ගහිතං තයා”ති අනුජානන්තො “එවං පොට්ඨපාදා”ති ආහ.

415. අථ පරිබ්බාජකො “භගවතා ‘ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සඤ්ඤග්ග’න්ති වුත්තං. එතදෙව නු ඛො සඤ්ඤග්ගං, උදාහු අවසෙසසමාපත්තිසුපි සඤ්ඤග්ගං අත්ථි”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො “එකඤ්ඤෙව නු ඛො”ති ආදිමාහ. භගවාපිස්ස විස්සජ්ජෙසී. තත්ථ පුපුජිති බහුනිපි. යථා යථා ඛො, පොට්ඨපාද, නිරොධං චූසති පට්ඨිකසිණාදීසු යෙන යෙන කසිණෙන, පට්ඨිකසිණාදීනං වා යෙන යෙන ඤානෙන. ඉදං වුත්තං හොති – සචෙ හි පට්ඨිකසිණෙන කරණභූතෙන පට්ඨිකසිණසමාපත්තිං එකචාරං සමාපජ්ජන්තො පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චූසති එකං සඤ්ඤග්ගං, අථ ද්වෙ වාරෙ, තයො වාරෙ, වාරසතං, වාරසහස්සං, වාරසතසහස්සං වා සමාපජ්ජන්තො පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චූසති එකං සඤ්ඤග්ගං, අථ ද්වෙ වාරෙ, තයො වාරෙ, වාරසතං, වාරසහස්සං, වාරසතසහස්සං වා පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චූසති, සතසහස්සං සඤ්ඤග්ගාති. එස නයො සෙසකසිණෙසු. ඤානෙසුපි සචෙ පට්ඨිකසිණෙන කරණභූතෙන එකචාරං පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චූසති එකං සඤ්ඤග්ගං. අථ ද්වෙ වාරෙ, තයො වාරෙ, වාරසතං, වාරසහස්සං, වාරසතසහස්සං වා පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චූසති, සතසහස්සං සඤ්ඤග්ගාති. එස නයො සෙසජ්ඣානසමාපත්තිසුපි. ඉති එකචාරං සමාපජ්ජනවසෙන වා සබ්බමිපි සඤ්ජානනලක්ඛණෙන සධිගහෙත්වා වා එකං සඤ්ඤග්ගං හොති, අපරාපරං සමාපජ්ජනවසෙන බහුනි.

416. සඤ්ඤා නු ඛො, භන්තෙති භන්තෙ නිරොධසමාපජ්ජනකස්ස භික්ඛුනො “සඤ්ඤා නු ඛො පට්ඨං උප්පජ්ජති”ති පුච්ඡති. තස්ස භගවා “සඤ්ඤා ඛො, පොට්ඨපාදා”ති ඛ්‍යාකාසී. තත්ථ සඤ්ඤාති ක්‍යාතසඤ්ඤා. ඤාණන්ති විපස්සනාඤාණං. අපරො නයො, සඤ්ඤාති විපස්සනා සඤ්ඤා. ඤාණන්ති මග්ගඤාණං. අපරො නයො, සඤ්ඤාති මග්ගසඤ්ඤා. ඤාණන්ති ඵලඤාණං. තිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පනාහ –

කිං ඉමෙ භික්ඛු භණන්ති, පොට්ඨපාදො හෙට්ඨා භගවත්තං නිරොධං පුච්ඡී. ඉදානි නිරොධා වුට්ඨානං පුච්ඡන්තො “භගවා නිරොධා වුට්ඨභන්තස්ස කිං පට්ඨං අරහත්තඵලසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, උදාහු පච්චවෙක්ඛණඤාණං”න්ති වදති. අට්ඨස්ස භගවා යස්මා ඵලසඤ්ඤා පට්ඨං උප්පජ්ජති, පච්ඡා පච්චවෙක්ඛණඤාණං. තස්මා “සඤ්ඤා ඛො පොට්ඨපාදා”ති ආහ. තත්ථ සඤ්ඤාප්පාදාති අරහත්තඵලසඤ්ඤාය උප්පාදා, පච්ඡා “ඉදං අරහත්තඵල”න්ති ඵලං පච්චවෙක්ඛණඤාණුප්පාදො හොති. ඉදප්පච්චයා කිර මෙති ඵලසමාධිසඤ්ඤාපච්චයා කිර මය්හං පච්චවෙක්ඛණඤාණං උප්පන්නන්ති.

සඤ්ඤාඅත්තකථාවග්ගො

417. ඉදානි පරිබ්බාජකො යථා නාම ගාමසුකරො ගන්ධොදකෙන න්හාපෙත්වා ගන්ධෙහි අනුලිම්භිත්වා මාලාදාමං පිළන්ධිත්වා සිරිසයනෙ ආරොපිතොපි සුඛං න වින්දති, වෙගෙන ගුප්ථිකානමෙව ගන්ත්වා සුඛං වින්දති. ඵලමෙව භගවතා සණ්ඨසුබ්බමතිලක්ඛණබ්බාහතාය දෙසනාය න්හාපිතවිලිත්තමණ්ඩිතොපි නිරොධකථාසිරිසයනං ආරොපිතොපි තත්ථ සුඛං න වින්දන්තො ගුප්ථිකාසදිසං අත්තනො ලද්ධිං ගහෙත්වා තමෙව පුච්ඡන්තො “සඤ්ඤා නු ඛො, භන්තෙ, පුරිසස්ස අත්තා”තිආදිමාහ. අට්ඨස්සානුමතිං ගහෙත්වා ඛ්‍යාකාතුකාමො භගවා – “කං පන ත්ව”න්තිආදිමාහ. තතො සො “අරුපී අත්තා”ති ඵලං ලද්ධිකො සමානොපි “භගවා දෙසනාය සුකුසලො, සො මෙ ආදිතොව ලද්ධිං මා විද්ධංසෙතු”ති වින්තෙත්වා අත්තනො ලද්ධිං පරිහරන්තො “ඔළාරිකං ඛො”තිආදිමාහ. අට්ඨස්ස භගවා තත්ථ දොසං දස්සෙන්තො “ඔළාරිකො ව හි තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ ඵලං සන්තන්ති ඵලං සන්තෙ. භුම්මත්ථෙ හි ඵතං උපයොගවචනං. ඵලං සන්තං අත්තානං පච්චාගච්ඡන්තො තවාති අයං වා ඵත්ථ අත්ථො. චතුන්නං බන්ධානං ඵකුප්පාදෙකනිරොධත්තා කිඤ්චාපි යා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සාව නිරුජ්ඣති. අපරාපරං උපාදාය පන “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති වුත්තං.

418-420. ඉදානි අඤ්ඤං ලද්ධිං දස්සෙන්තො – “මනොමයං ඛො අහං, භන්තෙ”තිආදිං වත්වා තත්‍රාපි දොසෙ දින්නෙ යථා නාම උම්මත්තකො

යාවස්ස සඤ්ඤා නප්පතිට්ඨාති, තාව අඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති,
සඤ්ඤාපතිට්ඨානකාලෙ පන වත්තබ්බමෙව වදති, එවමෙව අඤ්ඤං ගහෙත්වා
අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි අත්තනො ලද්ධිංයෙව වදන්තො “අරුපී
බො”තිආදිමාහ. තත්‍රාපි යස්මා සො සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං ඉච්ඡති,
අත්තානං පන සස්සනං මඤ්ඤති. තස්මා තට්ඨෙවස්ස දොසං දස්සෙන්නො භගවා
“එවං සන්තම්පී”තිආදිමාහ. තතො පරිබ්බාජකො මිච්ඡාදස්සනෙන
අභිභූතත්තා භගවතා වුච්චමානම්පි තං නානත්තං අජානන්තො “සක්කා
පනෙතං, භන්තෙ, මයා”තිආදිමාහ. අට්ඨස්ස භගවා යස්මා සො සඤ්ඤාය
උප්පාදනිරොධං පස්සන්තොපි සඤ්ඤාමයං අත්තානං නිව්චමෙව මඤ්ඤති.
තස්මා “දුජ්ජානං බො”තිආදිමාහ.

තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තව අඤ්ඤා දිට්ඨි, අඤ්ඤා ඛන්ති, අඤ්ඤා රුචි,
අඤ්ඤාලායෙව තෙ දස්සනං පවත්තං, අඤ්ඤදෙව ව තෙ බමති වෙව රුච්චති ව,
අඤ්ඤත්‍ර ව තෙ ආයොගො, අඤ්ඤිස්සායෙව පටිපත්තියා යුත්තපයුත්තතා,
අඤ්ඤත්ථ ව තෙ ආවරියකං, අඤ්ඤස්මිං තිත්ථායතනෙ ආවරියභාවො. තෙන
තයා එවං අඤ්ඤදිට්ඨිකෙන අඤ්ඤඛන්තිකෙන අඤ්ඤරුචිකෙන
අඤ්ඤත්‍රායොගෙන අඤ්ඤත්‍රාවරියකෙන දුජ්ජානං එතන්ති. අට්ඨ පරිබ්බාජකො
– “සඤ්ඤා වා පුරිසස්ස අත්තා භොතු, අඤ්ඤා වා සඤ්ඤා, තං සස්සතාදි
භාවමස්ස පුච්ඡිස්ස”න්ති පුන “කිං පන භන්තෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ ලොකොති අත්තානං සන්ධාය වදති. න භෙතං පොට්ඨපාද
අත්ථසඤ්ඡිතන්ති පොට්ඨපාද එතං දිට්ඨිගතං න
ඉධලොකපරලොකඅත්ථනිස්සිතං, න අත්තත්ථපරත්ථනිස්සිතං. න
ධම්මසංභිතන්ති න නවලොකුත්තරධම්මනිස්සිතං. නාදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති
සික්ඛත්තයසඬ්ඛාතස්ස සාසනබ්‍රහ්මවරියකස්ස න ආදිමත්තං,
අධිසීලසික්ඛාමත්තම්පි න භොති. න නිබ්බිදායාති සංසාරවට්ටෙ
නිබ්බින්නදනත්ථාය න සංවත්තති. න වීරාගායාති වට්ටවීරාගත්ථාය න
සංවත්තති. න නිරොධායාති වට්ටස්ස නිරොධකරණත්ථාය න සංවත්තති. න
උපසමායාති වට්ටස්ස වුපසමනත්ථාය න සංවත්තති. න අභිඤ්ඤායාති
වට්ටාභිජානනාය පච්චක්ඛකිරියාය න සංවත්තති. න සම්බොධායාති
වට්ටසම්බුද්ධිකත්තත්ථාය න සංවත්තති. න නිබ්බානායාති අමතමහානිබ්බානස්ස
පච්චක්ඛකිරියාය න සංවත්තති.

ඉදං දුක්ඛන්තිආදීසු තණ්හං යපෙත්වා තෙභූමකා පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛන්ති,
තස්සෙව දුක්ඛස්ස පභාවනතො සජ්ජවිවයා තණ්හා දුක්ඛසමුදයොති. උභින්නං
අප්පවත්ති දුක්ඛනිරොධොති, අරියො අට්ඨඨිගිකො මග්ගො
දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති මයා ඛ්‍යාකතන්ති අත්ථො. එවඤ්ච පන වත්වා

භගවා “ඉමස්ස පරිබ්බාජකස්ස මග්ගපාතුභාවො වා ඵලසච්ඡිකිරියා වා නත්ථී, මය්හඤ්ච භික්ඛාචාරවෙලා”ති වින්තෙත්වා තුණ්හී අහොසි. පරිබ්බාජකොපි තං ආකාරං ඤත්වා භගවතො ගමනකාලං ආරොචෙත්තො විය “ඵවමෙත”න්ති ආදිමාහ.

421. වාචාසන්තීතොදකෙනාති වචනපතොදෙන. සඤ්ඤාබ්භරිමකංසුති සඤ්ඤාබ්භරිතං නිරන්තරං ඵ්ථිං අකංසු, උපරි විජ්ඣංසුති චූත්තං හොති. භූතන්ති සභාවතො විජ්ජමානං. තච්ඡං, තථන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. ධම්මට්ඨිතතන්ති නවලොකුත්තරධම්මෙසු ඨිතසභාවං. ධම්මනියාමතන්ති ලොකුත්තරධම්මනියාමතං. බුද්ධානඤ්ඤි වතුසච්චිතිමුත්තා කථා නාම නත්ථී. තස්මා සා ඵදිසා හොති.

වින්තහත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුචණ්ණනා

422. විත්තො ච හත්ථිසාරිපුත්තොති සො කිර සාවත්ථියං හත්ථිආවරියස්ස පුත්තො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා සුබ්බමෙසු අත්ථන්තරෙසු කුසලො අහොසි, පුබ්බෙ කතපාපකම්මවසෙන පන සත්තවාරෙ විබ්භම්ත්වා ගිහි ජාතො. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස කිර සාසනෙ ද්වෙ සභායකා අහෙසුං, අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගා එකතොව සජ්ඣායන්ති. තෙසු එකො අනභිරතො ගිහිභාවෙ විත්තං උප්පාදෙත්වා ඉතරස්ස ආරොචෙසි. සො ගිහිභාවෙ ආදීනවං පබ්බජ්ජාය ආනිසංසං දස්සෙත්වා තං ඔවදි. සො තං සුත්වා අභිරම්ත්වා පුනෙකදිවසං තාදිසෙ විත්තෙ උප්පන්තෙ තං එතදවොච “මය්හං ආවුසො ඵවරූපං විත්තං උප්පජ්ජති – ‘ඉමාහං පත්තථිවරං තුය්හං දස්සාමි’ති”. සො පත්තථිවරලොහෙන තස්ස ගිහිභාවෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා පබ්බජ්ජාය ආදීනවං කථෙසි. අථස්ස තං සුත්වා ගිහිභාවතො විත්තං විරජ්ජිත්වා පබ්බජ්ජායමෙව අභිරම්. ඵවමෙස තදා සීලවත්තස්ස භික්ඛුනො ගිහිභාවෙ ආනිසංසකථාය කථිතත්තා ඉදානි ඡ වාරෙ විබ්භම්ත්වා සත්තමෙ වාරෙ පබ්බජිතො. මහාමොග්ගල්ලානස්ස, මහාකොට්ඨිකත්ථෙරස්ස ච අභිධම්මකථං කථෙත්තානං අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙති. අථ නං මහාකොට්ඨිකත්ථෙරො අපසාදෙති. සො මහාසාවකස්ස කථිතෙ පතිට්ඨාතුං අසක්කොන්තො විබ්භම්ත්වා ගිහි ජාතො. පොට්ඨපාදස්ස පනායං ගිහිසභායකො හොති. තස්මා විබ්භම්ත්වා ද්විහතීභව්වයෙන පොට්ඨපාදස්ස සන්තිකං ගතො. අථ නං සො දිස්වා “සම්ම කිං තයා කතං, ඵවරූපස්ස නාම සත්ථු සාසනා අපසක්කන්තොසි, එහි පබ්බජිතුං ඉදානි තෙ වට්ටති”ති තං ගහෙත්වා භගවතො සන්තිකං අගමාසි. තෙන චූත්තං “විත්තො ච හත්ථිසාරිපුත්තො පොට්ඨපාදො ච පරිබ්බාජකො”ති.

423. අන්ධාති පඤ්ඤාවක්ඛුනො නත්ථිතාය අන්ධා, තස්සෙව අභාවෙන අවක්ඛුකා. ත්වංයෙව නෙසං එකො චක්ඛුමාති සුභාසිතදුඛභාසිතජානනභාවමත්තෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා චක්ඛුමා. එකංසිකාති එකකොට්ඨාසා. පඤ්ඤත්තාති යපිතා. අනෙකංසිකාති න එකකොට්ඨාසා එකෙනෙව කොට්ඨාසෙන සස්සතාති වා අසස්සතාති වා න චුත්තාති අත්ථො.

එකංසිකධම්මවග්ගේ ඡායා

424-425. සත්ති පොට්ඨපාදාති ඉදං භගවා කස්මා ආරභි? බාහිරකෙහි පඤ්ඤාපිතනිට්ඨාය අනියායානිකභාවදස්සනත්ථං. සබ්බෙ හි තිත්ථියා යථා භගවා අමතං නිබ්බානං, එවං අත්තනො අත්තනො සමයෙ ලොකථුපිකාදිවසෙන නිට්ඨං පඤ්ඤපෙන්නි, සා ව න නියායානිකා. යථා පඤ්ඤත්තා භුත්වා න නියායාති න ගච්ඡති, අඤ්ඤදත්ථු පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තා නිවත්තති, තං දස්සෙතුං භගවා එවමාහ. තත්ථ එකන්තසුඛං ලොකං ජානං පස්සන්ති පුරත්ථිමාය දිසාය එකන්තසුඛො ලොකො පච්ඡිමාදීනං වා අඤ්ඤතරායාති එවං ජානන්තා එවං පස්සන්තා විහරථ. දිට්ඨපුබ්බාති බො තස්මිං ලොකෙ මනුස්සානං සරිරසණ්ඨානාදීනිති. අප්පාටිභීරකතන්ති අප්පාටිභීරකතං පටිහරණවිරහිතං, අනියායානිකන්ති චුත්තං හොති.

426-427. ජනපදකල්‍යාණිති ජනපදෙ අඤ්ඤාහි ඉත්ථිහි වග්ගසණ්ඨානවිලාසාකප්පාදීහි අසදිසා.

තයොඅත්තපට්ඨාහවග්ගේ ඡායා

428. එවං භගවා පරෙසං නිට්ඨාය අනියායානිකත්තං දස්සෙත්වා අත්තනො නිට්ඨාය නියායානිකභාවං දස්සෙතුං “තයො බො මෙ පොට්ඨපාදා” තිආදිමාහ. තත්ථ අත්තපට්ඨාහොති අත්තභාවපට්ඨාහො, එත්ථ ව භගවා තීහි අත්තභාවපට්ඨාහෙහි තයො භවෙ දස්සෙසි. ඔළාරිකත්තභාවපට්ඨාහෙන අවිචිතො පට්ඨාය පරනිමිමිතවසවත්තිපරියොසානං කාමභවං දස්සෙසි. මනොමයඅත්තභාවපට්ඨාහෙන පයමජ්ඣානභූමිතො පට්ඨාය අකනිට්ඨබ්බමලොකපරියොසානං රූපභවං දස්සෙසි. අරූපඅත්තභාවපට්ඨාහෙන ආකාසානඤ්ඤායතනබ්බමලොකතො පට්ඨාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනබ්බමලොකපරියොසානං අරූපභවං දස්සෙසි. සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම ද්වාදස අකුසලවිත්තුප්පාදා. වොදානියා ධම්මා නාම සමථවිපස්සනා.

429. පඤ්ඤාපාරිපූරිං වෙපුල්ලත්තන්ති මග්ගපඤ්ඤාඵලපඤ්ඤානං පාරිපූරිඤ්ඤෙව විපුලභාවඤ්ඤං. පාමුජ්ජන්ති තරුණපීති. පීතීති බලවතුට්ඨි. කිං චුත්තං හොති? යං අවොචුමිහ “සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ

විහිරති” ති, තත්ථ තස්ස එවං විහරතො තං පාමොජ්ජඤ්චෙව භවිස්සති, පිති ව නාමකායපස්සද්ධි ව සති ව සුපට්ඨිතා උත්තමඤ්ඤාණඤ්ච සුඛො ව විහාරො. සබ්බවිහාරෙසු ව අයමෙව විහාරො “සුඛො” ති වත්තුං යුත්තො “උපසන්තො පරමමුරො” ති. තත්ථ පයමජ්ඣානෙ පාමොජ්ජාදයො ඡපි ධම්මා ලබ්භන්ති, දුතියජ්ඣානෙ දුබ්බලපිතිසංඛාතං පාමොජ්ජං නිවත්තති, සෙසා පඤ්ච ලබ්භන්ති. තතියෙ පිති නිවත්තති, සෙසා චත්තාරො ලබ්භන්ති. තථා චතුත්ථෙ. ඉමෙසු චතුසු ඥානෙසු සම්පසාදනසුත්තෙ සුද්ධවිපස්සනා පාදකජ්ඣානමෙව කථිතං. පාසාදිකසුත්තෙ චතුහි මග්ගෙහි සද්ධිං විපස්සනා කථිතා. දසුත්තරසුත්තෙ චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්ති කථිතා. ඉමස්මිං පොට්ඨපාදසුත්තෙ පාමොජ්ජං පිතිවෙවචනමෙව කත්වා දුතියජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිනාම කථිතාති වෙදිතබ්බා.

432-437. අයං වා සොති එත්ථ වා සද්දො විභාවනත්ථො හොති. අයං සොති එවං විභාවෙත්වා පකාසෙත්වා ඛ්‍යාකරෙය්‍යාම. යථාපරෙ “එකන්තසුඛං අත්තානං සඤ්ජානාථා” ති පුට්ඨා “නො” ති වදන්ති, න එවං වදාමාති අත්ථො. සප්පාටිහීරකතන්ති සප්පාටිහරණං, නිය්‍යානිකන්ති අත්ථො. මොසො හොතීති තුච්ඡො හොති, නත්ථි සො තස්මිං සමයෙති අධිප්පායො. සච්චො හොතීති භූතො හොති, ස්වෙව තස්මිං සමයෙ සච්චො හොතීති අත්ථො. එත්ථ පනායං විත්තො අත්තනො අසබ්බඤ්ඤාතාය තයො අත්තපට්ඨාහෙ කථෙත්වා අත්තපට්ඨාහො නාම පඤ්ඤත්තිමත්තං එතන්ති උද්ධරිතුං නාසක්ඛි, අත්තපට්ඨාහො ත්වෙව නිය්‍යාතෙසි. අථස්ස භගවා රූපාදයො චෙත්ථ ධම්මා, අත්තපට්ඨාහොති පන නාමමත්තමෙතං, තෙසු තෙසු රූපාදීසු සති එවරූපා වොහාරා හොන්තීති දස්සෙතුකාමො තස්සෙව කථං ගහෙත්වා නාමපඤ්ඤත්තිවසෙන නිය්‍යාතනත්ථං “යස්මිං විත්ත සමයෙ” ති ආදිමාහ.

438. එවඤ්ච පන චත්ථා පටිපුච්ඡිත්ථා විනයනත්ථං පුන “සවෙ තං, විත්ත, එවං පුච්ඡෙය්‍යු” ති ආදිමාහ. තත්ථ යො මෙ අහොසි අතීතො අත්තපට්ඨාහො, ස්වෙව මෙ අත්තපට්ඨාහො, තස්මිං සමයෙ සච්චො අහොසි, මොසො අනාගතො මොසො පච්චුප්පන්තොති එත්ථ තාව ඉමමත්ථං දස්සෙති — යස්මා යෙ තෙ අතීතා ධම්මා, තෙ එතරහි නත්ථි, අහෙසුන්ති පන සංඛ්‍යං ගතා, තස්මා සොපි මෙ අත්තපට්ඨාහො තස්මිංයෙව සමයෙ සච්චො අහොසි. අනාගතපච්චුප්පන්තානං පන ධම්මානං තදා අභාවා තස්මිං සමයෙ “මොසො අනාගතො, මොසො පච්චුප්පන්තො” ති, එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපට්ඨාහං පටිජානාති. අනාගතපච්චුප්පන්තෙසුපි එසෙව නයො.

439-443. අථ භගවා තස්ස ඛ්‍යාකරණෙන සද්ධිං අත්තනො ඛ්‍යාකරණං සංසන්දිතුං “එවමෙව ඛො විත්තා” ති ආදීනි චත්ථා පුන ඔපම්මතො තමත්ථං

සාධෙන්නො “සෙය්‍යථාපි චිත්ත ගවා බීර”න්තිආදිමාහ. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්තො, යථා ගවා බීරං, බීරාදීහි ව දධිආදීනි භවන්ති, තත්ථ යස්මිං සමයෙ බීරං හොති, න තස්මිං සමයෙ දධිනි වා නවනීතාදීසු වා අඤ්ඤතරන්ති සඬ්ඛං නිරුත්තිං නාමං වොහාරං ගච්ඡති. කස්මා? යෙ ධම්මෙ උපාදාය දධිනිආදි වොහාරා හොන්ති, තෙසං අභාවා. අථ ඛො බීරං ත්වෙව තස්මිං සමයෙ සඬ්ඛං ගච්ඡති. කස්මා? යෙ ධම්මෙ උපාදාය බීරන්ති සඬ්ඛං නිරුත්ති නාමං වොහාරො හොති, තෙසං භාවාති. එස නයො සබ්බත්ථං. ඉමා ඛො චිත්තාති ඔළාරිකො අත්තපට්ට්ලාහො ඉති ව මනොමයො අත්තපට්ට්ලාහො ඉති ව අරුපො අත්තපට්ට්ලාහො ඉති ව ඉමා ඛො චිත්ත ලොකසමඤ්ඤා ලොකෙ සමඤ්ඤාමත්තකානි සමනුජානනමත්තකානි එතානි. තථා ලොකනිරුත්තිමත්තකානි වචනපට්ට්ලාහො වොහාරමත්තකානි නාමපණ්ණත්තිමත්තකානි එතානිති. එවං භගවා භෙට්ඨා තයො අත්තපට්ට්ලාහෙ කට්ඨෙවා ඉදානි සබ්බමෙතං වොහාරමත්තකන්ති වදති. කස්මා? යස්මා පරමත්ථතො සත්තො නාම නත්ථි, සුඤ්ඤො තුව්ඡො එස ලොකො.

බුද්ධානං පන ද්වෙ කථා සම්මුතිකථා ව පරමත්ථකථා ව. තත්ථ “සත්තො පොසො දෙවො බ්‍රහ්මා”තිආදිකා “සම්මුතිකථා” නාම. “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනානි සතිපට්ඨානා සම්මප්පධානා”තිආදිකා පරමත්ථකථා නාම. තත්ථ යො සම්මුතිදෙසනාය “සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා “දෙවො”ති වා “බ්‍රහ්මා”ති වා වුත්තෙ විජානිතුං පටිවිජ්ඣිතුං නිය්‍යාතුං අරහත්තජයග්ගාහං ගහෙතුං සක්කොති, තස්ස භගවා ආදිතොව “සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා “දෙවො”ති වා “බ්‍රහ්මා”ති වා කට්ඨෙති, යො පරමත්ථදෙසනාය “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වාතිආදීසු අඤ්ඤතරං සුත්වා විජානිතුං පටිවිජ්ඣිතුං නිය්‍යාතුං අරහත්තජයග්ගාහං ගහෙතුං සක්කොති, තස්ස “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වාතිආදීසු අඤ්ඤතරමෙව කට්ඨෙති. තථා සම්මුතිකථාය බුද්ධානකසත්තස්සාපි න පයමං පරමත්ථකථං කට්ඨෙති. සම්මුතිකථාය පන ඛොධෙත්වා පච්ඡා පරමත්ථකථං කට්ඨෙති. පරමත්ථකථාය බුද්ධානකසත්තස්සාපි න පයමං සම්මුතිකථං කට්ඨෙති. පරමත්ථකථාය පන ඛොධෙත්වා පච්ඡා සම්මුතිකථං කට්ඨෙති. පකතියා පන පයමමෙව පරමත්ථකථං කට්ඨෙත්තස්ස දෙසනා ලුබ්භකාරා හොති, තස්මා බුද්ධා පයමං සම්මුතිකථං කට්ඨෙත්වා පච්ඡා පරමත්ථකථං කට්ඨෙත්ති. සම්මුතිකථං කට්ඨෙත්තාපි සච්චමෙව සභාවමෙව අමුසාව කට්ඨෙත්ති. පරමත්ථකථං කට්ඨෙත්තාපි සච්චමෙව සභාවමෙව අමුසාව කට්ඨෙත්ති.

දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ඤං, තතියං නුපලබ්භති.

සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණං;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතලක්ඛණන්ති.

යාහි තථාගතො වොහරති අපරාමසන්ති යාහි ලොකසමඤ්ඤාහි
ලොකනිරුත්තීහි තථාගතො තණ්හාමානදිට්ඨිපරාමාසානං අභාවා
අපරාමසන්තො වොහරතීති දෙසනං විනිවට්ටෙන්වා අරහත්තනිකූටෙන
නිට්ඨාපෙසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සුභසුත්තවණ්ණනා

සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා

444. එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්ථියන්ති සුභසුත්තං. තත්ත්වායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. අවිරපරිනිබ්බුතෙ භගවතීති අවිරං පරිනිබ්බුතෙ භගවතී, පරිනිබ්බානතො උද්ධං මාසමත්තෙ කාලෙ. නිදානවණ්ණනායං චුත්තනයෙනෙව භගවතො පත්තචීවරං ආදාය ආගන්ත්වා බීරවිරෙවනං පිචිත්වා විහාරෙ නිසින්නදිවසං සන්ධායෙනං චුත්තං. තොදෙය්‍යපුත්තොති තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො, සො කිර සාවත්ථියා අවිදුරෙ තුදිගාමො නාම අත්ථී, තස්ස අධිපතිත්තා තොදෙය්‍යොති සච්ඛ්‍යං ගතො. මහද්ධනො පන හොති පඤ්චවත්තාලිසකොට්ඨිහවො, පරමමච්ඡරී – “දදතො හොගානං අපරික්ඛයො නාම නත්ථී”ති චිත්තෙත්වා කස්සචි කිඤ්චි න දෙනි, පුත්තම්පි ආහ –

“අඤ්ජනානං ඛයං දිස්වා, වම්මිකානඤ්ච සඤ්චයං;
මධුනඤ්ච සමාහාරං, පණ්ඩිතො සරමාවසෙ”ති.

එවං අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා කායස්ස හෙදා තස්මිංයෙව සරෙ සුනබො භුත්වා නිබ්බත්තො. සුභො තං සුනබං අතිවිය පියායති. අත්තනො භුඤ්ජනකහත්තංයෙව භොජෙති, උක්ඛිපිත්වා වරසයනෙ සයාපෙති. අථ භගවා එකදිවසං නික්ඛන්තෙ මාණුවෙ තං සරං පිණ්ඩාය පාවිසී. සුනබො භගවත්තං දිස්වා භුක්කාරං කරොන්තො භගවතො සමීපං ගතො. තතො නං භගවා අවොච “තොදෙය්‍ය ත්වං පුබ්බෙපි මං ‘හො, හො’ති පරිභවිත්වා සුනබො ජාතො, ඉදානිපි භුක්කාරං කත්වා අවිචිං ගමිස්සසී”ති. සුනබො තං කථං සුත්වා විජ්ජපිසාරී භුත්වා උද්ධනන්තරෙ ඡාරිකාය නිපන්නො, මනුස්සා නං උක්ඛිපිත්වා සයනෙ සයාපෙතුං නාසක්ඛිංසු.

සුභො ආගන්ත්වා “කෙනායං සුනබො සයනා ඔරොපිතො”ති ආහ. මනුස්සා “න කෙනචී”ති වත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. මාණුවො සුත්වා “මම පිතා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො, සමණො පන ගොතමො මෙ පිතරං සුනබං කරොති යං කිඤ්චි එස මුබාරුළ්භං භාසතී”ති කුජ්ඣිත්වා භගවත්තං මුසාවාදෙන වොදෙතුකාමො විහාරං ගන්ත්වා තං පවත්තිං පුච්ඡි. භගවා තස්ස තථෙව වත්වා අවිසංවාදනත්ථං ආහ – “අත්ථී පන තෙ, මාණුව, පිතරා න අක්ඛාතං ධන”න්ති. අත්ථී, හො ගොතම, සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණමාලා, සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණපාදුකා, සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණපාති, සතසහස්සඤ්ච කභාපණන්ති. ගච්ඡ තං සුනබං අජ්ජපොදකං මධුපායාසං

භොජෙත්වා සයනං ආරොපෙත්වා ඊසකං නිද්දං ඔක්කන්තකාලෙ පුච්ඡ, සබ්බං තෙ ආචික්ඛිස්සති, අප්පං ජානෙය්‍යාසී – “පිතා මෙ එසො”ති. සො තථා අකාසී. සුනංඛො සබ්බං ආචික්ඛි, තදා නං – “පිතා මෙ”ති ඤාත්වා භගවති පසන්නචිත්තො ගන්ත්වා භගවන්තංවුද්දස පඤ්භෙ පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනපරියොසානෙ භගවන්තං සරණං ගතො, තං සන්ධාය වුත්තං “සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො”ති. සාවත්ථීයං පටිවසතීති අත්තනො භොගගාමනො ආගන්ත්වා වසති.

445-446. අඤ්ඤතරං මාණවකං ආමන්තෙසීති සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ “ආනන්දත්ථෙරො කිරස්ස පත්තචීවරං ගහෙත්වා ආගතො, මහාජනො තං දස්සනත්ථාය උපසඬකමති”ති සුත්වා “විහාරං ඛො පන ගන්ත්වා මහාජනමජ්ඣෙකො න සක්කා සුඛෙන පටිසන්ථාරං වා කාතුං, ධම්මකථං වා සොතුං ගෙහං ආගතංයෙව නං දිස්වා සුඛෙන පටිසන්ථාරං කරිස්සාමි, එකා ව මෙ කඬ්ඛා අත්ථී, තම්පි නං පුච්ඡිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා අඤ්ඤතරං මාණවකං ආමන්තෙසී. අජ්ජාබාධන්තිආදීසු ආබාධොති විසභාගවෙදනා වුවචති, යා එකදෙසෙ උජ්ජජ්ජිත්වා චත්තාරො ඉරියාපථෙ අයපට්ඨෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්හති, තස්සා අභාවං පුච්ඡාති වදති. අජ්ජාතඬකොති කිච්ජජිවිතකරො රොගො වුවචති, තස්සාපි අභාවං පුච්ඡාති වදති. ගිලානස්සෙව ව උට්ඨානං නාම ගරුකං භොති, කායෙ බලං න භොති, තස්මා නිග්ගෙලඤ්ඤභාවඤ්ච බලඤ්ච පුච්ඡාති වදති. එසුචිභාරන්ති ගමනධානනිසජ්ජසයනෙසු චතුසු ඉරියාපථෙසු සුඛචිහාරං පුච්ඡාති වදති. අප්පස්ස පුච්ඡිතබ්බාකාරං දස්සෙන්තො “සුභො”තිආදිමාහ.

447. කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායාති කාලඤ්ච සමයඤ්ච පඤ්ඤාය ගහෙත්වා උපධාරෙත්වාති අත්ථො. සථෙ අම්භාකං ස්ථෙ ගමනකාලො භවිස්සති, කායෙ බලමත්තා වෙව ඵරිස්සති, ගමනපච්චයා ව අඤ්ඤො අභාසුචිහාරො න භවිස්සති, අප්පං කාලඤ්ච ගමනකාරණසමවායසඬ්ඛාතං සමයඤ්ච උපධාරෙත්වා – “අපි එව නාම ස්ථෙ ආගච්ඡෙය්‍යාමා”ති වුත්තං භොති.

448. චෙතකෙන භික්ඛුනාති චෙතිරට්ඨෙ ජාතත්තා චෙතකොති එවං ලද්ධනාමෙන. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයන්ති භො, ආනන්ද, දසබලස්ස කො නාම ආබාධො අභොසී, කිං භගවා පරිභුඤ්ඡී. අපි ව සත්ථු පරිනිබ්බානෙන තුම්භාකං සොකො උදපාදි, සත්ථා නාම න කෙවලං තුම්භාකංයෙව පරිනිබ්බුතො, සදෙවකස්ස ලොකස්ස මහාජාති, කො දාති අඤ්ඤො මරණා මුච්චිස්සති, යත්‍ර සො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අග්ගපුග්ගලො පරිනිබ්බුතො,

ඉදානි කං අඤ්ඤං දිස්වා මච්චුරාජා ලජ්ජිස්සතීති එවමාදිනා නයෙන මරණපටිසංයුත්තං සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං විනිසාරෙත්වා ථෙරස්ස භියොසා පිතභෙසජ්ජානුරූපං ආහාරං දත්වා භත්තකිච්චාවසානෙ එකමන්තං නිසීදි.

උපට්ඨාකො සන්තිකාවචරොති උපට්ඨාකො හුත්වා සන්තිකාවචරො, න රත්ධගවෙසී. න විමංසනාධිජ්ජායො. සම්පචාරීති ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙච්චනං. යෙසං සො භවං ගොතමොති කස්මා පුච්ඡති? තස්ස කිර එවං අහොසි “යෙසු ධම්මෙසු භවං ගොතමො ඉමං ලොකං පතිට්ඨපෙසි, තෙ තස්ස අච්චයෙන නට්ඨා නු බො, ධරන්ති නු බො, සවෙ ධරන්ති, ආනන්දො ජානිස්සති, හන්ද නං පුච්ඡාමි”ති, තස්මා පුච්ඡි.

449. අථස්ස ථෙරො තිණි පිටකානි තිහි ඛන්ධෙහි සඬගභෙත්වා දස්සෙත්තො “තිණ්ණං බො”තිආදිමාහ. මාණුවො සඬබ්බිත්තෙන කථිතං අසල්ලක්ඛෙත්තො – “විත්ථාරතො පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “කතමෙසං තිණ්ණං”න්තිආදිමාහ.

සීලක්ඛන්ධවග්ගොත්තා

450-453. තතො ථෙරෙන “අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්සා”ති තෙසු දස්සිතෙසු පුන “කතමො පන සො, හො ආනන්ද, අරියො සීලක්ඛන්ධො”ති එකෙකං පුච්ඡි. ථෙරොපිස්ස බුද්ධුජ්ජාදං දස්සෙත්වා තත්තිධම්මං දෙසෙත්තො අනුක්කමෙන භගවතා වුත්තනායෙනෙව සබ්බං විස්සජ්ජෙසි. තත්ථ අත්ථි වෙච්චත්ථ උත්තරිකරණීයන්ති එත්ථ භගවතො සාසනෙ න සීලමෙව සාරො, කෙවලඤ්ඤෙනං පතිට්ඨාමත්තමෙව හොති. ඉතො උත්තරි පන අඤ්ඤම්පි කත්තබ්බං අත්ථි යෙවාති දස්සෙසි. ඉතො ඛනිද්ධාති බුද්ධසාසනතො ඛනිද්ධා.

සමාධික්ඛන්ධවග්ගොත්තා

454. කථඤ්ච, මාණුව, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොතීති ඉදමායස්මා ආනන්දො “කතමො පන සො, හො ආනන්ද, අරියො සමාධික්ඛන්ධො”ති එවං සමාධික්ඛන්ධං පුට්ඨොපි යෙ තෙ “සීලසම්පත්තො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො සතිසම්පජ්ඤාදිඤ්ඤාන සමන්තාගතො සන්තුට්ඨො”ති එවං සීලානන්තරං ඉන්ද්‍රියසංවරාදයො සීලසමාධිනං අන්තරෙ උභින්නම්පි උපකාරකධම්මා උද්දිට්ඨා, තෙ නිද්දිසිත්වා සමාධික්ඛන්ධං දස්සෙතුකාමො ආරභි. එත්ථ ව රූපජ්ඣානානෙව ආගතානි, න අරූපජ්ඣානානි, ආනෙත්වා පන දීපෙතබ්බානි. චතුත්ථජ්ඣානෙන හි අසඬගහිතා අරූපසමාපත්ති නාම නත්ථියෙව.

471-480. අත්ථී වෙවෙත්ථ උත්තරිකරණීයන්ති එත්ථ භගවතො සාසනෙන විත්තෙකග්ගනාමත්තකෙනෙව පරියොසානප්පත්ති නාම අත්ථී, ඉතොපි උත්තරි පන අඤ්ඤං කත්තබ්බං අත්ථී යෙවාති දස්සෙති. නත්ථී වෙවෙත්ථ උත්තරිකරණීයන්ති එත්ථ භගවතො සාසනෙ ඉතො උත්තරි කාතබ්බං නාම නත්ථීයෙව, අරහත්තපරියොසානඤ්ඤි භගවතො සාසනන්ති දස්සෙති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායවයකථායං

සුභසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

11. කෙවට්ටසුත්තවග්ගො

කෙවට්ටගහපතිපුත්තවග්ගො

481. එවං මෙ සුතං...පෙ.... නාළන්දායන්ති කෙවට්ටසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවග්ගො. පාචාරිකම්බවනෙති පාචාරිකස්ස අම්බවනෙ. කෙවට්ටොති ඉදං තස්ස ගහපතිපුත්තස්ස නාමං. සො කීර වත්තාලීසකොට්ඨනො ගහපතිමහාසාලො අතිවිය සද්ධො පසන්තො අහොසී. සො සද්ධාධිකත්තායෙව “සචෙ එකො භික්ඛු අඛිඨමාසන්තරොන වා මාසන්තරොන වා සංවච්ඡරොන වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා විවිධානි පාටිභාරියානි දස්සෙය්‍ය, සබ්බො ජනො අතිවිය පසීදෙය්‍ය. යංනුනාහං භගවන්තං යාවිත්වා පාටිභාරියකරණත්ථාය එකං භික්ඛුං අනුජානාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා එවමාහ.

තත්ථ ඉද්ධාති සම්ඤ්ඤා ඵීතාති නානාභණ්ඩඋස්සන්තතාය වුද්ධිප්පත්තා. ආකිණ්ණමනුස්සාති අංසකුටෙන අංසකුටං පහරිත්වා විය විවරන්තෙහි මනුස්සෙහි ආකිණ්ණො. සමාදිසතුති ආණාපෙතු යානන්තරෙ යපෙතු. උත්තරිමනුස්සධම්මාති උත්තරිමනුස්සානං ධම්මතො, දසකුසලසඬ්ඛාතතො වා මනුස්සධම්මතො උත්තරි. භියොයාසොමත්තායාති පකතියාපි පජ්ජලිතපදිපො තෙලස්නෙහං ලහිත්වා විය අතිරෙකප්පමාණෙන අභිප්පසීදිස්සති. න ඛො අහන්ති භගවා රාජගහසෙට්ඨිවත්ථුස්මිං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි, තස්මා “න ඛො අහ”න්තිආදිමාහ.

482. න ධංසෙමීති න ගුණවිනාසනෙන ධංසෙමි, සීලහෙදං පාපෙත්වා අනුපුබ්බෙන උච්චට්ඨානතො ඔතාරෙන්නො නීවට්ඨානෙ න යපෙමි, අථ ඛො අහං බුද්ධසාසනස්ස වුද්ධිං පච්චාසිසන්තො කට්ඨෙමිති දස්සෙති. තතියමිපි ඛොති යාවතතියං බුද්ධානං කථං පටිබාහිත්වා කට්ඨො වියහන්තො නාම නත්ථි. අයං පන භගවතා සද්ධිං විස්සාසිකො විස්සාසං වඩ්ඪෙත්වා වල්ලභො හුත්වා අත්ථකාමොස්මිති තික්ඛත්තුං කට්ඨෙසි.

ඉද්ධිපාටිභාරියවග්ගො

483-484. අථ භගවා අයං උපාසකො මයි පටිබාහන්තෙපි පුනප්පුනං යාවතියෙව. “හන්දස්ස පාටිභාරියකරණෙ ආදීනවං දස්සෙමි”ති වින්තෙත්වා “තීණි ඛො”තිආදිමාහ. තත්ථ අමාහං භික්ඛුන්ති අමුං අහං භික්ඛුං. ගන්ධාරීති ගන්ධාරෙත නාම ඉසිනා කතා, ගන්ධාරරට්ඨෙය වා උප්පන්නා විජ්ජා. තත්ථ කීර බහු ඉසයො වසිංසු, තෙසු එකෙන කතා විජ්ජාති අධිප්පායො. අට්ඨියාමීති

අට්ටො පිළිනො විය හොමි. හරායාමීති ලජ්ජාමි. ජිගුච්ඡාමීති ගුථං දිස්වා විය ජිගුච්ඡං උජ්ජාදෙමි.

ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා

485. පරස්ත්තානන්ති අඤ්ඤෙසං සත්තානං. දුතියං තස්සෙව වෙවචනං. ආදිසතීති කටෙති. චෙතසිකන්ති සොමනස්සදොමනස්සං අධිජ්ජෙතං. එවම්පි තෙ මනොති එවං තව මනො සොමනස්සිතො වා දොමනස්සිතො වා කාමචිතක්කාදිසම්පයුත්තො වා. දුතියං තස්සෙව වෙවචනං. ඉතිපි තෙ චිත්තන්ති ඉති තව චිත්තං, ඉදඤ්චිදඤ්ච අත්ථං චිත්තයමානං පවත්තතීති අත්ථො. මණිකා නාම විජ්ජාති චිත්තාමණීති එවං ලද්ධනාමා ලොකෙ එකා විජ්ජා අත්ථි. තාය පරෙසං චිත්තං ජානාතීති දීපෙති.

අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා

486. එවං චිතක්කෙථාති තෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො එවං පවත්තෙන්තා චිතක්කෙථ. මා එවං චිතක්කයිත්ථාති එවං කාමචිතක්කාදයො පවත්තෙන්තා මා චිතක්කයිත්ථ. එවං මනසි කරොථාති එවං අනිච්චසඤ්ඤමෙව, දුක්ඛසඤ්ඤාදීසු වා අඤ්ඤතරං මනසි කරොථ. මා එවන්ති “නිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන මා මනසි කරිත්ථ. ඉදන්ති ඉදං පඤ්චකාමගුණිකරාගං පජ්ඣං. ඉදං උපසම්පජ්ජාති ඉදං චතුමග්ගඵලජ්ජහෙදං ලොකුත්තරධම්මමෙව උපසම්පජ්ජ පාපුණිත්වා නිජ්ජාදෙත්වා විහරං. ඉති හගවා ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති දස්සෙති, පරස්ස චිත්තං ඤත්වා කථනං ආදෙසනාපාටිභාරියන්ති. සාවකානඤ්ච බුද්ධානඤ්ච සත්තං ධම්මදෙසනා අනුසාසනීපාටිභාරියන්ති.

තත්ථ ඉද්ධිපාටිභාරියෙන අනුසාසනීපාටිභාරියං මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආචිණ්ණං, ආදෙසනාපාටිභාරියෙන අනුසාසනීපාටිභාරියං ධම්මසෙනාපතිස්ස. දෙවදත්තෙ සංඝං භිත්තීත්වා පඤ්ච භික්ඛුසතාති ගහෙත්වා ගයාසිසෙ බුද්ධලීලාය තෙසං ධම්මං දෙසන්තෙ හි හගවතා පෙසිතෙසු ද්විසු අග්ගසාවකෙසු ධම්මසෙනාපති තෙසං චිත්තාචාරං ඤත්වා ධම්මං දෙසෙසි, ථෙරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පඤ්චසතා භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. අථ තෙසං මහාමොග්ගල්ලානො විකුඛ්ඛනං දස්සෙත්වා දස්සෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්වා සබ්බෙ අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. අථ ද්වෙපි මහානාගා පඤ්ච භික්ඛුසතාති ගහෙත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා වෙච්චනමෙවාගමිංසු. අනුසාසනීපාටිභාරියං පන බුද්ධානං සත්තං ධම්මදෙසනා, තෙසු ඉද්ධිපාටිභාරියආදෙසනාපාටිභාරියාති සඋපාරම්භාති සදොසාති, අද්ධානං න තිට්ඨන්ති, අද්ධානං අතිට්ඨනතො න නියාන්ති. අනුසාසනීපාටිභාරියං අනුපාරම්භං නිද්දොසං, අද්ධානං තිට්ඨති, අද්ධානං තිට්ඨනතො නියාති.

තස්මා භගවා ඉද්ධිපාටිභාරියඤ්ච ආදෙසනාපාටිභාරියඤ්ච ගරහති,
අනුසාසනීපාටිභාරියංයෙව පසංසති.

භූතපුබ්බන්ත්‍රප්‍රවණ්ණනා

487. භූතපුබ්බන්ති ඉදං කස්මා භගවතා ආරද්ධං.
ඉද්ධිපාටිභාරියආදෙසනාපාටිභාරියානං. අනියානිකභාවදස්සන්ථං,
අනුසාසනීපාටිභාරියස්සෙව නියානිකභාවදස්සන්ථං. අපි ච සබ්බබුද්ධානං
මහාභූතපරියෙසකො නාමෙකො භික්ඛු භොතියෙව. යො මහාභූත
පරියෙසන්තො යාව බ්‍රහ්මලොකා විවරිත්වා විස්සජ්ජේතාරං අලභිත්වා ආගම්ම
බුද්ධමෙව පුච්ඡිත්වා නික්කඨිංඛො භොති. තස්මා බුද්ධානං
මහත්තභාවජ්ජකාසන්ථං, ඉදඤ්ච කාරණං පටිච්ඡන්තං, අථ නං විවටං
කත්වා දෙසෙන්නොපි භගවා ‘‘භූතපුබ්බ’’න්තිආදිමාහ.

තත්ථ කත්ථ නු ඛොති කිස්මිං යානෙ කිං ආගම්ම කිං පත්තස්ස තෙ
අනවසෙසා අජ්ජවත්තිවසෙන නිරුජ්ඣන්ති. මහාභූතකථා පනෙසා
සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා, තස්මා සා තතොව ගහෙතබ්බො.

488. දෙවයානියො මග්ගොති පාටියෙක්කො දෙවලොකගමනමග්ගො
නාම නත්ථි, ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව පනෙතං අධිවචනං. තෙන හෙස යාව
බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙන්තො දෙවලොකං යාති. තස්මා ‘‘තං
දෙවයානියො මග්ගො’’ති වුත්තං. යෙන වාතුමහාරාජිකාති සමීපෙ ධීතමිපි
භගවන්තං අපුච්ඡිත්වා ධම්මතාය චොදිතො දෙවතා මහානුභාවාති
මඤ්ඤමානො උපසඨිකම්. මයමිපි ඛො, භික්ඛු, න ජානාමාති බුද්ධවිසයෙ
පඤ්ඤං පුච්ඡිතා දෙවතා න ජානන්ති, තෙනෙවමාහංසු. අථ ඛො සො භික්ඛු
‘‘මම ඉමං පඤ්ඤං න කථෙතුං න ලබ්භා, සීඝ්‍රං කථෙථා’’ති තා දෙවතා
අජ්ඣොත්ථරති, පුනජ්ජනං පුච්ඡති, තා ‘‘අජ්ඣොත්ථරති නො අයං භික්ඛු,
හන්ද නං හත්ථතො මොවෙස්සාමා’’ති චිත්තෙන්වා ‘‘අත්ථි ඛො භික්ඛු
චත්තාරො මහාරාජානො’’තිආදිමාහංසු. තත්ථ අභික්කන්තතරාති අතික්කම්ම
කන්තතරා. පණීතතරාති වණ්ණයසඉස්සරියාදීහි උත්තමතරා එතෙන නයෙන
සබ්බවාරෙසු අත්ථො චෙදිතබ්බො.

491-493. අයං පන විසෙසො – සක්කො කිර දෙවරාජා චිත්තෙසි ‘‘අයං
පඤ්ඤො බුද්ධවිසයො, න සක්කා අඤ්ඤො විස්සජ්ජිතුං, අයඤ්ච භික්ඛු අග්ගිං
පභාය ඛජ්ජොපනකං ධමන්තො විය, හෙරිං පභාය උදරං වාදෙන්තො විය ව,
ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සම්මාසම්බුද්ධං පභාය දෙවතා පුච්ඡන්තො විවරති,
පෙසෙමි නං සත්ථුසන්තික’’න්ති. තතො පුනදෙව සො චිත්තෙසි ‘‘සුදුරමිපි
ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙව නික්කඨිංඛො හවිස්සති. අත්ථි චෙව පුග්ගලො

නාමෙස, ටොකං තාව ආභිණ්ඩන්තො කිලමතු පච්ඡා ජානිස්සති” ති. තතො තං “අහමපි බො” තිආදිමාහ. බ්‍රහ්මයානියොපි දෙවයානියසදිසොව. දෙවයානියමග්ගොති වා බ්‍රහ්මයානියමග්ගොති වා ධම්මසෙනුති වා එකච්ඡත්තක්ඛණිකඅප්පනාති වා සන්තිට්ඨානිකචෙතනාති වා මහග්ගතච්ඡත්තන්ති වා අභිඤ්ඤාඤාණන්ති වා සබ්බමෙතං ඉද්ධිවිධඤාණස්සෙව නාමං.

494. පුබ්බනිමිත්තන්ති ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තං සූරියස්ස උදයතො අරුණුග්ගං විය. තස්මා ඉදානෙව බ්‍රහ්මා ආගමිස්සති, එවං මයං ජානාමාති දීපයිංසු. පාතුරහොසීති පාකටො අහොසි. අථ බො සො බ්‍රහ්මා තෙන භික්ඛුනා පුට්ඨො අත්තතො අවිසයභාවං ඤත්වා සවාහං “න ජානාමි” ති චක්ඛාමි, ඉමෙ මං පරිභවිස්සන්ති, අථ ජානන්තො විය යං කිඤ්චි කටෙස්සාමි, අයං මෙ භික්ඛු වෙය්‍යාකරණෙන අනාරද්ධච්ඡන්තො වාදං ආරොපෙස්සති. “අහමස්මි භික්ඛු බ්‍රහ්මා” තිආදීති පන මෙ භණන්තස්ස න කොචි වචනං සද්දභිස්සති. යංනුනාහං වික්ඛෙපං කත්වා ඉමං භික්ඛුං සත්ථුසන්තිකංයෙව පෙසෙය්‍යන්ති චින්තෙත්වා “අහමස්මි භික්ඛු බ්‍රහ්මා” තිආදිමාහ.

495-496. එකමන්තං අපනෙත්වාති කස්මා එවමකාසි? කුහකත්තා. බහිද්ධා පරියෙට්ඨන්ති තෙලත්ථිකො වාලිකං නිජ්ජිළියමානො විය යාව බ්‍රහ්මලොකා බහිද්ධා පරියෙසනං ආපජ්ජති.

497. සකුණන්ති කාකං වා කුලලං වා. න බො එසො, භික්ඛු, පඤ්ඤානෙව පුච්ඡිතබ්බොති ඉදං භගවා යස්මා පදෙසෙනෙස පඤ්ඤානෙව පුච්ඡිතබ්බො, අයඤ්ච බො භික්ඛු අනුපාදින්නකෙපි ගහෙත්වා නිජ්ජදෙසතො පුච්ඡති, තස්මා පටිසෙධෙති. ආචිණ්ණං කිරොතං බුද්ධානං, පුච්ඡාමුල්භස්ස ජනස්ස පුච්ඡාය දොසං දස්සෙත්වා පුච්ඡං සික්ඛාපෙත්වා පුච්ඡාවිස්සජ්ජනං. කස්මා? පුච්ඡතුං අජානිත්වා පරිපුච්ඡන්තො දුට්ඤ්ඤාපයො හොති. පඤ්ඤං සික්ඛාපෙත්තො පන “කත්ථ ආපො වා” තිආදිමාහ.

498. තත්ථ න ගාධතීති න පතිට්ඨාති, ඉමෙ චත්තාරො මහාභූතා කිං ආගමිම අප්පතිට්ඨා භවන්තීති අත්ථො. උපාදින්නංයෙව සන්ධාය පුච්ඡති. දීපඤ්ච රස්සඤ්චාති සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං වුත්තං. අණුං ථුලන්ති බුද්දකං වා මහන්තං වා, ඉමිනාපි උපාදාරූපෙ වණ්ණමත්තමෙව කථිතං. සුභාසුභන්ති සුභඤ්ච අසුභඤ්ච උපාදාරූපමෙව කථිතං. කිං පන උපාදාරූපං සුභන්ති අසුභන්ති අත්ථි? නත්ථි. ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං පනෙව කථිතං. නාමඤ්ච රූපඤ්චාති නාමඤ්ච දීසාදිහෙදං රූපඤ්ච. උපරුජ්ඣකීති නිරුජ්ඣකී, කිං ආගමිම අපෙසමෙතං නප්පචත්තතීති.

එවං පුච්ඡිතබ්බං සියාති පුච්ඡං දස්සෙත්වා ඉදානි විස්සජ්ජනං දස්සෙත්තො තත්‍ර වෙය්‍යාකරණං භවතීති වත්වා – “විඤ්ඤාණ”න්ති ආදිමාහ.

499. තත්ථ විඤ්ඤාතබ්බන්ති විඤ්ඤාණං නිබ්බානස්සෙතං නාමං, තදෙනං නිදස්සනාභාවතො අනිදස්සනං. උප්පාදන්තො වා වයන්තො වා ධීතස්ස අඤ්ඤාචන්තන්තො වා එතස්ස නත්ථීති අනන්තං. පහන්ති පනෙතං කිර තිත්ථස්ස නාමං, තඤ්ඤි පපන්ති එත්ථාති පපං, පකාරස්ස පන භකාරො කතො. සබ්බතො පහමස්සාති සබ්බතොපහං. නිබ්බානස්ස කිර යථා මහාසමුද්දස්ස යතො යතො ඔතරිතුකාමා භොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං, අතිත්ථං නාම නත්ථී. එවමෙව අට්ඨන්තිංසාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛෙන නිබ්බානං ඔතරිතුකාමා භොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං, නිබ්බානස්ස අතිත්ථං නාම නත්ථී. තෙන චුත්තං “සබ්බතොපහ”න්ති. එත්ථ ආපො වාති එත්ථ නිබ්බානෙ ඉදං නිබ්බානං ආගම්ම සබ්බමෙනං ආපොතිආදිනා නයෙන චුත්තං උපාදින්නක ධම්මජාතං නිරුජ්ඣති, අප්පවත්තං භොතීති.

ඉදානිස්ස නිරුජ්ඣනුපායං දස්සෙත්තො “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති”ති ආහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති වරිමකවිඤ්ඤාණම්පි අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණම්පි, වරිමකවිඤ්ඤාණස්සාපි හි නිරොධෙන එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති. විජ්ඣාතදීපසිඛා විය අපණ්ණන්තිකභාවං යාති. අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්සාපි අනුප්පාදනිරොධෙන අනුප්පාදවසෙන උපරුජ්ඣති. යථාහ “සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන යපෙත්වා සත්තභවෙ අනමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං. නාමඤ්ච රූපඤ්ච එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්ති”ති සබ්බං චූළනිද්දෙසෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීපනිකායට්ඨකථායං

කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා නිවර්තා.

12. ලොභිච්චසුත්තවග්ගො

ලොභිච්චබ්‍රාහ්මණවත්ථුවග්ගො

501. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති ලොභිච්චසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවග්ගො. සාලවතිකාති තස්ස ගාමස්ස නාමං, සො කිර වතියා විය සමන්තතො සාලපන්තියා පරික්ඛිත්තො. තස්මා සාලවතිකාති වුවචති. ලොභිච්චොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං.

502-503. පාපකන්ති පරානුකම්පා විරහිතත්තා ලාමකං, න පන උච්ඡේදසස්සතානං අඤ්ඤතරං. උප්පන්නං හොතීති ජාතං හොති, න කෙවලඤ්ඤව චිත්තෙ ජාතමත්තමෙව. සො කිර තස්ස වසෙන පරිසමජ්ඣෙපි එවං භාසතියෙව. කිඤ්ඤි පරො පරස්සාති පරො යො අනුසාසියති, සො තස්ස අනුසාසකස්ස කිං කරස්සති. අත්තනා පටිලද්ධං කුසලං ධම්මං අත්තනාව සක්කත්වා ගරුං කත්වා විහාතඛිබ්බන්ති වදති.

504-407. රොසිකං න්හාපිතං ආමන්තෙසීති රොසිකාති එවං ඉත්ථිලිඬිගවසෙන ලද්ධනාමං න්හාපිතං ආමන්තෙසි. සො කිර භගවතො ආගමනං සුත්වා චිත්තෙසි – “විහාරං ගන්ත්වා දිට්ඨං නාමං භාරො, ගෙහං පන ආණාපෙත්වා පස්සිස්සාමි වෙව යථාසත්ති ව ආගන්තුකහික්ඛං දස්සාමි”ති, තස්මා එවං න්හාපිතං ආමන්තෙසි.

508. පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොති කපාඨාසුකත්ථං පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබන්ධො හොති. විචෙචෙතුති විමොචෙතු, තං දිට්ඨිගතං විනොදෙතුති වදති. අයං කිර උපාසකො ලොභිච්චස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පියසභායකො. තස්මා තස්ස අත්ථකාමතාය එවමාහ. අප්පෙව නාම සියාති එත්ථ පයමච්චනෙන භගවා ගජ්ජති, දුතියවචනෙන අනුගජ්ජති. අයං කිරෙත්ථ අධිප්පායො – රොසිකෙ එතදත්ථමෙව මයා චත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති. කප්පසතසහස්සඤ්ඤව විවිධාති දුක්කරාති කරොන්තෙන පාරමියො පූරිතා, එතදත්ථමෙව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධං, න මෙ ලොභිච්චස්ස දිට්ඨිගතං හින්දිතුං භාරොති, ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො පයමච්චනෙන භගවා ගජ්ජති. කෙවලං රොසිකෙ ලොභිච්චස්ස මම සන්තිකෙ ආගමනං වා නිසජ්ජා වා අල්ලාපසල්ලාපො වා හොතු, සචෙපි ලොභිච්චසදිසානං සතසහස්සස්ස කඬ්ඛා හොති, පට්ඨලො අහං විනොදෙතුං ලොභිච්චස්ස පන එකස්ස දිට්ඨිවිනොදනෙ මය්හං කො භාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො දුතියවචනෙන භගවා අනුගජ්ජතීති වෙදිතඛිබ්බො.

ලොභිව්වබ්‍රාහ්මණානුයොගවග්ගණනා

509. සමුදයසඤ්ජාතීති සමුදයස්ස සඤ්ජාති හොගුප්පාදො, තතො උට්ඨිතං ධනධඤ්ඤන්ති අත්ථො. යෙ තං උපජීවන්තීති යෙ ඤාතිපරිජනදාසකම්මකරාදයො ජනා තං නිස්සාය ජීවන්ති. අන්තරායකරොති ලාභන්තරායකරො. භික්ඛානුකම්පීති එත්ථ භික්ඛන්ති වුඩ්ඪි. අනුකම්පතීති අනුකම්පී, ඉච්ඡතීති අත්ථො, වුඩ්ඪිං ඉච්ඡති වා නො වාති වුත්තං හොති. නිරයං වා නිරව්ජානයොනිං වාති සථෙ සා මිච්ඡාදිට්ඨි සම්පජ්ජති, නියතා හොති, එකංසෙන නිරයෙ නිබ්බත්තති, නො චෙ, නිරව්ජානයොනියං නිබ්බත්තතීති අත්ථො.

510-512. ඉදානි යස්මා යථා අත්තනො ලාභන්තරායෙන සත්තා සංවිජ්ජන්ති න තථා පරෙසං, තස්මා සුට්ඨුතරං බ්‍රාහ්මණං පථෙචෙතුකාමො “තං කිං මඤ්ඤසී”ති දුතියං උපපත්තිමාහ. යෙ වීමෙති යෙ ච ඉමෙ තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අරියභූමිං ඔක්කමිතුං අසක්කොන්තා කුලපුත්තා දිබ්බා ගබ්භාති උපයොගත්ථෙ පච්චත්තවචනං, දිබ්බෙ ගබ්භෙති අත්ථො. දිබ්බා, ගබ්භාති ච ඡන්තං දෙවලොකානාමෙතං අධිවචනං. පරිපාචෙන්තීති දෙවලොකගාමීනිං පටිපදං පුරයමානා දානං, දදමානා, සීලං රක්ඛමානා, ගන්ධමාලාදීහි, පූජං කුරුමානා භාවනං භාවයමානා පාචෙන්ති විපාචෙන්ති පරිපාචෙන්ති පරිණාමං ගමෙන්ති. දිබ්බානං භවානං අභිනිබ්බත්තියාති දිබ්බභවා නාම දෙවානං විමානානි, තෙසං නිබ්බත්තනත්ථායාති අත්ථො. අථ වා දිබ්බා ගබ්භාති දානාදයො පුඤ්ඤවිසෙසා. දිබ්බා භවාති දෙවලොකෙ විපාකක්ඛන්ධා, තෙසං නිබ්බත්තනත්ථාය තානි පුඤ්ඤානි කරොන්තීති අත්ථො. තෙසං අන්තරායකරොති තෙසං මග්ගසම්පත්තිඵලසම්පත්තිදිබ්බභවවිසෙසානං අන්තරායකරො. ඉති භගවා එත්තාවතා අනියමිතෙනෙව ඔපම්මවිධිනා යාව භවග්ගා උග්ගතං බ්‍රාහ්මණස්ස මානං භින්දිත්වා ඉදානි වොදනාරහෙ තයො සත්ථාරෙ දස්සෙතුං “තයො බො මෙ, ලොභිව්වා”තිආදිමාහ.

තයො වොදනාරහවග්ගණනා

513. තත්ථ සා වොදනාති තයො සත්ථාරෙ වොදෙන්තස්ස වොදනා. න අඤ්ඤා විත්තං උපට්ඨපෙන්නීති අඤ්ඤාය ආජානනත්ථාය විත්තං න උපට්ඨපෙන්නි. වොක්කම්මාති නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්වා තතො උක්කමිත්වා වත්තන්තීති අත්ථො. ඔසක්කන්තියා වා උස්සක්කෙයානි පටික්කමන්තියා උපගච්ඡෙය්‍ය, අනිච්ඡන්තියා ඉච්ඡෙය්‍ය, එකාය සම්පයොගං අනිච්ඡන්තියා එකො ඉච්ඡෙය්‍යාති වුත්තං හොති. පරම්මුඛිං වා ආලිඬ්ඨෙය්‍යාති දට්ඨුමිපි අනිච්ඡමානං පරම්මුඛිං යිතං පච්ඡතො ගන්ත්වා ආලිඬ්ඨෙය්‍ය.

එවංසම්පදම්ඤ්ඤන්ති ඉමස්සාපි සත්ථුනො “මම ඉමෙ සාවකා”ති සාසනා චොක්කම්ම චත්තමානෙපි තෙ ලොහෙන අනුසාසනො ඉමං ලොහධම්මං එවංසම්පදමෙව ඊදිසමෙව වදාමි. ඉති සො එවරුපො තව ලොහධම්මො යෙන ත්වං ඔසක්කන්ති යා උස්සක්කන්තො විය පරම්මුඛිං ආලිඬගන්තො විය අහොසිතිපි තං වොදනං අරහති. කිඤ්ඤි පරො පරස්ස කරිස්සතීති යෙන ධම්මෙන පරෙ අනුසාසි, අත්තානමෙව තාව තත්ථ සම්පාදෙහි, උජුං කරොහි. කිඤ්ඤි පරො පරස්ස කරිස්සතීති වොදනං අරහති.

514. නිද්දායිතඛිඛන්ති සස්සරුපකානි තිණානි උප්පාටෙත්වා පරිසුද්ධං කාතඛිඛං.

515. තතියවොදනාය කිඤ්ඤි පරො පරස්සානි අනුසාසනං අසම්පට්ඨිජනකාලතො පට්ඨාය පරො අනුසාසිතඛිඛො, පරස්ස අනුසාසකස්ස කිං කරිස්සතීති නනු තත්ථ අප්පොස්සුක්කතං ආපජ්ජිත්වා අත්තනා පට්ඨිද්ධධම්මං අත්තනාව මානෙත්වා පුපෙත්වා විහාතඛිඛන්ති එවං වොදනං අරහතීති අත්ථො.

න වොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා

516. න වොදනාරහොති අයඤ්ඤි යස්මා පයමමෙව අත්තානං පතිරුපෙ පතිට්ඨාපෙත්වා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති. සාවකා වස්ස අස්සවා හුත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්ති, තාය ච පටිපත්ති යා මහන්තං විසෙසමධිගච්ඡන්ති. තස්මා න වොදනාරහොති.

517. නරකපපාතං පපතන්තොති මයා ගහිතාය දිට්ඨියා අහං නරකපපාතං පපතන්තො. උද්ධරිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨාපිතොති තං දිට්ඨිං හින්දිත්වා ධම්මදෙසනාහත්ථෙන අපායපතනතො උද්ධරිත්වා සග්ගමග්ගඵලෙ යපිතොම්හිති වදති. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

ලොභිව්වසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. තෙව්ඡ්ඡසුත්තවග්ගො

518. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති තෙව්ඡ්ඡසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවග්ගො. මනසාකටන්ති තස්ස ගාමස්ස නාමං. උත්තරෙන මනසාකටස්සාති මනසාකටතො අවිදුරෙ උත්තරපස්සෙ. අම්බවනෙති තරුණඅම්බරුක්ඛසණ්ඨෙ, රමණීයො කිර සො භූමිභාගො, හෙට්ඨා රජතපට්ටසදිසා වාලිකා විජ්ජකිණ්ණො, උපරි මණිවිතානං විය සනසාබාපත්තං අම්බවනං. තස්මිං බුද්ධානං අනුවඡ්ඡිකෙ පටිවෙකසුඛෙ අම්බවනෙ විහරතීති අත්ථො.

519. අභිඤ්ඤාතා අභිඤ්ඤාතාති කුලවාරිත්තාදිසම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤාතා. වඬිකීතිආදීති තෙසං නාමාති. තත්ථ වඬිකී ඔපාසාදවාසිකො. තාරුක්ඛො ඉවජානඬිගලවාසිකො. පොක්ඛරසාතී උක්කට්ඨවාසිකො. ඡාණුසොණී සාවත්ථිවාසිකො. තොදෙයොසා තුදිගාමවාසිකො. අඤ්ඤෙ වාති අඤ්ඤෙ ව ඛුජනා. අත්තනො අත්තනො නිවාසට්ඨානෙනි ආගන්ත්වා මන්තසජ්ඣායකරණත්ථං තත්ථ පටිවසන්ති. මනසාකටස්ස කිර රමණීයතාය තෙ බ්‍රාහ්මණා තත්ථ නදීතීරෙ ගෙහාති කාරෙත්වා පරික්ඛිපාපෙත්වා අඤ්ඤෙසං ඛුජනං පවෙසනං නිවාරෙත්වා අත්තරත්තරා තත්ථ ගන්ත්වා වසන්ති.

520-521. වාසෙට්ඨභාරද්වාජානන්ති වාසෙට්ඨස්ස ව පොක්ඛරසාතීතො අන්තෙවාසිකස්ස, භාරද්වාජස්ස ව තාරුක්ඛන්තෙවාසිකස්ස. එතෙ කිර ද්වෙ ඡාතිසම්පන්නා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු අහෙසුං. ජඩ්ඝවිහාරන්ති අතිවිරනිසජ්ජපච්චයා කිලමට්ඨිනොදනත්ථාය ජඩ්ඝවාරං. තෙ කිර දිවසං සජ්ඣායං කත්වා සායන්තෙ වුට්ඨාය න්භානීයසම්භාරගන්ධමාලතෙලධොතවත්ථාති ගාභාපෙත්වා අත්තනො පරිජනපරිවුතා න්භායිතුකාමා නදීතීරං ගන්ත්වා රජතපට්ටවග්ගො වාලිකාසණ්ඨෙ අපරාපරං වඬිකමිංසු. එකං වඬිකමන්තං ඉතරො අනුවඬිකමි, සුත ඉතරං ඉතරොති. තෙන වුත්තං “අනුවඬිකමන්තානං අනුවචරත්තාන”න්ති. මග්ගාමග්ගෙති මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව. කතමං නු ඛො පටිපදං සුරෙත්වා කතමෙන මග්ගෙන සක්කා සුඛං බ්‍රහ්මලොකං ගන්තුන්ති එවං මග්ගාමග්ගං ආරබ්භ කථං සමුට්ඨාපෙසුන්ති අත්ථො. අඤ්ජසායනොති උජුමග්ගස්සෙතං වෙවචනං, අඤ්ජසා වා උජුකමෙව එතෙන ආයන්ති ආගච්ඡන්තීති අඤ්ජසායනො නිය්‍යානිකො නිය්‍යාතීති නිය්‍යායන්තො නිය්‍යාති, ගච්ඡන්තො ගච්ඡතීති අත්ථො.

තක්කරස්ස බ්‍රහ්මසහබ්‍යතායාති යො තං මග්ගං කරොති පටිපජ්ජති, තස්ස බ්‍රහ්මුතා සද්ධිං සහභාවාය, එකට්ඨානෙ පාතුභාවාය ගච්ඡතීති අත්ථො. ය්වායන්ති යො අයං. අක්ඛාතොති කථිතො දීපිතො. බ්‍රාහ්මණෙන පොක්ඛරසාතිනාති අත්තනො ආචරියං අපදිසති. ඉති වාසෙට්ඨො සකමෙව ආචරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා විවරති. භාරද්වාපොපි සකමෙවති. තෙන චුත්තං “නෙව ඛො අසක්ඛි වාසෙට්ඨො”තිආදි.

තතො වාසෙට්ඨො “උභින්නම්පි අම්භාකං කපා අනිය්‍යානිකාව, ඉමස්මිඤ්ච ලොකෙ මග්ගකුසලො නාම භොතා ගොතමෙන සදිසො නත්ථි, භවඤ්ච ගොතමො අවිදුරෙ වසති, සො නො තුලං ගහෙත්වා නිසින්නවාණිපො විය කඬ්ඛං ඡින්දිස්සතී”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං භාරද්වාජස්ස ආරොචෙත්වා උභොපි ගන්ත්වා අත්තනො කථං භගවතො ආරොචෙසුං. තෙන චුත්තං “අථ ඛො වාසෙට්ඨො...පෙ.... ය්වායං අක්ඛාතො බ්‍රාහ්මණෙන තාරුක්ඛෙනා”ති.

522. එත්ථ භො ගොතමාති එතස්මිං මග්ගාමග්ගෙ. විග්ගභො විවාදොතිආදීසු පුබ්බුජ්ජත්තිකො විග්ගභො. අපරභාගෙ විවාදො. දුට්ඨොපි එසො නානාආචරියානං වාදතො නානාවාදො.

523. අථ කිස්මිං පන වොති ත්වම්පි අයමෙව මග්ගොති අත්තනො ආචරියවාදමෙව පග්ගය්හ තිට්ඨසි, භාරද්වාපොපි අත්තනො ආචරියවාදමෙව, එකස්සාපි එකස්මිං සංසයො නත්ථි. එවං සති කිස්මිං වො විග්ගභොති පුච්ඡති.

524. මග්ගාමග්ගෙ, භො ගොතමාති මග්ගෙ භො ගොතම අමග්ගෙ ව, උජුමග්ගෙ ව අනුජුමග්ගෙ වාති අත්ථො. එස කිර එකබ්‍රාහ්මණස්සාපි මග්ගං “න මග්ගො”ති න වදති. යථා පන අත්තනො ආචරියස්ස මග්ගො උජුමග්ගො, න එවං අඤ්ඤෙසං අනුජානාති, තස්මා තමෙවත්ථං දීපෙත්තො “කිඤ්චාපි භො ගොතමා”තිආදිමාහ.

සබ්බානි තානීති ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන වදති, සබ්බෙ තෙති චුත්තං භොති. බහුනීති අට්ඨ වා දස වා. නානාමග්ගානීති මහත්තාමහත්තජඬ්ඝමග්ගසකට්ඨමග්ගාදිවසෙන නානාවිධානි සාමන්තා ගාමනදීතළාකඛෙත්තාදීහි ආගන්ත්වා ගාමං පවිසනමග්ගානි.

525-526. “නිය්‍යන්තීති වාසෙට්ඨ වදෙසි”ති භගවා තික්ඛත්තුං වච්චෙදං කත්වා පටිඤ්ඤං කාරාපෙසි. කස්මා? තිත්ථියා හි පටිජානිත්වා පච්ඡා නිග්ගය්හමානා අවජානන්ති. සො තථා කාතුං න සක්ඛිස්සතීති.

527-529. තෙව තෙව්ඡ්ඡාති තෙ තෙව්ඡ්ඡා. චකාරො ආගමසන්ධිමත්තං. අන්ධවෙණිති අන්ධපවෙණි, එකෙන චක්ඛුමතා ගහිතයට්ඨියා කොටිං එකො අන්ධො ගණ්හති, තං අන්ධං අඤ්ඤො තං අඤ්ඤොති එවං පණ්ණාසසට්ඨි අන්ධා පටිපාටියා සට්ඨා අන්ධවෙණිති වුච්චති. පරම්පරසංසත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං ලග්ගා, යට්ඨිගාහකෙනපි චක්ඛුමතා විරහිතාති අත්ථො. එකො කිර ධුත්තො අන්ධගණං දිස්වා “අසුකස්මිං නාම ගාමෙ ඛජ්ජහොජ්ජං සුලභ”න්ති උස්සාහෙත්වා “තෙන හි තත්ථ නො සාමී නෙහි, ඉදං නාම තෙ දෙවා”ති වුත්තෙ, ලඤ්ජං ගහෙත්වා අන්තරාමග්ගෙ මග්ගා ඔක්කම්ම මහන්තං ගච්ජං අනුපරිගන්ත්වා පුරිමස්ස හත්ථෙත පච්ඡිමස්ස කච්ජං ගණ්හාපෙත්වා “කිඤ්චි කම්මං අත්ථි, ගච්ජථ තාව තුම්හෙ”ති වත්වා පලායි, තෙ දිවසම්පි ගන්ත්වා මග්ගං අවින්දමානා “කුහිං නො චක්ඛුමා, කුහිං මග්ගො”ති පරිදෙවිත්වා මග්ගං අවින්දමානා තත්ථෙව මරිංසු. තෙ සන්ධාය වුත්තං “පරම්පරසංසත්තා”ති. පුරිමොපිති පුරිමෙසු දසසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි. මජ්ඣිමොපිති මජ්ඣිමෙසු ආචරියපාචරියෙසු එකොපි. පච්ඡිමොපිති ඉදාති තෙව්ඡ්ඡෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි. හස්සකඤ්ඤොති හසිතබ්බමෙව. නාමකඤ්ඤොති ලාමකංයෙව. තදෙනං අත්ථාභාවෙන රිත්තකං, රිත්තකත්තායෙව තුච්ඡකං. ඉදාති බ්‍රහ්මලොකො තාව තිට්ඨතු, යො තෙව්ඡ්ඡෙහි න දිට්ඨපුබ්බොව. යෙපි චන්දිමසුරියෙ තෙව්ඡ්ඡා පස්සන්ති, තෙසම්පි සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙතුං නජ්ජහොන්තිති දස්සන්තං “තං කිං මඤ්ඤසී”තිආදිමාහ.

530. තත්ථ යතො චන්දිමසුරියා උග්ගච්ඡන්තිති යස්මිං කාලෙ උග්ගච්ඡන්ති. යත්ථ ච ඔග්ගච්ඡන්තිති යස්මිං කාලෙ අත්ථමෙත්ති, උග්ගමනකාලෙ ච අත්ථභිගමනකාලෙ ච පස්සන්තිති අත්ථො. ආයාවන්තිති “උදෙහි හවං චන්ද, උදෙහි හවං සුරියා”ති එවං ආයාවන්ති. ථොමයන්තිති “සොම්මො චන්දො, පරිමණ්ඩලො චන්දො, සජ්ජහො චන්දො”තිආදීති වදන්තා පසංසන්ති. පඤ්ජලිකාති පග්ගහිතඅඤ්ජලිකා. නමස්සමානාති “නමො නමො”ති වදමානා.

531-532. යං පස්සන්තිති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං. කිං පන න කිරාති එත්ථ ඉධ පන කිං වත්තබ්බං. යත්ථ කිර තෙව්ඡ්ඡෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි න බ්‍රහ්මා සක්ඛිදිට්ඨොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

අවිරවතීනදීඋපමාකථා

542. සමතිත්තිකාති සමහරිතා. කාකපෙය්‍යාති යත්ථ කත්ථවි තීරෙ යීතෙන කාකෙන සක්කා පාතුන්ති කාකපෙය්‍යා. පාරං තරිතුකාමොති නදිං

අතික්කමිත්වා පරතීරං ගන්තුකාමො. අවිභෙය්‍යාති පක්කොසෙය්‍ය. එහි පාරාපාරන්ති අමහො පාර අපාරං එහි, අථ මං සහසාව ගහෙන්වා ගමිස්සසි, අත්ථි මෙ අවිවාසිකකම්මන්ති අත්ථො.

544. යෙ ධම්මා බ්‍රාහ්මණකාරකාති එත්ථ පඤ්චසීලදසකුසලකම්මපථහෙදා ධම්මා බ්‍රාහ්මණකාරකාති වෙදිතබ්බා, තබ්බිපරීතා අබ්‍රාහ්මණකාරකා. ඉන්ද්‍රමව්භායාමාති ඉන්දං අව්භායාම පක්කොසාම. එවං බ්‍රාහ්මණානං අව්භායනස්ස නිරත්ථකතං දස්සෙත්වා පුනපි භගවා අණ්ණවකුච්ඡියං සූරියො විය ජලමානො පඤ්චසතභික්ඛුපරිචුතො අවිරවතියා තීරෙ නිසින්තො අපරමපි නදීඋපමංයෙව ආහරන්තො “සෙය්‍යථාපි” තිආදිමාහ.

546. කාමගුණාති කාමයිතබ්බට්ඨෙයන කාමා, ඛන්ධනට්ඨෙයන ගුණා. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, අහතානං වත්ථානං දිගුණං සඬ්ඝාටි”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ හි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “අවිචෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති එත්ථ රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො. “අන්තං අන්තගුණං (බු. පා. 3.1) කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) ව එත්ථ ඛන්ධනට්ඨො ගුණට්ඨො. ඉධාපි එසෙව අධිජ්ජෙතො. තෙන වුත්තං “ඛන්ධනට්ඨෙයන ගුණා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤායාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බා. එතෙනුපායෙන සොතව්ඤ්ඤායාදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨාති පරිසිට්ඨා වා හොන්තු, මා වා, ඉට්ඨාරම්මණභූතාති අත්ථො. කත්තාති කාමනීයා. මනාපාති මනවඩ්ඪනකා. පියරූපාති පියජාතිකා. කාමුපසඤ්ඤිතාති ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජමානෙන කාමෙන උපසඤ්ඤිතා. රජනීයාති රඤ්ජනීයා, රාගුප්පත්තිකාරණභූතාති අත්ථො.

ගධිතාති ගෙධෙන අභිභූතා හුත්වා. මුච්ඡිතාති මුච්ඡාකාරජ්ජත්තාය අධිමත්තකාය තණ්හාය අභිභූතා. අජ්ඣාපන්තාති අධිඔපන්තා ඔගාළ්භා “ඉදං සාර”න්ති පරිනිට්ඨානජ්ජත්තා හුත්වා. අනාදීනවදස්සාවිතොති ආදීනවං අපස්සන්තා. අනිස්සරණපඤ්ඤාති ඉදමෙත්ථ නිස්සරණන්ති, එවං පරිජානනපඤ්ඤාවිරහිතා, පච්චවෙක්ඛණපරිභොගවිරහිතාති අත්ථො.

548. ආවරණාතිආදීසු ආවරන්තීති ආවරණා. නිවාරෙන්තීති නිවරණා. ඔනන්ධන්තීති ඔනාහනා. පරියොනන්ධන්තීති පරියොනාහනා. කාමච්ඡන්දාදීනං විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගතො ගහෙන්බ්බා.

549-550. ආවුතා නිවුතා ඔනද්ධා පරියොනද්ධාති පදානි ආවරණාදීනං වසෙන වුත්තාති. සපරිග්ගහොති ඉත්ථිපරිග්ගහෙන සපරිග්ගහොති පුච්ඡති.

අපරිග්ගහො හො ගොතමාතිආදීසුපි කාමච්ඡන්දස්ස අභාවතො ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහො. බ්‍යාපාදස්ස අභාවතො කෙනචි සද්ධිං වෙරචිත්තෙන අවෙරො. ථිනමිද්ධස්ස අභාවතො චිත්තගෙලඤ්ඤසඬ්ඛාතෙන බ්‍යාපජ්ජෙන අබ්‍යාපජ්ජො. උද්ධච්චකුක්කුච්චාභාවතො උද්ධච්චකුක්කුච්චාදීහි සංකිලෙසෙහි අසංකිලිට්ඨචිත්තො සුපරිසුද්ධමානසො. විචිකිච්ඡාය අභාවතො චිත්තං වසෙ වත්තෙති. යථා ච බ්‍රාහ්මණා චිත්තගතිකා භොන්තීති, චිත්තස්ස වසෙන වත්තන්ති, න තාදිසොති වසවත්ති.

552. ඉධ ඛො පනාති ඉධ බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙ. ආසීදිත්වාති අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති උපගන්ත්වා. සංසීදන්තීති “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය පඬිකං ඔතිණ්ණා විය අනුප්පවිසන්ති. සංසීදිත්වා විසාරං පාපුණන්තීති එවං පඬිකෙ විය සංසීදිත්වා විසාරං අඬිගමඬිගසංහඤ්ජනං පාපුණන්ති. සුක්ඛතරං මඤ්ඤෙ කරන්තීති මරිචිකාය වඤ්ඤෙත්වා “කාකපෙය්‍යා නදී”ති සඤ්ඤාය “තරිස්සාමා”ති හත්ථෙහි ච පාදෙහි ච වායමමානා සුක්ඛතරණං මඤ්ඤෙ කරන්ති. තස්මා යථා හත්ථපාදාදීනං සංහඤ්ජනං පරිහඤ්ජනං, එවං අපායෙසු සංහඤ්ජනං පරිහඤ්ජනං පාපුණන්ති. ඉධෙව ච සුඛං වා සාතං වා න ලභන්ති. තස්මා ඉදං තෙව්ජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානන්ති තස්මා ඉදං බ්‍රහ්මසහබ්‍යතාය මග්ගදීපකං තෙව්ජ්ජකං පාවචනං තෙව්ජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං. තෙව්ජ්ජාඉරිණන්ති තෙව්ජ්ජාඅරඤ්ඤං ඉරිණන්ති හි අගාමකං මහාඅරඤ්ඤං වුච්චති. තෙව්ජ්ජාවිචනන්ති පුප්ඵළෙහි අපරිභොගරුක්ඛෙහි සඤ්ජන්තං නිරුද්ධකං අරඤ්ඤං. යත්ථ මග්ගතො උක්කමිත්වා පරිවත්තිතුම්පි න සක්කා භොන්ති, තං සන්ධායාහ “තෙව්ජ්ජාවිචනන්තිපි වුච්චති”ති. තෙව්ජ්ජාබ්‍යසනන්ති තෙව්ජ්ජානං පඤ්චවිධබ්‍යසනසදිසමෙතං. යථා හි ඤාතිරොගහොග දිට්ඨි සීලබ්‍යසනජ්ජන්තස්ස සුඛං නාම නත්ථි, එවං තෙව්ජ්ජානං තෙව්ජ්ජකං පාවචනං ආගම්ම සුඛං නාම නත්ථිති දස්සෙති.

554. ජාතසංවඬිසොති ජාතො ච වඬිසීතො ච, යො හි කෙවලං තත්ථ ජාතොව භොති, අඤ්ඤත්ථ වඬිසීතො, තස්ස සමන්තා ගාමමග්ගා න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති, තස්මා ජාතසංවඬිසොති ආහ. ජාතසංවඬිසොපි යො විරනික්ඛන්තො, තස්ස න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති. තස්මා “තාවදෙව අවසං”න්ති ආහ, තඬිඛණමෙව නික්ඛන්තන්ති අත්ථො. දන්ධාසිත්තන්ති අයං නු ඛො මග්ගො, අයං න නුඛොති කඬ්ඛාවසෙන විරාසිත්තං. විත්ථාසිත්තන්ති යථා සුබ්‍රමං අත්ථජාතං සහසා පුච්ඡිතස්ස කස්සචි සරීරං ථද්ධභාවං ගණ්හාති, එවං ථද්ධභාවග්ගහණං. න ත්වෙවාති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්ස අප්පට්ඨනභාවං දස්සෙති. තස්ස හි පුරිසස්ස මාරාවට්ටනාදිවසෙන සියා ඤාණස්ස පටිසාතො. තෙන සො දන්ධායෙය්‍යා වා

විත්ථායෙය්‍ය වා. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන අප්පට්ඨනං, න සක්කා තස්ස කෙනචි අන්තරායො කාතුන්ති දීපෙති.

555. උල්ලුම්පතු භවං ගොතමොති උද්ධරතු භවං ගොතමො. බ්‍රාහ්මණං පජන්ති බ්‍රාහ්මණදාරකං, භවං ගොතමො මම බ්‍රාහ්මණපුත්තං අපායමග්ගතො උද්ධරිත්වා බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙ පතිට්ඨපෙතුති අත්ථො. අට්ඨස්ස භගවා බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා සද්ධිං පුබ්බභාගපටිපදාය මෙත්තාවිහාරාදිබ්‍රහ්මලොකගාමීමග්ගං දෙසෙතුකාමො “තෙන හි වාසෙට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ඉධ තථාගතො”තිආදි සාමඤ්ඤඵලෙ විත්ථාරිතං. මෙත්තාසභගතෙනාතිආදීපු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ බ්‍රහ්මවිහාරකම්මට්ඨානකථායං වුත්තං. සෙය්‍යථාපි වාසෙට්ඨ බලවා සඬ්ඛධමොතිආදි පන ඉධ අපුබ්බං. තත්ථ බලවාති බලසම්පන්නො. සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. අප්පකසිරෙනාති අකිච්ඡෙන අදුක්ඛෙන. දුබ්බලො හි සඬ්ඛධමො සඬ්ඛං ධමන්තොපි න සක්කොති වතස්සො දිසා සරෙන විඤ්ඤාපෙතුං, නාස්ස සඬ්ඛසද්දො සබ්බතො ඵරති. බලවතො පන විජ්ජාරිකො හොති, තස්මා “බලවා”තිආදිමාහ. මෙත්තාය වෙනොවිමුත්තියාති ඵත්ථ මෙත්තාති වුත්තෙ උපවාරොපි අප්පනාපි වට්ටති, “වෙන්තොවිමුත්ති”ති වුත්තෙ පන අප්පනාව වට්ටති. යං පමාණකතං කම්මන්ති පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං වුච්චති. අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචරං. තඤ්චි පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණවසෙන වඬ්ඨෙත්වා කතත්තා අප්පමාණකතන්ති වුච්චති. න තං තත්ත්වසිස්සති න තං තත්ත්වතිට්ඨතීති තං කාමාවචරකම්මං තස්මිං රූපාවචරාරූපාවචරකම්මෙ න ඔභීයති, න තිට්ඨති. කිං වුත්තං හොති — තං කාමාවචරකම්මං තස්ස රූපාරූපාවචරකම්මස්ස අන්තරා ලග්ගිතුං වා යාතුං වා රූපාරූපාවචරකම්මං ඵරිත්වා පරියාදිගිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා පතිට්ඨාතුං න සක්කොති. අථ ඛො රූපාවචරාරූපාවචරකම්මමෙව කාමාවචරං මහොසො විය පරිත්තං උදකං ඵරිත්වා පරියාදිගිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති. තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා සයමෙව බ්‍රහ්මසභබ්‍යතං උපනෙතීති. ඵවංවිහාරීති ඵවං මෙත්තාදිවිහාරී.

559. ඵතෙ මයං භවන්තං ගොතමන්ති ඉදං තෙසං දුතියං සරණගමනං. පයමමෙව හෙතෙ මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ වාසෙට්ඨසුත්තං සුත්වා සරණං ගතා, ඉමං පන තෙව්ඡ්ඡසුත්තං සුත්වා දුතියමිපි සරණං ගතා. කතිපාභව්වයෙන පබ්බජිත්වා අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ උපසම්පදඤ්ඤෙව අරහත්තඤ්ඤෙව අලත්ථුං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

තෙව්ඡ්ඡසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච තෙරසසුත්තපටිමණ්ඩිතස්ස සීලක්ඛන්ධවග්ගස්ස

අත්ථවග්ගොනි.

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකථා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොකෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....